

Українська академія друкарства
Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Міністерство освіти і науки України

Кваліфікаційна наукова
праця на правах рукопису

АСТАПЦЕВА ХРИСТИНА АНДРІЇВНА

УДК 050.48-055.2(477.83-25)"1853/1939":[316.74:7.011](043.3)

ДИСЕРТАЦІЯ
ФЕНОМЕН ЖУРНАЛІСТИКИ МОДИ
У ДИСКУРСІ ЛЬВІВСЬКОЇ ПРЕСИ
(1853-1939 рр.)
ТОМ I

Спеціальність: 061 – Журналістика
Галузь знань: 06 – Журналістика
Подається на здобуття наукового ступеня
доктора філософії у галузі журналістики

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

_____ Х.А. Астапцева

Науковий керівник: Зелінська Надія Віталіївна, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри медіакомунікацій Української академії друкарства.

Київ — 2021

АНОТАЦІЯ

Астапцева Х. А. Феномен журналістики моди у дискурсі львівської преси (1853-1939 рр.). — Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 061 – «Журналістика». — Українська академія друкарства. — Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Міністерство освіти і науки України, Київ, 2021.

У дисертації вперше в українському пресо- та журналістикознавстві представлено системне дослідження становлення української журналістики моди як соціокультурного феномену в національному історичному наративі. Журналістика моди (fashion-журналістика) формує суспільну думку про моду, оцінює й прогнозує соціальну значущість конкретного явища моди.

Предмет дослідження — генеза та особливості функціонування української журналістики моди, — має міждисциплінарний, полісистемний та поліфункціональний характер і розглядається у комплексі з теорією, історією та антропологією моди, пресознавством, гендерними дослідженнями та рядом суспільних і економічних дисциплін. В інструментарії журналістики моди передбачена низка функцій: просвітницька, інформаційна, інтерпретаційна, аксіологічна, комунікативна, рекреативна, функція критики.

Об'єкт дослідження, — жіночу львівську пресу — розглянуто з погляду розвитку історії моди та феміністичного і суфражистського рухів у міжвоєнній Європі та США. Оскільки соціально-правовий статус жінки у соціумі має прямий вплив на розвиток журналістики моди, у міжвоєнний період вона інтенсивно розвивалася лише у тих передових державах, де жінки отримали виборче право, право на освіту та працю. Зовнішні чинники, як от Перша світова війна, науково-технічний прогрес, колонізація нових земель тощо кардинально реформували жіночу моду XIX ст. і зумовили відображення цього процесу у журналах мод.

Як політематична галузь, журналістика межує із нашим щоденним життям, висвітлюючи всі його складники, одним з яких є мода. У історичному дискурсі українську журналістику моди доцільно розглядати як складову хронологічного ланцюжка еволюції жіночого руху за емансипацію: «розвиток фемінізму — утвердження жіночого письма — поява жіночого часопису — започаткування газетної тематичної шпальти чи журнальної рубрики про тенденції моди».

У рамках дослідження виявлено періодичні видання для жінок і тематичні газетні шпальти, де публікувались матеріали про моду, складено їх реєстр та опрацьовано бібліографічно, що закономірно знайшло реалізацію в покажчику публікацій про моду у жіночій пресі Львова (1853–1939 рр.).

Початками української журналістики моди можна вважати інформаційні матеріали про моду, які публікувалися у локальній пресі — львівських часописах (журналах і газетах) з 1853 по 1939 рр., тобто у період, коли Львів перебував спочатку у складі Австро-Угорської імперії, а потім — Польської Республіки. До таких видань належать: україномовні «Жіноче Діло»; «Нова Хата»; «Жінка»; «Жіночий Голос»; «Жіноча сторінка» у газеті «Діло; шпальта «Нашим Читачкам» у газеті «Новий Час»; москвофільські: «Лада», «Русалка», «Очаг»; єврейські: тематична шпальта «Z krainy szyku i mody» у газеті «Chwila»).

Піднесення ролі жінки в українському суспільстві наприкінці ХІХ ст. посприяло розвиткові жіночої періодики, і журналістики моди зокрема. Крім того, львівська мода органічно перебувала в річищі художньо-мистецьких тенденцій Відня, Берліна, Парижа, Лондона. Відповідно, львівська журналістика моди, маючи чітку орієнтацію на австрійські, німецькі, польські, французькі, британські взірці, стала трибуною для висвітлення тенденцій столиць моди.

Водночас дослідження розкриває етнічні впливи національних меншин Львова на генезис моди і журналістики моди як її складової. Львівська мода є квінтесенцією усіх культурних здобутків представників різних національностей, що мешкали у столиці Галичини упродовж семи століть.

Позаяк становлення української журналістики моди припадає на добу активізації жіночого руху у світі та Львові зокрема, кожне із жіночих видань було полем для дискусій і міркувань, новин та інформаційних повідомлень на тему фемінізму. Розвиток фемінізму безпосередньо впливав на розвиток журналістики моди, позаяк мода стала одним з інструментів фемінізму. Основні функції моди 1853–1939 рр.: висловлення за допомогою одягу протесту проти патріархального ладу, самоствердження жінки в образі емансипантки, рівної чоловікові у правах і свободах; засіб для заробітку на життя працею кравчині, модистки, швачки, корсетярки, трикотарки тощо, а отже і фінансова стабільність та незалежність від чоловіка, що тягне за собою вільний вибір партнера для подружжя, не мотивований лише його фінансовими статками.

Так, львівські українські журнали мод стали порадиниками для жінки: вони диктували їй правила етикету в одязі, норми стилю; радили, як покращити зовнішній вигляд, аби отримати хорошу посаду, як заощадити домашній бюджет, самостійно виготовляючи або перешиваючи одяг; допомагали набути навичок з виготовлення найпростіших моделей легкого одягу; підказували шляхи вмілого комбінування елементів гардероба; критикували жіночі хиби у стильовому рішенні ансамблю вбрання для роботи, театру, дому тощо; повідомляли про найсвіжіші тенденції у моді; давали базовані знання з історії моди і стилю; навчали поваги до українського народного вбрання і мотивували застосовувати стилізовані етнічні елементи для довершення стильового рішення моделей одягу; пропагували питому українську моду, що проєктувалася за мотивами народного костюма.

Тим часом львівські русофільські часописи активно копіювали матеріали про моду з україномовної жіночої преси, позаяк не мали творчих ресурсів для створення якісного продукту журналістики моди. Єврейські фахівці журналістики моди у міжвоєнному Львові відчували на собі значний французький вплив і займали радше аполітичну, нейтральну позицію стосовно української жіночої преси та моди.

У межах дослідження простежено передумови зародження журналів мод та газетних тематичних шпальт про моду у Львові 1853–1939 рр.; визначено особливості видань групи журналістики моди; виокремлено жанрові та тематичні напрями контенту моди у жіночих часописах і газетних шпальтах; на матеріалах публікацій досліджено рекламу і промоцію, а також гендерне питання у контексті журналістики моди; досліджено вплив науково-технічного прогресу, емансипації та руху за права жінок на моду загалом і журналістику зокрема на зламі ХІХ–ХХ ст.; з'ясовано відображення у журналістиці моди культурного життя та естетичних смаків мешканців Львова 1853–1939 рр.; проаналізовано феномен моди у контексті основних художніх практик та мистецьких течій ХІХ–ХХ ст. і його відображення у журналістиці моди Львова; з'ясовано особливості генезису модної індустрії Львова 1853–1939 рр. та їхній зв'язок із журналістикою моди.

Введено в науковий обіг імена понад 158 осіб (журналістів, художників, громадських та культурних діячів), що творили львівську журналістику моди упродовж 1853–1939 рр. в українському, русофільському та єврейському дискурсі.

Важливу роль у дослідженні відведено рекламі саме українських підприємств індустрії моди та закладів освіти кравецького спрямування міжвоєнного Львова. На шпальтах аналізованих часописів віднайдено понад 340 видів рекламних оголошень, що у сукупності дуже детально відображають процес творення моди у Львові, поіменно називають творців моди різних напрямків (кравці, модистки, кушніри, корсетярки та білизнярки, вишивальниці тощо) та їхній внесок у розбудову промислу.

Повноцінне дослідження журналістики моди уможливилось лише у ХХІ ст., коли жінка майже у всіх країнах світу отримала виборчі права, право на незалежність, належну освіту та заробітну плату. Лише у час глобальної цифровізації з'явилася змога переосмислити феномен моди та його інтеграцію у журналістське середовище.

Журналістика моди допомогла сформувати не лише погляди на красу та жіночність, а й ставлення до теорії споживацтва та навіть погляди на національну ідентичність.

Вивчено досвід іноземних вчених у ділянці журналістики моди, що нині лише починає завойовувати місце у науковій сфері. У Польщі, що поділяє з Україною історію журналістики моди, це явище з теоретично-методологічного погляду ще не достатньо опрацьоване, натомість польські дослідники вичерпно дослідили генезис жіночих часописів кінця XIX — першої третини XX ст.

Вперше у науковому англomовному дискурсі заговорили про термін «fashion-журналістика» у 2015 р., після появи монографії Джулії Бредфорд під однойменною назвою «Fashion Journalism». Першим у світі англomовним науковим дослідженням з історії журналістики моди стала праця британки Кейт Нельсон Бест «Історія журналістики моди» («The History of Fashion Journalism»).

Практичне значення здобутих результатів полягає в можливості їх застосування для започаткування навчального курсу таких дисциплін, як-от «Історія української журналістики моди», «Теорія і практика української журналістики моди» тощо. Важливим здобутком дисертаційного дослідження є укладення покажчика інформаційних матеріалів про моду у жіночій пресі Львова (1853–1939 рр.). Це видання стане невичерпним джерелом фактичного матеріалу не лише для дослідників преси, історії української моди, а й для модельєрів, стилістів та всіх, хто цікавиться модою.

Ключові слова: історія журналістики, історія преси, жіночий рух, фемінізм, журналістика моди, Львів 1853-1939 рр., Галичина, становлення жіночих часописів, оглядачі модних тенденцій, історія моди.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті в наукових фахових виданнях України:

1. Астапцева Х. Репрезентація моди на шпальтах жіночих часописів Львова (кінець XIX — перша третина XX ст.) // Наукові записки [Української академії друкарства] : наук.-техн. зб. / Укр. акад. друкарства. Львів, 2016. № 2 (53): Соціальні комунікації. С. 380-395.

Обсяг статті 1,2 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

2. Астапцева Х. Становлення Харитини Кононенко як журналістки та редакторки жіночої преси // Наукові записки Інституту журналістики : наук. зб. / за ред. В. В. Різуна; КНУ імені Тараса Шевченка. Київ, 2017. № 2 (67): Історія журналістики / публіцистики. С. 33–49.

Обсяг статті 1,9 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Erihplus, M. Maksymovych Scientific Library, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

3. Астапцева Х. «Балачки про моду» Харитини Кононенко — нове слово у жіночій пресі Галичини (на матеріалах «Жіночої сторінки» у газеті «Діло» (1936–1939 рр.) // Збірник праць Науково-дослідного інституту пресознавства / Нац. акад. наук України, Львів. нац. наук. б-ка України ім. В. Стефаника, Н.-д. ін-т пресознавства. Львів, 2017. № 7(25). С. 173–197.

Обсяг статті 1,3 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

4. Астапцева Х. Історія моди у традиційних та новітніх медіа (досвід України та англomовних країн) // Українське журналістикознавство : наук. зб. / за ред. В. В. Різуна; КНУ імені Тараса Шевченка. Київ, 2017. № 18: Наукові проблеми і завдання. С. 23–40.

Обсяг статті 1,5 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

5. Астапцева Х. Генеза «Жіночої Сторінки» крізь призму моди та фемінізму (на матеріалах газети «Новий Час» (1926-1939 рр.) // Наукові записки Інституту журналістики : наук. зб. / за ред. В. В. Різуна; КНУ імені Тараса Шевченка. Київ, 2019. № 1 (74): Історія журналістики / публіцистики. С. 94–111.

Обсяг статті 1,5 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Erihplus, M. Maksymovych Scientific Library, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

6. Астапцева Х. Fashion-референтність Стефанії Мартинюк на шпальтах газети «Новий Час» (1935-1939 рр.) // Наукові записки Інституту журналістики : наук. зб. / за ред. В. В. Різуна; КНУ імені Тараса Шевченка. Київ, 2019. № 2 (75): Історія журналістики / публіцистики. 2019. №2 (75). С. 95–110.

Обсяг статті 1,3 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Erihplus, M. Maksymovych Scientific Library, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

7. Астапцева Х. Гендерні стереотипи у рекламних оголошеннях українських, польських, американських періодичних видань 1930-х рр. // Поліграфія і видавнича справа: наук.-техн. зб. / Українська академія друкарства. Львів, 2019. №.1 (77). С. 152–161.

Обсяг статті 0,6 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), ResearchBib, Innospace Scientific Journal Impact Factor (SJIF), Journal factor, Directory Indexing of International Research Journals Cite Factor, DOAJ, Ulrich's Web, Open Academic Journals Index (OAJI).

8. Астапцева Х. Галичанізми у fashion-публіцистиці Львова міжвоєнного періоду: зауваги на захист галицького лексикону (на матеріалах щоденників «Діло» та «Новий Час») // Поліграфія і видавнича справа: наук.-техн. зб. / Українська академія друкарства. Львів, 2019. №. 2 (78). С. 126–140.

Обсяг статті 1,2 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), ResearchBib, Innospace Scientific Journal Impact Factor (SJIF), Journal factor, Directory Indexing of International Research Journals Cite Factor, DOAJ, Ulrich's Web, Open Academic Journals Index (OAJI).

Статті, опубліковані у виданнях іноземних держав:

9. Astartseva Kh. Digitization projects for fashion magazines (late 19th and early 20th century) // International Journal Of Current Research. Villupuram, 2020. Vol. 12, Issue 07. P. 12304-12307. URL: http://journalcra.com/sites/default/files/issue-pdf/39221_0.pdf (last accessed: 29.10.2020). DOI prefix:10.24941. Title from screen.

Обсяг статті 0,7 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Ulrich, ResearcherID, Polska Bibliografia Naukowa, World Cat, ROAD, Open Access Library, General Impact factor, Directory of Research Journal Indexing (DRJI), J-Gate, SOA, SJIF , ISI.

10. Астапцева Х. Жанрова палітра матеріалів fashion-журналістики у ретроспекції (на матеріалах львівських періодичних видань для жінок пер. трет. ХХ ст.) // Science and Education a New Dimension. Humanities and social sciences / Society for Cultural and Scientific Progress in Central and Eastern Europe. Budapest, 2020. № 237. P. 63–66. URL : http://seanewdim.com/uploads/3/4/5/1/34511564/hum_viii_237_41.pdf (last accessed: 10.10.2020). DOI: <https://doi.org/10.31174/SEND-HS2020-237VIII41-12>. Title from screen.

Обсяг статті 0,6 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus, Google Scholar, Ulrichs Web Global Serials Directory, Union of International Associations Yearbook, SCRIBD, Academia.edu.

11. Astartseva Kh. Book Sales and Readership Statistics: Ukrainian Trends 2021 // European Journal of Humanities and Social Sciences / European Open Science Publishing Bruxelles, 2021. Vol. 1. Issue 4. P. 49-58. URL: <https://www.ej-social.org/index.php/>

ejournal.uoi.edu.ua/article/view/97. (last accessed: 10.09.2021). DOI: <https://doi.org/10.24018/ejournal.2021.1.4.97>. Title from screen.

Обсяг статті 0,9 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Royal Library of Belgium, Open Access, ROAD, Scilit, Crossref, ORCID, COPE, Creative Commons.

Статті у виданнях, що індексуються у базах Scopus, Web of Science:

12. Астапцева Х. Еля Олесницька — модельєрка, fashion-оглядачка і редакторка міжвоєнного Львова: матеріали до біографії // Рукописна та книжкова спадщина України : археогр. дослідж. унікальних арх. та бібл. фондів / Нац. акад. наук України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Ін-т рукопису. Київ, 2021. Вип. 27. С. 250-269. DOI: <https://doi.org/10.15407/rksu.27.250>.

Обсяг статті 1,3 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Scopus, Web of Science, Google Scholar, Directory of Open Access Journals (DOAJ), Index Copernicus, WorldCAT, BASE, Research Bible, Open Access Infrastructure for Research in Europe, Directory of International Research Journals, Scientific Indexing Services, International Institute of Organized Research, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

Статті, які додатково відображають наукові результати дисертації:

13. Астапцева Х. Відображення культурно-освітнього руху та громадсько-політичних буднів діячів еміграції третьої хвилі // Народна творчість та етнологія : наук. журн. / Нац. акад. наук України, Ін-т мистецтвознав., фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського, Міжнар. асоц. етнологів. Київ, 2020. № 1 (383). С. 107–120. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2020.01.107>.

Обсяг статті 1,4 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

Матеріали наукових конференцій:

14. Астапцева Х. Канали популяризації знань з історії моди: цифрові медіа versus науково-популярна книга (на матеріалах англomовних та україномовних видань) : тези доп. наук.тех. конф. проф. складу, наук. прац. і асп. (м. Львів, 27 лют. 2018 р.) / Українська академія друкарства. Львів, 2018. С. 207.

Обсяг тез доповіді 0,1 друк. арк.

15. Астапцева Х. «Жіноче питання» у рекламних оголошеннях щоденника «Новий Час» (1923-1939 рр.) : тези доп. наук.тех. конф. проф. складу, наук. прац. і асп. (м. Львів, 28 лют. 2019 р.) / Українська академія друкарства. Львів, 2019. С.169.

Обсяг тез доповіді 0,1 друк. арк.

16. Астапцева Х. Ретроспективна критика жіночого часопису «Нова Хата» (на матеріалах львівської газети «Діло» за 1930 р.) // Бібліотека. Наука. Комунікація: актуальні тенденції у цифрову епоху : матеріали Міжнар. наук. конф. (8–10 жовтня 2019 р.) : у 2 т. / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Асоц. б-к України, Рада дир. наук. б-к та інформ. центрів акад. наук — членів МААН. Київ, 2019. Т.2. С. 172–175. Режим доступу: <http://irbis-nbuv.gov.ua/everlib/item/er-0003400> (дата звернення: 08.10.2020). Назва з екрана.

Обсяг тез доповіді 0,2 друк. арк.

17. Астапцева Х. Галицький fashion-лексикон у ретроспективі // Інноватика в сучасній освіті та науці: теорія і практика : матеріали науково-практичної конференції (27–28 вересня 2019 року, м. Чернівці) / Науковий журнал «Молодий вчений» Херсон, 2019. С. 87-91. Режим доступу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/conf/other/40sept2019/40sept2019.pdf> (дата звернення: 08.10.2020). Назва з екрана.

Обсяг тез доповіді 0,3 друк. арк.

18. Астапцева Х. Онлайн-архіви періодики : міжнародний досвід створення цифрових колекцій журналів мод // Бібліотека. Наука. Комунікація. Розвиток бібліотечно-інформаційного потенціалу в умовах цифровізації : матеріали Міжнар.

наук. конф. (6–8 жовт. 2020 р.) / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Асоц. б-к України, Рада дир. наук. б-к та інформ. центрів акад. наук — членів МААН; відп. за вип. М. В. Іванова. Київ, 2020. Режим доступу: <http://conference.nbuv.gov.ua/report/view/id/1023> (дата звернення: 01.09.2020). Назва з екрана.

Обсяг тез доповіді 0,2 друк. арк.

19. Астапцева Х. Невідомі постаті львівської fashion-журналістики 1930-х рр.: Міка Дрогомирецька // VI Тикторівські читання «Видавнича справа в Україні: на перехресті традицій та інновацій» матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю [«Коло і навколо Тиктора: український видавничий рух початку ХХ ст.»] (20-21 травня 2021 р., м. Львів) / Українська академія друкарства, кафедра медіакомунікацій. Львів, 2021. Режим доступу: <http://mk.uad.lviv.ua/storage/uploads/Astaptseva.pdf> (дата звернення: 08.10.2021). Назва з екрана.

Обсяг тез доповіді 0,2 друк. арк.

ABSTRACT

Astaptseva Kh. The phenomenon of fashion journalism in the discourse of the Lviv press (1853-1939). — Qualification research paper, manuscript.

A thesis presented for a Ph. D. (Doctor of Philosophy). Research Specialisation:

061 «Journalism». — Ukrainian Academy of Printing. — Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, 2021.

This dissertation presents a systematic study of the formation of Ukrainian fashion journalism as a socio-cultural phenomenon in the national historical narrative for the first time in studies of Ukrainian press and journalism. The fashion journalism forms public opinion about fashion, evaluates and predicts the social significance of a particular fashion phenomenon.

The subject of the research — the genesis and features of the functioning of Ukrainian fashion journalism — has an interdisciplinary, polysystem and multifunctional nature and is considered in conjunction with the theory, history and anthropology of fashion, publication science, gender research and a number of social and economic disciplines. The tools of fashion journalism provide a number of functions: educational, informational, interpretive, axiological, communicative, recreational and criticism functions.

The object of research — the Lviv women's press — is considered from the point of view of the development of the history of fashion, feminist and suffragist movements in Europe and the United States during the interwar period. Since the social and legal status of women in society has a direct impact on the development of fashion journalism, in the interwar period it developed intensively only in those advanced states, where women received the right to vote, the right to education and work. The external factors such as the First World War, scientific and technological progress, colonization of new lands, etc. radically reformed women's fashion of the XIX century and led to the reflection of this process in fashion magazines.

Being a polythematic sphere, journalism borders on our daily lives, covering all its components, one of which is fashion. In the historical discourse, it is reasonable to consider Ukrainian fashion journalism as a component of the chronological chain of evolution of the women's movement for emancipation: «the development of feminism — the establishment of women's writing — the emergence of a women's magazine — the formation of a newspaper thematic column or magazine column on fashion trends.»

Within the frame of the study, periodicals for women and thematic newspaper pages, which contain materials on fashion, were collected, their register was compiled and processed bibliographically, which naturally found implementation in the directory of publications on fashion in the women's press of Lviv (1853-1939).

It is reasonable to consider that the beginning of Ukrainian fashion journalism starts with informational materials on fashion, which were published in the local Lviv press (magazines and newspapers) from 1853 to 1939, that is, during the period, when Lviv was first part of the Austro-Hungarian Empire, and then the Polish Republic. Such publications include Pro-Ukrainian ones: «Zhinoche dilo» (Ukr. Women's business), «Nova Khata» (Ukr. New home), «Zhinka» (Ukr. Woman), «Zhinochyi holos» (Ukr. Woman's voice); «Zhinocha storinka» (Ukr. Woman's page) in the newspaper «Dilo»; the page «nashym chitachkam» (Ukr. to our female readers) in the newspaper «Novyi Chas»; Pro-Russian ones: «Lada», «Rusalka» (Rus. Mermaid), «Ochag» (Rus. Hearth); Pro-Jewish ones: thematic page «Z krainy szyku i mody» in the newspaper «Chwila».

The rise of the role of women in Ukrainian society at the end of the XIX century contributed to the development of women's periodicals and fashion journalism in particular. In addition, Lviv fashion was organically in line with the artistic trends of Vienna, Berlin, Paris, and London. Accordingly, Lviv fashion journalism, having a clear focus on Austrian, German, Polish, French, and British fashion, has become a platform for covering trends in fashion capitals.

At the same time, the study reveals the ethnic influences of national minorities in Lviv on the genesis of fashion and fashion journalism as its component. Lviv's fashion is

the quintessence of all the cultural achievements of representatives of different nationalities, who have lived in the capital of Galicia for seven centuries.

Since the formation of Ukrainian fashion journalism falls on the time of the activation of the women's movement in the world and Lviv in particular, each of the women's periodicals was a field for discussion and reflection, news and messages on the topic of feminism. The development of feminism directly influenced the development of fashion journalism, as fashion became one of the tools of feminism. The main functions of fashion in 1853-1939: expressing protest against the patriarchal system through clothing; self-affirmation of a woman in the image of an emancipant, equal to a man in rights and freedoms; a means to earn a living by working as a dressmaker, milliner, seamstress, corset maker, knitwear dressmaker, etc., and therefore financial stability and independence from the spouse, which entails a free choice of a partner for the creating a family that is not motivated only by his financial status.

So, Lviv pro-Ukrainian fashion magazines became advisers for women: they advised them on the rules of etiquette in clothing, style norms; on how to improve their appearance to get a good position; how to save the home budget by making or redesigning clothes by themselves; helped to acquire skills in making the simplest models of light clothing; suggested ways to skillfully combine wardrobe elements; criticized women's shortcomings in the style solutions for the outfits for work, theater, home, etc.; reported on the latest trends in fashion; gave basic knowledge on the history of fashion and style; taught respect for Ukrainian folk clothing and motivated them to use stylized ethnic elements to complete the style solution of clothing models; promoted specific Ukrainian Fashion, which was designed based on folk costume.

Meanwhile, Lviv pro-Russian magazines actively copied materials on fashion from the Ukrainian women's press, as they did not have the creative resources to create a high-quality product of fashion journalism. Pro-Jewish specialists in fashion journalism in interwar Lviv felt a significant French influence and took a rather apolitical, neutral position in relation to the Ukrainian women's press and fashion.

Within the framework of the study the following scope of work was performed: the prerequisites for the establishment of fashion magazines and newspaper thematic columns on fashion in Lviv in 1853-1939 were traced; the features of publications of the fashion journalism group were identified; genre and thematic trends of fashion content in women's magazines and newspaper columns were highlighted; advertising and promotion, as well as the gender issue in the context of fashion journalism were studied; the influence of scientific and technological progress, emancipation and movement for women's rights on fashion in general and fashion journalism in particular on at the turn of the XIX-XX centuries was analyzed; the reflection of cultural life and aesthetic tastes of Lviv residents in 1853-1939 was considered; the phenomenon of fashion in the context of the main artistic practices and artistic trends of the XIX–XX centuries and its reflection in the fashion journalism of Lviv was analyzed; the features of genesis of the fashion industry of Lviv in 1853-1939 and their connection with fashion journalism were identified.

The names of more than 158 people (journalists, artists, public and cultural figures), who created Lviv fashion journalism during 1853-1939 in Pro-Ukrainian, Pro Pro-Russian and Pro- Pro-Jewish discourse have been put into scientific circulation.

An important role in the study is given to advertising of Ukrainian enterprises of the fashion industry and educational institutions of the tailor specialization of interwar Lviv. On the pages of the analyzed magazines, more than 340 types of advertisements were found, which together reflect in great detail the process of creating of fashion in Lviv: they contain the names of the creators of various fashion trends (tailors, milliners, furriers, corsets and underwear makers, embroiderers, etc.) and their contribution to the development of the industry.

A full-fledged study of fashion journalism was made possible only in the XXI century, when women in almost all countries of the world received electoral rights, the right to independence, proper education and wages. Only in the time of global digitalization did it become possible to rethink the fashion phenomenon and its integration into the journalistic environment.

The fashion journalism has helped shape not only views on beauty and femininity, but also attitudes to the theory of consumerism and even views on national identity.

The experience of foreign scientists in the field of fashion journalism, which is now just beginning to find its a place in the scientific field, was studied. In Poland, which shares the history of fashion journalism with Ukraine, this phenomenon is not yet sufficiently developed from a theoretical and methodological point of view, but Polish researchers have thoroughly studied the genesis of women's magazines of the late XIX-first third of the XX century.

The term «fashion journalism» first appeared in scientific English-language discourse in 2015. It made its debut in Julia Bradford's monograph of the same name «Fashion Journalism». «The History of Fashion Journalism» by British scientist Kate Nelson Best is the world's first English-language scientific study on the history of fashion journalism.

The practical significance of the obtained results is the possibility of their application for the creation of an education course in such disciplines as «History of Ukrainian Fashion Journalism», «Ukrainian fashion journalism», etc. The important achievement of the dissertation research is the compilation of a directory of information materials on fashion in the women's press of Lviv (1853-1939). This publication will become an inexhaustible source of factual material not only for researchers of the press, the history of Ukrainian fashion, but also for fashion designers, stylists and anyone interested in fashion.

Keywords: women's movement, fashion journalism, history of fashion journalism, women's press history, fashion history, interbellum Lviv, Galicia, women's magazines, newspaper fashion columns, fashion columnists, fashion journalists, fashion illustration, fashion advertising.

ЗМІСТ

ТОМ 1

ВСТУП.....	20
РОЗДІЛ 1. Історіографія та методологічні засади дослідження.....	30
1.1. Історіографія проблеми і джерела дослідження.....	30
1.2. Демаркація понять «журналістика моди» та «жіночий часопис».....	38
1.2.1. Жіночий часопис у ретроспективі: теоретичні та практичні аспекти.....	38
1.2.2. Журналістика моди: концепція генези жанру.....	50
Висновки до Розділу 1.....	67
РОЗДІЛ 2. Характеристика видань у контексті жіночого руху.....	71
2.1. Читацька аудиторія.....	71
2.2. Вплив фемінізму на розвиток жіночої преси.....	74
2.2.1. Русофільські часописи для «благородних дівчат» та «поважних дам».....	79
2.2.2. Часописи для русинок-феміністок.....	94
2.2.3. Культурно-мистецькі часописи для інтелігенток.....	123
2.2.4. Тематичні шпальти для жінок у газетах.....	136
Висновки до Розділу 2.....	154
РОЗДІЛ 3. Репрезентація журналістики моди в дискурсі міжвоєнного Львова.....	158
3.1. Жіноча преса як трибуна світових тенденцій моди.....	158
3.1.1. Вікторіанська епоха.....	160
3.1.2. Епоха ар-нуво.....	166
3.1.3. Епоха ар-деко.....	173
3.1.4. Епоха пізнього ар-деко.....	177
3.2. Промоція та реклама.....	196
3.3. Гендерне питання у журналістиці моди.....	216
3.4. Уявлення львівських журналістів про феномен моди.....	222

3.4.1. Започаткування львівських показів моди.....	236
3.4.2. Становлення журналістики моди як конвергентної форми громадської літературної діяльності.....	244
Висновки до Розділу 3.....	255
ВИСНОВКИ.....	259
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	266
Додаток А. Список публікацій здобувача за темою дисертації.....	312
Додаток Б. Акт впровадження результатів дисертаційної роботи	318
ТОМ II	
Додаток В. Матеріали до бібліографії журналістики моди	1-296

ВСТУП

Актуальність дослідження. Історія української журналістики має давню традицію, що сягає глибиною XIX ст. і непинно розвивається завдяки зусиллям вітчизняних пресознавців. Як політематична галузь журналістика межує з щоденним життям, висвітлюючи всі його вектори, одним із яких є мода.

Мода упродовж тривалого часу не сприймалася як об'єкт наукового дослідження, оскільки вважалася частиною побутового життя, пов'язаною з зовнішнім виглядом та поведінкою індивіда. Та розвиток суспільства і поступ соціальних наук призвели до того, що мода врешті стала предметом уваги з боку дослідників, а в процесі вивчення її феномену виникла низка теоретичних підходів і, як наслідок, поліваріантність тлумачення явища моди.

Дотепер всі дослідження жіночих часописів і журналів мод як окремого сегменту жіночої преси, зводились до порівняльно-історичного та загального контент-аналізу. Практика наскрізної оцінки кожного окремого часопису є розповсюдженою, а от локально, прицільно тему моди у часописах не вивчено.

В історії українського пресознавства були блискучі спроби проаналізувати музичну (Л.О. Мельник) [255], спортивну (В.О. Ковпак) [190], релігійну (Р.І. Бліхарський) [39], педагогічну (І. Зубрицький) [161], сатирично-гумористичну (Л.В. Сніцарчук) [411], дитячу (Ю. Стадницька) [414] та інші види преси міжвоєнної Галичини. Натомість журналістика моди практично оминалась увагою українських пресознавців (не враховуючи декількох секундарних спроб), хоча зарубіжні колеги (Велика Британія, Польща, США) за останні 10 років вже напрацювали певний масив досліджень з цієї теми.

Отож, виникає резонне запитання, як журналістика і мода перетинаються у інформаційному та соціокультурному просторі? Коли і за яких обставин в Україні виник модоцентричний тип пресової журналістики? Хто, де і коли почав його

застосовувати на практиці та як ці здобутки ми можемо використати сьогодні? На ці питання сьогодні можливі лише гіпотетичні відповіді.

Промислова революція, запровадження масового конвеєрного виробництва, нівеляція класових бар'єрів, утвердження географічної і соціальної мобільності, зростання культурних контактів, урбанізація, розвиток транспортних засобів і засобів масової комунікації призвели у ХІХ ст. до інтенсивного розвитку моди та впровадження нових стандартів життя, які журналістика екстраполювала на свідомість своїх споживачів — суспільства в цілому та індивідуумів зокрема.

Журналістика моди має міждисциплінарний, полісистемний та поліфункціональний характер і досліджується у комплексі з теорією та історією моди, пресознавством, гендерними дослідженнями та рядом суспільних і економічних дисциплін. Як одна із форм масової комунікації, журналістика моди транслюється засобами масової інформації до великої анонімної гетерогенної аудиторії. Комунікатом журналістики моди є будь-яке вербальне різножанрове тематичне повідомлення, що демонструє зв'язки суспільства з модою.

Мода як суть fashion-журналістики — це неоднозначний і багатогранний феномен, відкритий для гуманітарних наукових досліджень. Мода формує смаки, диктує тенденції, впливає на суспільну думку і соціальні норми поведінки індивідів. Оскільки мода є контекстом різних сторін соціального життя, людини, вона також є об'єктом дослідження соціології і соціальної психології як механізм соціальної регуляції і саморегуляції людської поведінки в індивідуальному, груповому і масовому виявленні.

Як соціокультурний феномен мода є циклічною зміною зразків культури і масової поведінки. Вона характеризується короткочасним пануванням певного типу стандартизованої поведінки. Мода конструює, поширює, впроваджує і прогнозує актуальні цінності і зразки поведінки, формує суспільні смаки, регулюючи їх .

Традиційно явище моди тлумачать як часту зміну форм одягу, а через мінливість та ірраціональність моду трактують як легковажну і не вважають за

потрібне науково вивчати її феномен. Але мінливість є частиною людської природи, тож вивчаючи моду — ми вивчаємо себе. Мода є невіддільним елементом естетичної культури і впливає не лише на одяг, але і на журналістику, архітектуру, образотворче мистецтво, музику, художню літературу тощо.

Своєю чергою журналістика моди є феноменом не лише естетичним, а передусім соціальним і має низку функцій: просвітницьку, інформаційну, інтерпретаційну, аксіологічну, комунікативну, рекреативну, функцію критики.

Журналістика моди формує суспільну думку про моду, оцінює й прогнозує соціальну значущість конкретного явища моди. Інструментами популяризації моди є тема, жанр та візуалізація.

Позаяк перші спроби пера у сфері журналістики моди з'явилися у Львові в період входження його до складу Габсбурзької імперії, подальші наші розвідки стосуватимуться саме цього міста. Львів — не лише центр книгодрукування, але й мала батьківщина української журналістики моди.

Зважаючи на те, що преса є «дзеркалом» суспільства, вивчення львівської жіночої періодики дає змогу простежити довготривалий літопис історії української моди у контексті світових тенденцій, задокументований на сторінках преси.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано на кафедрі медіакомунікацій Української академії друкарства та узгоджено з навчальними планами й програмами кафедри. Робота пов'язана з держбюджетними кафедральними темами «Творення сучасного інформаційного продукту: теоретичні та практичні аспекти» (2016 – 2019) та «Актуальні проблеми функціонування медіасфери» (2020). Дисертація також виконувалась у межах наукових тем Інституту книгознавства — «Атрибуція та експертиза як складові наукових досліджень книжкових та інших бібліотечних пам'яток» (2019-2021) та Інституту інформаційних технологій — «Бібліотечні портали знань» (2020-2022) Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського.

Мета дисертаційного дослідження — визначити джерела та схарактеризувати проблеми становлення вітчизняної журналістики моди як соціокультурного явища у контексті жіночого руху та розвитку моди у світі, а також функціонування преси у Галичині в середині ХІХ — першій третині ХХ ст.

Відповідно до зазначеної мети, виокремлено такі **завдання дослідження**:

1. Проаналізувати етапи формування жіночого часопису як окремого виду преси у еволюційній послідовності: «організований рух українського жіноцтва за емансипацію та рівноправність — жіноче письмо — жіночий часопис — журналістика моди»; дослідити передумови появи українських жіночих часописів на прикладі Львова.

2. Охарактеризувати вплив фемінізму на становлення і функціонування львівських жіночих часописів відповідно до класу їхньої читацької аудиторії.

3. Розкрити специфіку розвитку журналістики моди у дискурсі соціокультурних процесів міжвоєнного Львова.

4. Узагальнити внесок львівських громадських діячок та діячів у становлення української журналістики моди.

Об'єкт дослідження — львівські жіночі часописи та газетні тематичні шпальти як трибуна становлення вітчизняної журналістики моди.

Предмет дослідження — генеза та особливості функціонування української журналістики моди у період 1853-1939 рр.

Хронологічні межі — період від заснування першого українського журналу мод «Лада» (1853 р.) до припинення існування у вересні 1939 р., внаслідок більшовицької окупації, усіх досліджених часописів.

Стан вивчення та ступінь наукової розробленості теми.

Досліджуючи становлення журналістики моди у Львові, слід насамперед згадати пресознавців, що локально і глибинно вивчали історію української преси, зокрема жіночої: це Р. Бліхарський [39], А. Бойко [43], Л. Волинець [82], В. Габор [87-88], М. Галушко [436, 442], О. Гнатчук [93], В. Гутковський [97],

О. Денека [106], О. Дроздовська [118, 119, 120], А. Животко [133], Н. Зелінська [69, 157, 158, 159, 160, 164], І. Зубрицький [161], І. Зуляк [162], М. Кіца [127], В. Ковпак [190], М. Комариця [195], С. Кость [211-212], Н. Кулеша [217], К. Курилишин [220], О. Лабур [222], С. Луцька [230], М. Мартинюк [251], Л. Мельник [255], Є. Місило [29], І. Мудра [127], О. Муц [275], З. Наконечна [288], С. Наріжний [291], І. Павлюк [324], О. Палюх [330], В. Передирій [334, 335, 336], М. Романюк [436, 442], М. Савка [434], О. Середа [402], Л. Сніцарчук [164, 411, 436], М. Тарнавська [423-424], І. Школик [485] та ін.

Серед закордонних вчених проблеми журналістики моди висвітлюють: D. Bartlett [501], К. Best [504], J. Bradford [506], S. Buckland [509], P. Calefato [511], T. Ferrero-Regis [523], P. McNeil [548-549], S. Miller [548-549], W. Mitford [551], A. Rangiah [562], W. Shannon [566], A. Zinola [588] та ін.

Оскільки з 1919 до 1939 р. Львів перебував у складі Польської республіки, доцільно зазначити польських вчених, що досліджували тогочасну жіночу пресу: J. Franke [525], A. Frett [528], W. Jedlecka [533], J. Helios [533], A. Kowalczyk [539], B. Łętocha [543], Z. Lewartowska [544], K. Łozowska-Marcinkowska [545], A. Łysak [537], J. Korbust [538], J. Kupidura [541], Z. Sokół [567, 568, 569, 570], Z. Zaleska [583], E. Ziemięcka [587], E. Zierkiewicz [537].

Дослідженню жіночих часописів у цілому та журналів мод зокрема, присвятили свої праці: О. Бочковський [44-45], Я. Бравчук [46], В. Венгерська [60], Р. Дутка [123-124], А. Животко [133], М. Кіца [127], О. Ковальчук [189], О. Коновалова [197], С. Кость [211-212], М. Мамич [250], І. Мудра [127], Н. Олійник [311], Т. Орлова [315, 316, 317], М. Павлюх [325, 326, 327, 328], В. Передирій [334, 335, 336], Н. Сидоренко [91, 334, 403], М. Стухляк [419], О. Сушкова [422], Л. Філіпенко [444], О. Цимбалюк [458], І. Школик [485].

Треба зазначити, що художньо-технічне оформлення періодичних видань про моду відіграє ключову роль у просуванні цього медійного продукту на видавничому ринку. З українських дослідників журнальним ілюстраціям присвятили свої наукові

праці О.Бережна [26], О. Іващенко [167], О. Коновалова [197], В. Михалевич [260], Л. Поліха [355], Б. Черняков [459], В. Шевченко [473, 474, 475, 476] та ін.

Жіноча львівська преса довоєнного періоду тісно пов'язана із феміністичними та емансипаційними процесами у суспільстві. Цей аспект у культурно-історичному контексті досліджували М. Байдак [15-16], О. Бежук [24], М. Богачевська-Хомяк [41-42], Л. Буряк [55-56], М. Вороніна [83], Ю. Гаврилець [577], М. Дядюк [125], С. Івах [166], О. Кісь [181], І. Книш [183-184], І. Левчук [224], О. Маланчук-Рибак [238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247], Т. Марценюк [253], Н. Олійник [311], О. Оніщенко [312-313], Т. Орлова [315, 316, 317], К. Откович [322], О. Пасіцька [332], Н. Полонська-Василенко [357], В. Садівничий [394], Н. Сидоренко [91, 334, 403], О. Стяжкіна [420], О. Хамедова [450, 451], І. Черчович [460, 461, 462, 463, 464], Ю. Юрків [490].

Орієнтації у хронотопі зародження фемінізму та його впливові на всі сфери суспільного життя, зокрема на моду і журналістику, значною мірою сприяють праці зачинателів та активних учасників жіночого руху на Західній Україні і за кордоном: Д. Клушинської [182], О. Кобилянської [185], Н. Кобринської [186, 187, 188], М. Лозинського [228], С. Русової [387], К. Малицької [248-249], М. Рудницької [262-263], Б. Баран-Бачинської [17], В. Завадської [151], Х. Кононенко [199,202], Д. Лукіяновича [229], Р. Купчинського [219] та ін.

Достовірними джерелами з теорії фемінізму є оригінальні праці іноземних (німецьких, польських та американських) ідеологів жіночої емансипації: А. Бебель [23], L. Braun [508], P. Lafargue [542], H. Naglerowa [553], K. Niedziałkowski [554], A. Novikov [556], A. Nowaczyński [557], E. Prądyński [560], S. Przyborowski [561], R. Riegel [564], K. Schirmacher [565], T. Stanton [571], T. Żeleński [585-586].

Моду як соціокультурний феномен у Галичині та Україні репрезентували у працях: С. Бець [27], Ю. Бірюльов [32], Н. Бугай [48], А. Воронкова [84], М. Даценко [103], Л. Дихнич [110, 111, 112], Т. Кара-Васильєва [174],

М. Кісіль [180], І. Кодлубай [191], І. Колесник [194], М. Колосніченко [109], О. Корнієнко [209], Т. Кривошея [216], Г. Куц [221], Г. Макогін [236], М. Мельник [256-257], М. Мемарне [258], М. Сенько [401], О. Скалацька [406-407], З. Тканко [427], Л. Ткаченко [428], Ю. Шестопалова [478], Н. Чупріна [467, 468, 469].

Теоретико-методологічною основою роботи є принципи, вироблені в процесі розвитку світової філософської думки, а також таких галузей історичної науки, як джерелознавство та історіографія: діалектичні принципи та методи аналізу явищ суспільного життя, взаємозв'язок загального і конкретного, єдність логічного та історичного, системний та порівняльний методи, конкретний аналіз визначеного явища в певних умовах.

Потреба комплексного висвітлення теми зумовила звернення до праць вітчизняних і закордонних авторів з історії львівської преси і журналістики моди, суспільствознавства, мистецтвознавства, літературознавства, а також до статистичних і архівних матеріалів, мемуарів. У представленому дослідженні використані як синхронний, так і діахронний компаративні методи, а першоджерела проаналізовано за однаковою методологією, з урахуванням тла епохи, еволюції журналістики загалом тощо.

Наукова новизна здобутих результатів.

Уперше:

- систематизовано бібліографічну інформацію про журнали мод і газетні тематичні шпальти, проаналізовано умови їхнього функціонування, досліджено зміст та структуру видань;
- досліджено журналістику моди як окремий сегмент журналістики в цілому;
- розглянуто динаміку розвитку журналів мод і тематичних газетних шпальт у контексті соціокультурних та історико-журналістських процесів, визначено хронологічні етапи розвитку журналістики моди ;

- показано, що підґрунтям виникнення та функціонування часописів з керунку моди були не лише проблеми національно-культурного життя галичан, а й глобальні світові тенденції: науково-технічний прогрес, суфражистський і феміністський рухи, наслідки геополітичних катаклізмів (Перша світова війна) тощо;

- укладено покажчик інформаційних матеріалів про моду, виявлено та введено у науковий обіг низку імен громадських діячів (всього 158 імен, з них 86 досі невідомих; розшифровано 72 криптоніми), що долучилися до створення української моди та fashion-журналістики у хронотопі 1853–1939 рр.;

- удосконалено комплексний підхід до вивчення питання журналістики моди, як самостійного наукового явища;

- набули подальшого розвитку: трактування сутності журналістики моди у контексті генезису жіночого руху, соціокультурних процесів та мистецьких течій у Львові (1853-1939 рр.); підхід до виявлення ознак, що відрізняють журналістику моди від інших видів цієї сфери; система заходів стосовно акумулювання досвіду закордонних учених у галузі журналістики моди та його застосування в україноцентричних дослідженнях з цієї теми.

Практичне значення одержаних результатів полягає в можливості їх застосування у запровадженні нової навчальної дисципліни «Історія та практика української журналістики моди» для підготовки майбутніх фахівців у галузі журналістики моди. Отримані відомості та узагальнення можуть бути використані під час вивчення курсів «Історія журналістики», «Історія моди і стилю». Підготований у контексті дисертації анотований бібліографічний покажчик може стати джерельною базою ідей для українських модельєрів та дослідників моди.

Особистий внесок здобувача. Пропонована дисертація є самостійною науковою працею, результати якої здобуті авторкою одноосібно.

Апробація результатів дисертації. Ключові положення дисертації обговорено на засіданнях кафедри медіакомунікацій Української академії

друкарства. Окремі положення й висновки оприлюднено в наукових публікаціях та виголошено на міжнародних і всеукраїнських наукових конференціях.

Міжнародні наукові та науково-практичні конференції:

- Міжнародна наукова конференція. «Бібліотека. Наука. Комунікація: актуальні тенденції у цифрову епоху» (Київ : Національна бібліотека ім. В.І. Вернадського, 08-10 жовтня 2019 р.);

- International scientific conference «Science without boundaries development in 21st century» (Budapest : Society for Cultural and Scientific Progress in Central and Eastern Europe, August 30, 2020);

- Міжнародна наукова конференція. «Бібліотека. Наука. Комунікація: розвиток бібліотечно-інформаційного потенціалу в умовах цифровізації» (Київ : Національна бібліотека ім. В.І. Вернадського, 06-08 жовтня 2020 р.);

- Міжнародна науково-практична конференція «VI Тикторівські читання «Видавнична справа в Україні: на перехресті традицій та інновацій» [«Коло і навколо Тиктора: український видавничий рух початку ХХ ст.»]» (Львів : Українська академія друкарства, 20-21 травня 2021 р.).

Всеукраїнські наукові та науково-практичні конференції:

- Науково-технічна конференція професорсько-викладацького складу, наукових працівників і аспірантів (Львів : Українська академія друкарства, 27 лютого — 02 березня 2018 р.);

- Науково-технічна конференція професорсько-викладацького складу, наукових працівників і аспірантів (Львів : Українська академія друкарства, 26 лютого — 01 березня 2019 р.);

- Науково-практична конференція «Інноватика в сучасній освіті та науці: теорія і практика» (Чернівці : Видавництво «Молодий вчений», 27-28 вересня 2019 р.)

Публікації. Основні результати дисертації викладені у 19 одноосібних публікаціях: 9 статей надруковані у наукових фахових виданнях, 3 статті — у

закордонних виданнях, 1 стаття у виданні, що індексується у наукометричних базах «Web of Science» і «Scopus» та 6 — у матеріалах і тезах конференцій.

Структура й обсяг дисертації. Дисертація загальним обсягом 317 сторінок, із них основного тексту — 246 сторінок. Робота складається з двох томів:

- I том містить вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел (45 сторінок, 591 позиція) і додатки (додаток А — список опублікованих праць за темою дисертації; додаток Б — акт впровадження результатів дисертаційної роботи);

- II том (додаток В) містить бібліографічний покажчик інформаційних матеріалів про моду у жіночій пресі Львова (1853-1939 рр.), обсяг — 296 сторінок.

РОЗДІЛ 1.

ІСТОРИОГРАФІЯ ТА МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Історіографія проблеми і джерела дослідження

Журналістика моди є унікальним явищем, тому її закони не можна пояснити лише якась одна наука. До вивчення системи журналістики моди потрібно підходити комплексно, через призму шерегу наук, як-от: журналістикознавства, пресознавства, культурології, історії моди, семіотики, етнографії, етики, естетики, соціології, психології, економіки та мистецтвознавства.

До тепер дослідники фундаментальної науки упосліджували журналістику моди, ігнорували її науковий потенціал, звужували дослідження моди лише до вивчення історії костюма. Насправді мода є соціокультурним явищем, що відображає нашу культурну еволюцію крізь віки. А журналістика моди вкотре підтверджує соціокультурний, полісистемний та поліфункціональний статус моди.

Філософіня Олена Скалацька вважає, що мода є багатограним соціальним феноменом: це і конкретний предмет, незмінний, відчутний на дотик; це матеріал, поєднаний швами, як межа між тілом і навколишнім світом; і основна практика демонстрації своїх смаків і статусу. Це також територія виробництва і споживання об'єктів і думок; це подія, масова та індивідуальна. Це феномен, підпорядкований циклічній зміні природних і комерційних процесів, схильний до спалахів авангардизму і самооновлення на основі традицій. Тому дослідженням феномену моди займається низка наук: соціологія психологія, історія костюма, культурологія, естетика, іміджелогія, антропологія та інші [406, с. 11-12].

Початками української журналістики моди можна вважати інформаційні матеріали про моду, які публікувалися у локальній пресі — львівських часописах з 1853 по 1939 р., тобто у період, коли Львів перебував спочатку у складі

Австрійської, пізніше Австро-Угорської імперії, а потім — Польської Республіки, або Другої Речі Посполитої.

Принагідно зазначимо, що під поняттям «часопис» ми розуміємо журнал, газету та будь-яке інше періодичне видання. Позаяк первинно досліджувані нами періодичні видання (крім «Нової Хати», яка є типовим журналом) за своїми видовими ознаками є серединною ланкою між газетою і журналом (містять ознаки обох видів), тому їх позначаємо універсальним терміном «часопис».

Локальна преса виразно віддзеркалює дух і настрої епохи загалом. Вона розвивається і змінюється разом із суспільством, чутливо реагуючи на кожну його нову потребу.

На окупованих Російською імперією, а потім і більшовиками, землях України «курсували» лише російські жіночі часописи. Детально про це пише Л. Філіпенко у монографії «Ідейні» жіночі журнали в Російській імперії початку ХХ століття» (2014). У додатку до монографії подано статистику жіночих журналів, де зазначено, що в період з 1779 по 1917 рр. на теренах Російської імперії виходило друком 119 найменувань часописів [444, с. 289-320].

З цього переліку справам моди та рукоділля було присвячено 71 найменування часописів, що виходили друком у Москві та Санкт-Петербурзі. Лише два видання про моду друкувалося у Києві: «В мире мод: Еженедельный иллюстрированный журнал» (1903) та польськомовний часопис про моду «Swiat Kobiesu» (1916).

У довіднику «Библиография периодических изданий России. 1901-1916» зазначено, що «В мире мод: Еженедельный иллюстрированный журнал» вийшов лише одним випуском за редакцією В. Бикової [28, с. 135].

За словами дослідниці М. Білобровець, ілюстрований двотижневик «Swiat Kobiesu» був заснований у Львові 1898 році, згодом 1914 р. редакція переїхала до Варшави, а наприкінці 1915 р. головна редакторка Євгенія Змієвська перебралася до Києва і припинила видавничу діяльність [31, с. 178-179].

Першим україномовним журналом Наддніпрянщини, який було засновано Українською Жіночою Спілкою на Всеукраїнському жіночому з'їзді, став «Жіночий Вісник». У 1917 р. вийшло лише два його випуски. Це видання мало політичний вектор і аж ніяк не стосувалося суто жіночих питань моди чи рукоділля [344, с. 149].

Про жіночі журнали Наддніпрянської України у час більшовицької окупації дізнаємося з дисертацій О. Ковальчук «Трансформація журналу «Жінка» у плюралістичному демократичному суспільстві», О. Сушкової «Періодичні видання для жінок в Україні: динаміка розвитку та концептуальні особливості» та статті О. Лабур «Масові жіночі видання «Комунарка України» та «Селянка України»: джерелознавчий аспект» [422, 189, 222].

Пресознавиці зазначають, що 1920 р. у Харкові було засновано журнал «Комунарка України», існував до 1934 р. У тому ж таки Харкові з 1924 по 1931 р. Центральний відділ робітниць і селянок КП(б)У видавав ілюстрований двотижневик «Селянка України», назву якого було змінено у 1931 р. на «Колгоспниця України», а редакцію перенесено до Києва, де журнал виходив аж до 1941 р. В 1946 р. на полицях журнальних кіосків з'явилася «Радянська жінка», яка виходить донині під назвою «Жінка» у Державному видавництві «Преса України». Звісно, радянські журнали першої половини ХХ ст. не мали стосунку до моди. Їхнє призначення було агітаційно-політичним.

В. Поліщук, член ОУН, в огляді «Преса на Україні сьогодні» (1948), так характеризує пресові видання Радянської України: «Сучасна преса на Україні є знаряддям большевицької пропаганди. Це проповідь українською мовою чужої ідеї. Призначення преси ширити в зрозумілій на Україні національній формі ідейну отруту большевизму. Тому преса підсоветської України не є справжньою пресою українського народу, виразником його прагнень» [356, с. 21].

Ці рядки багато десятиліть зберігались на сторінках ідеологічно небезпечних для радянського режиму часописах політичних емігрантів з України. І зараз

неможливо об'єктивно оцінювати радянську пресу без вивчення діаспорних видань, що дають альтернативне бачення Радянської України.

На питання, чому до другої половини ХХ ст. в Радянській Україні не виходили жіночі журнали у європейському форматі, можна дати лаконічну відповідь: творення жіночого журналу — це мистецтво, що вимагає глибоких духових і розумових зусиль. Шаблонність та калькування несумісні з поняттям якісного часопису.

За словами В. Поліщука, радянські журналісти не дуже застановлювались над парадигмою преси як дзеркала суспільних думок та настроїв. Поява на світ публікації неможлива без творчого підходу. Кожен журналіст повинен кинути у статті зерно для міркувань читача, натомість у радянський період все було достоту навпаки.

Зважаючи на прикре становище жіночої преси Наддніпрянської, України кінця ХІХ — першої половини ХХ ст., можна стверджувати, що єдиним «полігоном» пресознавчих пошуків, які мають на меті продемонструвати витоки української журналістики моди, є Західна Україна, а зокрема Галичина.

Саме у Львові бере свої витоки українська журналістика моди, яка закономірно є похідним явищем від жіночих часописів. Перші львівські жіночі журнали надходили як обов'язкові примірники до книгозбірні бібліотеки Наукового товариства імені Шевченка, заснованої у 1894 р. (нині це Львівська національна наукова бібліотека України ім. В. Стефаника) [496].

У перші роки незалежності України колекцію жіночих часописів, що збереглися у фондах бібліотеки, опрацювала В. Передирій. 1995 р. вийшов друком укладений нею анотований каталог «Українські періодичні видання для жінок в Галичині (1853–1939 рр.)», а в 1996 р. побачило світ друге, доповнене видання цього каталогу [336]. В. Передирій включила до каталогу 21 найменування жіночих часописів:

- *Львівські*: «Лада» (1853), «Русалка» (1868–1870), «Мета» (1908), «Жіноче Діло» (1912), «Наша мета» (1919–1920), «Жіночий вістник» (1922), «Нова Хата» (1925–1939), «Українська господиня» (1929), «Жіночий голос» (1931–1939), «Жінка» (1935–1939), «Громадянка» (1938), «Світ Українки» (1938), «Українка» (1938).

- *Коломийські*: «Ілюстрований календар-альманах «Жіночої долі» (1926), «Наш Світ: Альманах «Жіночої долі»» (1927), «Наша книга : Альманах «Жіночої долі» (1928), «Для неї – все! : Альманах «Жіночої долі» (1929), «Жіноча доля» (1931), «Ілюстрований календар-альманах «Жіночої долі» (1936), «Жіноча воля» (1932–1939), «Світ молоді» (1932–1939).

Для дослідження нами було обрано групу львівських часописів та проаналізовано всі річники кожного найменування щодо наявності публікацій про моду. Емпіричним шляхом виокремлено такі видання:

- Лада. Письмо поучительное русским дьвицам и молодежи в забаву и поучение (1853);
- Русалка. Письмо для красавиць (1868);
- Жіноче діло. Безплатний додаток до «Діла» (1912);
- Нова Хата. Журнал для плекання домашньої культури (1925–1939);
- Жінка. Орган центрального українського жіночого товариства «Союзу українок» у Львові (1935–1939);
- Жіночий голос. Часопис українських працюючих жінок (1936-1939).

Кожне з цих видань репрезентує моду в різному обсязі та різній якості. Віднайденню потрібного контенту посприяли ретроспективні оглядові статті у «Новій Зорі» [391-392] та «Ділі» [108, 206], що є першими найповнішими оглядами жіночої преси, написані сучасниками становлення галицьких жіночих часописів.

Так, у другій частині огляду «Українська жіноча преса в Галичині», опублікованого в № 47 (745) «Нової Зорі» за 1934 р., йдеться про те, що крім досліджених В. Передирій жіночих журналів у Галичині виходили на шпальтах щоденних газет «жіночі сторінки»: «На кінець треба ще згадати про т. зв. жіночі

сторінки нашої преси. Катол. часопис «Правда», орган для народу, «Новий час» радикальний «Громадський Голос» містять на тих сторінках статті присвячені жіночим справам. Розмірно багато місця присвячує жіночому рухови також «Нова Зоря». Вона видала з приводу жіночого зїзду дві брошури Д-ра Назарука, писані в дусі дуже прихильнім для жіноцтва і його руху: «Жіноча справа» (ст. 32) і «Жінка і суспільність» (ст. 48.)» [392, с. 6].

Через три роки після зазначеного огляду преси у «Новій Зорі», докториня Дарія Дзерович у Ч. 83 щоденної газети «Діло» опублікувала «Перегляд української жіночої преси», що був уміщений на тематичній шпальті «Жіноча сторінка». Вона стверджує: «маємо вже досить поважне число жіночих видань, а це вказує на щораз більше зацікавлення жіночими справами і участь жіноцтва у праці над собою» . Крім того, оглядачка дає коротку характеристику «Жіночої сторінки» у «Ділі»: «Жіноча сторінка при «Ділі» зроблена на лад знаних жіночих додатків при великих закордонних денниках» [108, с. 5].

У наступному випуску № 89 «Жіночої сторінки» за 23 квітня 1937 р. редакторка Харитина Кононенко доповнює довідку Дарії Дзерович про жіночі часописи: «Крім нинішньої «Жіночої Сторінки» в «Ділі» слід іще згадати сторінку в «Новому Часі» (двічі в місяць) та в «Народній Справі» (раз у місяць)» [108, с. 5].

Таким чином, покликаючись на вищезгадані публікації, маємо змогу доповнити перелік досліджуваних жіночих журналів, де публікувалися матеріали про моду, ще двома газетами: «Діло» (тематична шпальта «Жіноча Сторінка» (1936-1939) та «Новий Час» (тематична шпальта «Нашим читачкам» (1935-1939).

В результаті ретельного вивчення контенту бібліографічного тритомника «Українські часописи Львова 1848–1939 рр.» [442] та академічної багатотомної енциклопедії «Українська преса в Україні та світі XIX–XX ст.: Історико-бібліографічне дослідження» [436] (праця над обома цими виданнями велась і продовжується колективом Науково-дослідного інституту пресознавства у ЛННБ України імені В. Стефаника), було виявлено статтю І. Павлюка — «Очаг:

ежемесячний журнал русской женщины» (1936–1939), який також увійшов до переліку досліджуваних видань. Як і тематичні сторінки у щоденних газетах «Діло» та «Новий Час», «Очаг» досі не був дослідженим, жодних відомостей про нього у працях сучасних пресознавців не виявлено [324, с. 606-609].

Між тим, «Очаг» становить бібліографічну цінність не лише тому, що публікував матеріали зі сфери моди, а й тому, що, поряд з «Ладою» і «Русалкою» є москвофільським «антагоністом» україноцентричних жіночих часописів «Жіноче Діло», «Нова Хата», «Жінка» та «Жіночий Голос». Протиставляючи москвофільські видання українофільським, можна помітити відмінність у їхньому змістовому наповненні та редакційній підготовці, що вигідно вирізняє україномовні часописи на фоні перших.

У Львові початку ХХ ст. переважали представники української, польської, німецької та єврейської національностей. Навмисне не зачіпаючи значний пласт польських жіночих часописів Львова (а їх, за словами М. Павлюх, налічувалося близько 30 найменувань [327, с. 169]), вважаючи це окремою самотійною темою, ми все ж додали до переліку досліджуваних жіночих часописів польськомовну єврейську газету «Chwila: Dziennik dla spraw politycznych, społecznych i kulturalnych» (1919–1939), в якій у 1934–1939 рр. друкувалася жіноча тематична сторінка «Z krainy szyku i mody» («З країни шику та моди»).

Польська дослідниця Б. Лентоха (B. Łętocha) зазначає, що після отримання Галичиною в 1867 р. автономії розпочався процес полонізації та з'явилися перші єврейські часописи польською мовою: «Zgoda» (1877-1878), «Ojczyzna» (1881-1891), «Jedność» (1907-1912), «Zjednoczenie» (1912-1918), «Przyszłość» (1892-1898), «Wschód» (1900-1912), «Tagblatt» (1904-1926), та лише в 1919 р. було засновано часопис «Chwila», що був культовим для єврейського населення Львова майже так само, як для українців «Діло» і «Новий Час» [543, с. 63].

Характерною особливістю єврейської львівської періодики є критично малий відсоток жіночих часописів, не кажучи вже про власне журнали мод. Це пов'язано з

також політичними чинниками, адже єврейська преса в Західній Європі поч. ХХ ст. зазнавала чималих антисемітських утисків. Отже, віднайдена нами тематична шпальта «Z krainy szyku i mody» («З країни шику та моди») є майже унікальним явищем, що дозволяє поглянути на моду Львова через призму єврейського сприйняття.

Таким чином, для вивчення особливостей контенту моди було відібрано такі львівські періодичні видання:

- Лада. Письмо поучительное русским дьвицам и молодежи в забаву и поучение (1853);
- Русалка. Письмо для красавиць. Виходить два рази в місяць (1868);
- Жіноче діло. Безплатний додаток до «Діла» (1912);
- Нова Хата. Журнал для плекання домашньої культури (1925–1939);
- Жінка. Орган центрального українського жіночого товариства «Союзу українок» у Львові (1935-1939);
- Жіночий голос. Часопис українських працюючих жінок (1936–1939);
- Очаг. Ежемесячний журнал русской женщины (1936–1939);
- Тематична шпальта «Жіноча Сторінка» у газеті «Діло»; рубрика «Балачки про моду» (1936-1939);
- Тематична шпальта про моду «Z krainy szyku i mody» (1934-1939) у газеті «Chwila. Dziennik dla spraw politycznych, społecznych i kulturalnych»;
- Тематична шпальта про моду «Нашим Читачкам» (1935-1939) у газеті «Новий Час».

Отже, питання дослідження історії журналістики моди має розлогу джерельну базу, цілий шерег об'єктів, що свідчать про активний розвиток цього соціокультурного феномену ще понад століття назад. Важливо розглядати феномен журналістики моди саме на основі компаративного аналізу львівських часописів, що видавалися різними етнічними групами. Таким чином переваги методів роботи одних fashion-журналістів стануть очевидними поряд з методами інших.

1.2. Демаркація понять «журналістика моди» та «жіночий часопис»

1.2.1. Жіночий часопис у ретроспективі: теоретичні та практичні аспекти

Внаслідок низки обставин історичного та геополітичного характеру, загальний ландшафт журналістики моди, як важливого сегменту масових комунікацій Львова, сформувався як полікультурний феномен, у якому поєдналися різні мови й різні традиції.

Ретроспективні модотематичні пресові видання є не лише відображенням соціокультурної тогочасної дійсності, але й першочерговим чинником впливу на суспільні смаки, настрої та поведінкові шаблони.

Полілінгвізм львівської довоєнної преси — унікальне явище, що, можливо, стало однією з причин зародження журналістики моди саме у Львові, внаслідок існування полілатерального, інформаційно насиченого культурного середовища.

Визначившись із шерехом жіночих часописів, що становлять підвалини львівської складової вітчизняної журналістики моди, спробуємо виокремити поняття жіночого часопису у ретроспективі та поняття журналістики моди у сьогоденні і продемонструвати, як ці два явища можуть поєднуватись між собою у культурно-історичному наративі.

На нашу думку, створення та наповнення жіночого часопису є наслідком психологічного сприйняття жінкою довколишнього світу. Ідеологія доктрини фемінізму Сімона де Бовуар екстраполює соціальну поведінку жінок на всі сфери жіночого життя: «Жінки об'єднуються, щоб утворити такий собі антисвіт, який має стати вартіснішим, аніж чоловічий; об'єднавшись, відчувають у собі силу, аби скинути ланцюги [...]. Вони діляться досвідом, який здобули під час вагітності та пологів, при лікуванні дітей чи власних болячок» [405, с. 174-175].

Таким чином, жіночий журнал стає плацдармом для об'єднання, він дає жінці змогу відчути себе почутою, потрібною, цікавою: «Невеличкі повідомлення з

жіночих журналів — чудовий взірець обміну думками [...]. Вони залюбки діляться одна з одною таємницями вроди, кулінарними рецептами, узорами в'язання, самі просять поради» [405, с. 174-175].

Жіночий журнал — це макрокосмос кожної окремої групи жінок і присутність чоловіка у такому виданні, особливо на посаді редактора, може викликати дисонанс в сприйнятті інформаційних матеріалів. Так трапилося із першими галицькими, та українськими загалом, часописами «Лада» (1853) і «Русалка» (1868), редактором яких виступив Северин Шехович. Ці видання, хоча були призначені для вузького кола дівчат з священницьких галицьких родин, викликали бурхливий резонанс і шквал критики у емансипанток-феміністок, що не бажали, аби чоловік нав'язував їм свої погляди на участь жінки у соціальному житті нації.

Критично і напрочуд емоційно про появу «Лади» і «Русалки» розповідає Костянтина Малицька у рефераті «Про жіночий рух» (1904): «Перший прилюдний голос про руске жіноцтво підносить Северин Шехович в р. 1853 в своїй часописи «Лада». Се «поучительное письмо руским дівицам і молодицам в забаву і поученіє» то вірний образ темного духа тої доби, духа обскурантизму, серед якого виростили тодішні наші жінки. — «Женщині не потреба ніякого образования, а вистарчить уміти подобатись мущинам та заховати правила благопристойности та тонкого благоправія» — ось провідні ідеї тої поганьської «Лади» [248, с. 12-13].

Олена Кисілевська, що заснувала у Львові часопис для жіноцтва «Жіноче Діло» (1912), також підтримувала протест проти канонів пуританського ХІХ століття, за якими жінка була безправною та безвільною істотою. Олена Кисілевська першою зрозуміла потребу у створенні пресового органу, який би сполучав у собі всі сфери щоденного життя пересічної львів'янки. Для реалізації такого проєкту, вирішальним етапом мав стати переворот старих усталених норм, за якими жінка не мала змоги здобути належну освіту на рівні з чоловіками: «Але ось наступив час, що в душі жінки будить ся протест проти дотеперішного упослідження. З правом доступу до рівної мущинам освіти, з добутом що-раз нових теренів праці

пробудила ся в жінці людина — що бажає також рівних прав горожанських [...]. Велику роль в боротьбі за всякі нові здобутки грає щоденна преса [...]. І от ся могутча сила у всіх краях відносила ся через довгі літа до справедливих жіночих бажань крайно ворожо. Навіть найліберальніші часописи, що в других квестиях голосили поступові кличі, трактували жіночі жаданя неприхильно [176, с. 1-2].

Заснувати та просувати україномовний жіночий часопис у Львові в 1912 р. було справою нелегкою, адже письменство і журналістика були винятково чоловічими сферами діяльності: «Преса, печатне слово, се така могутча сила, без якої розвій якої небудь справи в теперішних часах немислимий. Кождий нарід, кожда партія, кожда фракція, коли хоче розвивати ся, кріпшати й змагати ся в силу, — мусить старати ся здобути собі можність, попірати свою справу — за помочю преси» [307, с. 1].

Малоправність жінки XIX — поч. XX ст. породжувала її безініціативність. Звісно, невеликою групою активних інтелігенток на чолі з Н. Кобринською та авторками «Першого вінка» (1887) велася певна робота з просування «жіночого письма» в соціокультурному просторі, але все ж це питання потребувало кращої організації: «Ми, жінки, до сього часу були лишені можности заговорити о своїх справах на сторінках власного органу. Проба видавати жіночу часопись не повела ся з ріжних причин. Альманахи, книжкові виданя, не в силі заступити періодичного видавництва — і оно так склало ся, що ми скорше можемо довідати ся з чужої преси про те, що робить, до чого стремить, чого добивається англійська, німецька, навіть хінська або турецька жінка, як те, чим займаєть ся, які має бажання й потреби наше власне жіноцтво» — зазначає Олена Кисілевська [307, с. 1].

Видавнича спілка та Редакція газети «Діло» пішли назустріч Олені Кисілевській і сприяли створенню першого жіночого україномовного журналу «Жіноче Діло», що виходив на правах додатку до щоденної газети: «Серед таких обставин з найбільшим признанем треба повитати становиско Редакції і Видавничої спілки «Діла» які, на заходи «Жіночої громади» оуділене більше місця справам

жіночим, відповіли прихильно і місто видавати що квартал сей листок Жіноче діло, обіцяли від нового року навіть що тижня відступати одну сторінку в «Ділі» для справ жіноцтва, наколи тільки воно достарчить потрібного до сього материялу [...]. Таке уділюване місця жіночим справам у найпочитнійшій і найповажнійшій нашій часописи — покищо може навіть кориснійше від видаваня своєї власної газети. Бо [...] тут, від разу маємо можливість своє письмо ткнути у руки тисячу передплатників, а повага дневника додає справі серйозности й вагу, яку у власній часописи треба би доперва згодом з трудом здобувати [307, с. 1].

Після «Жіночого Діла», яке проіснувало один квартал, були вдалі спроби створення Дарією Старосольською «Нашої мети» (1919–1920) та «Жіночого Вісника» (1922) під редакцією Мілени Рудницької. Найбільш повно можемо простежити пресотворчу галицьку традицію на прикладі часопису «Нова Хата» (1925–1939). З цього видання, на нашу думку, власне і почалася самоідентифікація жіночого часопису на теренах Східної Галичини.

Після Першої світової війни соціально-правове становище європейської жінки значно полегшилося. Вона змогла голосно заявити про свою незалежність від чоловіка та інтегруватися у досі заборонені для неї ділянки літературної праці. Отож, перші засновниці «Нової Хати» (про них мова піде далі) вирішили спробувати свої сили у створенні контроверсійного щодо наявних у Львові польських жіночих часописів видання, яке би повністю замінило русинкам чужомовну пресу.

Про контрасти у поглядах на жіночий рух між львів'янками українського і польського етносів упродовж окупації Західноукраїнських земель Польською Республікою, красномовно говорить поява в 1937 р. брошури «Український жіночий рух» («Ukraiński» ruch kobiecy»), автором якої була Луція Харевічева (Łucja Charewiczowa), що ховалася за псевдонімом Цезарина Мікуловська (Cezaryna Mikułowska).

Українську рецензію на це видання написала Стефанія Мартинюк, редакторка жіночої шпальти «Нашим Читачкам» у «Новому Часі»: «Лють огортає авторку, коли їй приходить ствердити, що в нас жіноцтво працює й виявляє себе всесторонньо, що воно має такі гарні осяги, що поволі «але систематично реалізує свої й загальнонаціональні ідеали» [252, с. 11].

Принагідно зазначимо, що погляди Стефанії Мартинюк можуть бути упередженими, а її характеристика Цезарини Мікуловської — занадто суб'єктивною. Подібних газетних сутичок було чимало, тому українки всіляко намагалися відстоювати свої права та захистити свій освітньо-культурний простір від польських впливів.

Костянтина Малицька у ювілейному п'ятому номері «Нової Хати» згадує про причини заснування часопису: «Спершу — на 20 сторінок друку — переважав відділ мод; мабуть хотіла редакція притягнути ним ту жіночу публіку, яка досі користувалася аналогічними польськими видавництвами, такими, як: «Świat kobiescy», «Kobieta w domu i w świecie», «Matka i dziecko» і т.п. Викинути чужинецький часопис з рук наших українок це й було одно з головних завдань нового видавництва [...]. Головним завданням поставила собі «Нова Хата» культивування українського народного мистецтва і домашньої культури і в тій цілі містила зразкові матеріали з цього обсягу з многими ілюстраціями, оригінальні ручні роботи з приміненням народніх мотивів та народні узорі. А того не дадуть нашим жінкам чужинецькі польські журнали, хочби до них дописували і які визначні українські патріотки» [249, с. 1-2].

Соломія Охримович-Скорикова — одна із засновниць «Нової Хати», студіювала філософію у Відні, де їй довелося працювати в численних жіночих організаціях та ініціативах. Все побачене вона прагнула «пересадити» на український «грунт». Не лише тривале перебування у Відні розкрило їй очі на європейський підхід до формування жіночих проєктів у різних ділянках культурно-просвітницької діяльності, а й стажування у Данському народному університеті в

Гельзінгері. Туди Софія поїхала за посередництвом Міжнародної Жіночої Ради. Саме в Данії і зародилася у неї думка про створення часопису європейського рівня: «Там мала я нагоду пізнати англійських жінок, що дивували мене своєю самопевністю в прилюдних виступах та висказуванні своїх поглядів. Нишком порівнювала я їх із нашими жінками. Яка величезна різниця! Але хіба воно неможливе досягнути в нас щось такого? В чужих жіночих організаціях побачила я як високо цінують тамешні організаторки свої власні видавництва. Преса! Ось важний виховний чинник! Нам треба часопису, в якому наші жінки, непривичні до прилюдних виступів, могли б свobodно спробувати своїх сил на кожному полі. Часопису, що ознакомлював би нас із заграничними жіночими організаціями та їхньою роботою, помагав би піднести вартість себе самих та скріпити хитку нашу самопевність» [493, с. 10].

Плани Софії Охримович підтримала Софія Чижович: «..у Львові поміж товаришками, стрінула Стефу Чижович, що саме повернула з Праги. Вона носилася теж із пляном жіночого часопису, який обіймав би жіночі моди, домашню культуру, літературні новини та новітній жіночий рух. Такий вид журналу мав притягнути наше жіноцтво до передплати, а в хатнє господарство впровадити західноєвропейську економію часу й гроша, піднести вартість жінки як організаторки цього осередку та впровадити зрозуміння естетики в уладження хати. Звідси зродилася назва журналу «Нова Хата» [493, с. 10].

Співка ініціаторок заснування жіночого часопису зіткнулася з численними клопотами на шляху до наміченої цілі: «Новий тип журналу дивував усіх, а його організаторки — молоді дівчата, не будили довіря. Але ми не слухали скептичних завваг. Ще нині згадую, з яким святочним настроєм взяли ми в руку перше число! З яким запалом бралися ми вишукувати відповідний матеріал, статті з чужої літератури до перекладу та з яким зацікавленням читали перші надіслані дописи!» [493, с. 10].

Членкиня редколегії «Нової Хати» Стефанія Савицька суголосно з Соломією Охримович розповідає про розбудову нового часопису: «І линуть у думках спомини з цих часів — перші сходини редакційної колегії, — переважно самі молоді дівчата, без досвіду й практики, тільки з великим завзяттям і запалом для задуманого діла, — гарячкове шукання за співробітницями та проводом зрілої, обзнайомленої з ділом людини» [393, с. 2].

Редакційною наставницею та консультанткою співробітниць «Нової хати» стала досвідчена засновниця «Жіночого Діла» (1912) Олена Кисілевська, але згодом Олена Львівна через власний проєкт «Жіноча Доля» віддалилася від «Нової хати» [393, с. 3].

Зусилля засновниць «Нової хати» не минули марно, адже були сприйняті спільнотою дуже схвально. Так, в анкетуванні читачів «Нової хати» з нагоди десятої річниці її заснування взяли участь відомі галичани. Сестра Северина Парилле з ордену Святих Сестер Василіянок наголошувала, що «оригінальність журналу та зацікавлення ним чужинцями лежить головно в його етнографічній частині. Подаючи огляди української вишивки, одежі, писанки, вишиванки і т. д. з ілюстраціями, дає щось нового, особливого й питомого для даного народу».

Доктор Філярет Колесса вважав, що часопис «розбуджує й поширює замилювання до українського народного мистецтва й пропагує плекання мистецького домашнього промислу. Змагає до зорганізування праці в цьому напрямку з дальшою метою: щоби спричинити оживлення, навіть відродження народного мистецтва, у різних галузях домашнього промислу; щоби тим способом виперти чужу фабричну тандиту і створити нові верстати праці для наших селян, ремісників, техніків; щоби використанням народніх взірців у прикладному мистецтві серед широких кругів нашого громадянства, піднести естетичний рівень у вигляді домашньої обстанови, надаючи їй притім український характер» [494, с. 4].

Письменниця Ірина Вільде, що повсякчасно гуртувала навколо себе молодь, також зазначила, що «Нова Хата» цікава жінкам різних поколінь: «Багато молодих

дівчат з виробленими вже мистецькими критеріями цінить в «Н.Х.» власне те, що собі легковажить багато наших інших редакцій: не містите невдалих, молодечих спроб — з сентименту, чи — що гірше — з браку кращих матеріалів під рукою, не містите річей «протегованих» авторів і — маєте відвагу написати в листуванні редакції — не надається» [493, с. 10].

Творення жіночого часопису — це спільна праця читача і редактора, про що дуже часто забувають нинішні працівники видавничої сфери. Проводити анкетування серед читачів та листуватися з ними вважається анахронізмом у ХХІ ст.

З іншого боку, вільний доступ для коментарів у цифрових ЗМІ дає поштовх свавіллю та почуттю безкарності перед необґрунтованою критикою сучасних часописів. Зовсім інакше картина взаємодії редакції з читацькою аудиторією, передовсім жіночою, виглядала у першій третині ХХ ст.

Яскравим і сповненим експресії є відгук однієї з читачок «Нової хати», що стосується загалу жіночих часописів: «Ілюстровані часописи є широко відчиненим вікном у світ. Приносять новини; все можете довідатися цією вигідною дорогою. Там чудові помешкання, віллі фільмових зірок, далекі чарівні світи, мені мабуть на завжди недоступні, але й пожираю їх жадними очима» [489, с. 4].

З плином часу львівські журналістки і редакторки поступово зайняли певну нішу в галицькій пресі. Тож у 1930-х роках назріла потреба у теоретичних міркуваннях щодо жіночої преси. Не лише емоції та прагнення до новаторства керували тодішніми редакторками, а й намагання систематизувати, уніфікувати набутий досвід і розвивати жіночу пресу в професійному, а не аматорському ключі, як це було раніше. Перші теоретичні спроби дослідити жіночу пресу та її вплив на читача належать жінкам-редакторкам з економічно-правовою освітою — доктору з права, інж. з економіки Харитині Кононенко та інж. з економіки Лідії Бурачинській: Харитина Кононенко редагувала «Жіночу Сторінку» у «Ділі» (1936-1939) [333], а Лідія Бурачинська — «Нову Хату» (1930-1939) [455, с. 2].

Опріч однакових фахових зацікавлень, обидві редакторки мали ще й схожі життєві погляди, що сприяло професійній кооперації [457]. Як редактор-практик і журналіст, Харитина Кононенко була очевидцем зміни читацьких уподобань серед галицького жіноцтва. Свої міркування редакторка виклала у статті «Жінки і читання часописів» за 22 січня 1937 р., де стверджує, що, попри значний поступ у емансипації жінки, «ще дуже мало жінок, які перечитують щоденники систематично і методично [...]. На першій сторінці, де звичайно видрукувано найважливіші відомости закордонного життя, погляд жінки не спиняється на довго [...]. Не надто уважно також ставляться вони і до внутрішньої політики, зате дуже люблять сензаційні заголовки про такі, скажім, справи, як одружіння англійського короля, до чого мають своєрідний жіночий підхід, або про якусь кінову зірку чи іншу «славу». Тоді коли жінок інших народів дуже цікавлять різні судові процеси кримінального характеру, наші жінки із запалом перечитують найменші подробиці процесів політичних. Очевидно, що фейлетони чи то новелі, чи малі фейлетони належать до улюбленої лектури наших пань. Вже менше цікавлять їх спогади, коли вони не є з військових часів чи з часів революції» [200, с. 5].

Про читацьку інфантильність у жінок писала не лише Харитина Кононенко. Так, у ч. 5 за 1935 р. «Нового Часу» вміщено замітку «Що читають жінки в часописах?», у якій викладено дослідження Чиказького університету в США: «Виявляється, що жінкам читачкам дуже припадають до смаку карикатури, на другому місці є моди, третє місце займають новелі і ілюстровані повісти, четверте поради і вказівки з життя, з області домашнього господарства, гігієни і т. п. Багато місця займають в пресі для жінок листи від читачок. Останнє місце під оглядом заінтересування читачок займають справи закордонної політики» [488, с. 16].

Звідси випливає певний канон змістового наповнення жіночого часопису, який прирече видання на успіх. Про цей канон згадує Харитина Кононенко: «Є очевидно спеціальні чисто «жіночі» часописи, до яких наше жіноцтво має своє окреме відношення. Треба сказати, що з цих часописів мають найбільше поширення ті, що

писані популярно та зачіпають близькі до нашого національного і громадського життя теми. До журналів, де є більш теоретичні чи абстрактні питання, ставиться загал нашого жіноцтва ще з недовірям. Тут треба ще якогось часу, щоб наше жіноцтво звикло до таких органів. Не маємо ми ще журналів того типу, які так поширені серед інших народів — тої майже брукової жіночої літератури, яку з захопленням читають і продавачки з крамниць і служниця і пані дому» [200, с. 5].

Для розвитку читацького смаку у жінок, Харитина Кононенко має єдиний рецепт — побільше читати «серйозної» преси: «Требаб побажати лише, щоб жіноцтво уділювало уваги більше не сензаційним подіям дня, а загальному ходові життя. Щоб [...] жінки наші привчили себе читати денник від першої сторінки аж до останньої» [200, с. 5].

Не можна оминати увагою фундаментальний аналіз жіночої преси Лідії Бурачинської. Її підхід до поняття жіночого часопису — науковий, фактологічний. Саме Лідія Бурачинська першою з дослідників преси робить спробу класифікувати жіночі часописи та виокремити різні їх групи за призначенням. За її словами «жіночий журнал — це один зі здобутків жіночого руху і є мабуть одною з найпочитніших галузей свого матірнього пня, — загальної преси. Правда, його тепер видає здебільшого для жінок видавець-мужчина, але це так само як і з виборчим правом, яке мужчини жінкам уділили [...]. Преса [...] виразник загальної думки та змагань своєї доби. Жіноча преса повинна відзеркалювати перебіг жіночого руху, тому що він був одночасно й її двигуном» [50, с. 3].

Лідія Бурачинська поділяє жіночі часописи на «феміністичні» (так звані «програмові») та «товариські» (так звані «розважальні»): «Жіночі журнали розбивалися завжди на двоякі групи. Це були часописи феміністичні, програмові, які прокладали шлях кличам жіночого руху і журнали товариського, а то й забавного характеру, що дбали про розвагу жінки. Перші появилися значно пізніше, як другі, коли вже кличі жіночого руху назріли належно. Товариські-ж жіночі журнали

виродилися з давніх родинних літературних і забавних часописів тоді, коли освіта жінок досягнула належного рівня та вимагала свого душевного корму» [50, с. 3].

Окреме місце в цій класифікації відводиться літературним альманахам: «Дивною сполукою оцих двох типів був наш альманах «Перший вінок» у Галичині, який хоч і не є журналом, проте одноразовим проявом жіночих настроїв того часу» [50, с. 3]. З розвитком «товариських» та «феміністичних» часописів у Галичині відбувається їх міжгрупова асиміляція: «Та й пізніше бачимо, що годі точно провести межу поміж оцими двома типами часописів. В товариські часописи закрадається програмова передовиця, а феміністичні добирають собі літературну частину, щоправда тенденційну й серйозну. Поволи стають часописи забавні практичним переведенням програми, виголошеної в феміністичних журналах» [50, с. 3].

Лідія Бурачинська зазначає, що група феміністичних часописів з плином часу втрачала свої перші позиції, поки не перетворилася на анахронізм «У нас виявилися вони в часописах «Меті» й «Нашій Меті», які виходили в 1906-1907 і 1919 рр. Це є типічні зразки феміністичних журналів із літературною за красою. Вони не вдержалися на довший протяг часу, як і більшість феміністичних часописів. Обчислені на передових борців — еліту жіноцтва, вони знаходили лише невеликий гурт читачів. А зі здійсненням програми, хоча би й частинним, тратили ґрунт під ногами, якщо не зревідували й змінили свого напрямку в час» [50, с. 3].

На думку Бурачинської, все ж таки не політична а розважально-практична складова, забезпечить успіх виданню для жінок. Різниця між популярними і не дуже часописами полягає лише в якості журналістських матеріалів та їх дохідливому цікавому викладові: «Всі ці часописи різняться від себе рівнем подаваного матеріалу, а не змістом своїх видань. Всі вони мають багатий практичний відділ, який містить у собі моди, ручні роботи, приписи й господарські поради для своїх читачок. Цей відділ висувається мимоволі на перший плян, тому що він при

теперішньому фаховому, а не домашньому вишколі жіночої молоді конче потрібний» [50, с. 4].

Редакторка наголошує на культивуванні у жіночих часописах господарсько-практичного компоненту, що замінить молодим жінкам практичний poradnik: «Дівчина, зайнята школою, а потім фаховим образованием, не має змоги приготуватися як слід до звання господині. Сучасне, раціоналізоване господарство ставить також до жінки інші вимоги. Домашнє господарство стає складною професією і йому вже присвячені окремі типи часописів, як, приміром, чеський «Часопис Господині», або польський «Пані дому», що виходить у Варшаві» [50, с. 4].

Вперше за понад 50-літню історію існування галицьких жіночих часописів Лідія Бурачинська застановлюється над підлаштуванням пресових видань під особливості жіночої психології та жіночого світобачення, демонструє гендерну універсальність жіночих видань: «Але жіночі часописи мають і інші відділи. Часто подибуємо в них літературну її мистецьку частину, спортові новини, виховні статті. Здавалось би, що це все зайве подавати окремо «по жіночому», коли його знаходимо і в загальній пресі. Але жіноча психіка примінюється вперше в деяких із згаданих ділянок і вносить тим самим нову закраску в суспільні прояви життя [...]. З другої сторони часопис зацікавить цими частинами й пересічного читача, який не дбає про жіноче питання. Тим набирають оці часописи товариського характеру, як от німецькі «Die Dame», «Sport im Bild», які однаково радо читають жінки й чоловіки. Існує також цікавий зразок жіночого літературного часопису, це «Ева», двотижневик жидівських жінок у Варшаві, який обслуговує гурт читачок із живими літературними інтересами» [50, с. 4].

Лідія Бурачинська прогнозує пресі — як «жіночій», так і «чоловічій», — перехід на гендерну уніфікацію, що зітре межі між гендерними групами: «Щоденна преса старається здобути читачку жіночими сторінками й промоує їй тимсамим дорогу до загальної частини. А для жінки остається тепер здобути загальну пресу

також в інший спосіб, як активний співтворець цього новочасного життєвого нерву» [50, с. 4].

Думки Лідії Бурачинської швидко знайшли відгук у Харитини Кононенко, що запропонувала в «Новій Хаті» запровадити тематичну шпальту для чоловіків (щоправда, ця ідея так і не була реалізована): «З огляду на те, що по всій пресі розвелися тепер «жіночі кутки, сторінки й голоси», рішили ми піти на зустріч побажанням наших читачів та відкрити для них окрему сторінку. Отже, з днем 1 квітня ц.р. заводимо в себе новість і уділюємо місця усім дописувачам, які боронитимуть прав покривдженого мужеського роду» [193, с. 6].

Тож засади, на яких створювалися жіночі журнали, стали підвалинами для розвитку української журналістики моди. На початку ХХ ст. потреба у появі жіночого часопису була надзвичайно гострою, і не менш важливим було забезпечити за допомогою періодики усі культурно-духовні потреби жінок, серед яких одне із чільних місць посідає мода.

Як візіонерка жіночої преси і апологет журналістики моди, Лідія Бурачинська цілком справедливо вважала, що модель розважального жіночого часопису, насиченого відповідями на питання моди, рукоділля, швейної справи, є універсальною. Таким чином, ми підходимо до висновку, що жіночий часопис не може існувати без модної складової. Журналістика моди, поряд з висвітленням кулінарних рецептів і господарських порад, є основоположною рисою як жіночих часописів початку ХХ ст., так і журналів ХХІ ст.

1.2.2. Журналістика моди: концепція генези жанру

На думку пресознавиці Л. Мельник, журналістський текст є однією із найбільш функціональних соціолінгвістичних моделей, здатних адекватно та деталізовано сприймати, передавати, відображати й зберігати суспільні настрої на конкретному хронологічному етапі [255, с. 45].

«Люди читають чийсь статті не для того, щоб «забити час», бо часу тепер дуже мало в кожного, а щоб знайти правдиві відповіді (або цікаві оригінальні відповіді) на різні проблеми; читають статті не тому, що вони описують кучерявим стилем дірки в «камізельці», чи взяті з повітря історії, але тому, що в них є сила, яка атакує моральні складності, в них зображене правдиве життя, в них є голос правди. Правда, яку находимо в змісті, часом має таку силу виразу, що зрушує все наше мислення», — писала Віра Кемпе про місію журналіста у соціокультурному просторі [175, с. 36].

Ці слова актуальні й нині, їх цілком можна достосувати до поняття журналістики моди (fashion-журналістики). В журналістиці моди розрізняють два напрямки — розважальний та практико-теоретичний. До першого належать огляди тенденцій моди, до другого — практичні статті з крою і пошиття одягу та стилістичні рекомендації щодо композиційно правильного добору і поєднання елементів гардероба.

Як у і будь-якої іншої галузевої журналістики, у журналістики моди основним завданням є «точно, правдиво і систематично інформувати про події [...] культурного життя в цілому світі. Правдиво віддзеркалювати життя світу в усій його багатогранності. Допомогати читачам осмислити значення подій і явищ суспільного життя і виробити на них певні погляди. Виявляти і формувати громадську думку». Зазначені постулати належать В. Поліщуку та відображають погляди української діаспори на інститут преси у суспільстві. Як відомо, політичні емігранти першої-другої хвиль зберегли чистоту думок та україноцентричність переконань і їхній погляд на явище преси особливо актуальний нині [356, с. 21].

Одним із українських науковців у екзилі, якому належить, перша згадка про питання моди на шпальтах преси, є Ольгерд-Іполит Бочковський, професор Української господарської академії у Подебрадах та Українського вільного університету у Празі. Як соціолог, О.-І. Бочковський визначив основні риси типів журналістики та схарактеризував жанрову палітру різнотипних пресових видань у

курсі лекцій «Основи журналізму: нарис теорії журналістики», що вийшов друком посмертно 1946 р. у видавництві Українського Технічно-Господарського Інституту у Мюнхені.

Провівши значну частину життя за межами України, у Богемії, О. І. Бочковський мав широке поле для досліджень преси, як чеської-, так і німецькомовної. Як відомо, у Празі в міжвоєнний час виходило друком чимало жіночих часописів, і можна припустити, що саме на їх аналізі будуються його твердження про журналістику моди [535, 555, 582].

О.-І. Бочковський у своїй розвідці концентрується не на суто жіночих журналах мод, а на пресі загалом та рубриках і тематичних шпальтах про моду. Вчений називає моду «вдячним надбанням», адже завдяки її мінливості зростає кон'юнктура ринку преси та остання залучає все більшу кількість передплатників.

Окрім популяризації власне видання, в якому є рубрика «Мода», вона ще й слугує платформою для реклами виробів текстильних і швейних мануфактур, а також послуг кравців, модисток, білизнярок тощо. Плата за рекламні оголошення в рубриці «Мода» є додатковим джерелом фінансів для пресового видання.

Слід додати, що читацька аудиторія рубрики про моду є значною, здебільшого фемінною, що також суттєво впливає на попит видання, хоча є і чоловіки, які цікавляться цією рубрикою: «Мода в першу чергу — це домена жіноцтва, що не значить ще, що чоловіки не цікавляться або байдужі до справ моди. Але першенство щодо цього, без сумніву, належиться кращій половині людського роду. Тому здебільшого референтами моди бувають жінки. Вони краще розуміють ці специфічні інтереси жіноцтва. Вони знають, в якій формі найдоцільніше промовляти про моду до нього» [44, с. 80].

О.-І. Бочковський стверджує, що змістове наповнення шпальти про моду потребує від редактора низки професійних якостей: «фахової освіти, доброго смаку, але і знання основних властивостей журналізму, тобто зрозуміння для евентуальности трактованих справ, широкої інформаційної служби, відповідного

репортажу тощо [...]. Завдання референта моди чи референтки досить великі і складні. Мало того, що вони мусять бути добрими журналістами плюс фахівцями свого діла, крім цього вони мусять чуйно стежити за всіма примхами поточної моди, яка міняється, немов хамелеон, вічно творячи нові форми, імпровізуючи нові фасони, безнастанно поширюючи матеріяли для своїх креацій» [44, с. 80].

Учений наголошує на розмаїтті жанрів журналістики моди: «Рубрика моди, коли вона хоче охопити головне з цієї ділянки, мусить бути широка і різноманітна щодо свого змісту. Бо не досить у ній реферувати тільки про нові фасони різних частин дамського або чоловічого одягу. Треба також зупинитися і інформувати про нові матерії, з яких вони виробляються, про нові модні кольори, про капелюхи та взуття; про білизну, рукавички, панчохи і т. д. Треба також давати чергові інформаційні звіти про модні т. зв. — рев'ю, цебто вистави модних підприємств, де на живих моделях демонструються нові модні креації; мати спеціальні кореспонденції з головних модних магазинів Парижу, Лондону, Відня, але тепер також з Нью Йорка й Голлівуда, що стали самостійними від Європи осередками модної креації. В рубриках моди, зрештою, бувають також звіти про великі балі або товариські прийняття, де жінки показують найкращі й найелегантніші свої одяги [...]. Стаття, інформація, звіт, реферат, фейлетон, курсівка, репортаж, інтерв'ю і т.д. — зо всіма цими формами цими доводиться зустрічатися читачам рубрики моди» [44, с. 80-81].

Крім жанрових особливостей, рубрика моди характеризується комплексом мовностилістичних фігур: «Багата відповідно до цього й різноманітна щодо змісту рубрики моди форма журналістичного вислову. Вона використовує всю гаму пресових можливостей під цим оглядом, звичайно, мовно й стилістично пристосовуючи їх до своїх потреб. Стиль її мусить гармонійно об'єднувати загально журналістичні, мистецькі та специфічно-технічні елементи мови» [44, с. 81].

Для того, аби стати «оздобою часопису, але водночас культурним і суспільним документом доби», рубриці моди належить мати якісне художнє оформлення:

«Звичайно, ця рубрика конче мусить бути ілюстрована. Таким чином, у ній до слова приходить малюнок, як органічний складник модерної перси. Мода рясно використовує його на шпальтах свого відділу» [44, с. 80].

Зауваги О.-І. Бочковського стосовно журналістики моди не змінили свого значення і нині. Асимілювавшись у цифровому форматі, журналістика моди змінила лише форму, але за своєю суттю залишається такою ж, як і сторіччя тому.

До вивчення засад творення журналістики моди українські науковці вдалися нещодавно. Ця тема залишається майже невивченою. Так, у 2012 р. О. Кривенчук представила на міжнародній науково-практичній конференції «Політ. Сучасні проблеми науки» тезисну доповідь «Проблеми становлення fashion-журналістики як різновиду журналістики в Україні», а через п'ять років потому у 2017 р. доцент кафедри художнього текстилю і моделювання костюма КДАДПМіД ім. М. Бойчука, модознавець М. Мельник опублікував дослідження «Фешн-журналістика в епоху інтернет-медій», у якому окреслив стан сучасної української журналістики моди у цифровому просторі [215, 257]. Отож, для того, аби поглибити розуміння поняття «журналістика моди», слід звернутися до іноземних джерел, обмежившись географічно дослідженнями польських, британських та американських вчених.

У кожній європейській країні є своя історія появи та функціонування жіночих журналів і цій темі, зазвичай, присвячено бодай декілька наукових розвідок. Жіночий журнал та журналістика моди є конвергентними явищами, тож там де, фігурує жіночий часопис, є висока імовірність наявності контенту моди. Якщо взяти до уваги не лише жіночі часописи та спеціалізовані журнали мод, то невіддільною складовою преси першої третини ХХ ст. були описані О.-І. Бочковським «відділи мод», так звані тематичні шпальти про моду.

У Польщі, що поділяє з Україною історію журналістики моди (*dziennikarstwo mody*), це явище суто з теоретично-методологічного погляду також не досліджене, натомість польські дослідники вичерпно вивчили генезис жіночих часописів кінця ХІХ — першої третини ХХ ст. У кожному дослідженні жіночої преси обов'язково

присвячується увага контенту моди. У пошуку польських праць про жіночу пресу було використано «Бібліографію досліджень польської преси до 1939 року», видану у 2013 р. Інститутом літературних досліджень Польської академії наук лише у цифровій формі як додаток до видання «Історія преси та бібліографії» Урсули Якубовської [531].

Моніторинг пресознавчих досліджень демонструє, що польські колеги взяли за опрацювання жіночих часописів значно раніше. Ще у 1938 р. світ побачило дослідження Софії Залеської (Zofja Zaleska) «Жіночі часописи в Польщі (матеріали до історії часописів): роки 1818–1937» («Czasopisma kobiece w Polsce (materiały do historii czasopism): rok 1818–1937»). Софія Залеська коментує причини появи книжки: «Польська преса жіноча дотепер не має ані опрацьованої, ані виданої друком історії. Бракує навіть переліку жіночих видань, найменування яких розпоршені у переліках преси та бібліотечних каталогах. У енциклопедичних статтях та бібліографіях видавництва періодики для жінок є чимало помилок та недостатньо інформації. Отже, потрібно було безпосередньо опрацювати жіночі часописи, аби нагромадити потрібний матеріал» [583, с. 5].

У 1999 р. вийшла об'ємна монографія Єжи Франке «Польська жіноча преса в 1820–1918: у колі присвяти та посвячення» («Polska prasa kobieca w latach 1820–1918: w kręgu ofiary i poświęcenia»). В одному з розділів автор концентрує увагу на історії появи польських журналів мод: «Історики легковажать часописами, «присвяченими моді», які поза тим, можна вважати попередниками всієї польської жіночої преси» [525, с. 163].

У 2010 р. світ побачила монографія Камілли Лозовської-Марцинковської (Kamilla Łozowska-Marcinkowska) під назвою «Справи жіночі. Проблематика жіночих часописів Другої Річі Посполитої» («Sprawy niewieście. Problematyka czasopism kobiecych Drugiej Rzeczypospolitej»). У праці авторка рефлексує на тему моди, якій присвячує один із розділів «Формування зовнішнього іміджу та хорошого самопочуття жінки» («Kształtowanie wizerunku zewnętrznego i dobrego samopoczucia

kobiet»). К. Лозовська-Марцинковська не заглиблюється у теорію журналістики моди, натомість детально аналізує контент рубрик моди у жіночих часописах: зміну модних тенденцій, поради щодо вдосконалення стилю в одязі тощо. Науковиця зазначає, що «у міжвоєнний період більшість жіночих журналів мали розділи і колонки, присвячені моді та красі. Ця тема завжди викликала інтерес у жінок. Понад це, в патріархальному суспільстві зовнішність жінки багато в чому впливала на вдалий шлюб, тому жінки виховувалися в дусі плекання краси. Розуміючи очевидну схильність жінок шукати перевірені способи прикрасити себе, редактори жіночих журналів приділяли велику увагу естетиці. Рівень насиченості журналів змістом, пов'язаним з красою та модою, був різноманітним. Деякі з них віддавали перевагу такому типу інформації, а інші публікували обмаль матеріалів, присвячених цій проблемі» [545, с. 198].

Загалом дослідження польських колег в окресі журналістики моди зводяться до бібліографічних та історичних розвідок. Теоретико-методологічні засади журналістики моди можна простежити на прикладі окремих біографій редакторок жіночих часописів про моду: Емми Яленської-Дмоховської (Emma Jeleńska-Dmochowska), Марії Конопницької (Maria Konopnicka), Марії Вислоухової (Maria Wyslouchowa), Зоф'ї Сейдлерової (Zofia Seidlerowa) та ін. [591, 584, 569, 502].

Великим є масив наукових статей, присвячених дослідженню жіночої польської періодики [515, 538, 540, 567, 568, 570], з якого можна виокремити публікацію А. Ковальчик (A. Kowalczyk), «Мода у вибраних часописах Видавничого Товариства «Плющ» в 1921-1939 рр.» («Moda w wybranych czasopismach Towarzystwa Wydawniczego «Bluszcz» z lat 1921–1939») [539]. Це, можливо, єдина стаття зі всього шерегу віднайдених нами, у якій докладно проаналізовано особливості відображення моди на шпальтах жіночих часописів «Плющ» («Bluszcz»), «Світ дівчат» («Swiat dziewczat»), «Молода Мати» («Mloda Matka»), «Жінка в світі та вдома» («Kobieta w swiecie i w domu»), «Я це зроблю» («Ja to

zrobie»), «Те, що наймодніше» («То со najmodniejsze»), «Дитина і мати» («Dziecko i matka»), «Життя жіноче» («Zycie kobiece»), «Культура тіла» («Kultura ciała»).

Моніторинг англомовних, переважно британських та американських, монографічних праць з вивчення феномену журналістики моди дав змогу поділити їх на такі групи відносно об'єкта дослідження:

1) Історія становлення та функціонування жіночих журналів у цілому:

J. Barrell та B. Braithwaite досліджували британську бізнес-сферу жіночих часописів [499]; N. Walker вивчав американські жіночі журнали 1940–1960 рр. [580]; M. Zuckerman подав своє бачення історії популярних жіночих журналів у Сполучених Штатах за період 1792–1995 рр. [590]; D. Sumner дослідив американські часописи, зокрема жіночі, що виходили друком з 1900 по 2010 рр. [573]; M. DiCenzo, C. Clay та F. Hackney продемонстрували новий погляд на жіночу періодику британську видавничу культуру міжвоєнного періоду 1918–1939 рр. [513]; F. Vinckes спільно із C. Snyder вивчали жіночі часописи та британську видавничу культуру епохи модерну 1890-1920 рр. [505]; J. Summers репрезентував історію функціонування культового журналу «Vogue» в часи Другої світової [572].

2) Дослідження апарату та контенту жіночих журналів:

Лондонський дослідник J. Winship заглибився у питання структури жіночого часопису [581]; E. McCracken зробив спробу дешифрування жіночих часописів: від панночки до пані [546]; H. Damon-Moore торкається проблеми гендеру та комерції у журналах для домогосподинь «Ladies Home Journal» та «Saturday Evening Post» [514]; J. Hermes проаналізував щоденне використання засобів масової інформації у контексті жіночих часописів [534]; M. Beetham спробував простежити функціонування соціальної складової жіночих журналів 1800-1914 рр., а саме: як амбіції і прагнення британок поєднувалися із їхніми обов'язками у патріархальній сім'ї [503]; N. Walker вивчив питання впливу американських часописів на формування світогляду у жінок-читачок [579]; R. Barthes вперше поглянув на моду з філософського погляду, розтлумачив її вербальні прояви [500]; S. Frederick

спробував проаналізувати публікації японських жіночих журналів міжвоєнного періоду, що суттєво піддавалися впливу закордонних тенденцій [527]; L. McLoughlin здійснив критичний аналіз дискурсу жіночих журналів Південної Азії [547].

3) Біографічні нариси про редакторок та журналісток:

A. Cane та S. Alves продемонстрували особливості жіночого письма на прикладі американських письменниць і їхньої публікаційної діяльності на шпальтах жіночих часописів [512]; F. Hammill, E. Miskimmin та A. Sponenberg уклали першу у світі Енциклопедію британського жіночого письменства 1900–1950 рр. [519]; A. Vreeland представив світові біографічний нарис про модельєрку Діану Вріланд, у якому акцентував на роках (з 1936 по 1962 рр.) її кар'єри редактора журналу мод «Harper's Bazaar» [516].

4) Власне теорія, історія та практика журналістики моди:

Британці A. Cain та P. Furbank переклали англійською і прокоментували з пресознавчого погляду журнал «Остання мода», який свого часу очолював та видавав Стефан Малларме [530]; K. Swanson та J. Everett вперше застановилися над проблемою методики написання текстів для індустрії моди [574]; P. McNeil та S. Miller досліджували проблему публіцистики моди та її критики у дискурсі історії, теорії, практики, а також комплексно підійшли до вивчення журналістики моди як наукової дисципліни [548-549]; J. Bradford вперше запропонувала модель дослідження журналістики моди як поліфункціонального, полісистемного явища [506]; K. Best вперше зробила спробу викласти історію журналістики моди у західноєвропейському культурно-історичному наративі [504].

5) Fashion-ілюстрація та фотографія:

J. Johnson зібрав понад 828 фрагментів модної ілюстрації у жіночих часописах початку століття та двадцятих років ХХ ст. [536]; V. Aletti детально вивчив історію художньої фотографії у журналах мод [498].

Поданий перелік англійських видань не є повним, але добре ілюструє розкриття проблеми журналістики моди зарубіжними науковцями. Перелік укладено

за даними найбільшої у світі інтернет-платформи з продажу книг «Amazon.com». Названі видання демонструють, що журналістика моди є недостатньо вивченим явищем навіть у США та Великобританії, не кажучи вже про менш розвинені країни.

Для розвитку журналістики моди, будь-яка країна передовсім повинна мати плацдарм для розвитку медійного простору моди, а тому закономірно, що у країнах із низьким ВВП практично немає журналів мод і, як наслідок, журналістики моди. Отже, зосередимось на групі Г), що демонструє дослідження в ділянці журналістики моди, виконані у ХХІ ст. Пальма першості у вивченні журналістики моди належить Великобританії. Саме британські вчені упродовж останнього десятиліття намагаються сформувані теоретичні та методологічні підвалини цієї науки.

Так, у 2004 р. світ побачила книга «Стефан Малларме про моду: переклад часопису «Остання мода» з коментарями». Свого часу, у 1874 р., французький поет Стефан Малларме взявся за незвичайний проєкт: він заснував журнал мод «Остання мода» (фр. «La Dernière Mode»), а також самотужки його редагував та наповнював публікаціями під різними псевдонімами. Схожі проєкти у 1853 та 1868 рр. відповідно під назвами «Лада. Письмо поучительное русским дьвицам и молодежи в забаву и поученіє» та «Русалка. Письмо для красавиць» створив у Львові Северин Шехович. Тому Галичина має всі шанси пишати традиціями журналістики моди, що є давнішими за французькі. Донині часопис «Остання мода» вважається чи не одним із перших теоретичних обґрунтувань феномену моди, вміло викладених у сатиричній манері поетом Малларме.

У 2008 р. у «Bloomsbury Fashion Central» — одному із підрозділів видавництва «Bloomsbury», що спеціалізується на виданнях про моду, світ побачила книга Крістен Свенсон (Kristen Swanson) та Джудіт Еверет (Judith Everett) «Як писати для індустрії моди?» («Writing for the Fashion Business»). Книжка вперше зосереджує увагу читача на жанровій палітрі публіцистичних матеріалів про моду та деталізує техніку їх написання.

Репортажі з показів мод, прогнози тенденцій моди, сценарії показів моди та рекламних роликів модного одягу, статті для друкованих журналів та інтернет-видань — все це називається терміном «fashion writing», що з англійської дослівно перекладається як «модне письменство». Терміну «fashion journalism» (журналістика моди) зазначена книжка ще не вводить у науковий обіг.

У 2014 р. у тому ж таки лондонському видавництві «Bloomsbury Academic» у співавторстві Пітера Макнейла та Сенди Міллер вийшла інноваційна праця «Публіцистика моди та її критика : історія, теорія, практика» («Fashion Writing and Criticism: History, Theory, Practice»), що простежує витoki критичного мислення у ділянці мистецтва з часів Аристотеля і до нині. Автори впевнені, що в епоху цифрових технологій та масової поп-культури мода як ніколи потребує критичного ставлення.

Уперше в науковому англomовному дискурсі заговорили про термін «fashion журналістика» у 2015 р., після появи монографії Джулії Бредфорд під однойменною назвою «Fashion Journalism». Джулія Бредфорд — авторка першої у Великобританії навчальної програми для підготовки майбутніх фахівців у сфері журналістики моди в Університеті Сандерленду (Fashion Journalism BA (Hons) at University of Sunderland) та викладач факультету «Комунікації моди» у Нортумбрійському університеті (Fashion Communication BA (Hons) at Northumbria University) [508].

У передмові до монографії Джулія Бредфорд розмірковує на тему журналістики моди: «Мені завжди здавалося, що fashion-журналісти отримували негативні відгуки як від колег в інших ділянках галузі, так і від науковців, які пишуть про них. Їх звинувачують у тому, що вони на побігеньках у PR, що вони надто поверхові та легковажні, лише сприяють споживацькому способу життя та підводять жінок, зосереджуючись тільки на зовнішньому вигляді, а не на політичних чи соціальних проблемах. Зараз немає підручників про модну журналістику, чого не скажеш про военні репортажі чи спортивну журналістику, а наукові дослідження

про журналісток і редакторок ігнорують медіа моди, які, до слова, є майже повністю продуктом жіночих рук» [506, с.1].

Міркування Джулії Бредфорд, беззаперечно, правдиві. Журналістика моди здебільшого твориться жінками для жінок, за винятком деяких випадків, коли жіночі часописи очолюють чоловіки. Журналістика моди є похідним явищем від жіночої журналістики, що своєю чергою виникла внаслідок появи жінок письменниць у світовій літературі.

Не дивно, що журналістика моди розвивалася до середини ХХ ст. у кулуарах ательє, за чаєм у дамських салонах, одним словом, у підстінках «чоловічої» журналістики. Процес встановлення жінки у царині письменництва триває понад три століття і прямо синхронізований із розвитком суфражизму, емансипації та феміністичних рухів.

Дослідження журналістики моди уможливилися лише у ХХІ ст., коли жінка отримала виборчі права, право на незалежність, належну освіту та заробітну плату. Лише зараз з'явилася змога переосмислити феномен моди та його інтеграцію у журналістське середовище, звісно ж, не без допомоги глобальної цифровізації.

За словами Джулії Бредфорд, нинішня журналістика моди є потужним механізмом, що об'єднує в собі моду, рекламу, PR, виробництво одягу та матеріалів, модельний бізнес, фотографію, поліграфію, видавничу сферу, онлайн-медіа тощо. І цей перелік невпинно зростає і достосовується до технологічного прогресу людства, що дуже вигідно вирізняє журналістику моди на фоні фундаментальних дисциплін, що часто мають обмежені ресурси для вивчення і наукового дослідження.

Джулія Бредфорд наголошує на тому, що журналістика моди складається із двох компонентів: письменницького або редакторського та дизайнерського. Більшість журналістів тяжіють до одного із цих компонентів, ігноруючи інший. Також дослідниця простежує цікаву закономірність: залежно від напрямку видання, журналіст моди (референт моди або оглядач) може бути суто журналістом (колонка у газеті) або стилістом (глянцевий журнал мод). Отже, диференціація відбувається

вже на етапі вибору видання, де фахівець прагне працювати. Є ще інша категорія журналістів моди, так звана «багатофункціональна» (анг. multi-skilling), — це онлайн-блогери, що знімають, монтують відео та пишуть про щоденні зміни у сфері моди [506, с. 2-3].

У своїй праці Джулія Бредфорд розглядає такі складові журналістики моди: медійні засоби у сфері моди, інтерв'ю, написання публікацій про моду, репортаж з показу моди та репортаж про модні тренди, дизайн, фотографія та відеоролики для онлайн-ресурсів, модні блогери та соціальні медіа, журналістика моди і PR, етика та право для журналістів моди. Всі міркування та рекомендації авторка застосовує до сучасності, не зупиняючись на історичних витоках цього феномену.

Про засади виникнення журналістики моди у Західній Європі розмірковує британська дослідниця Кейт Нельсон Бест (Kate Nelson Best). У 2017 р. у видавництві «Blumsbury Academic» вийшла друком її, безсумнівно, титанічна праця «Історія журналістики моди» («The History of Fashion Journalism»). Це перша у науковому англомовному світі книга, що висвітлює історію друкованих медіа у контексті європейської моди. Ретроспективне дослідження історії журналістики моди базується на аналізі 139 найменувань журналів мод, що виходили друком з кінця XVIII донині на території Західної Європи та США, а також 15 газет (1788–1944 рр.) та чотирьох торгівельних каталогів (1887–1972 рр.).

Послідовниця філософа Ролана Барта, Кейт Нельсон Бест дає доволі широке тлумачення журналістики моди. Так, на її думку, «як невіддільна частина системи моди, модна журналістика відображає розмаїття та креативність явища моди. Дійсно, якщо мода — це створення символічного значення одягу, то засоби масової інформації у сфері моди — спеціалізовані часописи, тематичні шпальти про моду у газетах, журнали жіночих організацій, недільні додатки, гібридні чи нішеві журнали, телебачення та блоги та інші онлайн-платформи — всі вони перебували з самого початку у центрі процесу творення моди. Ролан Барт припустив, що модна журналістика сформувала і, можливо, навіть створила концепцію моди та її

символічну цінність. Крім того, якщо мода є розмаїтим та амбівалентним об'єктом, то журналістика моди, з часів першого журналу мод «Le Cabinet des Modes» (XVIII ст.), відповідає за організацію цього непостійного явища у зрозумілу та дохідливу систему. Мода — парадоксальна і функціонує не лише як маркер для ідентичності індивіда, але відображає ставлення індивіда до групи. Модна журналістика з перших днів свого існування допомагала подолати цю прогалину, демократизуючи моду, але водночас підтримуючи її дискримінаційну та символічну цінність» [504, с. 2-3].

На думку Кейт Нельсон Бест, з часу моменту появи французького літературно-критичного часопису «Le Mercure Galant» у XVII столітті, журналістика моди зробила значний внесок у розвиток ідеології краси та культурних норм, що особливо відобразилося на жінках. Журналістика моди допомогла сформувати не лише погляди на красу та жіночність, а й ставлення до теорії споживацтва та навіть погляди на національну ідентичність. Засоби масової інформації у галузі моди споконвіку займали перше місце в маркетингу, іміджмейкерстві та видавничій справі [504, с. 3].

Це закономірно, адже навіть у XXI ст. одним із найдорожчих поліграфічних продуктів вважаються глянцеві журнали мод, для друку яких в Україні, наприклад, донедавна навіть не було відповідного устаткування. Якщо розглянути теорію Кейт Нельсон Бест в наративі львівських журналів мод, можемо простежити на прикладі часопису «Нова Хата», як зростав його вплив на свідомість українок. «Нова Хата» формувала новий тип української жінки: починаючи від гардероба, прикрашеного модернізованою вишивкою, закінчуючи ідеологією національної ідентичності, спрямованою на збереження культурних традицій для наступних поколінь.

Кейт Нельсон Бест вважає, що «традиційна роль журналістів моди бути, так би мовити, арбітрами культури, що переглядають і випробовують естетичні, соціальні та культурні інновації, а потім класифікують ці нововведення як важливі або тривіальні» [504, с. 5]. Зв'язки індустрії моди та медіа настільки тісні, що якісні зміни першої провокують зміни у останній і навпаки.

Про друковані медіа на службі у журналістики моди Санда Міллер (Sanda Miller) та Пітер МакНейл (Peter McNeil) написали у спільній монографії «Fashion журналістика: історія, теорія та практика» («Fashion Journalism: History, Theory, and Practice»), що, як і її попередниці, вийшла друком у видавництві «Bloomsbury Academic» (2018 р.).

Автори ґрунтовно підійшли до висвітлення теми і поетапно розкрили процес еволюції журналістики моди від появи перших часописів до жіночої журналістики. Також у монографії з'ясовано особливості роботи журналіста у друкованих медіа. Друга частина праці присвячена власне теорії моди та генезису часописів моди, також подано практичні рекомендації щодо написання різножанрових текстів у цій галузі.

Санда Міллер і Пітер МакНейл мають власне тлумачення журналістики моди. Вони асоціюють останню із гондзо-журналістикою, для якої характерний сарказм, суб'єктивність суджень, агресивний стиль викладу, експресивна лексика тощо [549, с. 2]. Хоча зараз журналістика моди все частіше стає інструментом для написання бізнес-текстів, її мультикультурна та мистецька складова все ж таки переважає. Тут постає питання визначення моди. Пітер МакНейл так трактує це поняття: «мода, здається, знову і знову інсценує своє власне народження, оскільки фундаментальною характеристикою моди є визнання минулого недійсним на користь нового, вдосконаленого сьогодення. Мода — це Фенікс, який постійно вмирає і перероджується» [549, с. 100].

Важливим питанням залишається також термінознавче визначення журналістики моди. Треба зауважити, що це питання сягає коренями у міжвоєнну епоху. Вже тоді українські референти моди скаржилися на нерозвинуту термінологію модної індустрії. Так, Меланія Нижанківська звертає увагу на брак питомих українських галузевих термінів, внаслідок чого доводилося калькувати польські та німецькі слова: «Пані Олесницька давала вичерпуючі пояснення при

показі жіночих уборів, на жаль, в не дуже поправній українській мові. Слід би усталити фахово-кравецьку українську термінологію» [11, с. 258].

Харитина Кононенко, — редакторка «Жіночої Сторінки» у газеті «Діло», — в одній із статей скаржиться на відсутність відповідника в українській мові слову «шляфрок» (з нім. Schlafrock – домашній халат): «Не думаю тут тільки про шляфрок (нема на жаль українського слова, хоч сядь та й плач!), але й про ті суконки, що їх одягаємо чи то відразу зранку, коли беремося до роботи» [9, с. 134].

Моніторинг інтернет-сторінок сучасних закордонних вишів, що готують журналістів моди, дав змогу порівняти актуальні форми цього терміна у різних країнах. Так, польські дослідники як один із напрямків журналістики і соціальних комунікацій (Dziennikarstwo i komunikacja społeczna) виокремлюють «журналістику моди» (Dziennikarstwo mody) або «модову журналістику» (Dziennikarstwo modowe). Саме за такими напрямками діють студії в Університеті соціально-гуманітарних наук ім. проф. Міхала Івашкевича (Wyższa Szkoła Umiejętności Społecznych im. Prof. Michała Iwaszkiewicza) та Університеті Нижньої Сілезії (Dolnośląska Szkoła Wyższa). Французька традиція також називає журналістику моди на свій манір — «Le journalisme de mode» (дослівно — журналістика моди), такий навчальний курс знаходимо у Європейському інституті журналістики в Парижі (L'IEJ — Institut Européen de journalisme). Чеські фахівці означили журналістику моди термінами «Módní žurnalistika» і «Fashion žurnalistika», а хорватські «Modno novinarstvo».

Португальці вживають термін «Jornalismo de Moda»: Університет Лузофона у Лісабоні (A Universidade Lusófona de Lisboa). Італія застосовує термін «Giornalismo di Moda»: Європейський інститут дизайну у Римі (IED Istituto Europeo di Design). Іспанські виші використовують термін «Periodismo de Moda»: Європейський інститут журналістики та комунікацій у Мадриді (Istituto Europeo de Periodismo y Comunicación).

США та Великобританія консолідовано використовують термін «Fashion journalism»: Університет Сандерленду (The University of Sunderland); Вінчестерський

університет (University of Winchester); Університет мистецтв у Лондоні (University of the Arts, London); Університет Лондон Метрополітен (London Metropolitan University); Інститут технологій моди у Нью-Йорку (FIT, Fashion institute of technology, New York City); Інститут моди, дизайну і мерчендайзингу у Лос-Анджелесі (FIDM, Fashion institute of design and merchandising, Los Angeles) тощо.

З огляду на те, що більшість європейських країн використовує термін «журналістика моди» у рамках питомої мовознавчої традиції, ігноруючи англomовний префікс «fashion», постає питання, якої форми дотримуватися у цьому дослідженні. На нашу думку, можна вживати обидва терміни — «журналістика моди» та «fashion-журналістика». Останній термін є лаконічним і більш глобально передає семантику поняття, асоціюється із західними модними тенденціями. В умовах боротьби з русифікацією в Україні термін «fashion-журналістика» є цілком прийнятним для використання у наукових і публіцистичних текстах. Крім цього, аби уникнути зайвої тавтології у реченнях на кшталт: «Журналістика моди висвітлює модні тенденції на шпальтах часописів», доцільно вжити англійський префікс «fashion»: «Fashion-журналістика висвітлює тенденції моди на шпальтах часописів».

Таким чином, характерними рисами моди, а отже, і журналістики моди, є мінливість та індивідуалізм. Журналістика моди змінюється у хронотопі під впливом низки факторів — політико-економічних, соціальних, культурних тощо. Не помилимося у твердженні, що журналістика моди є унікальною для кожного етносу: глобальна, вона є водночас і дуже індивідуальною, адже відображає фольклорні мотиви, що становлять суть народної культури.

Сучасний стан дослідження феномена журналістики моди тісно пов'язаний з теоретичними і практичними проблемами пресознавства, індустрії моди, менеджменту, маркетингу, реклами, дизайну і т.ін і тому потребує використання літератури з означених проблем як джерелознавчої бази. За роки незалежності в Україні лише почали з'являтися поодинокі дослідження з історії української моди, які мусять перерости в окрему підгалузь історії моди.

Висновки до Розділу 1

Як політематична галузь, журналістика межує із нашим щоденним життям, висвітлюючи всі його складники, одним з яких є мода. У історичному дискурсі українську журналістику моди доцільно розглядати як складову хронологічного ланцюжка еволюції жіночого руху за емансипацію: «розвиток фемінізму — утвердження жіночого письма — поява жіночого часопису — започаткування газетної тематичної шпальти чи журнальної рубрики про тенденції моди».

Через низку політико-економічних причин, українська журналістика моди зародилася саме у Галичині, де був сприятливіший мікроклімат для свободи слова, у порівнянні з територією підімперської України.

Початками української журналістики моди можна вважати інформаційні матеріали про моду, які публікувалися у локальній пресі — львівських часописах (журналах і газетах) з 1853 по 1939 рр., тобто у період, коли Львів перебував спочатку у складі Австро-Угорської імперії, а потім — Польської Республіки. До таких видань належать: україномовні «Жіноче Діло»; «Нова Хата»; «Жінка»; «Жіночий Голос»; «Жіноча сторінка» у газеті «Діло; шпальта «Нашим Читачкам» у газеті «Новий Час»; московфільські: «Лада», «Русалка», «Очаг»; єврейські: тематична шпальта «Z krainy szyku i mody» у газеті «Chwila»).

Ретроспективні модотематичні пресові видання є не лише відображенням соціокультурної тогочасної дійсності, а й першочерговим чинником впливу на суспільні смаки, настрої та поведінкові шаблони. Поява першого українського жіночого часопису «Лада» у 1853 р. — це спроба чоловіків насадити жіноцтву свої погляди на його суспільну місію. Суффражистські настрої початку ХХ ст. призвели до того, що вже у 1912 р. вперше редакторкою жіночого журналу мод стає жінка — Олена Кисілевська («Жіноче Діло»).

Подією, з якої почалася самоідентифікація власне української журналістики моди як окремого соціокультурного феномену, є заснування у 1925 р. часопису «Нова Хата», що поклав початок розвитку жанрів української журналістики моди.

Соломія Охримович-Скорикова — одна із засновниць «Нової Хати», студіювала філософію у Відні та стажувалася у Данії, звідки привезла і «пересадила» на український «грунт» європейські засади творення жіночого часопису і журналістики моди, зокрема.

Перші теоретичні спроби дослідити жіночу пресу та її вплив на читача належать Лідії Бурачинській (редагувала часопис «Нова Хата» упродовж 1930-1939 рр.) та Харитині Кононенко (редагувала «Жіночу Сторінку» у «Ділі» упродовж 1936-1939 рр.) Лідія Бурачинська класифікувала жіночі часописи за призначенням на «феміністичні» (так звані «програмові») та «товариські» (так звані «розважальні»). Невіддільним елементом обох груп часописів є висвітлення модних тенденцій.

Перші дослідження у галузі української журналістики моди здійснив Ольгерд-Іполит Бочковський., який вважав, що завдяки мінливості моди зростає кон'юнктура ринку преси і остання залучає все більшу кількість передплатників. Рубрика чи тематична шпальта про моду слугує платформою для реклами виробів текстильних і швейних мануфактур, а також послуг кравців, модисток, білизнярок тощо.

Асимілювавшись у цифровому форматі, сучасна журналістика моди змінила лише форму, але за своєю суттю залишається такою ж, як і сторіччя тому. Журналістика моди нині лише починає завойовувати місце у науковій сфері. У Польщі, що поділяє з Україною історію журналістики моди, це явище з теоретично-методологічного погляду ще не достатньо вивчене, натомість польські дослідники вичерпно дослідили генезис жіночих часописів кінця XIX — першої третини XX ст.

Англомовні, переважно британські та американські, дослідження феномену журналістики моди є більш розлогими і поділяються за темами:

- історія становлення та функціонування жіночих журналів у цілому;

- дослідження апарату та контенту жіночих журналів;
- біографічні нариси про редакторок та журналісток;
- власне теорія, історія та практика журналістики моди;
- fashion-ілюстрація та фотографія.

Вперше у науковому англomовному дискурсі заговорили про термін «fashion журналістика» у 2015 р., після появи монографії Джулії Бредфорд під однойменною назвою «Fashion Journalism».

Вивчення журналістики моди уможливилось лише у ХХІ ст., коли жінка майже у всіх країнах світу отримала виборчі права, право на незалежність, належну освіту та заробітну плату. Лише у час глобальної цифровізації з'явилася змога переосмислити феномен моди та його інтеграцію у журналістське середовище.

Першим у світі англomовним науковим дослідженням з історії журналістики моди стала праця британки Кейт Нельсон Бест «Історія журналістики моди» («The History of Fashion Journalism»), що базується на аналізі 139 найменувань журналів мод, які виходили друком з кінця ХVІІІ донині на території Західної Європи та США, а також 15 газет (1788–1944 pp.) та чотирьох торговельних каталогів (1887–1972 pp.).

Журналістика моди допомогла сформуванню не лише погляди на красу та жіночність, а й ставлення до теорії споживацтва та навіть погляди на національну ідентичність. Засоби масової інформації у галузі моди споконвіку займали перше місце в маркетингу, іміджмейкерстві та видавничій справі.

Завданням журналістів моди — бути арбітрами культури, що переглядають і випробовують естетичні, соціальні та культурні інновації, а потім класифікують ці нововведення як важливі або тривіальні.

Щодо термінознавчого визначення журналістики моди, то більшість європейських країн (Франція, Італія, Португалія, Іспанія, Чехія, Польща, Хорватія) використовують термін «журналістика моди» у рамках питомої мовознавчої традиції, ігноруючи англomовний префікс «fashion». В Україні, з огляду на боротьбу

з русифікацією та євроатлантичний вектор економіки, а також уникнення тавтології у тексті, доцільно вживати обидва терміни — «журналістика моди» та «fashion-журналістика». Характерними рисами моди, а отже, і журналістики моди, є мінливість та індивідуалізм. Журналістика моди змінюється у хронотопі під впливом низки факторів: політико-економічних, соціальних, культурних тощо. Журналістика моди є унікальною для кожного етносу: глобальна, вона є водночас і дуже індивідуальною, адже відображає фольклорні мотиви, що становлять суть народної культури. Вона є рупором глобальних соціокультурних змін і повсякчасно диктує нові правила життя.

РОЗДІЛ 2.

ХАРАКТЕРИСТИКА ВИДАНЬ У КОНТЕКСТІ ЖІНОЧОГО РУХУ

2.1. Читацька аудиторія

Виокремивши групу львівських видань, а саме сім часописів та три газети, що популяризували моду на своїх шпальтах, визначимося насамперед з їх читацькою аудиторією. Споживачами медійного продукту зі сфери моди у ХІХ — першій третині ХХ ст. були:

- заможні жінки-домогосподині, що активно цікавилися модними новинками і прагнули продемонструвати свій соціальний статус за допомогою одягу;
- освічені емансипантки, що самостійно заробляли кошти і були фінансово незалежними;
- фахівчині індустрії моди — корсетярки, модистки, кравчині, трикотарки тощо.

Дослідниця А. Дзеконська-Козловська (A. Dziekońska-Kozłowska) [518, с. 20] виокремлює чотири типи жінок, які переважали у сер. ХІХ – пер. трет. ХХ ст.:

- *емансипантка*, або жінка, яка домоглася звільнення з вікової неволі. Тип побутував наприкінці ХІХ ст. Емансипантка прагне здобути освіту, одягається скромно, носить стрижку або гладку зачіску. Український приклад: Олександра Білозерська-Куліш (1828–1911), Марія Вілінська (1833–1907), Христина Алчевська (1841–1920), Олександра Єфіменко (1848–1918), Ольга Драгоманова-Косач (1849–1930), Наталія Кобринська (1851–1920), Софія Русова (1856–1940), Марія Башкирцева (1858-1884), Уляна Кравченко (1860–1947), Ольга Кобилянська (1863–1942), Віра Дейша-Коцюбинська (1863–1921), Емілія Ничай-Кумановська (1864–1928), Ольга Хоружинська-Франко (1864–1941), Олександра Судовщикова-Косач (1867–1924), Людмила Старицька-Черняхівська (1868–1941), Марія Вояківська-Грушевська (1868–1948), Олена Кисілевська (1869–1956) та ін.;

- *жінка-феміністка* початку ХХ ст., що пробиває собі шлях до університету, який раніше був доступний лише чоловікам. Прагне здобути професійну освіту та виборчі права. Одягається скромно. Український приклад: Лариса Косач-Квітка (1871–1913), Костянтина Малицька (1872–1947), Катерина Банах-Гриневичева (1875–1947), Олена Кульчицька (1877–1967), Надія Кибальчич (1878–1914), Софія Дністрянська (1882–1956), Климента Авдикович-Глинська (1884–1965); Наталія Полонська-Василенко (1884–1973), Ольга Більська-Петлюра (1885–1959), Розалія Ліфшиць-Винниченко (1886–1959) та ін.;

- *жінка типу á la garçonne* 1920-х років. Це леді, яка вже досягла рівноправності і лише мріє при нагоді продемонструвати за допомогою одягу свою схожість з чоловіком, слідуючи навіть його способу життя. Український приклад: Емілія Новак-Олесницька (1890–1950), Мілена Рудницька (1892–1979), Іванна-Кароліна Федорович-Малицька (1893–1945), Блянка Баран-Бачинська (1896–1971), Надія Суровцева (1896–1985), Марія Монтрезор-Скоропадська (1898–1959), Софія Парфанович (1898–1968), Вероніка Черняхівська (1900–1938) та ін.;

- *четвертий тип* — це жінка 1930-х, що стояла в єдиному строю з чоловіком як в роботі, так і в суспільному житті. Вона не уподібнюється чоловікові, хоча і намагається зацікавити його своїм перетворенням, відображеним у стилі її одягу. Український приклад: Лідія Бурачинська-Рудик (1902-1999), Оксана Лятуринська (1902–1970), Ірина Гургула (1906–1967), Софія Яблонська-Уден (1907–1971), Дарина Макогон-Полотнюк [Ірина Вільде] (1907–1982), Теодора Біленька-Рак (1910–2008), Мирослава Чапельська-Гординська (1911–1994), Уляна Старосольська (1912–2011), Віра Свенціцька (1913–1991) та ін.

Класичним прикладом «спадкового фемінізму» у Львові можна назвати родину Шухевичів-Старосольських: Герміну Любович-Шухевич (1852–1939), її доньку Дарію Шухевич-Старосольську (1881–1941) та онуку Уляну Старосольську (1912–2011), які у трьох поколіннях сприяли культурно-освітньому розвитку галичанок.

Покликаючись на перепис населення Львова 1931 р., можна стверджувати, що всього у місті мешкало 312 231 осіб, з них 198 212 осіб польської національності, 24 245 осіб української та 67 520 осіб єврейської національності [517, с. 43]. Серед усього населення Львова більш ніж половину — 169 968, — становили жінки [517, с. 45]. З цієї чисельності 27 277 жінок сповідували греко-католицизм, ймовірно, це були українки. З них 19 843 осіб були грамотними (вміли читати і писати), 370 жінок вміли лише читати, неписьменними були аж 6 689 (!) жінок [517, с. 51].

Щодо фахових навичок, то у міжвоєнному Львові в швейній промисловості працювало загалом 19 440 осіб. Це шістнадцята частина від всієї кількості мешканців. Чоловіків, зайнятих у швейній галузі, працювало 7998 осіб, а жінок аж 11 442 осіб. За фаховим скеруванням кравців-чоловіків було 3912 осіб, а кравчинь-жінок — 6 659 осіб. Спідню білизну виготовляли 269 чоловіків та 1234 жінок. Хутрянні вироби (шапочки, комірці, пальта) виготовляли 897 чоловіків-кушнірів, а жінок-кушнірів, зважаючи на специфіку роботи, було лише 386 осіб. Шевців-чоловіків, що шили чоботи, черевички та інше взуття, у міжвоєнному Львові працювало 2716 осіб, і, що дивно, жінки також шили взуття (можемо припускати, що це було взуття із тканини — туфлі із шовку або парчі, бавовняні тапочки-пантофлі тощо). Жінок-шевців було 1955 осіб. Модистками у майстернях з виготовлення капелюхів працювало 944 жінки та 445 чоловіків-модистів [517, с. 68].

Таким чином, можемо припустити, що потенційними споживачами україномовних друкованих медіа з галузі моди станом на 1931 р. були 19 843 тис. львів'янок. Ймовірно, контент моди у жіночих часописах міг зацікавити кравчинь, яких у Львові мешкало аж 6 659 осіб. Щоправда, не відомо, яка частина з цієї кількості була української національності.

Окрім того, треба взяти до уваги, що, наприклад, часопис «Нова Хата» мав закордонні представництва у Румунії, Чехословаччині, Канаді та США. Тобто діаспорна гілка потенційних читачів зростала відносно хвиль еміграції.

2.2. Вплив фемінізму на розвиток жіночої преси

Розвиток жіночої преси, відповідно, жіночих журналів мод і, як наслідок, журналістики моди не видається можливим без жіночого суспільного поступу, розвою освіченості та емансипації. Умови, в яких творили перші галицькі емансипантки-оглядачки моди, були не надто сприятливими.

Так, цивільний кодекс, що діяв за часів поділу Австрії з 1811 р., визначав мінімальні соціальні права жінок: вони не могли, наприклад, бути повноцінними свідками написання заповіту (нарівні з дітьми та підлітками до 18 років, божевільними, сліпими та глухими). Матеріальні блага, які жінка принесла у шлюб як придане, або були офіційно зараховані її чоловікові під час укладення шлюбу, або розпоряджатися ними було дозволено йому на власний розсуд.

Польська дослідниця фемінізму Анна Мілошевська-Кельбевська (Anna Miłoszewska-Kiełbiewska) наголошує, що суспільстві XIX ст. в усіх сферах до жінки ставились як до неповнолітньої. Чоловік залишився під опікою батька допоки йому не виповниться 20 років, а жінка вважалася дорослою лише тоді, коли їй виповнилося аж 24 роки. Вона постійно мусила перебувати під пильним наглядом батька, родича-опікуна чи чоловіка [550, с. 8-10].

У шлюбі чоловік мав вирішальний голос практично в усіх сферах. Він заробляв кошти на життя, наповнював домашній бюджет, визначав спосіб ведення господарства, методи виховання дітей, а також значною мірою організовував вільний час дружини, не дозволяючи їй, наприклад, перебувати в жіночому товаристві, яке чоловік не схвалював [550, с. 8-10].

Також жінка була зобов'язана взяти по шлюбі прізвище чоловіка, навіть якщо внаслідок цього могла втратити дворянський титул. У тексті шлюбної присяги було прописано, що майбутня дружина повинна бути абсолютно покірною своєму чоловікові. Законодавство визначало, що дозвіл на зміну місця проживання жінки чи отримання нею закордонного паспорта повинен був дати саме чоловік [550, с. 8-10].

Жінка XIX ст. не несла юридичної відповідальності навіть за адміністративні правопорушення. За все відповідав найближчий родич чоловічої статі (батько, брат, вітчим тощо) або чоловік. Таким чином вважалося, така політика була актом опіки над жінкою з боку держави, але чомусь ця опіка більше сковувала жінку, аніж давала їй змогу діяти за своєю волею [550, с. 8-10].

Історикиня Ірина Колесник наголошує, що соціальна емансипація жінки мала наслідком появу нового типу жінки, так званої «працюючої жінки». Винахід швейної і друкарської машинок, якими в першу чергу скористалися жінки, можна прирівняти до боротьби темношкірих із апартеїдом або звільнення селян від кріпацтва [194, с. 202].

Відтоді жінка починає конкурувати з чоловіками, що призвело до здешевлення праці. У нових умовах мода була показником не лише статків і рангу чоловіка заміжньої жінки, але й маркером власного статусу жінки, характеру її діяльності та місця у суспільстві. Символом жіночої емансипації можна вважати відмову від корсетів, які не тільки були шкідливими для здоров'я, але й стримували рухливість, м'язову та символічну свободу [194, с. 202].

Розвиток реформаторського емансипаційного руху у світі у другій половині XIX ст. почався зі США під час подорожей піонерів на дикий Захід. Жінки-піонерки намагалися винайти нові форми одягу, який було б зручно достосувати до нових умов кочового життя у візках. Передовсім зміни мусили торкнутися спідниці.

Амелія Блумер (Amelia Jenks Bloomer) із Огайо у 40-х роках XIX ст. запропонувала суспільству шаровари до щиколоток і коротку, до колін, спідницю, що одягалася зверху. Схожі спроби робили Марія Джонс і Ада Голд Вулсон [518, с. 14].

У Великобританії в 1881 р. був заснований Союз раціонального одягу (Rational Dress Society), що мав на меті реформувати одяг як жінок, так і чоловіків: досягти свободи руху в одязі, але щоб одяг все ж залишався елегантним і практичним.

Велику роль у боротьбі за реформування одягу відіграла новозеландка Еліза Кінг-Річардсон (Eliza Mary King-Richardson), znana авторка памфлету «Раціональна сукня, або Одяг жінок і дикунів» (Rational dress or The Dress of Women and Savages), що стала ініціаторкою проведення виставки раціонального одягу залі принців Пікаділлі (Princes Hall Piccadilly) з 18 травня по 12 червня 1882 р. ЗМІ вороже поставилися до такого вчинку і засудили пропозиції Елізи Кінг [518, с. 15].

Рух за реформування жіночого вбрання заповнив Західну Європу. Швеція, Німеччина активно пропагували нове жіноче вбрання. На жаль, усі спроби жіночих товариств позбутися незручного вікторіанського вбрання не дали результату і наштовхувалися на гостру критику суспільства.

Головними факторами, що вплинули на реформу жіночого одягу, була емансипація жінок, розуміння значення гігієни для здоров'я тіла, а також розвиток промисловості і втручання художників у сферу моди [518, с. 16].

Цікавою є теорія причин реформування моди, яку запропонував американський дослідник фемінізму Роберт Рігель (Robert Riegel). Він вважає, що феміністські заперечення проти стилю XIX ст. частково ґрунтувалися на соціально прийнятному ґрунті жіночого здоров'я. Довгі спідниці волочилися по землі, збираючи пил, що наповнював тодішні вулиці міст аж до щиколоток; спідниці вони були об'ємними і їх важко було прати і чистити, а під час Громадянської війни вони були обтягнуті обручами, що створювало додаткову небезпеку для їх власниць та збільшувало дискомфорт для перехожих. Щільно зафіксована корсетом талія зміщувала життєво важливі органи. Мереживо, стрічки, блискітки та інші прикраси робили жінку схожою на святкову ялинку. Безліч спідниць одягалися на талію. Тугі підв'язки порушували кровообіг у ногах. Низьке декольте і тоненьке полотняне взуття провокували запалення легенів. Не тільки феміністки, а й лікарі та гігієністи протестували проти модного одягу, зауважуючи, що жінки навмисне доводять себе до хвороби і смерті, а також стають нездатними виконувати звичайну домашню роботу та народжувати здорових дітей [564].

Другою причиною феміністичної атаки на одяг XIX ст. було те, що він тяжів до аморальності. Щільно зашнурована талія підкреслювала бюст і стегна. Ліф із глибоким декольте та оголені руки збуджували чоловічу уяву. Спідниці у вальсі відкривали щиколотки своїх власниць, що вважалося табу. Незайманість жінок мала б більші шанси на виживання, якби не заохочувалися чоловічі пристрасті, оскільки, хоча жінки вважалися вроджено непорочними, для обрання вдалої партії для шлюбу, вони вдавалися до заборонених методів спокуси. З цієї точки зору, феміністки мали значну підтримку консерваторів, які довгий час вважали жіночий одяг нескромним та аморальним [564].

Роберт Рігель зазначає що більшість американців схвалювали аргументи, ґрунтовані на здоров'ї та незайманості, але потім феміністки перейшли в атаку. Вони припускали, що жіночий одяг є результатом чоловічої змови, спрямованої на підпорядкування жінок, і покликаний виховувати в них рабську психологію. Жіночий одяг був розроблений свідомо, щоб сковувати жіночі рухи і тим самим заважати жінками заробляти на життя, крім виконання шлюбних обов'язків. В результаті жінка спочатку всю юність намагалася привабити до себе економічно вигідного чоловіка, а потім всіляко догоджала йому, аби отримати бажану увагу.

Реформована сукня змінила б жіночі позиції. Жінки могли б заробляти собі на життя і не були змушені виходити заміж лише для того, щоб мати засоби для існування. Вони могли б обирати собі чоловіків не на основі економічного зиску, а відповідно до рис характеру. Феміністки були переконані, що реформа жіночого вбрання призвела б до того, що і чоловіки, і жінки жили набагато цнотливішим і високодуховним життям, і могли б більше часу та енергії приділяти вдосконаленню цього гріховного світу [564].

Час показав, що насправді реформований одяг не зіграв жодної ролі у жіночій емансипації, але жіноча емансипація просунула вперед реформу одягу ефективніше, ніж передбачали навіть самі феміністки [564]. Ще Французька революція позиціювала проблему рівноправності жінок як проблему соціальну. У Франції з

ініціативи Олімпії де Гуж (Olympe de Gouges) виникли перші жіночі союзи. В їх гаслах, однак, вбачалося багато шкідливої пропаганди, тому ці союзи були розпущені. Спорадичні виступи, наприклад мадам де Сталь (Anne-Louise Germaine baronne de Staël-Holstein), не могли суттєво вплинути життя жінок, бо жінка протягом ХІХ ст. надалі залишалася залежною від чоловіка [518, с. 18].

Жіночі права у ХІХ ст. відстоювали також британка Мері Волстонкрафт (Mary Wollstonecraft) і американка Ебігейл Адамс (Abigail Adams).

У 1913 р., коли англійські суфражистки намагалися шляхом маніфестацій домогтися для жінок виборчого права і права засідати в парламенті, їхні акції були офіційно засуджені тогочасними громадськими діячами. Лише Перша світова війна принесла довгоочікувану свободу жіноцтву. Жінки, хоча і тимчасово, але все ж зайняли робочі місця, призначені для чоловіків на фабриках, державних установах, в системі зв'язку, лікарнях тощо.

Перша світова війна запровадила вимушене спільне навчання молоді, яке, як і професійна діяльність, зрівнювало становище чоловіків і жінок. Працююча жінка позбулася домашньої ізоляції та змогла самостійно відвідувати ресторани, театри, інші культурно-громадські заклади і заходи. Остаточну рівноправність жінки Європи здобули лише під час Другої світової війни. І якщо Перша світова війна звільнила жінку від вікових кайданів рабства, то тільки під час Другої світової війни вона домоглася справжньої соціальної свободи [524, с. 19-20].

Звісно, журналістика моди була зацікавлена у просуванні жіночих прав. Першими популяризаторами нових естетичних стандартів на шпальтах журналів мод стали американці. «Дівчата Гібсона» були першим загальноновизнаним стандартом жіночої краси і емансипації. Вони проникли в маси завдяки картинам, ілюстраціям і фотографіям. Цей образ був створений з 1890 по 1910 рр. художником, ілюстратором і соціальним коментатором Чарльзом Дана Гібсоном. Він намалював серію ілюстрацій із зображенням безтурботних енергійних молодих американок, які стали центром сучасної культури, героїнями романів американських

письменників Едіт Уортон і Генрі Джеймса і творів американського живописця Джона Сінгера Сарджента [524, с. 190].

Їх простий одяг і невибагливий смак склали основу так званого «американського» стилю. «Дівчина Гібсона» була втіленням краси і незалежності і прагнула проявити свої здібності [524, с. 190]. Бувши американським прототипом, героїня ілюстрацій Гібсона послужила ланкою між стриманістю ХІХ століття і вільним стилем ХХ століття, ставши сучасним символом жіночності [524, с. 191].

Модний шаблон американської емансипантки дістався навіть України. Громадські діячки, промисловиці і педагоги стало несвідомо його наслідувати. Так, Віра Дейша, жінки з родини Косачів (Олена Пчілка, Леся Українка, Грицько Григоренко), Наталія Полонська-Василенко, Костянтина Малицька та багато інших інтелігенток на давніх світлинах постають перед нами саме у стилі дівчат Гібсона, трансльованому тогочасними паризькими, віденськими та польськими журналами мод. Журналістика моди невидимою ниткою пов'язувала усі сфери суспільного життя, глобально впливаючи на його учасників.

2.2.1. Русофільські часописи для «благородних дівчат» та «поважних дам»

За хронологією виходу у світ, першими жіночими часописами Львова, а разом і всієї нинішньої України, є видання Северина Шеховича «Лада: письмо поучительное русским дьвицам и молодежи в забаву и поученіе. Появляется ежеседмично всякой среды» (1853) та «Русалка: письмо для красавиць. Выходить два рази в місяць. Львів» (1868). Обидва видання відрізняються від решти часописів у переліку досліджуваних не лише русофільським спрямуванням, а й тим, що випускалися чоловіком. Історія знає кілька подібних випадків, коли чоловіки доволі успішно очолювали періодичні видання для жінок.

Так, уже згадуваний Стефан Малларме у 1874 р. заснував журнал мод «Остання мода» (фр. «La Dernière Mode»). Його роль у часописі була не лише

редакторською, а й журналістською. Численні псевдоніми Стефана Малларме породили чимало міфів про періодичне видання [530].

Середина ХІХ була періодом, коли мода стала синонімом консюмеризму. Індустріалізація та технічний прогрес уможливили швидкісний розвиток моди не лише як об'єкта торговельного промислу, але і як соціального феномену. Стефан Малларме, Шарль Бодлер, Теофіль Готьє — перші критики моди та її палкі апологети [552].

Окрім французів перші кроки на шляху до жіночої преси зробив британець Оскар Уайлд. Упродовж 1887–1889 рр. він працював головним редактором часопису «Жіночий світ» («The Woman's World»). Журнал мав суфражистське спрямування, що набуло популярності водночас із гомосексуалістичними течіями в журналістиці ХІХ ст., — пише дослідниця Лорел Брейк [507, с. 127].

Отож, Галичина у моді на маскулінність у перших жіночих часописах не поступалася Франції та Великобританії, а навіть випереджала їх у часі. Наталія Кобринська критично оцінює редакторський хист Северина Шеховича: «В р. 1853 зачав він видавати свою «Ладу», письмо поучительное ркскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе», письмо писане страшеним язиком, хоч і з претензією на чистий великоруський, і заповнене страшенно нужденим змістом, хоч і з претензією на те, що «имѣеть честь писати для Интеллигенціи» [188, с. 79].

Щоб з'ясувати, наскільки контроверсійним часописом була «Лада», проаналізуємо її. Життєвий цикл цього періодичного видання зовсім короткий — з 1 червня 1853 р. по 21 вересня 1853 р. Всього вийшло 15 чисел у друкарні Міхала Францішека Поремби. Друкарські витрати на часопис були покладені на передплатників. Географічні рамки передплати «Лади» обмежувалися Галичиною та Угорщиною. Редакція часопису знаходилась за адресою м. Львів, вул. Галицька, буд. 18 (Halitscher Gasse, Nr 18). Періодичність часопису щотижнева. Пагінація наскрізна. Нумерація велася за юліанським та григоріанським календарем одночасно. Мова видання — язичіє (штучна мова галицьких русофілів).

У редакційному зверненні до читачів Северин Шехович зазначає, що головним завданням часопису є зібрання, опрацювання та систематизація матеріалів практичного призначення, які згодяться молодим жінкам (дружинам та донькам священників) для виконання домашніх, сімейних та світських обов'язків: «[...] совершенное и всестороннее поучение обовсемь, что только для семейственного и товаришеского пожитя, для практической стороны жизни священнической необходимое и любопытное есть» [483, с. 2].

Невелика читацька аудиторія часопису (приблизно 27 осіб) поміж тим характеризувалась активністю і небайдужістю до цього видавничого проєкту. У липневому випуску «Лади» редактор повідомляє про альтруїстичні наміри «всѣмь дѣвицамъ — сиротамъ, які тільки існують в Галиції доставляти даром «Ладу», а тому звертається з проханням до всіх небайдужих читачів взяти участь у благодійній передплаті часопису на користь незаможних сиріт, що zostались без батьківської опіки [479, с. 49].

Проіснувавши понад три місяці, часопис «Лада» зіткнувся з непередбачуваною конкуренцією з боку «Вѣстника Вѣнского» (йдеться про «Вісник для русинів Австрійської держави»). Конфлікт виник на ґрунті публікації у Ч. 56 за 1853 р. на шпальтах «Вѣстника Вѣнского» замітки під заголовком «сѣ подѣ Соколовки» про громадське святкування поблизу містечка Соколівка, під час якого «нѣкая панна побудила всѣхъ до смѣха» саркастичним висловлюванням на адресу часопису «Лада». Северина Шеховича обурило така неповага до власного видавничого проєкту [482, с. 90].

У вересневому 13 числі «Лади» Северин Шехович зазначає, що побоювання редакції газети втратити читачів є безпідставними, адже «Вѣстникі яко «Volkdblatt» пишеть для простого народа. Лада имѣть честь писати для Интелигенціи» [481, с. 110]. Крім дискусії з «Вісником для русинів Австрійської держави» перед редактором повстала проблема несприйняття читацькою аудиторією мовно-

лексичних особливостей матеріалів, що публікувались на шпальтах «Лади» бідним на наукову термінологію язичієм [480, с. 83].

Контент-аналіз публікацій «Лади» дає підстави припустити, що її змістове наповнення базувалося на декількох книгах з природничих дисциплін, літературних альманахах, книжці з основ ведення домашнього господарства та куховарства, річній підшивці номерів петербурзьких журналів мод та низки випусків «Зорі Галицької». Кажучи сучасною мовою, Северин Шехович був копірайтером, адже у «Ладі» зовсім небагато авторських текстів, здебільшого оголошення та редакційні звернення до читачів, інколи фейлетонів або проблемних статей про призначення жінки. Часопис «Лада» створений на основі компіляції джерел, без зазначення авторства. З огляду на одноосібну працю над виданням, Северин Шехович не мав достатньо коштів і досвіду, аби урізноманітнити сухий текст ілюстраціями. Про компілятивність матеріалів свідчить періодичність «Лади»: у XIX ст. щосереді самотужки видавати повноцінний часопис з авторськими оригінальними текстами видавалося складною проблемою, з огляду на тодішні особливості додрукарської підготовки видань.

Зміст «Лади» визначали постійні рубрики з таких тем: мода та пошиття одягу («Моды» — 9 випусків; «Шитье» — 6 випусків), етикет та імідж жінки («О наружности дѣвиць» — 4 випуски; «Правила благопристойности и тонкого благонравія» — 10 випусків), косметичний догляд за тілом («Дамская тоалета» — 11 випусків; «О красотѣ женской» — 3 випуски), догляд за немовлятами («Воспитаніе дѣтей физическое» — 5 випусків; «О избираниі кормилицы» — 2 випуски), гендерне питання («Призначеніе женского пола» — 5 випусків; «Розличіе женскаго а мужескаго пола и что слѣдуетъ съ того» — 2 випуски), флористика («Бесѣда цвѣтами» — 12 випусків), ведення домашнього господарства («Домоводство» — 6 випусків; «Сельское хозяйство» — 2 випуски; «Расплодѣ дойныхъ коровъ» — 4 випуски), літературно-художні твори (комедія на три дії «Дядя всего міра или ужасный бигосъ»; «Фелетонъ»; нарис «Русскій новелисть. Литературное

начертаніе»; повість «Сила любви», повість «Николай Илічъ Ф.»), лікарські поради («Врачебная наука» — 5 випусків), гумористичні твори та сценарії для колективних ігор («Анекдоты» — 10 випусків; «Гуморыстыческое» — 3 випуски; «Умная забава товаришеская» — 11 випусків; «Орѣшокъ для згрызенія бѣлыми зубочками» — 3 випуски), науково-популярні тексти про природні явища та функціонування людського організму («Физика» — 14 випусків; «Физиономическіи афоризмы» — 4 випуски); інформаційні матеріали про науково-технічний прогрес («Изобрѣтенія» — 9 випусків; «Всячина» — 7 випусків), суспільні та соціальні новини («Церковніи и училищніи дѣла» — 7 випусків; «Личніи извѣстія» — 2 випуски), новини культури та релігії («Изъ теперѣшности» — 4 випуски; «Седмичная записка» — 11 випусків), листування редакції з читачами («Переписка изъ всѣма про всѣхъ» — 5 випусків), словник найчастіше уживаних польських слів з перекладом на язичіє («Словарь» — 10 випусків), перелік передплатників часопису («Именный списокъ благр. абонентокъ и абонентовъ» — 10 випусків). Окрему групу матеріалів становлять кулінарні рецепти, що не мали окремої рубрики публікувались нерегулярно.

З рубрикації «Лади» стає зрозуміло, що часопис призначався для пересічних дівчат, головним соціальним обов'язком яких був вдалий шлюб та служіння своєму чоловікові і дітям. Попри те, що з першого погляду «Лада» повинна була б зацікавити потенційних читачок своєю політематичністю, все сталася навпаки — часопис опісля чотирьох місяців регулярного друку припинив своє існування через брак коштів. Але через 15 років Северин Шехович вирішив реанімувати видавничий проєкт для жіноцтва і 1868 р. вийшов на пресовий ринок із покращеним варіантом колишньої «Лади» під назвою «Русалка: письмо для красавиць». У Северина Шеховича і надалі не було конкурентного поля з боку українських часописів для жінок, тому редактор мав свободу вибору щодо редакційної політики, не побоюючись критики конкурентів, яких просто не існувало.

Вартість піврічної (з липня по грудень) передплати часопису «Русалка» становила один австрійський (рейнський або по-галицьки «ринський») гульден.

Роздрібна вартість одного випуску — 10 крейцерів. Покликаючись на працю професора С. Мошенського, маємо до аналізу цікаві цифри: «За даними 1866–1876 рр., дорослий найманий робітник в Галіції отримував в середньому 37 крейцерів (0,37 гульдена). Середній річний прибуток селянської родини з двох дорослих та двох дітей-підлітків складав 352,17 гульдени. Витрати такої сім'ї складали в середньому 345,82 гульдени, після чого у них залишалось за рік 6,3 гульдени [...]. Середній річний прибуток мешканця Відня в 1829–1832 рр. дорівнював 200 крон (40 доларів)» [272, с. 164-165].

Отож, цінова політика Северина Шеховича була дуже демократичною, адже дозволяла шосту частину із заощаджених галицькою родиною річних коштів витратити на потреби культурного розвитку. Усвідомлюючи свої попередні помилки у доборі матеріалів для «Лади», у редакційному слові «Русалки» він обіцяє звертати більше уваги на суто жіночу проблематику — питання моди, кравецтва та ведення домашнього господарства, а кількість текстів з історичних та природничих дисциплін суттєво зменшити [371, с. 15-16].

Редакційної обіцянки про тематичний розподіл матеріалів було дотримано і, як наслідок, «Русалка» мала лише чотири постійні рубрики: «Домоводство» (кулінарні рецепти, поради щодо прибирання, приготування їжі тощо), «Всячина» (новини культури, науки, освіти тощо), «Моды» (огляди тенденцій моди, технологічні описи виготовлення моделей жіночого одягу) і «Переписка» (листування з читачами). З розважальних матеріалів публікувалася белетристика («Прекрасная фанаріотка. Графиня Витгъ-Потоцкая», «Біанка Малигієри. Дѣяньє въ Венеціи», «Царица Катарина») та сценарії товариських ігор і забав.

Для передплатниць «Русалки» передбачався приємний «бонус» — безкоштовний комплект паперових лекал для пошиття одягу, який читачка отримуватиме від редакції на замовлення. В разі розширення кількості передплатниць, лекала надсилатимуться кожній читачці за замовчуванням. Северин Шехович бажав, аби «Русалка» згуртувала навколо себе священицькі родини

Галичини і стала «сімейним» часописом, а тому прохав читачів охоче ділитися новинами про родинне життя [371, с. 15-16]. Передбачалося, що передплатники повинні також надсилати світлини зі своїх сімейних архівів для майбутнього збереження їх для нащадків у колекції «Народного Дому».

Порівняно з «Ладою», яку так нещадно критикувала Наталія Кобринська за неповажне ставлення до ролі жінки у суспільстві, у «Русалці» з'являються перші авторські матеріали жінок-дописувачок: Наталії К. («Задача женщинъ»), Теофіли А.П. «Домоводство. Средство улешительное при праню хустъ», К.А. «О модахъ» [294, 425, 170].

Не лише жінки долучилися до спільного творення часопису, а й сам редактор інформував читацький загал про найсвіжіші новини з ділянки жіночого феміністичного руху у світі, покликаного до гендерної рівності у правах та свободах. Це важливий факт, про який чомусь замовчують сучасні українські історикині та дослідниці преси, висвітлюючи Северина Шеховича як шовініста та противника жіночого поступу та емансипації, базуючись лише на коментарях Наталії Кобринської та Костянтини Малицької про нього, але не вивчаючи емпіричним методом його творчий доробок.

Наприклад, у замітці «Права женщинъ», йдеться про те, що у Великобританії жіноцтво активно просуває суфражизм, а провідниця цього руху — Лідія Беккер (Lydia Ernestine Becker) — продемонструвала блискучі знання з філософії на засіданні «общества пріятелей наукъ въ Норвихъ» [360, с. 79].

Цікавим є статистичне свідчення, що в другій половині XIX ст. у Європі кількість шлюбів значно скоротилася через дві причини: а) небажання молодих чоловіків брати на себе фінансову відповідальність за утримання сім'ї; б) чисельна кількість жінок стала переважати порівняно із кількістю чоловіків внаслідок значного скорочення приросту чоловічого населення. Крім того, науково-технічний прогрес, а саме винайдення швейної машини, скоротив робочі місця, і ручна робота швачок-надомниць перестала користуватися попитом [415, с. 115].

Северин Шехович зазначає, що жінки мають неабиякі менеджерські здібності і можуть займати посади адміністраторів та продавців. Також він висловлює сподівання, що невдовзі жінки зможуть практикувати лікарську справу, адже восени 1868 р. жіноцтво Львова подало петицію до сейму з проханням про дозвіл на відкриття вищої жіночої школи [415, с. 115].

Як приклад для наслідування, Северин Шехович репрезентує жіноче віденське товариство «Wiener Frauen-Erwerb-Verein», що заснувало торгівельно-промислову школу, де навчають кравецькій справі: «Frauen-Erwerb-Verein, общество дамъ для роздобываня заробку во Вѣдни завело было свою школу торгову и промыслову, до котрой ходить 119 учениць. Въ отдѣлѣ швальномъ дано черезъ рокъ 400 лекцій зъ шитя на машинѣ» [526, с. 119].

Отже, жінка як творець моди та інтелектуалка не залишила байдужим Северина Шеховича. Він визнавав жіночий пріоритет у багатьох галузях і з пієтетом ставився до боротьби за соціальні і політичні права жінок. Северин Шехович розробив бізнес-план, який полягав у тому, що кожна передплатниця могла замовити собі через редакцію «Русалки» готову модель сукні за ціною, нижчою від ринкової. Для того, аби потенційна клієнтка могла обрати модель сукні дистанційно, до кожного номера часопису передбачалося додавати викрійки та взірці тканин [323, с. 312].

Редактора «Русалки» непокоїв матеріальний стан священицьких родин і він поставив собі мету подавати у часописі якомога більше практичної інформації, що допомогла б жінці на шляху до фінансової незалежності [323, с. 312].

За приклад для наслідування львів'янками Северин Шехович планував брати здобутки жінок Західної Європи [323, с. 312].

Плани Северина Шеховича не реалізувалися. Через невелику кількість передплатників не вистачало коштів не те що на розширення часопису, а й навіть на друк вже наявних восьми шпальт. Отож, у січні 1870 р. вийшов останній (№20) випуск «Русалки». Ідею жіночого товариства у Львові було втілено вісім років

потому. У 1878 р. при Успенській церкві було засновано «Общество русских дам». «За ціль поставило оно собі: старати ся о прикрашенє церкви і піднесенє блеску руского обряду, допомагати бідним дівчатам в образованю і взагалі творити милостиню. Сю ціль сповняє товариство і до нині, але живійшого національного життя не проявляло ніколи, потонувши в обскурантизмі псевдо-москвощини», — писала у 1904 р. Костянтина Малицька [248, с. 14].

Костянтина Малицька мала рацію щодо байдужості «Общества русских дам» до соціальних змін та течій. Лише у 1936 р. це товариство започатковує часопис «Очаг», головною метою якого була «організація и единеніє русских женщин. Культурно-просвѣтительная и научная дѣятельность русской женщины включает также и воспитаніє наших дѣтей в духѣ русской культуры» [365, с. 1].

Відповідальний редактор «Очага» Тетяна Бочарова-Еттінгер у редакційному слові до читачів окреслює цілі часопису, згідно яких він повинен згуртувати навколо себе всіх жінок російського походження, що мешкали у міжвоєнній Європі [321, с. 1]. Планувалося, що часопис «Очаг» стане для москвофілок культовим пресовим ораганом на кшталт «Нової Хати» для русинок.

Тетяна Бочарова-Еттінгер у редакційній політиці дотримувалася тих принципів, що і її далекий попередник Северин Шехович, — вона взяла на себе обов'язок видавати політематичний poradnik для жінок, не маючи при цьому ані професійної редакційної колегії, ані коштів для реалізації мети: «Кроме этого, нашей заботой будет и физическое здоровье русской женщины и ея дѣтей [...]. Мы постараемся систематически посвящать наших читательниц во всевозможныя научныя новости, давать совѣтеы по гигиенѣ и по другим отраслям знанія, в том числѣ и в области искусства, обогащающаго и возвышающаго душу [...]. Домашнему хозяйству, устройству дома, рукодѣліям и пр. тоже будет удѣлено необходимое вниманіє, также, как и модам, косметикѣ, спорту, рзвлеченіям [...]. В Очагѣ будут печататься статьи освѣдомительного и организационного характера,

письма русских женщин из различных стран, редакция с готовностью будет отвѣчать на всевозможные вопросы своих читательниц и т.п. [321, с. 1].

Розуміючи, що не має фахової підмоги серед «Общества русских дам», Тетяна Бочарова-Еттінгер ще у першому числі часопису звертається до читачок з проханням долучитися до спільної праці над часописом: «Мы надеемся также, что русскія женщины оцѣнят наши усилія, придут нам на помощь личным сотрудничеством, подпиской на журнал, распространением его» [321, с. 1].

Ніна Єрмолевич зазначала, що на всій території Польщі єдиною організацією «русских женщин» було саме Львівське «Общество Русских Дам». Авторка підкреслює, що не зважаючи на шістдесятилітню діяльність ця установа до середини 1930-х так і спромоглась організувати філії у провінційних містечках і селах Галичини. Крім того, авторка наголошує, що на Волині та інших «мѣстах русской осѣдности в Польшѣ» гуртування жінок москофільських поглядів майже відсутнє, а позиція бездіяльності характерна для всіх москвофілок [132, с. 1].

Перші кроки Тетяни Бочарової-Еттінгер на шляху до об'єднання москвофільського жіноцтва у Європі читацький загал оцінив схвально. Відгукнулися осередки у Чехословаччині та Варшаві, з'явилась надія на кооперацію: «Особую благодарность выражаем О-ву Взаимопомощи Русских Женщин в Чехословакии, преподавательницам Варшавской Русской Гимназии, профессору Д.М. Соколову и многим другим общественникам» [320, с. 11].

У другому номері часопису редакторка вже закликала читачок до співпраці. Було навіть оголошено конкурс на кращу художню обкладинку для «Очага» [196, с. 11]. Натхненна успіхом перших двох випусків, редакторка планувала збільшити обсяг видання, а для цього потрібно було залучати не лише спіробітників, але й привабити якомога більшу кількість передплатників [372, с. 1].

У перші місяці існування «Очага» почали з'являтися волонтери, що безкоштовно підтримували часопис. Так, мешканка Берліна Катерина Тюрникова

погодилась стати представником філії редакції часопису у нацистській Німеччині [362, с. 6].

11 червня 1936 р. було скликано зібрання членів товариства, змінено його статут та перейменовано товариство на «Общество Русских Женщин». Головною метою оновленого «Общества Русских Женщин» була «культурно-просвѣтительская работа среди самых широких слоев населения» [168, с. 3-4].

Сподівання Тетяни Еттінгер-Бочарової на підтримку часопису читачами виявились марними. Заснований у лютому 1936 р. і сприйнятий публікою з ажіотажем «Очаг» у жовтні того ж року поринув у безодню забуття та байдужості, яка поглинула його попередниць «Ладу» та «Русалку». У редакційному зверненні до читачів редакторка майже благає їх про передплату. Все ще залишаються плани щодо вдосконалення часопису, а саме збільшення обсягу рубрики про моду і дитячої шпальти [168, с. 1].

1937 р. приніс редакції розчарування. У міжвоєнних часах «Очаг» був поодиноким москвофільським періодичним виданням для жінок за межами СРСР. Попри недосконалість у багатьох аспектах, цей часопис все ж вигідно відрізнявся від шаблонних безликих, одноманітних радянських періодичних видань для жінок своїм, нехай і запозиченим в україномовних часописів, але таким важливим поглядом на жінку як на творчу, креативну, цікаву особистість.

У редакційному зверненні, в червні 1937 р., звучить розчарування від байдужого ставлення читачів: «Мы твердо вѣрили, что наши подписчики и читатели поддержат нас не только морально, но и материально [...]. Мы подчеркиваем, что многие из наших подписчиков, не смотря на неоднократные призывы и несмотря на то, что получаемых номеров «Очага» не возвратили, до сих пор не внесли хотя-бы части причитающей с них суммы за подписку журнала» [373, с. 1].

Отож, фінансова криза, спричинена нерегулярними передплатами випусків часопису, змусила редакцію «Очага» взяти тайм-аут на літній сезон і дати змогу читачам погасити заборгованість. Журнал надсилався на замовлення передплатників

з послугою післяплати. Отримавши задарма піврічну підшивку номерів «Очага», читачки просто відмовлялися платити за неї. Відповідно, кошти редакції, витрачені на випуск номерів часопису, не поверталися і часопис став збитковим [373, с. 1].

У жовтні 1937 р. (Ч. 7) після тримісячної перерви журнал відновив випуск. Редакція буквально благала передплатників про фінансову підтримку. Майже зовсім зникли ілюстрації, через економію місця на шпальтах для текстових матеріалів. Після тривалої перерви фінансова ситуація трішки покращилась і на початку 1938 р. «Общество Русских Женщин» заснувало газету для галицьких селянок москвофільських поглядів «Руска Нива». Окрім виданичої діяльності «Общество Русских Женщин» займалося утриманням пансіону для студенток-росіянок (будівля «Опіки Сполечней») [386, с. 15].

Після тимчасового подолання фінансових труднощів, редакція часопису стикнулася із новими проблемами — суто фаховими. Тетяна Бочарова-Еттінгер помістила в часописі оголошення з проханням читачок «поділитися своїми соображеннями и мыслями, котрыя редакція всегда будет стараться по мѣрѣ возможности исполнять и ними руководствоваться». На її прохання до редакції прийшло чимало відгуків, за своєю суттю не схвальних. Так, читачі критикували часопис за надміру жіночого контенту, який відлякував чоловіків — потенційних споживачів. У період третьої декади ХХ ст. у міжвоєнній Речі Посполитій далеко не кожна середньостатистична сім'я могла собі дозволити передплачувати одразу два часописи — для чоловіка і дружини. Якщо чоловік, йдучи на зустріч дружині, передплачував «Очаг», йому просто не було звідки черпати інформацію про щоденне життя країни. Одна із читачок наполегливо рекомендувала редакції уміщувати на шпальтах короткі огляди з розвитку світової економіки, важливі політичні події [1, с. 11].

Крім гендерної критики контенту, читачі висловлювали своє невдоволення песимістичним викладом матеріалів у часописі. З нашого суб'єктивного погляду,

«Очаг» дійсно справляє похмуру враженню публікаціями, у яких прочитується нарікання на важку долю російського народу [1, с. 11].

Як не дивно, але читачки протестували проти рубрики «Мода». Це насамперед пов'язано із тим, що матеріали з теми моди добиралися непрофесійно і здебільшого були просто недоречними передруківками з українськомовних часописів. Отож, кравчині або домогосподині було вигідніше придбати спеціалізований журнал мод, перевірений практикою пошиття моделей, представлених у ньому, аніж передплачувати «Очаг», який не гарантував якості лекал для виготовлення трикотажних і швейних виробів. Крім того, ескізи моделей жіночого одягу зупиняли чоловіків на шляху ознайомлення з часописом, чітко окреслюючи його гендерну приналежність: «Далѣ — рисунки вязаній и фасонов платья из «Очага» слѣдует исключить: занимая мѣсто и требуя клише — рисунки эти лишь удорожают издание пользы же — никакой не давая по той причинѣ, что способов вязанія и фасонов платья — существуют сотни; и тѣ из читательниц «Очага», кои вязаніем и фасонами интересуются, никогда не повѣрят, что изображенные в «Очаге» — наилучшіе, и потому — обратятся к журналам спеціальным... Мужчин же рисунки вязаній и фасонов — от журнала только отпугивают, заставляя думать, что это — журнал мод» [1, с. 11].

Все ж таки після такого аргументованого листа редакція стала публікувати більше матеріалів політичного характеру (ч. 10 за 1938 р. «Подкарпатская Русь»; ч. 11 за 1938 р «Трагедія Подкарпатской Руси»), також збільшилась кількість публікацій про догляд за тілом та здоров'я (Ч. 11 за 1938 р. «Здоровые зубы», «Косметическій уголок»; Ч. 12 за 1938 р. «Витамины и гормоны» тощо) і кулінарних порад; стало більше проблемних статей про жінок, а от рубрика моди навіть розширилась, наперекір заувагам читачки. Так був опублікований цикл перекладних статей А. Свенціцької про історію моди, що друкувались у «Новій Хаті». Також кількість фотоілюстрацій манекенниць зросла, тоді як сам рівень публікацій знизився, а жанрова палітра публікацій звузилася до коротеньких

оглядів. Зникли критичні, порадицькі статті, які мали подекуди більшу вагу, ніж огляди тенденцій.

До редакції «Очага» упродовж 1938 р. надходило чимало кореспонденцій з пропозиціями щодо поліпшення тематичного наповнення журналу. Редакція намагалася триматися вектору петербурзьких довоєнних жіночих часописів, що невеликим накладом розповсюджувались по всій Російській імперії. Великий обсяг белетристики і поезії — ось значна частка змістового наповнення журналу. Про події у світі, про боротьбу жінок за гендерну рівність — недостатньо матеріалів. Рубрика моди ілюстрована світлинами, що просто «крадуть» 70-80% площі шпальти, а це місце могли б займати статті з інших рубрик. «Очаг» радше скидається на літературний альманах, аніж на жіночий журнал. Немає публікацій про жінок. «Очаг» занадто «рафінований». Немає гостросюжетних актуальних або дотепних публікацій. Великою мірою на тематичний керунок часопису впливала цензура з боку православних членкинь «Обществу Русских Женщин». Серед них були ще ті, що пам'ятали царський режим і намагалися зберегти «монархічний острівцець» у буремних 30-х. Звісно, були й новаторки у цьому товаристві. Одна з таких пропонувала організувати у Львові курс інструкторок, на кшталт того, який функціонував у «Союзі Українок» [169, с. 6].

Вочевидь, цим планам не було суджено здійснитися. Тетяна Бочарова-Еттінгер в кінці 1938 р. залишила посаду відповідального редактора «Очага» і січня 1939 редактором часопису у випускних відомостях значиться Леон Маньковський (пол. Leon Mańkowski). Назва журналу та вихідні відомості з 1939 р. дублюються польською мовою. Як і раніше, видавцем часопису є «Общество Русских Женщин» (пол. T-wo Russkich Dam we Lwowie). Останній номер «Очага» вийшов у березні 1939 р.

Попри недостатню редакторську майстерність у формуванні часопису та фінансові труднощі, що стали наслідком недбалого ставлення читачів до нефахово сформованого «Очага», Тетяні Бочаровій-Еттінгер все ж таки вдалося зібрати велике

коло дописувачів і позаштатних співробітників редакції. Та чомусь за час існування часопису інформацію про склад редакційної колегії жодного разу не було опубліковано. З червня 1936 р. до березня 1939 р. друкувалися на шпальтах «Очага» понад 140 авторів, серед них: М. Я. Бѣлевская («Жіноче питання»), Нина Орлова (м. Рига), Наталія Новаковская (писала редакційні статті до «Очага», м. Хомс, Сирія), Нина Онуфрієвна Орлова (Латвія; найчастіше дописувала у співавторстві із Наталією Новаківською), Лидія Девель (м. Белград), Др. Я. Свитальская (рубрика «Косметичний куточок»), А. Свенцицкая (культуролог, друкувалися у перекладі її статті з «Нової Хати»), Г. Вяткин (поет, «Дитяча сторінка»), Д-р Е. Д. (Доктор Євген Дурделло, лікар, м. Львів), Е. Ундинина (авторка дитячих казок), Н. Сергієвская (поетка, Фінляндія), Алла Горнунг (поетка, криптонім Алла Г.), Ада Гичко та багато ін.

Об'єднавчою рисою «Очага» із україномовними жіночими часописами Львова є феміністична позиція супроти все ще патріархального устрою міжвоєнного соціуму. Дописувачка «Очага» Ксенія Абкович зазначає, що прообраз покірної безвільної жінки канув у лету, натомість жінка 1930-х є амбіційною, честолюбною, заповзятливою [2, с. 1].

Серед дописувачів «Очага» були й чоловіки-симпатки феміністичної ідеології. Так В. Заїкін спростовує патріархальні міфи ХІХ ст. супроти жінок. Дописувач переконаний, що «интеллект женщин иной, но не низший, чѣм у мужчины [...]. Геніальних женщин історія знаєт гораздо меньше, чѣм геніальних мужчин, но все-таки великія, геніальныя женщины были» [153, с. 4].

На думку Томаша Масарика (його стаття «Про жінку та заміжжя» була надрукована у перекладі Доктора О. Р. Шкірпан-Ганасевича в №5 за 1938 р.), гендерна нерівність у соціумі — результат буржуазного суспільного ладу: в селянській родині жінка рівноправно працює із чоловіком, а от аристократичні кола надають перевагу чоловікам, а жінки повинні залишатися у тіні [306, с. 2].

2.2.2. Часописи для русинок-феміністок

Першим львівським часописом для жінок, що друкував інформаційні матеріали про моду українською мовою, став безплатний додаток до щоденної газети «Діло» під назвою «Жіноче Діло». Часопис виходив лише 1912 р., щоквартально, за редакцією вже згадуваної Олени Кисілевської, яка під час Першої Світової війни входила до управи «Комітету Допомоги Пораненим і Полоненим Воякам» у Відні і редагувала календар-альманах цього товариства. Після війни увійшла до Головної Управи «Союзу Українок» у Львові, де була довгі роки організаційною референткою. У 1925 р. Олена Кисілевська стала видавати популярний двотижневик «Жіноча Доля», якого редактором була аж до другої світової війни [309, с. 13].

На жаль, в Україні залишилося небагато матеріалів про Олену Кисілевську, адже її особистий архів передано на зберігання до Канадського Інституту українських досліджень (Canadian Institute of Ukrainian Studies, The University of Alberta) при Університеті в м. Альберта [563].

Про заснування Оленою Кисілевською україномовного «Жіночого Діла», присвяченого справам моди та фемінізму, дуже коротко згадує лише декілька дослідників, зокрема М. Романюк, М. Галушко та В. Передирій). На нашу думку, цей факт з біографії Олени Кисілевської незаслужено оминається пресознавцями та потребує глибинного вивчення і висвітлення в наукових колах.

У 43 роки, після успішно видання у 1910 р. своїх дебютних подорожніх нарисів «Вражіння з дороги», Олена Кисілевська, за підтримки редактора газети «Діло» — доктора Володимира Бачинського, взялась за видавництво жіночого часопису.

Володимир Бачинський, що тоді обіймав посаду відповідального редактора, був не лише адвокатом і політиком, а й хорошим менеджером. Про себе він часто говорив: «У мене поділ годин дуже простий: працею 24 годин на добу і кожна

справа для мене нехайна». Можемо припустити, що його прагнення розширити читацьку аудиторію «Діла» та прогресивні погляди на жіночий рух спонукали залучити Олену Кисілевську до редагування додатку для жінок [368, с. 3].

Олена Кисілевська самотужки працювала над «Жіночим Ділом», що офіційно виходило як безоплатний додаток до «Діла». За криптонімами і псевдонімами, якими підписані публікації у часописі (О. Галичанка, К-ська, Ол. Галичанка, Не Т-д, Не Т-рд., Н. Т-д., О.Г., К.), можемо стверджувати, що значна частина матеріалів належать Олені Кисілевській, а решта матеріалів, що підписані автонімами (Др. Ван-Гук, Карін Міхаеліс-Странгелянд), — перекладені нею з іноземної преси. До праці над часописом Олена Кисілевська залучила також свого брата Володимира Сіменовича, що емігрував до Чикаго і там отримав диплом лікаря [131, с. 2840].

В «Жіночому Ділі» чітко проглядаються два тематичні напрямки — феміністичний та естетичний (огляди моди). Про моду Олена Кисілевська писала під криптонімами «Не Т-рд.», «Н. Т-д.», «Не Т-д.». Огляд модних новинок став для неї дебютом у сфері журналістики моди. Натомість про фемінізм редакторка писала вже під знаним псевдонімом О. Галичанка. Наважимося стверджувати, що матеріали Олени Кисілевської про жіночий рух були напрочуд добре оформлені мовностилістичними засобами і справляли враження радше художньо-літературного твору, аніж сухих інформаційних повідомлень, які характерні для діаспорних українських жіночих часописів.

Так, Олена Кисілевська пророкує, що жінка початку ХХ ст. ще не скоро стане вільною від патріархальних догм, але настане час, коли гендерна рівність буде звичним явищем: «Жінка хоче стати і навіть мимо всіх перепон мусить стати чоловіком. То нічо, що мужчинам трудно з тим погодити ся [...]. То нічого, що жінка ще не так скоро позбуде ся сама до себе недовіря — що ще довший час вірити ме у вмовлену в неї або штучно вироблену свою низшість, неспосібність, [...] вона мимо всього нині чи завтра, за десять, чи за сто літ муть здобути собі право стати рівною мужчині людиною» [177, с. 1].

Редакторка наголошує, що праця жінок є важливим чинником на шляху до здобуття незалежності Україною, і цей факт не можна ігнорувати. Жіночий рух у Львові у першому десятилітті ХХ ст. характеризувався тим, що професійна освіта для дівчат не залежала від державного фінансування, вона була автономною, адже існувала коштом жіночих мануфактур та промислових кооперативів.

Як педагог Олена Кисілевська розмірковує над проблемою вищої освіти для жінок. Вона наголошує, що жінка не може повноцінно виконувати материнської функції, не будучи освіченою: «Більше ніж чим іншим повинна мати бути духовою провідницею своєї дитини [...]. Бо як може жінка впровадити свої діти в жите в теперішніх неспокійних часах [...], коли вона сама сього життя не знає, а її гадки обертають ся лише коло найзвичайніших буденних справ. А часом буває, що жінки не читають навіть часописий, бо се — мовляв — їм не потрібно» [497, с. 3].

Міркування Олени Кисілевської про вищу школу звучать нині дуже актуально. Вона вважає, що патріархальний підхід до навчання (себто лише студіювання фундаментальних наук) має поєднуватись із матріархальним (вивчення особливостей дитячої педагогіки, психології): «Вправді дівочі школи дають яке-таке загальне образование жінкам, однак не дають їм такого образования, яке узглядняло би їх природне покликание — на уряд матери. А доповнити сї недостатчи — се власне задача жіночого університету [...]. Побіч науки історії, філософії, педагогіки, історії природи, має жіночий університет спонукати свої слухачки до теоретичного та практичного плекания немовлят, до вправ в діточих городах; має їх також впровадити в духове жите дитини, як також запізнати з найновішими добродійними урядженнями» [497, с. 3].

Ці ідеї демонструють розуміння авторки, що фемінізм — це не ксенофобія щодо чоловіків, фемінізм — природне поєднання фільтру жіночого світогляду, що накладається на фільтр маскуліної наукової, освітньої, просвітницької, політичної та інших видів діяльності [497, с. 4].

З перекладної статті Г. Геркнера «Унормоване праці жінок» ми дізнаємося про гендерні квоти на працю в країнах Західної Європи у 1912 р.: «В Англії заведено для жінок 10-годинний робочий день праці, а зокрема в фабриках волокняного промислу 56½ годин праці тижнево. Таксамо у Франції праця для жінок виносить 10 годин денно. В Австрії і Швейцарії 11 годин. В Бельгії аж 13 годин. Від згаданих висше держав ріжнить ся Бельгія на свою некористь ще тим, що в Бельгії нема заборони нічної праці для жінок, а навіть не заборонена для них підземна праця по копальнях» [92, с. 5]. Порівняно із згаданими країнами, галичанки почували себе відносно комфортно, адже були зайняті на фізично легких роботах.

Олена Кисілевська, що сама часто подорожувала, намагалася зламати споживацький стереотип своїх сучасниць, що всі заощаджені кошти витрачали на красиве вбрання (цікаво, що така тенденція зберігається і донині), і закликала до інвестування активів у подорожі, які допоможуть жінці розширити власні горизонти (до чого, зрештою, і закликають нинішні блогери та лідери думок): «А за границею Галичини, в яку би ви сторону (хоть-би й в Австрії) не повернули ся, побачите швидко ріжницю в землі і її обробленю, в культурі краю й населеня, в поведеня народа — і се порівнанє з нашою нуждою насуне вам не одну нову думку» [179, с. 6].

Брат Олени Кисілевської, Володимир Сіменович, що емігрував до США у далекому 1887 р., вважає взірцем шанобливого ставлення до ролі жінки американський суспільний лад: «Здасть ся, що нігде на сьвіті не цїнять так високо та не обожають так женщины як тут, в Америці. Велику пошану і цїну для женщины одїдичили Американці по своїх предках ще з тих часів, коли то перші поселенці почали прибувати на американську землю [...]. Женщина має тут у всім перешенство; а наш чоловік каже, що в Америці є «бабське право» і має слухність. Право боронить тут женщину під кождим зглядом. Для наших людей, котрі в старім краю привикли свої жінки учить розуму й псолушенства кулаком, се щось страшного!» [404, с. 3].

Фінансова залежність жінки від чоловіка була однаково важким тягарем у всьому цивілізованому світі. У перекладній статті данської письменниці Карен Міхаеліс (Karin Michaëlis) йдеться про те, що жіноча домашня праця була зовсім знецінена і жінка мусила вдаватися до обману, аби хоч якось задовольнити свої побутові потреби: «Чоловік призвичаював ся до сього, щоб вважати жінку низшим еством, негідним, щоби їй повірити гроші. Щоби жінку спинювати в розтратности, затаював їй висоту своїх приходів. Обі сторони недовірювали собі та обріхували ся взаїмно» [264, с. 5].

Добір матеріалів до кожного випуску «Жіночого Діла», їхнє розміщення та виклад здатні більше сказати про Олену Кисілевську-редакторку, ніж будь-які біографічні нариси про неї. Ім'я Олени Кисілевської зараз стало наріжним каменем жіночого руху. Сама ж поява «Жіночого Діла» асоціюється з новим витком в історії боротьби галичанок за рівноправність із чоловіками. І можемо лише здогадуватись, які видання надихнули Олену Кисілевську на заснування часопису.

Отже, чи не першими і найдавнішими працями про витoki фемінізму на українських землях є статті Наталії Кобринської в альманасі «Перший вінок», виданому нею спільно з Оленою Пчілкою: «Про рух жіночий в новійших часах», «Руське жіноцтво в Галичині в наших часах», «Про первісну ціль Товариства руських жінок в Станіславові завязаного в 1884 р.» [186, 187, 188].

У «Першому вінку» дебютувала 15-тилітня Костянтина Малицька під псевдонімом «Дніпрова Чайка». Згодом, 1904 р., вона, зрощена на феміністичному світогляді Кобринської, видасть «Реферат про Жіночий Рух», написаний у 1902 р. для виступу на зборах у Станіславові. Молодша на три роки від Олени Кисілевської, Костянтина також була донькою греко-католицького священника. Дивовижно, наскільки добре проінформована вона була про тодішнє соціально-правове становище жінок у світі. Безсумнівно, що «Реферат про Жіночий Рух» є одним із найдостовірніших джерел про цілі й мету українського фемінізму, що лише починав вкорінюватися на етнічних українських землях Австро-Угорської імперії [248].

Із закордонних видань кінця XIX – початку XX ст. неабияк популярною була брошура «Жінка та соціальна проблема» («Woman and the Social Problem»), опублікована у Чикаго в 1899 р. Авторкою твору є Мей Вуд Сіммонс (May Wood Simons) — політична активістка та письменниця. Ця американська суфражистка мала значний вплив на закордонну українську діаспору. Так, у 1916 р. «Жінка та соціальна проблема» вийшла у перекладі українською під назвою «Жінка і соціальне питанє» накладом Івана Гниди у друкарні «Новий Сьвіт», в Монреалі. Це видання спонукало українську емігрантку Дору Клушинську видати у Нью-Йорку брошуру «Чому жінки жадають політичних прав» (1918 р.) [395, 182].

Не можна оминати увагою твори закордонних adeptів фемінізму у Польщі та Німеччині, адже, ймовірно, цими двома мовами володіла Олена Кисілевська і теоретично могла бути знайома з працями польських авторів: Елеонори Земицької (Eleonora Ziemięcka) «Думки про виховання жінок», опублікованої у 1843 р. [587]; Елізи Оржешкової (Eliza Orzeszkowa) «Декілька слів про жінок» («Kilka słów o kobietach»), 1871 р., та «Про жінку» («O kobiecie»), 1888 р. [558]; Едварда Пронджинського (пол. Edward Prądzyński) «Про права жінки» («O prawach kobiety»), 1873 р. [560].

Серед німецьких ідеологічних видань цієї тематики популярною була книга Августа Бебеля (нім. August Bebel) «Жінка і соціалізм» (нім. «Die Frau und der Sozialismus»), що вийшла друком у 1879 р., а у 1905 р., перекладена російською (за редакцією В.А. Поссе), перевидана в Одесі у видавництві «Буревісник» [23].

Фактично проблематику «Жіночого Діла» розвинула послідовниця Олени Кисілевської — Мілена Рудницька у друкованому періодичному органі Союзу Українок «Жінка», який вона редагувала з 1935 по 1939 рр. Обох цих громадських діячок доля звела на політичній ниві: «У 1928 р. українські жінки в Галичині брали вперше участь у виборах до сойму і сенату, чим причинились до вибору українських послів. Між вибраними репрезентантами були дві жінки — Мілена Рудницька, як

посолка з т.зв. державної листи, і Олена Кисілевська, сенатор з Львівської округи», — згадує Д-р Наталія Пазуняк у Ч.2 бюлетня «Українка в світі» за 1976 р. [329, с. 3].

Не зупиняємося на подробицях генезису «Союзу Українок», адже феміністична перцепція українки в історичному дискурсі детально висвітлена у працях Марти Богачевської-Хом'як («Дума України — жіночого роду», 1993 р.; «Білим по білому: Жінки у громадському житті України 1884–1939», 1995 р.), що, поза всякими сумнівами, стали хрестоматійними. Нині дослідження емансипаційних феміністичних рухів у міжвоєнній Галичині вивчають членкині «Української асоціації дослідників жіночої історії» (УАДЖІ): Ірина Левчук («Промоутерки змін: діяльність жіночих організацій у Польщі міжвоєнного періоду», 2018; Оксана Кісь («Жінка в традиційній українській культурі (друга половина XIX —початок XX ст.)», 2012), Мирослава Дядюк («Український жіночий рух у міжвоєнній Галичині: між гендерною ідентичністю та національною заангажованістю», 2011), Лариса Буряк («Жінка в українському історичному наративі: автори, ідеї, образи», 2010); Оксана Маланчук-Рибак («Ідеологія та суспільна практика жіночого руху на західноукраїнських землях XIX – першої третини XX ст: типологія та європейський культурно-історичний контекст», 2006) та ін.

Лише біографії Мілени Рудницької присвячено три фундаментальних дослідження: «Мілена Рудницька. Статті, листи, документи» (1998), «Мілена Рудницька : сходження до неба» (2010), «Мілена Рудницька і її «Західня Україна під большевиками» (2016), які документально висвітлюють її політичну кар'єру [262, 263, 367].

Однак про Мілену Рудницьку як редакторку «Жінки» відомо вкрай мало. Насправді якщо подивитись на історію феміністичного руху в міжвоєнній Галичині загалом, стає зрозуміло, чому ім'я Мілени Рудницької стало чи не синонімом «Союзу Українок». Єврейка по матері, Мілена (донька Іди Шпігель та Івана Рудницького), зробила у контексті феміністичного руху нашої держави подекуди більше, ніж її українські соратниці. Про масштабність організації «Союз Українок»

та роль в її становленні, яку відіграла Мілена Рудницька, дуже влучно написала її приятелька, дружина Дмитра Антоновича — Катерина Антонович у листопадовому номері канадського діаспорного журналу «Жіночий Світ»: «Вже з 1928 року вона весь свій час присвячує громадській і національній праці, за якою ми всі з цікавістю слідкували. Ще в 1921 році її заходами і по її ініціативі скликається Перший Всеукраїнський Жіночий З'їзд, на якому вона була головним референтом. На цьому з'їзді всі жіночі товариства об'єдналися в один Краєвий Союз Українок з централею у Львові. П. Мілена була його довголітньою головою» [6, с. 9].

Союз Українок відіграв значну роль у національному розвитку Західних українських земель. Він налічував до 1939 року сто тисяч членів. Праця Союзу Українок охоплювала різноманітні ділянки культурного життя. Кожним відділом керували фахові сили. Мілена Рудницька, як голова, підтримувала зв'язки з різними союзами міжнародного жіноцтва, розуміла значення цієї праці і присвячувала їй особливу увагу. Союз Українок в міжнародних організаціях репрезентував Україну на рівних правах із жіноцтвом державних націй. Завдяки своїм виступам на міжнародних жіночих конгресах, Мілена Рудницька здобувала українському визвольному рухові симпатії та підтримку серед інших націй [6, с. 9].

Катерина Антонович згадує, що «найважливішою подією в українському жіночому русі того часу було скликання в 1934 р. Жіночого Конгресу в Станіславові, під головуванням п. Мілени Рудницької [...]. В 1938 р. поляки розв'язали Союз, але він відродився зразу, вже як політична організація: «Дружина княгині Ольги», але війна перервала цю працю в моменті найвищого її розвитку» [6, с. 20].

Натхненна звитягою у 1934 р., Мілена вирішує у 1935 р. заснувати журнал «Жінка», що задумувався як трибуна для феміністки. Водночас Мілена мала прекрасний художній та літературний смаки, що допомогло їй не обмежуватися лише сухими фактами з феміністичного руху на шпальтах часопису, чим надуживали діаспорні жіночі часописи 1940-2000 рр.

Мілена Рудницька запросила до співпраці над «Жінкою» колектив яскравих особистостей (і не лише жінок, але й чоловіків), чиї публікації будуть цікаві навіть сучасному читачеві: «В першому році видавництва журнал «Жінка» згуртував біля себе поважне число співробітниць, відомих наших громадянок, письменниць і публіцисток, як: Марія Брилянська, Дарія Віконська (Ліна Федорович-Малицька), Ірина Гладка, Ірина Гургула, Лідія Горбачева, Катрія Гриневичева, Ольга Голіян, Ольга Олександра Дучимінська, Наталя Дорошенко, Ірена Домбчевська, Володимира Жуковецька, Валентина Завадська, Др. Харитя Кононенко, Наталя Козицька, Уляна Кравченко, Олена Кульчицька, Леся Кривіцька, Наталя Лівницька-Холодна, Зінаїда Мірна, Ярослава Музика, Ольга Макарушка-Терпиляк, Іда Мшанецька, Ольга Мочульська, Мелянія Ніжанківська, Нері, Марія Омельченко, Оля Островська, Соня Онуферко, Марія Пенковська, Міка Пастернакова, Др. Софія Парфанович, Мілена Рудницька, Софія Русова, Лідія Садовська, Одарка Сіяк, Марія Струтинська, Наталя Сас, Марія Сокіл, Неоніля Селезінкова, Лідія Туркевич, Ольга Ціпановська, Ганна Чикаленко, Олена Шепарович, І. Шмериковська-Приймова. Наш журнал містив також цікаві для нас статті мужчин, як Павла Зайцева, Ігоря Лоського, о. Др. Осипа Кладочного, Степана Чарнецького та інших» [155, с. 1].

Заповідалося, що передплатницями «Жінки» стануть не лише українки Східної Галичини, а й емігрантки, та навіть чоловіки: «Віримо, що в цій нашій праці підтримає нас ціле українське свідоме жіноцтво та що в найближчому році наш журнал стане необхідний для кожної освіченої громадянки на всіх З.У.З. та на еміграції. Наш журнал повинен читати теж кожний мужчина, який хоче знати, що думає, чим живе і до чого змагає сучасне жіноцтво» [155, с. 1].

Редакція «Жінки» поставила собі благородну мету: «Бути громадянською трибуною українського зорганізованого жіноцтва. Інформувати й орієнтувати українську жінку про події нашого національного життя. Оформлювати світогляд української жінки. Зясовувати роллю жіноцтва в сучасній культурі» [155, с. 1].

«Жінка» демонструє модель збалансованого фемінізму. Мілена Рудницька не відкидала гендерну роль жінки, культивовану у патріархальному суспільстві, а намагалася врівноважити фемінність і маскуліність таким чином, аби вони не конфліктували на шпальтах «Жінки». У редакційному слові Мілени Рудницької до читачів знаходимо такі рядки: «Насвітлюючи з погляду української громадянки усі прояви національного життя, не менше уваги, як громадським справам, будемо присвячувати й обов'язкам жінки в сім'ї. Зокрема виховній справі, що найтісніше вяже родину з життям народу, віддаватимемо важливе місце» [78, с. 2].

Отже, Мілена Рудницька бачила українку в ролі просвітельки та виховательки, від якої залежить світобачення майбутніх поколінь. Фемінізм, на думку Рудницької, не означає відмову від домашньої праці, а радше її раціоналізацію, що дає змогу жінці розширити коло своїх зацікавлень: «Зваживши, яке велике значіння має в суспільній економіці роля жінки господині, будемо присвячувати нашу увагу справам жіночого господарства, а зокрема раціоналізації господарства домашнього, яка дає сучасній жінці змогу віддавати свій час і на громадську та заробіткову працю поза хатою» [78, с. 2].

Фемінізм з погляду Рудницької — це також і фінансова незалежність жінки від чоловіка: «І в третій ділянці, у якій поза родинною і громадською діяльністю проявляє себе сьогодні жінка: в професійній праці, хочемо дати нашому жіноцтву підтримку й допомогу. Будемо піддержувати змагання жінки добути і зберегти змогу заробіткової праці, що є основою прожитку не тільки її самої, але часто й її родини» [78, с. 2].

Поява у 1930-х роках жіночих спортивних костюмів зумовила глобальну світову моду на догляд за тілом. Ці тенденції не оминули і Галичину: «Хочемо теж підтримати наших Читачок в бажанні зберегти якнайдовше духову й фізичну справність свою і своєї сім'ї. Тому справам гігієни і фізичного виховання, спорту і руханки віддаватимем завжди належне місце» [78, с. 2].

Просвітелька, громадська діячка, спортсменка, берегиня домашнього огнища, фахівчиня — до цього переліку Мілена Рудницька додає ще й творчиню-мисткиню: «Мистецтво у всіх його родах та відмінах, що можуть цікавити жінку, як творця, споживача чи виховательку, найде теж завжди у нас місце» [78, с. 2].

Мілені Рудницькій популізм як такий не був притаманний. Всі ідеологічні засади фемінізму вона втілювала на практиці. Тому у часописі «Жінка» значну роль відведено інформуванню про діяльність громадських жіночих організацій, що працювали над трансформацією галицького жіноцтва у організовану групу освічених європейок [384, с. 1].

Редакція «Жінки» натрапила на байдужість молодого покоління 1930-х, що вбачало у жіночому рухові історичний рудимент: «Серед загалу жіночої молоді ідеї фемінізму натрапляють, коли не на явну ворожнечу, то на байдужість і брак розуміння [...]. Тому жіночий рух — на їх думку — це пережиток, це анахронізм, це вивалювання відчинених дверей» [383, с. 1].

Мілена Рудницька зазначає, що жіночий емансипаційний рух є лише однією із сходинок, які жінка мусить подолати до вершини соціального визнання: «...ця рівноправність ніколи не була в очах провідниць ціллю жіночого руху. Вона була тільки засобом, який дає жінці змогу стати в громадянстві співрішачим і співвідповідальним чинником, вона була тільки передумовою, щоби жінка могла плекати і розвинути вроджені її таланти та стати ними корисною народові і людству» [383, с. 1].

На шпальтах «Жінки» найбільше вражають змістовні передові статті, в яких порушуються буденні теми, гострі навіть для сьогодення. Так, Лідія Горбачева у редакційному слові спонукає жінок стати оберегами української мови: «Жінка має у праці над плеканням чистої літературної мови особливе значіння. Хоч як громадянка, вона має ті самі обовязки, що і мужчина, але у товаристві вона є тим чинником, який змушує ставитись дбайливіше до товариських форм, а часто і до

змісту. Отже, правильну чисту мову, яка являється окрасою товариства, мусить пильнувати, в першу чергу, жінка» [94, с. 1].

Інша авторка, Харитина Кононенко, звертаючись від редакції до читачів, викриває негативні сторони більшовицького та фашистського режимів: «Совітські диктатори хотіли б виховати і витворити новий тип жінки — жінки без релігії, без любови до родини, без любови до дітей, але цілковито відданої ідеї комунізму та ідеї соціальної революції. Совітська Ева, по думці її сотворителів, має бути знаряддям клясової боротьби [...]. Так само італійські фашисти вбачають значіння жінки і її суспільну роль, як доброї куховарки і здорової та плідної матері, вимагаючи ще й чистої раси» [199, с. 1].

З публікацій «Жінки» дізнаємося про реальний стан освіти у міжвоєнній Галичині. Право на освіту мали обрані. Як і нині, випускники вишів з труднощами знаходили собі оплачувану працю і популярність вищої школи падала: «Сучасна-ж молодь відразу по maturі попадає в майже безвихідне положення: з одної сторони повна неможливість знайти працю і хочби почасті зняти з батьків тягар утримування себе, з другої недоступність вищої освіти із-за високих оплат. Коли додати до цього ще й безвиглядність після закінчення студій — чи треба дивуватись, що значний відсоток не витримує на цьому шляху і не доходить до кінця високої школи» [254, с. 1].

До певної міри це пояснює, чому так мало жіночих часописів засновувалося у Галичині. Відповідь очевидна — брак освічених жінок, що могли б організувати роботу редакції. Традиції брали верх над жіночою освітою: «І коли на студії сина родичі тягнуться з останнього, тоді дальша освіта доньки не є в їх переконанні чимось конечним для її життєвої кар'єри й суспільного становища. Ця кар'єра й це становище доньок залежні — на думку батьків — від подружжя, від «доброї партії» і тому трапляються в нас ще випадки, коли батьки охітніше видають гроші на освіту нареченого доньки, ніж її самої» [254, с. 1].

Отже, членкинями жіночих організацій та провідницями жіночого руху могли стати лише випускниці університетів. Мілена Рудницька зазначає: « Та жменька молодих жінок, яка перейде університет, має за кілька літ стати в проводі жіноцтва» [254, с. 1].

Відповідальні редакторки двотижневика «Жінка» — Олена Федак-Шепарович, Анна Палій, Марія Біляк, Марія Мудрик — вирізнялися сучасним демократичним баченням редакційної політики часопису: «Читачки, яким не залежить на тому, щоб бути у постійному контакті із своїм журналом самі починаються до того, що він відчужується від них, не заторкує тих питань, які їх найбільше цікавлять. А яке велике значіння має для кожного журналу постійна виміна думок, навіть таких з якими редакція може не погодитися. Чим живіше, чим безпосередніше читачки реагують на статті, тим живіше може теж реагувати на всякі актуальні життєві прояви редакція журналу. Те, що робить журнал цікавим, залежить часто в більшій мірі від дописувачів, ніж від самої редакції» [300, с. 2].

Мусимо віддати шану редакційній колегії «Жінки», адже в умовах міжвоєнної доби, під пильним оком цензури що два тижні видавати повноцінний номер часопису, наповнений актуальними матеріалами з усіх сфер жіночого життя в Галичині і світі, справа надзвичайно складна.

Постійні рубрики часопису («При громадській роботі», «Сонце, повітря, рух», «Наші будні», «Жіночий рух на чужині», «Естетика одягу», «Культура тіла», «Жіночі осяги», «Крізь нашу призму», «Вісті з Союзу Українок», «З концертної салі», «Театр і фільм») гармонійно розбавлялися матеріалами культурологічного характеру та біографічними статтями про видатних українок – Христю Алчевську, Уляну Кравченко, Лесю Українку, Любку Колессу, Марію Башкирцеву, Софію Русову, Соломію Крушельницьку, Марію Заньковецьку, Олену Сахновську, Олену Кульчицьку, Марію Дольницьку, Марту Кравців, Софію Наліпінську-Бойчукову, Настю Писаренко, Софію Левицьку, Наталку Мілян, Галину Мазепу, Ольгу Кудрявцеву та багатьох інших.

У такого успішного видавничого проєкту, як «Жінка», який можна порівняти із американським «Ladies' Home Journal» або німецьким «Die Dame», були і критики-недоброзичливці. Виловлюючи у часописі «Жінка» гумористичні новели, що висміювали жінку-куртизанку та утриманку чоловіка, газета «Українські вісті» у Ч. 193 за 24 серпня 1936 р. у передній статті «Жіночі ідеали» дорікнула редакції «Жінки», охрестивши ідеологію часопису «сучасною куртизаною з білою чистою занавіскою на вікні свого будуару», прийняла еталон жінки-феміністки за «недосяжний образ советської пані Колонтай» або «жінку, що роздає ласки за гроші і жемчуги» [308, с. 6].

Така необґрунтована наклепницька критика «Жінки», безумовно, була наслідком успіху Союзу Українок на громадській ниві. Успіху, який почав ламати патріархальні стереотипи пуританської Галичини і не давав спокою чоловічій еліті Львова, що відчула появу опірної сили жіноцтва. Середина 1930-х стала важким періодом для культурного прошарку Галичини. Не оминула ця доля і «Жінку», редакція якої твердо усвідомлювала своє значення для історії: «...відраза до пустомельства [...] приневолює й «Жінку» бути [...] лікарем з гострим і безсердечним скальпом, наставленим на рішучу волю рятувати хворе все довкола, від життя одиничного до життя нашої й загальнолюдської збірноти» [293, с. 1].

З жовтневого номера «Жінки» за 1936 р. дізнаємося про реальний стан галицької преси, яка животіла на фоні пресового розвою інших держав: «Наша преса ні кількісно ні якісно не відповідає свому завданню та не стоїть, коли брати під увагу тираж і населення, в ніякому відношенні до преси інших народів. Три щоденники з накладом 5–6 тисяч, кільканадцять тижневиків і добрі три десятки місячників, що мають від 700 до 1500 накладу — з цим доробком важком нам ставати до конкурсу з багатими народами, що мають один щоденник на 100–150 тис. населення чи хочби з малими країнами, які мають 2–3 мільйони населення і 5–6 разів більше від нас преси (Лотва, Естонія, Литва)» [122, с. 1].

Закономірно, що стан жіночої преси повоєнного Львова, зважаючи на невелику кількість освіченого жіноцтва, був вкрай незадовільним. Навіть заможні жінки ігнорували потужне соціальне значення часописів: «Та на жаль нема ще в нас належного розуміння жіночої преси навіть у самих жінок. І як воно не прикро, а проте навіть інтелігентні жінки, навіть жінки з проводу жіночої організації на місцях не є ще у великому проценті передплатницями свого, найближчого собі часопису, часопису, що не тільки буде їх другом, дорадником та інструктором, але й самотнім показником у плянах праці організації. Як воно не важно відмічувати такий факт, а проте в наших повітових містах є ще багато пань, жінок визначних діячів, пань, що мають високий громадянський стаж та високий титул, яким ані не в думці, що цей стаж і титул дуже неприємно вражає при одночасній недостатці жіночого часопису на столику й у кімнаті такої жінки [122, с. 1].

Мілена Рудницька зазначала, що «перед жіночою пресою лежить велитенський, століттями запущений і занедбаний обаліг. Майже кожний день приносить нові докази, скільки ще в нашому громадянстві непорозумінь на тему жіночого руху, на тему призначення жінки; які сильні є сьогодні – в цілому світі і в нас теж — тенденції зіпхнути жінку з добутих нею позицій та звести цілу її роль в житті нації і людства тільки біологічної функції продовження людського роду» [122, с. 1].

На думку редакції, часопис «Жінка», «покликаний до життя рішенням Українського Жіночого Конгресу в 1934 р. як і ідеологічний орган українського зорганізованого жіноцтва, він має спеціально важні і важкі завдання в наших відповідальних днях: служити з'ясуванню, поширенню і поглибленню ідеології українського жіночого руху; бути звязковим української жіночої організації; бути речником і оборонцем думок, права і змагань українського жіноцтва та його репрезентантом назовні — ось деякі з наших важніших, далеко ще не всіх завдань» [122, с. 1].

Попри те, що «Жінка» була пресовим органом Союзу Українок, її спіткали ті самі проблеми, що і «Нову Хату» — заборгованість передплатників. У січневому номері редакція умістила замітку «Пригадка нашим довжницям» з повним переліком прізвищ боржників. Всього у переліку зазначено 22 особи та дві організації (Укр. Добродійне Т-во, м. Крем'янець; Укр. Приватний Семинар, м. Стрий). З цієї замітки стає зрозуміло, у яких містах передплачували «Жінку»: Варшава, Гусятин, Долина, Деренівка-Янів, Дрогобич, Коломия, Кути, Крем'янець, Львів, Стрий, Чортків [363, с. 8].

Попри наклепи критиків, заборгованість передплатників та регулярну конфіскацію матеріалів, що, на думку поліції, несли загрозу державному устрою Польщі, у 1937 р. «Загальний Зїзд (Союзу Українок. — Х.А.) признає необхідним дальше видавання журналу «Жінка» та одобрює вповні її напрям. Загальний Зїзд накладає на всі свої організаційні клітини обов'язок якнайбільш енергійного поширювання журналу «Жінка», зокрема уважає обов'язком членів філіяльних Виділів безумовно передплачувати «Жінку», а живо цікавлючись її змістом, зробити її справжнім своїм органом» [374, с. 14].

З нагоди заснування Союзом Українок у січні 1938 р. часопису для сільського жіноцтва «Українка», радикальний «Жіночий Голос» не зовсім справедливо висловився щодо цієї події у статті «Новий жіночий часопис» (Ч.3, 1938 р.): «Селянки зі Союзу Українок були б ще дальших 10 років без свого часопису, якби не те, що появився «Жіночий Голос», як часопис українського працюючого жіноцтва. Це примусило пань нарешті до свого часопису для «еліти» «Жінки» додати ще популярний часопис» [140, с. 9].

Це зауваження не справедливе, адже коломийські часописи для сільського жіноцтва «Жіноча Воля» і «Жіноча Доля» видавав саме Союз Українок, а відповідальна редакторка «Жіночого Голосу» — Іванна Блажкевич сама колись працювала у редколегії «Жіночої Долі».

У 1938 р. Загальні збори Жіночої Видавничої Кооперативи «Союз Українок» у Львові, що видавала крім часописів «Жінка» та «Українка» ще й ідеологічну літературу, постановили ліквідувати кооператив, а видання часописів делегувати Центральному Українському Жіночому Товариству Союз Українок у Львові. Але влітку 1938 р. польська влада силоміць припинила діяльність Союзу Українок. Внаслідок цього «українське жіноцтво залишилося без ідеологічного органу та популярної преси, тоді кооператива рішила відновити свою діяльність і продовжувати видавання жіночих часописів» [152, с. 3].

В липні 1938 р. Жіноча Видавнича Кооператива «Союз Українок» у Львові відновила свою діяльність і, поборовши успішно всілякі труднощі, розпочала з жовтня 1938 р. видавати повторно «Жінку» («Громадянку») й «Українку» («Світ Українки») [152, с. 3]. У серпні 1939 р. редакцію «Жінки», як і сотні інших українських часописів, очікувало вже кінцеве закриття [146, с. 10].

Крім «Жінки», питаннями фемінізму у 1930-х займався радикальний «Жіночий Голос». Мілена Рудницька називала його журналом, «що має партійну закраску». [333, с. 15]. А Лідія Бурачинська згадує, що «при часописі «Громадський Голос», який був органом Української Соціалістично-Радикальної Партії, появлявся від 1931 р. жіночий додаток під назвою «Жіночий Голос». Він згодом оформився в самостійний журнал і виходив у 1936–1939 рр. як місячник, а пізніше як двотижневик у Львові під назвою «Жіночий голос, часопис українських працюючих жінок». Редакторкою була Франка Стахова» [49, с. 14-16].

«Жіночий Голос» — пресовий орган «Союзу Жіночих Громад», що, за словами Матвія Стахіва, «мав широкий відгомін по селянських та робітничих родинях до війни» [130, с. 211]. Подробиці заснування цього часопису знаходимо у статті «Продовжуємо працю» за жовтень 1936 р. Після тривалого існування додатку «Жіночий Голос», що з'явився на шпальтах «Громадського Голосу» у січні 1931 р., «українські працюючі жінки, замість дешевеньких ювілейних обходів, постановили

доложити всіх старань, щоб зібрати відповідний фонд на видавання Жіночого Голосу як окремого часопису» [370, с. 2].

Отож, «5 травня 1935 р. на повітовому Зїзді Жіночих Громад у Рогатині, учасниці окремою ухвалою вкладають на Головну Раду Ж.Г. обов'язок зробити «Жіночий Голос» самостійним журналом. Одночасно 120 приявних на тому ж зїзді жінок зголошує передплату на Жіночий Голос» [370, с. 2].

Новий часопис отримав схвальні відгуки та значну фінансову підтримку від українських жіночих товариств в екзилі [370, с. 3].

На заклик «Жіночого Голосу» щодо його відокремлення у часопис «поступові жінки краю і еміграції зложили 1000 зол. пресового фонду і тим допомогли нам сповнити мрії Н. Кобринської, Лесі Українки та Анни Павлик, щоби дати українським працюючим жінкам окремий часопис», — пише голова редакції місячника [141, с. 3].

Як вже було згадано, редагувала часопис Франка Стахова. До редколегії також входили Іванна Блажкевич (-ева), Анастасія (Настя) Микитчук (-ова) та Ірина Мурин (-ова). Франка Стахова з 1930 по 1939 рр. займала посаду секретаря Союзу Українських Працюючих Жінок «Жіноча Громада», а за сумісництвом ще й редагувала «Жіночий Голос» упродовж всього періоду його існування. Також у ці роки Франка Стахова секретарювала у народному університеті «Самоосвіта», директором якого був її чоловік Матвій Стахів [131, с. 3041].

Іванна Блажкевич присвятила себе кооперативній праці, журналістиці, а також дитячій художній літературі. Після ліквідації ЗУНР, її було переслідувано пілсудчиками впродовж тривалого часу. На час створення «Жіночого Голосу» Іванна Блажкевич очолювала Повітовий союз кооператив у Тернополі і брала активну участь у суспільній праці. Але і на цьому етапі життя репресивні акції польської влади не оминули її, жінку майже до смерті побили члени карального загону 15 листопада 1938 року. Прихід радянських військ у 1939 р. на територію Галичини Іванна Блажкевич, як соціалістка, зустріла з пієтетом, але потім гірко

розчарувалась, коли радянська влада почала активне розкуркулення населення [165, с. 9].

Любов Мурин — галицька борчиня за права жінок, організаторка Союзу Українок, а згодом — Союзу Українських Працюючих Жінок «Жіноча Громада». Через свої політичні переконання декілька разів була ув'язнена польською владою [131, с. 1668].

Анастасія Микитчук здобула журналістський досвід у часописі «Жіноча Доля», що виходив у Коломиї під керівництвом Олени Кисілевської з 1925 по 1939 рр. [131, с. 1528]. З 1936 р. Анастасія Микитчук очолювала «Жіночу Громаду». Вона першою на Коломиї розпочала працю між українським жіноцтвом на селі, причинилася до розросту організації «Союзу Українок» [85, с. 14].

Якщо коротко характеризувати редакційну політику Франки Стахової та її колег, треба відзначити тяжіння демократичних та лібералістичних ідеалів, попри соціалістичне спрямування часопису. Соціалістичне спрямування не слід розуміти, як радянофільство або комунофільство. Галицькі феміністки були апологетами соціалістичного фемінізму, який спрямований на реформи у культурній та економічній сферах життя для утвердження рівноправності із чоловіками.

У першому випуску «Жіночого Голосу» як самостійного окремого часопису (до цього вийшло 63 випуски в складі «Громадського Голосу») у жовтні 1936 р. Франка Стахова зазначає, що до цього часу «стільки жіночих часописів появлялося у нас, а ніодин з них не хотів по ширості послідовно заявитися по стороні тих ідейних напрямків та організацій, котрі своїм завданням поклали повне визволення жінки від усякого гніту, визиску й дурману разом з їх батьками, братами й чоловіками, цебто разом з цілим українським працюючим народом» [145, с. 1].

Головне завдання «Жіночого Голосу» — «бути звязковим між Жіночими Громадами і поодинокими членами і незорганізованими покищо жінками та нести освіту в широкі ряди не тільки в старім краю, але й за кордоном» [141, с. 3].

Редакторка наголошує, що поява «Жіночого Голосу» знаменує постановку завдань перед українськими жінками, «які в багатьох західноєвропейських народів уже виконані». Вона передбачає, що у новоствореного журналу буде армія недоброзичливців, що будуть незадоволені зміною усталеного патріархального ладу [145, с. 1].

Франка Стахова вважає, що капіталістичний лад є тим джерелом гніту, що сучасна жінка повинна знешкодити: «І ось наше завдання: вирвати нашу несвідому українську сестру з під впливу різних темнителів і подати їй світло правди і науки. Українську працюючі жінки повинні дізнатися, що теперішнє безправне положення, поневолення, пониження, брак праці й суспільного забезпечення жінки є наслідком капіталістичного ладу, визиску, гніту й культурного назадництва» [145, с. 2].

Редакція «Жіночого Голосу» одностайно відстоює думку, що жінка повинна не лише здобути рівні права на політичне волевиявлення, але також «жінка повинна стати співтворцем політичного життя нації» [145, с. 2].

В основі ідеології галицьких соціалісток стоїть демократія, на шляху «до цього ідеалу стають проти засади демократії з одного боку комуністи, з другого боку фашистівські націоналісти, які уживають найбільш неморальних засобів неправди, лайки, обману й насильства та нечуваних способів терору» [145, с. 2].

У «Жіночому Голосі» планувалось подавати не лише матеріали з політичної ділянки життя, але, як зазначала редакція, «попри громадські справи обговорювати будемо в Жіночому Голосі також інші, що цікавлять нас, жінок, як матері і господині. Окрему сторінку призначили ми справам здоровля і виховання, а окрему одягам та домашньому господарству» [370, с. 2].

Редакція зазначала: «Розуміємо велике завдання жінки-матері і тому справам виховання дітей Жіночий Голос присвячує багато місця. Знаємо, що відживлення народу, а в слід за тим і його здоровля спочиває в руках жінки-господині й тому в кожному числі подаємо хатні та куховарські поради включно зі сторінкою ноші.

Щоб наші читачки знали, як треба варити, як удержувати хату, як одягати себе та дітей, щоб це всім виходило на здоровля» [141, с. 3].

Та не лише побутові питання висвітлювалися на шпальтах «Жіночого Голосу», редакція не бажала, аби «читачки замикалися в кухонних стінах, вдоволяючися тим світом, «що в вікні». І тому Жіночий Голос тримає руку на живчику світових подій, подаючи своїм читачкам інформацію про те, що діється в світі, зокрема про осяги працюючих людей в тих краях, де мають владу соціалісти, що ними звикли нас ще й тепер лякати» [141, с. 3]. Крім членів редакції, до праці над часописом долучилися «ширші ряди поступових жінок, що своїм досвідом і знанням хочуть поділитися з тисячами читачок Жіночого Голосу» [370, с. 3].

За час існування «Жіночого Голосу», на його шпальтах публікувалися такі автори: Іванна Блажкевичева, Франка Стахова, Настя Микитчук, Марія Матюшенкова (Прага), Олександра Чернова, проф. Софія Русова, Катерина Турчин, Міка Бачинська-Зелена, Анна Павлик, О. Новодворська, Ю. Горошко, К. Коберський, Зоня Кордуба, М. Павлушевська, Мурка (Софія Вольська-Мурська), Нанашка Марта, В. Марусин-Коваленко, Марійка Підгірянка, Тета Палажка, Любов Муринова, Лотишка, Я. Чорнобіль, Марія Семотюк (передплатниця), П. Смерічка, Костецька, В. Сосюра, М. Лаврук Дм., Богдан Лепкий, Едита Роде, Марія Білецька, Інж. Д. Волковський, А. Корній, Марія Новак, Віра Брянська, Л. Марголіна, Дарія Бабюк, Михайло Зоценко, Галя Мазуренко, Д. Михайлович, К. Турчин, О.П. Білозерський, Іван Боднарчук, Б. Прус, Іван Чабанчук, Гриць Юрас, Марко Черемшина.

Щомісяця, а з 1938 р. що два тижні, читачки добували корисну інформацію з таких постійних рубрик: «Світ у вікні й поза вікном», «З польових таємниць» (вірші), «Одяг і вишивки», «Способи плетення гачком», «Сміх це здоровля», «Для домашнього огнища», «Народне здоровля», «Жінка і політика», «На дорозі життя», «Діти і родичі», «Для родини і господарства», «Дальша праця в Жіночих Громадах», «З історії організування жіноцтва», «З діяльності [життя] Жіночих Громад», «Для

дітей», «З домашнього господарства», «Праця жінок на чужині і в Рідному Краю», «Дім і господарство», «З Жіночого Руху», «Як плекати здоровля», «Українське жіноцтво при праці», «Для науки і розваги», «Бережім здоровля», «Що пишуть і говорять», «Народня жертвенність», «Новинки», «І це і те», «Зблизька і здалека».

Матеріали з догляду за здоров'ям, налагодження домашнього побуту, мандрівні замітки про далекі країни, основи виховання дітей, прості та практичні моделі повсякденного одягу, новини про здобутки жіночого руху у світі — все це призначалося для українок робочого класу Галичини і емігранток, що виїхали на заробітки до Канади та США [435, с. 4].

В перший рік існування «Жіночого Голосу» його наклад майже досягнув 10 000 примірників, при річній вартості передплати 2 злотих [382, с. 7]. Головним конкурентом Союзу Українських Працюючих Жінок «Жіноча Громада», що видавав «Жіночий Голос» був Союз Українок зі своїм пресовим органом «Жінка». У статті «Чому повстав Союз українських працюючих жінок «Жіноча Громада»?» за грудень 1936 р. редакція часопису жваво обговорює Краєву Конференцію Союзу Українок, у звіті якої зазначено, що «Жіноча Громада» переконує селянок, що «Союз Українок» — це організація «пань», «визискувачів народу», а тільки «Жіночі Громади» гуртують «працюючих жінок» [466, с. 5].

На ці слова редакція «Жіночого Голосу» обурюється і вважає, що «хоч селянки становлять 85% членів Союзу Українок, вони почувають себе занедбані й покривджені. Що часопис «Жінка» призначений для інтелігентного жіноцтва». [466, с. 5]. Також «Жіночий Голос» звинувачує Союз Українок у відсутності пресового органу для сільського жіноцтва і демонструє свої досягнення на цій ниві, а саме — заснування «Жіночого Голосу» як часопису для селянок [466, с. 5].

У часописі «Жінка» за листопад 1936 р. знаходимо дані про те, що «Союз Українок» все-таки планував «крім журналу «Жінка», призначеного для інтелігентського жіноцтва, мати й другий, популярний орган, який був би рівночасно організаційним бюлетенем С.У.» [214, с. 12]. Чомусь «Жіночий Голос»

приховав у своїй критичній статті факт, що на Конференції «Союзу Українок» було вирішено подбати про власний популярний орган і видання популярних дешевих брошурок для масового поширення між селянками, а також видання організаційного підручника «Союзу Українок» [214, с. 13].

Союз Українок мав зовсім інший підхід до організації жіноцтва, і його не можна звинувачувати в ігноруванні селянок. Річ у тім, що метою Союзу Українок було гуртувати навколо себе інтелігентних освічених галичанок, проводити для них курси інструкторок, а потім скеровувати до сільської місцевості на просвітницьку роботу.

Радикали з Союзу Українських Працюючих Жінок «Жіноча Громада» насправді домоглися значно менших успіхів на просвітницькій ниві, ніж Союз Українок. У статті «Менше крику, а більше праці» редакція «Жіночого Голосу» пояснює причини, що призвели до створення Союзу Українських Працюючих Жінок «Жіноча Громада»: «Організація українських працюючих жінок — Жіноча Громада повстала тому, що більшість українського працюючого жіноцтва не погоджувалася з ідеологією і тактикою існуючої вже жіночої організації. Українське працююче жіноцтво не знаходило можливості праці для себе в існуючій організації С.У. (Союзі Українок. — Х. А.)» [259, с. 4].

Редакція часопису адвокатує діяльність «Жіночих Громад», всіяко їх захищаючи від докорів з боку Союзу Українок: «Чи Жіночі Громади роздріблюють своїм повстанням народні сили? Ні! Чому? Бо вони організують якраз жінок до тої народньої праці [...]. Адже не Жіночі Громади проголошували війну іншим жіночим організаціям» [259, с. 4].

За словами Іванни Блажкевичевої, Союз Українок вів політику жорсткої сегрегації супроти Союзу Українських Працюючих Жінок «Жіноча Громада» [259, с. 4]. Попри спротив Союзу Українок, Союз Українських Працюючих Жінок «Жіноча Громада» продовжував свою діяльність і закликав своїх членкинь

звітуватися та консультиватися із Головною Радою. Свою місію «Жіноча Громада» вбачала у повсякденних організаційних справах [115, с. 5].

Союз Українських Працюючих Жінок «Жіноча Громада» у 1937 р. заопікувався освітою селянок та заснував «читальняні сходи». Також для книгозбірень «Жіночої громади» було придбано «повне видання книжечок «Самоосвіти», що стали цінною криницею знання [...] Кожна книжечка, прочитана на самоосвітніх сходинах поширювала світогляд читачок» [34, с. 2].

Окрім читалень, «Жіноча Громада» заснувала «господинські курси куховарства, трикотарства, шиття та крою [...], попри практичне знання, доповняють відомости своїх учасниць також доповідями про виховання дітей та гігієну» [34, с. 2]. З духом суперництва «Жіноча Громада» закликала: «Взиваємо всі Місцеві Жіночі Громади, щоб у відповідь на напасти, які сипляться на нас зі сторони ворогів нашої Організації, зробили місяць лютець змаговим місяцем для приєднання передплатниць «Жіночого Голосу» [102, с. 4].

«Жіноча Громада» пропагувала «Жіночий Голос» як часопис для щоденного читання у перервах між роботою: «Ми мусимо йти вперед і тому не сміємо відставати від освіти. Навіть йдучи з сапою чи серпом в поле, беріть зі собою разом з полуденком Жіночий Голос. В час полудневого спочинку прочитайте бодай сторінку. В часі, коли відпочиватиме тіло, відсвіжіться ум» [364, с. 3].

У липні 1937 р. Союз Українських Працюючих Жінок «Жіноча Громада» скликав II Конгрес, в якому взяли участь 37 делегаток від Жіночих Громад з 6 повітів (Рогатина, Бабухова, Васючина, Липиці Горішної, Шешор, Коломій, Денисова, Купчинців та ін.містечок). Було обрано членів нової Головної Ради У.П.Ж «Жіноча Громада»: «Іванна Блажкевичева — голова, Настя Микитчукова і Любка Муринова — містоголови [заступниці голови], Франка Стахова, секретарка, Настя Гривнакова, Анна Гоголь заступники членів Ради: А. Потішна, Д. Заверуха. Дарія Бабюкова — голова Контрольної Комісії, Ксеня Урдейчук, Емілія Гулеюк — члени К.Комісії, П. Воронюк і Анна Яроцька — заступниці» [121, с. 1].

На Конгресі обговорювалась доля «Жіночого Голосу»: Усі делегатки заявляли згоду працювати над побільшенням числа передплатників, щоби в той спосіб довести до того, щоби Жіночий Голос вже з початком 1938 року виходив як двотижневик» [121, с. 1]. На противагу іншим жіночим часописам Галичини, «Жіночий Голос» надсилав читачам випуски лише після повної річної передоплати [279, с. 8]. «Нова Хата», наприклад, видавалась за кошт Кооперативу «Українське Народнє Мистецтво» і надсилала випуски часопису безкоштовно, а потім очікувала від передплатників кошти. Часом передплатники нехтували вчасно заплатити за одержані випуски і тоді редакція терпіла збитки.

Всупереч конфлікту із Союзом Українок та часописом «Жінка», «Жіночий Голос» мав чимало прихильників не лише в Галичині, а й за кордоном (Канаді та США). Так одна із заокеанських читачок П. Петрів пише: «Читаючи Жіночий Голос запримітила я в нім надзвичайно цінні річи потрібні для працюючої жінки, якою і я є. Це можна запримітити у статтях кожного числа Жіночого Голосу, котрий крім обовязкового національного виховання, виховує українське жіноцтво і суспільно. Тимто він дорогий не лишень для Вас, цебто українських працюючих жінок в рідному краю, але і для нас, тут на чужині» [345, с. 3].

З січня 1938 р. редакція «Жіночого Голосу» запланувала видавати його як двотижневик, і річна передоплата зросла б з 2 до 3 злотих. Обов'язковою умовою було приєднання нових передплатниць [139, с. 4].

У 1938 р. «Жіночий Голос» мав конфлікт із коломийським часописом «Жіноча Воля», що виходив під редакцією Олени Кисілевської щомісячно, а вартість його річної передплати становила 2 злотих. На шпальтах «Жіночої Волі» (ч.6 за квітень 1938 р.) з'являється теза, що «Жіноча Воля», це найдешевший часопис для жінок».

Ці слова так обурили редакцію «Жіночого Голосу», що вона одразу відповіла кричними заувагами: «Бо хоч величина «Жіночого Голосу» однакова з величиною «Жіночої Волі», але велика різниця є в тому, що «Жіноча Воля», це місячник а «Жіночий Голос» — двотижневик [...]. Ясна отже річ, що «Жіночий Голос» є

найдешевшим хоч високовартісним часописом для українського працюючого жіноцтва. Подаємо це наше простовання, щоб не ширилося баламуцтво, про високу передплату «Жіночого Голосу» [431, с. 6].

Іванна Блажкевич була головним ідеологом «Жіночого Голосу». Насправді більшість редакційних передових статей часопису належать її перу. Вона твердо відстоювала думку, що сільська жінка повинна бути освіченою і всіляко намагалась зреалізувати цю ідею за допомогою «Жіночого Голосу»: «вороги освіти здержують жінку від науки тому, бо бояться, що освідомлені маси народу пізнають, що корінь лиха теперішнього несправедливого суспільного ладу це капіталізм зі своїми прислужниками і засобами. А тоді народоправство почалоб на правду вводити в життя ідеї рівноправности і справедливости». Ось тому «Жіночий Голос стає необхідним приятелем наших читачок, що ревно приєднують нам ряди нових передплатниць» [34, с. 2].

Фемінізм Іванни Блажкевич набув значно радикальніших форм, ніж у Мілени Рудницької. Іванна Блажкевич вбачала у патріархальному суспільному ладі загрозу для свободи жінки, що перебувала в економічній та духовній залежності від чоловіка: «Вороги рівноправности жінок хотілиб, щоб ми завше мали на памяти слова: «жена да убоїться свого мужа!». Вони хотілиб, щоби жінка вповні вдоволялася своїм домашнім кутком і тим світом, що в вікні [...]. Отже, ясна річ, що хто відтягає жінок від тої організації, той хотівби, щоби жінка дальше жила в темноті, в своїх чотирьох кухонних стінах, як вічна невільниця своїх домашніх дрібних обовязків. Вороги Жіночої Громади забувають, що відтягаючи жінку від освіти, відтягають враз з тим цілий нарід. Бо жінка це матір народу» [37, с. 5].

Треба зауважити, що Іванна Блажкевич прихильно ставилась до ідей Августа Бебеля, автора праці «Жінка і соціалізм» та Генріха Ібсена, якому належить крилата фраза : «Майбутність належить до жінок і працюючих людей» [227, с. 1].

Вперше зі всього шереху львівських жіночих часописів міжвоєнної доби ми подибуємо у «Жіночому Голосі» свідчення про тиск на сільське жіноцтво з боку

чоловіків з метою зупинення їхньої емансипації: «Добре жити людям на селі» здається декому, тому, що не знає сільських обставин. А дійсність є дещо інша. Життя селянки не є ще навіть більшою частиною життя, яке повинна вести правдива жінка [...]. До хати приковує її щоденна тяжка праця, а й тоді коли має хвилину вільного часу, не може вийти між людей — на сходини Жіночої громади, бо чоловік не дозволяє» [400, с. 11].

З листа селянки ми дізнаємося про безчинство сільських чоловіків і заклик до них ставитись лояльніше до жіночої соціально-просвітницької роботи: «Є вже сьогодні багато виrozumілих мужчин, але є ще і такі, що шкода про них згадувати. Піде жінка на сходини, трохи засидиться, слухаючи голосного читання Жіночого Голосу. Прийде чоловік і лається при всіх товаришках. Буває часто навпаки: Чоловік виrozumілий висилає сам жінку на сходини, передплачує для неї Жіночий Голос, повчає її. Таких чоловіків повинно бути більше. Тож закликаю усіх селян: Чоловіки! Зверніть увагу на своїх жінок, додайте їм охоти до праці в організації [...]. Коли ваші жінки цікавляться часописами передплатіть їм Жіночий Голос, дайте прочитати їм Громадський Голос, а коли нема в них охоти до читання, то виплекайте у них замилювання до часопису. Не забувайте, що свідомо жінка в хаті, це найбільше майно!» [400, с. 11].

Цей лист надихнув Іванну Блажкевич на написання статті «Освіта жінок і наші чоловіки» (ч. 2 за лютий 1939 р.). Іванна Блажкевич поділяє чоловіків на два типи. Перший тип — ліберальні і демократичні: «Є багато чоловіків, що розуміють вагу освіти жінки. Вони самі заохочують своїх жінок до книжки самі випишуть для жінки «Жіночий Голос» тай подбають про те, щоб жінка стала членом «Жіночої Громади». Ще й пригадують жінці про день і годину членських сходин чи загальних зборів «Жіночої Громади». Вони раді, що жінка бодай на часок вирветься зпоміж своїх численних домашніх занять та вигляне в ширший світ» [36, с. 1].

Другий тип — авторитарні та егоїстичні: «Але бувають і такі чоловіки, що хоч признають вагу організації жінок, але своїх жінок держать неначе в заперті. Мовляв:

жінок організувати не треба! Це річ конечна, тільки моєї жінки не чіпайте, бо якщо вона зацікавиться «Жіночою Громадою», то може бути таке, що деколи не буду мати на час обіду. Значить свій шкурний інтерес ставлять вони вище загального добра. З такими не порадиш. Але може з новим роком і їх вдасться перемінити» [36, с. 1].

Як показала практика, українські чоловіки-емігранти дуже сприяли просуванню жіночого просвітницького руху, адже розуміли: «Якщо жінка витратить годину часу на читання, то цей час сторицею вернеться [...]. Йдучи за доброю радою книжки, жінка господиня заведе кращий лад у хаті, в саді та на городі [...] Чоловіки дякують нам за видавання «Жіночого Голосу» та заохочують Редакцію до витривалості на наміченому шляху» [36, с. 1].

Консервативне галицьке суспільство не завжди адекватно сприймало наміри Івanni Блажкевич, і у ч. 22 за 20 листопада 1938 р. знаходимо сумну звістку: «Дня 15 листопада стався на голову С.У.П.Ж. «Жіноча Громада», т. І. Блажкевичеву в Денисові напад, при чому її дуже тяжко побито. Тов. Блажкевичева перебуває тепер в тяжкій стані у шпиталі. Висловлюємо їй з того приводу щире співчуття» [289, с. 9].

Редакторка довго боролася за життя. Її дружньо підтримувала листами читацька аудиторія «Жіночого Голосу» та члени «Жіночої Громали» [35, с. 3]. Попри те, що трапилося з очільницею «Жіночої Громали», «Жіночий Голос» продовжував свою працю. Ювілейний сотий випуск часопису завершував 1938 р.: «З отсим сотим числом «Жіночого Голосу», кінчимо третій рік праці і починаємо четвертий рік нашого видавництва [...]. Скільки труднощів прийшлося перебороти, щоб не пристати посеред дороги, скільки завзяття і сил до праці викресали зі себе співробітниці Жіночого Голосу, щоб вдержати видавництво, хоч кошта друку в 1938 р. подвоїлася, а висота передплати зостала та сама, що була в 1937 р.?» [33, с. 2].

Іванна Блажкевич закликала передплатниць до активної боротьби за своє краще майбутнє: «А нашим передплатницям і читачкам так само, як в минулих

роках так теж і на 1939 не обіцяємо від себе ніяких несподіванок, не приманюємо їх нікими манилами. Ви дорогі Читачки свідомі, що як ми хочемо мати кращу долю, то мало сподіватися її від когось. Треба самим набувати свідомости та знання, щоб уміти ту долю у свої руки взяти» [33, с. 2].

Редакція «Жіночого Голосу» наприкінці 1938 р. організувала рекламну акцію настінного повноколірного календаря з метою долучити нових передплатниць та отримати прибуток для подальшого розвитку часопису [418, с. 12]. Перший квартал 1939 р. приніс нові випробування Іванні Блажкевич, її ув'язнили та застосували до неї жорстокі обмеження, від чого жінка важко занедужала [456, с. 13].

Але на цьому історія «Жіночого Голосу» не завершується. У фондах відділу зарубіжної україніки Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського (далі — ВЗУ НБУВ) у колекції періодичних видань Українського Народного Дому зберігається три номери газети «Громадський Голос» та її тематичного додатка «Жіночий Голос» за 1942 (№ 23) та 1946 (№ 9, №12) роки. Відразу зазначимо, що це комуністичний фальсифікат, який, окрім логотипа, спільних рис із львівським «Жіночим Голосом» не має.

У випускних відомостях «Громадського Голосу» вказано, що це пресове видання — «Орган демократичної думки української еміграції в Америці. Виходить друком у Нью-Йорку». Та привертає увагу не так наявність самої газети, як тематична шпальта «Жіночий Голос», що друкувалася із логотипом львівського «Жіночого Голосу». Про те, що «Жіночий Голос» продовжував виходити друком у США в 1940-х, донині не згадувалося в жодному ані пресознавчому, ані енциклопедичному виданні. А той факт, що газета «Громадський Голос» друкувалася у США, подано лише у коротенькій статті другого тому словникової частини «Енциклопедії Українознавства»: «Громадський Голос», советофільський місячник (до 1952 тижневик), виходить у Нью-Йорку з 1941; ред. В. Левицький». У Західній Канаді (Winnipeg) представниками «Громадського Голосу» були Т. Кобзей (Т. Kobzey), а у Східній Канаді (Toronto) — П. Кузьмович (Р. Kuzmowich).

Дмитро Корбатюк у спогадах «Втеча до свободи» називає редактора Володимира Левицького «запальним радянофілом», а саму газету «Громадський Голос» — «фальсифікатом», адже «американська спадкоємиця» програвала львівській попередниці, яку редагував Гриць Остапович та Матвій Стахів, у ідеології. Львівський «Громадський Голос» був демократичним антирадянським часописом, хоч і соціалістичного спрямування.

2.2.3. Культурно-мистецькі часописи для інтелігенток

Єдиним жіночим часописом міжвоєнного Львова, який найдовше проіснував (1925–1939 рр.) саме через свою аполітичність, був культурно-мистецький журнал «Нова Хата». Перша його підзаголовкова назва — «Журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства» (1925 р.). З 1926 по 1939 рр. «Нова Хата» виходила як «журнал для плекання домашньої культури». З 1925 по 1938 рр. відповідальним редактором значилась Марія Громницька, а в останній рік існування за випуск відповідала Марія Громницька та Лідія Бурачинська-Рудик. Очолювала редакційну колегію часопису спочатку Марія Фуртак-Деркач (1926–1930 рр.), а з 1930 по 1939 рр. керівництво перейняла Лідія Бурачинська-Рудик. Членами редакційної колегії «Нової Хати» станом на 1934 р. були Марія Громницька, Євгенія Вербицька, Костянтина Малицька, Стефанія Савицька, Лідія Бурачинська, Ірина Бонковська, Олена Залізняка, Ірина Гургула [393, с. 2].

У 1935 р. чисельність редколегії зростає: Костянтина Малицька, Олена Залізник, Стефанія Савицька, Ірина Гургула, Євгенія Вербицька, Ірина Пеленська, Ольга Ліщинська, Ірина Бонковська, Олену Лукашевська, Лідія Бурачинська, Уляна Старосольська, Стефанія Гаврисевич, др. Софія Парфанович, С. Коржинський, Дора Біленька.

Видавав «Нову Хату» кооператив «Українське Народне Мистецтво», що повстав у 1922 р. внаслідок реорганізації промислового відділу Союзу Українок [366, с. 1]. Навіть після відокремлення, кооператив «Українське Народне

Мистецтво» та Союз Українок і надалі підтримували одне одного. Інколи в пресі натрапляємо на зауваги, що ці організації конкурували між собою. Відповідь на це питання знаходимо у статті «Природна диференціяція», що була опублікована у Ч. 4 «Жінки» за 1937 р.: «Яке суперництво є чи може бути між Союзом Українок і кооперативою Українське Народне Мистецтво? Обі установи мають свої окремі завдання, окрему ділянку праці, обі не тільки собі не перешкоджають, не входять собі взаємно в дорогу, але навпаки — розвиток одної іде по лінії інтересів і бажань другої [...]. Отже обі установи взаємно себе доповнюють, а про добрі взаємини між ними свідчить їх співпраця при того роду імпрезах, як покази народньої ноші, «Свята Селянки», вистави та ін., або факт, що делегатки Народнього Мистецтва беруть участь у Загальних Зіздах С.У. на рівних правах з делегатками його Філій і Кружків» [366, с. 1].

У цій же статті зазначені головні відмінності між Союзом Українок та кооперативом «Українське Народне Мистецтво»: «Ніхто не заперечить, що Союз Українок своєю пропагандивною і освідомляючою акцією зробив багато для збереження скарбів національної культури, зокрема для ренесансу старої народньої ноші на селі, але з другого боку нема теж сумніву, що Народне Мистецтво має величезні заслуги для фахового опрацювання й утривалення мистецької чистоти вишивки та інших виробів народнього мистецтва та для їх пропаганди перед чужинцями» [366, с. 1].

Наглядова рада кооперативу «Українське Народне Мистецтво» налічувала 7 членкинь: Марія Мельник (секретарка), Неоніля Терлецька (заст. Голови), Олена Кульчицька, Ірина Бонковська (голова), Анна Палій, Стефанія Монцібович, Стефанія Савицька. Управлінські обов'язки щодо кооперативу «Українське Народне Мистецтво» виконували: директор-справник Ірина Макух-Павликовська та інж. Стефанія Чижович [393, с. 2].

У колі засновниць «Нової Хати» бачимо прізвища членкинь наглядової ради «Українського Народнього Мистецтва»: Стефанія Чижович-Пушкар, Стефанія

Савицька, Олена й Ольга Кульчицькі, Марія Громницька, Соломея Охримович, Софія Федак, Ірина Павликовська, Дарія Бандрівська, Ірина Бонковська [249, с. 1]. «Нова Хата» виходила з щомісячно з 1925 по 1934 рр., а з 1935 по 1939 рр. стала двотижневиком [303, с. 1].

Моніторинг всіх випусків часопису за його 14-літню історію дав змогу відшукати 27 публікацій, що, фактично, ілюструють роботу редакції та проливають світло на ті важливі дрібниці праці над часописом, що завше приховані від читача. Так, редакція «Нової Хати» лише наприкінці другого року існування часопису звернулася до читачів: «Відчуваючи недостачу журналу, який би причинявся до піднесення домашньої культури, приступила жін. пром. кооператива «Народне Мистецтво» у Львові до видавання журналу «Нова Хата», якого перший випуск появилася 1. червня 1925» [75, с. 20].

В 1925-26 рр. редакція мала за мету ознайомити читачок «з народним мистецтвом, як штукою декоративною в приміненню до домашньої обстановки». Також «Нова Хата» «своїми практичними порадами і статейками інформувала про модерне хазяйство; додатком мод старалася допомогти придбати запопадливим господиням і їх рідні, скромний а елегантний одяг і білля. Статтями про спорт, гігієну, плекання і виховання дітей познайомлювала наших читачок з модерними течіями в вихованні молодого покоління; інформувала про громадянську працю нашого жіноцтва, всесвітний рух жіночий і жіноче питання» [75, с. 20].

У планах редакції на 1927 р. було «до частини мод, на загальне бажання, [...] залучувати як практичний додаток таблицю крою» (іншими словами лекала моделей одягу), що повинна була допомогти передплатницям з виготовленням обраної моделі сукні чи костюма [75, с. 20].

Перші два роки існування часопису «здобув собі наш журнал загальне признание; число передплатниць збільшилося, так, що ми могли впровадити деякі улiпшення», а саме лекала моделей одягу, які друкувались щоквартально та служили рекламою для часопису і львівських модельєрів. «Нова Хата» таким чином

приваблювала нових передплатниць, що тепер могли не користуватись більше польськими журналами мод [76, с. 20].

На думку редакції, «найбільшим ворогом собі є та жінка, котра не передплачує «Нової Хати». Жінка, яка не має «Нової Хати», мусить купувати чужі журнали і тим скріплює чужі видавництва. Чужі журнали поширюють чужу культуру» [73, с. 20]. Отож, прихованою метою засновників «Нової Хати» з кооперативу «Українське Народне Мистецтво» було «дати українському жіноцтву свій журнал, прогнати з української хати чужі видавництва й заставити широкий загал нашого жіноцтва до співпраці в нашому журналі» [77, с. 20].

Редакція «Нової Хати» дбала передовсім про якість публікованих матеріалів: «Ми старалися зробити цей журнал цікавою лектурою для широких кругів жіноцтва, а рівночасно робили всякі заходи, щоби його побільшити та заповнити його сторінки матеріалом добірним, ріжноманітним і звязаним з сучасним життям. Тому то ми не тільки пропагували головну нашу ідею: плекання народного мистецтва і домашньої культури, але рівночасно старалися заспокоїти й літературні інтереси наших читачок» [77, с. 20].

Крім культурно-мистецьких питань, особлива увага в журналі зверталася на «різні питання родинного життя. Багато місця присвячували ми жінці-матері, жіночій гігієні, питанню доцільного виховання дитини та жінці господині, яка має дбати про мистецьку культуру хати й одіння в найширших кругах громадянства. Не забували й практичну частину, в якій давали поради, як дешево а смачно зварити. Також старалися ми бодай доривочно порушувати всі важніші питання жіночого руху у нас і в широкому світі» [77, с. 20].

Спільним для всіх жіночих часописів Львова було питання приєднання нових передплатниць та дописувачок, що уможливлювали розвиток преси: «Завдяки тій частині жіноцтва, яка точно платить передплату, можемо ми в дечому улiпшити наш журнал та поширити його сторінки, не побiльшуючи цiни [...]. Запрошуємо до спiвпрацi всiх, хто охочий приложити своїх рук до духового збагачення нашого

жіноцтва і дякуємо всім тим, що співпрацею і точною передплатою помогли нам у нашому ділі» [77, с. 20].

Колектив редакції «Нової Хати» вважав за потрібне об'єднати на шпальтах часопису роз'єднані частини України, тому організував «переписку з жінками Радянської України в справі надсилання матеріалів з обсягу українського народного мистецтва» [77, с. 20].

Ірина Бонковська — ідеолог «Нової Хати», пропагувала ідею пробудити «в жінці її приспані творчі сили, щоб у домашньому житті перестала вона бути робочою машиною, а стала творцем — мистцем» [77, с. 20].

Наприкінці 1928 р. «Нова Хата» не зрадила своєї першочергової мети — пропагувати народне мистецтво, тому започаткувала «2 сторінки ручних робіт, з приміненням народних узорів, а в тексті старалися дати статтю на тему народного мистецтва, або хатнього мистецтва взагалі» [163, с. 22].

Над цими матеріалами працювали: «С. Вальницька, І. Гургулівна, Н. Коцюбинська (з Києва), О.О. Кульчицькі, Я. Музикова, М. Рудницька-Охримовичева, С. Савицька і проф. Свенціцький. Одні давали проекти-узори, другі теоретичні статті» [163, с. 22].

Порівняно із радикальним «Жіночим Голосом» та феміністичною «Жінкою», «Нова Хата» не закликала до боротьби за жіночі права, не насаджувала політичні та соціальні стандарти, не критикувала політичний устрій, а була тим часописом, що залишався вірним суто жіночим потребам, незалежно від становища жінки. Хоча «Нову Хату» і називали журналом «для інтелігентного жіноцтва», але для практичних порад з домашнього господарства вона давала так багато, що була корисною абсолютно для всіх жінок, незалежно від майнового або соціального стану [349, с. 19].

На п'ятому році видавництва «Нова Хата» і надалі виходила «у тому самому об'ємі — з 4-ма додатками кроїв і колірових взорів» [80, с. 20]. А от редакцію часопису спіткала зміна очільниці: «п. д-р Фуртак-Деркачева ще першого січня

1930 р. зголосила своє уступлення із становища редакторки «Нової Хати», видала тільки перші три числа «Н.Хати» на 1930 рік на просьбу Управи, доки Управа не підшукала відповідної людини на це становище, та з днем 30 березня передала редакційний провід п. інж. Лідії Бурачинській. Ця зміна була подана на Заг. Зборах Кооперативи «УНМ» до відома членам Кооперативи» [237, с. 6].

Зауважимо, що поява Лідії Бурачинської на видавничій арені започаткувала цілком інший етап розвитку «Нової Хати». Лідія Бурачинська, без сумніву, відіграла ключову роль у збереженні часопису. Проявила себе як талановитий редактор і журналіст. Найповнішу біографічну довідку про Лідію Бурачинську знаходимо у статті Г. Царинник «Зі шляху життя Лідії Бурачинської», що вийшла друком в 1992 р. у американському часописі «Наше Життя» — ще одному творчому доробку Л. Бурачинської.

Г. Царинник пише, що «закінчивши у Празі студіювати торгівельну справу 1929 р., Лідія Бурачинська повернулася до Львова та рік працювала за фахом у Земельному Банку. В той час вона познайомилась із Стефанією Чижович-Пушкар — співзасновницею «Нової Хати» і головою кооперативи «Українське Народне Мистецтво».

«Стефанія Чижович запропонувала Лідії Бурачинській стати його [часопису «Нова Хата»] редакторкою. Пропозиція дуже приваблива, але вагалася, бо не мала знань з галузі друкарства, оформлення журналу. Радилася з батьками, вони — відмовляли... Та попри все це квітневе число журналу за 1930 рік вийшло вже з прізвиськом Лідії Бурачинської як редакторки» [455, с. 2].

За словами Г. Царинник, «на час редагування журналу припало й щастя в особистому житті. У жовтні 1935 року Ліда одружилася зі Степаном Рудиком, а у листопаді 1937-го народився їм син Василько. Не довго тривало щастя родини. 1939 року НКВС заарештувало Степана. Лишень один лист одержали від нього з тюрми у Києві» [455, с. 2].

1930 р. став для «Нової Хати» роком підсумків, що їх підбила голова редакційної колеґії Костянтина Малицька у статті «У пятиліття совісної праці (1925–1930)». Вона згадує всіх, хто невтомно працював над змістовим наповненням журналу: «Відділ ручних робіт і проекти уряджень хати в українському стилі вели непоминальні в тій ділянці наші знатоки й мистці, Ольга й Олена Кульчицькі [...]. П.О. Бачинська зі Стрия радо предложила свою цінну збірку народніх вишивок як джерело взірців [...]. Коли при кінці 1926 року обняла редакцію Др. Марія Фуртак-Деркачева, в «Новій Хаті» появляються її, на основі педантних бібліотечних студій залюбки опрацьовувані монографії наших визначних жінок [...]. Згадала я референтки поодиноких відділів «Нової Хати», наведу ще інші співробітниці журналу, яких імена найкраще засвідчать, що «Нова Хата» находила симпатію у жіноцтва й будила заінтересування в широких кругах наших письменниць. Ось вони: Марія Бачинська-Донцова, Блянка Баранова, Іванна Блажкевич, Клявдія Бобикевич, Лідія Бурачинська, Софія Вальницька, Олена Вергановська, Катря Гриневич, Міля Дороцька, Софія Дністрянська, Ольга Дучимінська, Осипа Заклинська, Олена Залізнякава, Олена Кисілевська, Наталія Короліва, Н. Коцюбінська, Уляна Кравченко, Софія Куликівна, М. Курдидик, Ярослава Лагодинська, Яр. Мандюкова, Ольга Мочульська, Ярослава Музикова, З. Мірна, Софія Олеськів, Марія Омельченко, С. Охримович, Анна Ортинська, Лідія Пахолікова, Марія Підгірянка, М. Рудницька-Охримовичева, Марія Роздольська, Стефанія Савицька, А. Свенціцька, Дарія Старосольська, Людмила Старицька-Черняхівська, Олена Цегельська, І. Федорович-Малицька, Марія Чиж, Стефанія Чижович. З муштин пособляли «Новій Хаті»: Др. Остап Грицай, Дам'ян Горняткевич, Василь Горбай, Др. Ев. Дурделло, Федір Дутко, Вол. Кисілевський, Микола Матвіїв-Мельник, Др. Роман Могильницький, Михайло Матчак, В. Пещанський, Михайло Рудницький, Олекса Саламанчук, Ст. Сірополко, Др. Ілярій Свенціцький» [249, с. 1].

За п'ять років існування «Нової Хати» її поступ у розвитку очевидний: «Дбаючи про добро своїх читачів, адміністрація «Нової Хати» поступенно поширює

журнал з 20 на 24 сторінки друку — доставляє на бажання узори робіт, крої на білля й сукні – від 1927 року дістають вони безплатно таблиці кроїв, а від 1929 кольорові узори народніх вишивок» [249, с. 1].

Велику роль у розвитку «Нової Хати» відіграла кооперація із «Українським Народним Мистецтвом»: «Журнал і кооператива «Українське Народне Мистецтво» підпомагають себе взаїмно: журнал плекає і попирає мистецтво, розписує анкети в справі народньої ноші й народніх збірок — кооператива виконує ці зразки, збирає вишивки й матеріяли до них» [249, с. 2].

Цінність «Нової Хати» для сучасників полягає у тому, що «поруч теоретичних статей є в кожному числі ряд практичних зразків його примінення у відділі ручних робіт. Колірові таблиці, які появляються як кварталний, безплатний додаток до журналу живими красками ілюструють красу народніх узорів. Таблиці та альбоми зложені з них це одинокі точне видання народніх узорів, яке появляється тепер у нас. Цінність їх тим більша, коли подумаємо, що народні взори перероджуються або зникають» [116, с. 10].

«Нова Хата» до нині залишається найбагатшим джерелом з дослідження вишивки Західних регіонів України. Редакцією було укладено «альбом народніх узорів із 12 колірових таблиць» [116, с. 10].

Потрібно звернути увагу і на тематичний додаток про моду «Нової хати», що разом із готовими лекалами моделей одягу «дає змогу пробувати своєї власної вмілости при шитті суконь для себе чи своєї дитини» [346, с. 20].

На 1931 р. редакція «Нової хати», «ідучи на зустріч бажанню передплатниць», планувала «поміщувати в новому році моделі одягів нового рисунку й покрою [...] з заграниці». Особливу увагу планувалось звернути «на практичний щоденний одяг модерної жінки й дитини, які в міру потреби доповнюватимуться вечірніми тоалетами та переглядом модерного білля» [346, с. 20].

З 1932 р. планувалось замість аркушів із готовими викрійками подавати у кожному номері масштабовані лекала із технологічним описом виготовлення

моделі: «В 1932 р. приносить «Нова Хата» безплатний додаток про науку крою протягом цілого року, який заступатиме дотеперішні аркуші. Додаток цей зложиться при кінці року на практичний альбом» [116, с. 10].

Редакція «Нової хати» практикувала політику післяоплати. Надсилаючи безкоштовно свіжий випуск часопису передплатникам, редакція пізніше не могла домогтись від них своєчасної оплати. Як наслідок, формувалася ціла «армія боржників», яких мало не щономера редакція закликала: «Вишліть негайно свою залежність! Пригадуємо це Вам, щоби не було задержки у висилці журналу, та щоби ми не були приневолені стягнути примусово Вашу залежність. Не читайте журналу даром!» [149, с. 24].

Траплялися і такі звернення: «Журнал може лише при піддержці передплатниць виконувати свої зобов'язання та поширювати поодинокі відділи. Тому звертаємося ще раз до всіх читачок із закликом: не читайте журналу даром! На адресі знайдете квоту Вашої залежності: вирівняйте її!» [74, с. 14].

Для того, аби збільшити число свідомих і чесних передплатниць редакція часопису влаштовувала призові змагання: «Точність, це рідка чеснота в теперішніх часах. Бажаючи піддержати й винагородити цю прикмету в своїх передплатниць, рішила Адміністрація журналу визначити ряд нагород для тих, що вирівнають цілорічну передплату на 1931 рік напротязі січня ц.р. Цікаві вишивки (серветки, хусточки), прегарні керамічні вироби, різьблені коробочки й цінні книжки у кількості 25 нагород припадуть точним передплатницям шляхом льосування» [432, с. 14].

Десятий ювілейний рік виходу «Нової Хати» у світ припав на 1934 р. Стефанія Савицька підсумовує, що за такий тривалий час «Нова Хата» спільно із кооперативом «Українське Народне Мистецтво» здобула перемогу над економічним спадом та розвинулася у потужний часопис, трибуну пропаганди народного мистецтва та ощадного господарювання, а також піклування про елегантний стиль в одязі для жінок і дітей.

Передплатниці ділилися на шпальтах часопису своїми ідеями про «про розподіл гроша, показала різні системи господарювання», а «фахові статті, господарські поради, косметичні вказівки давали, як звичайно, багато практичного матеріалу» [78, с. 10].

З 1934 р. «Нова Хата» стає двотижневиком. «Видаючи місячник, і побільшуючи його з року на рік додатковими сторінками, ми були свідомі цього, що це за рідкий гість в гостинних хатах наших читачок. Що для удержання тісного контакту, щоби стати насправду необхідним приятелем дому, треба частіше з'являтися в гостинних його мурах. І на цей крок ми рішилися тепер по десяти роках видавництва», — пише Стефанія Савицька [393 с. 3].

Крім того, обсяг часопису зростає до 28 сторінок (до цього обсяг становив 24 сторінки) «на користь практичної частини. Елегантні моделі, доповнені актуальними світлинами, займають тепер 10 сторінок, себто більшу третину числа. Ручні роботи, ілюстровані мистецькими світлинами Ст. Щурата, збогатилися також у свіжу сторінку» [78, с. 24].

Львівська майстриня трикотажу Міка Бачинська-Зелена у 1934 р. долучилася до праці над «Новою Хатою» і запровадила «трикотарський курс»: «Лекші й трудніші стіби на гачок і дроти, дадуть змогу опанувати на протязі року всі роди плетінок» [78, с. 24]. У 1934 р. в апараті «Нової Хати» відбулися зміни. Додались нові рубрики та автори. Сторінку, присвячену домашньому господарству, очолила Ольга Пеленська-Ліщинська, «спорт реферує Дора Біленька, графольогічний порадник провадить Галина, про косметику дбає Стефанія Гаврисевич. Музика й театр — це ділянка Мелі Нижанківської, про моди подає звіт Оріся, город і домашнє господарство Ольга Ліщинська» [280, с. 1].

Про педагогічні теми на шпальтах часопису писала Костянтина Малицька, про новини жіночого руху повідомляли Олена Залізник і Стефанія Савицька, розвідки з етнографії подавала Ірина Гургула, коопераційні питання висвітлювала Євгенія Вербицька, літературу Ірина Пеленська, про модні тренди і «savoir vivre» писала

Ірина Бонковська. Кулінарні рецепти подавала Олена Лукашевська, управителька господарських курсів «Труду». Порадники, рецензії, нові книжки реферували Лідія Бурачинська та Уляна Старосольська. Гігієну обговорювали лікарі-спеціалісти — др. Софія Парфанович та С. Коржинський, про спорт реферувала мр. Дора Біленька. Серед первісного складу авторів «Нової Хати» над часописом продовжували працювати Катря Гриневичева, Наталя Королева, О. Ver., Софія Яблонська, Ірина Вільде, Таня Чайківська, Наталя Яхненко, Оксана Печеніг. Рубрика «Ручні роботи» презентувала проєкти текстильних виробів, прикрашених вишивкою, розроблені Марією Морачевською та Евдокією Сташків — «фаховими учительками ручних робіт» [290, с. 8].

Лідія Бурачинська високо цінувала працю авторів «Нової Хати»: «Всі вони дбають про рівень журналу та багату й цікаву його програму. Заторкують усі теми, що містить у собі жіноче життя, як жіночий рух, виховництво, домашнє господарство, участь жінки в кооперації, плекання народнього мистецтва та відгукуються на всякі питання громадського життя, що їх воно насуває» [290, с. 8]. «Українське Народнє Мистецтво» за понад 12 років існування здобув неабияку популярність, виготовляючи для продажу різні експонати в українському стилі: одяг, аксесуари, килими, меблі, посуд та ін.

Стефанія Савицька коротко згадує основні історичні віхи кооперативу «Українське Народнє Мистецтво»: «Перший раз стрінулася широка публіка із виробництвом «Укр. Нар. Мистецтва» на краєвій виставці в Стрию в 1926 р., де виставлено перші експонати власної продукції [...]. Шікагівська виставка була одним з чергових етапів праць кооперативи, яка дала змогу видержати крізу останнього заломання долярної валюти, з якої кооператива вийшла побідною рукою. Варшавська виставка натомість у своїм кінцевім висліді поставила до нас домагання відкрити в Варшаві постійний сальон-виставу, щоби заспокоїти на місці голод чужинців за східно-галицькою «екзотикою» [393, с. 3].

Час показав, що «Українське Народне Мистецтво» — це та база, що акумулювала в собі всі вершки українського етносу в матеріальній формі, але також потребувала максимального подальшого розширення [393, с. 3]. Для того, аби приєднувати нових членів до кооперативу «Українське Народне Мистецтво», його керівництво у 1935 р. влаштувало акцію, за умовами якої: «члени кооп. «У.Н.М.» користуються нижчою передплатою журналу. Замість 16 зол. платять лише 12 – зол., так що на протязі одного кварталу дістають часопис даром» [290, с. 8].

У 1935 р. редакцією «Нової Хати» та управою кооперативу «Українське Народне Мистецтво» було організовано спеціальну фахову Колегію, що «підготовлятиме моделі ручних робіт пляново й систематично, так щоби відділ ручних робіт обняв практично цілу історію українського орнаменту» [280, с. 1]. Реформа «Нової Хати» з місячника на двотижневик спочатку викликала негативний резонанс серед читачів, а потім навпаки — читачі високо оцінили нову опцію [290, с. 8]. Крім цього, двотижнева періодичність виходу часопису сприяла активнішій комунікації між редакцією і читачами: «Двотижневик приніс живіший контакт із читачками. Погляньте на рубрику «З нашого досвіду», «Модний порадник», або «Із проблем доброго тону». Нема числа, в якому не було би двох-трьох запитів та обширних відповідей! А вже гутірка про «наших чоловіків»! Читає її всякий, і старий і малий, і передплатник і принагідний читач. Вже маємо відгуки й зі сторони мужчин» [290, с. 8].

Лідія Бурачинська зовсім по-сучасному вбачала роль преси у житті жінки: «Сьогоднішня жінка мусить бути всесторонна. Життя вимагає від неї не лише однакового гарту як від мущини, але й сповнення обов'язків матері й господині. Тож у цій важкій борбі, хочемо бути їй підпорою й другом. Простягаємо їй помічну руку і в цьому році. Певні, що вона її потребує ще більше як за минулих десять літ!» [290, с. 8].

Піклування Лідії Бурачинської про потреби читачок не залишилося поза увагою останніх. На адресу редакції «Нової Хати» надходило чимало вдячних

листів, у яких передплатниці висловлювали щире задоволення щодо появи кравецької сторінки «Форми для всіх» та розширення обсягу додатку про моду та рукоділля: «Впровадженням кравецької сторінки «Нова Хата» стала для мене ще більш цінною і необхідною. Передплачую її третій рік і в кожному числі знаходжу багато цікавого і повчального для мене матеріялу. Дуже цінним для мене є відділ ручних робіт [...]. Дальше трикотарський курс, статті, приписи і багато сезонних порад роблять «Нову Хату» необхідною приятелькою і дорадницею кожної жінки», — писала у жовтні 1936 р. читачка Тіна [426, с. 10]. Етнографи Володимир Січинський (експерт з кераміки та порцеляни) та Ірина Гургула (фахівчиня з досліджень українського народного костюма) регулярно публікували розвідки з українського побутового мистецтва.

1936 р. приніс для «Нової Хати» багато нового у практичному сенсі. З'явилася рубрика «Мати й дитина», що її «педагогічний, лікарський та практичний зміст дає вказівки про раціональне виховання дитини»; рубрика про догляд за кімнатними декоративними рослинами за редакцією Олени Бережницької-Будзової, що її «фахові завваги охоплюють всі можливі випадки»; рубрика вказівок «для зберігання краси й здоров'я» від «молодої нашої подорожниці Софії Яблонської»: «Мало кому відомо, що вона має в тій ділянці фахову підготовку, а її доповнила ще під час далеких своїх подорожей»; тематична кравецька шпальта «Форми для всіх»: «Дешеві й легко викональні крої дають змогу кравцювати й зовсім нефаховим «шевкиням». Вже й не кажучи про те, з яким вдовolenням беремо до рук крій із українським текстом» [278, с. 1].

У 1937 р. обсяг «Нової Хати» значно збільшився: «Замість 36 сторінок даватимемо 40 — не підвищуючи передплати. Кожне число матиме двадцять сторінок, отже доволі місця на редакційну й практичну частину [...]. Всі чотири сторінки, що ними збільшуємо число, принесуть користь нашим читачкам» [278, с. 1].

Також у 1937 р. з'явилися вказівки М. Чапельської «стилевої українізації помешкання». Про доцільність впровадження нової рубрики пише Лідія Бурачинська: «Щораз застановляємось над народнім стилем у нашій хаті. Хочемо впровадити в наше житло щось своєрідне. Щоб не робити це на свою руку, хаотично, даватимемо вказівки, як і чим устатковувати нашу хату. Дописи й ілюстрації на цю тему займуть наші дальші сторінки журналу» [278, с. 1].

З метою популяризації часопису Лідія Бурачинська дотримувалася стратегії винагород. Так, 1937 р. для всіх передплатниць пропонувався дарунок — безплатна інструкція з технології виготовлення однієї з базових моделей жіночого одягу та масштабовані лекала цієї моделі [278, с. 1].

Треба зазначити, що наприкінці існування «Нової Хати», Лідія Бурачинська виробила цікаву тактику написання редакторського слова до читачів. Тезисно, за пунктами, вона презентувала план публікацій на рік та завершувала редакційну статтю рекламним оголошенням [53, с. 1].

Впевнено можемо стверджувати, що подібного до «Нової Хати» часопису не було у міжвоєнній Чехословаччині, Словенії, Радянському Союзі. Секрет успіху «Нової Хати» та її популярність серед галичан і діаспори полягав у науково-популярному викладі матеріалів. Безліч лозунгів, популістичних заяв, політизовані теми — цим зловживали чимало жіночих часописів початку ХХ ст. Редакція ж «Нової Хати» концентрувалася на питаннях про вічне — мистецтво, культуру, науку, літературу, моду. Як показав час, завдяки своєму ретельно дібраному репертуару статей, «Нова Хата» є невичерпним джерелом для дослідження української культури науковцями ХХІ ст.

2.2.4. Тематичні шпальти для жінок у газетах

Тематичні шпальти для жінок у газетах — це своєрідний симбіоз співпраці жінки-журналістки та чоловіка-редактора. Жіноча сторінка у газеті — медійний продукт зовсім іншого стибу та ґатунку, ніж жіночий часопис. В рамках

дисертаційної теми ми виокремили лише ті газети міжвоєнного Львова, що містили рубрики про моду на шпальтах тематичних сторінок для жіноцтва, а саме: «Діло», «Chwila» («Хвиля»), «Новий Час».

У 1930-х роках журналісти по-різному називали цей жанр несамостійного пресового видання: «Жіночий кутик», «Жіноча сторінка», «Куточок для пань» (пол. *Kącik dla pań*). Зараз можемо стверджувати, що найпершою з попередньо згаданих львівських газет, яка започаткувала жіночу сторінку була єврейська «Chwila: Dziennik dla spraw politycznych, społecznych i kulturalnych», що виходила польською мовою (1919–1939) («Хвиля: Щоденник для справ політичних, суспільних і культурних»). У підшивці номерів газети за 1924 р. ми віднаходимо поодинокі спроби започаткування окремої шпальти, що знайомила б жінок із тенденціями моди: «Z dziedziny mody» («Зі сфери моди», Ч. 2005, 1924 р.) «Z królestwa mody» («З королівства моди», Ч. 2012, 2018, 1924 р. Редагувала сторінку авторка під псевдонімом Тітін (Titine). З 1925 р. шпальта змінює назву на «Kącik dla pań» («Куточок для пань», Ч. 2159, 1925 р.) і також продовжує висвітлювати раніше обрану тематику моди. До 1931 р. матеріали про моду інколи виходили під зміненими назвами шпальти: «Z mody kobiecej» («З жіночої моди», Ч. 2829, 1927 р.); «W specjalnym kąciку» («У спеціальному куточку», Ч. 3504, 1928 р.). Відзначимо нерегулярність випусків жіночої рубрики про моду: 1924 р. — 4 випуски; 1925 — 16 випусків; 1926 р. — 1 випуск; 1927 р. — 7 випусків; 1928 р. — 6 випусків; 1929 р. — 6 випусків; 1930 р. — 1 випуск, 1931 р. — 5 випусків. Авторками публікацій окрім згаданої Тітін (Titine), були Францішка Гербстоуна (Franciszka Herbstówna) та Людвіка Габлова (Ludwika Gabłowa). З 1932 р. посаду редакторки відділу моди обіймає магістр Яніна Глазгалувна (Janina Glasgallowna), а сама рубрика починає з'являтися у газеті що два тижні під назвами : «Z dziedziny mody» («Зі сфери моди», Ч. 4608-4725, 1932 р.); «Z mody» («Про моду», Ч. 4732 1932 р. – Ч. 5844, 1934 р.). З 1934 р. назва рубрики знову зазнає змін, тепер це вже «Z krainy szyku i piękna» («З країни шику та краси», Ч. 28-Ч.82, 1934 р.). З грудня 1934 (Ч. 99) до червня 1939 р.

(Ч. 1486) жіноча сторінка виходила під постійною назвою «Z krainy szyku i mody» («З країни шику і моди»), за редакцією Яніни Глазгалувної (Janina Glasgallowna) та нечастими публікаціями Міранди (Mirande).

Крім тематичної сторінки про моду, що з колонки у 1924 р. до 1934 р. переросла в повноцінну тематичну шпальту, газета «Chwila» мала іншу функціональну тематичну сторінку «Głos Kobiet» («Голос жінок»). «Głos Kobiet» з 1925 р. (а не з 1930 р., як повідомляють більшість пресознавчих джерел) що два тижні інформувала єврейських жінок Львова про громадське та політичне життя, про видавничі новинки, про догляд за дітьми, про жіночий рух та життя жінок у Палестині. Редагувала шпальту Бетті Фойєрман (Betty Feuermanowa) — знаменита журналістка та директорка жіночої гімназії Єврейського товариства народних та середніх шкіл у Львові (Gimnazjum żeńskie Żydowskiego Towarzystwa Szkoły Ludowej i Średniej we Lwowie). За весь час існування шпальти «Głos Kobiet» з 1925 по 1939 рр., за нашими приблизними підрахунками, побачило світ понад 204 її випуски.

В рамках жіночої сторінки «Głos Kobiet» публікувала свої статті низка журналісток: Rachela Auerbach, dr Anna Brossowa, dr Ruta Brustiger, Róża Czackesowa, Henryka Felkowska, dr Klara Feuersteinowa, Gabriela Fraenklówna, dr Giza Frenklowa, dr Kornelia Grafowa, dr Laura Grünberg, Dina Karlowa, Sulamith Karlówna, dr Cecylia Klastenowa, Olga Mehlerowa, Lila Nadel, dr Ada Reichenstein, Runa Reitmanowa, Tamara Schorowa, dr Zofia Schulbaumówna, dr Estera Tresówna i Miriam Wolman-Sieraczkowa [575, с. 35].

Упродовж 1938 р. на шпальтах «Chwili» виходила також тематична рубрика «Kaścik dobrej gospodyni» («Куточок доброї господині»), що цілком була присвячена кулінарним рецептам та технології приготування страв, консервування овочів, кондитерському мистецтву, правилам столового етикету тощо. Рубрика зазвичай займала 60% шпальти.

Жіночим справам присвячувалося так багато уваги на шпальтах «Chwili» передовсім тому, що єврейське жіноцтво Львова не мало власних часописів, тож єдиною платформою для «жіночого питання» залишалася газета. Насамперед потрібно відзначити, що єврейська спільнота довоєнного Львова була дуже численною. Дослідник Б. Левик стверджує, що станом на 1910 р. у Львові проживало близько 60 тис. євреїв, у 1921 р. ця цифра сягала 76 854 тис., а в 1931 р. — 99 595 тис. До 1939 р. кількість львів'ян єврейського походження становила 100 тис. осіб (32% населення міста). Носіями мови їдиш було 67 495 тис. осіб, івритом розмовляли 7 793 тис. осіб, польськомовними було 24 007 тис. осіб, незначний відсоток розмовляв німецькою, українською та російською мовами [223, с. 70].

За даними перепису населення Львова 1931 р., у місті проживали всього 312 231 особа, з них жінок єврейського походження було аж 51 652 тис. осіб (34 984 тис. — їдишомовні; 3 814 тис. — івритомовні; 12 666 — польськомовні) [517, с. 43].

Зважаючи на те, що «Chwila» виходила польською мовою, можна припустити, що потенційними її передплатницями були не лише єврейки, але й русинки і полячки. Невеликий обсяг та кількість шпальт «Z krainy szyku i mody» («З країни шику і моди») та «Głos Kobiet» («Голос жінок»), їх вузьке тематичне спрямування, а також економічна доступність усім верствам населення (адже газету «Chwila» передплачували чи не всі польськомовні євреї Львова), забезпечили довгий життєвий цикл цих несамотійних мікровидань.

Серед українськомовних видань міжвоєнного Львова, що приділяли значну увагу жіночому питанню, були газети «Діло» та «Новий Час». Треба зазначити, що жіночі теми, і зокрема тема моди, не раз ставали предметом обговорення у «Ділі». Перші замітки про події у світі моди ми знаходимо на шпальтах «Діла» у рубриці «Новинки» за 1916 р.: «Українські вишивки на віденській виставі опіки над виселенцями» (Ч.7) та «Українська мода у Відні» (Ч. 10).

З вересня по грудень 1922 р. у «Ділі» стартує проєкт Мілени Рудницької «Жіночий вісник» — тематична шпальта суфражистського спрямування. До цього

«Жіночий вісник» друкувався з березня по серпень 1922 р. у «Громадському віснику» [336]. «Жіночий вісник» — це перший офіційний орган «Союзу українок», що радше «винаймав» місце на шпальтах «Діла», ніж був його тематичним додатком. З припиненням існування «Жіночого вісника», суто жіночі питання не полишали шпальт «Діла». У рубриках «Новинки» та «Всячина» з жовтня 1924 р. по листопад 1936 р. перманентно з'являються замітки про модні тенденції, а подекуди й репортажі з показів мод, що їх регулярно влаштовували кооперативи «Труд» та «Українське Народне Мистецтво». Приблизно 25 публікацій про моду нам вдалося відшукати на шпальтах «Діла» за період 1924–1936 рр.

Саме мода стала тією нішею, яку погодилися віддати жінкам на сторінках «Діла». На нашу думку, мода – явище ексцентричне, що однаково приваблює до себе як жінок, так і чоловіків. Мода часто провокує, викликає ажіотаж, і публікації про її тенденції стають цікавим доповненням до «сухих» аналітичних оглядів політичних подій, що зазвичай наповнюють щоденні газети.

За категоріями публікації про моду 1924–1936 рр. можна поділити на:

- *інформаційні матеріали про українське народне вбрання* («Зразки народньої краси», 1931. Ч.24; «Хороба міської моди. Втеча волинських сіл від української національної ноші», 1931. Ч.24; «Виставка «Українського Народнього Мистецтва» в Данцінгу», 1931. Ч.150; «Українські вишивки — найновіша мода», 1933. Ч.190; «Панорама народньої ноші», 1936. Ч.279 тощо);
- *огляди загальносвітових тенденцій* («Мода практичного століття», 1926. Ч. 221; «Фашистівська мода для дам», 1929. Ч.241; «Жіноча мода 1932 р.», 1932, Ч. 58; «Більшовицька мода», 1932. Ч. 117; «Жіноча мода борониться перед кризою», 1933. Ч. 34; «Наше жіноцтво і мода. Показ модерних одягів», 1933. Ч. 341; «Нова париська мода», 1935. Ч. 125; «Журнал моди для муринів», 1935. Ч. 319; «Осінні моди на берлінській виставі (від власного берлінського кореспондента)», 1936. Ч. 208 тощо).

Зростання кількості матеріалів про моду, а також інформаційних повідомлень про жіночий рух, зумовило появу у «Ділі» самостійної тематичної шпальти «Жіноча

сторінка», що вперше була надрукована 4 грудня 1936 р. Редактором шпальти стала близька приятелька Лідії Бурачинської, докториня з права та інженерка з економіки й торгівлі Харитина Кононенко, штатна співробітниця «Діла» і позаштатна журналістка часописів «Нова Хата» та «Жінка». Тематична шпальта проіснувала до 15 грудня 1939 р. Заявлена періодичність її виходу у світ — щотижнева (у п'ятницю), а фактична періодичність нерегулярна (щотижня, що два тижні, щомісяця). За весь період її існування вийшло 65 випусків. Власної нумерації тематична шпальта «Жіноча сторінка» не мала.

Як і всі тематичні шпальти для жінок у газетах міжвоєнної доби, «Жіноча сторінка» донині була невивченим явищем, хоча являє собою безцінне джерело відомостей з різних галузей, а також дає змогу реконструювати хронологію подій минувшини у максимально достовірній формі. Так, наприклад, у жодному з біографічних досліджень редакторки «Жіночої сторінки» Харитини Кононенко немає ані згадки про те, що вона упродовж трьох років працювала на редакторській посаді у газеті «Діло». Крім того, досліджуючи матеріали «Жіночої сторінки», можна оцінити журналістський і редакторський хист, інтелектуальний рівень, світогляд Харитини Кононенко. Ця тематична шпальта — своєрідний щоденник редакторки, що знайомить нас із її творчою спадщиною.

«Жіноча сторінка» мала збалансований апарат: передова проблемна стаття та чотири постійних рубрики «З нашої хроніки», «Зі світа», «Практичні поради», «Балачки про моду». Передові проблеміди належать перу не лише Харитини Кононенко (псевд. Рита, ко.-тя., Х.К.), але й таких авторів як Дарія Дзерович (псевд. Дарка), Ліза Крук (крипт. Лю-ко, Ліза К.), Ярослава Мандюкова (м. Перемишль), Оксана Дучимінська, Т. Доля, Лідія Бурачинська, Іванна Герасимчук, Меланія Нижанківська, Марія Р., Марія Морачевська, Д. Грегোলінський, Василь Свищ, М. Качмарська. Якщо траплялись екстрені події, що могли б зацікавити дружин передплатників газети «Діло», то замітки або репортажі про ці події, зокрема про

«ревії моди» (покази моделей одягу), друкувались на тематичній шпальті «Сторінка без політики».

Треба відзначити відповідальне та професійне ставлення Харитини Кононенко до редагування «Жіночої сторінки». Виховання у сім'ї Валерії О'Коннор-Вілінської, харитативна праця у Канаді, дві вищі освіти та академічний титул, врешті журналістська праця у різних часописах Галичини та Чехословаччини — весь цей акумульований досвід Харитина Кононенко екстраполювала на «Жіночу сторінку». Як наслідок, ця тематична шпальта вирізняється збалансованістю матеріалів за темами, достовірністю поданого фактичного матеріалу. У статтях редакторки немає популізму та «гучних» висловлювань. Всі припущення вона аргументує і обґрунтовує, отримані із інших джерел дані — верифікує. Завдяки такому редакторському та журналістському підходу, «Жіноча сторінка» залишається цікавою для наших сучасників не лише з погляду ретроспективи, але й сьогодення.

Стиль викладу матеріалу Харитини Кононенко — не шаблонний, не «рафінований», вона не зловживає канцеляритами та мовними штампами. Свою журналістську думку Харитина викладає логічно, обґрунтовано. Питання, які вона порушує на «Жіночій сторінці», — дискусійні. Її висловлювання як експертки з різних питань жіночого побуту та моди не контроверсійні, вони спонукають до глибших роздумів над темою. «Жіноча сторінка» — це, по суті, прототип сучасного блогу у інтернет-мережі, співтворцями якого є читачі.

Редакторську та журналістську творчість Харитини Кононенко, а зокрема роботу над проектом «Жіноча сторінка», було розглянуто нами у публікаціях «Становлення Харитини Кононенко як журналістки та редакторки жіночої преси» та ««Балачки про моду» Харитини Кононенко — нове слово у жіночій пресі Галичини (На матеріалах «Жіночої сторінки» у газеті «Діло» (1936—1939 pp.))» [13, 8].

Попри те, що на момент заснування «Жіночої сторінки» її конкурентами на ринку україномовної львівської жіночої преси могли бути лише «Нова Хата»,

«Жінка» та «Жіночий Голос», Харитина Кононенко мала небезпідставні побоювання щодо шквалу недоброзичливої критики нового пресового органу: «В першу чергу поява цієї сторінки викличе, якщо не невдоволення, то бодай заувагу, що така сторінка непотрібна, бо є спеціальні жіночі часописи, які стараються задовольнити інтереси жіноцтва. Мають вони і свій досвід і свої організації та членів, які жіночий часопис передплачують і поява ще й у «Ділі» такої сторінки може викликати лише непотрібне замішання серед тих передплатниць, а то й зменшити їх число» [203, с. 5].

Редакторка у першому випуску «Жіночої сторінки» запевняє потенційних читачок, що тематична шпальта не може бути конкурентом повноцінному часопису, а також не створена з метою ідеологічної пропаганди [203, с. 5]. Планувалося, що «Жіноча сторінка» стане новинним додатком, платформою для обговорення щоденних подій, суттєвих для жіноцтва Львова: «На цій нашій сторінці будемо лише зафіксувати події біжучого життя, відгукуватимемось на важніші з них, повідомлятимемо наших читачок про те, що діється серед нашого і чужого жіноцтва, будемо старатися подавати відомости про визначніших наших жінок та про жінок інших народів, які можуть бути або добрим або відстрашливим прикладом для нашого жіноцтва, звертатимемо увагу українського жіноцтва на окремі його завдання у певні менти чи в деяких ділянках нашого життя та будемо старатись, щоб вони бодай раз на тиждень мали для себе малу розривку і відпочинок, перечитуючи нашу сторінку. Ми певні, що цим не зменшимо числа передплатниць наших спеціальних жіночих часописів, ані не зменшимо їх ваги і значіння» [203, с. 5].

Таких додатків, як «Жіноча сторінка», дуже бракувало у 1930-х. Жіночі часописи на кшталт «Нової Хати» чи «Жінки» мали чітке тематичне спрямування і не могли собі дозволити обговорювати якісь побутові зловоденні питання, як це практикувалося на «Жіночій сторінці». Гортаючи «Жіночу сторінку», знаходимо чимало публікацій на гострі соціальні теми: «Духова самовистарчальність» (Ч. 289,

1936 р.) — про гештальт-терапію; «Нашій жіночій молоді треба фахової господарської освіти» (Ч. 121, 1937 р.) — про вибір вишу для випускниці школи; «Дисципліна» (Ч. 153, 1937 р.) — про основи педагогіки у стосунках матері та дитини-підлітка; «Наша господиня і наша служниця» (Ч. 239, 1937 р.) — про етикет стосунків господині та її покоївки; «Поезія дарунку» (Ч. 283, 1937) — про звичай хабарництва у школах; «Чи вміємо ми бавитись?» (Ч. 13, 1938 р.) — про гніт буденності на плечах молоді та вміння цього гніту позбутись; «Бенкет серед чуми» (Ч. 47, 1938 р.) — про нераціональні витрати коштів жінками в угоду мінливої моди; «Модерна поведінка нашої молоді» (Ч. 96, 1938 р.) — про шкідливі звички юнаків та дівчат у поводженні зі старшими та з однолітками; «Більше сердечности» (Ч. 8, 1938 р.) — про домашнє насилля та допомогу постраждалим від нього жінкам; «Бабська робота» (Ч. 154, 1939 р.) — про гендерну нерівність.

Заангажованість українських львів'янок у феміністичний рух 1930-х призвів до поділу фемінного соціуму на три групи: міщанки-інтелігентки; радикальні суфражистки та феміністки; селянки, що активно долучилися до жіночого руху.

Радикальні суфражистки та феміністки були небезпечною категорією, адже агресивно сприймали патріархальні цінності, характерні для львівської еліти першої третини ХХ ст. Харитина Кононенко виступала за гендерний паритет, який не виключав патріархальної складової суспільства, не противився їй. Серед передплатників «Діла» були не лишень чоловіки, але й жінки, що виступали проти чотирьох канонічних патріархальних «к» у житті кожної жінки: діти (Kinder), кухня (Küche), церква (Kirche), сукня (Kleider). Для таких Харитина Кононенко мала обґрунтовану відповідь: «Ми зрештою не тільки цінимо, але й шануємо оті «дрібниці», які наповнюють життя жінки, коли вони потрібні і доцільні для суспільства, і тим самим не легковажимо й отих чотирьох «к» [203, с. 5].

Стратегія Харитини Кононенко як редактора полягала у максимальній консолідації зусиль спільно із читачами. Вона закликала читацьку аудиторію

наповнювати шпальту статтями, репортажами, замітками про цікаві події у Львові та світі [203, с. 5].

Попри те, що «Жіноча сторінка» друкувалась у газеті, що здебільшого передплачували чоловіки, Харитина намагалась привернути маскулінне коло читачів «Діла» до питань жіночого життя: «Ми певні, що коли наші Читачки відповідно зустрінуть цю нашу сторінку, то зроблять її не тільки цікавою для жінок, але її читатимуть і чоловіки, що ще може не вірять у жіночі сили, але звикнуть поволі поважати оті «дрібні» інтереси, як дуже часто прикрашують і злагіднюють людське життя, а то й кладуть підвалини під життя цілого народу» [203, с. 5].

Через рік існування «Жіночої сторінки» можна було підбити підсумки: «Було досить похвал, але часом була і критика. Коли ця критика була слухна, вислухували ми її уважно і старались недостачі направити так, аби наші читачки мали те, чого хотіли. Похвалам були очевидно раді, тим більше, що заповнювати цю сторінку цікавим матеріалом було не так легко, бо на жаль, наші жінки ще не дуже люблять писати і число співробітниць було невеличке, а ділянок життя, які ми хотілиб охопити та про них на Жіночій Сторінці поговорити, є досить багато», — писала редакторка тематичної шпальти [199, с. 5].

Серед негативних ознак співпраці редактора з читачами, як з потенційними позаштатними журналістами є неорганізованість, хаотичність роботи над кожним випуском шпальти. Оскільки Харитина Кононенко виконувала обов'язки і відповідального редактора, і журналіста, вона потребувала зовнішнього інформаційного джерела для наповнення шпальти. Власне цим джерелом були читачі. Та, не маючи фінансової винагороди за написання матеріалів для рубрики, передплатниці не поспішали надсилати матеріали вчасно, через це інколи доводилося друкувати запізнілі замітки в інших рубриках «Діла» [205, с. 5].

Не обійшлося, звісно, і без політичного ангажування з боку «Союзу Українок», які не пропустили шанс зробити «Жіночу сторінку» своєю політичною трибуною. Реакція Харитини Кононенко на це була досить спокійною, вона

зберігала нейтралітет щодо агресивної форми фемінізму, яким іноді грішили львівські провідниці жіночого руху. Ось що вона пише у відповідь на опортуністські намагання заповнити «Жіночу сторінку» пропагандою феміністичного руху: «Обіцували ми на нашій першій Сторінці, що не будемо конкурувати з тими жіночими часописами, які вже виходять та не будемо творити на нашій Сторінці якоїсь спеціальної жіночої ідеології. І цього ми дотримувались. Також не хотіли ми, щоб Сторінка була трибуною тільки одного якогось угруповання [...]. Ми раді інформувати про все, що діється у жіночому світі, не встряваючи у внутрішні справи окремих організацій. Якщо яка українська жіноча організація має жаль, що ми про неї інформували за мало, то найбільша вина у цьому — брак інформаційного матеріалу» [205, с. 5].

Крім політичного нейтралітету, Харитина Кононенко радо приймала конструктивну критику на адресу свого редакторського проєкту, закликала читачок й надалі брати активну участь у наповненні тематичної шпальти, жваво обговорювати проблемні питання редакційної політики, давати концептуальні та слушні поради: «Просимо висловлювати всяку свою критику та брати активну участь у видаванні цієї Сторінки, бож нашою метою є дати нашому ширшому жіночому загалові можливість висловлювати свої думки на сторінках нашого часопису [...]. Від себе обіцяємо тих завваг вислуховувати та по змозі до них пристосовуватись, бо доброї критики не боїмось, навпаки — ми собі її бажаємо» [205, с. 5].

Третьою львівською газетою, що підтримала хвилю започаткування жіночих шпальт, був видавничий проєкт Івана Тиктора — «Новий Час». Новому часу присвятила свою дисертацію львівська дослідниця Зоряна Наконечна («Часописи видавничого концерну «Українська Преса» в контексті західноукраїнської журналістики», 2016 р.) [288], а детально аспекти існування тематичного додатка для жінок ми висвітлили у публікаціях «Генеza «Жіночої Сторінки» крізь призму моди та фемінізму: на матеріалах газети «Новий Час» (1926-1939 рр.)» [10] та

«Fashion-референтність Стефанії Мартинюк на шпальтах газети «Новий Час» (1935-1939 pp.)» [14].

Заснувавши у 1925 р. газету «Новий Час», Іван Тиктор розумів комерційну вигоду із запровадження жіночої шпальти. Супроти «Діла», «Новий Час» — майже сучасне видання, динамічне та інформаційно всеохопне. Маючи кореспондентів у різних кутках світу, Іван Тиктор створив насправду всенародний улюблений друкований орган. Світлини на крейдованому папері, кольорові заставки, репортажі з європейських столиць про культурно-мистецькі та політичні події — цьому шерегу привабливих для читацької аудиторії не вистачало лишень тематичного додатка для жінок, аби максимально розширити коло потенційних передплатників «Нового Часу».

Отож, вже на другий рік свого існування, «Новий Час» у четвертому кварталі 1926 р. презентував широким масам тематичну шпальту «Жінка», перший випуск якої вийшов 15 жовтня 1926 р. у ч. 75 (284 «Нового Часу»). «Жінка» не мала власної нумерації, але регулярно щотижня з'являлась на четвертій сторінці газети.

Заповідалося, що «Жінка» буде промоутером змін у гендерно нерівному суспільстві міжвоєнного Львова: «Ця сторінка п.з. «Жінка» призначена не лишень для жінок тих, які уже є свідомими і діяльними громадянками, але і тих, які мають щойно зрозуміти свої громадянські завдання, а покищо їх круг ділання обмежується до чотирьох стін домашнього огнища. Вона призначена для всього українського громадянства — так симпатиків, як її ворогів ідей поступового жіноцтва» [410, с. 4].

В планах редакторки «Жінки» було «пропагувати ідею не лишень формальної, але і фактичної рівноправності жінки та порушувати усі феміністичні питання». Ймовірно, що редагувала «Жінку» Олена Федак-Шепарович, адже її автоніми найчастіше знаходимо внизу публікацій шпальти [410, с. 4].

Треба відзначити, що редакції шпальти вдалось виконати свої обіцянки. Щотижнево в рамках рубрик «Зі світа», «З життя сусідів» та «Всячина» з'являлися публікації про життя жінок у різних країнах світу та їхній поступ на феміністичній

нів: «Жіночий конгрес в Чілі» (Ч.81 (290), 1926 р.), «Ватиканська бібліотекарка» (Ч.81 (290), 1926 р.), «Польська жіноча кредитова кооператива» (Ч. 84 (293), 1926 р.), «Жіночі права в Аргентині» (Ч. 98 (307), 1926 р.), «Жінки — правники у Франції» (Ч. 14 (239), 1927 р.), «Нові обмеження жіночих прав в Італії» (Ч. 17 (332), 1927 р.), «П'ять місяців тюрми за обиду турецьких жінок» (Ч. 41 (354), 1927 р.), «Боротьба з торгівлею жінками» (Ч. 126 (440), 1927 р.) тощо.

Щовипуску у «Жінці» традиційно вміщалося дві проблемні статті (напр. «Жінки-винахідниці», Ч. 5 (320, 1927 р.) та 4-6 заміток, рідше один репортаж (напр. «Українське студентство на міжнародному форумі», Ч. 121 (435), 1927 р.) або один інформаційний звіт (напр. «Резолюції Краєвого Жіночого Зїзду в справі виборів розписаних до законодавчих установ Польщі», Ч. 11 (464), 1927 р.). Траплялися також рецензії («Рецензія на реферат феміністки Карін Міхаеліс «Жінки між собою», Ч. 23 (336), 1927 р.), анонси («Зїзд делегаток Союзу Українок», Ч. 35 (348), 1927 р.), некрологи («Дніпрова Чайка», Ч. 32 (345), 1927 р.) та рекламні оголошення («Курс для інструкторок отирає «Союз Українок», Ч. 81 (290), 1926 р.) тощо.

З 1928 р. «Жінка» стала виходити як окремий додаток з власною нумерацією, але друкувалась на восьмій шпальті «Нового Часу». Також кожен номер «Жінки» став присвячуватися певній темі (напр. «Що треба знати українській жінці про вибори?», Ч. 19 (471), 1928 р.). У першому півріччі 1928 р. вийшов лише один номер «Жінки», а з жовтня 1928 р. додаток став виходити під новою назвою «В жіночому світі. Тижневий додаток». Як і раніше, випускних відомостей про додаток не зазначається. Тематична і жанрова палітра публікацій — незмінна, феміноцентрична.

У третьому номері додатку редакційна колегія звернулася до читачів: «Так назвали ми тижневий додаток «Нового часу», в якому будемо поміщувати справи, що торкатимуть головним чином жінок. Кажемо «головним чином» тому, що немає на світі справ, що цікавили би чи торкалися би виключно жінок чи виключно мужчин. І на нашу думку навіть поділ на «мужеський» — про який впрочім ніколи

зокрема не говориться — і «жіночий» світ був би недоцільний, якщо ми жили в часах, коли б у світі всі рахувалися тільки з людиною, а не з людиною чи жінкою» [57, с. 8].

Як і «Діло», «Новий Час», не ставив собі за мету нівелювати роботу наявних тоді жіночих часописів: «Відкриваючи рубрику «В жіночому світі», ми не мали і не маємо наміру конкурувати з жіночими журналами. Ми хотіли тільки, щоб читачки «Нового часу» знайшли на сторінках нашого часопису між іншими відомостями також те, що їх більше цікавить, як других, та щоб вони мали місце на висказання своїх думок в різних жіночих справах» [57, с. 8].

Ймовірно, що додаток «В жіночому світі» редагували провідні членкині Союзу Українок, а тому, це, по суті, був ще один пресовий орган феміністичної організації Галичини : «З огляду на це, думаємо присвятити цю рубрику перш за все інформації про стан жіночого руху у світі та у нас, дискусії над різними питаннями того руху та вкінці обговоренню усіх проблем, що тісно з тим рухом зв'язані. Окрім того залишаємо в тій рубриці місце на звітлення та інформації про організаційний рух українського жіноцтва та про його працю в наших загально-громадських установах» [57, с. 8].

Як і Харитина Кононенко, редакторка додатку «В жіночому світі» чудово розуміла вагу комунікації редакції з читачами, а тому закликала їх до тісної співпраці: «Здаємо собі добре справу з того, що ця рубрика буде щойно тоді жива та цікава, якщо наше жіноцтво захоче взяти в ній участь своїми статтями, замітками та голосами в дискусії над різними порушуваними в тій рубриці справами» [57, с. 8].

Останній (8-й) випуск тематичного додатка «В жіночому світі» з'явився 14 грудня 1928 р. З цього дня, аж до 25 січня 1932 р. жіноча шпальта у «Новому Часі» не публікувалась. Звісно, що у закордонній пресі час від часу з'являлись цікаві матеріали про жіночу моду і «Новий Час» публікував їх у формі фотозаміток. За

період з 17 березня 1930 р. до 27 липня 1931 р. всього було надруковано 16 фотозаміток манекенниць у модному вбранні, з підписаними коментарями.

Поява у «Новому Часі» за 25 січня 1932 р. нової рубрики «Жіночий кутик» стала приємною несподіванкою для дружин передплатників щоденника. «Жіночий кутик» — рубрика (не тематична шпальта і не самостійний додаток), що займала лише чверть шпальти (2 колонки). Вочевидь, змінилась і редакторка рубрики, адже «Жіночий кутик» крім кооперативних та суспільно-політичних справ нагадував жінкам про їхні першочергові завдання, як матерів, дружин та берегинь домашнього огнища. Всього за період існування рубрики з 25 січня 1932 до 1 червня 1932 р. вийшло 9 її випусків. Далі читачок «Нового Часу» чекала півторарічна перерва.

16 лютого 1934 р. на шпальтах «Нового Часу» з'явилися «Жіночі вісті» — тематична шпальта, редагована дружиною співробітника «Нового Часу» Михайла Струтинського — Марією. Знана письменниця (псевд. Віра Марська) редагувала також 1937-1939 рр. щомісячник «Союзу Українок» — «Українку», а в часі війни (з грудня 1941 р. до травня 1944 р.) була співредактором літературно-мистецького журналу «Наші дні». Про роботу над проектом «Нового Часу» Марія Струтинська згадує в інтерв'ю з Мартою Тарнавською: «Один рік (1934) я редагувала жіночу сторінку «Нового часу», де була рубрика «Наші гутірки» на теми щоденного життя, з порадами в добрій поведінці тощо. А що це був рік першого Українського Жіночого Конгресу в Станиславові, то у статтях доводилося відбивати напади тих, хто призначував тоді жінці тільки ролі дружини і матері. Ці обов'язки, значення родини взагалі, були теж у центрі зацікавлень нашого жіночого руху, але не єдиними, при переході багатьох ділянок з тісного родинного поля в дію суспільну. Задля цього змагалися й наші піонерки за кращу освіту для жінок» [424, с. 11].

За той невеликий відрізок часу, що Марія Струтинська очолювала «Жіночі вісті» (всього 27 випусків), вона залучила до співпраці своїх колег з «Союзу Українок» та відомих письменників і журналістів і композиторів: Ольгу Дучимінську, д-ра Софію Парфанович, Лідію Бурачинську, Зінаїду Мірну, Марію

Островерху, Ольгу Сенечівську, Софію Вольську-Мурську, Ігоря Лоського, Василя Барвінського Юліана Тарновича.

Марія Струтинська здійснила, корисну реформу: публікації на шпальті стали підписуватись псевдонімами або криптонімами. Зараз це дозволяє розшифрувати авторів цих матеріалів, чого не скажеш про попередні випуски жіночих додатків, де авторство практично не зазначалося.

1935 р. вкотре приніс зміни. На передостанній, 16 сторінці «Нового Часу» за 6 січня 1935 р. з'явилась тематична шпальта «Сучасна жінка» з постійними рубриками «Що варимо?», «Наші діти», «З нашого досвіду», «Що добре знати?», «Поштова скринька», «Дома». У зверненні до читачів «В журі до нас» редакція позиціює «Сучасну жінку» як порадицьку шпальту, що дасть відповіді на побутові запитання кожної господині [421, с. 16].

Редакція закликала читачок до активної комунікації та обміну корисними порадами, апелюючи до досвіду закордонних часописів: «У чужих народів такий обмін думок дуже поширений. Там розуміють те, що — редакція часопису хоче своїм читачкам йти на руку, а розуміючи, що саме жінкам дуже тяжко нераз приходитьсь щось вирішити з браку знання чи практики, отвирає для них окремий порадицький в часописі» [421, с. 16].

Авторами публікацій «Сучасної жінки» були Лідія Бурачинська, Дарія Старосольська, М. Васьків та читачки під криптонімами «Емеритка», «Ю.С.», «В.», «О.Л.», «М.К.», «О.К.». Крім кулінарних рецептів, порад щодо ведення домашнього господарства та педагогічних статей, у «Сучасній жінці» приділялося не меншу вагу фото- та інформаційним заміткам (рубрика «Новинки») про досягнення і звитяги жінок за кордоном: «Жінка режисеркою театру» (Ч. 23 (1945), 1935 р.), «Жінка міністром фінансів» (Ч. 57 (1980), 1935 р.), «З життя української еміграції в Польщі» (Ч. 108 (2031), 1935 р.), «Жінка Третьої Німеччини» (Ч. 51 (1974), 1935 р.), «Жінка, що самітно перелетіла Тихий Океан» (Ч. 23 (1945), 1935 р.) тощо.

Хронологічні рамки «Сучасної жінки» невеликі — 22 випуски з 6 січня 1935 р. по 15 червня 1935 р. Далі знову перерва до осені і аж 29 вересня 1935 р. Цього числа з'являється у «Новому Часі» шпальта «Для наших читачок», що становить неабиякий інтерес з боку журналістики моди, адже вперше за існування щоденника «Новий Час» регулярно та професійно знайомить читачок з тенденціями моди. Редактор шпальти була призначено Стефанію Мартинюк (псевд. і крипт. Тета Стефа, Сте-ма, С.М., с. март., М.С.) — журналістку та авторку практичного посібника «Виріб овочевих вин і соків» (1938 р.).

Назва шпальти часто змінювалась: з 6 листопада 1935 р. — «Нашим читачкам», з 17 травня 1937 р. — «Жіноча сторінка», а з 20 червня 1938 р. знову «Нашим читачкам». Заявлена періодичність її появи — що два тижні, а фактична — нерегулярна: у II півріччі 1935 р. — це три випуски, у 1936 р. — 14 випусків; у 1937 р. — 11 випусків; в 1938 р. м три випуски, а в 1939 р. жіноча шпальта побачила світ єдиний і останній раз. Сумарно за весь відрізок функціонування шпальти «Нашим читачкам» (з 29 вересня 1935 р. по 03 липня 1939 р.) вийшло у світ її 32 випуски.

«Нашим читачкам» — є україномовним аналогом шпальти «Z krajiny szyku i mody» у газеті «Chwila». Лінійні ескізи моделей жіночого одягу, стилістика подачі матеріалу, жанрова палітра (здебільшого огляди тенденцій моди) — все це об'єднує ці дві шпальти, що одночасно виходили у львівських щоденних газетах.

Крім експресивних, насичених засобами художньої виразності оглядів тенденцій жіночої моди, які Стефанія Мартинюк перекладала з німецькомовних та франкомовних журналів та адаптовувала до української ментальності, «Нашим читачкам» також знайомила із подіями в світлі жіночого руху за права та свободи.

Після двох років успішного функціонування тематичної шпальти, редакторка Стефанія Мартинюк звернулась до читачів із підсумками роботи та конкретними пропозиціями: «Продовж двох років з початку раз, опісля двічі в місяць, ми подавали Вам, Дорогі Читачки, все те модне, що проєктують і вводять знатоки моди. Інформувати старалися ми по змозі докладно, об'єктивно, систематично й подрібно.

За весь час праці старалися ми бути в близькій звязку з жерелами моди, щоби приносити своєчасно нашим Читачкам найдрібніші її зміни та вимоги. Інформації свої доповнювали ми плястичним зображенням; ілюстраціями — зразками моди» [297, с. 13].

Через вузьку тематичну спрямованість шпальти та її обмежену жанрову палітру було не доцільно налагоджувати комунікацію з читачами, але Стефанія Мартинюк, як і Харитина Кононенко прагнула конструктивної критики для вдосконалення своїх редакторських навичок: «Звертаємося до Вас, Читачки, щоб були ласкаві висказатися в цій справі та відповісти нам на нашу анкету, відносно теперішнього ведення сторінки: її змісту, форми, пояснень тощо та написати свої завваги, побажання, які ми візьмемо під увагу та по можності виконаємо їх» [297, с. 13].

Рідко, та все ж Стефанія Мартинюк публікувала не лише огляди тенденцій моди, а й критичні статті й замітки про соціально-політичні теми: «Відпочиваймо, й дамо відпочити» (Ч. 135, 1937 р.), «Міжнародній жіночий конгрес» (Ч. 135, 1937 р.), «Перший жіночий парламент» (Ч. 135, 1937 р.), «Коле в очі.. (На маргінесі появи польської книжки про українське жіноцтво)» (Ч. 106, 1937 р.).

Висновки до Розділу 2

Потенційними споживачами україномовних друкованих медіа з галузі моди станом на 1931 р. були 19 843 тис. львів'янок. Ймовірно, контент моди у жіночих часописах міг зацікавити кравчинь, яких у Львові мешкало аж 6 659 осіб. Окрім того, діаспорна гілка потенційних читачів зростала відповідно до хвиль еміграції. На загал, львівські жіночі журнали мод, об'єднані територіальними і хронологічними рамками, спільністю структурно-композиційних елементів, змістом та ідейним спрямуванням журнали мод складають групу споріднених видань:

- русофільські часописи для «благородних дівчат» та «поважних дам» («Лада», «Русалка», «Очаг»);
- часописи для русинок-феміністок («Жіноче Діло», «Жінка», «Жіночий Голос»);
- культурно-мистецькі часописи для інтелігенток («Нова Хата»);
- тематичні газетні шпальти для жінок («Жіноча сторінка» у газеті «Діло»; «Нашим читачкам» у газеті «Новий Час»; «Z krainy szyku i mody» у газеті «Chwila»).

Позаяк становлення української журналістики моди припадає на добу активізації жіночого руху у світі та Львові зокрема, кожне із жіночих видань було полем для дискусій і міркувань, новин та інформаційних повідомлень на тему фемінізму. Розвиток фемінізму безпосередньо впливав на розвиток журналістики моди, позаяк мода стала одним з інструментів фемінізму. Основні функції моди 1853-1939 рр.: висловлення за допомогою одягу протесту проти патріархального ладу, самоствердження жінки в образі емансипантки, рівної чоловікові у правах і свободах; засіб для заробітку на життя працею кравчині, модистки, швачки, корсетярки, трикотарки тощо, а отже і фінансова стабільність та незалежність від чоловіка, що тягне за собою вільний вибір партнера для подружжя, не мотивований лише його фінансовими статками.

Засновник «Лади» і «Русалки» — Северин Шехович, — ставив собі за мету зібрати воєдино, опрацювати та систематизувати матеріали практичного призначення, які згодяться молодим жінкам (дружинам та донькам священників) для виконання домашніх, сімейних та світських обов'язків і допоможуть утримувати себе заробітковою кравецькою працею у разі втрати годувальника сім'ї.

Русофільський часопис «Очаг» намагався згуртувати усіх жінок російського походження та москвофільських поглядів, що мешкали у міжвоєнній Європі. Та передплатниці виявилися байдужими до феміністичної концепції «Очага» і перестали його фінансово підтримувати, мотивуючи це тим, що він суто «жіночий», а повинен би висвітлювати ще й теми, цікаві чоловікам.

В «Жіночому Ділі», редагованому Оленою Кисілевською, чітко проглядаються два тематичні напрямки — феміністичний та естетичний (огляди моди). Редакторка пророкувала, що жінка початку ХХ ст. ще не скоро стане вільною від патріархальних догм, але настане час, коли гендерна рівність буде звичним явищем. Праця жінок, на її думку, є важливим чинником на шляху до здобуття незалежності Україною.

Періодичний орган Союзу Українок «Жінка» демонструє модель збалансованого фемінізму. Його редактора Мілена Рудницька не відкидала гендерну роль жінки, культивовану у патріархальному суспільстві, а намагалася врівноважити фемінність і маскулінність таким чином, аби вони не конфліктували на шпальтах «Жінки».

Радикальний «Жіночий Голос» на чолі із Франкою Стаховою — журнал, «що має партійну закраску», — тяжів до соціалістичного фемінізму, спрямованого на реформи в культурній та економічній сферах життя для утвердження гендерного паритету. Редакція «Жіночого Голосу» відстоювала думку, що жінка повинна не лише здобути рівні права на політичне волевиявлення, але також повинна стати співтворцем політичного життя нації.

«Нова Хата» — культурно-мистецький журнал, заснований, аби «прогнати з української хати» чужі видавництва й залучити широкий загал жіноцтва до співпраці в українському журналі. Колектив редакції «Нової Хати» вважав за потрібне пробудити в жінці її приспані творчі сили, щоб у домашньому житті перестала вона бути робочою машиною, а стала творцем-мистцем. «Нова Хата» не закликала до боротьби за жіночі права, не насаджувала політичні та соціальні стандарти, не критикувала політичний устрій, а залишалася вірною суто жіночим потребам, при цьому приховано демонструвала феміністичні настрої у своїх публікаціях.

Тематичні шпальти для жінок у газетах — це симбіоз співпраці жінки-журналістки та чоловіка-редактора. Жіноча сторінка у газеті — медійний продукт зовсім іншого штибу та гатунку, ніж жіночий часопис. Тематична шпальта «Głos Kobiet» («Голос жінок») у єврейській польськомовній газеті «Chwila» інформувала жінок Львова про громадське та політичне життя, про видавничі новинки, про догляд за дітьми, про жіночий рух та життя жінок у Палестині. Упродовж 1938 р. на шпальтах «Chwili» виходила також тематична рубрика «Kącik dobrej gospodyni» («Куточок доброї господині»), що цілком була присвячена кулінарним рецептам та технології приготування страв, консервування овочів, кондитерському мистецтву, правилам столового етикету тощо.

«Жіноча Сторінка» у «Ділі», редагована Харитиною Кононенко, стала новинним додатком, платформою для обговорення щоденних подій, суттєвих для жіноцтва Львова. Харитина Кононенко виступала за гендерний паритет, який не виключав патріархальної складової суспільства, не противився їй. Стратегія Харитини Кононенко як редактора полягала у максимальній консолідації зусиль спільно із читачами, що ставали співтворцями інформаційного продукту.

Третьою львівською газетою, що підтримала хвилю започаткування жіночих шпальт, був видавничий проєкт Івана Тиктора — «Новий Час». Видавець прагнув отримати комерційну вигоду від започаткування жіночої шпальти. Упродовж

виходу «Нового Часу» у ньому друкувалися чимало жіночих сторінок: «Жінка» (1926-1928); «Жіночий кутик» (1932); «Жіночі вісті» (1934); «Сучасна жінка» (1935); «Нашим читачкам» (1935-1939). Тематична сторінка «Нашим читачкам», очолювана Стефанією Мартинюк, майже цілком була присвячена моді, але, крім експресивних оглядів тенденцій жіночої моди, які редакторка перекладала з німецькомовних та франкомовних журналів та адаптовувала до української ментальності, «Нашим читачкам» також знайомила із подіями у світлі жіночого руху за права та свободи.

РОЗДІЛ 3.

РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЖУРНАЛІСТИКИ МОДИ В ДИСКУРСІ МІЖВОЄННОГО ЛЬВОВА

3.1. Жіноча преса як трибуна світових тенденцій моди

Становлення і розвиток журналістики моди в Україні прямо пропорційно залежний від глобальних соціокультурних процесів, що цілком пронизують усі сфери людського життя. Аналізуючи соціокультурні процеси, ми доходимо висновку про приховані невидимі причини, що лежать в основі людського розвитку. Кінець XIX ст. подарував світові промислову та буржуазну революцію, руйнування патріархального типу суспільних відносин, конвеєрний тип масового виробництва, технічні інновації, зміну мистецьких напрямків, розвиток засобів масової комунікації, транспорту тощо. Це все комплексно вплинуло на парадигму моди, масові смаки в одязі та мистецтві.

Людмила Дихнич стверджує, що за зміною форм одягу, принципів і способів його виробництва можна простежити соціокультурний поступ суспільства. Розвиток моди як результат суспільно-економічного прогресу демонструє ті світоглядні перетворення, що відбувались у свідомості людини впродовж усього існування людської цивілізації [112, с. 159].

На думку Ірини Колесник, соціальність моди означає її стосунок до жіночого питання, а не жінок по суті. Мода здійснює атаку на суспільство, яке інтенсивно фемінізується внаслідок емансипації жінок. Крім того, мода імморальна, тобто не розмежовує добро та зло, красиве й потворне, раціональне чи ірраціональне. Мода руйнує будь-який порядок, усталені звичаї, скасовує класову боротьбу, тому жодна влада її не сприймає. Мода чинить спротив будь-якому імперативові, будь-якій ідеології, проте без жодної мети (Ж.Бодріяр). Яскраво протистояння влади відносно моди виявило себе у радянський період [194, с. 202-203].

З філософських суджень Олени Скалацької випливає, що наприкінці XIX ст. соціально-цивілізаційні трансформації сприяли демократизації та плюралізму моди, доповненню її новими функціями в суспільстві. Саме візуальний образ, побудова якого повинна відповідати модному коду, простору, стає необхідною вимогою виконання деяких соціальних ролей індивіда, а розвиток промисловості та інформаційні технології прискорили поширення модних тенденцій та їхній вплив на суспільство. Таким чином, формуються нові соціальні умови, соціальні відносини між індивідами та групами, у межах яких відбувається розвиток, поширення простору моди [406, с. 6].

Філософиня стверджує, що у попередні століття, вищі верстви населення зробили свій значний внесок в ідейно-духовний розвій суспільства, що певним чином позначилося й і на інноваціях в одязі. Нижчі верстви населення копіювали ці матеріальні тенденції, що соціально обмежувало простір моди. У сучасному суспільстві відбулось розширення соціального простору моди, збільшення кількості його суб'єктів [406, с. 6].

Ірина Колесник, з погляду історика, наголошує, що наприкінці XIX – на початку XX ст. мода як соціальне явище пережила справжню революцію. Вона стала масовою, поширилася серед різних соціальних страт, особливо середнього класу, а через селян, які працювали в місті, проникла у село. Мода демократична, предмети одягу перетворюються на товар, котрий виготовляється в майстернях, приватними кравцями, що робить його доступним широким верствам. Виникає розгалужена мережа магазинів модного одягу, в яких окремі товари «підганяються» під замовника. Популяризації моди сприяла індустрія модних журналів, що друкували викрійки трендових моделей вбрання. Мода стає вкрай мінливою, реагуючи на соціальні зміни, політичні події, суспільні настрої та смаки [194, с. 202].

Реакція моди на соціальні зміни виявила себе на шпальтах численних жіночих часописів та газетних тематичних сторінок. Кожен fashion-журналіст вважав за потрібне прорефлексувати на тему модних дотепів, новинок, курйозів, надмірностей

тощо. Особливо багато журналістської критики та пересудів припало на Прекрасну епоху (1871-1914), коли жіночі капелюшки досягли абсурдно великих розмірів і стали об'єктом глузувань з боку сильної половини людства.

3.1.1. Вікторіанська епоха

Французька революція 1789 року зумовила крах соціальної ієрархії й на перший план стала велика буржуазія — основа французького суспільства XIX століття. Знамениті французькі літератори Ж. Кокто, Ж. Жіроду, У. С. Колет, і художники — Р. Дюфі, К. Берар, вплинули на популяризацію журналів мод. У Франції перший ілюстрований журнал мод «Cabinet des Modes» почав видаватись у 1785 р. У Веймарі став виходити «Journal des Luxus und der Moden». Для обраної публіки після першої світової війни друкувався журнал «Yelette du bon ton». Усі вони відзначалися високим дизайнерським і поліграфічним рівнем [112, с. 126].

Після проголошення Третьої республіки (1870 р.) класова структура суспільства зазнала серйозних потрясінь, окреслювалося коло жінок, які впливали на розвиток «високої моди»: дружини заможних буржуа, актриси, дами півночі (дорогі куртизанки). Саме на їхні смаки орієнтувалися кравці після 1850-х [520, с.150].

У другій половині XIX століття до моди стали активно долучатися широкі верстви населення, навіть нижчі класи стежили за модними тенденціями. Поява в 1850-х роках у Франції універмагів сприяла популяризації моди. Величезні універсальні магазини надавали покупчиням свободу вибору, пропонували розмаїття товарів за прийнятними цінами. Завдяки міжнародним виставкам, перша з яких відбулася в Лондоні в 1851 році, а також розвитку громадського транспорту — залізниць і пароплавів, — торгівля переживала безпрецедентний підйом. Модні журнали, кількість яких різко зросла у другій половині XIX століття, сприяли утвердженню паризької моди у світі як домінуючої, канонічної [520, с. 150].

Перший український журнал мод «Лада» з'явився у Львові акурат у 1853 р., що збігався і з періодом розквіту Вікторіанської епохи у Європі. Жанрова палітра часопису — огляди тенденцій моди, рекомендації з технології пошиття жіночого легкого одягу. Постійні рубрики, — «Дамскіи ручніи работы. Шитье», «Парижски моды», «Моды», «Шитье», «Дамска тоалета», — знайомили читачок із паризькими тенденціями у моді. Істотним мінусом рубрик про моду була відсутність ілюстративного супроводу. На нашу думку, це утруднювало сприйняття матеріалу та його завсвоєння, тим паче, що мода орієнтується саме на інструменти візуалізації. Те саме можна сказати про технологічні поради з пошиття різних видів жіночого одягу. Без наочних технічних малюнків такі публікації втрачають будь-яку цінність.

За час існування часопису вийшло всього 23 публікації з тематики моди: «Дамскіи ручніи работы. Шитье: робленіе суконь и кошуль», «Парижски моды», «Модный парижскій дамскій капелюхъ», «Дамска тоалета: модный уборъ невѣсти (молодой)», «Изь теперѣщности: до модного житія», «Дамска тоалета: мода существуетъ теперь только ввремя ночи», «Дамска тоалета: Особлившій уборъ волосовъ», «Дамска тоалета: новая мода въ Мадридѣ» тощо.

У «Ладі» ми знаходимо також відомості про технологічні новинки у сфері легкої промисловості [470-471], зокрема про винайдення швейної машини: «Швальная машина изобрѣтеная Американцемъ Говесъ, заведеная въ Лондонѣ по фабриках и стоитъ около 300 фл. Сшиваетъ она два кусники матеріи двома иглами, изъ которыхъ одна стоитъ прямо и подвигается то въ гору, то въ низъ; друга имѣеть полукружнй видъ и подвигается горизонтально» [470, с. 64].

Вочевидь, Северин Шехович тут має на увазі винахід американця Еліаса Гоу (Elias Howe) — швейну машину, запатентовану ще у 1846 р. Аналізуючи модні тенденції, які Северин Шехович передруковував з паризьких журналів, можна стверджувати, що часова різниця між первинним джерелом і публікацією у «Ладі» могла сягати і двох років. Тобто актуальність модних оглядів була сумнівною. Цикл публікацій під спільними назвами «О наружности дѣвиць» та «О красотѣ женской»

присвячувався естетичним стандартам жіночої зовнішності. Автор, ймовірно сам Северин Шехович, розмірковує над філософським поняттям жіночої краси та її значенням у суспільстві.

У Вікторіанську епоху (1837-1901), в середині XIX століття, жіночий силует став дуже об'ємним; кринолін став ще ширшим, досягнувши апофеозу в 1859 році, і лише в 1868 році перетворився в турнюр [520, с. 153]. У другій половині XIX століття промислова революція істотно вплинула на життя суспільства. Торкнулася вона і одягу, який відтепер став товаром масового виробництва. Поступово у вищому суспільстві сформувався суворий етикет, який наказував жінкам змінювати вбрання сім або вісім разів на день: «ранкова сукня», «сукня для полуденного чаювання», «візитова сукня», «вечірня сукня» (для театру), «бальна сукня», «сукня для вечері у ресторації», «домашня сукня» (її одягали перед сном) і, нарешті, «нічне вбрання» [520, с. 153].

Перша половина XIX ст. відзначена винаходом механічного валу для набивання малюнка на тканині., а в 1856 році був винайдений анілін — синтетичний барвник. Тканини, пофарбовані аніліном виглядали яскраво і модно [520, с. 154]. У 1851 р. Ісаак Мерріт Зінгер удосконалив конструкцію швейних машин, що призвело до масового виробництва «готового одягу» (*confection*), який до того був по кишені не лише буржуазії. Паралельно розвивалася висока мода (*haute couture*), яку заснував британець Чарльз Фредерік Ворт (*Charles Frederick Worth*). У 1857 р. кутюр'є відкрив у Парижі перший «будинок моди» і щосезону влаштовував покази мод з професійними манекенницями [520, с. 154].

Чарльз Фредерік Ворт (1825-1895) підняв кравецькі навички до рівня «*haute couture*». Спочатку цей термін означав швейне мистецтво високої якості, але поступово, на тлі процвітання справи Уорта, термін став символом першокласного одягу і високої моди. Ворт став першим власником будинку мод і ключовою фігурою, відповідальною за перетворення національної промисловості в міжнародну індустрію [524, с. 172].

У Вікторіанську епоху завдяки розвитку парової промисловості були винайдені перші механічні ткацькі верстати простого переплетення, які дозволяли отримувати різноманітні тканини, і дуже популярну тоді шурхотливу тафту. Швейні машини, що їх можна було орендувати на тиждень разом з паперовими викрійками, вперше з'явилися у продажу завдяки Ебенезеру Баттеріку в 1863 році. Водночас поради в журналах мод дозволяли жінкам бути в курсі останніх тенденцій [524, с. 148].

А в 1868 р. Северин Шехович робить другу спробу, після 15 років перерви, наситити львівських модниць оглядами паризьких тенденцій. Новий часопис «Русалка» проіснував з 1868 по 1870 рр. та був дещо досконалішим за свою попередницю «Ладу». «Русалка» двічі на місяць подавала огляди тенденцій моди, технологічні інструкції з пошиття жіночого легкого одягу, а головне — з'являються перші критичні статті та поради стиліста щодо організації елементів гардероба відповідно до зовнішності жінки. Кожна передплатниця отримувала в комплекті з черговим номером журналу лекала сукні або аксесуарів до неї, по яких могла самотужки викроїти та пошити виріб.

За період існування часопису вийшло понад 34 публікації у межах постійних рубрик «Яких красавица має добирати красокъ въ убраню?», «Моды», «Всячина. Моды». Авторкою деяких технологічних описів з пошиття одягу є імовірно передплатниця під криптонім К.А. Як і у «Ладі», ілюстрацій у «Русалці» немає, що негативно впливає на культуру видання. Вочевидь це був вимушений хід, адже в одному з оглядів моди Северин Шехович нарікає на відсутність ілюстрацій у своєму часописі: «Жаль, що фризурь можно толькo рисункомъ представить; словами годѣ!». У критичних статтях («Яких красавица має добирати красокъ въ убраню?») вперше порушується питання стилю, простоти і смаку в одязі. Жінка освічена і емансипована протисавляється неосвіченій кокетці, що сліпує слідує тенденціям моди: «правдиво образованну даму можѣ на 50 крокоѣвъ распознати по елегантной ее простотѣ отъ такой, котра выстроена пышно и безвкусно (безъ смаку)» [495, с. 5].

У рубриці «Домоводство» постійно друкувалися поради з ремонту і хімічного чищення жіночого вбрання. Оглядам модних тенденцій притаманна метафоричність та багатство алюзій. Жінка постає жертвою моди — сакрального та міфологізованого явища, а текстильна промисловість позиціонується як інструмент реалізації раніше нездійснених бажань: «Колись-тамъ одна дама нагадалась о́тдати свою руку, однако поставила три варунки: домагалася именно трехъ сукней; одной такой, що видно незнаный ей былъ нашъ тюль, другой сукни вытканой изъ свѣтла солнечного, а третьей изъ свѣтла мѣсячного. Отже, фабрикант Геезе продае теперь свѣтла солнечного и мѣсячного на ло́ктѣ, по 4 таляры» [268, с. 13].

Северин Шехович не забуває знайомити читачок із досягненнями модної індустрії. Так у 1867 р. Ісак Лемб (Issac Lamb) запатентував машину для в'язання панчіх та заснував свою фірму (Lamb Knitting Machine Corporation), яка існує донині. Про цю подію відразу було повідомлено у «Русалці»: «Уже попередь являлися машины до вязаня поньчохъ, но были они о сто́лько похибныи, що не робили цѣлой поньчохи. Теперь Американецъ Ламбсъ выдумалъ машину такую, що можно нею очка спущати и набирати, вязати поньчоху чи то на палець, або на п'яту, або на лытку» [86, с. 31].

Не минула «Русалка» увагою перші спроби паризьких дворянок реформувати моду на балу у турецького посла. Автор не у захваті від «бунту коротких спідниць», адже вважає довгі спідниці хорошим інструментом для маскуванню некрасивих ніг [170, с. 47]. Питання коротких спідниць ще не раз порушувалося на шпальтах «Русалки». Стає зрозуміло, чому реформа моди так довго відкладалася. Мода на вкорочені сукні пасувала радше молодим дівчатам, а старші жінки соромилися свого тіла, то були переконані, що краще носити довгі сукні: «На улицу они зовсѣмъ годятся, все-таки то́лько для молодыхъ дамъ; такіи же дамы, котри до́йшли до якогось вѣку, здѣлали бы себе смѣшными, если бы брали на себе сукнѣ короткіи» [267, с. 136].

Не лише про технологічні, але й текстильні новинки мали змогу прочитати передплатниці «Русалки». В Ч.5 за 17 (29) жовтня з'являється огляд трендової накидки від дощу з водовідштовхувальної тканини «waterproof». Як вбачається з огляду, патріархальна консервативна естетика поступилася місцем феміністичному комфорту і ергономіці.

Цей передвісник нової реформованої моди емансипанток спочатку був екзотикою у консервативному Львові. Северин Шехович зазначає, що не зважаючи на непоказний вигляд, новий тип вбрання поступово завойовував авторитет у жінок: «Чи ви бачили коли що нескладнѣйшого и гидшогъ? Все-таки треба признати, що тая нагортка дуже выгѣдна, именно въ дни мрачныи и въ дощѣ, особливо же въ дорозѣ [...]. Така нагортка, нѣбы якъ домино, ставить кожду даму на рѣвну степень, бо закрывае еи фигуру» [269, с. 78].

У оглядах модних тенденцій як приклад для наслідування часто згадувалась «цісарева Євгенія», себто імператриця Австрії Єлизавета Баварська. Емансипаційні тенденції торкнулися цісарського двору. Так непоодинокими випадками на балах у 1868 р. стала поява жінок у простих лаконічних сукнях без зайвих прикрас. Северин Шехович вважає, що добірний смак та поетична простота не мають нічого спільного із переобтяженими декором сукнями у стилі мадам Помпадур: «Цѣла туалета, простоты поетичной и вкуса выборного, чрезвычайно выроѣняется оѣь пересадныхъ костюмоѣвъ Помпадуровыхъ. Начинают теперь змавлятися противъ пересадному убранно на туалетахъ визитовыхъ а заводити елегантну простоту» [271, с. 116].

Важливо зазначити, що «Русалка» не лише пропагувала реформу жіночого вбрання на користь феміністичного і суфражистського руху, а й була промоутером модних віянь. В одному із оглядів моди є покликання на статтю із культового берлінського журналу мод «Der Bazar. Illustrierte Damen-Zeitung» (1855-1936 pp.) [271, с. 114].

Під кінець існування «Русалки» зміна моди набирала обертів: кринолін канув у лету, а на зміну йому прийшов турнюр. Для Галичини це був також виклик, адже

модні товари завжди були і залишаються вагомою статтею витрат сімейного бюджету, а часта зміна модних тенденцій здатна розорити модницю. Северин Шехович вважає моду дзеркалом часу: «За зміною моди иде зміна манієрѡвъ, котрыхъ треба застосовувати до капелюха, до сукнѣ, до черевикѡвъ або чоботикѡвъ» [270, с. 310].

Редактор зазначає, що нова мода намагається спокутувати зменшенням обсягів одягу ті надмірності, які тривали у епоху громіздких кринолінів. Він правильно зауважує, що «елеганцію убору не становить тепер дороговизна матеріи, а більше крої и бѡгатство рисунку» [270, с. 310]. Проти зарубіжних часописів «Лада» і «Русалка» виглядають провінціальними, дилетантськими, але, зважаючи на їх одноосібне видання і низку геополітичних та культурно-історичних факторів, що певним чином впливали на всю українську друковану продукцію Галичини, сам факт існування цих видань вже є великим досягненням, адже вперше протиставляє українську пресу (нехай написану мовними покручами — язичієм), польській.

В останній чверті XIX ст. на розвиток костюма починають впливати ще два фактори: медицина і спорт. У 1880-ті роки функціональним вбранням для заняття велосипедним спортом суспільство визнало блумерси — різновид жіночих брюк. Вперше в середині XIX століття в такому костюмі з'явилася феміністка Амелія Дженкс Блумер (Amelia Jenks Bloomer) [520, с. 155].

Пізніше класичну амазонку (жіночий костюм для катання верхи) було доповнено штанами «блумерсами» і адаптовано для їзди на велосипеді, катання на ковзанах і лижах. Так з'явився сучасний прототип жіночого спортивного вбрання.

3.1.2 Епоха ар-нуво

«Квіткове безумство», «істерика ліній», «дивна декоративна хвороба», «стилістична вседозволеність» — так відгукувалися сучасники про ар-нуво, перший міжнародний стиль дизайну, який виник в 1880-х роках в Англії та проіснував до кінця Першої світової війни [452, с. 51].

У моді період ар-нуво між закінченням ХІХ ст. і початком Першої світової війни (1890-1914) у Франції заведено називати Belle Epoque («Прекрасною епохою»). Панівний декаданс епохи модерн диктував свою особливу естетику. Атмосфера перехідного періоду вдихнула нове життя в жіночу моду. Штучний силует, характерний для ХІХ століття (його формували нижній одяг), поступився місцем новим формам ХХ століття, які повторювали вигини жіночого тіла [520, с. 153].

Наскільки швидко модні тенденції підкріплювалися активним раціональним виробництвом і збутом, настільки швидко журнали мод ставали засобом поширення цих тенденцій серед читацької аудиторії. Провісник сучасних журналів мод, часопис «La Gazette du Bon Ton» (1912-1925) виходив у Парижі за редакцією французького видавця Люсьєна Фогеля у співпраці з Мішеlem де Брюнофф, майбутнім творцем французького «Vogue», а у червні 1909 р. контрольний пакет акцій журналу «Vogue» (з 1892 р.) придбав американський видавець Конде Монтроуз Наст [524, с. 209].

Хронікер модних тенденцій, Конде Наст поклав початок ідеї лімітованих видань, націлених на заможну аудиторію, і його журнал відразу став об'єктом підвищеного попиту. «Vogue» висвітлював авангардний рух в мистецтві, фотографії, літературі та моді, в рамках єдиного культурного контексту [524, с. 210].

На рубежі століть ці модні журнали, розповідали читачам про новітні події в світі моди. Талановиті художники, як-от Поль Іріб і Жорж Лепап, сприяли тому, що саме цей період стали називати золотим століттям модних ілюстрацій. Поль Пуаре першим використав каталог для того, щоб познайомити публіку зі своїми роботами [520, с. 332].

У Львові у 1912 р. (саме у рік заснування паризького «Gazette du Bon Ton») Олена Кисілевська вперше запропонувала жіночий журнал мод сучасного типу. Ілюстрований ескізами закордонних художників, часопис «Жіноче Діло» виходив українською мовою і, що найголовніше, редагувався жінкою, що було нечувано.

Журнал проіснував лише один рік, виходив щоквартально, але встиг зайняти почесне місце в історії української журналістики моди. Олена Кисілевська сама писала огляди моди, яких, на жаль, налічується лише чотири : «Що несе нам весняна й літня мода», «Як одягають ся літом?», «Осіння мода», «На зимовий сезон». Крім модних оглядів знаходимо ще критичні статті «Краса жінок» і «Народні костюми: уваги жінки».

Попри короткочасність виходу часопису, він, у порівнянні «Ладою» та «Русалкою», зредагований і зверстаний дуже професійно. Всі публікації про моду мають феміністичний відтінок. Олена Кисілевська засуджує мартнотратність львівських модниць: «Придивімся, що робить з грішми жінка, така, що має багатого татунця або мужа або й така незалежна, що сама на себе заробляє? І се не тяжко відгадати, се само кидає ся в очи: вона — гарно убираться ся. Так! Лиш подивіть ся уважно, а зараз пізнаєте таких щасливих по широчезних капелюхах, вбраних дорогим страусиним пір'ячком, по дорогих сукнях першої моди, по дорогих костюмах і т.п.» [89, с. 7].

Редакторка не схвалює жертву здоров'ям на користь моди і глузує з модних «вибрик» львівських панночок одягати модне вбрання, не відповідне до погодних умов: «Половина весни минає — а модний сьвіт не має ще случайности запрезентувати свої новости. Що правда, більше нетерпеливі пані, мимо холоду пробують показати ся на проході — в моднім англійським украшеним безлічию дорогих гудзиків костюмі — або в довгім до землі, з легкого суконця з широкими вилогами плащи. Але се не дуже удаєть ся і змерзла, закостеніла елегантка біжить що сил до хати, щоб чим борше натягнути знищений, уприкрений вже зимовий костюм або плащ» [487, с. 1].

1912 р. — час розквіту сецесії, і галичанки надихалися простотою та витонченістю ліній силуету парижанок: «По величезній навалі прикрас шиковані Парижанки, вертають до шляхотної простоти і тепер блюзочка з гарного батисту, прикрашена гладким викладаним ковніром, є дуже ношена» [491, с. 6].

Химерний ар-нуво, знаменитий своїми громіздкими головними уборами, часто ставав об'єктом карикатур у тогочасній пресі. Олена Кисілевська так описує цю моду: «Капелюхи прибрали небувалі розміри. Цілі колеса вкриті цвітами й перами; нераз трудно вмістити в дверях вагону або трамваю. Попри них, якби для контрасту — малесенькі шапочки цілі з квіток або малі капелюшки соломяні з малесеньким рондтком, прибрані тільки парою великих крил» [491, с. 6].

Турецький стиль і захоплення Сходом також знайшли відображення у львівській моді: «[...] появили ся також оригінальні м'які чорні плюшеві шапочки, що формою нагадують трохи шапки весельчаків та за самоту прикрасу мають припняту егрету, зроблену з попелястого футерка» [298, с. 7].

Жінки поступово стали запозичати елементи чоловічого гардероба. Не минула ця тенденція і капелюшки: «Велику симпатію зеднує собі дамський циліндер, зближений формою до мужеського. Розумієть ся, що крім сього що-до моди в капелюхах панує велика різнородність, але добре виконані моделі все таки дають певні незаперечні вказівки» [298, с. 7].

Жіночі костюми набувають утилітарності, ознакою чого є повернення кишень до моди: «Від давна великою хобою жіночого одягу є брак місця, деб могла помістити ся так потрібна річ — як кишенья. Отже тепер помаленьку вертає мода до неї, на початок не тільки в жакетах (на лівій стороні грудей) але також у всіх сорочкової форми блюзах» [298, с. 8].

Завойовують львівський ринок і спортивні та класичні костюми в англійському стилі: «З костюмів на першій пляні бачимо гарні спортові убраня, прибрані долиною і при станику футром, яке взагалі тішить ся сього року великою популярністю [...]. На звичайні костюми — скромна англійська форма — при аксамітових запнята на великі барилковаті або випуклі гудзики і грубі шовкові шнури» [276, с. 5].

Сецесійні тенденції, запроваджені кутюр'є Жаком Дусе, Жанною Пакен, Полем Пуаре, стають панівними у моді Львова: «Фасон суконь загально — чи з

модними туніками, чи укладаних, завиваних чи фалдових (плоскі машинові фалди) — все задержує стало форму високу і стрункий обтислий вигляд» [298, с. 7].

В одному із модних оглядів напередодні зимового карнавалу Олена Кисілевська звертає увагу на суперечності моди. Її хвилює питання соціальної несправедливості та потурання моди розвитку тенденції класової нерівності: «З одної сторони брязків збруї, дзвенкіт острених мечів на криваві бенкети з другої — голод, нужда під низькими сільськими стріхами, безробітє голодного пролетарияту, банкрутства позбавленої кредиту середньої кляси — а серед сього карнавал — з тисячами розбавленої розшалілої забавою публики» [276, с. 5].

Врешті Олена Кисілевська доходить висновку, що мода — це мистецтво, покликане відвернути увагу людини від думок про війну та економічну кризу. Мода лікує душу і надихає протистояти життєвим труднощам: «Може жите полягає як раз на тих контрастах — може у такі важні хвилі — справді треба шукати забутя страшної дійсности» [276, с. 6].

Бальний ансамбль у стилі віденської сецесії пересічній галичанці обходився вартістю в кілька сот крон, тому, інвестувавши у нього кошти, власниця мусила отримати максимальну вигоду із презентації свого образу на світському рауті. Олена Кисілевська описує модні тенденції для львівських балів: «Цьвітисті, шовкові брокати часто й перетикані золотом, мягесенькі аксаміти, атласи, шовкові крепи, шифони, тюлі — прибрані перлами, кружевами, золотом, дисетами й паметами, кольоровими камінями сталевими зірками — що наслідують добре брилянти — а все те упняте фантастично з довгими тренами удраповане рукою артистки-кравчихи робить із сучасної жінки якусь античну статую» [276, с. 6].

Ар-нуво — це епоха розвитку фотоапаратів, стереоскопії, фонографів, телефонів і грамофонів. Кіноіндустрія була на стадії експерименту. Спорт все більше приваблював жінок [524, с. 43-45].

Для європейців ар-нуво був періодом спокою, економічного зростання і наукових відкриттів. Після англо-французької угоди (1904) британські і французькі

споживачі все частіше відвідували нові салони таких дизайнерів, як Жак Дусе (1853-1929), Жанна Пакен (1869-1936), Поль Пуаре (1879-1944) і Люсі Дафф Гордон (1863-1935). Розваги франко-британської еліти — верхова їзда в Лоншані (фр. Longchamp), гра в казино в Довілі (фр. Casino de Deauville), полювання в Шотландії — служили джерелом натхнення для створення нових туалетів, що ставали все більш доступними для різних соціальних класів [524, с. 196].

Дослідники графічних стилів — Стівен Хеллер і Сеймур Чваст, — вважають, що стиль ар-нуво, затиснутий в просторі між «мистецтвом заради мистецтва» і функціональною естетикою, поєднував в собі творчість, майстерність і прагматику. Ар-нуво став першим напрямком в комерційному мистецтві, який служив для облагородження зовнішнього вигляду промислових виробів [452, с. 52].

Дослідниця історії львівської моди Ірина Кодлубай стверджує, що модерн (у Галичині побутувала назва «сецесія» від австрійського «сецесіон»), який повноправно ввійшов у львівську культуру з 1900 року, виявлявся передовсім через архітектуру — фасади споруд, інтер'єри, вітражі, художній метал та дерево, облицювальну кераміку [191, с. 76].

Однак ідеологічна концепція модерну тяжіла до створення повномасштабної єдності всього міського середовища, органічним складником якого, беззаперечно, був і одяг людей. Саме тому окремі елементи сецесійної архітектури стали прототипами зовнішніх форм одягу. Один з львівських журналістів початку ХХ століття порівнював фронтон і головний купол львівського залізничного вокзалу з «фризурою та капелюшком модниці» [191, с. 76].

Галицька сецесія популяризувалась місцевими газетами, часописами. Інтелігентки цікавились паризькими та віденськими фасонами суконь. Простота і зручність чоловічого костюма були взяті за основу для конструювання нових форм жіночого вбрання.

Модознавиця Ірина Кодлубай зауважує, що першими на сецесію відреагували львівські кав'ярні та мистецькі салони, обравши стилістичне оформлення інтер'єру

у стилі сецесії. Відповідно до цієї архітектоніки набрав сецесійного фасону та оздоблення одяг клієнток. Видатні львівські письменниці, акторки постали в авангарді новітньої львівської моди — Соломія Крушельницька, Броніслава Запольська. За якихось декілька років Львів став сецесійним містом, подібно до Відня, Парижа чи Праги [191, с. 76].

Вибух Першої світової війни в 1914 році загальмував розвиток модних тенденцій в одязі. Жінкам довелося взяти на свої плечі обов'язки чоловіків, що пішли на фронт. Відтепер їм був потрібний практичний одяг, а не вишукані костюми. З'явився попит на сукні простого крою та вкорочені спідниці, що виникли під впливом чоловічої моди [520, с. 332].

Період 1908–1914 рр. характеризується гарячковими пошуками нових візуальних засобів і форм. У моді того часу відобразилися актуальні політичні проблеми, розвиток соціальних рухів, боротьба жінок за рівноправність. Російсько-японська війна і розквіт колоніалізму призвели до появи екзотичних елементів в моді [524, с. 85].

Це був період культу оперети, яка не тільки була веселою розвагою, але і запровадила нові типи одягу. Крім оперети та модних драматичних театрів, подібну роль виконували ревію і кабаре зі знаменитими артистками, що пропагували не тільки аргентинський танець танго, але і разом з ним — спідницю-штани [524, с. 85].

Знайомство європейців з народним мистецтвом колоніальних країн Близького і Далекого Сходу сприяло розквіту в моді екзотичних елементів, і призвело до нового підходу в орнаменталізації тканин [524, с. 86].

Серед львівських сецесійних митців того часу виділявся Мар'ян Ольшевський, який своїми публікаціями та виступами з проблем естетики і мистецтвознавства активно розвивав стиль модерн. Створивши об'єднання художників «Зеспул», М. Ольшевський протягом 1910–1914 рр. заклав підвалини сучасного дизайну масової індустріальної продукції — одягу, килимів, меблів тощо. Він був одним з

найпалкіших теоретиків та ідеологів львівської сецесії, а особливу увагу звертав на орнамент, характерний для майбутнього стилю ар-деко [191, с. 110].

Історик моди Ірина Кодлубай зазначає, що художні проекти Станіслава Дембіцького, Каетана Стефановича, Мар'яна Ольшевського використовувалися в 1910-х у львівських кравецьких майстернях А. Мазовецької, А. Саммера, а також майстерні парасоль Л. Касслер. Каталізатором львівської моди початку ХХ ст. послужив театр як осередок естетичних віянь, адже сценографія вистав безпосередньо впливала на спосіб поведінки людини, стиль одягу, імідж в цілому [191, с. 111].

3.1.3. Епоха ар-деко

На початку ХХ ст. пишній квітковий ар-нуво поступово почав в'янути, торуючи дорогу функціональному дизайну. Мистецтвознавці Стівен Хеллер і Сеймур Чваст наголошують, що період, який ми називаємо епохою модернізму, — з 1908 (зародження кубізму) по 1933 (прихід до влади Гітлера) — у всьому світі був відзначений глибокими політичними, соціальними та культурними потрясіннями.

Поки дизайнери-модерністи боролися за перебудову суспільства відповідно до ідеалів функціональності і доцільності, дизайн стилю модерн — модний сплав нової спрощеної форми і старих декоративних тенденцій — штурмував споживчий ринок [452, с. 145].

Вперше на весь світ ар-деко заявив про себе у 1925 р. у Парижі на Міжнародній виставці декоративного мистецтва і художньої промисловості. Завдяки періодичним виданням, присвяченим дизайну, світовий ринок незабаром виявився буквально просоченим стилем ар-деко. Американських діячів реклами спочатку бентежили модерністські елементи стилю, проте врешті-решт і їх підкорило поєднання витонченої естетики і фльору сучасності [452, с. 147].

Саме на зорі зародження ар-деко у 1925 р. вийшов у Львові перший випуск «Нової Хати» — культового журналу мод, що і нині є взірцем для наслідування.

«Нова Хата» увібрала у себе кращі риси стилю ар-деко. Свіжість ідей, дохідливий виклад думок, вишукана українська мова, аполітичність, стильний дизайн — ось ключові характеристики багаторічного успіху цього часопису, що зумів згуртувати навколо себе усю українську еліту міжвоєнного Львова.

Не зважаючи на всі політичні колізії та економічні перипетії, «Нова Хата» проіснувала аж до Другої світової війни з періодичністю у 1925–1934 рр. щомісячно, а 1935–1939 рр. – двічі на місяць. Сумарна кількість публікацій про моду у «Новій Хаті» вражає — понад 1438 заміток, статей, оглядів модних тенденцій тощо з 1925 по 1939 рр.

«Нова Хата» збагатила українську журналістику моди численними жанрами, як-от: огляд тенденцій моди, ілюстрований світлинами або ескізами; технічний опис виготовлення предметів домашнього текстилю, ілюстровані ескізами; інформаційна стаття про освіту у сфері моди; культурологічна стаття з історії моди; фейлетон; огляд тенденцій моди в епістолярному стилі; замітка про події у світі моди; технологічний опис виготовлення моделі одягу, ілюстрований масштабованими лекалами; практико-аналітична стаття про основи стилю в одязі; огляд літератури про декорування одягу; проектна документація на моделі одягу, лекала яких подано у вкладці-додатку до поточного номера; проблемна стаття про феномен моди; полемічна стаття про явище моди; стаття практичного характеру про стиль в одязі та комбінування елементів гардероба; розширена замітка-порада щодо модернізування одягу; технологічний опис виготовлення трикотажних виробів; художній нарис про моду; епістолярій про стиль в одязі; рекламне оголошення кравецької чи моднярської майстерні.

Малювали неповторні ескізи моделей одягу та творили дизайн «Нової Хати» Галина Мазепа, Микола Бутович, Олена та Ольга Кульчицькі, Святослав Гординський, Марія Морачевська, Евдокія Сташків, О. Монастирська, Емілія Охримович, Михайло Осінчук, Софія Вальницька, Стефанія Базюк, Наталія Гуругула-Сенів.

Огляди тенденцій моди, критичні статті, статті з історії моди, технологічні інструкції з виготовлення одягу та багато іншого писали: Стефанія Савицька, Олена Шепарович, Софія Вальницька, Осипа Заклинська, Соломія Охримович, Софія Парфанович, В. Горбай, Анісія Свенціцька-Вострякова, Ірина Гургула, Марійка Браїленко, Катерина Дашеничева, Франка Стахова, Ірина Бонковська, Оріся, Лідія Бурачинська, Ярослава Музика, Северина Парилле, Харитина Кононенко, Костянтина Малицька, Емілія Бачинська-Зелена, Марія Штеліга, Еля Олесницька, Меланія Нижанківська, Герміна Шухевич, Амврозій Андрухович, Мирослава Гординська-Чапельська, Ірина Павликовська, Ольга Ляшецька, Уляна Старосольська, Олена Борисевич; Н. Мечникова, Ольга Целевич, Осипа Остаповичева, Олена Бережницька, Стефанія Чижович, Калина Танчаківська та ін. Треба зауважити, що тогочасні журналісти моди мали або кравецьку, або художню освіту, інколи це були представники правничої або технічної сфери.

Однією із професійних знавчинь моди, що надавала консультації читачкам часопису була видатна львівська модельєрка Емануїла Новак-Олесницька (Еля Олесницька). У 1935 р. на черговому засіданні клубу часопису «Нова Хата» було прийнято рішення започаткувати рубрику «Перерібки», в якій Еля Олесницька відповідала б на запитання читачок щодо перешивання і перелицювання немодного вбрання на тогочасні тенденційні моделі.

Новостворену рубрику Еля Олесницька редагувала з квітня 1935 р. (№ 11– 12; 13–14; 17; 19; 20; 22, 23; 24) до травня 1936 р. (№ 1; 3; 5; 7–8; 10). З жовтня 1935 р. і до травня 1936 р. «Модний порадник» виходив під назвою «З нашого досвіду». Вінцем редакторської і журналістської кар'єри Елі Олесницької стала постійна рубрика «Форми для всіх», що виходила в часопису «Нова Хата» з листопада 1936 р. до серпня 1939 р.. За цей період світ побачили 75 випусків рубрики [11, с. 260].

Ідея рубрики виникла на підґрунті відсутності україномовних матеріалів із кравецької справи для пересічних жінок без кравецької освіти. Рубрика мала на меті допомогти кожній господині пошити в домашніх умовах нескладні в

конструктивному і технологічному плані моделі легкого одягу та білизни. Слід зауважити, що читачки «Нової Хати» були в захопленні від нової тематичної шпальти, яка допомагала заощадити кожній господині сімейний бюджет на послугах ательє [11, с. 261].

У часі виходу в світ «Нової Хати» світові журнали мод стали висвітлювати нові аспекти модернізму в живописі — кубізм, експресіонізм, футуризм і абстракції. До середини 1920-х рр. на зміну вигадливим ілюстраціям американців Гелен Драйден (Helen Dryden) і Джорджа Планка (George Wolfe Plank) прийшла «французька художня школа», що зовсім інакше зображала моделі на ескізах: вигнуті брови, мигдалеподібні очі, пухкі губи і плоскі, короткі зачіски [524, с. 210].

Ар-деко розвивався в післявоєнний період, в час соціальних, художніх і політичних змін в Європі. Колосальна кількість загиблих чоловіків призвела до дисбалансу населення. У 1920 році 30-річні британки і американки отримавши виборче право, поступово переймали споконвічно чоловічі звички і заняття. Після виходу у світ у 1922 р. популярної повісті Віктора Маргерітта «La garçonne», виник стиль «гарсон» (фр. jeunesse garçonniere) — жіночий андрогінний силует з плоскими грудьми. Дівчат, які сповідували цей стиль стали називати поколінням «флепперс» (англ. the flappers) [524, с. 239].

Американські фільми, переважно комічні, перетворили кіноманію в справжню пристрась, що полегшувала сприйняття нових форм одягу, популяризованого кінозірками [524, с. 147].

Разом з модою змінювалася і зовнішність жінки. Дами стали носити короткі стрижки. Істотно змінилася довжина спідниці: тепер вона сягала до коліна. Зріла краса пишної жінки вийшла з моди, кожна красуня мріяла виглядати наче струнка дівчинка, а завзяті модниці почали одягатися як хлопчаки [520, с. 333].

Істотну роль у формуванні нового жіночого образу зіграла прихильниця стилю «гарсон» Габріель (Коко) Шанель, що ввела в ужиток поєднання тканини джерсі та фасонів, запозичених з чоловічої моди. В золотий вік haute couture (1920-1930-ті

рр.), такі зірки моди, як Жан Пату, Едвард Моліно і Люсьєн Лелонг, Мадлен Віонне тішили публіку своїми неповторними креатурами [520, с. 333].

У 1920-ті роки поняття «мода» і «мистецтво» стали монументальними. У пошуках цікавих ідей кутюр'є об'єднувалися з художниками. Представники нових течій в мистецтві — сюрреалізму, футуризму і ар деко — пропонували розглядати людину і довкілля в гармонії зі світом, як єдиний артистичний прояв Всесвіту. Однак Велика депресія 1929 р. поклала кінець післявоєнному розквіту мистецтва. Багато заможних клієнтів будинків високої моди відразу збанкрутували. Представники середніх класів, яким вдалося пережити потрясіння цієї епохи, задля економії стали шити одяг вдома самотужки. Мода стала більш суворою і консервативною [520, с. 334].

3.1.4. Епоха пізнього ар-деко

Економічна криза в Європі досягла кульмінації в 1929 р. Наслідком економічної політики в багатьох країнах стало прагнення до задоволення внутрішніх ринків вітчизняною продукцією, а також шлях обмеження імпорту. Геометричний силует «гарсон» з часом став зникати, і поступово знову з'явилася тенденція акцентувати одягом талію, груди та стегна. Винахід звукового кіно покінчив з ерою німих фільмів [524, с. 183].

Стиль популярних акторів, був для багатьох жінок зразком для наслідування. Зірка 1930-х Грета Гарбо запровадила в жіночу моду костюм чоловічого типу. Марлен Дітріх ввела в моду чоловічі штани. Нові види танцю завдяки кіноіндустрії швидко набирали популярності [524, с. 184]. Хоча у 1930-х термін *pret-a-porter*, або «готового одягу», ще не з'явився, будинки високої моди стали розробляти промислові колекції одягу для повсякденного життя [520, с. 334]. На початку 1930-х рр. зародився рух нового реалізму на чолі з американським ілюстратором Карлом Еріксоном. Його стиль асоціювався з природними обтічними лініями картин Едгара Дега [524, с. 211].

Фотографія, винайдена в ХІХ столітті, сприяла розвитку модних ілюстрованих журналів, які з'явилися вже на рубежі століть. Відповідно до того як якість фотографії удосконалювалося, подібних видань ставало все більше [520, с. 335].

У 1936 році американські видавці дійшли висновку, що журнал з кольоровим фото на обкладинці продається краще, ніж з малюнком на обкладинці. Починаючи з цього періоду, робота художників і фотографів використовувалася порівну, і лише після 1950 року акцент змістився на користь фотографії, популярність якої стала безпрецедентною [524, с. 211].

Тим часом у 1935 р. у Львові був заснований часопис «Жінка», що подавав модні тенденції у стилі глянсових німецьких журналів. Двічі на місяць читачки могли отримати відомості про не лише зарубіжні тенденції, а й про львівські покази мод та промислові виставки тощо у рубриках «Вечір народньої ноші», «Естетика одягу», «Ревія мод», «Культура тіла», «Що каже пані мода?», «Творимо туалети», «Покази моди». Всього за час існування налічується лише 22 публікації про моду.

Жанри, що використовувались у «Жінці» (1935–1939): репортаж з показу моди; звіт про презентацію колекції; огляд тенденцій моди, ілюстрований світлинами; культурологічна стаття з історії моди; стаття з порадами щодо формування гардероба; інтерв'ю з модельєром; стаття з порадами щодо моделювання одягу; замітка про моду за кордоном, стаття з теорії стилю в одязі [12, с. 65].

Якщо часопис «Нова Хата» тяжів до жанрів, що розкривають явище моди з практичного боку, то «Жінка» давала можливість читачам зазирнути за куліси показів модного одягу та поспілкуватися із галицькими дизайнерами. Вважаємо, що жанр репортажу чи звіту про fashion-ревю (показ мод) був унікальним явищем.

Власне fashion-ревю поділялися на дві групи: показ вбрання *prêt-à-porter* та «вечори народньої ноші» (себто автентичного або стилізованого українського народного вбрання). Зазвичай такі заходи були камерними і навіть деякою мірою «клубними», адже збирали довкола щоразу тих самих поціновувачів прекрасного.

Зазвичай звітували на папері про покази модного вбрання львівських дизайнерів музикознавиця Меланія Нижанківська, художниця Ярослава Музика, очільниця кооперативу «Українське Народне Мистецтво» (який власне й організовував ці покази) Ірина Гургула, піаністка Іванна Шмериковська-Прийма. Про покази мод за кордоном, а саме у Берліні охоче розповідала Оля Островська, співредакторка німецького глянцевого журналу «Die Dame» [12, с. 65].

Примітно, що публікації про моду у «Жінці» ілюструвалися напрочуд якісними світлинами. Деякі належали німецьким фотографам, а ті, що стосувалися львівських показів мод — українським. У цьому сенсі «Жінка» дуже схожа на сучасні глянсові журнали. Вона викликає почуття захоплення і творчої атмосфери, читач наче поринає у залаштунковий світ моди. Саме у 1930-х поступово окреслюється коло журналістів, що працюють власне у модній тематиці. Це здебільшого художниці, мистецтвознавиці і музикознавиці. Саме спорідненість методів вивчення моди і музики спричинила, що музичні критикині Меланія Нижанківська та Іванна Шмериковська-Прийма та вміло і влучно змогли репортувати про львівські імпрези зі сфери моди. Цікаво, що попри поважний вік, модними порадами у «Жінці» займалася і Костянтина Малицька під псевдонімом Віра Леб (скорочена форма від псевд. Віра Лебедова). Як професійна художниця і голова Асоціації Незалежних Українських Мистців (АНУМ), Ярослава Музика була добре обізнана із законами ритму, композиції, золотого перетину. Ці знання вона вміло застосовувала для надання стилістичних порад львівським модницям.

Без перебільшення зірковою журналісткою моди була Оля Островська. Саме завдяки ній «Жінка» наповнювалася репортажами з модних показів у Берліні. Редколегія «Жінки» брала за основу берлінські журнали, вчилася у них верстки, викладу матеріалу і добору публікацій: «Переглядаєте його з мішаними почуваннями подиву, заздрости і ніяковости. Отже так видають за кордоном ілюстровані часописи, на такому крейдовому папері, з такими чудесними

ілюстраціями і світлинами....Отже так у багатих культурних краях живуть люди, так мешкають, подорожують, одягаються» [369, с. 5].

Споміж німецьких часописів вирізнявся «Die Dame» — «найкращий німецький сальоновий двотижневик, присвячений доброму смакові й естетиці, який мабуть не має собі рівного в цілій Європі, вершок елегантності і люксову». Цей журнал був перлиною одного із найбільших видавничих концернів Німеччини — «Ульштайн» (нім. Ullstein Verlag) [369, с. 5].

Співредакторкою «Die Dame» була саме Оля Островська — «давня щира приятелька Союзу Українок, яка ще в 1929 р. була одною з делегаток на Міжнародньому Жіночому Конгресі у Берліні». Оля Островська була фактично редакторкою відділу моди (англ. fashion-editor) — «одна з тих інтересних сучасних жінок, що мають відвагу прожити своє життя по своєму та які твердою впертою волею і невтомною енергією добувають життєвий успіх [...]. Це наскрізь сучасна європейка і водночас велика дама (хоч одягнена незвичайно просто і скромно), така сама як ті, що їх бачимо на світлинах редагованого нею журналу».

Приїхавши до Німеччини, коли там панувала найбільша господарська скрута і безробіття, Островська зуміла побудувати кар'єру у редакції «Die Dame». Якісні світлини, цікаві ідеї у часописі «Die Dame», що демонстрував тенденції моди, були результатом копіткої творчої праці членів редакції: «Є три можливості збагачувати журнал новими ідеями: або хтось з членів нашої редакції має якусь цікаву думку чогось нового, небанального, або, подруге, таку думку піддає нам один із наших фотографів, або врешті находимо її у світлинах, які дістаємо сотнями і тисячами від усіх відомих, знаменитих фотографів і всіх аматорів і дилетантів з цілої Німеччини. Бо головну вагу кладе наш журнал на ілюстраційний матеріал і нема в ньому майже нічого, що не було би якнайтісніше звязане з світлинами чи рисунками або репродукціями. Ми не добираємо ілюстрацій до тексту, а навпаки текст дорабляємо до ілюстрацій. Очевидно ілюстраційний матеріал, зокрема світлини, мусять мати високо мистецьку вартість. Тому фотографи це наші необхідні і дуже важні

співробітники. За світлини, поміщені в «Die Dame», їх автори дістають неабиякі гонорарі, пересічно по кількадесять а не раз і по кількасот марок», — ділиться враженнями від роботи Оля Островська [369, с. 6].

Завдяки міжнародному досвіту, «Жінка», хоч і не стала культовим журналом про естетику моди (врешті не мала навіть такої цілі), але дуже наблизилася (наскільки це дозволяли кошти) до кращого взірця німецької періодики своїм поліграфічним і дизайнерським виконанням, а також змістовим наповненням.

Часопис «Жінка» перебував в авангарді модних тенденцій, тож всіляко підтримувала реформування жіночої моди. У статті Ярослави Музики «Мова жіночої одяжі» за березень 1935 р. читаємо: «Головні засади сучасного одягового стилю повстали в девятнадцятому столітті. Визначною ціхою цього стилю це демократизм. Усякий одяг стає доступним для всіх. При тому стає він одягом людини праці. В мужеській одяжі затрачується її різнокольоровість, вона стає одностайною та рівночасно інтернаціональною. Зникає галянтерія одягу, що мала в собі дещо жіночого. Одяг стає виразно мужеська. У жінки одяг стає також менше люксовий, а більше практичний. Сукні обтислі стають коротші та впливають на молодечий вигляд» [274, с. 5].

На думку художниці, предмети щоденного вжитку, як твори людських рук, носять на собі виразне свідчення естетичних почувань людини і її духовного життя. Одяг, як зазначала Ярослава Музика, є для нас документом не тільки матеріальної, але й духовної культури, свідомством естетичних почувань людини, ілюстрацією моральних поглядів певного часу [274, с. 5-6].

Редакція відділу моди «Жінки» з неохотою згадує моду XIX ст. Для львівської молоді 1930-х вікторіанська епоха була чимось на кшталт середньовічних тортурів: «Хто з нас пам'ятає ще часи «фішбінових» горсетів, високих бюстів, вузької «талії», тому ввижаються рівночасно примарні лиця, вкриті білим пудром з чорними обвідками під очима (роблені паленим корком!) [...]. Як далекі ми вже від тих часів!» [226, с. 6].

Оглядачка Лілі підкреслює вплив на львівську моду голлівудських зірок: «Взагалі не всі є того свідомі, як величезний вплив на моду обличчя мають саме кінові зірки і як легко поширюється мода пропагована з кінового екрану. І тому світовим зіркам маємо завдячити поворот до природности та простоти» [226, с. 6].

Меланія Нижанківська наголошує, що журнали мод для львів'янок були першочерговою пресою: «Потаємна мрія кожної жінки це одягнутися по найновішій моді [...]. Студіюємо основно журнали мод у каварні. Відрисовуємо через кальку те, що нам треба. Роздумуємо горячково, як усе зробити [...]. Коли купуємо нові дорожчі матеріали, йдемо до «великої» кравчині [...]. В першорядній робітні багато добрих журналів. Можна дещо скористати, переглядаючи їх» [232, с. 10].

«Жіночий Голос» виходив як окремий часопис з 1936 р. Питання моди на його сторінках було порушене з жовтня 1936 р.. Іванна Блажкевич, що поряд із Франкою Стаховою очолювала часопис, звернулась до читачок у Ч. 2 (64) за 1936 р. з пропозицією подавати щомісячно тематичну шпальту, присвячену питанню виготовлення одягу. З Ч. 24 (100) за 1938 р. у випускних відомостях «Жіночого Голосу» зазначалось, що редакторкою «відділу моди і господарства» є Анна Костюк. Цілком вірогідно, що вона працювала над цими рубриками ще з 1936 р., але з певних причин це не розголошувалось. Анна Костюк була членкинею Союзу українок та Марійської дружини. Всього за час існування часопису вийшло 46 публікацій на тему кравецтва і моди.

Бачення моди у Анни Костюк та Іванни Блажкевич було дуже практичне. Передовсім, треба сказати, що «Жіночий Голос» — часопис для працюючих жінок, а реципієнтками його були головню незаможні селянки і містянки. Отже, політика «відділу моди» переслідувала принципи економії та практичності.

У 1930-х жіноче вбрання перетерпіло чимало реформ, але сільські жінки і надалі до праці одягали предмети народного костюма, рясно прикрашені вишивкою. Виготовлення такого одягу займало дуже багато часу, а від постійної експлуатації у фізичній праці, через недовгий час зовсім втрачало належний вигляд.

Іванна Блажкевич вважала «марнотравством» одягати на щоденну роботу в полі гарну вишиванку. Вона зауважує, що практичний європейський робочий одяг є мало знаний. Тому ставить собі за мету спорядити сільське жіноцтво викрійками практичного робочого вбрання для самих себе, чоловіка і дітей. Рішення «європеїзувати» щоденне вбрання селянок і незаможних містянок Галичини передбачало залишити вишитий народний одяг для святкових імпрез, а на щодень було запропоновано сукні та костюми класичного покрою, де-не-де оздоблені вишитими елементами.

Вишивкою прикрашали одяг ще й тому, що матеріали у сільській місцині виготовляли самотужки — так зване домоткане полотно, вовняна пряжа. Тканини домоткані були гладкофарбовані, здебільшого сірі (вовна) або жовтаві (невідбілене полотно). Потрібно було якось прикрасити одяг з таких матеріалів. Для того, щоб відрізнити буденну сорочку від святкової, її прикрашали вишивкою: багатшою для святкових днів, а простішою для буднів. Оскільки станом на 1936 р. вартість послуг кравчині була часом вищою, аніж вартість тканини, редакція «Жіночого Голосу» подавала прості моделі, які могла викроїти та пошити кожна господиня.

Значна увага приділялась вишивці. Додаток «Одяг і вишивки» був задуманий так: щоб ліву шпальту розвороту займали моделі вбрання, а праву — схеми вишивки для прикрашання домашнього текстилю («Ручні роботи»). 80-90% площі займали візуальні матеріали, а текст являв собою експлікацію (пояснення, коментар особливостей покрою моделей вбрання, зображених на ескізах). У кожному номері «Жіночого Голосу» публікувалось рекламне оголошення ниток для вишивання. Рідше трапляються описові статті на тему формування гардероба чи дизайну житла. Анна Костюк дбала про те, аби пошиття вбрання для дитини не коштувало матері дуже дорого. Тому пропонувала моделі із дешевих матеріалів: небіленого полотна, вовни. Також звертала увагу на те, що для заощадження у пошитті дитячого одягу варто використовувати клаптики зі старого вбрання дорослих.

Особливу увагу приділялось в'язанню. Трикотажні вовняні светри, безрукавки, рукавички, шарфики, шапочки, домашні капці, снуди — все це пропонувалось виготовляти у вільний час, або й у гостях у подружки за чаєм («Зимовий одяг». Ч. 1. 1939. С. 11). Окрім жіночого вбрання та білизни, редакторки не забували також про дітей та чоловіків. Наприклад була розроблена колекція чоловічих сорочок та спідньої білизни («Мужеське білля». Ч. 3. 1939. С. 11). Об'єднавчою рисою всіх моделей була практичність.

Щодо жанровості матеріалів, то з 1936 по 1939 рр. було опубліковано лише одна критична стаття «Дещо про вишивані блюзки» (Ч. 23, 1938, С. 9). Жанри, що переважали у «Жіночому Голосі»: технічні описи моделей одягу, ілюстровані ескізами; технологічний опис виготовлення швейних виробів. Натрапляємо також на описові статті просвітницького і практичного характеру, що друкувались в межах рубрики «Одяг і вишивки» та поділялись на групи, відповідно до тематики:

1. Група «Народний одяг»: «Український народний стрій» (Ч. 1, 1936, С. 15); «Полтавський народний стрій» (Ч. 3, 1936, С. 14). Поради щодо виготовлення традиційного українського вбрання.

2. Група «Домашній текстиль»: «Хата і вишивки. Хата прибранна на свята» (Ч. 1, 1937, С. 16-17); «Які новинки варто завести в нашій кухні?» (Ч. 3, 1938, С. 10-11). Обговорюється питання дизайну інтер'єру сільської хати;

3. Група «Дитячий одяг»: «Придане дитини» (Ч. 2, 1937, С. 12-13); Описові статті, у яких висвітлюється питання формування гардероба дитини від 0 до 12 років.

З домашнього текстилю на шпальтах «Жіночого Голосу» пропонувалися схеми вишивок і мережок для домашнього текстилю. Пропагувалося також економне вторинне використання лоскутків домотканого полотна («Одяг і вишивки», Ч. 14-15. 1938. С. 23): «Всі непридатні куски полотна можемо получить меріжками або ручними коронками і зробити тим способом гарні настільники і серветки». З січня 1938 р. часопис стає двотижневиком, але рубрика «Одяг і

вишивки» все ж залишається щомісячною, а з 1939 р. вона стала займати лише одну шпальту, але друкувалась двічі на місяць. У редакційній політиці «Очага» простежується недоброчесна тенденція копіювання матеріалів з «Нової Хати» без зазначення джерела.

Проіснувавши з 1936 по 1939 рр., «Очаг», попри спротив читачів, встиг надрукувати аж 62 публікації про моду. Передплатники часопису всіляко противились модній рубриці, адже її користь була мізерною. Матеріали про моду з'являлися у рубриках під такими заголовками: «Моды», «Послѣднія моды», «Вязанье», «Шляпы», «Моды и спорт», «Нѣсколько слов о модѣ», «Лѣтнія моды». Публікації створювалися шляхом рерайтингу з україномовних львівських часописів «Нова Хата», «Жінка», «Жіночий Голос». Здебільшого це огляди тенденцій моди, технологічні описи виготовлення моделей жіночих швейних і трикотажних виробів, культурологічні статті з історії моди Анісії Свенціцької, стилістичні рекомендації щодо komponування елементів жіночого гардероба тощо.

Кожен з українських журналів мод мав окреме тематичне спрямування і лейтмотив, що об'єднував публікації. Також українські видання публікували авторські статті, що відрізнялися новизною фактичного матеріалу, його структурованістю, логічним викладом. Цього не можна сказати про «Очаг». Пов'язана тематична розрізненість і хаотичність публікацій з тим, що «Очаг» не мав постійної редколегії та фахівців з галузі моди, які б могли б упорядковано вести рубрику моди. Редакторка Тетяна Бочарова-Еттінгер вважала, що шпальта про моду, як і дитяча сторінка, мають бути невіддільними складовими жіночого часопису і повинні, начебто, приваблювати читачів. Та передплатники вважали матеріали «Очага» про моду рудиментом, адже, фактично, про модні тенденції можна було дізнатися з українських і польських фахових видань далеко більше, а विकрійки модного вбрання — придбати у комплекті з фаховими кравецькими часописами.

Щоправда, треба віддати належне, що «Очаг» не скупився на папір, і, попри наявність достойніших матеріалів для публікації, відводив інколи цілий розворот

для друку закордонних світлин манекенниць. Очевидно, ескізи моделей одягу для «Очага» були запозичені із німецьких журналів мод: «Mode und Heim», «Modenschau», «Die Dame», «Die neue linie», «Deutsche Moden-Zeitung» тощо.

Матеріали про моду ніколи не підписувалися. Тож, імовірно, їхньою авторкою була очільниця редакції Тетяна Бочарова-Еттінгер. В лексиконі її модних оглядів і порад переважає слово «скромний»: «скромна сукня», «скромний фасон», «скромний рукав». Цікаво, що авторка запозичала з іноземних видань лише ілюстративний компонент рубрики, а текстовий супровід, судячи із стилістичних особливостей, належить їй. Так, оглядачка, піклуючись про читачок різного майнового стану, а також різної статури і комплекції, намагається знайомити лише з практичними новинками у світі моди: щоденними сукнями із недорогих матеріалів спортивного стилю та лаконічного покрою (таку сукню на домашній швейній машинці зможе виготовити кожна господиня). Авторка рубрики застановляється і на питанні оновлення гардероба найменшим коштом: щоб «освіжити» стареньку зимову вовняну сукню, вона пропонує пошити до неї дві шовкові «камізьельки» (безрукавки) та оздобити їх скляними гудзиками. З усього видно, що майнове становище авторки, як і її соратниць було скрутним.

Тексти про моду — передусім дзеркало суб'єктивних поглядів самого оглядача модних тенденцій. Якщо україномовні тексти про моду вирізняються пієтетом до закордонних кутюр'є, вишуканим лексиконом і оптимістичним викладом, то москвофільська журналістика моди міжвоєнного Львова демонструє творчу та емоційну кризу авторів.

Газетні тематичні шпальти про моду були бюджетним і дуже ефективним джерелом інформації про тенденції в одязі. Не кожна українська сім'я могла дозволити собі щомісячно передплачувати окремі часописи для чоловіка і дружини. Набагато дешевше було передплатити щоденну газету, звідки чоловік би дізнавався про останні новини у геополітиці, а дружина — про модні новинки. Суто з видавничої точки зору тематична шпальта про моду була вигідною редакції, адже

значно розширювала коло потенційних передплатників газети. Крім того, заснування і редагування тематичної шпальти — одноосібна робота і не потребує значних інвестицій та бюрократичних процедур, у порівнянні із започаткуванням журналу мод.

Серед україномовних бюджетних fashion-медіа треба згадати рубрику «Балачки про моду», що виходила в рамках «Жіночої сторінки» у газеті «Діло» з 04 грудня 1936 р. по 15 липня 1939 р. Всього в рамках рубрики «Балачки про моду» було надруковано 63 статті, 51 з яких належить перу Харитини Кононенко, а решта 7 статей були написані Дарією Дзерович; Меланією Нижанківською, Лідією Бурачинською, Мирославою Чапельською-Гординською, Лізою Крук.

З 1916 по 1936 рр. у газеті «Діло» було опубліковано понад 25 коротких оглядів модних тенденцій, що власне і зумовило потребу в оформленні жіночої тематичної шпальти, де матеріали про моду були б виокремлені у рубрику.

Рубрика «Балачки про моду» вирізняється жанровим розмаїттям: замітки про цікаві новинки у зарубіжній моді; порадищкі статті щодо модернізації та ремонту жіночого одягу; анонси показів мод у Львові; репортажі з показів моделей жіночого одягу у Львові та Берліні; проблемні статті стосовно ощадних методів формування гардероба; огляди тенденцій моди; критичні статті про стиль в одязі та імідж мешканок міжвоєнного Львова; оголошення про семінари на тему соціології моди; стилістичні рекомендації щодо віднайдення власного стилю в одязі та правильного komponування елементів гардероба; проблемні статті про імідж та стиль в одязі чоловіків; культурологічні статті з історії та теорії моди; есе про жіноче сприйняття моди; інструкції з редизайну та модернізування аксесуарів; дискусійні статті про українську ментальність у сприйнятті моди.

У той час, як інші газетні шпальти подавали лише модну хроніку — огляди тенденцій вбрання і аксесуарів, супроводжуючи текст фото ілюстраціями чи ескізами моделей, у «Балачках про моду» окрім оглядів тенденцій знаходимо безліч рекомендацій щодо правильного komponування елементів гардероба, враховуючи

вік, особливості фігури, пору року та соціальне становище; реставрації і «відсвіжування» старого немодного вбрання; віднайдення і підтримання власного стилю в одязі. Поради і настанови Харитини залишаються актуальними донині. Її гасло: «Хай кожна підбере відповідний для себе стиль, та памятає про вимогу сучасного життя: практичність і міра у смаку» — це «золоте» правило, якого повинні дотримуватись і сучасні українки [8, с. 185].

У рамках рубрики «Балачки про моду» трапляються пізнавальні статті, що так чи інакше стосуються моди як прикладного мистецтва, а не лише декоративного. Однозначно, для того, щоби писати про моду, необхідно мати свій власний неповторний стиль. Потрібно володіти тонким смаком і відчувати прекрасне в усіх його проявах. Саме ці риси, на нашу думку, були притаманні редакторці рубрики. Чи не вперше за час існування львівської жіночої преси, Харитина Кононенко на шпальтах рубрики торкається питань дитячої і чоловічої моди, демонструючи глибокі знання з матеріалознавства, конфекціонування матеріалів, архітекtonіки костюма, технології виготовлення одягу. У своїх статтях жінка виступає також модним критиком і аналізує хиби невдалих туалетів львівських панянок. З публікацій «Що значить бути добре одягненою?» та «Не мода, а міра у смаку» читачки дізнаються про «засади доброго одягання» і «прикмети більшості тих жінок, що хочуть обов'язково бути «модні» та псувати кров і печінку своїх приятельок» [8, с. 185].

Після аналізу публікацій Харитини Кононенко стає очевидно, що теми для висвітлення вона обирала з огляду на своє скромне незаможне життя. Такий підхід дуже відрізняється від того, що побутує у нинішній «глянсовій» періодиці, яка заповонила український ринок. На «Жіночій сторінці», у статтях «Сукня, якої нам не сміє бракувати», «Як змінити нашу сукню?», «Домашня суконочка», журналістка розмірковує над питанням економії на предметах гардероба [8, с. 186]. Із переліку статей рубрики «Балачки про моду» варто виокремити проблемно-критичні статті «Старша пані» та «На вулицю, на фестини в літі, а не на баль». Журналістка не

боїться критикувати безглузді і комічні «модні» звички українських жінок. Вона намагається вказати на проблеми одягового етикету та віднайти їх правильне рішення.

Харитина також стає на захист літніх жінок, тим самим стверджуючи той факт, що мода — не лише для молодих. Це важливо відзначити, адже у нинішній українській жіночій пресі жінкам «третього» віку приділяється вкрай мало уваги. Журналістка прагне, щоб українки в своїй елегантності нічим не поступалися західним європейкам [8, с. 186]. У своїх статтях Х. Кононенко порушує всі аспекти моди у буденному житті не тільки жінок, а й чоловіків і дітей. Так, у статті «Чого повинен вистерігатись добре одягнений пан?» вона, посилаючись на лондонський часопис, дає поради щодо етикету чоловічого вбрання, наголошуючи на актуальності висвітлення такої теми в рубриці про моду [8, с. 186].

У публікаціях «Одяг наших маленьких», «Дитяча білизна», «Для нашої донечки», «Зачіски наших дівчаток», «Для наших підлітків» Харитина ділиться із читачами міркуваннями на тему вибору дитячого вбрання та дотримання правил його догляду; естетичного виховання дітей і прищеплення їм смаку та почуття гармонії в одязі.

Рубрика «Балачки про моду» активно перегукується із нинішніми fashion-блогами і є чудовим прикладом для наслідування сучасними періодичними виданнями для жінок. Редакторський проєкт Харитини Кононенко доводить, що бюджетна жіноча преса за якістю свого змістового наповнення може позмагатися за пальму першості із дорогими глянсовими виданнями для жінок [8, с. 195].

У міжвоєнній Галичині становище української преси, а надто жіночих часописів, було вкрай невтішне. Зважаючи на складні екзистенційні умови українського населення, жіноча періодика здебільшого розкривала побутові та політичні питання на кшталт приготування їжі, ведення домашнього господарства, виборів до сейму, зібрань членкинь «Союзу Українок» тощо. Питання моди й мистецтва належали вже до теми розкошів і на них бракувало місця на шпальтах

жіночих часописів: мовляв, лише ситі й задоволені мають час на артвтрибеньки. Тому цікаво віднайти ті друковані органи, що в такі нелегкі часи не забували про моду і всебічно її висвітлювали. З великою пошаною ставимося й до тих жінок, що, маючи природний смак, виказували його у своїх fashion-оглядах. Як правило, історія держави трактується лише з політичного боку, але історія — це не лише політичні змагання та протистояння радикальних сил, це і мистецтво, і література, і мода.

Тематична сторінка іншої газети — «Нового Часу», редагована Стефанією Мартинюк, бере початок 29 вересня 1935 р., коли вона з'явилася під назвою «Для наших читачок» (з 6 листопада 1935 р. — «Нашим читачкам», а з 17 травня 1937 р. — «Жіноча сторінка») і завершує своє існування 03 липня 1939 р. (всього вийшло 38 випусків). (До заснування рубрики про моду у «Новому Часі» упродовж 1928–1934 рр. було опубліковано 32 огляди модних тенденцій, авторами яких зокрема були Лідія Бурачинська та Софія Вольська-Мурська) [14, с. 98].

У рубриках «Практичний порадник», «З життя жінок», «Прибирання», «На жіночі теми», «Дивогляди моди» тощо знаходимо різножанрові публікації: ілюстровані огляди тенденцій моди; статті практичного характеру зі стилістичними рекомендаціями щодо вдалого komponування елементів гардероба; ілюстровані репортажі з показів моделей жіночого одягу у Львові; замітки про новинки у зарубіжній моді; репортажі з показів моделей українського народного костюма у Львові; інтерв'ю з львівськими модельєрками; проблемні статті про феномен моди; фотозамітки трендових моделей жіночого одягу та аксесуарів; культурологічні статті з історії моди; фотоогляди трендового жіночого одягу; оголошення про конкурс краси на шпальтах «Нового Часу».

Характерною особливістю тематичної сторінки «Нашим читачкам», що вигідно вирізняла її з-поміж попередниць «Нового часу», а також «Жіночої сторінки» у щоденнику «Діло», було належне ілюстративне оформлення викладеного матеріалу. Ілюстрації для статей добиралися комбінованого типу —

одноколірні з поєднанням штрихового і півтонового зображення. Ще однією родзинкою були фотопортрети манекенниць у зразках модного вбрання [14, с. 99].

Загалом можна стверджувати, що, всупереч статусу тематичної сторінки, шпальта «Нашим читачкам» за своїм фактичним матеріалом призначалась радше для заможних львів'янок-аристократок, ніж для звичайних селянок. Хоч не виключно, що це була спроба редакторки створити певний модний канон, ідеал, до якого б мали прагнути всі галичанки, незалежно від майнового стану [14, с. 100].

У своїх текстах Стефанія Мартинюк дотримувалася норм публіцистичного стилю, який рясно і по-мистецьки забарвлювала за допомогою художніх засобів експресією, виразністю та емоційністю. Порівняно із сучасними інформаційними текстами, публікації Стефанії Мартинюк позбавлені трафаретності, тут немає мовних штампів та канцеляризмів. Тексти жіночої шпальти характеризуються пишномовністю, патетичністю, піднесеністю. Насиченість модних оглядів метафорами, епітетами, алегоріями, гіперболами, антитезами, порівняннями, оксиморонами породжує у читача захоплення і радість. За допомогою тропів авторка ілюструє модні тенденції прийдешнього сезону, допомагає читачеві поринути у романтичну атмосферу, де народжуються прекрасні взірці жіночої моди [14, с. 101].

За змістовим наповненням шпальта «Нашим читачкам» відрізнялась від аналогічних у інших часописах своїм майже сучасним поданням інформаційних матеріалів. Якщо Харитина Кононенко дотримувалася думки, що читачі потребують радше критичних зауваг та практичних порад стосовно формування гардероба, то Стефанія Мартинюк орієнтувалися на висвітлення суто тенденцій, відповідно до німецьких журналів мод. Це стосувалося не тільки інформаційного наповнення шпальти, а й викладу матеріалу. З аналізу її публікацій вимальовується образ тієї читачки, на яку були розраховані ці модні огляди: молода інтелігентка, не надто заможна, щоб щосезону змінювати гардероб, але має доволі хисту і смаку, щоб дотримуватися найсвіжіших віянь моди [14, с. 103].

Примітно, що в мереживо світових модних тенденцій fashion-оглядачка намагалася вплести і ниточки українського колориту. Не так часто і не так активно, як це практикувалося у «Жіночій сторінці» газети «Діло» чи, скажімо у часописі «Нова Хата», але все ж Стефанія Мартинюк публікувала делікатні зауваження щодо недбалого ставлення галичанок до свого зовнішнього вигляду. Редакторка також наголошувала на дотриманні етикету вбрання відповідно до пори дня [14, с. 104].

У «модному» репертуарі Стефанії Мартинюк були й ексклюзивні публікації на кшталт репортажу з показу віденських та французьких колекцій жіночого одягу, що був організований у вересні 1936 р. львівською філією віденського модельного товариства «Wiener Modell-Gesellschaft», відомого ще з 1915 р. Це унікальна публікація, адже вона підтверджує, що галичанки були справжніми авангардистками у сенсі модних новинок та не просто дізнавалися про моду з часописів, а могли особисто відвідувати модні ревію закордоном. Навіть у нинішній час важко собі уявити, щоб французькі та віденські дизайнери влаштовували покази не у Парижі чи Мілані, а у Львові. Це ще раз свідчить про той рівень розвиненості, який займала львівська fashion-індустрія до 1939 р. [14, с. 104].

Неоціненною у процесі становлення сучасної світової моди є роль єврейської еліти. За словами Елізабет Патон (Elizabeth Paton), журналістки газети «The New York Times», станом на 1910 р. у Великій Британії у сфері пошиття одягу працювали близько 60% усіх чоловіків єврейського походження [546]. Парадоксально, але улюбленими модельєрами нацистської модниці Магди Геббельс були також євреї: Поль Кюннен (Paul Kuhnen), Річард Гоец (Richard Goetz), Фріц Грюнфельд (Fritz Grünfeld) [576].

Про вклад євреїв у розбудову німецької fashion-індустрії в донацистський період, згадує німецький історик Уве Вестфал (Uwe Westphal) у монографії «Fashion Metropolis Berlin»: «В 1933 р. у Берліні працювало понад 2,700 тис. першокласних кравців. До 1939 р. їх залишилося менше, ніж 150» [529].

Журналістка газети «The New York Times» Ванесса Фрідман (Vanessa Friedman) підкреслює, що універмаг готового одягу «Manheimer», заснований у 1840 р. «королем пальто», — євреєм Валентином Мангеймером (Valentin Manheimer), — після 1929 р. став нечуваним дивом у світі європейської моди. Єврейські дизайнери пропонували зручне вбрання у стилі, який ми нині називаємо «casual». «Manheimer» об'єднав у собі 32 компанії, засновані євреями [529].

За словами Уве Вестфала, після 1933 р. єврейські промисловці зіткнулися із антисемітизмом. Їхній бізнес було відібрано Третім Рейхом та «аріанізовано». Арійська мода передбачала суворий консерватизм, що суттєво контрастувало із вишуканістю того вбрання, яке продукували єврейські дизайнери [522].

Тож поява у львівській єврейській польськокомовній газеті «Chwila» тематичної шпальти про моду була закономірним явищем, адже чималий сегмент кравецького кола міжвоєнного Львова становили саме фахівці моди єврейського походження.

23 травня 1931 р. на шпальтах «Chwili» вперше з'являється рубрика «Z dziedziny mody», назва якої трансформувалась по-різному (Z mody; Z krolewstwa mody; Z krainy szyku i рієкна), поки не залишилась під назвою «Z krainy szyku i mody» до свого останнього випуску 24 червня 1939 р. Редактором рубрики значиться магістр Яніна Глазгалувна (Janina Glasgalówna). Відомо, що вона була популярною журналісткою і паралельно працювала у виданні «Awangarda. Dwutygodnik poświęcony sprawom polskiego amatorstwa filmu, sceny i fotografii» (Katowice, 1933).

Рубрика, що з'являлася двічі на місяць, за свою історію налічує близько 380 публікацій. Порівняно із аналогічними рубриками у «Ділі» та «Новому Часі», така частота виходу рубрики є дуже високою і свідчить, передовсім, про глибинну джерельну базу, звідки черпалися матеріали для публікацій, і безперешкодний доступ до неї. Окрім Яніни Глазгалувни поодинокі публікації належать різним авторам, як-от: Міранда (Mirande), Д-р Лейб Грюнберг (Dr. Leib Grunberg),

Францішка Гербстувна (Franciszka Herbstówna), Тітін (Titine), Людвіка Габлова (Ludwika Gabłowa), Сесилія Єллінова (Cecylia Jellinowa).

Серед жанрів шпальти можна зазначити: замітки про новинки у паризькій моді; ілюстровані огляди тенденцій моди; дискусійні статті про моральні засади у моді; статті практичного характеру щодо komponування елементів гардероба; проблемні статті про здоров'я і моду; проблемні статті про логіку та моду; репортажі з показів моделей жіночого одягу в Парижі та Берліні.

Яніна Глазгалувна різнопланово висвітлювала тему моди у своїх публікаціях. Подаємо класифікацію статей шпальти «Z krainy szyku i mody» за весь час її існування (окрім класичних оглядів тенденцій моди) за темами і жанрами:

1. Репортажі та огляди показів мод у Парижі, Лондоні, Варшаві тощо: «Co nosi się w Paryżu»; «Francuskie menu»; «Moda – Londynu (korespondencja własna «Chwili» wieczornej)»; «Moda na Wystawie w Nowym Yorku (sprawozdanie z Wystawy nowojorskiej)»; «Na słonecznej Riwierze»; «Pawilon mody i elegancji na «Wystawie Światowej» w Paryżu (korespondencja własna «Chwili»)»; «Pierwsza Rewja Mody»; «Pierwsze pokazy»; «Pokaz mód — Lucien Lelong w Paryżu (korespondencja własna «Chwili»)»; «Pokaz mody»; «Przechadzka po znanych domach modelowych w Paryżu»; «Rewja mody»; «Tajemnice Paryża»; «Wielka rewja wiosenna»; «Wystawa «Świat kobiety»; «Z wiosennych rewji»; «Z wystaw».

2. Поради кутюр'є, модельєра, стиліста: «Barometr mody»; «Co zrobić, aby zdobyć powodzenie? (Helena Rubinstein radzi)»; «Elegancja w szczegółach»; «Formy, które nam odpowiadają»; «Kobiety przy pracy»; «Kompletujemy!»; «Król mody Antonie mówi»; «Od czego zależy powodzenie?»; «Różnice między modą w loży na parterze i na galerii»; «Rzeczy praktyczne»; «Technika noszenia woalki»; «Twój ubiór zdradzi cię!».

3. Інформаційно-оглядові замітки/статті про моду за кордоном: «Ameryka przeciw dyktaturze paryskich domów mód»; «Demokracja promotorem mody»; «Kosmetyka w Iranie»; «Nowości z Mekku mody».

4. *Культурно-мистецькі замітки/статті*: «Co piszą inni»; «Skąd czerpać wiadomości o modzie»; «Skąd się czerpie natchnienie».
5. *Замітки/статті з питань моди в уладженні домашнього побуту*: «Jak prowadzić gospodarstwo domowe?»; «Nakrycie stołu»; «Praktyczne porady: remont w mieszkaniu».
6. *Поради стиліста для мандрівниць*: «Jak się ubrać w podróży?»; «O celowym pakowaniu»; «W walizeczce podróźnej»; «Week–end modnej pani».
7. *Поради стиліста для дітей і дівчат-підлітків*: «Jej pierwszy bal»; «W garderobie 17–letniej»; «W garderobie dziewczęcia»; «Zimowe mody dla dzieci».
8. *Замітки/статті з тематики виготовлення одягу*: «Haftujemy własnoręcznie»; «Harmonja i piękno nowoczesnego tkactwa»; «Moda dla wszystkich»; «Technika pracy»; «Z rodzimej produkcji».
9. *Практичні поради (з питань економії коштів на одяг)*: «Oszczędność — górą»; «Oszczędnością i pracą»; «Pod znakiem oszczędności»; «Tanim kosztem — wielki efekt»; «Zbytek czy prostota?».
10. *Культурологічні (з історії моди) замітки/статті* : «Moda dawnych stuleci»; «Współczesna moda – syntezą stylów».
11. *Замітки/статті про гендерні питання*: «Sex–Appeal»; «Studja czy rzemiosło artystyczne».

Як вбачається з переліку, найоб'ємнішою є група репортажів та оглядів показів мод у європейських столицях. Примітно, що репортажі мають підзаголовок «власна кореспонденція «Хвилі» і підписані іменем Яніни Глазгалувни. Це свідчить про те, що газета «Chwila» відряджала редакторку шпальти «Z krainy szyku i mody» до столиць Європи на покази моделей одягу. Цей незначний факт демонструє серйозне ставлення редакції газети до моди. Редакція розуміла, що свіжі модні новини з першоджерела посилять інтерес до газети, а отже, продажі видання зростуть.

Важливо зазначити, що Яніна Глазгалувна порушувала питання гендерної нерівності у моді — критично відгукувалася про патріархальні устої, що

примушували жінку на шкоду собі дотримуватися модних тенденцій, аби отримати гідне робоче місце («Sex–Appeal»; Ч. 123, 1935 р.). Також редакторка боролася із стереотипами меншовартості кравецької роботи порівняно із науковою працею («Studja czy rzemiosło artystyczne»; Ч. 4926, 1932 р.). Вона наголошувала, що створювати вбрання — це мистецька праця, а не ремісничка.

Яніна Глазгалувна звертає увагу на методи популяризації моди. На її думку, у порядку ранжування вплив на уяву модельєрів мають такі джерела: покази мод; магазини текстилю і конфекції; газети і журнали; кінофільм (Skąd szerzą wiadomości o modzie; Ч. 34, 1934 р.). Редакторка зауважує, що газети і журнали є чи не єдиним джерелом модних тенденцій у провінційних містечках і селах, де немає кінотеатрів та магазинів, тим паче не проводяться покази мод. Яніна Глазгалувна радить кравцям і кравчиням не забувати про невичерпне джерело модних ідей — музеї та картинні галереї (Skąd się czerpie natchnienie; Ч. 669, 1936 р.).

Друга світова війна змусила більшу частину європейців забути про моду. Багато будинків високої моди зачинили свої двері, а ті поодинокі салони, що продовжували функціонувати, відчували брак матеріалів і клієнтів. Став очевидним той факт, що німці планують перевести індустрію моди з Парижа в Берлін або Відень. Для цього Люсьєн Лелонг, президент Синдикату високої моди, докладав усіх зусиль аби зберегти статус-кво паризької haute couture в період німецької окупації.

3.2. Промоція та реклама

Ніщо так яскраво не характеризує моду міжвоєнного Львова, як рекламні оголошення на шпальтах тогочасних видань. Насправді завдяки рекламі отримуємо максимально достовірну та повну інформацію про те, якими мануфактурами та у яких підгалузях була представлена мода в Галичині.

Мода на рекламу прийшла до Львова із Британії, де зародилася у Вікторіанську епоху. Вікторіанський стиль був естетичною реакцією суспільства на

індустріалізацію. Промислова революція породила схильний до надмірностей і примхливий клас нуворишів. Початок вікторіанської епохи став бенкетом показного багатства. Після Великої виставки 1851 року процвітав і всіляко заохочувався потяг до декору, оснований на історичних формах.

Внаслідок інтенсивної індустріалізації на європейському товарному ринку загострювалася конкуренція і боротьба за покупця. Почав розвиватися маркетинг, що стало поштовхом до розвитку нового виду поліграфічної продукції — рекламних плакатів і оголошень. Досліджуючи рекламу, можна простежити, як європейська мода долала кордони, «осідала» у Львові та адаптовувалася тамтешніми майстрами до клімату, побуту і традицій мешканців міста.

Життя Львова ХІХ ст. визначила знаменна подія — в далекому 1772 р., внаслідок так першого поділу Польщі, Львів відійшов до Австрії і політичним та адміністративним центром, в якому розмістилось намісництво Галичини. Місто відразу заповнили ремісники з Західної Європи, здебільшого німці за походженням. Згідно з переписом 1773 р. у Східній Галичині налічувалось 17,9 тис. ткачів, 1,8 тис. кушнірів, 5,5 тис. шевців, близько 2 тис. кравців [191, с. 39].

Отримавши у 1861 р. від австрійського цісаря статус автономії, Галичина спричинилася до культурно-економічного поступу. Відтак, у 1866 р. в місті було створено «Товариство прихильників образотворчих мистецтв», знамените і за межами Галичини.

У 1890-х чимало популярних закордонних брендів одягу мали свої представництва у Галичині. Покупці мали змогу замовити за передоплату будь-яку модель з торговельного каталогу або журналу мод. Традиція каталогів одягу розповсюдилася світом після відкриття у 1872 р. універмагу «Ле Бон Марше» (Le Bon Marché) у Парижі.

Тож львівські майстри індустрії моди мусили постійно підвищувати свій фаховий рівень, аби конкурувати з іноземними постачальниками готового одягу, яким частіше надавали перевагу львівські модниці. Вважалось хорошим тоном

замовляти нове вбрання у Парижі та Відні, не зважаючи на те, що практично усі львівські кравці шили одяг за лекалами із журналів провідних столиць моди.

Кінець XIX ст. посилив у Західній Європі тенденцію до переустаткування у кравецькій і шевській справі, що розпочалася із промислової революція XVIII століття, коли Едмунд Картрайт винайшов механічний паровий ткацький верстат.

Кардинальний поступ кравецької справи стався після винайдення швейної машинки. У 1832 р. світові була представлена громіздка, на 80% дерев'яна, машина Тімоньє, яка давала зовсім неміцний «ланцюжковий» шов. Одночасно з Тімоньє, над створенням швейної машини працював американець Елтас Гоу, що вдосконалив швейну машину елементом ткацького верстата — човником. А раціоналізатор Ісаак Зінгер вже створив прототип сучасної швейної машини. У 1860-х фірма «Зінгер» випускає вже понад 50 тисяч швейних машин на рік, а до 1890-х кількість експлуатованих машин зроста майже до 20 мільйонів [191, с. 67].

Історикиня моди Ірина Кодлубай вважає, що інтенсивний розвиток швейної промисловості зумовив зростання кадрової потреби, саме тому в Галичині в 1910-х роках діяло близько 92 промислових шкіл різного спрямування. На Львів припадало 17, з яких 15 чоловічих і 2 жіночих [191, с. 79]. За словами дослідниці, однією з найфаховіших українських шкіл крою та шиття на початку XX ст. у Львові був навчальний заклад в утвореній в 1900 році художньо-промисловій спілці «Труд». На місце управительки за конкурсом пройшла Марія Грен, яка мала свідоцтво праці на перших фабриках Львова. За допомогою товариства Марія Грен відбула курс крою в фаховій школі у Відні. Після її повернення в 1902 р. було відкрито робітню суконь, а з часом і білизни [191, с. 81].

З розвитком професійної освіти почали виникати профспілкові організації, що захищали інтереси ремісників і майстрів кравецької справи, та протидіяли новим виробничим відносинам великого капіталу. На початку XX століття Товариство кравців, на чолі з Яном Менсовичом та Міхаліною Козловською, було одним з найчисельніших і найповажніших у Львові і налічувало 651 ремісника. У 1912 році у

Товаристві була утворена окрема секція кравців дамського одягу. В школах і майстернях Товариства навчалось 359 учнів [191, с. 91].

Впродовж 1900-1930-х років у Львові здебільшого працювали дрібні мануфактури з пошиття одягу, яких налічувалося близько 1250. Велика частка підприємств належала власникам неукраїнського походження: полякам, німцям, євреям. Саме тому заснування українських журналів мод мало вирішальне значення для підтримання українського модного промислу. Журнали мод, фактично, стали прототипами дощок оголошень для виробників модних товарів. Таким чином українське населення Львова мало можливість одягатися винятково в українського виробника, що зміцнювало національно-визвольний рух.

Для отримання даних про стан PR та реклами моди у міжвоєнному Львові, було проведено контент-аналіз fashion-реклами у досліджуваних львівських жіночих часописах і газетних шпальтах. За результатами аналізу, лідерами рекламних послуг стали часописи:

- «Нова Хата» (269 різновидів оголошень з 1925 по 1939 рр.);
 - «Жінка» (55 різновидів оголошень з 1935 по 1939 рр.);
 - «Жіночий Голос» (14 різновидів оголошень з 1936 по 1939 рр.);
- Газета «Новий Час» (6 різновидів оголошень з 1934 по 1939 рр.).

У всіх інших періодичних виданнях реклама товарів або послуг з індустрії моди з'являлася вкрай рідко. Для аналізу добиралися оголошення, що не повторюються за змістом, але можуть належати одній мануфактурі, таким чином, у підсумку, це дало змогу уникнути зайвих дублетів. Отож, маючи для аналізу 338 оголошень, можемо диференціювати їх за такими темами:

- реклама кравецького кооперативу «Труд» (14 оголошень);
- реклама кооперативу «Українське Народне Мистецтво» (41 оголошення);
- реклама кравецьких курсів та шкіл (6 оголошень);
- реклама кравецьких посібників (6 оголошень);
- реклама швейних машин (9 оголошень);

- реклама корсетів та «нагрудників» (13 оголошень);
- реклама хутряних виробів (27 оголошень);
- реклама взуття (16 оголошень);
- реклама салонів і майстерень головних уборів (17 оголошень);
- реклама текстильних мануфактур і магазинів (64 оголошення);
- реклама магазинів готового одягу і домашнього текстилю (21 оголошення);
- реклама кравецьких та модистських майстерень (44 оголошення);
- реклама галантерейних товарів: аксесуари, білизна (27 оголошень);
- реклама швейної фурнітури (29 оголошень);
- реклама кравецьких лекал (10 оголошень).

Якщо проаналізувати міжвоєнні рекламні тексти у львівських часописах за критеріями таких сучасних копіратерів, як Денис Каплунов («Нейрокопірайтинг», 2019; «Як писати комерційну пропозицію», 2019) [172-173], Еліна Слободянюк («Клад копирайтера», 2019) [409], Сергій Щербаков («Таргетированная реклама в социальных сетях: точно в яблочко. Получайте больше клиентов из Facebook и Instagram», 2019) [486], то стає зрозуміло, що рівень цих оголошень не поступається нинішнім рекламним кампаніям з індустрії моди.

Правильне використання конотацій («Сальон корсетів «Антінеа»), продуманий неймінг («La Dame»), цікаві слогани, нетривіальні заголовки («Де вдягаються всі елегантні українські пані?», «Пані! Кому ще не відомо!», «Свій до свого!»), художньо-риторичні прийоми («Пані! Княжно! Королево! Хочеш модно і дешево убиратися що дня? Потрудись на львівський Ринок, трицяте число — будинок»), сторітеллінг («Наш текстильний промисл росте!», ч.13-14 «Нова Хата», 1938) — все це знаходимо у рекламі львівської індустрії моди. Львівські продуценти і мануфактурники:

1) продавали не характеристики, а вигоди («Сільське тонке полотно домашнього виробу догідне на занавіси, доріжки, суконки», «Сирий шовк краєвого виробу, догідний на літні костюми й вишивані сорочки», «Не знаєте яку волічку

вибрати на блузки й светери? «Шістнадцятку», «Скотлянд» можете замовити у всіх відтінках у крамниці кооп. «У.Н.М.», «Якщо хочете мати найкраще ушиту вовняну або шовкову суконку, комплект після останніх заграничних узорів, то відвідайте робітню жіночих одягів. Виконання першорядне й точне. На складі є все заграничні узори», «На весну найвибагливіші жіночі одяги по приступних цінах та в найкоротшому часі»);

2) наводили вагомні аргументи на користь товарів і послуг («В добрій якості та відповідних відтінках. Післяплата здорожує товар!», «Всі українки вишивають українськими нитками «Веселка І.К.» Тривалі в пранню і на світло сонця, крашені індантеновими красками», «Нечувана новість! Старі, знищені плащі плюшеві витолочую в найновіші десені, які щойно тепер будуть модні, а також переробляю на новий фасон»);

3) викликали позитивні емоції у читачів («Елегантна пані убирається в кравецьким сальоні Івана Колоса», «Пані! Кожна українка шиє плащі та костюми тільки в українській кравецькій робітні Івана Бандрівського»);

4) неординарно подавали навіть найбанальніші факти («Якщо хочете мати найкраще ушиту вовняну або шовкову суконку, комплект після останніх заграничних узорів, то відвідайте робітню жіночих одягів. Виконання першорядне й точне. На складі є все заграничні узори»; «Основана в 1837 р. фірма І. Дрекслер & Сини з приводу 90-літнього існування фірми уряджує ювілейну продаж з 15% опустом»).

Секрет успіху цих рекламних оголошень простий: їх писали не автори-найманці, а самі виробники, що були максимально зацікавленні у просуванні на ринку свого товару чи послуги і досконало знали всі переваги товару, аби вдало замаскувати його можливі вади. Саме тому львівські автори рекламних оголошень про моду:

- формували переконливі тексти;
- уникали фальшивих даних;
- уникали кліше;

- використовували спецефекти актуальності (прив'язку до часу і ситуації, наприклад святкові дні чи початок-кінець сезону: «Вже надійшли останні новинки сезону весняного й літного на сукні, плащі, по небувало низьких цінах»);
- використовували антикризові пропозиції («Увага: Як премія при закупі товару додаємо білети до міських театрів і всіх першорядних кін даром»; «Ріжнородні полотна фабрики «Братів Чечовічка» в Андрихові [...]. Хто покаже оголошення, дістане 5% знижки»);
- пропонували вибір у межах продукту (не один товар, а допоміжні речі в комплекті до нього: «Комета» Україн. Текстильна Фабрика поручає: обруси мережовані, взористі і вишивані, полотна до вишивання і на фелони, рушники ріжних десенів з тканиною вишивкою і т.п.»);
- використовували рекомендації-відгуки, що є основою малобюджетного маркетингу (рекомендації фахівців: «Гігієнічне полотно (плетінка) на білля [...]. Полотно це апробоване й поручуване найкращими лікарськими повагами»);
- застосовували підзаголовки для стимулювання читача прочитати весь блок рекламного тексту («Жінки пам'ятайте! Всякі машинові гафти виконує «Достава» у Львові»);
- застосовували теглайни (tagline) як елементи-стимули, аби підпити підсумки оголошення і підсилити значення написаного вище («Розвиток українського промислу — це нові варстаті праці для українських людей!»).

Крім того, львівська реклама товарів модного промислу була таргетована, тобто цільова, скерована на такі дві аудиторії: 1) власне виготовлювачі модного вбрання і аксесуарів; 2) споживачі цих товарів. Насамперед розглянемо рекламні оголошення, що передбачалися для фахівців мистецтва творення одягу:

Прицільний аналіз оголошень із кожної теми відкриває нові імена львівської індустрії моди. Ми вважаємо за потрібне подати у цьому підрозділі якнайповніші дані про галицьких промисловців моди, виявлені нами під час контент-аналізу. Позаяк дослідження модної індустрії Львова середини XIX – пер. трет. XX ст.

здебільшого відкривають імена польських та єврейських мануфактурників Львова, складається хибне уявлення, що моду у Львові творили лише ці національні меншини, але це не так. Фундамент української ремісничої верстви є потужним і також заслуговує на популяризацію в культурно-історичному наративі. Вивчення рекламних оголошень дає змогу простежити хронологію та інтенсивність розвитку львівських підприємств модного промислу, їхній вплив на журналістику моди і культурне середовище міста. Рекламні оголошення, відтворюючи повний цикл життя кожного підприємства у галузі моди та подаючи переліки товарів і послуг, які вони надавали, демонструють маркетинговий підхід їхніх власників до популяризації своєї діяльності та її результатів.

Розпочинаючи екскурс у рекламу індустрії моди Львова, передовсім варто виокремити оголошення найбільших україноцентричних кооперативів «Труд» та «Українське Народне Мистецтво», надрукованих у «Новій Хаті», адже саме вони є трендсеттерами модної атмосфери міжвоєнного Львова. Зауважимо, що «Труд» і «Українське Народне Мистецтво» подавали свої оголошення лише у «Новій Хаті».

Найбільше у «Новій Хаті» оголошень кооперативу «Українське Народне Мистецтво», що власне закономірно, адже саме цей кооператив був видавцем часопису. Майстрині кооперативу виконували на замовлення «ручні роботи з народними вишивками й мережками для прикраси одягів і домашньої обстановки» [207, с. 19].

У магазині кооперативу «Українське Народне Мистецтво» можна було придбати галантерейні товари, фурнітуру та інвентар для пошиття одягу, а також текстиль, плечеві швейні вироби, елементи народного костюму, аксесуари. Замовлення на товари можна було оформити дистанційно та отримати товар поштою з послугою передплати або післяплати.

Для дівчаток працівниками кооперативу «Українське Народне Мистецтво» було спроектовано комплект ляльок у народному одязі для виховання в патріотичному дусі [296, с. 29]. Невіддільною частиною оголошень кооперативу

«Українське Народне Мистецтво» були анонси показів моделей сучасного («ревії мод») і народного одягу («вечорі народної ноші») [65, с. 2]. Перше оголошення кооперативу «Труд» фіксуємо у червні 1925 р. (Ч. 2, «Нова Хата»), а останнє у січні 1938 р. (Ч. 2 «Нова Хата»). Більшість оголошень стосувалися набору учениць до фахової школи або курсів шиття і крою, що розташовувалася за адресою: м. Львів, площа Ринок, 39. Обсяг фахових дисциплін, що викладалися у школі, є значним навіть з сучасного погляду [438, с. 22].

Навчали майстерності творення одягу знана модельєрка і керівниця «Труду» Еля Олесницька (конструювання і технологія виготовлення жіночих суконь), Ольга Возняк (конструювання та технологія виготовлення білизняних виробів), Міка Дрогомирецька-Лепка (конструювання та технологія виготовлення головних уборів) [138, с. 16]. Тримісячні курси крою і шиття коштували 10 зол. /міс., у 1927 р. і у 1932 р. — 25 зол. / міс. Для навчання у трирічній фаховій школі приймалися дівчата, яким виповнилось 14 років зі свідоцтвом про закінчення 5 класів середньої школи. Фахова школа «Труду» видавала дипломи, з якими випускниці мали право на «самостійну зарібкову працю» [136-137].

Крім кооперативу «Труд» освітянством на ниві моди займалися приватні особи та державні установи. Наприклад, модельєрка Стефанія Монцібович, власниця кравецької майстерні жіночих і дитячих суконь, «приймала до науки шиття і крою» на вул. Хмельовського, 15 [378, с. 5].

Невідома мисткиня з вулиці Оссолінських, 6, навчала премудрощів роботи з батіком та «випуклим золотом», а також розписувала візерунками жіночий легкий одяг і домашній текстиль [443, с. 17]. Дівоча ремісничка бурса на вул. Кошарова, 12, приймала на навчання випускниць «Труду» і Фахово-доповнюючої школи С.С. Василянок [113, с. 13]. Місячна оплата становила 30 зол. Допускалося також оплачувати за навчання продуктами. Цією установою керував Бурсовий комітет при Українському товаристві охорони дітей і опіки над молоддю у Львові [54, с. 14].

Крім згаданих закладів освіти для майбутніх кравчинь у Львові діяла також з дозволу Міністерства освіти приватна 3-літня Школа заводово-промислова при монастирі С.С. Василянок на вулиці Длугоша, 17. Школу було започатковано 6 вересня 1928 р. Крім фахових дисциплін з кравецької і білизнярської справи, там викладалося ще й інші допоміжні предмети: іноземні мови, товарознавство, книговодство, господарську географію [352, с. 19].

З огляду на три навчальні заклади і низку курсів студентки-кравчині мали потребу у фахових посібниках. У 1920-х роках здебільшого використовувалися польськомовні видання, а от з середини 1930-х випускниці цих закладів самостійно укладали навчальні видання для своїх спадкоємиць з індустрії модного одягу. Наприклад, Анна Літинська-Цьокан, що навчалась у фаховій школі «Труд», стала авторкою практичного посібника «Сама шию», реклама якого у 1936–1937 рр. з'являлась у «Новій Хаті» та «Жінці». На сучасний погляд, ця книга є дуже змістовною і може бути перевидана нині для художників-модельєрів, що реконструюють історичні костюми: «Сама шию» — повний курс жіночого кравецького крою вже появився і продається у Видавництві «Батьківщина» і в книгарнях. Отсей перший український підручник жіночого крою, зладжений п-нею А. Цьокан, приносить крій 1. а) білля на постіль; б) білля мужеського; в) білля жіночого; г) білля діточого; 2. Жіночих суконь; 3. Жіночих плащів; 4. Дитячих суконочок і плащиків; 5. Хлопячих убрань і плащиків. Маючи підручник «Сама шию» кожна пані зможе стати для себе кравчиною. Це величезна ощадність. Ціна підручника всього 8.00 зл., з пересилкою 8.50 зл. Замовляти: Видавництво «Батьківщина», Львів, Чарнецького 8. І. поверх [397, с. 17].

У 1939 р. Видавництво «Союзу Українок» випустило «Трикотарський підручник», що «дає цінні вказівки для трикотарок та багато узорів і стібів плетення». Ціна його дуже демократична — 1,50 зол. / примірник [59, с. 16].

Того ж року «Наш Прапор» Івана Тиктора випустив «Підручник кравецтва» у двох частинах: лекційна (конструювання цивільного, священницького, судового,

військового і жіночого вбрання) та альбом моделей вищезгаданих різновидів одягу, що містив 61 креслення. Ціна комплекту — 8 зол. [282, с. 10].

Не обходилося без фальсифікацій. Наприклад метод навчання «крою, шиття, моделювання для домашнього і заробкового вжитку при допомозі опатентованих приладів «Патрон Експрес» проф. Парижської Академії К. Левинського» мав у найкоротші терміни навчити студенток кроїти і шити. Для приваблення клієнтів, в оголошенні сказано, що найздібніші учениці отримають «посади в цілому краю». Діяла також система пільг, всім студенткам надавалися знижки на залізничні квитки [299, с. 24].

Крім швейних посібників, молодим фахівчиням зі сфери моди потрібні були агрегати для роботи — швейні машини. Їх з 1925 р. продавала і ремонтувала фірма «Александр Малімон» (вул. Валова, ч.11а), що з 1934 р. змінила власника, а як наслідок і назву на «Юліян Ломага». Цікаво, що «Юліян Ломага» торгувала швейними машинами німецької фірми «Pfaff», яка й нині вважається одним із найкращих світових виробників швейного устаткування. У 1935 р. львівська кравчиня мала змогу шити одяг на багатофункціональній «Pfaff», що «шиє все, ендлює, пришиває гудзики, виконує кількадесять різних родів шиття» [25, с. 14].

На кожну машину видавався гарантійний талон, що діяв багато років. З 1936 р. на львівський швейний ринок потрапив «Польський Торговельний Дім Крішер», що за 150 зол. продавав машини «до шиття, гапту, ендльовання, мережковання» У фірмі можна було замовити безкоштовні каталоги швейного обладнання [281, с. 22].

Сировину для пошиття одягу у міжвоєнному Львові можна було придбати у текстильних магазинах, що продавали тканини і матеріали польських виробників, а також у місцевих текстильників. З 1925 р. лідерські позиції на ринку текстильних товарів зайняла фірма «Роман Зубик» [446, с. 22], наступником якої стала у 1928 р. гуртівня «Осип Стефанович» (вул. Галицька 16) [318, с. 23]. Конкурентом «Осипа Стефановича» у 1927 р. стала фірма «Стахевич і Абрисовський» (пл. Ринок, 32) [342, с. 16].

У 1933 р. значної популярності у Львові набув Малопольський заклад одягу «Мечислав Залеський» (пл. Марійська, 10). Цей християнський «магазин товарів блаватних і суконних» пропонував «ріжного роду вовняні й шовкові матеріали на жіночі сукні», «сукна на мужеські вбрання, пальта, футра, костюми, жіночі плащі й мундурки», «багатий вибір бельської вовни на жіночі плащі й костюми, на сукні, шовки, флянелі, бархани, полотна, шифони, обруси, сервети, ковдри, коци» [375, с. 21].

Найдавнішим закладом з продажу текстильних матеріалів Львова був фабричний склад сукна і вовняних товарів «Ян Валлах і Син» (пл. Ринок, 3) [287, с. 13]. На час публікації першого оголошення у «Новій Хаті», в 1927 р., цей склад вже функціонував понад 90 років [358, с. 10].

Тканини європейських текстильників до Львова постачали фірми «Антін Увера» (вул. Галицька, 10, філія у Стрию) [445, с. 4] і «Адольф Авербах» (пл. Ринок, 20, вул. Боїмів, 5). Наприклад, у магазині «Адольф Авербах» можна було придбати елітні тканини для вишуканих бальних і карнавальних суконь: «взірчасті шовки, швейцарські органди, французьке імпріме», «лями, гази, велюр і шифони» [3, с. 16]. У будинку Європейського готелю в 1933–1937 рр. працював «Дім моди» (пл. Марійська, 4), очолюваний Тадеєм Уверою молодшим [66, с. 15]. В рекламі «Дому моди» завжди наголошувалося, що обслуговування клієнтів ведеться винятково українською мовою у власному будинку, що означало високий соціальний статус власника [283, с. 12].

З 1926 по 1937 р. у Львові процвітала «Текстильна гуртівня» (Hurtownia Tekstylna) [266, с. 12]. Рекламні оголошення цього торговельного закладу вирізняються майстерною художньою імпровізацією у поетичній формі:

*Модно-елетантно-дешево!
Всім за гроші тяжко нині
Мов за воду на пустині,
То й тому не стид, а жах,
Що як щось купити маєм.
Кілька рази обертаєм*

*Золото у руках.
Пані! Княжно! Королево!
Хочеш модно і дешево,
Убиратися що дня,
Потрудись на львівський Ринок,
Трицяте число – будинок,
Де «Текстильна гуртівня»!*

Блаватними закордонними тканинами у середині 1930-х торгували: Ф. Ожеховський (пл. Ринок, 29); Евген Вронський (пл. Галицька, 2); «Галицький дім новостей» (вул. Сикстуська, 3, вул. Галицька, 15); «Мікі» – Р. Кізлер» (вул. Сикстуська 22); С. Лучинський і З. Франсуа (пасаж Міколяша, 1); «Новий Дім Текстильний» — Фр. Мелліва і Й. Нідергофер. (вул. Академічна 14); «Текстаполь» (вул. Легіонів, 29) [429, 126, 61, 150, 81, 408, 453, 67, 104, 261, 284].

Текстильну продукцію у Львові продавали і безпосередньо ткацькі фабрики та мануфактури, як от: «Шайблер і Громан», дистрибутор у Львові «Цетросоюз»; «Лещковські самоділи» (Samodzialy Leszczkow), (вул. Коперника, 4); «Фабрика Братів Чечовічка» в Андрихові, дистрибутор у Львові М. Евальд, вул. Собіського, 5) [155, 225, 376, 377].

Окремим пластом сировинної бази для індустрії моди були українські текстильні фабрики:

- «Комета» (Львів-Знесення, вул. Словацького, 1), що продукувала «льняні і бавовняні полотна поодинокі і подвійної ширини, рушники до вишивання і вишивані ткани, обруси, портієри, стирки і т.п. та сукна-самоділи» [208, с. 6];
- Українська волоконна фабрика «Текстиль», засновники інж. І. Лучишин і Ска (Перемишль, вул. Лукасінського, 8), ткала «першорядні вовняні матеріали-самоткани на убрання; найрізномірніші панями і полотна до вишивання: макко, шовк, лен» [433, с. 11];
- Текстильна мануфактура «Гуцульщина» у Косові, що ткала «гігієнічне полотно (плетінка) на білля, одяги жіночі на всякі вишивки» [98, с. 18];
- Ткацький кооператив «Шовк» у Самборі, що продукував сирий шовк;

- Трикотажна фабрика «Трикот» у Станиславові;
- Кооператив «Українське Народне Мистецтво», що у невеликих масштабах ткав полотна для власних показів народного вбрання [295, с. 23].

Крім текстильних матеріалів, для повноцінної роботи над створенням модельного вбрання потрібно використовувати альбоми моделей одягу та лекала цих моделей, манекени і швейну фурнітуру для пошиття і оздоблення виробів.

Найпопулярнішим закладом міжвоєнного Львова, що споряджав модельєрів оснащенням для створення колекцій, був магазин «Р. Ляндав» (вул. Чарнецького, 3), де можна було придбати «журнали, крої, взірці до ручних робіт і манекіни» [143-144].

Цей сегмент модної індустрії не презентувався на ринку послуг і товарів у широкому обсязі. Крім фірми «Р. Ляндав» альбоми моделей одягу можна було придбати лише у «Журналь» (пл. Бернардинська 2.) та у редакції «Нової Хати»: «Альбом французьких кроїв білля. Поверх триста моделей для жінок і дітей з великим аркушом форм [викрійок. — Х. А.] на 28 різних моделей. Ціна тільки 1.50 зл.» [4, с.1].

На вул. Сикстуській, 30, у 1936 р. діяла українська фірма «Стрій», що спеціалізувалась на дитячому вбранні, зокрема продавала журнали мод і лекала дитячого одягу [305, с.11].

Швейна фурнітура була дохідним сегментом ринку моди, а тому шпальти «Жінки» і «Нової Хати» пістрявіли оголошеннями про продаж ниток і вовни або кінцеве оздоблення виробу машинною художньою вишивкою («гафтами»), набивними малюнками («десенями»), обметування країв виробу машинним стібком «Zig-zag» («ендльовання»), виконання французьких складок «плісе» («плісування»), обтягання гудзиків, мережкування, виготовлення позументів, басонних виробів («пасмантерій»), розписування тканин технікою «батік» тощо. Майстрами з цієї справи були: «М. Ляндав» (пасаж Міколяша), «Достава» (пл. ринок, 43), «Донька Міллера молодого» (вул. Зибликевича, 19), «Заклад гафтів» (вул. Академічна 22/1),

«Заклад Інгеберга» (пл. Марійська,5), «Олескандра Білик» (вул. Пілсудського, 10), «La Dame» (вул. Вишневецьких, 8) [348, 135, 90, 154, 7].

Особливий дослідницький інтерес становлять рекламні тексти про моду, цільовою аудиторією яких є не виробники модного одягу, а споживачі моди. На цьому тлі виокремлюється блок «Реклама кравецьких, білизнярських та моднярських майстерень».

У «робітнях дамських суконь» (ательє) панувала атмосфера магії творення моди. По суті, львівські кравчині-управительки швейних цехів, були першими модельєрами і кутюр'є української землі. Їхні креатури хоч в суто технологічному плані не стали маяками зміни світових тенденцій моди, але були і залишаються консеквенцією поєднання етнічних українських мотивів та конструктивних характеристик модерного одягу. Отже, ким були ті, хто повпливав на розвиток львівської журналістики моди?

Звісно, неперевершеною натхненницею моди стала Емануїла Новак-Олесницька, що завідувала кравецькою майстернею кооперативу «Труд». Саме вона була ініціаторкою показів моди («ревій моди»), що їх двічі на рік влаштовував кооператив «Труд» спільно з кооперативом «Українське Народне Мистецтво».

Поруч з іменем Емануїли Новак-Олесницької стоїть Стефанія Монцібович, що на вул. Хмельницького, 15, заснувала у 1925 р. одну із перших українських майстерень з виготовлення жіночих суконь і костюмів [381, с.1].

Іншою видатною модельєркою є Осипа Остапович (майстерня на вул. Малецького, 10), що спеціалізувалася на пошитті жіночого одягу «після останніх заграничних взорів з матеріалів власних і принесених, по цінах конкурентійних» та 1% від прибутків перераховувала на потреби громадських товариств «Рідна Школа», «Інваліди», «Захоронку». Осипа Остапович регулярно відвідувала віденські та паризькі покази мод і впроваджувала найновіші тенденції у легкій промисловості міжвоєнного Львова [380, с. 2].

Модельєрка Марія Волянська-Павлюк не лише малювала, кроїла і шила моделі жіночого одягу, але й вміла їх реставрувати. Так, у «Новій Хаті» знаходимо її оголошення про відновлення жіночих плюшевих пальт: «Плащі плюшеві, навіть старі знищені — витискаю в найновіші десені, відчищую їх хемічно, переробляю на модний фасон». Після поїздок до Франції Марія Волянська привозила тамтешні лекала і «одягала» львівський бомонд на новорічні карнавали: «Повернувши з Парижа, привезла я найновіші моделі», «На свята й карнавал замовляти сукні та костюми лише в першорядному заведенні М. Волянської». Щосезону на клієнтів чекали знижки в обсязі 25% [351, с. 13].

Відомими майстрами з виготовлення жіночого легкого і верхнього одягу у Львові також були: Іван Бандрівський (вул. Сенкевича, 2), Маруся Ганушевська-Лада (вул. Длугоша, 19), С. Гринчишин (вул. Різьбярська, 5), Осип Кікта (вул. Пілсудського, 12), Іван Колос (вул. Академічна, 24), М. Шутер (вул. Личаківська, 29), В. Будонова (вул. Валова, 14), М. Бояржинець (вул. Академічна, 22). У Станиславові діяла майстерня «Основа» (вул. Сапїжинська), під керівництвом Міри Меренюк [331, 114, 347, 343, 128, 304, 484, 379, 341].

Мистецтвом виготовлення трикотажних вовняних виробів володіли: Міка (Марія) Бачинська-Зелена (з 1935 по 1939 рр. вона вела у «Новій Хаті» рубрику «Плетемо», а працювала на вул. Театральній, 31); С.Р. Сторощук (перша у Львові автоматизована мануфактура трикотажних виробів на вул. Земляковського, 2); Мельник Ольга, очільниця «Трикотарні» (вул. Костюшка, 3/II) [40, 338, 430].

Дитячий одяг шили на замовлення у майстерні «Таля» (вул. Собеського, 28) [437, с. 16], а чоловічі і жіночі білизняні вироби — у «швальні» «Ємка» (вул. Підвальна, 1). Цікаво, що «Ємка» виготовляла не лише піжами, домашні халати («шляфрочки») і спідню білизну, а й «охоронні плащі», себто плащів від дощу. Замовлення виконувались дуже швидко, протягом доби [472, с. 8].

Кушнірський, або гарбарський промисл процвітав у міжвоєнних часах. Хутро було популярним статусним елементом гардероба львівських панночок. Першими

оголошеннями про моду у перших числах «Нової Хати» за 1925 р. були саме тексти, що належали львівським ремісникам, що вичиняли хутро та шили з нього елегантні жіночі пальта. Зараз нас насамперед вражає асортимент, що його пропонували львівські кушніри: овчина («футро баранків»), хутро «мурмлів», хутро лошаків, хутро опосумів («футро опосове»), хутро з морських котиків («футро сельскінове»), хутро блакитних лисиць, хутро з леопардовим принтом («футро з лямпартів»), хутро каракулеве («футро брайштванцове») тощо.

У 1925–1936 рр. у Львові була популярною кушнірська майстерня Станіслава Стемпковича (вул. Капітульна, 1). Майстерня пропонувала як пошиття нових моделей з різних видів хутра («плащі з сибірських лошаків, астраханів, перських баранків, мурмлів, сельскінів, боа, шалі, шапки, диваники перед ліжко»), так і ремонт старих виробів («всякі перефасовання футер, боа, шалів, шапок і т. п.»). Для клієнтів передбачалися вигідні умови кредитування. Асортимент хутряних виробів презентував чоловічі і жіночі моделі за доволі високими цінами: «Футра дамські й мужеські для пань від зл. 200, для панів від зл. 300. Лиси, срібні, блакитні й краєві в великому виборі» [68, 277, 233].

У 1927–1934 рр. діяла «робітня футер» Віктора Сіхлера і синів (пл. Галицька, 14/1). «Солідно і дешево» там можна було замовити «модні сельскінові куртки» (себто з шкіри тюленя). У майстерні була ще й послуга «переховування на літо»: хутряні вироби у спекотну літню пору зберігалися в спеціальних холодильних кімнатах. І, звичайно, для клієнтів діяли умови оплати в кредит, так звані «футра на рати» [265, с. 24].

Кушнірська майстерня Юліана Глушезького (1931–1939, вул. Коперника, 16; з 1934 р. — вул. Капітульна, 3) була першим українським закладом з виготовлення хутряних виробів (шапок, курток) із власних матеріалів, який систематично брав участь у показах мод, що їх з 1935 р. влаштовували кооперативи «Труд» та «Українське Народне Мистецтво». Чоловічі та жіночі хутряні вироби виготовлялися за взірцями з французьких модних журналів [449, с. 11].

У 1927–1936 рр. фірма Андрія Кузьмінського забезпечувала львів'ян не лише жіночими та чоловічими, а й дитячими моделями з хутра. Також виготовлялися спецзамовлення на міські і подорожні моделі — «футряні плащі з баранків, сельскінів, лошаків, мурмлів і всяких модних футер після останньої моди» [448, с. 7].

У промислових масштабах хутряним бізнесом у Львові в 1936–1939 рр. займалася українська фабрика «Хром» (вул. Руська, 20), що не лише перешивала старі хутряні немодні вироби, але й перефарбовувала їх [454, с. 11].

Серед кушнірів міжвоєнного Львова варто згадати власників невеликих майстерень: Шенблюма і Вайнберга (вул. Ягайлонська, 9), Братів Рот і Сп. (пл. Марійська, 8), М. А. Августина (вул. Рутовського, 7), Станиславу Вронську (вул. Рутовського, 10), Марію Волянську-Павлюк (вул. Собеського, 12) [234, 235, 286, 447]. Марія Волянська-Павлюк майстерно володіла не лише кравецьким ремеслом, але й кушнірським: наприклад, вона виконувала «фарбовання та тінення футер липським способом» [353, с. 10].

Якщо кушнірський промисел міжвоєнного Львова процвітав, то пресових оголошень про послуги шевців знаходимо небагато, здебільшого з 1934 по 1939 рр. Серед українських майстерень з пошиття і ремонту взуття популярності у 1934–1935 рр. набули «шевські робітні» О. Качмарського (вул. Сапіги, 57), О. Беряка (вул. Руська, 18) та Іллі Яреми (вул. Фредри, 9) [399, 350, 129].

Фахівчинями з «моднярського» ремесла у 1934–1939 рр. були українські модистки, власниці майстерень з виготовлення капелюхів та аксесуарів — Міка Дрогомирецька-Лепка (Modesalon «Мак», вул. Чарнецького, 10, а з жовтня 1936 р. вул. Глибока, 1) та Олена Бережницька (Сальон мод «Мі-ка», вул. Пекарська, 1а). Обидві модистки брали участь у кожному українському показі мод, і їхні вироби незмінно прикрашали моделі Елі Олесницької та інших дизайнерок. Також обидві мисткині часто публікували у «Новій Хаті» огляди тенденцій моди на головні убори.

Олена Бережницька розпочала кар'єру модистки у 1927 р. Крім виготовлення капелюхів, вона ще й навчала цього ремесла за невелику плату. У 1936 р. з'явилася фірмова назва «Сальон мод «Мі-ка». Олена Бережницька не лише виготовляла найновіші моделі капелюхів, а й створювала композиції з текстильних квітів та плела рукавички, себто працювала в техніці ансамблю (коли всі аксесуари виконані в одному стилі) [70, 389].

Салон мод «Мак», який очолювала Міка Дрогомирецька відкрився у 1935 р. У ч. 19 «Нової Хати» за 1936 р. знаходимо огляд тенденцій моди «В царстві капелюхів» від фірми «Мак», де сказано, що працівницями салону є пані Олена і пані Дозя (Теодозія). Як і «Мі-ка», «Мак» вів «курси капелюшництва, рукавичок і штучних квітів». Навчання велося «віденсько-американським способом» [439, с. 10].

Корсетярське ремесло міжвоєнного Львова також мало своїх фахівців. Хоча ще на початку ХХ ст. французький кутюр'є Поль Пуаре «зняв» із жінок корсети, вони не зникли з повсякденного життя жінок навіть у 1930-х. Звісно, відбулися деякі зміни. Так з'явилися бюстгальтери («нагрудники» та «станики»), еластичні корсети для талії («паси на живіт з гуми, полотна або комбіновані з гумою»), стягнені шнурками корсети («шнурівки» і «корселети»). Спеціалістів-корсетярів у Львові не бракувало. Наприклад, найтриваліше пропрацював на цій ниві (1927–1939 рр.) Герман Пізен (вул. Ягайлонська, 4; вул. Галицька, 14; з 1936 р. пасаж Міколяша). В одному із оголошень за 1927 р. сказано, що філії цієї майстерні є у Відні, Бадені та Моравській Оставі [413, с. 8].

Готовий одяг, або так звану «конфекцію», пропонували для придбання чимало магазинів, «конфекційних домів» та «домів новостей». Редакція «Нової хати» закликала купувати товари лише у перевірених торгових точках. Так, у ч. 7-8 «Нової Хати» за 1928 р. редакція зверталась до читачів такими словами: «Купуйте тільки у фірмах, які оголошуються в нашому журналі! При закупнах покликуйтеся на оголошення, поміщені у нашому журналі!». Тим покупцям, хто покликався на оголошення у часописі, продавці робили знижку [218, с. 10].

Поданий нами, можливо, занадто деталізований екскурс в історію реклами товарів індустрії моди є правдивим свідченням того, що львівська українська модна індустрія активно кооперувала із журналами мод.

На думку філософині Олени Скалацької, у соціологічних та економічних дослідженнях мода є результатом суспільних відносин між споживачами та виробниками, до яких належать всі суб'єкти модної комунікації. Так, індивід, який обирає модний одяг для зміни власного іміджу, є споживачем, який підпорядковується не лише нормам поведінки певної групи, але й владі виробників (до яких належить творчість дизайнерів) [406, с. 36].

Вартий уваги факт, що русофільські «Лада», «Русалка», «Очаг» практично не публікували рекламних оголошень. Це, насамперед свідчить про те, що журнали були непопулярними серед промисловців. Велика кількість реклами у «Жінці» та «Новій Хаті» свідчить про те, що ці видання мали великий наклад, користувалися успіхом у читачів і могли активно просувати на ринку продукти української індустрії моди.

Перелік фірм дає змогу оцінити обсяг забезпечення українських покупців товарами вітчизняного виробництва. У кризові 1930-ті українці Львова були повністю забезпечені власним продуктом. Це свідчить про високу кваліфікацію ремісників, що могли конкурувати із європейськими виробниками. Імпортом дуже цінним товаром до кінця 1939 р. вважалися фахові журнали мод, що збагачували львівських кравців ідеями для створення власних модних креацій.

Розвиток журналістики моди вплинув на популяризацію фаху кравчині і модистки. Естетичне задоволення від fashion-ілюстрації у журналах мод, хороша заробітна плата у ательє, великий потік замовників зумовлювали вибір професії кравчині чи модистки. Для жінок початку ХХ ст. цей фах став порятунком, адже давав змогу нарешті стати фінансово незалежною від чоловіка, не зобов'язував до раннього шлюбу заради фінансової вигоди і довічного утримання чоловіком.

Фактично, журналістика моди стала маніфестом свободи для молодих львів'янок. Набуті у фаховій праці знання вони висвітлювали на шпальтах журналів, консультуючи, даючи поради щодо пошиття одягу, вдалого комбінування елементів вбрання, викладаючи історію моди і стилю. Завдяки журналістиці моди кравецтво породило гендерний паритет, а потім і перевагу жінок у модній індустрії Львова. Якщо у США емансипантки-феміністки обирали фах лікаря, адвоката або вчительки, то Львів як столиця моди продукував безліч талановитих модельєрок і журналісток індустрії моди, що, кооперуючи зусилля, піднесли українську моду на новий рівень.

Розвиток модного промислу зумовив також переворот у термінологічній сфері. Брак фахових термінів був критичним. Тому лексикон журналістів моди і кравців був сповнений українізованими формами німецьких і польських термінів з галузі моди.

3.3. Гендерне питання у журналістиці моди

Гендерні проблеми у журналістиці моди міжвоєнного Львова мають глибинні корені. Передовсім треба зазначити, що журналістика моди є похідним поняттям від феномену жіночої прози та публіцистики. Вірогідно, що на зорі становлення жіночої публіцистики передбачалось, що журналістика моди відображатиме один із напрямків жіночої діяльності (кравецьку та швейну справу) та одне із традиційних захоплень кожної жінки (ознайомлення з тенденціями моди для формування власного іміджу). Таким чином журналістика моди знаходила свого споживача серед заможних жінок і модниць (світських левиць) та власне творців моди (кравчинь, модисток, білизнярок тощо).

Відвоювавши в чоловіків місце у пресі для висвітлення власних проблем, жінки міжвоєнної доби не прагнули здавати свої позиції. Саме тому публікацій про моду, написаних чоловіками та для чоловіків, у досліджених нами часописах та тематичних шпальтах є вкрай мало, і їх можна поділити на декілька груп: це

художники-ілюстратори; журналісти та письменники; учені; передплатники-дописувачі.

У Львові епохи сецесії було надзвичайно багато чоловіків-мистців: І. Левинський, М. Ольшевський, С. Дембіцький, С.Р. Левандовський, Т. Терлецький, І. Труш, Ю. Панькевич, М. Паращук та ін. Вже у 1920-х роках починають з'являтися роботи книжкових графіків П. Ковжуна та М. Бутовича. Зокрема, М. Бутович розробляв дизайн обкладинок для часопису «Нова Хата». Закономірно, що художники-чоловіки впливали на моду і брали участь у її творенні.

Так, у «Новій Хаті» натрапляємо на ескізи моделей жіночого одягу і виробів домашнього текстилю відомих графіків Михайла Осінчука та Святослава Гординського [319, 95, 96, 63].

Вочевидь Святослав Гординський був залучений до роботи над ескізами жіночого одягу у «Новій Хаті» своєю дружиною Мирославою Гординською-Чапельською — авторкою низки статей у цьому часописі. Серед журналістів-чоловіків можна зазначити Северина Шеховича, який, імовірно, був автором оглядів тенденцій моди у часописах «Лада» і «Русалка»

Проблемна стаття «Про жінки і моду» французького драматурга Марселя Прево в українському перекладі була надрукована у вересневому номері «Нової Хати» за 1930 р. [361]. Михайло Островерха переклав з італійської художній нарис про моду «Сукня з мінливого шовку» Грації Деледди [105]. Амвросій Андрухович у тій же «Новій Хаті» опублікував культурологічну статтю з історії весільної моди «Шлюбна виправа в 1790 р.» [5].

Серед вчених потрібно згадати доктора права Володимира Старосольського — чоловіка Дарії Старосольської та батька Уляни Старосольської, оглядачок моди у «Новій Хаті». На черговому засіданні клубу «Нової Хати», що відбулося 6 грудня 1937 р., він провів семінар на тему «Соціологія моди». У обговоренні взяли участь директорка кооперативу «Труд» Олена Залізник, редакторка «Нової Хати» Лідія

Бурачинська, письменниця Костянтина Малицька та лікарка Софія Парфанович [201, с. 5].

Доктор Лейб Грюнберг (Dr. Leib Grunberg) розмірковував над питанням впливу моди на здоров'я жінки. У ч. 4704 за 30 квітня 1932 р. в газеті «Chwila» він опублікував статтю під назвою «Мучениці моди» («Męczennice mody»), у якій аналізує жіноче модне взуття Китаю та країн Західної Європи, тривале носіння якого призводить до деформації ступні у жінки [532, с. 12].

Не можна оминати увагою одну категорію чоловіків — це передплатники-читачі преси. Звісно, пересічні чоловіки мало цікавилися жіночими часописами: перечитувати журнал власної дружини, аби знайти там публікації про моду, гадаємо, не погодився б жоден із представників сильної статі. Львів першої третини ХХ ст. був все ще патріархально-консервативним. Тому єдиним місцем, де чоловічий погляд міг би узріти огляди моди, були щоденні газети, які передплачував кожен голова сім'ї, а разом і представник еліти Львова. Завдячуючи Харитині Кононенко, що редагувала «Жіночу Сторінку» у газеті «Діло» та регулярно знайомила читачів із тенденціями моди, знаходимо відгук одного із прихильників «Діла» (ч. 274 за 9 грудня 1938 р.): «Мужчини і жіноча мода. (Голос чоловіка)».

Поява такої публікації свідчить, що львівська журналістика моди мала значний резонанс серед чоловічої частини мешканців міста. Отже, чоловіки загалом не були байдужими до трансформацій моди і таємно цікавилися цим явищем: «Жінкам цікаво знати, що чоловіки думають про їх одяг? Хоч і відомо, що багато жінок одягається гарно і по-модному головне тому, щоб не залишитися позаду своїх суперниць, чоловіки теж (!) звертають увагу на жіночу туалету, правда — багато менше, ніж жінки гадають. Мода? Страшенно мало чоловіків розуміється на жіночій моді, — ще менше з них дбає про те, щоб жінка (на яку чоловік звернув увагу) йшла за модою» [273, с. 5].

Як видно, роль чоловіків, що спричинилися до творення львівської журналістики моди у міжвоєнну пору, не така вже й неістотна. На підставі цього

виникає слушне запитання, чи жінки у своїх часописах висвітлювали питання чоловічої моди? З аналізу жіночої преси міжвоєнного Львова видно, що «чоловіче питання» з перманентною частотою висвітлювалося на шпальтах видань. Найприхильніше до теми чоловічої моди ставилася редакторка «Жіночої Сторінки» у газеті «Діло» Харитина Кононенко. У статті «Чого повинен вистерігатись добре одягнений пан?» вона дає настанови матерям, дружинам, сестрам і донькам, аби ті пильно стежили за іміджем своїх чоловіків, батьків, братів [198, с. 5].

В порадах Харитини Кононенко вбачається іронія щодо стильових хиб доборі одягу, якими грішили тодішні чоловіки. У статті «Жіночі ради для мужчин в літі» читаємо: «Тому хто абсолютно не хоче перестати носити шлейок (підтяжок. — Х.А.) то хай не скидає бодай блюзки (сорочки. — Х.А.)! Якщо будете носити легеньку блюзку, то не будете так страшно виглядати у товаристві» [231, с. 5].

Вочевидь, львівські чоловіки неприязно та з певною недовірою ставились до жіночих спроб покращити їхній вигляд і поради журналісток моди їм видавалися недоречними: «Подумайте над тими радами [...] може і вдасться Вам Пані, бодай кількох упертюхів з вашого оточення переконати, щоб бодай змодернізували свій літній одяг. Потім вони Вас за це благословлятимуть, але доведеться Вам почути спочатку може й насмішки, що мішаєтесь не до своїх справ» [231, с. 5].

У наступних випусках «Жіночої Сторінки» вміщено коротку замітку «Нова американська мужеська мода», що знайомить читачів із тенденціями моди на чоловіче вбрання [302, с. 6].

Харитина Кононенко зробила декілька спроб привернути увагу до питання чоловічого стилю в одязі на шпальтах «Нової Хати». Так, у квітневому номері «Нової Хати» за 1933 р. з'явилась «Сторінка для мужчин». Крім порад «Як розійтись з дівчиною» для чоловіків редакторка рубрики пропонує огляд тенденцій моди «Зміна сезону». Втім, проєкт тематичної шпальти для чоловіків зазнав фіаско, вочевидь, через брак уваги з боку чоловіків-дописувачів та, зрештою, матеріалів для публікації [193, с. 6].

Через два роки, у грудневому номері «Нової Хати» за 1935 р. Харитина Кононенко знову намагається привернути увагу читацької аудиторії до відсутності манери у більшості чоловіків одягатися стильно та композиційно правильно. У статті «Дещо про мужеські вбрання» читаємо таке: «Назагал думають наші чоловіки, що їх убрання не підлягають моді, більшість не застановляється над фасоном і лишає кравцеві вільну руку у шитті нового гарнітуру [...]. Але є й такі, що бачуть різницю у крою блюзи чи штанів зперед трьох літ а тепер. Для тих власне других будемо час від часу подавати новинки чоловічої моди» [192, с. 12].

У 1937 р. в серпневому номері «Нової Хати» знаходимо знову-таки стилістичні поради для чоловіків «Дещо про чоловічу моду»: «Назагал жінки більше дбають про свою зовнішність, як чоловіки. Про вигляд жонатого звичайно дбає жінка. А нежонаті приймають звичайно вбрання, так як їх доставляє кравець. Краватка, сорочка для них річ другорядна» [107, с. 13].

Крім матеріалу Харитини Кононенко на шпальтах «Нової Хати» у січневому номері за 1938 р. свій огляд тенденцій моди «Що нового в чоловічій моді?» подає провідна модельєрка майстерні «Труд» Еля Олесницька. Авторка відповідала за рубрику «Форми для всіх», де знайомила читачок «Нової Хати» з технологією крою та пошиття жіночого одягу [310, с. 12].

Не лише огляди тенденцій, а й ескізи чоловічого одягу друкувалися на шпальтах «Нової Хати» та «Жіночого голосу». Кінець 1930-х у Львові ознаменувався відродженням традиційних українських орнаментів для декорування моделей жіночого, чоловічого та дитячого одягу. Зазначені часописи пропонували проекти чоловічих піжам та спідньої білизни, прикрашених вишивкою [210, 287, 71].

Емілія (Міка) Бачинська-Зелена — львівська майстриня з виготовлення трикотажу, інструкторка «курсів ручного трикотарства» у фахових школах для дівчат, з 1932 по 1939 рр. представила у рубриці «Плетемо» (часопис «Нова Хата») низку проєктів з технології виготовлення трикотажних моделей чоловічого

плечового одягу та аксесуарів: «Плетена камізелька до мужеського вбрання» (1932); «Шкоцький пультвер» (1936); «Чоловіча камізелька» (1936); «Чоловічий светер» (1937); «Чоловічий шалик і рукавички» (1939) [18, 19, 20, 21, 22].

Львівська мистецтвознавиця Ірина Гургула знайомила читацький загаль «Нової Хати» з етнографічними розвідками в ділянці історії українського народного костюма. Дві культурологічні статті вона присвятила чоловічій сорочці («Українська народня ноша», 1937 р.) та національним чоловічим головним уборам («Українська народня ноша. Окриття голови у чоловіків», 1938 р.) [100-101].

Чоловічий сегмент української еліти Львова не сприймав серйозно перші паростки журналістики моди. Причина цього очевидна: журналістками моди ставали дружини громадських та культурних діячів Львова, і їхнє заняття вважалося чоловіками суто жіночим, неприбутковим та нефундаментальним. Про те, що журналістика моди може стати окремою наукою, тоді годі було думати.

Та й самі оглядачки модних тенденцій відносно небагато уваги приділяли питанням чоловічого стилю. Це пов'язано з тим, що чоловічий костюм протягом XIX–XX ст. зазнав незначних змін, був уніфікованим і не потребував зайвого втручання та прицільної уваги з боку стилістів. Маскулінність чоловічого одягу, на відміну від сьогодення, коли чоловіча мода стає метросексуальною, була характерною для тогочасної моди.

Попри все, існував прошарок чоловіків, яких цікавила мода і поняття стилю саме у жіночому гардеробі. Такий чоловік прагнув, аби його дружина не виглядала гірше за дружин його конкурентів, тож естетика жіночого вбрання відігравала статусну роль і була об'єктом, що визначав статки чоловіка.

В авангарді моди XIX — поч. XX ст. переважало надмірне захоплення декоративними деталями, що суттєво погіршували стильове рішення ансамблю жіночого вбрання. Важливо було, аби жінка у своїй сукні виглядала по-пуританськи скромною, адже надто яскравий образ асоціювався із куртизанками. Саме тому чоловіки звертали увагу на соціальний контекст гардероба своїх дружин. Тож

завданням журналістики моди було максимально пропагувати образ зразкової дружини-натхненниці, наділеної цілим шерегом чеснот. Красуні, що дивилися на львів'янок із журналів мод, були прикладом для наслідування, особливо, коли у середині 1930-х fashion-ілюстрація поступилася місцем fashion-фотографії і шпальти заповнили голлівудські красуні.

3.4. Уявлення львівських журналістів про феномен моди

Мода як соціокультурне явище існує з часів появи вбрання. Зараз під поняттям «мода» ми маємо на увазі тенденційність, зміну форми та колориту вбрання різних видів відносно сезону. Як об'єкт соціокультурної комунікації, мода сприяє міжособистісному та міжгруповому спілкуванню, а її естетична функція відображає сприйняття людиною навколишнього світу крізь призму життєвого досвіду людини та її моральних якостей.

Повсякчасно мода змінювалася відповідно до соціального і культурного розвитку суспільства. Вона сприяла культурно-естетичній еволюції людської особистості, підкреслювала індивідуальні риси. Мода вирізняється специфічними ознаками, характерними для різних націй. На моду впливає клімат, національний менталітет, релігійні та моральні звичаї тощо.

Сучасний український дослідник М. Мельник виділяє понад десять основних концепцій моди, здатних взаємодоповнювати одна одну, що відповідає специфіці досліджуваного феномена: історична (проблематика певного періоду); філософсько-естетична (абсолютизація предметного світу); економічна (споживання); соціальна (диференціація соціальних верств); психологічна (наслідування, потреба в новому); мистецька (оновлення культурних зразків); комунікативна (відбір культурних при взаємодії); семіотична (кодування і декодування знаків); ігрова; віртуалістична (репрезентація у різноманітних формах реальних подій та речей у віртуальному світі); еротична (підсилення привабливості) [412, с. 50].

В галицькій культурі мода в її сучасній парадигмі з'явилася наприкінці ХІХ ст., що збіглося зі зростанням чисельності населення великих міст, зокрема Львова. Сільське населення Галичини навіть до третини ХХ ст. у щоденному побуті використовувало національне вбрання. В своїй масі ще не освічені сільські жінки не були аж настільки заможними, аби купувати готовий одяг із фабричних тканин.

Ощадніше для селянки було самій ткати полотно та шити з нього сорочки і спідниці, як це робили предки. До речі, суто з кравецького погляду, народний жіночий і чоловічий український одяг має доволі невибагливий універсальний крій, що забезпечує мінімальну кількість перевитрат полотна при розкрюванні. Водночас виготовлення жіночого комплекту одягу в народному стилі забирає чимало часу, особливо якщо розглядати цей процес у світлі всіх етапів: вирощування сировини, підготовки її до прядіння, власне прядіння для виготовлення ниток, ткання полотна, вибілювання полотна, розкрій та пошиття швейних виробів і кінцеве оздоблення готового виробу вишивкою або іншими декоративними засобами.

Членкиня редколегії «Жіночого голосу» Іванна Блажкевич вбачала у процесі виготовлення українського костюма марнування часу, який можна використати для самоосвіти. Крім того, у третій декаді ХХ ст. жіночий народний костюм розглядався радше як архаїчний мистецький виріб, який потрібно зберегти для прийдешніх поколінь: «Це просто марнотравство ставати до чорної роботи в багато вишитій сорочці, що може служити десяток літ як святочна ноша. Ніде в світі не працюють у святочній ноші. Треба також у нас завести пошанівок до вишиванок, що забирають стільки гроша та часу [...]. І сміло можна твердити, що ті забиті вишиванки, це вороги освіти наших працюючих жінок на селі [...]. Жінка на селі за вишиванням не має часу взяти в руки часопис або книжку. А непошановане вишиття за рік іде на сміття. Та й жінка знову шиє без кінця і туманіє при тім» [38, с. 13].

Отже, відмова від активного вжитку традиційного одягу пропагувалася як своєрідний прояв емансипації, перехід до інших життєвих цінностей і чеснот. У

світобаченні львівських журналісток мода поділялася на дві групи: «народня ноша» (народний костюм) та європейська мода. Трендсеттерами львівської моди були здебільшого німецькі та паризькі кутюр'є, і за їхніми тенденціями слідували модельєри: Емануїла (Еля) Олесницька-Новак (провідна дизайнерка кооперативу «Труд»); Міка (Емілія) Бачинська-Зелена (власниця фірми трикотажних виробів, дружина математика Зиновія Зеленого); Юліан Глушезський (майстерня хутряних виробів); Клавдія Кордуба, Стефанія Монцібович, Осипа Остапович, Марія Чижович-Хоминова (сестра Стефанії Чижович) — власниці кравецьких майстерень з виготовлення жіночого одягу, так званих «робітень жіночих суконь»; Олена Бережницька та Міка Дрогомирецька — власниці майстерні з виготовлення капелюхів «Мак»; Кравчині Анна Цьокан-Літинська, Наталія Василів, Марта Шанковська, Ярослава Сайовська та ін.

Питання українізації модного одягу обстоювали мистецтвознавиці (публікували у «Новій Хаті» та «Жінці» свої розвідки з історії моди): Ірина і Наталія Гургула, Меланія Нижанківська, Мирослава Чапельська-Гординська, Анісія Вострякова-Свенціцька, Савина Сидорович, сестра ЧСВВ Северина Парилле; художники (малювали для «Нової Хати» моделі одягу): Емілія Рудницька-Охримович, Іванна Нижник, Ярослава Музика, Софія Вальницька, Марія Морачевська-Кромпець, сестри Ольга і Олена Кульчицькі, Ярослава Сайовська, Стефанія Базюк-Рудакевич, Стефанія Гебус-Баранецька, Святослав Гординський, Галина Мазепа-Коваль; журналістки та громадські діячки (публікували у «Новій Хаті», «Жінці», «Новому Часі», «Ділі» огляди тенденцій моди та критичні статті про моду; брали участь у показах мод): Лідія Бурачинська-Рудик, Олена Федак-Шепарович, сестри Стефанія Савицька-Матчак і Марія Савицька, Ірина Бонковська, Іванна Левицька, Харитина Кононенко, Уляна Старосольська, Ірина Павликовська, Н. Хоминова, Софія Ракова, Ольга Павликовська, Г. Нагірна, Стефанія Павлова, Юстина Перун, Ольга Кубасевич, Ольга Целевич, Олена Лукашевська, Олена Залізник-Охримович, Софія Дорошенко, Іванна Скоплякова, Галина Левицька, др.

Софія Панькевич, др. Софія Парфанович, Дарія Гурова, Евдокія Сташків-Крива, Стефанія Пушкар-Чижович, Дарія Дзерович, Стефанія Мартинюк.

У ХХ ст. мода стає потужним фактором впливу на характер перебігу соціокультурних процесів і виконує функцію регулювання поведінки соціуму в індустріально розвинених країнах

Серед усіх етнічних груп у плані моди Львова українська вирізнялась своєю згуртованістю та націоналізмом. Комерційні мануфактури, що продукували модний одяг, взаємодіяли між собою, підтримували одна одну. З української частини мешканців міжвоєнного Львова творили моду, досліджували її та писали про неї членкині «Союзу Українок», кооперативів «Українське Народне Мистецтво» і «Труд», випускниці та викладачі фахових кравецьких шкіл «Труд» та «С.С. Василіянок».

Про те, що український народний одяг — це національна спадщина, львівська еліта стала замислюватись ще на початку ХХ ст., коли у містах непрактична і дорога європейська мода витіснила народний костюм. Мода є ефективним засобом виховання суспільних смаків, що знаходить свій вияв у формі самоідентифікації людини в культурному середовищі. Потреба у вивченні особливостей українського народного костюма обумовлена не лише його історико-етнографічною цінністю, але й тим, що він є невичерпним джерелом натхнення для творців моди. Це розуміли зачинательки української журналістики моди.

Так, Олена Кисілевська у 1912 р. порівнювала український жіночий костюм із модерним вбранням міської елеганти, вважаючи, що в народних костюмах ми маємо скарб краси, яким не може похвалитися жоден інший народ. Діячка бідкалася тим, що незручний корсет та європейське вбрання почали витісняти український народний костюм, що є універсальним, адже пасує жінкам з різними типами фігури. Олену Кисілевську бентежило, що дивакуваті капелюхи і об'ємні зачіски замінили традиційну жіночу косу, прикрашену квіткою або стрічкою, а українська вишивка поступилася місцем мереживу. На шпальтах «Жіночого Діла» у 1912 р. вона

закликала жінок: «Не посуваймо своєї адмірації для моди дня за далеко і коли вже конечність змушує нас годити ся з її химерами — не затрачуймо змислу спостерігання правдивої краси там, де вона безперечно знаходить ся» [292, с. 2].

Олена Кисілевська стверджувала, що український костюм є дуже вигідним для бюджету української родини, адже виготовлений власноруч є напрочуд якісним і може служити тривалий час.

Відновлення інтересу до українського одягу сягнуло свого розквіту у третій декаді ХХ ст. На той час вже з'явилася достатня кількість модельєрів, художників, кравців, мистецтвознавців, що гуртувалися навколо «Нової Хати». У Львові зародилася школа істориків костюму, що досліджували моду у контексті України. Зараз ці дослідження становлять собою пласт історії моди, про яку за майже сторіччя не було заведено говорити у наукових колах. Ідеї, уявлення про явище моди зародились саме у Львові у 1930-х роках.

На думку Анісії Вострякова-Свенціцької, народне мистецтво українців значну увагу присвячує одягові, а тому кожна найменша подробиця народного вбрання продумується надзвичайно ретельно у контексті всього ансамблю костюма. За словами Анісії, одяг — це «нерв часу, це розуміння краси цього часу, це короткий зміст побуту та переживання доби» [398, с. 15].

Мистецтвознавиця висловила гіпотезу, що український народний костюм є найстарішим європейським надбанням, що дає нам змогу вести відлік моди не з Франції, а з України, адже багатий народний український одяг це свідок та пам'ятка дуже давньої власної високої культури: «Коли людський одяг більшості європейських народів може числити за собою 2-3 століття, то українська сорочка, дрібно-збирана спідничка, а головню плахта мають за собою довгий ланцюг віків, а наші взори сягають в глибину часів давнього грецького світу» [398, с. 15].

Як дослідниця українського мистецтва, Анісія стверджувала, що український народний костюм не походить з Європи, а має зв'язки із іншою, давньою культурою, яку приніс із собою «в мандрівці з іншого світу з іншого осередку

культури». Унікальність українського вбрання пов'язана, на її думку, з тим, що прадавній український сільський наряд тривалий час був економічно відокремлений від чужинецьких впливів культури великих міст і зміг зберегти свою традицію в одязі. Анісію непокоїв факт, що на початку 1930-х різниця між селом і містом майже зникла, сільське населення підхопило вірус європейської моди і поступово стало забувати свої традиції в одязі, а найгірше – соромитися їх [398, с. 15].

На початку 1930-х у львівській пресі починають з'являтися перші дослідження моди як соціокультурного феномену. Софія Вальницька, історикиня моди, зазначала, що одяг мешканців Галичини від найдавніших часів підкреслював класову різницю і закони Речі Посполитої дуже строго регламентували права різних класів на ношення різних видів одягу. Так, наприклад, кодекс «*Lech sumptuaria*» 1613 р. наказував: «Міщанам та плебеям забороняється під карою 14 гривень одягатися в шовки та дорогі футра, за виїмком лисячих і інших нижчих. Також не вільно ходити у сафяні». Пізніше штрафні санкції щороку зростали [412, с. 3].

До причин, що спонукали до зародження моди на українських землях, Софія Вальницька прилічує не лише кліматичні умови, але й соціокультурний вплив шляхти на смаки міщан. Тим часом, сільське населення, через економічні причини і усталену традицію, зберігало свій одяг у первісній його формі: «У наших часах можна на селі стрінати деякі деталі одягу, що сягають часів Святослава», – твердить дослідниця [412, с. 3].

Невідомий автор статті «З кузні світового господарства: мода», опублікованої у «Новому Часі» (ч. 40 за 23 лютого 1933 р.), зазначає: «Сама відповідь на питання; що таке мода — звучить дуже різно. Німецький вчений Штайнмец каже, що мода це періодична, більше чи менше примусова зміна в певній ділянці. Тому до моди не числять різних «дурійок» ані «новостей», які не повторюються, є більше забаганкою, а не «конечністю» моди» [148, с. 4].

Причинами моди автор вбачає покірність трендам, наслідування їх, прагнення до змін, прагнення подобатися та вирізнитися супроти інших, статеві мотиви, інтереси промисловців, гігієна, звичаї тощо [148, с. 4].

Проблема фізичної привабливості як жінок, так і чоловіків є однією із наймогутніших рушійних сил моди. До Першої світової війни жіноцтво було менше зайняте в «бюрах» та в торгівлі. У 1930-х конкуренція приневолює працюючу жінку «презентуватися» якнайліпше, щоби втриматися на посаді. Перед війною кількість чоловіків, здатних утримувати сім'ю, була вищою, і жінкам було легше вийти заміж. У повоєнних часах у Львові справа заміжжя стала проблемним питанням. Тому автор «З кузні світового господарства: мода» радить не дивуватися з того, що кожна жінка прагне виглядати молодою, а чоловіки за кордоном навіть вдаються до косметичних процедур, аби омолодитися. Це все наслідки боротьби за виживання у міжвоєнних часах, адже працедавці почали встановлювати віковий ценз і етичні та естетичні стандарти праці [148, с. 4].

Творцями моди невідомий автор називає не промисловців-мануфактурників, а споживачів модних продуктів: «Публика робить моду, а фабриканти, рисівники, журнали і т. п. відгадують лише бажання купуючої публіки» [148, с. 4].

У статті «Про моду: до дискусійної проблеми» І. Білевич перелічує фактори, що впливають на творення моди: прагнення подобатись та вічне бажання зміни вражень. Вторинно на моду впливає торгівля, промисл та фантазія креаторів моди — кутюр'є. Автор покликається на видатного французького мислителя Дені Дідро: «Моди невпинно слідує після себе та нищить себе взаємно; буває, що найкращі річі заступають дивоглядними тільки через те, що вони нові» [30, с. 19]. І. Білевич вважає, що мода, породжена бажанням нових вражень, часто приносить нам великі несподіванки. Але захоплення модними новинками нетривке: коли естетичні домагання увійдуть в стадію згоди з новими формами, наступним етапом є звичка, з часом байдужність, потім нудьга, а ця остання знову породжує бажання чогось нового. Так людина потрапляє безконечний колообіг модних примх.

На думку автора, безоглядне сліпе наслідування моди заважає жінці стати емансипованою та владною; кожна жінка має керуватися власним смаком і модний одяг пристосовувати до своєї фігури; вона повинна віднайти в одязі свій питомий стиль, який відповідав би її типові. Для цього потрібно, на думку автора, заснувати гуртки боротьби з дивоглядними креаціями моди, завданням яких було би засуджувати й нівелювати всі креації, що не відповідають вимогам естетики, практичності, чи гігієни [30, с. 19].

Інтелігентні чоловіки Галичини також замислювались над питанням моди, адже для них вона передовсім носила фінансовий характер. Хоча ремесло виготовлення одягу одне із найстаріших у нашій цивілізації, мода, яка є похідним явищем пошиття вбрання, ледь не до кінця ХХ ст. вважалася чимось легковажним та несерйозним.

У 1920 р. Михайло Рудницький, аналізуючи явище моди, дійшов висновку, що її тенденції торкаються усіх без винятку і прагнення не виокремлюватися супроти інших спонукає людину стежити за модними тенденціями. На думку М. Рудницького, невичерпним джерелом для дослідження історії моди є художня література. Дослідник визначає два закони моди: «закон мімікрії або наслідування», що діє для споживачів та «закон реклами», що діє для творців моди. [385, с. 4].

Окрім Михайла Рудницького, «чоловіче слово» про моду висловив також Володимир Старосольський. На засіданні клубу часопису «Нова Хата» і кооперативу «Труд», у лекції «Соціологія моди» Старосольський, суголосно Рудницькому, говорить про закони моди: «Мода має за підставу два закони, що глибоко притаєні в людській психіці. Перший, це закон вивищення понад юрбу. При помочі одягу чи помешкання, стараються люди вивищитись, відрізнитися від інших [...]. Другий закон це наслідування. Масова гіпноза діє так, що дана річ захоплює не тільки одиниці» [201, с. 5].

Володимир Старосольський вважає твердження Г. Зіммеля, що мода існувала завжди — помилковим. На його думку, були часи, коли мода на якийсь одяг або

іншу звичку існувала незмінно. Наприклад, тога римлянина, що була привілеєм, довгі століття залишалась незмінною. Подібним прикладом є також український народний костюм, прикметний для мешканців певного регіону. Однак мода у своєму засновку химерна. Вона черпає інспірації звідусіль, не враховуючи закони гігієни, чи навіть естетики. Отож, часто її вигадки зустрічаємо спочатку з обуренням, пізніше до них звикаємо, а зрештою, стаємо їх прихильниками.

Костянтина Малицька перечить такому твердженню, адже, на її думку, народне вбрання не є привілеєм, а навпаки, іноді приносить його власникам пониження соціального статусу. Тому й не дивно, що український селянин хоче позбутися народного одягу та запозичає європейське вбрання [201, с. 5].

Альтернативною попереднім теоріям є думка соціалістки Івонни Блажкевич, що знайомить сільських жінок Галичини у публікації «Як повстали різні моди?» із гіпотезою приховування вад, відповідно до якої шляхтичі придумували модні новинки з метою приховування за їхньою допомогою своїх фізичних вад [492, с. 14]. Ця гіпотеза появи модних трендів має раціональне зерно, адже фізичні недоліки є у кожної людини, але у публічних осіб вони особливо впадають у вічі. Саме тому історично склалося так, що примхи моди з'являлися внаслідок ретельної роботи так званих «придворних стилістів» над іміджем монарших осіб.

Іванна Блажкевич вважає жіночий одяг ХХ ст. здобутком емансипації жінок: «Коли жінки почали працювати в різних підприємствах, то вони мусіли одягатися вільно, мусіли кинути довгу спідницю, обтислі шнурівки, та інші непотрібні цяцьки» [492, с. 14].

Емансипаційний рух у Галичині стрімко розвивався у 1930-х. Це знайшло відображення у статтях журналісток «Нової Хати» та «Діла», що стали активно пропагувати раціональну та практичну моду, що не становила б проблеми для сімейного бюджету. Марійка Браїленко у статті «Мода й наше жіноцтво» закликає застановитися над тим, як відволікти увагу жіноцтва від тогочасної моди.

Авторка дуже слушно зауважує, що сліпе наслідування тенденцій моди у кризові часи веде до зубожіння населення. Марія Браїленко примушує замислитися над тим, аби не збагачувати іноземних промисловців або фабрикантів інших національностей, що розгортали в міжвоєнній Галичині свої виробництва [47, с. 19]. Жінки легко потрапляють у пастку красивих речей, але позаяк становище українців у Речі Посполитій було не надто вигідне, то пастка модного вбрання могла зруйнувати сімейний бюджет української родини [47, с. 19].

Знаменита львівська вчителька, публіцистка, письменниця, членкиня «Союзу Українок» Осипа-Амалія Заклинська у своїй книзі «Як добути красу і задержати молодість та здоров'я» (1929 р.) зазначала, що чоловічий одяг є загалом однаковий і для вмілого комбінування його елементів не треба мати великого хисту і смаку, а от жіноче вбрання вимагає хисту, індивідуального підходу, майстерного покрою, аби підкреслити красу жінки.

У порівнянні зі Львовом 1930-х, становище сучасних українських промисловців моди, що намагаються конкурувати із китайськими фабрикантами — знецінювачами людської праці, майже не відрізняється від того, що описує Марія Браїленко майже століття тому.

Журналістка вважає, що тканина «Crepe Georgette» та інші дорогі матеріали, це приманка для слабкодухих і головне зняття, фабрикантів-чужинців для одержання зиску. Отож, всі дорогі закордонні тканини повинні поступитися місце дешевим, практичним і тривким вітчизняним матеріалам.

Марія Браїленко пропонує раціональне оздоровлення української моди, що повинно відбутися шляхом повернення до виробництва власної натуральної сировини та етнічних мотивів [47, с. 19].

Уляна Старосольська також пропагує практичну моду, яка б звільнила жінку від оков незручного вбрання. На її думку, емансипація та жіночий рух неможливі, адже чоловік не серйозно трактує жінку, «що не вміє вбрати плаща без моєї помочі, носить блюзки, що запинаються на плечах, а черевики, що надаються до всього,

крім ходу». Уляна Старосольська наголошує, що мода робить з жінки безпорадну рабиню, а тому говорити про якісь подвиги на ниві фемінізму немає сенсу. Дотепно, але вельми слушно зауважує авторка, що поки жінка-лікар одягнеться за вимогами тогочасної моди, то не встигне надати допомогу пацієнтові, отож, немає сенсу говорити про суфражизм без реформи одягу, адже жінку у корсеті та криноліні не сприйматимуть серйозно [416, с. 8].

У 1930-х галичанки стали замислюватися над питаннями стилістики в одязі, комбінування елементів гардероба та вмілого використання аксесуарів. Наприклад, Олена Шепарович у статті «Про тайну елегантного вигляду» чітко відмежовує елегантність у стилі одягу від тенденцій моди: «Передумовою «елегантности» є знати, коли, що, де і як одягнути. Наш одяг мусить підходити до оточення, обставин і обстановки, до погоди і настрою, а перш за все, до нашої власної особи. Це останнє найважливіше. Це т.з. «стиль», без якого немислимий елегантний вигляд. А стиль має кожна жінка, яка має дещо самокритики» [477, с. 8].

Критична оцінка власної зовнішності, умови життя та фінансових спроможностей є, на думку Олени Шепарович, запорукою успіху у правильному доборі вбрання. Стилістка твердить, що жінка, яка не хоче бути банальною, пересічною і екстравагантною, мусить першочергово критично оцінити себе, а вже потім своїх подруг. Тоді буде вона добре знати, що може одягнути, а чого ні, що буде підходити до її загального вигляду, а що ні. Хорошим тоном, за словами Олени Шепарович, є відповідність одягу до пори дня і року, адже найкращий одяг, наймодніша сукня, одягнені можуть виглядати не елегантно, по-міщанськи. Вбрання слід також достосувати до обставин, серед яких живемо, а не сліпо слідувати за кличем короткочасної моди. Не треба забувати, що мода «твориться» у великих культурних центрах серед зовсім інших умов, ніж ті, в яких живемо, тому елегантним можна назвати одяг, який пасує не так до моди, як до умов нашого життя.

Коштовні брендові сукні, що є предметом заздрощів інших жінок, не завжди свідчать про наявність смаку у їхньої власниці. Олена Шепарович наголошує, що поняття елегантності не пов'язане з поняттям заможності чи багатства. Навпаки, усяке підкреслення багатства у одязі є моветоном. Тимчасом нове вбрання — це питання також домашнього бюджету, над яким треба добре поміркувати. Недоречні покупки тягнуть за собою все більші витрати». Олена Шепарович пропагує популярну нині формулу капсульного гардероба: купувати лише найнеобхідніше. Ні одної зайвої речі — девіз елегантних жінок: «Одяг мусить творити гармонійну цілість; до нього мусять бути підходячі черевики і панчохи, добре підібраний капелюх, відповідна до сукні причіска» [477, с. 18].

Редакторка «Жіночої сторінки» у газеті «Діло» — Харитина Кононенко, — закликає жінок частіше ставити собі запитання: «Чи це в мому стилі сукня, чи вона відповідає моїм матеріальним спроможностям, тим нагодам, при яких буду її вбирати, мому оточенню, — чи буде вона, одним словом, для мене практична?». Харитина Кононенко закликає: «Хай кожна підбере відповідний для себе стиль, та пам'ятає про вимогу сучасного життя: практичність і міра у смаку» [204, с. 5].

На думку Харитини Кононенко, потужним поштовхом до розвитку моди є намагання жінок викликати заздрощі у суперниць, нехтуючи власним комфортом: «Ми гонимо наосліп за наказами моди, що повстає десь у Парижі серед інших, а навіть цілком відмінних обставин. Купуємо у крамниці матерію перетикану золотом чи сріблом, бо продавець нас запевнює, що вона модна, а не тому, що він нам каже, що вона практична чи непрактична». Журналістка нарікає, що характерною рисою тогочасної жінки-модниці є відсутність почуття власного стилю належна оцінка власних потреб [204, с. 5].

Редакція «Очага» інколи вдавалась до плагіату інформаційних матеріалів про моду: «Для того, чтобы быть «хорошо одѣтой», отнюдь не требуется больших денег, как это принято думать, но зато необходимо знание своей наружности, планомѣрность пріобрѣтенія новых вещей и вкус [...]. Вашим основным законом

должно быть: «мода для меня, а не я для моды» — ибо слѣпое слѣдованіе требованіям моды рождает много уродства» [390, с. 13].

Ці рядки є майже точним перекладом статті Олени Шепарович, опублікованої у червні 1928 р. в часописі «Нова Хата», але покликання на джерело немає. Такого роду запозиченими матеріалами наповнений весь «Очаг».

Тема історії моди та стилістичні поради були не єдиним напрямком, що розвивали галицькі жінки. Вони понад усе прагнули створити питому українську моду. Наприклад, Лідія Бурачинська розмірковує над потужною владою моди, що ламає кордони, пори війни та соціальні бунти. Її вражає те, що модні тенденції проникають навіть через колючий дріт і під час війни мода, завдяки журналам, діставалася навіть до найглухіших закутків. Це ще одне свідчення на користь журналістики моди, яке підтверджує її глобальний пацифістський характер [52, с. 13].

Лідія Бурачинська надихається досвідом європейських країн у державній підтримці створення національних інститутів моди, що черпають ідеї зі славної минувшини своїх народів. Вона вважає, що українці повинні брати приклад з Німеччини, Франції та Великобританії: «У 1934 р. założено у Берліні Deutsches Modeinstitut, що визначає напрямну німецької моди [...], старається випрацювати моделі, відповідні для німецького жіночого типу» [52, с. 13].

На думку редакторки, впровадження української моди у щоденне життя галичан доцільно почати з вишивки як декору сучасного вбрання – повсякденного, спортивного, святкового. Наступний етап — запозичення покрою народного одягу для створення модерних костюмів та суконь, стилізованих під народні [52, с. 13].

Тут доречно є згадати відгук Перемиської Українки на статтю Марії Браїленко «Мода й наше жіноцтво» (Ч.10, 1930 р.). Вона ділиться досвідом, як зуміла запровадити у селі, де щоліта відпочиває, моду на одяг в стилі етно, виготовлений власноруч. Патріотка української моди з Перемишля подає також цінну інформацію про становище моди з нотками етно у Європі: «А що скаже заграниця, спитаєте?

Вона напевно більше цікавиться народнім мистецтвом, ніж ми самі. В паризькому магазині Лювр чи Ляфает або в берлінському Вертгаймі є окремі відділи вишиваних літніх суконок спроваджених з Румунії, Болгарії чи радянської України. Вони миттю розходяться, хоч ціна їх розмірно висока. Мережані скатерті, доріжки, занавіси доповнюють вибір цього товару» [337, с. 20].

Покликаючись на Німеччину, Францію, Румунію та Болгарію, авторка допису закликає галичанок розвивати національну моду: «Тому не нарікаймо на злі часи, одягаймося скромно й заводім українську моду. А «Нова Хата» постаратиметься о відповідні моделі, з яких ми маємо брати взір» [337, с. 20].

Слід наголосити, що ідеї створення української моди не були популізмом. Наприклад, як очільниця «Нової Хати» Лідія Бурачинська розробила концепцію щорічного новорічного карнавалу 1936 р. у стилі етно [52, с. 13].

У статті «Творім українську моду» Лідія Бурачинська підкреслює, що українська мода — це не винятково домотканий матеріал, чи сільський покрій, а звичайні трендові моделі зі стилізованою ноткою народної традиції [51, с. 13].

Пальма першості у застосуванні стилізованих орнаментів до сучасного вбрання належить художницям Ользі та Олені Кульчицьким, невдовзі до них приєдналися Олена Турин-Лукашевська, Генрика Нагірна та Мирослава Чапельська-Гординська. Наприкінці 1930-х «Народній Дім у Торонто» влаштував навіть вечір української моди з демонстрацією стилізованих суконь у стилі етно [51, с. 13].

Отже, ґрунтовне вивчення історії становлення українського костюма, реконструкції найяскравіших його зразків відповідно до етнографічних регіонів їхнього походження, також вивчення традиції виготовлення і носіння народного вбрання нашими предками стало масштабним підґрунтям для формування національної ідентичності в журналістиці моди. Львівська журналістика моди поєднала у собі риси західноєвропейського підходу до вивчення і висвітлення моди та ознаки української ментальності з знаково-символічною парадигмою сакралізованого бачення універсуму.

3.4.1. Започаткування львівських показів моди

З середини 1930-х рух за українізацію моди у Галичині набуває максимальних обертів. Буквально всі галицькі жіночі організації об'єднуються навколо благородної мети — створити питому українську моду.

У Центральному державному історичному архіві України у м. Львові (Ф. № 319) знаходимо інструкцію «В справі народньої ноші та її виготовлення» (обсягом 9 аркушів), складену 1937 р. Центральним українським жіночим товариством «Союз Українок у Львові». У преамбулі до інструкції зазначено, що «справа народнього одягу, його виготовлення, пристосування і поширення серед наших членів є одною з найважливіших у відділі для плекання народної культури» [58, с. 1].

У Союзі Українок було запроваджено традицію відвідування масових заходів членкинями в усталеному автентичному українському вбранні. На цьому треба наголосити, адже у 1930-х на території України став популярним так званий «штучний народний стрій» у стилі Придніпрянського регіону, «який в дійсності з народнім нічого спільного не має». Галицькі етнографи, мистецтвознавці та майстрині вишивки з Союзу Українок та кооперативу «Українське Народне Мистецтво» всіляко намагалися протистояти поширенню такого фальсифікату [58, с.3].

У культурному секторі Союзу Українок велась активна боротьба з тим, що ми нині зараз називаємо «шароварщина», себто насаджена радянськими ідеологами модель українського народного одягу, прообразом якої служить Придніпрянський народний костюм. Для цього у Союзі Українок було узгоджено такі правила використання автентичного українського вбрання: «Зразковий народній одяг вживаємо передусім як святковий. Вдягаємо його на зїзди, святочні академії, анкети, празники тощо. Зокрема виступаємо в народніх одягах громадно, під час масових окружних, філіяльних обходів» [58, с. 4].

Кожна членкиня на черговому з'їзді Союзу Українок повинна була прибути у народному костюмі свого етнічного регіону: «Виступ у питомім одягу своєї околиці має й те значіння, що на перший плян видвигає властивості народньої культури саме до тієї округи, яка уладжує свято». Передбачалося, що зразки народних костюмів членкині будуть виготовляти власноруч під керівництвом голови Філії у формі так званих «вечорниць»: «Виготовлення стилевих і відповідних одягів мусить бути одною з перших і найважливіших точок у підготовці гуртового виступу. Тут мусять у спільному трівкому та згідному порозумінні співпрацювати відділи організаційний, культурно-освітній і мистецький» [58, с. 5].

Обов'язковим елементом свят, організованих Союзом Українок були покази моделей народного вбрання: «Він [показ народньої ноші. — Х. А.] мусить бути переведений зразково й дати дійсно точні у подробицях поодинокі типи одягу святкового, обрядового, чоловічого, жіночого даної округи. Він має теж показати суцільність української народної ноші й вивести зразки з різних українських земель. Отже одяг Придніпрянщини, Буковини, Полісся, Волині, Лемківщини, Поділля, Бойківщини, Яворівщини, строї міщанські і шляхотські» [58, с. 7].

Крім Союзу Українок активну роботу над постановкою «вечорів народньої ноші» проводив кооператив «Українське Народне Мистецтво» спільно зі швейним кооперативом «Труд». Фахівці першого кооперативу проектували моделі одягу та реконструювали елементи вишивки і оздоблення, а кравчині кооперативу «Труд» кроїли та виготовляли готові взірці. Про таку співпрацю читаємо у «Новій Хаті» (ч. 6 за 1938 р.): «В тій цілі влаштовує кооп. «Українське Народне Мистецтво» конкурс української сукні. Моделі проектують наші мисткині. Участь можуть всі прихильниці цієї справи, але користуватись тільки моделями кооперативи «У.Н.М.». Конкурс закінчиться ревією української сукні влаштованої спільно з кооп. «Труд» у перших днях травня» [51, с. 13].

На шпальтах «Нової хати» упродовж 1936–1939 рр. часто публікувалися репортажі з грандіозних за своїм обсягом показів реконструйованого та

модернізованого українського вбрання. Вперше показ народних костюмів відбувся 1934 р. у рамках Українського Жіночого Конгресу в Станиславові. 1936 р. його було повторено за підтримки товариства «Українська Захоронка» і кооперативу «Українське Народне Мистецтво». Меланія Нижанківська зробила репортаж про цю театралізовану подію: «Друга частина свята це був показ ноші інтелігентів – жінок і мужчин, перебраних в народні строї [...]. Почали з полтавських строїв а скінчили показом сукні, на якій примінено вишивки» [301, с. 7].

З репортажу дізнаємося про мисткинь, що виготовляли та продемонстрували глядачам взірці автентичних народних костюмів. Серед них здебільшого членкині Союзу Українок, кооперативів «Труд» та «Українське Народне Мистецтво»: Наталка Гургулівна (сестра етнографині Ірини Гургули), Уляна Старосольська, Марія Сокіл, Харитина Кононенко, Ірина Бонковська, Мирослава Чапельська-Гординська, Стефанія Пушкар-Чижович, п.Галандюк, п.Генсьорська, Рибчак, Марія Середницька-Мудрик, Бірецька, Олена Щурат, Софія Дорошенко, Марія Терлицька, п.Вічковська і Христина Терлецька. Оцінювали моделі українського вбрання члени журі: проф. Філарет Колесса, Михайло Рудницький, Ярослава Музикова і д-р Михайло Драган [301, с. 7].

6 червня 1936 р. кооператив «Українське Народне Мистецтво» спільно із товариством «Українська захоронка» влаштували показ сучасного вбрання, прикрашеного вишивкою та стилізованого під народний костюм — «Вечір вишиваної сукні», метою якого було «зібрати всі спроби вишиваного одягу, від піжам почавши, а на шовкових сукнях скінчивши». Показ мод було заплановано саме на літо, адже такі тканини, як полотно, маркізет, сирий шовк найкраще надаються для проектування модерного українського вбрання, оздобленого вишивкою.

Проектантками моделей одягу були не лише фахові художниці та кравчині, але й журналістки, освітянки та громадські діячки: Стефанія та Марія Савицькі, Олена і Олена Кульчицькі, Н. Хомин, Ольга Павловська, Софія Ракова, Стефанія

Павлова, Юстина Перун, Ольга Кубаєвич, Ольга Целевич, Олена Лукашевська, Уляна Старосольська, Г. Нагірна, Софія Дорошенко, Іванна Скопляова, Галина Левицька, Софія Панькевич, Ірина Павликовська, Ярослава Музика, Емілія Охримович, Дарія Гурова, п. Бексаєвич. Це імена перших галицьких дизайнерок-засновниць української моди.

Оцінювали моделі фахівці моди: «Осуд цих жінок-фахівців (пп. Стефанія Монцібович, власниця кравецької робітні, Слава Музика, малярка, Мирослава Чапельська, мистецтвознавець, Емілія Охримович, референтка мод «Нової Хати») що бере під увагу цілість моделю, себто взір, примінення, фасон, ушиття, та тип власниці, може дати нам корисні напрямні у цій новій ділянці» [62, с. 22].

У 1937 р. Філія Союзу Українок у Львові започаткувала покази моделей сучасного вбрання, виготовлені модельєркою Осипою Остапович. Перший показ мод був камерним — лише для членкинь львівської філії Союзу Українок з метою їхнього якомога кращого ознайомлення з колекцією вбрання: «Дотеперішні покази мод, що відбувалися у нас звичайно на театральній сцені, не мали саме цього безпосереднього звязку з публікою і мали радше характер загальних розваг, а не інформаційних показів мод. А саме розглянути близько модель, поцікавитися його подробицями, повести свобідну гутірку з фахівцями, є властиво доцільне й виходить на користь публиці і виставцям [354, с. 15].

Часопис «Жінка» (ч. 8–9 за 1937 р.) опублікував репортаж з цього показу мод. Саме з нього отримуємо інформацію про модельєрку Осипу Остапович та її інноваційні методи роботи: «Пані Осипа Остаповичева пристосовує сукні до наших обставин, нашого скромного товариського життя, нашої праці й заробітних занять та нашої грошевої спромоги. Вона вводить різні способи та комбінації, які дозволяють вживати одну сукню на всякі нагоди – як spacerову, й пополудневу, в час погоди й затьмарення. В паризьких і віденських сальонах, які відвідує рік-річно, вибирає вона оригінальні моделі, маючи на увазі саме можливість їх достосування й поширення серед наших обставин» [354, с. 15].

Галичанки надихалися на творення моди не лише закордонними моделями, а й колекціями польських дизайнерів. Наприклад, референтка моди Оріся у «Новій Хаті» звітує, що 18 квітня 1937 р. Львівська Палата Промислова спільно із відділом Східних торгів влаштувала показ моделей варшавської кравецької майстерні «Ініціатива», що були виготовлені із лляних на напівлляних тканин [314, с. 15].

Референтка вбачає у світовій тенденції націоналізації моди причину суто політичну, а саме митний режим: «Загально світова течія до націоналізування моди під сучасну пору, потверджує якнайкраще погляд, що мода є дзеркалом епохи. Відмеження держав митними кордонами, стремління до самовистарчальности і до поборення безробіття витворює у кожній державі своєрідний промисел, а саме веде продукцію у природне русло даної країни. Той природний відрух, збільшувати пропагандою власне а бойкотувати все чуже витворює конечність шукати у власній продукції якнайкращих успіхів» [314, с. 15].

Оріся наголошує, що домоткане полотно українських господинь може стати новим словом у моді, адже є чудовим матеріалом для створення навіть конструктивно складних моделей одягу: «Дуже добрий крій моделей при відважному зіставленні красок вичарував із наших тканин незвичайно великі можливости. У нашій тканині льняній і конопляній є будучність для нашої питомо української моди» [314, с. 15].

Етнографиня Ірина Гургула — одна з небагатьох галичанок, що невтомно працювала над реконструкцією українського народного одягу та впровадженням його у масове використання. На її думку, народний костюм є живим організмом, що може розвиватися лише серед певних форм матеріального, суспільного та духовного життя, а разом з тим об'єднує різноманітні стилі в один-єдиний. Ірина Гургула зазначає, що покази національного вбрання, так звані «вечорі народньої ноші», дають змогу віднайти прикмети рідного народного стилю та вчать дорожити народнім мистецтвом, яке приховує в собі багато креативу. Покази національного одягу «пропагують культ народнього одягу серед селянських і міщанських мас,

себто у середовищі, де твориться й віками переховується народня ноша». Таким чином народна культура консервується і стає доступною у первісному вигляді для вивчення і поцінування майбутніми поколіннями [99, с. 5].

У 1938 р. Ірина Гургула згадує про покази національних костюмів не як про екзотику, а як про цілком закономірне явище, що дає позитивні наслідки: «У Львові і на провінції вечорі народньої ноші ввійшли вже в постійний репертуар культурних розваг [...]. Під впливом вечорів народньої ноші в деяких округах починає справді відновлюватися давній своєрідний одяг (напр. Буськ), а це вже осяг близький ідеальної мети в цій ділянці» [99, с. 5].

Ірина Гургула завжди відвідувала покази українських народних костюмів не лише як гостя, а як «конферансієрка», себто ведуча (інколи вона вела показ мод спільно з Іриною Павликовською — очільницею кооперативу «Українське Народне Мистецтво»). Після презентації на шпальтах «Жінки» чи «Нової Хати» відразу з'являлися її цікаві репортажі. У Ч. 6 «Нової Хати» за 1938 р. вона подає детальний огляд показів вбрання, що відбулися 3 березня 1938 р. у Львові за підтримки кооперативу «Українське Народне Мистецтво» та 6 березня того ж року у Дрогобичі, за підтримки Філії Союзу Українок: «Програма обох вечорів, як усіх вечорів народньої ноші взагалі, поділялася на дві частини: обрядову, де народній одяг виступає в дії, на тлі природного оточення, та показ народніх одягів з різних округ української землі» [99, с. 5].

Весняна пора завжди була багата на покази мод, адже погодні умови давали змогу продемонструвати розмаїте за фасонами жіноче вбрання. Наприклад, анонс про показ мод, організований 8 травня 1938 р. «Українським Народним Мистецтвом» і кооперативом «Труд» відкриває імена Стефанії Базюк, Софії Вальницької, Марії Морачевської та Емілії Охримович як потужного колективу дизайнерок, що спільно спроектували та пошили колекцію стилізованого модерного жіночого одягу із домотканих матеріалів. Цікаво, що у канцелярії майстерні «Труд»

замовниці могли обрати собі тканину (мальованка, вовняні самоткани, полотно, сирий шовк), декор (вишивку) та модель одягу, у якій це буде поєднано [389, с. 12].

Вела показ мод Стефанія Чижович, що підсумувала діяльність кооперативів в ділянці українізації моди: «При повній дезорганізації нашого ткацького домашнього промислу, при браку власного текстильного виробництва [...] поза межами нашої батьківщини стилізовані українські сукні приймають з великим захопленням [...], і зразки вишиваних суконь з «Нової Хати» залюбки копіюють чужі журнали хорвацькі, югословянські, чеські, болгарські та інші» [465, с. 13].

Дизайнерки-мисткині кооперативу «Українське Народне Мистецтво» та «Труд» зробили прорив, якого так бракує нині українській індустрії, вони відмовилися від імпоротної сировини, маючи незначні промислові активи для текстильного виробництва: «У сьогоднішньому показі побачите примінення селянських самотканів, продукованих для власного вжитку: таких як мальованки, шорци, беагові тканини і т.п. Ці одяги є так би сказати на 100% з українських тканин».

Це був шалений ризик, адже самі українці соромились свого культурного надбання і активно відмовлялися від власного продукту, на користь польських товарів: «Розуміємо вповні те, що ця наша перша спроба викличе багато скептицизму [...]. Як же ж то ми, квола ще господарсько нація, без належно розвинутого текстильного промислу пориваємось творити власну моду? Чи та мода зможе мати успіх та чи прийметься серед нашого громадянства?» [465, с. 13].

Метою цього показу мод було «впровадити в убір української міщанки теж щось своєрідне, що звязувало б її непомітними нитками з власною народньою культурою» [465, с. 13].

Травневий показ мод 8 травня 1938 р. був настільки резонансним, що Стефанія Чижович 9 травня того ж року організувала в рамках клубу «Нової Хати» семінар-дискусію на тему: «Суть української моди». У семінарі взяли участь

модельєрка Еля Олесницька та інженер Марко Бачинський, представник фірми трикотажних виробів «Трикот» зі Станиславова.

Стефанія Чижович мала на меті довести учасникам семінару, що домоткані матеріали надзвичайно здешевлюють виготовлення одягу і є практично універсальними для виготовлення різних видів одягу — легкого, верхнього, спідньої білизни тощо: «Згідно з офіційними обчисленнями доморобні тканини селянин продає нижче ціни самокоштів. Тим самим тканини ці низькі в ціні, а значно нижчі фабричних [...]. Найбільші скептики переконались, що з самотканів можна ладити прегарні моделі, а стилізовані сукні мають особливий невловний чар» [147, с. 17].

У липні 1939 р. Уляна Старосольська на шпальтах «Нової Хати» закликала до використання домотканих полотен для пошиття різних видів одягу. Вона вважала, що одяг з домотканого полотна нівелює шаблонність звичних фасонів моделей одягу [417, с. 19].

Для консервативної Галичини головним призначенням жінки вбачалося вдало вийти заміж та народити чоловікові спадкоємців. Про той випадок, коли чоловік раптово помирає і сім'я залишається без годувальника, у суспільстві не було заведено думати аж до Першої світової війни, коли більшість сімей стали утримувати винятково жінки. Звичайно, що зміна соціальних ролей диктувала зміну моди. Відмова від надмірно незручної спідньої білизни і запозичення чоловічих елементів гардероба надавало жінкам не лише фізичної свободи руху, а й психологічно налаштовувало на витривалість і боротьбу із соціальною несправедливістю. Та поряд з реформуванням моди надалі залишалися відкритими питання естетики і смаку та індивідуалізму.

Дуже яскраво індивідуалізм проявлявся на початку ХХ ст., у період еkleктики, змішання стилів. Крім того, у Львові сільський народний костюм асимілювався з міським, утворюючи неповторний симбіоз, справжній феномен української моди, неодноразово представлений львівськими модельєрами на показах модного вбрання.

Головну роль у впровадженні модних стандартів відіграла саме журналістика моди. До оглядачів моди дослухались, їхню думку цінували, а їхні критичні зауваги були стимулом для покращення власного стилю і манери одягатися.

Погляд референтів (оглядачів) моди ставав аксіоматичним, авторитетним, резонансним. Саме завдяки тісній кооперації журналістики і модної індустрії у Львові було засновано традицію показів мод, на кшталт віденських чи паризьких. У 1930-х стартувала ціла плеяда журналістів-теоретиків і популяризаторів моди. Їхні резонні поради залишаються актуальними донині.

3.4.2. Становлення журналістики моди як конвергентної форми громадської літературної діяльності

За сучасними уявленнями, конвергентна журналістика — це насамперед передавання інформації за посередництвом всіх можливих видів комунікації. Такими засобами є інтернет, радіо, телебачення і преса. Конвергентна журналістика використовує найрізноманітніші засоби, аби донести інформацію до реципієнта.

Сьогодні здається, що конвергентна журналістика зовсім нове явище, але це не так. Як засвідчує проведене дослідження, журналістика моди на ранньому етапі свого генезису також мала ознаки конвергентності, як-от: поширення інформації про моду через часописи, газетні шпальти, практичні посібники, мистецькі твори, просвітницькі семінари і лекції, покази моделей одягу тощо.

Журналістика моди є підсумковим етапом еволюції жіночого часопису. У Західній Європі XVIII-XIX ст. такі часописи існували у двох окремих вимірах — власне жіночі журнали і журнали мод. Журнали мод — це передовсім ілюстровані періодичні видання, що містили ескізи трендових моделей жіночого одягу, описи художньо-технічного оформлення зразка кожної моделі та, звісно, креслення лекал презентованих моделей одягу (викрійки). Такі фахові часописи мали свою читацьку аудиторію — кравців та модисток, і видавалися суто чоловіками. Звісно, в журналах мод (або каталогах чи альбомах, як їх заведено було називати) про звичні нам

журналістські жанри не йшлося. Мода презентувалася як аксіоматичне явище, доступне заможним верствам населення. Моду не оцінювали, не критикували, її закони не піддавали сумніву та аналізу.

Поряд із журналами мод, внаслідок суфражистського, феміністського та емансипаційного рухів, все більшого поширення набувало так зване «жіноче письмо», яке патріархальним пуританським суспільством сприймалося за контроверсійне заняття, притаманне інфантильним плебейкам. Жіноче письмо в Україні представлене альманахом «Перший вінок» – культурним ексцесом, емансипаційним маніфестом «слабкої» статі. Поряд з українками у цьому полі працювали Жорж Санд, Вірджинія Вулф, Олів Шрайнер, Грація Деледда, Ада Негрі та ін.

Поступово жінки знайшли свою нішу не лише у літературі, а й в журналістиці, випускаючи перші часописи, присвячені боротьбі за свої соціальні та політичні права. У світі початку ХХ ст. розгорнулася активна журналістська діяльність жінок. Паралельно відбулася диференціація жіночих часописів на феміністичні та побутово-господарські. Видавці обох типів видань вбачали раціональність у поданні матеріалів про моду. Таким чином, невіддільним елементом практично усіх жіночих часописів з початку ХХ ст. стала мода. Це тенденція в загальних рисах збереглася донині.

Підґрунтям для становлення журналістики моди у Львові стала передусім поява тематичних шпальт для жінок у щоденних газетах. Спочатку це було зумовлено прагненням видавців розширити читацьку аудиторію, адже у так званих «жіночих кутиках», як їх називали у Галичині, друкувалися поради з куховарства, господарства та замітки про жіночий рух. Передплачувати окреме видання для дружини було прерогативою елітних сімей з високим достатком. Позаяк таких родин було небагато, жіноча шпальта у газеті ставала для пересічної провінціалки практично єдиним джерелом дистанційної комунікації з інтелігентним середовищем.

Цікаво, що мода спочатку вважалась предметом самоактуалізації, культурною потребою (за А. Маслоу), тому її висвітлення на шпальтах газет було поодиноким. Первинно «жіночі кутики» сприяли інформаційному задоволенню потреб жіноцтва у категорії соціальних потреб. Треба зазначити, що передплатниками газет були головню чоловіки, що виявляли неабияку цікавість до соціальних інтересів своїх дружин, не хestуючи ознайомленням зі змістом жіночих тематичних сторінок.

Журналістський доробок Северина Шеховича, як першого оглядача модних тенденцій, є цінним з історичної точки зору, але не вповні відповідає принципам львівської журналістики моди. По-перше, його огляди модних тенденцій позбавлені критичного аналізу; по-друге, мають чітке патріархальне маскулінне спрямування; по-третє — написані язичієм.

Українською протожурналісткою моди треба вважати Олену Кисілевську, яка зробила у 1912 р. вдалу спробу інформувати львів'янок про модні тенденції на шпальтах «Жіночого Діла». Саме Олена Кисілевська об'єднала у своїй творчій діяльності три принципи, характерні для журналістики моди у період її становлення: фемінність, суб'єктивний синтез та аналіз феномену моди, виклад думок та інформації винятково українською мовою.

Треба наголосити на тому, що фемінність була однією з визначальних ознак львівської журналістики моди поч. ХХ ст. Навіть ті чоловіки, які долучалися до написання матеріалів про моду, робили це з погляду фемінності.

З розвитком жіночого руху в Галичині та світі, особливо після Першої світової війни, соціальний вплив моди став посилюватися. Жінки отримали право на вищу освіту, заробіткову працю. Це породило іміджевий ценз: хороший імідж став запорукою соціального успіху жінки, її фінансової незалежності. На нові реалії стрімко відреагували редакторки жіночих тематичних шпальт у щоденних газетах «Діло», «Chwila», «Новий Час». Рубрики про моду якщо не повністю витіснили побутові та політичні теми з жіночої сторінки, то стали її важливим складником.

У міжвоєнний час мода перестає бути упослідженим явищем і спускається в ієрархії потреб (за А. Маслоу) на нижчий щабель, — вона стає соціальною потребою. Назріває потреба у теоретизації моди, синтезі її законів, систематизації знань про це явище і популяризації їх серед споживачів моди. Споживачами моди стають усі, хто прагнуть бути успішними. Поява кінематографії посилює вплив естетичних ідеалів на маси та провокує ажіотаж серед прихильників кінозірок.

Не менш важливим чинником появи журналістики моди у Львові були німецькі глясові журнали, ілюстровані безліччю фотографій найвищої якості. Ці видання різними шляхами потрапляли на столи львівських модниць і ставали джерелами актуальних тенденцій.

У міжвоєнний час у Львові з'являється попит на інформаційний продукт, пов'язаний із сферою моди. Велика депресія 1930-х не оминула Галичину. Фінансове становище жінок з різних національних прошарків було часто критичним. Назріла потреба негайно самотужки реорганізувати гардероб, власноруч займатися редизайном та перешиванням вбрання. Саме на цей момент припадає розквіт журналістики моди у Львові.

Інтелігентки Львова взяли на себе обов'язок вести за собою жіноцтво у питаннях моди, використовуючи для висвітлення модних тем наявні жанри журналістики та формуючи нові. «Провідницями» моди у журналістиці ставали передовсім освічені жінки знатного походження. Найчастіше писали про моду музикознавиці, художниці, мистецтвознавиці, економістки, освітянки, журналістки, а також кравчині і модистки (гал. моднярки).

Коло львівських fashion-журналістів пер. трет. ХХ ст. доволі широке. Про моду писали огляди, вели репортажі, малювали ескізи, брали інтерв'ю, вели історичні розвідки, анонсували, рецензували, зрештою редагували тематичні сторінки такі персоналії: С. Базюк-Рудакевич, М. Бачинська-Зелена, О. Бережницька, І. Білевич, В. Білецька, І. Блажкевич, О. Борисевич, Л. Бурачинська, І. Бонковська, О. Борисевич, С. Вальницька, М. Вольська-Мурська, В. Горбай, М.

Гординська-Чапельська, С. Гординський, С. Гронська, І. Гуругла, Н. Гургула-Сенів, С. Гебус, О. Дадинюк-Козакевич, К. Дашиничева, Д. Дзерович, І. Домбчевська, Н. Дорошенко, М. Дрогомирецька, В. Жуковецька, О. Заклинська, О. Залізняка, Є. Зінченко, Л. Канюка, О. Кисілевська, Х. Кононенко, К. Кордуба, А. Костюк, О. Кривіцька, Л. Крук, О., О. Кульчицькі, В. Леб, І. Левинська, С. Левицька, О. Лепкова, Л. Лобачевська, О. Ляшецька, Г. Мазепа, З. Максимович, К. Малицька, М. Мартинник, С. Мартинюк, Н. Мечникова, О. Монастирська, М. Морачевська, Я. Музика, М. Нижанківська, О. Нижанківська, Е. Олесницька, Оріся [Оріся Парилле-Левицька (?)], М. Осінчук, О. Остапович, М. Островерха, О. Островська, С. Охримович, Е. Охримович-Рудницька, І. Павликовська, С. Парфанович, М. Ривко, С. Рудакевич, С. Савицька-Матчакова, М. Садовська, А. Свенціцька, С. Северина, М. Сокіл, С. Стадник, Д. Старосольська, У. Старосольська, В. Старосольський, Ф. Стахова, Е. Сташків, М. Стефанович-Ольшанська, К. Танчаківська, О. Целевич, М. Чижович, С. Чижович, Н. Чолій, О. Шепарович, С. Шехович, І. Шмериковська-Прийма, М. Штеліга, Г. Шухевич, С. Яблонська, Р. Яросевич, В. Feuermanowa, L. Gablowa, J. Glasgallówna, F. Herbstówna, S. Jellinowa, E. Kahane, S. Kissin-Gottesman, S. Fisch та багато інших.

Такий шерег львівських журналістів моди з високим соціальним статусом свідчить, що мода репрезентувалась у пресі належним чином і займала важливу позицію серед інших тем у пресі.

Жанрова палітра публікацій про моду розвивалась у контексті конструювання національної та культурної ідентичності у львівських харизматиків та візіонерів моди. Першим і найпоширенішим жанром, що з'явився на жіночих сторінках у газетах та у жіночих часописах, був огляд тенденцій моди у формі розширеної замітки. Позаяк джерелами таких оглядів була іноземна періодика, то вони мали космополітичний, безоцінковий, знеособлений характер викладу. Згодом, у 1930-х, такі оглядачі моди, як Харитина Кононенко, Стефанія Мартинюк, Меланія Нижанківська, Уляна Старосольська та ін., почали насичувати огляди модних

тенденцій експресивною лексикою, додавати власні судження, пропускаючи моду через фільтр своєї свідомості та життєвого досвіду.

Ще одним, не менш важливим жанром став репортаж про показ моделей одягу. Закономірно, що цей жанр з'явився тоді, коли львів'янки змогли подорожувати до модних столиць Європи для участі у показах мод як журналістки. Таку розкіш могли собі дозволити Ольга Островська, Емануїла Новак-Олесницька та Яніна Глазгалувна. Перша працювала у Берліні редакторкою модного глянцю, а дистанційно писала репортажі для часопису «Жінка»; друга була управителькою фахової кравецької майстерні «Труд», а разом з тим — найвидатнішою модельєркою Львова українського походження; третя — працювала у єврейській газеті «Chwila», редактори якої не економили на відрядженнях своєї журналістки до Парижа.

Водночас з 1934 року у Львові завдяки спільним зусиллям кравецького кооперативу «Труд», кооперативу «Українське Народне Мистецтво» та Філії «Союзу Українок» зародилася традиція влаштування «ревій мод» (показів моделей трендового одягу, виготовлених українськими кравцями) та «вечорів народньої ноші» (інсценізовані покази моделей народного одягу, виготовлені за участі етнографів, вишивальниць, кравчинь, реконструкторів народного костюма тощо). Наслідком кожного показу мод був розлогий деталізований репортаж, ілюстрований світлинами репрезентованих на показі моделей. Такі репортажі зараз є чи не єдиним свідченням еволюції української моди в історичному наративі як самобутнього, унікального явища, що так яскраво відрізняє українців від сусідніх націй. Нічого подібного не знаходимо ні у поляків, ні у росіян.

Участь у творенні показів мод, як і у репортажах про цію подію, брали найвидатніші українки Львова, нащадки знаменитих родин Галичини. Так, про «вечори народньої ноші» найчастіше вели репортажі Ірина Гургула, Меланія Нижанківська, Лідія Бурачинська-Рудик.

Лідію Бурачинську-Рудик можна назвати теоретиком жіночої журналістики в цілому та журналістики моди зокрема. Маючи великий досвід редагування «Нової

Хати», вона першою спробувала класифікувати жіночу періодику, ініціювала інтегрування у жіночий часопис жанру огляду, а також започаткувала традицію порадицьких рубрик щодо редизайну, перешивання немодного вбрання.

Запросивши до співпраці модельєрку Емануїлу Олесницьку-Новак, Лідія Бурачинська-Рудик започаткувала у «Новій Хаті» «Форми для всіх» — рубрику-прототип сучасного журналу «Burda», де подавався ескіз моделі для самостійного пошиття в домашніх умовах (зазвичай без технічного моделювання і зайвих конструктивних ліній), масштабовані лекала моделі, інструкцію щодо технології монтажу викроєних деталей. Крім цього, Лідія Бурачинська-Рудик разом із викладачкою трикотажної справи — Мікою Бачинською-Зеленою — заснувала рубрику «Плетемо», де, аналогічно до «Форми для всіх», подавала лекала та інструкційну карту з виготовлення найпростіших моделей трикотажних виробів.

Традиційно, у журналах мод для фахівців теж подавалися технологічні особливості виготовлення тієї чи іншої моделі, але такі фасони були надто складними для виконання у матеріалі пересічною жінкою без фахових навичок. Тому інструктажі з виготовлення легкого одягу простого покрою були справжнім новаторством і надзвичайно виручали жінок у часі економічної кризи.

З 1925 р. набуває популярності жанр рекламного оголошення. Промисловці та торговельники модної індустрії Львова цілком адекватно оцінювали масштаб приросту клієнтів після публікації реклами своїх товарів і послуг на шпальтах жіночих часописів. Проаналізовані оголошення про модні товари і послуги є справжнім літописом генезису модної індустрії Галичини. Кожен ремісник чи власник магазину мав свої маркетингові секрети популяризації товару. Хтось це робив у віршованій формі, хтось пробуджував національну свідомість та інстинкт «свій до свого по своє», інші апелювали до прагнення кожної людини самоствердитися тощо.

Не зайвим буде зазначити, що, завдяки технічному прогресу, виробництво одягу масового вжитку досягає у Львові свого піку у міжвоєнний час. Якщо жінка

XIX ст. носила сукні ручної роботи, виконані в одному екземплярі на замовлення в ательє, та допасовувала лише різні аксесуари, то жінка 1920–1930-х років одягалася у костюми, комплекти, сукні промислового виробництва. Відповідно до приросту виробництва у легкій промисловості, мода стала змінюватися частіше. З'явилися нові форми жіночого одягу, що наслідували чоловіче вбрання. Жінки ставали самостійними, незалежними і потребували комплектів вбрання для різних обставин: сукні «для бюро» (себто офісні сукні), вечірній одяг, одяг для кіно, для танцювальних вечорів, для подорожей у гори, до теплих країв, для занять різними видами спорту, для роботи у полі та на городі, для прийому гостей і візиту на звану вечерю тощо. Такий шерег потреб викликав гостру потребу фахових консультацій щодо правильного композиційного поєднання елементів гардероба, добирання їх за кольором, фактурою та функціональним призначенням. Додамо, що пересічна львів'янка не могла собі дозволити щосезону повністю оновлювати гардероб, а отже, назріла потреба у набутті навичок редизайну, перешивання, ресайклінгу немодних виробів, реставрації або перетворення їх на інші моделі.

Тут знову-таки знайшов своє втілення редакторський прийом Лідії Бурачинської-Рудик. Спільно із модельєркою Емануїлою Новак-Олесницькою вони заснували у часописі «Нова Хата» рубрику «Модний порадник», у якому спілкувались із читачками про віднайдення власного стилю в одязі, давали відповіді на злободенні питання кожної жінки, на кшталт: «шифоньєр переповнений одягом, а вбратися немає у що»; «яку сукню обрати, аби вразити суперниць?»; «як за допомогою принадного вбрання виманити у чоловіка більше грошей на модні дрібнички?» тощо.

Саме на піку цих нових потреб з'являється жанр критичної статті з питань стилю в одязі, де журналісти моди детально аналізують помилки у формуванні гардероба і дають практичні поради щодо їх усунення. Поряд з цим часописи і жіночі сторінки у газетах починають публікувати порадицькі статті, в яких детально інструктують жіноцтво щодо перероблення, перешивання немодних

суконь, плащів тощо. Найсуттєвішою відмінною рисою української журналістики моди міжвоєнного часу, порівняно із сучасним етапом її розвитку, є фокусування уваги тогочасної журналістики на методі ресайклінгу (перероблювання) і редизайну (перешивання) одягу. Тоді це здійснювалося з метою економії домашнього бюджету, зараз же це правило має діяти з метою збереження навколишнього середовища.

Сучасна журналістика моди повинна пропагувати не короткочасну моду, а підлаштування наявного гардероба (за допомогою його конструктивної зміни) до модних тенденцій. Таким чином, кількість текстильних відходів значно зменшиться, адже не буде потреби щосезону утилізувати весь гардероб і купувати новий, як це зараз популяризується журналістикою моди. Утилітарні, універсальні, класичні елементи гардероба, виготовлені з натуральної сировини (бавовна, льон, вовна тощо) — запорука того, що вони служитимуть довше, а також легко підлягатимуть перероблюванню. Ці постулати екологічної моди були придумані ще у далекі 1930-ті.

Львівські дизайнери витворювали ексклюзивний одяг з елементами традиційного народного костюма. Це була свого роду мистецька сублімація, скерування деструктивної енергії, у річище творчості. Творіння Олени і Ольги Кульчицьких, Емануїли Новак-Олесницької, Осипи Остапович, Наталії Гургули, Марії (Міки) Дрогомирецької-Лепкої, Міки Бачинської-Зеленої, Софії Вальницької, Мирослави Чапельської-Гординської та інших зумовили зацікавлення інтелігенції Львова історією та теорією моди. Ірина Гургула, Меланія Нижанківська, Мирослава Чапельська-Гординська, Анісія Вострякова-Свенціцька, Савина Сидорович, Северина Париллє, Михайло Рудницький публікували проблемні статті про зародження і розвиток модних стилів, про психологічне сприйняття моди, про її зміст у різних конотаціях, про творчий потенціал креаторів моди.

Важко собі уявити журналістику моди без ескізів миловидних дам у вишуканих сукнях. Історія львівської журналістики моди на прикладі Северина

Шеховича та його часописів «Лада» і «Русалка» довела, що у семіотичному ракурсі fashion-ілюстрація може бути навіть важливішою, ніж сам текст про моду. Адже саме через відсутність у «Ладі» і «Русалці» візуального супроводу тексту ескізами моделей одягу ці часописи не знайшли потрібного резонансу серед читачок. Первинно львівська журналістика моди запозичала ескізи з іноземних журналів. У 1930-х з'явилося перше покоління львівських fashion-ілюстраторів, що репрезентували в ескізах модерного вбрання традиційні для народного костюма декоративні елементи. Зазначимо, що авторська модна ілюстрація була притаманна лише часописам «Нова Хата» і «Жіночий Голос». Так, випуски «Нової Хати» за 1930-ті збагатилися ескізами таких мистців, як-от: Емілія Рудницька-Охримович, Іванна Нижник, Ярослава Музика, Софія Вальницька, Марія Морачевська-Кромпець, сестри Ольга і Олена Кульчицькі, Ярослава Сайовська, Стефанія Базюк-Рудакевич, Стефанія Гебус-Баранецька, Святослав Гординський. Окремо слід назвати Миколу Бутовича та Галину Мазепу-Коваль, чиї роботи прикрашали обкладинки «Нової Хати».

Після того, як в середині 1930-х мистецтво фотографії стало масовим явищем, львівська журналістика моди «озброїлась» світлинами із закордонних глянсових журналів (німецьких та французьких). Не можна сказати, що ескізи зникли зі шпальт жіночих сторінок, але кількість їх значно зменшилася. На нашу думку, ескіз демонструє ідеальний образ манекенниці та моделі одягу на ній, чого не скажеш про фотографію. Пропорції жіночого тіла в ескізах 1930-х були такі ж, як і нині — 1/10-1/12, а от фотографія показує реальні пропорції жінки — 1/9-1/8. Враховуючи, факт, що стандарти краси у міжвоєнний період були відмінні від нинішніх і в моді панувала умовна пишнотілість, фотомоделі візуально здаються огряднішими, а от моделі на художніх ескізах видаються напрочуд тендітними, витонченими, майже невагомими, тим самим зачаровують читачку і вивільняють її модні фантазії та забаганки.

Підсумовуючи, бачимо, що становлення журналістики моди у Львові в 1853–1939 рр. відбувалося під сукупним впливом численних факторів. На кінець 1939 року цей вид журналістики викристалізувався та став чи не лейтмотивом усієї жіночої періодики. Спочатку творена жінкою для жінки журналістика моди з часом стала набувати рис гендерного паритету, акумулюючи у собі сили також і чоловіків.

Тотальне упослідження, якого зазнала журналістика моди внаслідок більшовицької окупації, припинилося лише у часи Незалежної України. Вітчизняна історія журналістики моди — це не викрійки з радянських жіночих часописів, це багатожанрова, політематична, мультикультурна квінтесенція багатовікової історії українського національного костюма, української культури одягу і сакрального ставлення до кожного з елементів гардероба, прикрашання їх символами коду нації.

По суті, журналістика моди на початку свого становлення стала тим містком, що поєднав минуле і сучасне, представивши українську традицію одягатися у новому світлі, через призму світогляду феміністки, науковиці, мисткині, інтелігентки, громадської діячки.

Висновки до Розділу 3

Реакція моди на соціальні зміни виявила себе на шпальтах численних жіночих часописів та газетних тематичних сторінок. Кожен оглядач модних тенденцій вважав за потрібне прорефлексувати на тему модних дотепів, новинок, курйозів, надмірностей тощо. Вікторіанська епоха вплинула на генезис світової журналістики моди безпосередньо через стрімкий розвиток легкої, текстильної та поліграфічної промисловості. Львівська «Лада» знайомила читачок із виходом швейної машини сучасного зразка, із методами проектування та пошиття одягу в домашніх умовах, з тенденціями моди європейських столиць. Наступниця «Лади» — «Русалка», допомагала жінкам порадами із догляду за одягом, висвітлювала питання реформи жіночого костюма, спонукала до критичної оцінки власних здібностей добирати одяг відповідно до фігури, соціального стану та віку тощо.

У розквіт мистецького напрямку ар-нуво (1890-1914) світова журналістика моди збагачується видатними ілюстраторами, що змінюють концепцію сприйняття журналу мод. У Львові апологетом нових тенденцій моди стала Олена Кисілевська, яка вперше написала українською мовою про моду з погляду жінки та доповнила публікації іноземними ілюстраціями трендових моделей одягу. Олена Кисілевська розглядала моду як мистецтво, як засіб абстрагуватися від гнітючих настроїв, що панували у суспільстві перед Першою Світовою. Емансипантка, звільнена від корсета Полем Пуаре — ось героїня публікацій про моду Олени Кисілевської.

На зорі зародження стилю ар-деко у 1925 р. вийшов у Львові перший випуск «Нової Хати» — культового журналу мод, що увібрав у себе кращі риси стилю ар-деко. Свіжість ідей, дохідливий виклад думок, вишукана українська мова, аполітичність, стильний дизайн — ось ключові характеристики багаторічного успіху цього часопису, що зумів згуртувати навколо себе усю українську еліту міжвоєнного Львова.

«Нова Хата» збагатила українську журналістику моди численними жанрами та іменами референтів-оглядачів моди. Редакція акумулювала всі творчі сили української еліти Львова, аби надати українській моді автономного статусу. Зусиллями кооперативів «Українське народне мистецтво» і «Труд», а також редакції «Нової Хати» було створено сучасний прототип індустрії моди у міжвоєнному Львові: українські дизайнери проєктували моделі одягу, кооперативи «Труд» та «Українське Народне Мистецтво» влаштовували покази мод, а часописи «Нова Хата» і «Жінка» реферували про ці події на своїх шпальтах.

Період пізнього ар-деко, що припав на 1930-ті характеризувався у Львові процвітанням журналістики моди. Не лише «Нова Хата» публікувала огляди модних тенденцій, культурологічні статті з історії моди критичні статті щодо формування стилю в одязі тощо, поряд з нею на ниві моди працювали «Жінка», «Жіночий Голос» та тематичні шпальти і рубрики у газетах «Діло», «Новий Час», «Chwila».

Якщо «Жінка» намагалась наслідувати у манері висвітлення тенденцій моди німецькі ілюстровані журнали, то «Жіночий Голос» мав за мету полегшити життя селянкам, пропонуючи їм легкі для самостійного пошиття в домашніх умовах моделі одягу, уніфікованого і ергономічного, але проєктованого у стилі «етно». Тематичні шпальти і рубрики у газетах стали джерелом вістей зі світу моди усіх провінціалок Галичини, чиї чоловіки передплачували «Діло», «Новий Час», «Chwila».

Досліджуючи рекламу, можна простежити, як європейська мода долала кордони, «осідала» у Львові та адаптовувалася тамтешніми майстрами до клімату, побуту і традицій мешканців міста. Журнали мод виступали платформою для популяризації товарів і приваблення покупця. Рекламні оголошення дозволяють доповнити українську історію моди невідомим до нині цінним фактичним матеріалом про мануфактурників, підприємців модної індустрії міжвоєнного Львова.

Питання гендерного паритету у журналістиці моди Львова локально представлене низкою чоловіків, що всіляко підтримували жіноче прагнення до самореалізації у журналістиці. Серед них — художники, критики, публіцисти, перекладачі. Львівська журналістика моди не концентрувала увагу лише на жіночому вбранні. Огляди тенденцій та рекомендації стилістів адресувалися також чоловікам. Інколи чоловіки дискутували на шпальтах модних рубрик стосовно тенденцій, висловлювали своє критичне бачення культури вбрання львів'ян.

В Галичині мода в її сучасному дискурсі з'явилася наприкінці XIX ст., що збіглося із зростанням чисельності населення великих міст, зокрема Львова. Сільське населення окресів Галичини навіть до третини XX ст. у щоденному побуті використовувало національне вбрання. У світобаченні львівських журналістів мода у контексті вбрання поділялася на дві групи: «народня ноша» (народний костюм) та європейська мода. Назріває потреба у становленні нової модерної української моди, що ґрунтується на традиціях народного одягу. Відновлення інтересу до українського народного одягу сягнуло свого розквіту у третій декаді XX ст. На той час вже з'явилася достатня кількість модельєрів, художників, кравців, мистецтвознавців, що гуртувалися навколо «Нової Хати». У Львові зародилася школа дослідників моди, що вивчали це явище у контексті історії України.

З середини 1930-х рух за українізацію моди у Галичині набуває максимальних обертів. Буквально всі галицькі жіночі організації об'єднуються навколо спільної мети — створити питому українську моду. У Союзі Українок запроваджено традицію відвідування масових заходів членкинями в усталеному автентичному українському вбранні. Крім Союзу Українок, активну роботу над постановкою «вечорів народньої ноші» проводив кооператив «Українське Народне Мистецтво» спільно зі швейним кооперативом «Труд». Фахівці першого проектували моделі одягу та реконструювали елементи вишивки і оздоблення, а кравчині кооперативу «Труд» кроїли та виготовляли взірці моделей. На шпальтах «Нової хати» упродовж

1933-1939 рр. перманентно публікувались репортажі про покази реконструйованого та модерного українського вбрання.

Дизайнерки-мисткині зробили прорив, якого так бракує нині українській індустрії: вони відмовилися від імпоротної сировини, маючи незначні промислові активи для текстильного виробництва і змогли замкнути коло моди власними ресурсами. Отже, українська журналістика моди 1853-1939 рр. характеризується такими етапами становлення:

1. Активізація жіночого емансипаційного руху за права і свободи;
2. Перші спроби жіноцтва на літературній ниві;
3. Реформа жіночого одягу внаслідок феміністичних рухів та політичних катаклізмів;
4. Потреба жінок у комунікації (обміні думками, порадами) і, як наслідок заснування жіночих часописів;
5. Поділ жіночих часописів на розважальні та ідеологічно-феміністичні;
6. Вплив науково-технічного прогресу на моду, кардинальна зміна укладу жіночого життя, наслідком чого стала гостра потреба отримання інформації про модні тенденції, адже успішність жінки у соціальному житті починає безпосередньо залежати від її зовнішнього вигляду;
7. Створення рубрик про моду у журналах і тематичних шпальт про моду у щоденних газетах,
8. Поява оглядачів моди, істориків, критиків модних тенденцій, репортерів модних показів, розширення жанрової палітри журналістики моди.

ВИСНОВКИ

У процесі дослідження ми досягнули мету дисертації — яка полягала в концептуалізації явища журналістики моди у соціокультурному просторі Львова (1853-1939). Реалізована мета дозволяє зробити узагальнені висновки.

Досліджено, що становлення української журналістики моди відбулося на шпальтах львівських часописів (зокрема у рамках тематичних жіночих сторінок у газетах і рубрик у жіночих журналах) з 1853 по 1939 р., у період, коли Львів перебував спочатку у складі Австро-Угорської імперії, а потім — Польської Республіки. Глобальними факторами, що вплинули на процес формування української журналістики моди стали:

- лояльніше ставлення окупантів Галичини до української мови та свободи слова, ніж це було на території України, окупованій Російською імперією. Це зумовило розвиток українських видавництв і появу україномовної преси;

- вигідне географічне розташування Львова та статус столиці імперської провінції – Королівства Галичини і Лодомерії. Це зумовило розвиток різних галузей, зокрема легкої промисловості, а також притік іноземних фахових сил до міста, посилювало комунікацію з державами Західної Європи, а отже модні тенденції діставалися до Львова швидше, ніж до інших міст;

- активізація у світі, в середині XIX ст., жіночого емансипаційного руху. Це зумовило радикальну реформу у жіночому одязі та укладі життя кожної жінки, зміну гендерних ролей. Жінка освоює чоловічі професії, зокрема фах журналістки і письменниці, вона стає освіченою, фінансово незалежною. З'являються жіночі часописи феміністичного і розважального характеру;

- науково-технічний прогрес та геополітичні катаклізми середини XIX- першої третини XX ст. Наслідком стала зміна підходу до виготовлення одягу та його функціонального призначення;

- поява нових стандартів краси, мода стає масовою і жінка, аби стати успішною на ринку праці, повинна стежити за тенденціями моди, вона потребує порад стилістів щодо формування власного стилю в одязі. Наслідком стало започаткування у львівських газетах та журналах рубрик і тематичних сторінок про моду. Реклама одягу та аксесуарів стає незмінною складовою жіночих часописів.

- замкнений цикл виробництва товарів модної індустрії у міжвоєнному Львові, відмова від імпортованої сировини, створення української моди як суміші національного традиційного костюма і західноєвропейського трендового одягу. Наслідком цього стала поява широкого кола львівських дослідників історії моди, оглядачів і референтів модних тенденцій, теоретиків моди, модних критиків, модельєрів-стилістів тощо. Журналістика моди збагачується жанрами, викристалізовується її сучасний прототип.

Проаналізовано на предмет моди львівські жіночі часописи і виокремлено такі їх групи за читацьким призначенням:

- русофільські часописи для «благородних дівчат» та «поважних дам» («Лада», «Русалка», «Очаг»);
- часописи для русинок-феміністок («Жіноче Діло», «Жінка», «Жіночий Голос»);
- культурно-мистецькі часописи для інтелігенток («Нова Хата»);
- тематичні газетні шпальти для жінок усіх соціальних станів («Жіноча сторінка» у газеті «Діло»; «Нашим читачкам» у газеті «Новий Час»; «Z krainy szyku i mody» у газеті «Chwila»).

Окреслено концепцію аналізованих часописів і газетних шпальт відповідно до феміністичних ідеалів того часу, що впливали на журналістику моди:

- «Лада» і «Русалка»: опрацювання та систематизація матеріалів практичного призначення, які згодяться молодим жінкам (дружинам та донькам священників) у разі втрати годувальника сім'ї;

- «Очаг»: об'єднання жінок російського походження, що мешкали у міжвоєнній Європі;

- «Жіноче Діло»: звільнення жінки від патріархальних догм, шлях до гендерного паритету, праця жінок розглядається як важливий чинник на шляху до здобуття незалежності Україною;

- «Жінка»: модель збалансованого фемінізму. Гендерна роль жінки, культивована у патріархальному суспільстві, не відкидається, а відбувається процес врівноваження фемінності і маскуліності таким чином, аби уникнути конфлікту.

- «Жіночий Голос»: ідея соціалістичного фемінізму, спрямованого на реформи в культурній та економічній сферах життя для утвердження рівноправності із чоловіками; відстоювання думки, що жінка повинна не лише здобути рівні права на політичне волевиявлення, але також повинна стати співтворцем політичного життя нації.

- «Нова Хата»: завоювання симпатій читацької аудиторії, аби «прогнати з української хати чужі видавництва й залучити широкий загаль жіноцтва до співпраці в українському журналі». Пробудження в жінці її приспаних творчих сил, щоб у домашньому житті перестала вона бути робочою машиною, а стала творцем-мистцем.

- Тематична шпальта «Głos Kobiet» («Голос жінок») у єврейській польськомовній газеті «Chwila»: інформування єврейських жінок Львова про громадське та політичне життя, про видавничі новинки, про догляд за дітьми, про жіночий рух та життя жінок у Палестині.

- Тематична шпальта «Жіноча Сторінка» у «Ділі» — платформа для обговорення щоденних подій, суттєвих для жіноцтва Львова, ідея гендерного паритету, який не виключає патріархальної складової суспільства.

- Тематична сторінка «Нашим читачкам» у «Новому Часі»: інформування про події на тему жіночого руху.

Окреслено вплив культурно-мистецьких напрямків на генезис львівської журналістики моди:

- Вікторіанська епоха: розвиток легкої, текстильної та поліграфічної промисловості провокує реформу жіночого одягу. «Лада» і «Русалка» знайомлять читачок із виходом швейної машини сучасного зразка, із методами проектування та пошиття одягу в домашніх умовах, з тенденціями моди європейських столиць; дають поради щодо догляду за одягом, висвітлюють питання реформи жіночого костюма, спонукають до критичної оцінки власних здібностей добирати одяг відповідно до фігури, соціального стану та віку тощо;

- Ар-нуво: світова журналістика моди збагачується видатними ілюстраторами, що змінюють концепцію сприйняття журналу мод. У Львові апологетом нових тенденцій моди стала Олена Кисілевська, що розглядала моду як мистецтво, як засіб абстрагуватися від гнітючих настроїв, що панували у суспільстві перед Першою Світовою. Емансипантка, звільнена від корсета Полем Пуаре — ось героїня публікації про моду Олени Кисілевської.

- Ар-деко: «Нова Хата» стає трендсеттером віденських ідей щодо іміджу модерної жінки. Поява референтів, оглядачів модних тенденцій та fashion-ілюстраторів. Вдалих імідж стає запорукою професійного успіху емансипованої жінки. Тому журналістика моди навчає читачок премудрошам формування власного стилю в одязі. На шпальтах «Нової Хати» з'являється новий жанр — рекламне оголошення. У «Жінці», «Новій Хаті» та «Жіночому Голосі» упродовж 1925-1939 рр. було надруковано понад 338 оголошень, що рекламують різні об'єкти модної індустрії.

- Пізнє ар-деко: акумулювання усіх творчих сил української еліти Львова, аби надати українській моді автономного статусу. Зусиллями кооперативів «Українське Народне Мистецтво» і «Труд», а також редакції «Нової Хати» львівська українська мода набуває нових форм вираження: українські дизайнери проєктують моделі одягу з домотканих полотен українського виробництва, кооперативи «Труд» та «Українське Народне Мистецтво» упродовж 1933-1939 рр. влаштовують покази мод («рев'ї мод» та «вечорі народньої ноші»), а часописи «Нова Хата», «Жінка»,

«Жіноча Сторінка» в газеті «Діло» реферують про ці події на своїх шпальтах. Журналісти моди агітують за створення «нової української моди», концепцією якої є повернення до витоків, використання елементів та оздоби, характерної для народного українського костюма. У Союзі Українок запроваджено традицію відвідування масових заходів членкинями в усталеному автентичному українському вбранні. Обов'язковим елементом свят, організованих Союзом Українок стають покази моделей народного вбрання з різних регіонів України. Це явище отримує широкий резонанс у жіночій пресі Львова, зокрема у контексті журналістики моди.

Введено в науковий обіг імена понад 158 осіб (журналістів, художників, громадських та культурних діячів), що творили львівську журналістику моди упродовж 1853-1939 рр. в українському, русофільському та єврейському дискурсі.

Визначено, що пресові видання є не лише хронікерами модних тенденцій, а й першочерговим чинником впливу на суспільні смаки, настрої та поведінкові шаблони. Зроблено висновок, що характерними рисами моди, а отже, і журналістики моди, є мінливість та індивідуалізм. Журналістика моди змінюється у хронотопі під впливом низки факторів: політико-економічних, соціальних, культурних тощо.

Проаналізовано дослідження українських та закордонних вчених з теми історії та практики журналістики моди, зроблено висновок про те, що у журналістиці моди 1853-1939 рр. провідними були два напрямки — розважальний та практико-теоретичний. До першого належать огляди тенденцій моди, інтерв'ю з дизайнерами, культурологічні статті з історії моди тощо; до другого — практичні статті з теорії крою і пошиття одягу, критичні зауваги та рекомендації щодо композиційно правильного добору і поєднання елементів гардероба. Інформаційні матеріали про моду, поряд з висвітленням кулінарних рецептів і господарських порад, є незмінною складовою як жіночих часописів початку ХХ ст., так і журналів ХХІ ст.

Зважаючи на те, що у Львові в 1853-1939 рр. україномовні фахові журнали мод для кравчинь і модисток не видавалися (а саме цей тип часописів нині заведено називати журналом мод), ми ототожнюємо з журналами мод жіночі часописи, у яких

публікувалися окремі рубрики або тематичні сторінки про моду. Не менш важливу роль у становленні української журналістики моди відіграли так звані бюджетні видання — тематичні шпальти про моду у щоденних газетах, покликані інформувати читачів усіх соціальних станів не лише про тенденції в одязі, але й надавати корисні поради з ремонту вбрання, дотримання стилю та композиції в комбінуванні елементів гардероба тощо.

Встановлено, що джерелом натхнення для львівської еліти, причетної до творення моди на початку ХХ ст., були покази мод, магазини текстилю і конфекції, газети і журнали, кінофільми і, звісно ж, музеї та картинні галереї.

З'ясовано, що основним завданням журналістики моди є точно, правдиво і систематично інформувати про події культурного життя в цілому світі. Правдиво віддзеркалювати життя світу моди в усій його багатогранності. Допомогати читачкам осмислити значення подій і явищ у сфері моди і виробити на них певні погляди. Виявляти і формувати громадську думку про модні тенденції.

Стверджується, що в інструментарії журналістики моди передбачена низка функцій: просвітницька, інформаційна, інтерпретаційна, аксіологічна, комунікативна, рекреативна, функція критики. Журналістика моди формує суспільну думку про моду, оцінює й прогнозує соціальну значущість конкретного явища моди. Засобами популяризації моди є тема, жанр та візуалізація.

Доведено, що журналістика моди є могутнім інфлюенсером, який підштовхує людей виходити із зони комфорту, аби кардинально змінити імідж в угоду модним тенденціям. Вона також віддзеркалює найважливіші суспільні питання: гендерну нерівність, геополітичні казуси, мистецькі течії, етнічні цінності тощо. Вона має хронікальну функцію і є літописом культурних здобутків людства на певному етапі його розвитку. Харизматики та візіонери моди впливають на розвиток журналістики моди, — вона стає елітним розважально-мистецьким жанром, висвітлюючи смаки і звички богемних кіл.

Об'єктивовано, що становлення журналістики моди не відбулося б без отримання жінками виборчих та соціальних прав, адже журналістика моди є складовою жіночої журналістики. Історія говорить про те, що частка чоловіків, залучених до європейської журналістики моди ХІХ – поч. ХХ ст. була незначною, це питання радше було жіночою прерогативою. Таким чином, чим гендерно свідоміше суспільство, тим більш розвинена у ньому журналістика моди. Журналістика моди залежить також від економічного розвитку держави: лише задовольнивши свої екзистенційні потреби, люди можуть прагнути задовольнити духовно-культурні потреби.

Сформульовано визначення поняття журналістики моди: журналістика моди (fashion-журналістика) — це форма викладу різножанрових матеріалів про моду у публіцистичному стилі. Журналістика моди, поряд із fashion-фотографією та fashion-ілюстрацією, є складовою конгломерату медіа, сфокусованих на тематиці моди. Журналістика моди розглядає феномен моди у контексті одягу в його культурно-історичному наративі. Суб'єктом журналістики моди є модний оглядач (референт відділу моди, fashion-журналіст; fashion-редактор тощо), а об'єктом виступають дизайнери, стилісти, покази мод, процес створення колекцій одягу тощо.

Виконане дослідження не вичерпує усіх аспектів журналістської спадщини українських оглядачів моди, позаяк залишається шерег діаспорних жіночих видань, як-от «Наше Життя» чи «Жіночий Світ» тощо, які також репрезентували моду на своїх шпальтах. Серед львівських часописів недостатньо дослідженим є пласт польськомовних журналів мод. Потребує нового, сучасного наукового опрацювання українська жіноча періодика радянського періоду, що також не залишалася осторонь від теми моди. Саме преса є тим першоджерелом, звідки зараз можемо почерпнути відомості про історію журналістики моди, історію української моди та жіночого руху, біографічні відомості про зачинателів журналістики моди, її апологетів і творців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. А.Г. Из переписки с редакцией // Очаг.1938. № 4 (Квітень). С.11.
2. Абкович К. Вѣчный вопрос // Очаг. 1936. № 6 (Червень). С 1.
3. Адольф Авербах // Нова Хата. 1937. № 9–10 (Травень). С.16.
4. Альбом французських кроїв білля // Нова Хата.1925. № 4 (Серпень). С. 1.
5. Андрухович А. Шлюбна виправа в 1790 р. // Нова Хата.1936. № 3 (Лютий). С. 2–3.
6. Антонович К. Наші сучасниці: Мілена Рудницька // Жіночий Світ. 1950. № 11. С. 9, 20.
7. Артистичні гафти // Жінка: Орган Союзу Українок. 1938. № 4 (Лютий). С.3.
8. Астапцева Х. «Балачки про моду» Харитини Кононенко — нове слово у жіночій пресі Галичини (На матеріалах «Жіночої сторінки» у газеті «Діло» (1936–1939 рр.) // Зб. пр. НДІ пресознавства. 2017. № 7. С. 173–197.
9. Астапцева Х. Галичанізм у fashion-публіцистиці Львова міжвоєнного періоду: зауваги на захист галицького лексикону (на матеріалах щоденників «Діло» та «Новий Час») // Поліграфія і видавнича справа: наук.-техн. зб. Львів : Українська академія друкарства, 2019. №. 2 (78). С. 126-140.
10. Астапцева Х. Генеза «Жіночої Сторінки» крізь призму моди та фемінізму (на матеріалах газети «Новий Час» (1926–1939 рр.) // Наук. зап. Ін-ту журналістики : наук. зб. 2019. Т. 1. С. 95–111.
11. Астапцева Х. Еля Олесницька — модельєрка, fashion-оглядачка і редакторка міжвоєнного Львова: матеріали до біографії // Рукописна та книжкова спадщина України. 2021. Вип. 27. С. 250–269.
12. Астапцева Х. Жанрова палітра матеріалів fashion-журналістики у ретроспекції (на матеріалах львівських періодичних видань для жінок пер. трет. ХХ ст.) // Science and Education a New Dimension. Humanities and social sciences, 2020. № 237. С. 63–66.

13. Астапцева Х. Становлення Харитини Кононенко як журналістки та редакторки жіночої преси // Наук. зап. Ін-ту журналістики : наук. зб. 2017. Т. 2. С. 33–48.
14. Астапцева Х. Fashion–референтність Стефанії Мартинюк на шпальтах газети «Новий Час» (1935–1939 рр.) // Наук. зап. Ін-ту журналістики : наук. зб. 2019. Т. 2. С. 95–109.
15. Байдак М. Жінка в Галичині в умовах Першої світової війни у світлі порівняльних студій // Galicja i jej dziedzictwo. T. 23: Kobieta w Galicji. Nowoczesność I tradycja. Rzeszów, 2016. P. 496–509.
16. Байдак М. Жінка в умовах війни у світлі повсякденних практик (на матеріалах Галичини 1914-1921 рр.) : дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук : 07.00.01 / ЛНУ ім. І. Франка. Львів : [б.в.], 2018. 308 с.
17. Баранова Б. З міжнародного жіночого руху : праця над кодифікацією міжнародного права; становище Гаського Конвенту; протест жіночих організацій; жіноцтво і Союз Народів // Діло. 1931. № 250 (06.11). С. 2–3.
18. Бачинська–Зелена М. Плетена камізелька до мужеського вбрання // Нова Хата. 1932. № 11 (Листопад). С. 15.
19. Бачинська–Зелена М. Чоловіча камізелька // Нова Хата. 1936. № 18 (Вересень). С. 11.
20. Бачинська–Зелена М. Чоловічий светер // Нова Хата. 1937. № 2 (Січень). С. 12.
21. Бачинська–Зелена М. Чоловічий шалик і рукавички // Нова Хата. 1939. № 1–2 (Січень). С. 16.
22. Бачинська–Зелена М. Шкоцький пульвер // Нова Хата. 1936. № 1 (Січень). С. 10–11.
23. Бебель А. Женщина и социализм / пер. з нім. вид. за ред. В. А. Поссе. Одеса: Буревісник, 1905. 387 с.
24. Бежук О. Громадсько-політична та наукова праця дочок греко-католицьких священиків — випускниць Українського Інституту для дівчат у Перемишлі 1909 року // Науковий щорічник «Історія релігій в країні». Львів, 2006. Кн. II. С. 17-25.

25. Безконкурентно дешева і добра «Pfaff» // Нова Хата. 1934. №12 (Грудень). С.14.
26. Бережна О. Б. Вибір стильового оформлення журнальних видань // Збірник наукових праць Харківського національного університету Повітряних Сил. 2018. № 2. С. 153-158.
27. Бець С. М. Смак і мода: соціокультурний і праксеологічний контексти : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філософ. наук : [спец.] 09.00.04 «Філософія, антропологія, філософія культури» / Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова, [Київ. нац. ун-т буд-ва і архіт.]. К., 2012. 19 с.
28. Библиография периодических изданий России. 1901–1916 / сост. Беляева Л. Н., Зиновьева М. К., Никифоров М. М.; под общей ред. В.М. Барашенкова, О.Д. Голубевой, Н.Я. Морачевского. Л.: Государственная Публичная библиотека имени М. Е. Салтыкова–Щедрина, 1958–1961. В 4–х томах. Том 1. А–З. Л.: ГПБ, 1958. 661 с.
29. Бібліографія української преси в Польщі (1918-1939) і Західньо-Українській Народній Республіці (1918-1919) / уклад Євген Місило. Едмонтон : Видавництво Канадського інституту українських студій . Альбертський університет, 1991. 278 с.
30. Білевич І. Про моду (до дискусійної проблеми) // Нова Хата. 1930. №12 (Грудень). С.19.
31. Білобровець О. М. Польська преса в громадсько–політичному житті України в роки першої світової війни. Intermarum. 2014. №1. С. 178–179.
32. Бірюльов Ю. Мистецтво львівської сецесії. Львів : Центр Європи, 2005 (вид. друге, виправ.: 2016). 184 с.
33. Блажкевич І. До читачок Жіночого Голосу // Жіночий Голос. 1938. № 24 (30.12). С.2.
34. Блажкевич І. З новим роком // Жіночий Голос. 1938. № 1 (05.01). С. 2.
35. Блажкевич І. Лист до «Жіночого Голосу» // Жіночий Голос. 1939. № 3 (20.02). С. 3.

- 36.Блажкевич І. Освіта жінок і наші чоловіки // Жіночий Голос. 1939. № 2 (05.02). С.1.
- 37.Блажкевич І. Рівноправність жінок // Жіночий Голос. 1938. № 8 (20.04). С. 5.
- 38.Блажкевич І. Чому «Жіночий Голос» відступив одну сторінку одягам? // Жіночий Голос. 1936. № 2 (Листопад). С. 13.
- 39.Бліхарський Р. І. Українська релігійна преса Галичини (1853–1939 рр.): структурно-функціональний та тематико-типологічний аспекти : дис. канд. соц. ком.: 27.00.04 – Теорія та історія журналістики / ЛНБУ ім. В. Стефаника, Львів; Класичний приватний університет, Запоріжжя, 2021. 229 с.
- 40.Блюзки, светери, шапки // Нова Хата. 1933. №10 (Жовтень). С.13.
- 41.Богачевська-Хомяк М. Білим по білому: жінки в громадському житті України, 1884-1939. Київ : Либідь, 1995. 424 с.
- 42.Богачевська-Хомяк М. Дума України — жіночого роду. Київ : Воскресіння, 1993. 110 с.
- 43.Бойко А. «Жіноче питання» у контексті релігійних медіа України // Образ. 2016. С. 48–51.
44. Бочковський О.І. Основи журналізму : нарис теорії журналістики. Регенсбург–Франкфурт : Український Технічно–Господарський Інститут, 1946. 105 с.
- 45.Бочковський О.І., Сірополко С. Українська журналістика на тлі доби : історія, демократичний досвід, нові знання / за ред. К. Костева й Г. Комаринського. Мюнхен : УТГІ, 1993. 204 с.
- 46.Бравчук, Я. М. Жіноча періодика для різних читацьких аудиторій: загальний огляд «сільської» і «міської» преси Галичини 20–30-х років ХХ ст. // Наукові записки УАД: Наук.–техн. зб. 1999. Вип. 1. С. 87–88.
- 47.Браїленко М. Мода й наше жіноцтво // Нова Хата. 1930. Жовтень. №10. С. 19.
- 48.Бугай Н. Образ людини в історії костюма : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філософ. наук : 26.00.01 / Нац. пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова. Київ, 2012. 16 с.

- 49.Бурачинська Л. Жіноча преса // Наше Життя. 1984 № 3–4 (Березень–Квітень). С. 14–16.
50. Бурачинська Л. Про завдання жіночої преси // Нова Хата.1933. №1 (Січень). С.3–4.
- 51.Бурачинська Л. Творім українську моду // Нова Хата.1938. № 6 (Березень). С.13.
- 52.Бурачинська Л. Українська мода // Нова Хата.1935. № 23 (Грудень). С.13.
- 53.Бурачинська Л. Що перед нами? // Нова Хата.1937. № 24 (Грудень). С.1.
- 54.Бурсовий комітет // Нова Хата. 1935. № 17 (Вересень). С.14.
- 55.Буряк Л. Жінка в контексті творення нового національно-культурного та інтелектуального середовища: студії першої третини ХХ ст. // Вісник НАКККіМ : наук. журнал. 2010. № 2. С. 121–126.
- 56.Буряк Л.І. Жінка в українському історичному наративі: автори, ідеї, образи. Київ : Національна академія управління, 2010. 368 с.
57. В жіночому світі // Новий Час. 1926. № 131 (26.10). С.8.
- 58.В справі народньої ноші та її виготовлення : інструкція / Центральне Українське Жіноче Товариство Союз Українок у Львові. Львів : Центральний державний історичний архів України, 1937 (Серпень). Фонд № 319. Опис 1. Од. зб. 94. 9 с.
- 59.В Централі С.У. // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 9–10 (Травень). С.16.
- 60.Венгерська В. Журнали мод як віддзеркалення соціальної стратифікації радянського суспільства // Сторінки історії: збірник наукових праць. 2019. № 48. С.207–223.
- 61.Весняні жіночі новинки // Нова Хата. 1934. №6 (Червень). С. 25.
62. Вечір вишиваної сукні // Нова Хата.1936. Липень. № 13–14. С. 22.
63. Вечір народньої ноші // Нова Хата. 1934. Грудень. № 12. С. 6.
64. Вечір народньої ноші // Нова Хата. 1938. № 3 (Лютий). С.15.
65. Вечір української моди // Нова Хата. 1938. № 7 (Квітень). С.2.
66. Вже відчинено у Львові // Нова Хата. 1933. №5 (Травень). С.15.
67. Вже надійшли останні новинки // Нова Хата. 1934. №3 (Березень). С.10.

68. Вже надійшов великий транспорт всіляких конфекціонованих футер // Нова Хата.1925. № 4 (Серпень). С.16.
69. Видавнича справа та редагування в Україні: постаті і джерела (XIX – перша третина XX ст.) / за ред Н. Зелінської. Львів : Світ, 2003. 612 с.
- 70.Вирібня капелюхів О. Бережницької // Нова Хата. 1934. № 9 (Вересень). С.15.
- 71.Вишивані піжами // Нова Хата.1932. (Березень). №3. С.22.
- 72.Від адміністрації // Нова Хата. 1927. № 3 (Березень). С. 20.
73. Від адміністрації // Нова Хата. 1931. № 3 (Березень). С. 14.
74. Від адміністрації // Нова Хата. 1931. № 4 (Квітень). С. 14.
75. Від видавництва // Нова Хата. 1926. № 12 (Грудень). С. 20.
76. Від видавництва // Нова Хата. 1927. № 1 (Січень). С. 20.
77. Від видавництва // Нова Хата. 1927. № 12 (Грудень). С. 20.
78. Від видавництва // Нова Хата.1934. №1 (Січень). С.10, 24.
79. Від Редакції // Жінка: Орган Союзу Українок. 1935. №1 (01.01). С. 2.
80. Від редакції і адміністрації «Нової Хати» // Нова Хата. 1930. № 1 (Січень). С. 20.
- 81.Вовну, шовк, полотно // Нова Хата. 1937. № 11 (Червень). С.14.
- 82.Волинець Л. Українська жіноча преса в минулому // Мюнхен : Сучасність: література, мистецтво, суспільне життя. 1974. № 7-8 (Липень-Серпень). С. 113-127.
- 83.Вороніна М. С. Гендерна політика більшовиків на Київщині в першій третині XX ст. // Сторінки історії : зб. наук. праць. 2009. Вип. 28. С. 101–111.
- 84.Воронкова А. І. Мода в політичному процесі України: політико-технологічний вимір : дис. на здобуття наук. ступеня канд. політ. наук : [спец.] 23.00.02 / Харків. нац. пед. ун–т ім. Г. С. Сковороди. Харків, 2019. 210 с.
85. Воюють брехнею // Жіночий Голос. 1937. № 5 (Травень). С. 14.
- 86.Вязальна машина // Русалка.1868. № 2 (22 липня). С. 31. (Всячина).
- 87.Габор В. «Ой там... за горами воскресла Україна!» : тематичні, жанрові та візуальні особливості висвітлення феномену Карпатської України в галицькій

- жіночій пресі 1938-1939 рр. // Зб. пр. НДІ пресознавства. 2016. Вип. 6. С. 179–206.
88. Габор В. Жіночий рух у Карпатській Україні: національні, соціально-політичні і культурно-просвітні аспекти (за матеріалами жіночої преси Галичини 30-х рр. ХХ ст.) // Зб. пр. НДІ пресознавства. Львів, 2017. Вип. 7 (25). С. 197-217.
89. Галичанка О. От такі собі, сезонови зауваги. // Жіноче Діло. 1912. №2. С. 7–8.
90. Гафти, пліси, гудзики // Жінка: Орган Союзу Українок. 1938. № 7–8 (Квітень). С.14.
91. Гендерні ресурси українських мас-медіа: ціна і якість : практичний посібник для журналістів та працівників ЗМІ. / Н.М.Сидоренко, М.М.Скорик, та ін.; ред-упоряд. Н.М.Сидоренко. Київ : «К.І.С.», 2004. 76 с.
92. Геркнер Г. Унормоване праці жінок // Жіноче Діло. 1912. №1. С. 4–6.
93. Гнатчук О. Становлення і діяльність українських жіночих періодичних видань Буковини на початку ХХ ст. // Релігія та соціум. 2013. № 3-4 (11-12). С. 140-145.
94. Горбачева Л. Рідна мова // Жінка: Орган Союзу Українок. 1935. № 11 (1 червня). С. 1.
95. Гординський С. Вишиваймо на літо! // Нова Хата. 1932. № 5 (Травень). С. 18–19.
96. Гординський С. Для наших найменших // Нова Хата. 1932. Травень. № 5 (Травень). С. 22–23.
97. Гутковський В. Українська журналістика на західноукраїнських землях: державотворча функція, тематичні аспекти (1848-1919 рр.) : історико-політичний нарис / Василь Гутковський [та ін..] ; заг. ред. І. В. Крупський ; Нац. ун-т «Львівська політехніка». Львів : Вільна Україна, 2001. 136 с.
98. Гуцульщина // Нова Хата. 1936. № 7–8 (Квітень). С.18.
99. Гургула І. Вечір народньої ноші // Жінка: Орган Союзу Українок. 1938. № 6 (15.03). С. 5.
100. Гургула І. Українська народня ноша // Нова Хата. 1937. № 13–14 (Липень). С.8.

101. Гургула І. Українська народня ноша: окриття голови у чоловіків // Нова Хата. 1938. № 11–12 (Червень). С. 8–9.
102. Дальша праця в Жіночих Громадах // Жіночий Голос. 1937. № 2 (Грудень). С. 4.
103. Даценко М. Мода як соціальне явище: спроба визначення // Соціальні виміри суспільства. 2014. Вип. 6. С. 353–364.
104. Дбаючи про найвибагливіший смак // Нова Хата. 1936. № 6 (Березень). С. 13.
105. Делєдда Г. Сукня з мінливого шовку / пер. з італ. Михайло Островерха // Нова Хата. 1932. № 12 (Грудень). С. 6–7.
106. Денека О. Українська еміграційна преса у Франції 20–30-х рр. ХХ ст.: становлення, розвиток, проблематика : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: 10.01.08 / ЛНУ ім. І. Франка. Львів., 2006. 20 с.
107. Дещо про чоловічу моду // Нова Хата. 1937. № 15–16 (Серпень). С. 13.
108. Дзерович Д. Перегляд української жіночої преси // Діло. 1937. № 83 (16.04). С. 5. (Жіноча сторінка).
109. Дизайн одягу в полікультурному просторі : [колект.] монографія / М. В. Колосніченко та ін.; Київ. нац. ун-т технолоій та дизайну. Київ : КНУТД, 2020. 267 с.
110. Дихнич Л. Регулятивний аспект моди як культурного феномену // Бібл. планета. 2002. № 1. С. 1-4.
111. Дихнич Л. Гендерне тло у сучасних дослідженнях моди / Л. Дихнич, О. Костюченко // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Культурологія. 2016. Вип. 23. С. 140-148.
112. Дихнич Л. Феномен моди в соціокультурних процесах ХХ століття: дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук: 17.00.01 / Київський нац. ун-т культури і мистецтв. Київ, 2002. 170 с.
113. Дівоча ремісничча бурса у Львові // Нова Хата. 1931. № 9 (Вересень). С. 13.

114. До відома вп. Паням! // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 5 (Березень). С.12.
115. До Жіночих Громад // Жіночий Голос. 1939. № 9 (20.05). С.5.
116. До наших передплатниць // Нова Хата.1931. №12 (Грудень). С.10.
117. Доброміра. Новая страница в русской женской общественной жизни в Галичинѣ // Очаг.1936, № 9 (Грудень). С. 3–4.
118. Дроздовська О. Історія української преси повітових міст Галичини 1865–1939 рр. (джерелознавчий аспект) // Збірник праць НДЦ періодики. 2002. Вип. 10. С. 507–525.
119. Дроздовська О. Українські часописи повітових міст Галичини (1865–1939 рр.) : Іст.-бібліогр. дослідж. / НАН України. ЛНБУ ім. В. Стефаника. Львів, 2001. 364 с. (Період. вид. міст України).
120. Дроздовська О.Українські часописи повітових міст Галичини (20–30-ті рр. ХХ ст.) // Зап. ЛНБУ ім. В. Стефаника. 2002. Вип. 9/10. С. 195–202.
121. Другий Краєвий Конгрес Українських Працюючих Жінок // Жіночий Голос. 1937. № 7 (Липень). С. 1–2.
122. Думки над часописом // Жінка: Орган Союзу Українок. 1936. № 20 (15.10). С. 1.
123. Дутка Р. Львівський кооператив «Українське народне мистецтво»: передумови створення та організаційна структура / Романа Дутка // Народознавчі зошити. 2012. № 3 (105). С. 400-414.
124. Дутка Р. Народознавча тематика на сторінках часопису «Нова Хата» 1925-1927 // Народознавчі зошити. 2011. № 5 (101). С. 884–903.
125. Дядюк М. Український жіночий рух у міжвоєнній Галичині: між гендерною ідентичністю та національною заангажованістю. Львів : Астролябія, 2011. 368 с.
126. Евген Вронський // Нова Хата. 1934. №4 (Квітень). С.22.
127. Еволюція українських жіночих журналів / І. М. Мудра, М. О. Кіца // Молодий вчений. 2018. № 6(1). С. 45–49.

128. Елегантна пані // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 6–7 (Квітень). С.12.
129. Елегантна пані // Нова Хата. 1935. № 5 (Березень). С.12.
130. Енциклопедія історії України: В 5 т. / Редкол.: В.А. Смолій (голова) та ін. К. : Наукова думка, 2003. Т.2 : Г–Д. 2004. 528 с.
131. Енциклопедія українознавства: словникова частина / гол. ред. В. Кубійович; Наукове товариство ім. Т. Шевченка у Львові. Париж-Нью-Йорк : Молоде життя. 1962. Т. 4. С. 1200-1600; 1966. Т. 5. С. 1600-2000; 1976. Т. 8. С. 2800-3200. URL: <http://litopys.org.ua/encycl/euii08.htm> (дата звернення 23.09. 2020).
132. Ермолович Н. Медленным, но вернем шагом // Очаг.1936. № 2 (Лютий). С. 1.
133. Животко А. Історія української преси. Мюнхен: УТГІ, 1989–1990. 334 с.
134. Житарюк М. Соціокультурна модель журналістики: традиції і новаторство : монографія. Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2008. 416 с.
135. Жінки пам'ятайте! // Нова Хата. 1934. №12а (Грудень). С.14.
136. Жіноча кооператива «Труд» // Нова Хата. 1929. № 8–9 (Липень–Серпень). С.30.
137. Жіноча кооператива «Труд» // Нова Хата. 1935. № 17 (Вересень). С.7.
138. Жіноча Промислова Кооператива «Труд» // Нова Хата. 1934. № 9 (Вересень). С.16.
139. Жіночий Голос двотижневиком! // Жіночий Голос. 1937. № 11(Листопад). С. 4.
140. Жіночий Голос про нас // Жінка: Орган Союзу Українок. 1938. № 5 (01.03). С. 9.
141. Жіночий Голос у 1938 році // Жіночий Голос. 1938. № 1 (05.01). С. 3.
142. Жіночі студії в Україні: жінка в історії та сьогодні : монографія / за загальн. ред. Л.О. Смоляр. Одеса : «Астропринт», 1999. 440 с.
143. Журнали, взори, крої // Новий Час. 1936. № 260 (16.11). С.5.
144. Журнали, взори, манекіни // Нова Хата. 1933. №6 (Червень). С.14.
145. З духом часу вперед // Жіночий Голос. 1936. № 1 (Жовтень). С. 1–2.

146. З життя Централі Союзу Українок: звідомлення за другий квартал 1939 року // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 13–14 (Липень). С. 10.
147. З клубового життя // Нова Хата. 1938. №10 (Травень). С.17.
148. З кузні світового господарства // Новий Час. 1933. № 40 (23.02). С. 4.
149. З оцим числом вступаємо в семей рік видання // Нова Хата. 1931. №1 (Січень). С. 24.
150. За 3 золоті можна купити // Нова Хата. 1933. №5 (Травень). С.9.
151. Завадська В. Жіночий рух // Діло. 1926. № 108 (19.05). С. 2–3.
152. Загальні збори Жіночої Видавничої Кооперативи «Союз Українок» у Львові // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 9–10 (Травень). С. 3.
153. Заикин В. Очаг или терем: нужно ли снова закабалить женщину? // Очаг. 1936. № 10 (Жовтень). С.2–4.
154. Заклад гафтів // Жінка: Орган Союзу Українок. 1937. № 2 (Січень). С.1.
155. Закупуйте по кооперативах полотна // Жінка: Орган Союзу Українок. 1935. № 3 (Лютий). С.8.
156. Запрошення до передплати «Жінка» 1936-му році // Нова Хата.1936. № 1 (Січень). С.1.
157. Зелінська Н. В. Концерн «Українська Преса»: видавничий триумф поневоленого народу // Сучасний мас-медійний простір: реалії та перспективи розвитку: Матер. II Всеукраїн. наук.-практ. конф. (12–13 жовтня 2016 р.). Вінниця, 2016. С. 338-344.
158. Зелінська Н. В. Періодика як джерельна база історії видавничої справи в Україні // Українська журналістика в контексті доби: Мат. всеукр. наук.-практ. конф., 23–24 вересня 2004 р., м. Львів. Львів, 2004. С. 67–70.
159. Зелінська Н. В. Роль реклами у вихованні/формуванні «нового читача»: доведено Іваном Тиктором (до 125-річчя видатного українського видавця) // Держава і регіони. Серія: Соціальні комунікації 2021. No 1 (45). С. 88-96.

160. Зелінська Н. В. Становлення професійної видавничої діяльності в українській періодиці кінця XIX – першої третини XX ст.: проблеми, погляди, паралелі // Збірник праць Науково-дослідного центру періодики. Львів / Львів. наук. бібліотека ім. В. Стефаника НАН України, 2002. Вип. 10. С. 288–297.
161. Зубрицький І. Ретроспективний погляд на розвиток педагогічних часописів Східної Галичини 20–30-х рр. XX ст. // Молодь і ринок. 2017. № 4. С. 138–144.
162. Зуляк, І. Становище україномовних часописів у міжвоєнній Польщі // Наук. зап. ТНПУ ім. В. Гнатюка. Сер. Історія / за заг. ред. І. С. Зуляка ; редкол.: М. Алексієвець, Л. Алексієвець, М. Бармак [та ін.]. Тернопіль : [ТНПУ], 2016. Вип. 1, ч. 4. С. 56–62.
163. І знову рік минув // Нова Хата. 1928. №12 (Грудень). С.22.
164. Іван Тиктор: талан і талант: монографія / Н. Зелінська, Л. Сніцарчук та ін.; кер.авт.кол. О. Думанська. Львів : Українська академія друкарства, 2007. 240 с.
165. Іванна Блажкевич: її життя — як смолоскип : бібліогр. покажчик / Терноп. обл. від-ня Укр. бібл. асоц., Козів. централіз. бібл. система, Денисів. краєзн. музей, Терноп. обл. універс. наук. б-ка ; уклад.: М. Коваль, Б. Савак, Л. Оленич ; вступ. ст. Б. Савака ; ред. Г. Жовтко. Т. : Підручники і посібники, 2013. 112 с.
166. Івах С. Жіночий рух Галичини кінця XIX ст.–1939 р. як проблема історико-педагогічних досліджень // Людинознавчі студії. Педагогіка. 2013. Вип. 27. С. 107–123.
167. Іващенко О. Художнє оформлення українських журналів 1920-х років (стильові особливості) // Вісн. Харк. держ. акад. дизайну і мистец. 2002. № 6. С. 101-103.
168. К нашим Читателям // Очаг. 1936, №10 (Жовтень). С.1.
169. К Обществу Русских Женщин (Дам) во Львовѣ // Очаг. 1938, № 5 (Травень). С.6.
170. К.А. О Модахъ // Русалка. 1868. № 3 (6 серпня). С. 47. (Всячина).

171. Капелюхи дамські заграничні // Нова Хата.1925. № 2 (Червень). Зворот обкладинки.
172. Каплунов Д. Нейрокопірайтинг / пер. з рос. Р. Трифонов. Харків: Вид-во «Ранок» : Фабула, 2019. 352 с.
173. Каплунов Д. Як писати комерційну пропозицію / пер. з рос. Р. Трифонов. Харків: Вид-во «Ранок» : Фабула, 2019. 352 с.
174. Кара-Васильєва Т. В. Стиль модерн в Україні / ІМФЕ ім. М. Т. Рильського. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2021. 216 с.
175. Кемпе В. Голос з четвертого місця // Український журналіст: бюлетень Федерації Спілок Українських Журналістів Америки і Канади. Торонто, 1972. № 9. С. 36–37.
176. Кисілевська О. Справа жіночої рівноправності // Жіноче Діло: безплатний додаток до «Діла». 1912. №2. С. 1–2.
177. Кисілевська О. Жіноче питанє // Жіноче Діло.1912. № 1. С. 1.
178. Кисілевська О. На маргінесі жіночого руху // Діло. 1926. № 102 (12.05). С. 2.
179. Кисілевська О. От такі собі, сезонови зауваги // Жіноче Діло.1912. №2. С. 7–8.
180. Кісіль М. В. Концепції формоутворення костюму в західноєвропейському дизайні ХХ століття: витoki, розвиток, тенденції : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознав. : 17.00.07 / Харк. держ. акад. дизайну і мистец. Х., 2010. 20 с. укр.
181. Кісь О. Жінка в традиційній українській культурі (друга половина ХІХ–початок ХХ ст.) // Львів: Інститут народознавства НАНУ, 2008. 272 с. (др. вид. – 2012).
182. Клушинська Д. Чому жінки жадають політичних прав // Нью-Йорк : Накладом Видавництва Наукових Книжок «Голос Правди», 1918. 31 с.
183. Книш І. Жінка вчора й сьогодні : вибрані статті / Вінніпег : Друк. «Нового Шляху» [накладом авторки], 1958. 202 с.

184. Книш. І. Смолоскип у темряві : Наталія Кобринська й український жіночий рух [з передмовою Олени Кисілевської]. Вінніпег : Друк. «Нового Шляху» [накладом авторки], 1957. 303 с.
185. Кобилянська О. Дещо про ідею жіночого руху : відчит на зборах «Товариства руских жінок на Буковині» у Чернівцях 14 октября 1894 / Коломия : М. Павлик. Друкарня М. Білоуса, 1894. 12 с.
186. Кобринська Н. Про первістну ціль Товариства руських жінок в Станиславові завязаного в 1884 р. // Перший вінок : жіночий альм. З друк. Т-ва ім. Шевченка. Львів, 1887. С. 457–463.
187. Кобринська Н. Про рух жіночий в новіших часах // Перший вінок : жіночий альм. З друк. Т-ва ім. Шевченка. Львів, 1887. С. 5–23.
188. Кобринська Н. Руське жіноцтво в Галичині в наших часах // Перший вінок : жіночий альм. З друк. Т-ва ім. Шевченка. Львів, 1887. С. 68–102.
189. Ковальчук О. Трансформація журналу «Жінка» у плюралістичному демократичному суспільстві : рукопис дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук із соц. комунікацій : [спец.] 27.00.04 / ЛНУ ім. І. Франка, Ф-т журналістики. Львів, 2019. 241 с. : табл.
190. Ковпак В.О. Українська спортивна періодика Галичини 20–30-х рр. ХХ ст.: історико-функціональний аспект і проблемно-тематичні доміанти: Автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: 10.01.08 / Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. Ін-т журналістики. К., 2007. 20 с.
191. Кодлубай І., Нога О. Нариси з історії львівської моди кінця ХІІІ- початку ХХ ст. : історико-мистецтвознавчий аспект / І. Кодлубай, Олесь Нога ; Творчовиробничий фонд «Фабрика Івана Левинського», Студі «я» стилю та іміджу Львів : [б.в.], 1999. 160 с.
192. Коко. Дещо про мужеські вбрання // Нова Хата. 1935. № 23 (Грудень). С. 12.
193. Коко. Зміна сезону // Нова Хата. 1933. №4 (Квітень). С.6.

194. Колесник І. І. «Повернення до речей» як перспектива історичних досліджень // Український історичний журнал. 2012. № 3. С. 183–209.
195. Комариця М. Галицька релігійна періодика про «жіноче питання» (початок ХХ ст.) // Українська періодика: історія і сучасність: доп. та повідомл. сьомої Всеукр. наук. –теорет. конф., Львів, 17–18 трав. 2002 р. Львів, 2002. С.265–271.
196. Конкурс // Очаг.1936. № 2 (Лютий). С.11.
197. Коновалова О. Еволюція оформлення журналу «Нова хата» в контексті пластичної мови стилю ар деко (1920–1930-ті роки) // Українське мистецтвознавство: матеріали, дослідження, рецензії. 2011. № 11. С. 188–194.
198. Кононенко Х. Балачки про моду: чого повинен вистерігатись добре одягнений пан? // Діло. Львів, 1938. 4 лютого. №. 25. С. 5. (Жіноча сторінка).
199. Кононенко Х. Жінка в суспільному житті диктаторських країв // Жінка: Орган Союзу Українок. 1935. № 17 (Вересень). С. 1.
200. Кононенко Х. Жінки і читання часописів // Діло. 1937. № 13 (22.01). С. 5.
201. Кононенко Х. З нашої хроніки: з клубового життя // Діло. 1937. № 272 (10.12). С. 5. (Жіноча сторінка).
202. Кононенко Х. Завдання жінки в сучасну хвилину // Діло. 1938. № 216 (30.09). С. 5. (Жіноча сторінка).
203. Кононенко Х. Кілька слів на початок // Діло. 1936. № 274 (04.12). С.5. (Жіноча сторінка).
204. Кононенко Х. Не мода, а міра у смаку // Діло. 1939. № 74 (31.03). С. 5. (Жіноча сторінка : балачки про моду).
205. Кононенко Х. Рік // Діло. 1937. № 272 (10.12). С.5. (Жіноча сторінка).
206. Кононенко Х. Ще про жіночу пресу // Діло. 1937. № 89 (23.04). С. 5. (Жіноча сторінка).
207. Кооператива Українське Народне Мистецтво // Нова Хата. 1929. № 12 (Листопад). С.19.
208. Кооперативна фабрика «Комета» // Нова Хата. 1936. № 9 (Травень). С.6.

209. Корнієнко О. В. Феномен моди: державна політика та повсякденне життя в Українській РСР (1956–1985 рр.) : дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук : 07.00.01 / Інститут історії України НАН України, Київ, 2020. 384 с.
210. Костюк А. Мужеське білля // Жіночий Голос. 1939. № 3 (Лютий). С. 11.
211. Кость С. Жіноча преса // Вісник ЛНУ ім. Івана Франка. Серія: Журналістика. Львів, 2007. № 30. С. 123-141.
212. Кость С. Західноукраїнська преса першої половини ХХ ст. у всеукраїнському контексті : засади діяльності, періодизація, структура, особливості функціонування / ЛНУ ім. І. Франка. Львів, 2006. 512 с.
213. Кочкодан В. Преса як джерело вивчення діяльності жіночих товариств Галичини (1884–1939): дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук : [спец.] 07.00.06 / Дрогобиц. держ. пед. ун-т ім. Івана Франка. Дрогобич, 2019. 308 с.
214. Краєва Конференція Союзу Українок: підсумки // Жінка: Орган Союзу Українок. 1936. № 21–22 (Листопад). С. 12–13.
215. Кривенчук, О.В. Проблеми становлення fashion–журналістики як різновиду журналістики в Україні // Політ. Сучасні проблеми науки: тези доповідей міжнародної науково–практичної конференції студентів та молодих учених (м. Київ, 2012). Київ, 2012. С. 445.
216. Кривошея Т. І. Роль моди в соціально-груповій диференціації та стигматизації індивідів // Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства. 2011. Вип. 17. С. 212-214.
217. Кулеша Н. Українська преса у Німеччині 1919–1945 рр.: формування та функціонування : [монографія] / НАН України, ЛНБУ ім. В. Стефаника, НДЦ періодики. Львів, 2009. 342 с. (Серія: Українська періодика за кордоном).
218. Купуйте тільки у фірмах, які оголошуються в нашому журналі! // Нова Хата. 1928. №7–8 (Липень–Серпень). С.10.
219. Купчинський Р. Жінки і ми // Діло. 1934. № 164 (24.06). С. 4.

220. Курилишин К. Часопис «Діло» (Львів, 1880–1939 pp.): матеріали до біобібліографістики / НАН України, ЛНБУ ім. В. Стефаника. Дрогобич: Коло, 2015. Т. 1: 1880–1889 pp. 2015. 639 с. ; 2016. Т. 2: 1890–1894 pp. 607 с. ; 2017. Т. 3: 1895–1899 pp. 711 с. ; 2018. Т. 4: 1901–1904 pp. 824 с. ; 2019. Т. 5: 1905–1909 pp. 768 с.
221. Куц Г.М. Феномен моди: онтологічний статус і філософсько-антропологічні засади: Автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філософ. наук : [спец.] 09.00.04 / Г.М. Куц ; Харк. нац. ун-т ім. В.Н.Каразіна. Х., 2003. 16 с.
222. Лабур О. Масові жіночі видання «Комунарка України» та «Селянка України»: джерелознавчий аспект // Гуржіївські історичні читання. 2012. № 5. С. 91–93.
223. Левик Б. С. Євреї Львова – сучасний історико–культурний погляд / Історико–культурна спадщина: проблеми збереження і популяризації : тези IV Міжн. наук.–практ. конференції, 21–22 квітня 2017 року. Львів, 2017. С. 69–71.
224. Левчук І. Промоутерки змін: діяльність жіночих організацій у Польщі міжвоєнного періоду / за ред. М. М. Гона. Рівне: Волинські обереги, 2018. 248 с.
225. Лещковські самоділи // Нова Хата. 1935. № 21 (Листопад). С.6.
226. Лілі. Модні личка // Жінка: орган Союзу Українок. 1937. № 1 (1 січня). С. 6. (Культура тіла).
227. Ліонез А. Від жіночого руху до соціалізму // Жіночий Голос. 1938. № 13 (05.07). С. 1.
228. Лозинський М. Перші кроки : (з приводу зборів українського жіноцтва дня 12 лютого 1904 р. у Львові) / Михайло Лозинський // Літературно-науковий вістник / Наук. т-во ім. Шевченка у Львові ; за ред. О. Маковей, 1899 Річник 7. Т. 25. Ч. II : 1904. С. 172 -176.
229. Лукіянович Д. Трагедія Кобринської (З нагоди Жіночого Конгресу) // Діло. 1934. № 164 (24.06). С. 3–4.
230. Луцька С. Жіноча преса в УРСР // Мюнхен : Сучасність: література, митсецтво, суспільне життя. 1974. № 7–8 (Липень–Серпень). С. 128–132.

231. Лю–ко. Жіночі ради для мужчин в літі // Діло. 1938. № 142 (01.07). С. 5.
(Жіноча сторінка).
232. М.Н. [Нижанківська М.]. Творимо туалети // Жінка: орган Союзу Українок. 1937. № 24 (15 грудня). С. 10.
233. Магазин і робітня футер // Нова Хата. 1936. № 19 (Жовтень). С.11.
234. Магазин і робітня футер «М. А. Августин» // Нова Хата. 1936. № 21
(Листопад). С.14.
235. Магазин і робітня футер «Станислава Вронська» // Нова Хата. 1936. № 21
(Листопад). С.15.
236. Макогін Г. Український традиційний одяг як феномен національної культури
(за матеріалами вбрання західних областей України ХІХ – початку ХХІ століть) :
автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознавства : 26.00.01 /
Держ. ВНЗ «Прикарпат. нац. ун-т ім. Василя Стефаника». Івано-Франківськ,
2014.16 с.
237. Макух-Павликовська І. Лист до Редакції: ще в справі «Нової Хати» // Діло.
1930. № 143 (01.07). С. 6.
238. Маланчук-Рибак О. Жіночий рух в Галичині останньої третини ХІХ ст. та його
міжслов'янські зв'язки // Проблеми слов'янознавства. Республ. міжвідомчий
наук. зб. Вип.32. Львів, 1985. С.83–90.
239. Маланчук-Рибак О. Жіночий рух на західноукраїнських землях (кінець ХІХ–
30-і роки ХХ ст.) // Жіночі студії в Україні: жінка в історії та сьогодні / за ред. Л.
Смоляр. Одеса: Астропринт, 1999. С.110–128.
240. Маланчук-Рибак О. Ідеологія і суспільна практика жіночого руху на
західноукраїнських землях ХІХ – першої третини ХХ ст.: типологія та
європейський культурно–історичний контекст: Монографія. Чернівці: Книги –
ХХІ, 2006. 500 с.

241. Маланчук-Рибак О. Порівняльна характеристика руху за емансипацію жінок в Україні і Польщі у ХІХ – першій половині ХХ ст. (історіографія та історіософія проблеми) // Проблеми слов'язознавства. Вип. 50. Львів, 1999. С.125–138.
242. Маланчук-Рибак О. Рух за емансипацію жінки як чинник соціально-психологічних змін у суспільстві // Національна еліта та інтелектуальний потенціал України. Тези доповідей. Львів, 1996. С.226–227.
243. Маланчук-Рибак О. Український жіночий рух у контексті теорії соціалізму і національного відродження (кінець ХІХ – початок ХХ ст.) // Zeszyty naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace historyczne. 1993. T.MLXXXVIII Z.103. P.71–75.
244. Маланчук-Рибак О. Український жіночий рух у Львові (кінець ХІХ–перша третина ХХ ст.) // Український історик. № 1–2 (161–162). Т. ХІІ. Нью-Йорк, Київ, 2004. С. 145–167.
245. Маланчук-Рибак О. Український та польський жіночий рух кінця ХІХ–початку ХХ ст.: типологічна ідентифікація і порівняльна характеристика // Warszawskie zeszyty ukrainoznawcze. Т. 8–9. Warszawa, 1999. P.188–200.
246. Маланчук-Рибак О. Українські жіночі студії: історіографія та історіософія. Львів : Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові, 1999. 54 с.
247. Маланчук-Рибак О.З. Ідеологія і суспільна практика жіночого руху на західноукраїнських землях ХІХ – першої третини ХХ ст.: типологія та європейський культурно-історичний контекст : монографія. Чернівці: Книги – ХХІ, 2006. 500 с.
248. Малицька К. Про жіночий рух : реферат // Львів: Накладом видавництва Кружок українських дівчат, 1904. 41 с.
249. Малицька К. У пятиліття совісної праці (1925–1930) // Нова Хата.1930. Червень. № 6. С.1–2.

250. Мамич М. Лінгвокультурологічний контент журналу «Жінка» (середина ХХ – початок ХХІ століття) : дис. на здобуття наук. ступеня д-ра філол. наук : 10.02.01 / НАН України, Ін-т укр. мови. Київ, 2016. 399 с.
251. Мартинюк М. Українські періодичні видання Західної України, країн Центральної та Західної Європи (1914–1939 рр.) : матеріали до бібліогр. / упоряд. Н. В. Антонюк [та ін.] ; НАН України, ЛНБУ ім. В. Стефаника. Львів : [б.в.], 1998. 297 с.
252. Мартинюк С. Коле в очі: на маргінесі появи польської книжки про українське жіноцтво // Новий Час. 1937. № 106 (17.05). С. 11. (Нашим Читачкам).
253. Марценюк Т. Чому не варто боятися фемінізму / Тамара Марценюк. Київ : Комора, 2018. 328 с.
254. Матура – і що далі? // Жінка: Орган Союзу Українок. 1936. № 11–12 (Червень). С. 1.
255. Мельник Л. О. Музична журналістика: теорія, історія, стратегії. На прикладах із щоденної преси Львова від початків до сьогодення : монографія. Львів : ЗУКЦ, 2013. 383 с.
256. Мельник М. Т. Moda в контексті художніх практик ХХ ст. : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознав.: [спец.] 26.00.01 – «Теорія та історія культури» / Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. Київ, 2008. 19 с.
257. Мельник М. Фешн–журналістика в епоху інтернет-медій // Вісник ЛНУ ім. Івана Франка. Серія: Журналістика. Львів, 2017. № 42. С. 261–266.
258. Мемарне М. Moda та мистецтво: співвідношення понять і взаємовпливи // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Культурологія. 2015. Вип. 21(2). С. 102–107.
259. Менше крику, а більше праці // Жіночий Голос. 1937. № 7 (Липень). С. 4.
260. Михалевич В. В. Особливості журнальної графіки П. Ковжуна та Е. Козака в популярних сатиричних виданнях Львова 1920–1930-х рр. // Art and design. 2021. №1(13). Р. 74–83.

261. Мікі. Р. Кізлер // Нова Хата. 1936. № 7–8 (Квітень). С.24.
262. Мілена Рудницька і її «Західня Україна під большевиками» / упор. Степан Попович, Галина Попович. Львів : Коло, 2016. 484 с.
263. Мілена Рудницька. Статті, листи, документи / Центр. держ. іст. архів України, м. Львів ; Ін-т іст. дослідж. ЛНУ ім. І. Франка [та ін.] ; [упоряд. М. Дядюк ; редкол.: М. Богачевська-Хомяк та ін. ; відп. ред. М. Богачевська- Хомяк]. Львів : Місіонер, 1998. 844с.
264. Міхаеліс-Странгелянд К. Гроші в подружю // Жіноче Діло. 1912. №3. С. 4–6.
265. Модні футряні куртки // Нова Хата. 1934. №1 (Січень). С.24.
266. Модно–елегантно–дешево! // Нова Хата. 1933. №1 (Січень). С.12.
267. Моды // Русалка.1869. № 9 (15 січня). С. 132–136.
268. Моды // Русалка.1868. № 1 (13 липня). С. 13–14.
269. Моды // Русалка.1868. №5 (29 жовтня). С. 76–78. (Всячина).
270. Моды // Русалка.1870. № 20 (20 січня). С. 309–312.
271. Моды: сукнѣ бальныи // Русалка.1868. № 7–8 (16 грудня). С. 114–116. (Всячина).
272. Мошенский С. Финансовые центры Украины и рынок ценных бумаг индустриальной эпохи . London : Xlibris, 2014. 503 с.
273. Мужчини і жіноча мода: голос мужчини // Діло. 1938. № 274 (09.12). С. 5. (Жіноча сторінка).
274. Музика Я. Мова жіночої одежі // Жінка: орган Союзу Українок. 1935. № 5 (1 березня). С. 5-6.
275. Муц О. Україномовна періодика в національно-культурному житті Східної Галичини міжвоєнного періоду (1918-1939 рр.) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук : 07.00.01 – історія України / ТНПУ ім. В. Гнатюка. Тернопіль, 2012. 20 с.
276. Н. Т-д. [Кисілевська О.]. На зимовий сезон // Жіноче Діло. 1912. №4. С. 5-6.
277. На догідний кредит! // Нова Хата.1925. № 4 (Серпень). С.16.

278. На закінчення року // Нова Хата. 1936. Грудень. № 24. С. 1.
279. На порозі другого року // Жіночий Голос. 1937. № 9 (Вересень). С. 8.
280. На порозі Нового року // Нова Хата. 1935. Січень. № 1. С. 1.
281. На ціле життя вистачить // Нова Хата. 1938. № 17–18 (Вересень). С. 22.
282. Навчіться граного крою // Новий Час. 1939. 26 серпня. № 194 (4685). С. 10.
283. Найбільший вибір блаватних товарів // Нова Хата. 1934. № 6 (Червень). С. 12.
284. Наймодніший і найдешевший вовняний товар // Нова Хата. 1933. № 6 (Червень). С. 10.
285. Наймодніші матеріали на сукні // Нова Хата. 1925. № 1 (Травень). Зворот обкладинки.
286. Найновіший магазин футер у Львові // Нова Хата. 1925. № 6 (Листопад). С. 19.
287. Найстарший магазин всяких суконних товарів // Нова Хата. 1935. № 9 (Травень). С. 13.
288. Наконечна З. І. Часописи видавничого концерну «Українська Преса» в контексті західноукраїнської журналістики : дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук. із соц. комунік. : [спец.] 27.00.04 «Теорія та історія журналістики» / Львів, 2016. 212 с.
289. Напад на т. Блажкевичеву // Жіночий Голос. 1938. № 22 (20.11). С. 9.
290. Напередодні Нового року // Нова Хата. 1935. Грудень. № 24. С. 8.
291. Наріжний С. Українська преса / Д. Антонович ; авт. передм. К. Костев // Українська культура : збірник лекцій за ред. проф. Дмитра Антоновича / Український технічно-господарський інститут. Мюнхен, 1988. С. 153–176.
292. Народні костюми: уваги жінки // Жіноче Діло. 1912. № 3. С. 1–2.
293. Наступ і протинаступ // Жінка: Орган Союзу Українок. 1936. № 18 (15.09). С. 1.
294. Наталія К. Задача жінок // Русалка. 1868. № 1 (13.07). С. 7.
295. Наш текстильний промисл росте! // Нова Хата. 1938. № 13–14 (Липень). С. 23.
296. Нашим найменшим свої забавки! // Нова Хата. 1934. № 3 (Березень). С. 29.

297. Нашим читачкам: наша анкета // Новий Час. 1936. № 287 (19.12). С.13.
298. Не Т-рд [Кисілевська О.]. Осіння мода // Жіноче Діло. 1912. №3. С. 7–8.
299. Небувала нагода для пань // Нова Хата. 1936. № 7–8 (Квітень). С.24.
300. Невикористані сили наших читачок // Жінка: Орган Союзу Українок.1935. № 20 (15.10). С. 2.
301. Нижанківська М. Зберігаймо народню ношу і старі народні звичаї // Жінка: Орган Союзу Українок. 1936. № 4 (15.02). С. 7.
302. Нова американська мужеська мода // Діло. 1939. № 73 (30.03). С. 6. (Сторінка без політики).
303. Нова Хата : [оголошення] // Нова Хата.1936. Січень. № 1. С.1.
304. Нововідкрита українська кравецька робітня // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 5 (Березень). С.12.
305. Нововідчинена українська фірма «Стрій» // Нова Хата. 1936. № 10 (Травень). С.11.
306. О женщинѣ и супружествѣ: из книги Т. Масарика «Erzaest sein Leben» / пер. О.Р. Шкирпан-Ганасевич // Очаг.1938. № 5 (Травень). С.2.
307. О.Г. [Кисілевська О.]. Важна справа // Жіноче Діло: Безплатний додаток до «Діла». Львів, 1912. №4. С. 1.
308. Огидний пасквіль // Жінка: Орган Союзу Українок. 1936. № 17 (01.09). С. 6.
309. Олена Кисілевська сеніорка жіночого руху і голова СФУЖО : некролог // Наше Життя 1956. № 5 (Травень). С. 13.
310. Олесницька Е. Що нового в чоловічій моді? // Нова Хата.1938. Січень. № 1. С.12.
311. Олійник Н. Ю. Особливості залученості жінок у громадсько–політичні процеси (середина ХІХ ст. – початок ХХ ст.) // Гілея: науковий вісник. 2013. № 72. С. 75-80.

312. Оніщенко О. В. Жінки в суспільно-політичному житті України. 1917 рік : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук № 07.00.01 / Київ : Ін-т історії України НАН України, 2008. 21 с.
313. Оніщенко О. Український Жіночий Союз (1917 рік) // Проблеми вивчення історії Української революції. 2002. 1. С. 111-116.
314. Оріся. Льон і ще раз льон! // Нова Хата. 1937. Травень. № 9–10. С. 15.
315. Орлова Т. Громадсько-політична діяльність жінок на ранніх етапах історії України у працях вітчизняних дослідників // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Історія. 2009. Вип. 96. С. 41-47.
316. Орлова Т. Жінка в історії України: історіографія ХХ – початку ХХІ ст.: дис. на здобуття наук. ступеня д-ра іст. наук : 07.00.06 / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ, 2010. 490 арк.
317. Орлова Т. Українська жіноча преса від минулого до сучасності у світлі історіографії // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Історія. 2009. Вип. 97. С. 48–53.
318. Осип Стефанович (раніше Роман Зубик) поручає // Нова Хата. 1931. № 3 (Березень). С. 23.
319. Осінчук М. Ручні роботи // Нова Хата. 1939. Січень. № 1–2. С. 18.
320. От Издательства и Редакционной Коллѣгии «Очага» // Очаг. 1936. № 2 (Лютий). С. 11.
321. От Редакції // Очаг. 1936. № 1 (01.01). С. 1.
322. Откович К. Проблема «іншості» жінки в українській духовній культурі кінця ХІХ–початку ХХ століття // Вісник ЛНУ ім. Івана Франка. Серія: Філософські науки. Львів, 2006. Вип. 9. С. 171–180.
323. Отъ редакції // Русалка. 1870. № 20 (20.01). С. 312.
324. Павлюк І. Очаг: ежемісячний журнал руской женщины / Українські часописи Львова, 1848–1939 рр. : іст.-бібліогр. дослідж. : у 3 т. М. М. Романюк, М. В. Галушко. Львів : Світ, 2003. Т. 3, кн. 2: 1929–1939 рр. С. 606–609.

325. Павлюх М. Жіночий рух в Галичині: українські визначні жінки // Народознавчі зошити. Серія: Історична. 2014. № 2. С. 310–312.
326. Павлюх М. В. «Dziennik myd paryskich» — перший польський жіночий часопис Львова (1840–1848) // Наукові записки Інституту журналістики. 2015. Т. 59. С. 73–80.
327. Павлюх М. Зародження польської жіночої преси у Львові і Галичині: політичні, економічні, суспільні умови та історіографічні особливості польського пресознавства (1840–1939) // Вісник ЛНУ ім. Івана Франка. Серія: Журналістика. 2011. Вип. 34. № 2. С. 168–180.
328. Павлюх М. Практичні польські жіночі часописи Львова господарського характеру (1839–1940) // Вісник ЛНУ ім. Івана Франка. Серія: Журналістика. 2014. Вип. 39(2). С. 77–81.
329. Пазуняк Н. У пам'ять Мілени Рудницької // Українка в світі : бюлетень СФУЖО. Філадельфія, 1976. № 2 (50). С. 3.
330. Палюх О. Пресовидавничі реалії воєнного Львова 1914–1918 рр. (за матеріалами місцевої преси) // Записки ЛНБУ ім. В. Стефаника. 2016. Вип. 8(24). С. 113–124.
331. Пані! // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 5 (Березень). С. 12.
332. Пасіцька О. І. Підприємницька діяльність галицьких жінок у першій третині ХХ ст. // Молодий вчений. 2019. № 5(1). С. 89-93.
333. Перед появою нового часопису // Жінка: Орган Союзу Українок. 1938. № 1–2 (Січень). С. 15.
334. Передирій В. А. Жіноча доля на тлі доби: літопис жіночого руху у світлі українських видань / В. А. Передирій, Н. М. Сидоренко, Т. В. Старченко; Дослід. центр історії укр. преси. Київ, 1999. 120 с.
335. Передирій В. Періодика для жінок як джерело досліджень національно-культурного життя Галичини 20–30-х рр. ХХ ст.: дис. на здобуття наук. ступеня

- канд. іст. наук : [спец.] 07.00.06 / НАН України, Ін-т укр. археографії та джерелознав. ім. М. С. Грушевського. Львів. від-ня. Львів, 1996. 154 с.
336. Передирій В.А. Українські періодичні видання для жінок в Галичині (1853–1939 рр.) : анотований каталог / НАН України, ЛНБУ ім. В. Стефаника, НДЦ періодики; уклад. В. А. Передирій. Львів : МЕТА, 1996. 191 с.
337. Перемиська Українка. Про українську моду: до дискусійної проблеми // Нова Хата. 1930. № 11 (Листопад). С.20.
338. Перша у Львові! // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 4 (Лютий). С.7.
339. Перша українка – доктором прав // Жіноча Доля : часопис для українського жіноцтва. Коломия, 1928. №. 13/14. С. 7.
340. Перший вінок : жіночий альм. / вид коштом Наталії Кобринської і Олени Пчілки. Львів : З друк. Т–ва ім. Шевченка, 1887. 430 с.
341. Першорядна кравецька робітня // Нова Хата. 1936. № 7–8 (Квітень). С.15.
342. Першорядна фірма «Стехевич і Абрисовський» // Нова Хата. 1927. № 9 (Вересень). С.16.
343. Першорядний кравецький сальон // Жінка: Орган Союзу Українок. 1937. № 21–22 (Листопад). С.9.
344. Петришина Л. В. Жіночий рух в Україні у 1917 р. // Наук. зап. Вінницького держ. пед. ун-ту ім. М. Коцюбинського : зб. наук. праць. Вип. XI. Серія: Історія. Вінниця, 2006. С. 145–150.
345. Петрів П. Лист з чужини про «Жіночий Голос» // Жіночий Голос. 1937. № 11 (Листопад). С. 3.
346. Під Новий рік // Нова Хата. 1930. Грудень. №12. С.20.
347. Плащі й костюми // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 9–10 (Травень). С.16.
348. Плісування, мережання, ендлювання, обтягання гудзиків // Нова Хата. 1927. №1 (Січень). С.10.
349. По вакаціях // Нова Хата. 1929. № 11. Жовтень. С. 19.

350. По розв'язанні спілки // Нова Хата. 1935. № 13–14 (Липень). С.22.
351. Повернувши з Парижа, привезла я найновіші моделі // Нова Хата. 1930. № 9 (Вересень). С.13.
352. Позір! // Нова Хата. 1928. №6 (Червень). С.19.
353. Позір! Фарбовання та тінення футер липським способом // Нова Хата. 1927. №9 (Вересень). С.10.
354. Показ моди // Жінка: Орган Союзу Українок. 1937. № 8–9 (01.05). С. 15.
355. Поліха Л. Дизайн періодичних видань Закарпаття 1919-1944 рр.: формотворчі та стилістичні особливості: дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.07 / Поліха Леся Ярославівна ; Харків. держ. акад. дизайну і мистецтв. Харків, 2012. 196, [4] арк. Бібліогр.: арк. 177-196.
356. Поліщук В. Преса на Україні сьогодні // За самостійність: Орган Організації Українських Націоналістів. 1948. № 3–4 (Березень-Квітень). С. 21–23.
357. Полонська-Василенко Н. Видатні жінки України. Вінніпег; Мюнхен : Trident Press Ltd, 1969. 160 с.
358. Понад 90 років існуючий фабричний склад сукна // Нова Хата. 1927. № 11 (Листопад). С.10.
359. Поручається відома зі своєї солідарности фірма «Мода» // Нова Хата.1925. № 1 (Травень). Зворот обкладинки.
360. Права женщинъ // Русалка. 1868. № 5 (29.10). С.79.
361. Прево М. Про жінки і моду // Нова Хата.1930. Вересень. №9. С. 20–21.
362. Представительство редакції и адміністрації «Очага» в Германиии // Очаг.1936. № 7 (Липень). С. 6.
363. Пригадка нашим довжницям // Жінка: Орган Союзу Українок. 1937. 15 січня (№ 2). С. 8.
364. Пригадки // Жіночий Голос. 1937. № 6 (Червень). С. 3.
365. Приймається підписка // Очаг.1936. № 1 (01.01). С. 1.

366. Природна диференціяція // Жінка: Орган Союзу Українок. 1937. № 4 (15.02). С. 1.
367. Присяжний М.П., Присяжна–Гапченко Ю.М. Мілена Рудницька : сходження до неба. Львів : ПАІС, 2010. 132 с.
368. Про нього: Володимир Бачинський // Діло. 1937. № 113 (26.05). С. 3.
369. Пробоєм у широкому світі: розмова з п. Олею Островською, співредакторкою «Die Dame» // Жінка: Орган Союзу Українок. 1937. № 17 (1 вересня). С. 5-6.
370. Продовжуємо працю // Жіночий Голос. 1936. № 1 (Жовтень). С. 2–3.
371. Просимо не сурово обговорювати перші кроки Русалки по галицькій землі // Русалка. 1868. № 1(01.07). С.15–16.
372. Редакція і адміністрація журналу «Очаг» убѣдительно просит // Очаг.1936. № 3 (Березень). С. 1.
373. Редакційна Коллегія // Очаг.1937, № 6 (Червень). С.1.
374. Резолюції Загального Зїзду С.У: у справі видавництв Союзу Українок // Жінка: Орган Союзу Українок. 1937. № 21–22 (Листопад). С. 14.
375. Рїжного роду вовняні й шовкові матерїали // Нова Хата. 1933. №5 (Травень). С.21.
376. Рїжнородні полотна // Нова Хата. 1933. №7–8 (Липень–Серпень). С.18.
377. Рїжнородні полотна фабрики «Братів Чечовїчка» // Нова Хата. 1935. № 1 (Сїчень). С.11.
378. Робїтня жїночих і дїточих суконь // Нова Хата.1925. №7 (Грудень). С.5.
379. Робїтня жїночих суконь // Нова Хата. 1935. № 18 (Вересень). С.10.
380. Робїтня Осипи Остаповичевої // Жінка: Орган Союзу Українок. 1937. № 1 (Сїчень). С.2.
381. Робїтня суконь і костюмів // Нова Хата.1925. № 2 (Червень). С. 1.
382. Розведїм живу, масову агїтацію! // Жіночий Голос. 1936. № 2 (Листопад). С. 7.
383. Рудницька М. Вїдношення молодї до жїночого руху // Жінка: Орган Союзу Українок. 1935. № 4 (15.02). С. 1.

384. Рудницька М. Школа і родинний дім // Жінка: Орган Союзу Українок. 1935. № 3 (01.02). С. 1.
385. Рудницький М. Лист з Парижа: мода і мімікра // Громадська думка. Львів, 1920. № 85 (09.04). С. 4–5.
386. Руска Нива // Очаг.1938, № 5 (Травень). С.15.
387. Русова С. Наші визначні жінки: літературні характеристики-силуети. Виннипег : Вид. заходом Союзу Українок Канади, 1945. 105 с.
388. Ручні роботи: примінення народніх вишивок до літнього мужеського і діточого одягу // Нова Хата.1929. № 8–9 (Липень–Серпень). С. 27.
389. Ручні роботи: стилізуймо наше вбрання // Нова Хата.1938. Квітень. № 8. С.12.
390. С. Как лучше одѣться? // Очаг.1936. № 2 (Лютий). С. 13–14.
391. С.Г. Українська жіноча преса в Галичині. Ч. I // Нова Зоря. 1934. № 46 (744) (24 червня). С. 10.
392. С.Г. Українська жіноча преса в Галичині. Ч. II // Нова Зоря. 1934. № 47 (745) (28 червня). С. 5–6.
393. Савицька С. Новий етап // Нова Хата.1934. Грудень. №12. С.2–3.
394. Садівничий В. Гендерна нерівність як ознака редакторського складу спеціалізованих медичних видань ХІХ – початку ХХ століть // Образ. 2016. Вип. 2 (20). С. 29–35.
395. Саймонс М. Жінка і соціяльне питанє. Монреал: Накладом Ів.Гниди. З друкарні «Новий Сьвіт», 1916. 32 с. (Бібліотека: «Новий Сьвіт», Ч.10).
396. Сальон мод «Мі-ка» // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 15–16 (Серпень). С.5.
397. Сама шию // Нова Хата. 1936. № 24 (Грудень). С.17.
398. Свенціцька А. Характер одягу давніх народів // Нова Хата. 1929. № 8–9 (Липень–Серпень). С.15, 29.
399. Свій до свого! // Нова Хата. 1934. №2 (Лютий). С. 30.
400. Селянка. Лист із села // Жіночий Голос. 1938. № 14–15 (20.07). С. 11.

401. Сенько М. В. Образна еволюція європейської моди в контексті мистецьких стилів кінця ХІХ–ХХ століття : автореф. дис. на здобут. наук. ступеня канд. мистецтвознав. : [спец.] 26.00.01 / КНУКіМ. К., 2009. 19 с.
402. Серета О. З. Журнал «Нова Хата» (1925–1939) як популяризатор українського народного мистецтва // Поліграфія і видавнича справа. 2011. № 4. С. 58-65.
403. Сидоренко Н. Українська жінка на сторінках глянцевого журналу // Образ. 2018. Вип. 2 (28). С. 47-54.
404. Сіменович В. Жінка в Америці // Жіноче Діло. 1912. №3. С. 2–4.
405. Сімона де Бовуар. Друга стаття / пер. з французької Н. Воробйової, П. Воробйова, Я. Собко: в 2 т. Том. 2. К.: Основи, 2017. 368 с.
406. Скалацька О. Мода як соціальний феномен: перформативно-просторовий підхід : монографія. Одеса : Печатный дом, 2016. 240 с.
407. Скалацька О. Простір моди у соціально-філософському вимірі : автореф. дис. на здобуття ступеня д-ра філос. наук : [спец.] 09.00.03 / Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова. Одеса, 2018. 31 с.
408. Склади волоконного промислу // Нова Хата. 1938. № 10 (Травень). С.12.
409. Слободянюк Э.П. Клад копірайтера. Харків: Фолио, 2019. 220 с.
410. Слово від редакції // Новий Час. 1926. № 75 (15.10). С.4.
411. Сніцарчук Л. В. Українська преса Галичини (1919–1939 рр.) і журналістичнознавчий дискурс : монографія. Львів : ЛНБУ ім. В. Стефаника, 2009. 416 с.
412. Софія В. Галицький жіночий народний одяг // Нова Хата. 1929. № 11 (Жовтень). С. 3–4.
413. Спеціаліст горсетів Герман Пізен // Жінка: Орган Союзу Українок. 1936. № 18 (Вересень). С.8.
414. Стадницька Ю. Роль галицьких дитячих часописів 20–30-х рр. ХХ ст. у становленні української пізнавальної літератури: афтореф. дис. на здобуття ступеня канд. наук із соціальних комунікацій : [спец.] 27.00.05. теорія та історія

- видавничої справи і редагування // Київський нац. університет імені Тараса Шевченка. Київ, 2009. 20 с.
415. Становище женщинъ // Русалка. 1868. № 7–8 (16.12). С.115.
416. Старосольська У. Мода — а боротьба за рівноправність // Нова Хата.1939. Березень. № 6. С. 8.
417. Старосольська У. Шукаймо домотканів! // Нова Хата.1939. Липень. № 13–14. С.19.
418. Стінний Календар «Жіночий Голос» // Жіночий Голос. 1938. № 22 (20.11). С. 12.
419. Стухляк М. Українські періодичні видання для жінок в Галичині (др. пол. XIX–початок XX ст.) // Матеріали XII наукової конференції ТДТУ ім. Ів. Пулюя, 14-15 травня 2008 року Тернопіль. : ТДТУ, 2008 С. 359. (Гуманітарні науки).
420. Стяжкіна О. Жінка в українській літературі другої половини XX століття: історико-антропологічний контекст // Україна XX с.: культура, ідеологія, політологія. Вип.6. 2002. С. 3–21.
421. Сучасна жінка: в журі до нас // Новий Час. 1935. № 5 (06.01). С.16.
422. Сушкова О. Періодичні видання для жінок в Україні: динаміка розвитку та концептуальні особливості : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : [спец.] 10.01.08 / ЛНУ ім. І. Франка. Львів, 2005. 17 с.
423. Тарнавська М. Жіноча преса в Америці // Сучасність: література, мистецтво, суспільне життя. Мюнхен, 1974. № 7–8 (Липень-Серпень). С. 133-138.
424. Тарнавська М. Інтерв'ю з Марією Струтинською // Наше Життя. 1977. № 8 (Вересень). С. 10–12.
425. Теофиля А.П. Домоводство: средство улекшительное при праню хустъ // Русалка. 1868. № 3 (06.08). С.42.
426. Тіна. З листів до Редакції // Нова Хата.1936. № 21(Листопад). С.10.
427. Тканко З. Мода в Україні XX століття : монографія. Львів : Артос, 2015. 236 с.

428. Ткаченко Л.П. Мода як естетичний феномен : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філос. наук : [спец.] 09.00.08 / Ін-т філос. ім. Г.С.Сковороди НАН України. Київ, 1999. 19 с.
429. Товари блаватні // Нова Хата. 1934. №4 (Квітень). С. 20.
430. Трикотарня // Нова Хата. 1928. №12 (Грудень). С.8.
431. Трошки не так // Жіночий Голос. 1938. № 9 (05.05). С. 6.
432. Увага! Передплатницям до відома! // Нова Хата. 1931. № 1. Січень. С. 14.
433. Українська волоконна вирібня // Жіночий Голос. 1938. № 17 (Вересень). С.11.
434. Українська еміграційна преса у Чехословацькій Республіці (20–30-ті рр. 20 ст.): історико-бібліографічне дослідження / Мар'яна Савка ; наук. ред. М. М. Романюк; НАН України ; ЛНБУ ім. В. Стефаника; НДЦ періодики. Львів, 2002. 308 с. (Українська періодика за кордоном).
435. Українська працююча жінка — собі: праця над розбудовою «Жіночого Голосу» // Жіночий Голос. 1936. № 1 (Жовтень). С. 4–5.
436. Українська преса в Україні та світі ХІХ–ХХ ст. : іст.–бібліогр. дослідж. / уклад. : М. В. Галушко, М. М. Романюк (кер. проекту), Л. В. Сніцарчук ; НАН України, ЛНБУ ім. В. Стефаника, НДЦ періодики. Львів : Оріяна–Нова, 2007. Т. 1 : 1812–1890 рр. 560 с. ; 2009. Т. 2 : 1891–1905 рр. 480 с. ; 2011. Т. 3 : 1906–1910 рр. 496 с. ; 2014. Т. 4 : 1911–1916 рр. 568 с.
437. Українська робітня діточих одягів // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 1–2 (Січень). С.16.
438. Українське жіноцтво! Чи думаєте Ви про свою будучність? // Нова Хата. 1926. №5 (Травень). С. 22.
439. Український салон мод «МАК» // Нова Хата. 1937. № 7 (Квітень). С.10.
440. Українські жінки в горнілі модернізації / під заг. редакцією Оксани Кісь. Харків: Видавництво КСД, 2017. 304 с.

441. Українські періодичні видання для жінок в Галичині (1853–1939 рр.) : анотований каталог / НАН України, ЛНБУ ім. В. Стефаника, НДЦ періодики ; уклад. В. А. Передирій. Л. : МЕТА, 1996. 191 с.
442. Українські часописи Львова, 1848–1939 рр. : іст.–бібліогр. дослідж. : у 3 т. / М. М. Романюк, М. В. Галушко. Львів : Світ, 2001. Т. 1 : 1848–1900 рр. 744 с. ; 2002. Т. 2 : 1901–1919 рр. 692 с. ; 2003. Т. 3, кн. 1: 1920–1928 рр. 912 с., кн. 2: 1929–1939 рр. 928 с.
443. Уряджую курс артистичного малярства // Нова Хата. 1927. №1 (Січень). С.17.
444. Філіпенко Л. В. «Ідейні» жіночі журнали в Російській імперії початку ХХ ст.: становлення та еволюція : монографія. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. 368 с.
445. Фірма «Антоні Увера» // Жінка: Орган Союзу Українок. 1939. № 1–2 (Січень). С.4.
446. Фірма «Роман Зубик» продає найдешевше модні матеріяли // Нова Хата. 1927. №7–8 (Серпень). С.22.
447. Футра – найновіші париські моделі // Нова Хата. 1933. №10 (Жовтень). С.5.
448. Футра дамські, мужеські і діточі // Жінка: Орган Союзу Українок. 1936. № 18 (Вересень). С.7.
449. Футра жіночі і мужеські // Жіночий Голос. 1939. № 3 (Лютий). С.11.
450. Хамедова О. Моделі фемінності і маскулінності у буковинській пресі 1930-х років // Dialogul slaviștilor la începutul secolului al XXI-lea / Universitatea «Babeș–Bolyai». Cluj-Napoca, 2019. Vol. VII. Issue 1. P. 310-320.
451. Хамедова О. Народні авторки часопису «Жіноча воля» (1932-1939): феміністична література для читачки-нефеміністки // Два десятиліття від заснув. Відділу укр. мови та літ. Філологіч. факульт. Університету ім. Бабеша-Бойої, м. Клуж-Напока : ювілейний збірник / București : Editura RCR Editorial, 2020. С. 191-202.

452. Хеллер С., Чваст С. Эволюция графических стилей: от викторианской эпохи до нового века = Graphic Style: From Victorian to New Century / Стивен Хеллер = Steven Heller, Сеймур Чваст = Seymour Chwast; [пер. с англ. И. Форонова]. Москва : Издательство Студии Артемия Лебедева, 2015. 320 с.
453. Християнська станиця Новий Дім Текстильний // Жінка: Орган Союзу Українок. 1937. № 7 (Квітень). С.3.
454. Хром поручає // Жінка: Орган Союзу Українок. 1937. № 23 (Грудень). С.11.
455. Царинник Г. Зі шляху життя Лідії Бурачинської // Наше Життя. 1992. № 12 (Грудень). С. 1–3.
456. Це й те: тов. Блажкевичева вийшла з тюрми // Жіночий Голос. 1939. № 6–7 (05.04). С.13.
457. Центральний державний історичний архів України, Львів. Ф. 327 Редакція журналу «Нова хата». оп. 1. спр. 41. Статті, оповідання, повідомлення, вірші Гриневичевої К., Кононенко Х., Тарнавського Б. на культурно–освітні, побутові та інші теми, 1928. 62 арк.
458. Цимбалюк О. Становлення і розвиток журналів мод в Західній Україні (2-ї пол. XIX – 1-ї третини XX ст.) / Олена Цимбалюк, Н. І. Маковецька // Вісник ХДАК. 2011. № 7. С. 30-35.
459. Черняков Б. Фотографія в журналістиці від винайдення до початку XX ст. / Київ. ун-т ім. Т.Шевченка. Ін-т журналістики. К., 1999. 59 с.
460. Черчович І. Джерела до вивчення повсякдення українок в Галичині зламу XIX – XX ст. // Вісник ЛНУ ім. Івана Франка. Серія: Книгознавство, бібліотекознавство та інформаційні технології. Львів, 2014. Вип. 8. С. 207–219.
461. Черчович І. Емансипація жінок в інтерпретаціях національної еліти Галичини другої половини XIX – початку XX ст. // Українознавчий альманах. Київ, 2013. Вип. 14. С. 86–89.

462. Черчович І. Образ жінки-русинки в русофільській публіцистиці Галичини кінця ХІХ – початку ХХ століття // Галичина: науковий і культурно-просвітній краєзнавчий часопис. Івано-Франківськ, 2012. Ч. 20–21. С. 123–128.
463. Черчович І. Професійна реалізація жінок кінця ХІХ–початку ХХ століття: на прикладі українського суспільства Галичини // Новітня доба. Львів, 2014. С. 7–18.
464. Черчович І. Українки у Львові на початку ХХ століття: у світлі щоденних практик // Наукові записки ТНПУ ім. В. Гнатюка. Серія: Історія. Тернопіль, 2013. С.13–19.
465. Чижович С. Показ української моди: частина реферату на показі української моди дня 8 травня // Нова Хата. 1938. Травень. № 10. С. 13.
466. Чому повстав Союз українських працюючих жінок «Жіноча Громада»? // Жіночий Голос. 1936. № 3 (Грудень). С. 5.
467. Чупріна Н. Визначення моди як соціокультурного явища в сучасному «суспільстві споживання» / Наталія Чупріна // Вісн. Міжн. слов'янськ. ун-ту. Серія: Мистецтвознавство. Харків, 2013. Т. 16, № 1. С. 32–37.
468. Чупріна Н. Теоретико-культурологічні підходи до вивчення моди // Вісник НАКККіМ. 2013. № 3. С. 147–150.
469. Чупріна Н. Фактори становлення масової моди як відображення уподобань широких верств суспільства споживання в індустрії моди // Вісник НАКККіМ. 2016. № 4. С. 119–123.
470. Швальна машина // Лада. 1853. № 8 (27 липня). С. 64. (Изобрѣтенія).
471. Швальна машина: продовження // Лада. 1853. № 9 (3 серпня). С. 72. (Изобрѣтенія).
472. Швальня «Емка» // Нова Хата. 1938. № 20 (Жовтень). С.8.
473. Шевченко В. Виразність та естетичність контенту журналу // Наукові записки Інституту журналістики. 2014. Т. 56. С. 314-318.

474. Шевченко В. Наукові принципи застосування візуального контенту в друкованих медіа // Наукові записки Інституту журналістики, 2014. Т. 52. С.127-132.
475. Шевченко В. Особливості застосування та функціональність зображальної мови в друкованих медіа // Медіапростір : зб. наук. статей із соц. ком./ ред. кол.: Н. Поплавська та ін. Тернопіль : ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2014. № 6. С.15-20.
476. Шевченко В. Роль візуального стилю журналу для ідентифікації видання // Наукові записки [Української академії друкарства] : наук.-техн. зб. / Укр. акад. друкарства. Львів, 2015. № 2 (51): Соціальні комунікації. С. 139-147.
477. Шепарович О. Про тайну елегантного вигляду // Нова Хата. 1928. № 6 (Червень). С.8, 18.
478. Шестопалова Ю.А. Еволюція ідеалу краси в динаміці української моди (кінець ХІХ–початок ХХІ століття) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознавства : [спец.] 17.00.01 / Київ. нац. ун-т культури і мистец. Київ, 2007. 19 с.
479. Шехович С. Объявление // Лада.1853, №7 (20.07). С.49.
480. Шехович С. Отъ Редакціи // Лада. 1853. №11 (17.08). С. 83.
481. Шехович С. Оъяснение про всѣхъ въ особенности же про Вѣстника Вѣнскаго // Лада. 1853. №13 (07.09). С. 110.
482. Шехович С. Переписка изъ всѣма про всѣхъ // Лада. 1853. № 11 (17.08). С. 90.
483. Шехович С. Проспектъ новой белетристической временописи посвященной женскому полу въ честь забаву и поученіе // Лада. 1853. № 1 (22.04). С. 2.
484. Шию сукні, плащі і костюми // Нова Хата. 1935. №3 (Лютий). С.11.
485. Школик І. В. Феномен довоєнної жіночої періодики Галичини: всебічність тематичного наповнення (на прикладі часопису «Нова Хата») // Поліграфія і видавнича справа. № 2 (46). 2007. С. 24–32.

486. Щербаков С.А. Таргетированная реклама в социальных сетях: точно в яблочко. Получайте больше клиентов из Facebook и Instagram. Харьков : Фолио, 2019. 252 с.
487. Що несе нам весняна й літня мода? // Жіноче Діло. 1912. №1. С. 1–2.
488. Що читають жінки в часописах? // Новий Час. 1935. № 5 (06.01). С.16. (Сучасна жінка).
489. Що я люблю // Нова Хата.1932. Березень. №3. С.4.
490. Юрків Ю. В. Українські жіночі організації у національно-політичному житті Східної Галичини (1917–1939 рр.) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук : [спец.] 07.00.01 / Чернів. нац. ун-т ім. Ю.Федьковича. Чернівці, 2009. 20 с.
491. Як одягають ся літом? // Жіноче Діло.1912. №2. С. 6–7.
492. Як повстали різні моди? // Жіночий Голос. 1937. № 2 (Січень). С. 14.
493. Яка ваша думка? / І. Вільде, О.Назарук, С.Охримович–Скорикова // Нова Хата.1935. №2 (Січень). С.10.
494. Яка ваша думка? // Нова Хата.1934. (Грудень). №12. С.4–5.
495. Якихъ красавица має добирати красокъ въ убранню? // Русалка.1868. № 1 (13 липня). С. 4-5.
496. Ясіновський Ю. Бібліотека НТШ у Львові [ел. ресурс]. Енциклопедія історії України: Т. 1: А–В / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. К.: В–во «Наукова думка», 2003. 688 с. URL: http://www.history.org.ua/?termin=Biblioteka_NTSh (дата звернення 23.09. 2020).
497. Academia feminina // Жіноче Діло. 1912. № 1. С. 3–4.
498. Aletti V. A History of Photography in Fashion Magazinep. New York : Phaidon Press, 2019. 468 p.
499. Barrell J., Braithwaite B. The Business of Women’s Magazinep. London : Kogan Page Ltd, 1988. 220 p.
500. Barthes R. The Language of Fashion. Oxford : Berg Publishers, 2006. 198 p.

501. Bartlett D. Fashion media : past and present / edit. Djurdja Bartlett, Shaun Cole, Agnès Rocamora. London: Bloomsbury Academic, 2013. 216 p.
502. Bednarz–Grzybek R. Zofia Seidlerowa (1859–1919) i «kwestia kobieca» na łamach «Bluszczu» // Lubelski Rocznik Pedagogiczny. 2015. Nr. 34. P.157.
503. Beetham M. A. Magazine of Her Own?: domesticity and Desire in the Woman's Magazine (1800–1914). London : Routledge, 1996. 256 p.
504. Best K. The History of Fashion Journalism. London–New York : Bloomsbury Academic, 2017. 287 p.
505. Binckes, F., Snyder, C. Women, Periodicals and Print Culture in Britain (1890s–1920s): the Modernist Period. Edinburg : Edinburgh University Press, 2019. 488 p. (The Edinburgh History of Women's Periodical Culture in Britain).
506. Bradford J. Fashion Journalism. London : Routledge, 2015. 266 p.
507. Brake L. Oscar Wilde and The Woman's World / Subjugated Knowledges. London : Palgrave Macmillan, 1994. P. 127–147.
508. Braun L. Historia rozwoju ruchu kobiecego / Lily Braun ; oprac. J. Oksza ; przedm. Julia Kisielewska. Warszawa ; Kraków : Gebethner i Wolff ; G. Gebethner i Sp., 1904. Seria : Biblioteka Tygodnika Ilustrowanego; nr 10. 158 p.
509. Buckland S. Writing About Fashions // Berg Encyclopedia of World Dress and Fashion Vol 3: The United States and Canada / edit. Phyllis Tortora. Oxford : Berg Publishers, 2010. P. 122–127.
510. Cain A., Furbank, P. Mallarmé on Fashion: A Translation of the Fashion Magazine La Dernière Mode, with Commentary. Oxford : Berg Publishers, 2004. 221 p.
511. Calefato P. Fashion Journalism // Berlin : The Open Professional School SE, 2015. 58 p.
512. Cane, A., Alves, P. The Only Efficient Instrument: American Women Writers & The Periodical. Iowa City : University Of Iowa Press, 2001. 256 p.
513. Clay C. Women's Periodicals and Print Culture in Britain, 1918–1939: the Interwar Period / Catherine Clay, Maria DiCenzo, Barbara Green, Fiona Hackney. Edinburgh :

- Edinburgh University Press, 2017. 528 p. (The Edinburgh History of Women's Periodical Culture in Britain).
514. Damon–Moore H. Magazines for the Millions: gender and Commerce in the Ladies' Home Journal and the Saturday Evening Post (1880–1910). New York : State University of New York Press, 1994. 263 p.
515. Danczowska H. Przegląd ważniejszych pism kobiecych XIX i XX wieku // Bibliotekarz Lubelski. 1997. Nr. 128. P. 44–49.
516. Diana Vreeland: The Modern Woman: The Bazaar Years, 1936-1962 / edit. Alexander Vreeland // New York : Rizzoli, 2015. 304 p.
517. Drugi powszechny spis ludności z dn. 9.XII.1931 r. : Mieszkania i gospodarstwa domowe. Ludność. Stosunki zawodowe : Miasto Lwów / red. Edward Szturm de Sztrem. Warszawa : Główny Urząd Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej, 1937. 160 p.
518. Dziekońska-Kozłowska A. Moda kobieca XX wieku / Instytut Wzornictwa Przemysłowego. Warszawa : Wydawnictwo Arkady, 1964. 297 p.
519. Encyclopedia of British Women's Writing 1900–1950 / edp. F. Hammill, E. Miskimmin, A. Sponenberg. London : Palgrave Macmillan, 2006. 356 p.
520. Fashion: a history from the 18th to the 20th century : the collection of the Kyoto Costume Institute / Akiko Fukai, Tamami Suoh, Miki Iwagami, Reiko Koga, Rie Nii; Kyōto Fukushoku Bunka Kenkyū Zaidan = Kyoto Costume Institute. Köln : Taschen Bibliotheca Universalis, 2015. 648 p.
521. Fashion Design & Marketing BA (Hons) : application process 2020/21. Newcastle : Northumbria University, 2020. 12 p. URL: <https://northumbria-cdn.azureedge.net/-/media/corporate-website/new-sitecore-gallery/undergraduate/designapplicationguidepods/applicationpdfs/fashion-design--marketing-application-guidelinep.pdf?modified=20191014110158> (дата звернення: 17.09.2020).

522. Fashion Metropolis Berlin with Uwe Westphal // Jewish Museum Milwaukee, 2021.
URL: <https://jewishmuseummilwaukee.org/events/fashion-metropolis-berlin-2/> (дата звернення 23.09. 2021).
523. Ferrero-Regis T. Fashion media: past and present [Book review] / Tiziana Ferrero-Regis // Fashion Theory – Journal of Dress, Body and Culture. 2015. Nr. 19(4). P. 445-451.
524. Fogg M. Fashion : the whole story / general ed. Marnie Fogg ; forew. by Valerie Steele. London : Thames and Hudson Ltd, 2013. 576 p.
525. Franke J. Polska prasa kobieca w latach 1820–1918 : w kręgu ofiary i poświęcenia / Jerzy Franke. Warszawa : Stowarzyszenie Biblioterarzy Polskich, 1999. 243 p.
526. Frauen–Erwerb–Verein // Русалка. 1868. № 7–8 (16.12). С.119.
527. Frederick P. Turning Pages: reading and Writing Women’s Magazines in Interwar Japan. Honolulu : University of Hawaii Press, 2006. 264 p.
528. Frett A. Polska prasa kobieca z lat 1818-1914 w zbiorach Zakładu Narodowego im. Ossolińskich // Z Badań nad Książką i Księgozbiorami Historycznymi. 2021. Vol. 15. Nr.2. P. 199–225.
529. Friedman V. The Lost Jewish Brands of Berlin // The New York Times. 2016. Dec. 5. URL: <https://www.nytimes.com/2019/12/05/style/manheimer-lost-jewish-brands-of-berlin.html> (дата звернення 23.09. 2021).
530. Furbank P. N., Cain A. M. Mallarmé on Fashion: a Translation of the Fashion Magazine La Dernière Mode, with Commentary. London : Bloomsbury Academic, 2004. 288 p.
531. Gajkowska C. Bibliografia opracowań prasy polskiej do roku 1939 / Warszawa : Instytut Badań Literackich PAN, 2013. 1869 p.
532. Grunberg L. Мęczennice mody // Chwila. Lwow, 1932. № 4676 (02.04). P. 12.
533. Helios J., Jedlecka W. Wpływ feminizmu na sytuację społeczno-prawną kobiet / Wrocław : E-Wydawnictwo. Prawnicza i Ekonomiczna Biblioteka Cyfrowa. Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, 2016. 182 p.

534. Hermes, J. *Reading Women's Magazines: an Analysis of Everyday Media Use*. Cambridge : Polity, 1995. 234 p.
535. Holcová I. *Proměny jazyka ženských časopisů XX a XXI století : bakalářská práce / Ivana Holcová; vedoucí práce: PaedDr. Ivo Martinec, Csc. Brno : Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra českého jazyka a literatury, 2016. 62 p.*
536. Johnson J. *Spot Illustrations from Women's Magazines of the Teens and Twenties: 828 Cuts of Women, Family, Home, Garden, etc. Mineola : Dover Publications, 1989. 64 p. (Dover Pictorial Archive Series).*
537. *Kobiety i mężczyźni (z) kolorowych czasopism / red. Alina Łysak, Edyta Zierkiewicz // Zeszyt Kół Naukowych. №6 / Wrocław : Oficyna Wydawnicza ATUT, 2010. 246 p.*
538. Korbut J. *Polskie i czeskie czasopiśmiennictwo kobiece na przełomie XIX i XX wieku / Joanna Korbut // Bohemistyka II. 2002. Nr 4. P. 285-294.*
539. Kowalczyk A. *Moda w wybranych czasopismach Towarzystwa Wydawniczego «Bluszcz» z lat 1921–1939. Rocznik Historii Prasy Polskiej. 2005. Vol. 8. Nr. 1. P. 65–76.*
540. Kristanova E. *Polskie pisma kobiece okresu dwudziestolecia międzywojennego (na przykładzie «Bluszczu», «Kobiety Współczesnej» i «Pani»).* Biuletyn Informacji Bibliotecznych i Kulturalnych, 2008. Nr. 15. P. 5–7.
541. Kupidura J. *Ukraińska prasa kobieca w galicji wschodniej w latach 1884-1939 // Studia ukrainica posnaniensia. 2013. Vol. 1. P. 265-270.*
542. Lafargue P. *Kwestja kobieca / Paul Lafargue; tłum. z fr. Józef Maciejowski. Warszawa : Księgarnia Popularna, 1905. 32 p.*
543. Łętocha B. *Chwila: Gazeta Żydów lwowskich // Rocznik Lwowski. 1996. Nr. 4 P. 63–79.*
544. Lewartowska Z. *Prasa kobieca i rodzinna / Zofia Lewartowska // Zeszyty Prasoznawcze. 1975. № 4, p. 65–70.*

545. Łozowska–Marcinkowska K. Sprawy niewieście : problematyka czasopism kobiecych Drugiej Rzeczypospolitej. Poznań : Wydawnictwo Poznańskie, 2010. 296 p.
546. McCracken E. Decoding Women's Magazines : from Mademoiselle to Mp. London : Palgrave Macmillan, 1993. 341 p.
547. McLoughlin L. A Critical Discourse Analysis of South Asian Women's Magazines: Undercover Beauty. London : Palgrave Macmillan, 2017. 263 p.
548. McNeil P., Miller P. Fashion Journalism: History, Theory, and Practice. London; New York : Bloomsbury Academic, 2018. 172 p.
549. McNeil P., Miller P. Fashion Writing and Criticism: History, Theory, Practice. London : Bloomsbury Academic, 2014. 168 p.
550. Miłoszewska-Kiełbiewska A. Obraz kobiety XX i XXI wieku w wybranych polskich czasopismach i poradnikach dobrego wychowania : praca doktorska napisana pod kierunkiem prof. dr hab. Małgorzaty Marcjanik. Uniwersytet Warszawski. Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych. Warszawa, 2015. 344 p.
551. Mitford W. Falling against texture: writing as fashion practice // Melbourne : School of Fashion and Textiles at RMIT University in the College of Design and Social Context, 2015. 231 p.
552. Myth–making in the fashion magazine: Stéphane Mallarmé's La Dernière Mode // Vestoj : The platform for critical thinking on fashion. 2014. URL : <http://vestoj.com/stephane-mallarmes-la-derniere-mode-and-myth-making-in-the-fashion-magazine/> (дата звернення: 09.09.2020).
553. Naglerowa H. Almanach spraw kobiecych : informacje postulatory zagadnienia / Herminia Naglerowa. Warszawa : Wydział Prasowy Z. P. O. K., 1933. 239 p.
554. Niedziałkowski K. Nie tędy droga, Szanowne Panie! : studyum o emancypacji kobiet / Karol Niedziałkowski. Warszawa : Teodor Paprocki, 1897. 235 p.
555. Nováková A. Ženská móda v období první republiky : bakalářská práce / Andrea Nováková; vedoucí práce: PaedDr. Marta Kohárová, Csc. Hradec Králové : Univerzita Hradec Králové, Filozofická fakulta, Historický ústav 2017.

556. Novikov A. Wyzwolenie kobiety / Akov Aleksandrovič Novikov. Warszawa : Zakł. Druk. Litogr. H. Oberfelda, 1905. 211 p.
557. Nowaczyński A. Tylko dla kobiet / Adolf Nowaczyński. Warszawa : Towarzystwo Wydawnicze «Rój», 1934. 256 p.
558. Orzeszkowa E. O kobiecie. Warszawa : Nakładem i drukiem P. Lewentala, 1888. 234 p.
559. Paton E. Dressing the Man: A Century of Jewish Tailoring in London // The New York Times, 2016. June 9. URL: <https://www.nytimep.com/2016/06/09/fashion/jewish-museum-london-menswear.html> (дата звернення 23.09. 2021).
560. Prądzyński E. O prawach kobiety. Warszawa : Nakładem Gustawa Sennewalda, 1873. 331 p.
561. Przyborowski P. O prawach kobiety / Stanisław Przyborowski. Radom : Druk A. Kurzątkowskiego, 1876. 62 p.
562. Rangiah A. The Art of Fashion Writing. Philament : Borders, Regions, Worldp. 2010. № 16 (2009). P. 85–88.
563. Research Report № 12. The Olena Kysilewska Collection / Prepared by Dennis Sowtis and Myron Momryk //. Edmonton: Canadian Institute of Ukrainian Studies Press, 1985. 38 p.
564. Riegel R. Women's Clothes and Women's Rights // American Quarterly. 1963. Vol. 15. № 3. P. 390–401.
565. Schirmacher K. Sufrażetki / Kathel Schirmacher ; tłum. z niem. Melania Bersonowa. Lwów : Kultura i sztuka, 1913. 204 p.
566. Shannon W. Fashion meets journalism : mapping and evaluating Australian fashion journalism : Masters by Research thesis / Wylie Shannon // Queensland : University of Technology, 2014. 350 p.
567. Sokół Z. KobiECE czasopisma Krakowa i Lwowa XIX wieku // Książki, czasopisma, biblioteki. Krakowa i Lwowa. KIK i KK wieku / pod red. Jerzego Jarowieckiego. Kraków : Wydawnictwo Naukowe PWN, 1991. P. 140–164.

568. Sokół Z. Krakowska prasa kobieca w latach 1918–1994 // Książki, czasopisma, biblioteki. Krakowa i Lwowa. KIK i KK wieku / pod red. Jerzego Jarowieckiego. Kraków : Wydawnictwo Naukowe PWN, 1996. T. 3. P. 127–135.
569. Sokół Z. «Zorza» Marii Wyslouchowej (1900–1902) // Kwartalnik Historii Prasy Polskiej. 1984. Nr. 23/3. P. 53–70.
570. Sokół Z. Z badań nad polską prasą kobiecą w latach 1818–1939 / Zofia Sokol // Kwartalnik Historii Prasy Polskiej. 1983. Nr. 3. P. 5–12.
571. Stanton T. Kwestya kobieca w Europie / Teodor Stanton ; tłum. z angl. Kazimierz Sosnowski. Warszawa : Przegląd Tygodniowy, 1885. 340 p.
572. Summers J. Vogue at War. London : Simon & Schuster UK, 2020. 400 p.
573. Sumner D. The Magazine Century: American Magazines Since 1900. New York : Peter Lang Inc., International Academic Publishers, 2010. 242 p. (Mediating American History).
574. Swanson K., Everett J. Writing for the Fashion Business. London : Bloomsbury Publishing Plc., 2008. 624 p.
575. Szablowska–Zaremba M. Dziennikarki międzywojennej prasy polsko–żydowskiej (wstępne rozpoznanie) / Monika Szablowska–Zaremba // Archiwum Emigracji. Studia – Szkice – Dokumenty. 2014. Nr. 1–2 (20–21). P. 34–48.
576. Thynne J. Fashion and the Third Reich // History Today, 2013. Mar. 12. URL: <https://www.historytoday.com/fashion-and-third-reich> (дата звернення 23.09. 2021).
577. Tukaiev S., Havrylets Y., Zima I., Radchuk O., Sobishchanskyi S., Makarchuk M., Rizun V. Sex-related differences in the reactions to emotionally negative TV-news plots // 53rd Annual Meeting Society for Psychophysiological Research, October 2–6, 2013, Firenze Fiera Congress & Exhibition Center, Florence, Italy // Psychophysiology. 2013. V. 50, Suppl. S1. P. S81. DOI: 10.1111/psyp.12120.
578. Undergraduate: 2016 // Newcastle : Northumbria University, 2016. 222 p.
579. Walker N. Shaping Our Mothers' World: American Women's Magazine. Jackson : University Press of Mississippi, 2000. 276 p. (Series «Studies in Popular Culture»).

580. Walker N. *Women's Magazines, 1940-1960: Gender Roles and the Popular Press*. Boston : Bedford/St. Martin's, 1998. 274 p. (Series «The Bedford Series in History and Culture»).
581. Winship J. *Inside Women's Magazine*. London : Rivers Oram Press/Pandora List, 1987. 260 p. (Series «Pandora Press popular culture»).
582. *Z dějin české každodennosti: život v XIX století* / Milena Lenderová, Tomáš Jiránek, Marie Macková // Praha : Nakladatelství Karolinum, 2009. 472 p.
583. Zaleska Z. *Czasopisma kobiece w Polsce (materiały do historii czasopism): rok 1818–1937*. Warszawa : Wyższa Szkoła Dziennikarska Druk. Jan Świątoński i S-ka, 1938. 263 p.
584. Zawialska M. «Świt» Marii Konopnickiej. *Zarys monograficzny tygodnika dla kobiet*. Wrocław : Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk, 1978. 224 p.
585. Żeleński T. *Jak skończyć z piekłem kobiet?* / Tadeusz Żeleński. Warszawa : Biblioteka Boya, 1932. 48 p.
586. Żeleński T. *Piekło kobiet* / Tadeusz Żeleński. Warszawa : Wydawnictwo Alfa, 1932. 137 p.
587. Ziemięcka E. *Myśli o wychowaniu kobiet*. Warszawa : Nakładem F. Spiess i Spółki, 1843. 347 p.
588. Zinola A. *Behind the fashion scenes : professions and careers besides those of the fashion designer and the model* // Milan : Instituto Marangoni Books, 2010. 112 p.
589. *Znaczenie kobiety w ruchu współdzielczym*. Warszawa : Społem, 1912. 37 p.
590. Zuckerman M. *A History of Popular Women's Magazines in the United States, 1792–1995*. Westport, Conn. : Greenwood Press, 1998. 272 p. (Series «Contributions in women's studies»).
591. Życka L., Niedziałkowska-Dobaczewska W. *Emma Jeleńska-Dmochowska — strażniczka kresowa*. Kraków : Drukarnia Poznańska Pawła Madejskiego, 1932, p. 24. (Seria «Życiorysy Zasłużonych Kobiet»).

ДОДАТОК А

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті в наукових фахових виданнях України:

1. Астапцева Х. Репрезентація моди на шпальтах жіночих часописів Львова (кінець XIX — перша третина XX ст.) // Наукові записки [Української академії друкарства] : наук.-техн. зб. / Укр. акад. друкарства. Львів, 2016. № 2 (53): Соціальні комунікації. С. 380-395.

Обсяг статті 1,2 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

2. Астапцева Х. Становлення Харитини Кононенко як журналістки та редакторки жіночої преси // Наукові записки Інституту журналістики : наук. зб. / за ред. В. В. Різуна; КНУ імені Тараса Шевченка. Київ, 2017. № 2 (67): Історія журналістики / публіцистики. С. 33–49.

Обсяг статті 1,9 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Erihplus, M. Maksymovych Scientific Library, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

3. Астапцева Х. «Балачки про моду» Харитини Кононенко — нове слово у жіночій пресі Галичини (на матеріалах «Жіночої сторінки» у газеті «Діло» (1936–1939 рр.) // Збірник праць Науково-дослідного інституту пресознавства / Нац. акад. наук України, Львів. нац. наук. б-ка України ім. В. Стефаника, Н.-д. ін-т пресознавства. Львів, 2017. № 7(25). С. 173–197.

Обсяг статті 1,3 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

4. Астапцева Х. Історія моди у традиційних та новітніх медіа (досвід України та англomовних країн) // Українське журналістикознавство : наук. зб. / за ред. В. В. Різуна; КНУ імені Тараса Шевченка. Київ, 2017. № 18: Наукові проблеми і завдання. С. 23–40.

Обсяг статті 1,5 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

5. Астапцева Х. Генеза «Жіночої Сторінки» крізь призму моди та фемінізму (на матеріалах газети «Новий Час» (1926-1939 рр.) // Наукові записки Інституту журналістики : наук. зб. / за ред. В. В. Різуна; КНУ імені Тараса Шевченка. Київ, 2019. № 1 (74): Історія журналістики / публіцистики. С. 94–111.

Обсяг статті 1,5 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Erihplus, M. Maksymovych Scientific Library, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

6. Астапцева Х. Fashion-референтність Стефанії Мартинюк на шпальтах газети «Новий Час» (1935-1939 рр.) // Наукові записки Інституту журналістики : наук. зб. / за ред. В. В. Різуна; КНУ імені Тараса Шевченка. Київ, 2019. № 2 (75): Історія журналістики / публіцистики. 2019. №2 (75). С. 95–110.

Обсяг статті 1,3 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Erihplus, M. Maksymovych Scientific Library, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

7. Астапцева Х. Гендерні стереотипи у рекламних оголошеннях українських, польських, американських періодичних видань 1930-х рр. // Поліграфія і видавнича справа: наук.-техн. зб. / Українська академія друкарства. Львів, 2019. №.1 (77). С. 152–161.

Обсяг статті 0,6 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), ResearchBib, Innospace Scientific Journal Impact Factor (SJIF), Journal factor, Directory Indexing of International Research Journals Cite Factor, DOAJ, Ulrich's Web, Open Academic Journals Index (OAJI).

8. Астапцева Х. Галичанізми у fashion-публіцистиці Львова міжвоєнного періоду: зауваги на захист галицького лексикону (на матеріалах щоденників «Діло»

та «Новий Час») // Поліграфія і видавнича справа: наук.-техн. зб. / Українська академія друкарства. Львів, 2019. №. 2 (78). С. 126–140.

Обсяг статті 1,2 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), ResearchBib, Innospace Scientific Journal Impact Factor (SJIF), Journal factor, Directory Indexing of International Research Journals Cite Factor, DOAJ, Ulrich's Web, Open Academic Journals Index (OAJI).

Статті, опубліковані у виданнях іноземних держав:

9. Astartseva Kh. Digitization projects for fashion magazines (late 19th and early 20th century) // International Journal Of Current Research. Villupuram, 2020. Vol. 12, Issue 07. P. 12304-12307. URL: http://journalcra.com/sites/default/files/issue-pdf/39221_0.pdf (last accessed: 29.10.2020). DOI prefix:10.24941. Title from screen.

Обсяг статті 0,7 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus International, Google Scholar, Ulrich, ResearcherID, Polska Bibliografia Naukowa, World Cat, ROAD, Open Access Library, General Impact factor, Directory of Research Journal Indexing (DRJI), J-Gate, SOA, SJIF , ISI.

10. Астапцева Х. Жанрова палітра матеріалів fashion-журналістики у ретроспекції (на матеріалах львівських періодичних видань для жінок пер. трет. ХХ ст.) // Science and Education a New Dimension. Humanities and social sciences / Society for Cultural and Scientific Progress in Central and Eastern Europe. Budapest, 2020. № 237. P. 63–66. URL : http://seanewdim.com/uploads/3/4/5/1/34511564/hum_viii_237_41.pdf (last accessed: 10.10.2020). DOI: <https://doi.org/10.31174/SEND-HS2020-237VIII41-12>. Title from screen.

Обсяг статті 0,6 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Index Copernicus, Google Scholar, Ulrichs Web Global Serials Directory, Union of International Associations Yearbook, SCRIBD, Academia.edu.

11. Astartseva Kh. Book Sales and Readership Statistics: Ukrainian Trends 2021 // European Journal of Humanities and Social Sciences / European Open Science Publishing

Bruxelles, 2021. Vol. 1. Issue 4. P. 49-58. URL: <https://www.ej-social.org/index.php/ejsocial/article/view/97>. (last accessed: 10.09.2021). DOI: <https://doi.org/10.24018/ejsocial.2021.1.4.97>. Title from screen.

Обсяг статті 0,9 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Royal Library of Belgium, Open Access, ROAD, Scilit, Crossref, ORCID, COPE, Creative Commons.

Статті у виданнях, що індексуються у базах Scopus, Web of Science:

12. Астапцева Х. Еля Олесницька — модельєрка, fashion-оглядачка і редакторка міжвоєнного Львова: матеріали до біографії // Рукописна та книжкова спадщина України : археогр. дослідж. унікальних арх. та бібл. фондів / Нац. акад. наук України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Ін-т рукопису. Київ, 2021. Вип. 27. С. 250-269. DOI: <https://doi.org/10.15407/rksu.27.250>.

Обсяг статті 1,3 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Scopus, Web of Science, Google Scholar, Directory of Open Access Journals (DOAJ), Index Copernicus, WorldCAT, BASE, Research Bible, Open Access Infrastructure for Research in Europe, Directory of International Research Journals, Scientific Indexing Services, International Institute of Organized Research, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

Статті, які додатково відображають наукові результати дисертації:

13. Астапцева Х. Відображення культурно-освітнього руху та громадсько-політичних буднів діячів еміграції третьої хвилі // Народна творчість та етнологія : наук. журн. / Нац. акад. наук України, Ін-т мистецтвознав., фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського, Міжнар. асоц. етнологів. Київ, 2020. № 1 (383). С. 107–120. DOI: <https://doi.org/10.15407/nte2020.01.107>.

Обсяг статті 1,4 друк. арк. Журнал індексується та реферується у базах: Google Scholar, Наукова періодика України (НБУВ), Україніка наукова (НБУВ).

Матеріали наукових конференцій:

14. Астапцева Х. Канали популяризації знань з історії моди: цифрові медіа versus науково-популярна книга (на матеріалах англійських та українських видань) : тези доп. наук.тех. конф. проф. складу, наук. прац. і асп. (м. Львів, 27 лют. 2018 р.) / Українська академія друкарства. Львів, 2018. С. 207.

Обсяг тез доповіді 0,1 друк. арк.

15. Астапцева Х. «Жіноче питання» у рекламних оголошеннях щоденника «Новий Час» (1923-1939 рр.) : тези доп. наук.тех. конф. проф. складу, наук. прац. і асп. (м. Львів, 28 лют. 2019 р.) / Українська академія друкарства. Львів, 2019. С.169.

Обсяг тез доповіді 0,1 друк. арк.

16. Астапцева Х. Ретроспективна критика жіночого часопису «Нова Хата» (на матеріалах львівської газети «Діло» за 1930 р.) // Бібліотека. Наука. Комунікація: актуальні тенденції у цифрову епоху : матеріали Міжнар. наук. конф. (8–10 жовтня 2019 р.) : у 2 т. / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Асоц. б-к України, Рада дир. наук. б-к та інформ. центрів акад. наук — членів МААН. Київ, 2019. Т.2. С. 172–175. Режим доступу: <http://irbis-nbuv.gov.ua/everlib/item/er-0003400> (дата звернення: 08.10.2020). Назва з екрана.

Обсяг тез доповіді 0,2 друк. арк.

17. Астапцева Х. Галицький fashion-лексикон у ретроспективі // Інноватика в сучасній освіті та науці: теорія і практика : матеріали науково-практичної конференції (27–28 вересня 2019 року, м. Чернівці) / Науковий журнал «Молодий вчений» Херсон, 2019. С. 87-91. Режим доступу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/conf/other/40sept2019/40sept2019.pdf> (дата звернення: 08.10.2020). Назва з екрана.

Обсяг тез доповіді 0,3 друк. арк.

18. Астапцева Х. Онлайн-архіви періодики : міжнародний досвід створення цифрових колекцій журналів мод // Бібліотека. Наука. Комунікація. Розвиток бібліотечно-інформаційного потенціалу в умовах цифровізації : матеріали Міжнар.

наук. конф. (6–8 жовт. 2020 р.) / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Асоц. б-к України, Рада дир. наук. б-к та інформ. центрів акад. наук — членів МААН; відп. за вип. М. В. Іванова. Київ, 2020. Режим доступу: <http://conference.nbuv.gov.ua/report/view/id/1023> (дата звернення: 01.09.2020). Назва з екрана.

Обсяг тез доповіді 0,2 друк. арк.

19. Астапцева Х. Невідомі постаті львівської fashion-журналістики 1930-х рр.: Міка Дрогомирецька // VI Тикторівські читання «Видавнича справа в Україні: на перехресті традицій та інновацій» матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю [«Коло і навколо Тиктора: український видавничий рух початку ХХ ст.»] (20-21 травня 2021 р., м. Львів) / Українська академія друкарства, кафедра медіакомунікацій. Львів, 2021. Режим доступу: <http://mk.uad.lviv.ua/storage/uploads/Astaptseva.pdf> (дата звернення: 08.10.2021). Назва з екрана.

Обсяг тез доповіді 0,2 друк. арк.

ДОДАТОК Б

Акт впровадження результатів дисертаційної роботи

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ ІМЕНІ В.І. ВЕРНАДСЬКОГО
(НБУВ)

проспект Голосіївський, 3, м. Київ, 03039
Тел./факс (044) 525-81-04, тел./факс (044) 525-56-02
E-mail: library@nbuv.gov.ua; Web: http://www.nbuv.gov.ua
Код ЄДРПОУ 05417058

17.11.2021 № 37/402

На № _____ від _____

ЗАТВЕРДЖУЮ
Генеральний директор НБУВ, д. іст. н., проф., член-кор.
НАН України

Л. А. Дубровіна
« _____ » _____ 2021 р.

« _____ » _____ 2021 р.

АКТ

впровадження результатів дисертаційного
дослідження Астапцевої Христини Андріївни
«Феномен журналістики моди у дискурсі львівської преси (1853-1939 рр.)»
до науково-інформаційної діяльності Національної бібліотеки України
імені В. І. Вернадського

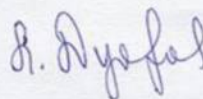
Результати дисертаційного дослідження, зокрема виявлення специфіки розвитку журналістики моди у дискурсі соціокультурних процесів міжвоєнного Львова реалізовано в практичних аспектах діяльності бібліотеки, а саме: у вивченні матеріалів фонду відділу зарубіжної україніки при Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського та організації колекції цифрової колекції «Видатні жінки України» електронної бібліотеки «Україніка», метою якої є популяризація у цифровому просторі матеріалів з історії жіночого емансипаційного руху, введення в науковий обіг забутих імен жінок, що долучилися до розвитку української моди, культури, науки, медицини, військової справи тощо упродовж XIX-XX ст.

Положення дисертаційної праці стали основою для науково обґрунтованої концепції електронної колекції «Видатні жінки України», її внутрішньої організації та рубрикації. Також положення цього дослідження використовуються як критерій наукової оцінки у відборі для оцифрування літератури з фонду відділу зарубіжної україніки.

Наразі в електронній колекції «Видатні жінки України» представлено близько 87 найменувань документів з розділу «Історія жіночого руху», які пройшли науковий відбір, бібліографічне описування, атрибуцію системою пов'язаних предметних рубрик (персоналії, установи, кооперативні об'єднання тощо).

Колекцію доукомплектовано примірниками львівського жіночого часопису «Нова Хата» (1925-1939) з приватної колекції Х. А. Астапцевої (36 примірників). У перспективі додавання усіх українських жіночих часописів та видань з історії жіночого руху, зокрема діаспорних. Електронна колекція наочно демонструє еволюцію жіночої преси та феміністичного руху загалом, робить рідкісні пресові і книжкові видання про жінок доступними для широкого загалу користувачів без безпосереднього звернення до паперового оригіналу.

Генеральний директор
доктор історичних наук
член-кореспондент НАН України

Л. А. Дубровіна

Українська академія друкарства
Міністерство освіти і науки України
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Міністерство освіти і науки України

Кваліфікаційна наукова
праця на правах рукопису

АСТАПЦЕВА ХРИСТИНА АНДРІЇВНА

УДК 050.48-055.2(477.83-25)"1853/1939":[316.74:7.011](043.3)

ДИСЕРТАЦІЯ
ФЕНОМЕН ЖУРНАЛІСТИКИ МОДИ
У ДИСКУРСІ ЛЬВІВСЬКОЇ ПРЕСИ
(1853-1939 рр.)
ТОМ II
(ДОДАТОК В)

Спеціальність: 061 – Журналістика
Галузь знань: 06 – Журналістика
Подається на здобуття наукового ступеня
доктора філософії у галузі журналістики

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

_____ Х.А. Астапцева

Науковий керівник: Зелінська Надія Віталіївна, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри медіакомунікацій Української академії друкарства.

Київ — 2021

© Софія Вальницька, 1937

Львівська Fashion-журналістика

Львівська FASHION-ЖУРНАЛІСТИКА:

*Показник інформаційних
матеріалів про моду
у жіночій пресі
(1853-1939 рр.)*

Уклала Христина Астапцева

ЛЬВІВСЬКА
FASHION-ЖУРНАЛІСТИКА:
Показчик інформаційних
матеріалів про моду
у жіночій пресі
(1853-1939 рр.)

Показчик відображає генезис жіночих часописів та тематичних шпальт для жінок у газетах за 1853–1939 рр. Подає бібліографічні відомості про інформаційні, ілюстративні та рекламні матеріали оглядачів моди, референтів та редакторів тематичних шпальт про моду, рукоділля і швейну справу, модельєрів, мисткинь, художників-ілюстраторів, що малювали ескізи моделей жіночого одягу, власників магазинів аксесуарів для одягу, керівників кравецьких ательє та трикотажних мануфактур, викладачів кравецьких шкіл, манекенниць, істориків моди та українського народного костюму тощо.

Показчик доповнено вибраними публікаціями про теорію, історію і практику моди, а також жіночий рух, що яскраво характеризують ставлення львівської еліти початку ХХ ст. до феномену моди і його практичного втілення.

Це видання буде корисним для істориків, журналістів, модельєрів, культурологів, мистецтвознавців, бібліографів та всіх тих, хто цікавиться культурно-мистецьким життям довоєнного Львова і феноменом журналістики моди.

У виданні збережено основні особливості лексики, синтаксису, орфографії та пунктуації авторських текстів публікацій.

ЗМІСТ

Від упорядника.....	8
---------------------	---

ЖІНОЧІ ЧАСОПИСИ

Лада: письмо поучительное русским дьвицам и молодежи в забаву и поучение (1853).....	10
Русалка: письмо для красавиць (1868-1870).....	11
Жіноче діло: безплатний додаток до «Діла» (1912).....	13
Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури (1925–1939).....	13
Жінка: орган «Союзу українок» у Львові (1935–1939).....	129
Жіночий голос: часопис українських працюючих жінок (1936–1939).....	132
Очаг: ежемісячний журнал руской женщины (1936–1939).....	136

ГАЗЕТНІ ШПАЛЬТИ ДЛЯ ЖІНОК

«Жіноча Сторінка» в газеті «Діло» (1936–1939).....	142
«Z krainy szyku i mody» в газеті «Chwila» (1919–1939).....	152
«Нашим Читачкам» в газеті «Новий Час» (1935–1939).....	169

РЕКЛАМНІ ОГОЛОШЕННЯ У ЧАСОПИСАХ «НОВА ХАТА», «ЖІНКА», «ЖІНОЧИЙ ГОЛОС» (1925-1939)

Реклама кравецької майстерні та освітніх курсів кооперативу «Труд».....	176
Реклама виробів і послуг кооперативу «Українське Народне Мистецтво».....	178
Реклама кравецьких шкіл та навчальних курсів міжвоєнного Львова.....	185
Реклама кравецьких посібників.....	186
Реклама постачальників швейних машин.....	188
Реклама корсетярських робітень та салонів.....	189
Реклама кушнірських салонів та майстерень.....	191
Реклама магазинів взуття та шевських майстерень.....	194
Реклама моднярських салонів.....	196
Реклама ткацьких фабрик і текстильних магазинів.....	198
Реклама магазинів готового одягу і домашнього текстилю.....	207
Реклама кравецьких, білизнярських та моднярських майстерень.....	210
Реклама постачальників галентерейних товарів.....	216
Реклама крамниць швейної фурнітури.....	219
Реклама постачальників кравецьких лекал, манекенів, журналів мод.....	223

ВИБРАНІ ПУБЛІКАЦІЇ

ЖІНОЧЕ ДІЛО: БЕЗПЛАТНИЙ ДОДАТОК ДО «ДІЛА»	
[Кисілевська О.] От такі собі, сезонні зауваги (1912).....	225
[Кисілевська О.] Народні костюми: уваги жінки (1912).....	226
Міхаеліс–Странгелянд К. Гроші в подружжю (1912).....	226

НОВА ХАТА: ЖУРНАЛ ДЛЯ ПЛЕКАННЯ ДОМАШНЬОЇ КУЛЬТУРИ

Народне мистецтво (1927).....	227
Г. Д. Лист з Відня (1927).....	228
Інтересна жінка: новий тип жіночої краси (1927).....	229

[Шепарович О.] Про тайну елегантного вигляду (1928).....	229
[Заклинська О.] Примітки з приводу конкурсу (1928).....	231
[Шепарович О.] Про тайну елегантного вигляду (1928).....	232
[Вальницька С.] Галицький жіночий народний одяг (1929).....	233
Під осінь (1929).....	234
Про моду (1930).....	235
Весняна мода. Капелюхи (1930).....	235
Браїленко М. Мода й наше жіноцтво (1930)	236
Перемиська Українка. Про українську моду: до дискусійної проблеми (1930).....	237
Білевич І. Про моду (1930).....	238
О.Н. Зимові радощі (1931).....	239
Дашиничева К. Модернізування (1931).....	240
[Стахова Ф.] Пепіта (1931).....	241
До вечірньої сукні (1931).....	241
Олесницька Е. Про естетику одягу (1934).....	242
Старосольська Д., Малицька К. Громадянки! (1935).....	243
[Бурачинська Л.] Українська мода (1935).....	244
Вечір вишиваної сукні (1936).....	245
[Олесницька Е.] Форма для всіх: Чи вмієте кравцювати! (1936).....	246
Тіна. З листів до Редакції (1936).....	247
[Бурачинська, Лідія] Дещо про білля (1937).....	247
Орися. Льон і ще раз льон! (1937).....	248
[Заклинська О.] Сама шию — повний курс жіночого крою (1938).....	249
[Бурачинська Л.] Творім українську моду (1938).....	249
Ручні роботи. Стилiзуймо наше вбрання (1938).....	250
Чижевич С. Показ української моди (1938).....	250
Як вибрати тканини (1938).....	252
[Бурачинська Л.] У трьох словах (1938).....	253
Орися. Лист (1938).....	253
[Старосольська У] Мода — а боротьба за рівноправність (1939).....	254
[Старосольська У.] Шукаймо домотканів! (1939).....	255
[Старосольська У.] Шляфрок чи піжама на вулиці (1939).....	256

ЖІНКА: ОРГАН «СОЮЗУ УКРАЇНОК» У ЛЬВОВІ

[Гургула І.] Вечір народньої ноші (1935).....	257
Шмерикова–Приймова І. Ревія мод (1935).....	257
Островська О. Естетика одягу: балеві туалети; відродження шлепи (1935).....	258
Музика Я. Мова жіночої одяжі (1935).....	259
Островська, О. Естетика одягу: на провесні в сальоні мод (1935).....	261
Домбчевська І. Показ народньої ноші і обрядів у Стрию (1935).....	262
Зберігаймо народню ношу і старі народні звичаї (1936).....	262
Що каже пані мода? (1936).....	263
Гургула І. Вечір народньої ноші (1936).....	264
Лілі. Модні личка (1937).....	264
Лілі. Чорна сукня (1937).....	265
Нижанківська М. Ревія мод (1937).....	266
Показ моди (1937).....	266
М–ська А. Історія костюму в сценічних картинках (1937).....	267
Пробоем у широкому світі (1937).....	267
[Островська О.] Що каже пані мода? 15 сантиметрів вище! (1937).....	269
[Нижанківська М.] Творимо туалети (1937).....	270

[Нижанківська М.] Показ жіночих одягів (1938).....	270
Перед вечором народньої ноші (1938).....	271
Гургула І. Вечорі народньої ноші (1938).....	271
Леб В. Вісті з Парижа: вечір мережива (1938).....	272
[Гургула І.] Вечорі народньої ноші у Золочеві та Підгайцях (1939).....	273
Жіночий рух на чужині: кіно й ревія мод у жіночих в'язницях (1939).....	273

ОЧАГ: ЕЖЕМЪСЯЧНЫЙ ЖУРНАЛ РУССКОЙ ЖЕНЩИНЫ

С. Как лучше одѣться? (1936).....	274
Послѣднія моды: Нѣсколько слов о модѣ (1936).....	275
Как возникает мода (1937).....	275

«ЖІНОЧА СТОРІНКА» В ГАЗЕТИ «ДІЛО»

[Кононенко Х.] Балачки про моду: що значить бути добре одягненою? (1937).....	276
[Кононенко Х.] Балачки про моду: старша пані (1937).....	277
[Кононенко Х.] Балачки про моду: для нашої донечки (1937).....	277
[Кононенко Х.] Балачки про моду: на вулицю, на фестини в літі, а не на баль (1937).....	277
З нашої хроніки. З клубового життя (1937).....	278
Нижанківська М. Балачки про моду (1937).....	279
[Кононенко Х.] Балачки про моду: чого повинен вистерігатись добре одягнений пан? (1938).....	279
[Кононенко Х.] Балачки про моду: сукня, якої нам не сміє бракувати (1938).....	279
[Кононенко Х.] Балачки про моду: білизна (1938).....	280
[Кононенко Х.] Балачки про моду: одяг наших маленьких (1938).....	280
І в окулярах хочемо бути гарні (1938).....	281
[Кононенко Х.] Балачки про моду: зачіски наших дівчаток (1938).....	281
[Кононенко Х.] Балачки про моду (1938).....	282
Мужчини і жіноча мода: голос мужчини (1938).....	283
[Кононенко Х.] Не мода, а міра у смаку (1939).....	284
[Кононенко Х.] Балачки про моду: для наших підлітків (1939).....	284
[Кононенко Х.] Балачки про моду: домашня суконочка (1939).....	285

НОВИЙ ЧАС: ІЛЮСТРОВАНИЙ ПОПУЛЯРНИЙ ЧАСОПИС

Конкурс краси української жінки (1928).....	286
Чому улаштовуємо конкурс краси? (1928).....	287
З кузні світового господарства (1933).....	287
[Навчіться гарного крою] (1939).....	288

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК	289
ГЛОСАРІЙ ГАЛИЧАНІЗМІВ	294

ВІД УПОРЯДНИКА

Створення цього покажчика знаменує нову сторінку в історії вітчизняної галузевої журналістики, а саме сфери моди. Так звана fashion-журналістика або журналістика моди до недавнього часу була неозначеним явищем навіть у світовому контексті, не кажучи вже вітчизняні пресознавчі простори. Отож, з розвитком британських досліджень в галузі історії fashion-журналістики в 2017–2021 рр. назріла потреба виокремити це явище в українському контексті.

Покажчик публікацій про моду створено на базі унікальних фондів Львівської національної наукової бібліотеки України імені Василя Стефаника, Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського, а також Онлайн-архіву цифрової періодики «LIBRARIA» – проекту компанії Архівні інформаційні системи (АІС).

Як показали наші дослідження, історія публікацій про моду в Україні має глибоке коріння, насправді майже невідоме навіть вітчизняним фахівцям моди. Писати про моду в Україні почали ще задовго до появи глянцевого (так званих «франшизових») журналів. І ми не маємо на увазі український часопис «Радянська Жінка» або всесоюзні «Ризькі моди» («Rīgas Modes»), «Моделі сезону» тощо. Ці видання є радше суто візуальними, адже у них переважають ескізи моделей жіночого одягу. Нас же цікавлять не лише ескізи, а й різножанрові публікації про моду, те, що можна розповісти про тенденції моди, маючи в руках лише папір і перо. Саме такі публікації ми знайшли у львівських часописах та газетах, що виходили друком упродовж 1853–1939 рр. У статтях, оглядах, інтерв'ю, анонсах, замітках, репортажах, есеях присутні фантазія, експресія, сила слова... Ким були ті люди, що так захоплююче і різносторонньо писали про моду століття назад? Саме це ми постановили з'ясувати.

Покажчик відображає усі публіцистичні та художні матеріали про моду, що були опубліковані у львівських часописах «Лада» (1853), «Русалка» (1868–1869), «Жіноче діло» (1912), «Нова Хата» (1925–1939), «Жінка» (1935–1939), «Жіночий Голос» (1936–1939), «Очаг» (1936–1939) та газетах «Діло» (1916–1939), «Новий Час» (1928–1939), «Chwila» (1924–1939).

У покажчику бібліографічну інформацію структуровано за двома блоками: «часописи» та «газети». В межах блоків інформацію розміщено за хронологією заснування, а не за абеткою назв. Аналітичні бібліографічні описи доповнено анотаціями, сформульованими на основі аналізу публікацій.

Покажчик складено відповідно до нормативного документу ДСТУ ГОСТ 7.1.:2006, що розповсюджується на описи документів, складених бібліотеками, органами науково-технічної інформації, центрами державної бібліографії, видавцями та іншими бібліографічними установами. ДСТУ ГОСТ 7.1 : 2006 не розповсюджується на бібліографічні посилання.

Покажчик аналітичних описів публікацій у часописах має самостійне значення як бібліографічний посібник, а тому ніяким чином не може ототожнюватись із списком бібліографічних посилань у документах, які повинні виконуватись згідно з ДСТУ 8302:2015.

Метою ретроспективного покажчика аналітичних описів часописних публікацій є надання читачеві якомога повнішої інформації про джерело, допомога в ідентифікації та розкритті його складу і змісту для бібліографічного пошуку. Наявна кількість одиниць примірників жіночих львівських часописів, що зберігаються у фондах ЛНБУ ім. В. Стефаника та НБУВ, є фізично обмеженою і не кожен читач має змогу опрацювати оригінали. В такому випадку на допомогу приходить покажчик, що дозволяє ознайомитись із всім масивом бібліографічних матеріалів дистанційно.

Аналітична складова опису, що стосується галузі моди, а саме швейного виробництва, виконувалась згідно з ДСТУ 2027-92 «Вироби швейні й трикотажні: терміни та визначення», ДСТУ 2162-93 «Технологія швейного виробництва: терміни та визначення».

Добір найменувань часописів і газет для висвітлення у покажчику має під собою підґрунтя. У довоєнному Львові співіснувало чимало національностей. Кожна з них мала власне періодичне

видання. Для того, аби об'єктивно оцінити розвиток журналістики моди у кінці ХІХ та першій третині ХХ ст., ми вирішили дослідити не лише українські націоналістичні «Жіноче діло», «Нова Хата», «Жінка», «Жіночий Голос», але й московфільські «Лада» і «Русалка», і російський «Очаг». Окрема група, що становила об'єкт нашого зацікавлення – газети. Якщо у жіночому часописі можна відвести модам не одну і не дві, а й навіть шість шпальт та проілюструвати публікації напрочуд чудовими ескізами і світлинами, то у щоденній газеті для сфери моди відводиться зовсім мало місця, так званий «кутик». Газетні матеріали про моду мусять бути якісніші, аніж журнальні, адже через брак місця для ілюстрацій, оглядач мусить максимально яскраво і дохідливо описати тенденції сезону, висловити критичний погляд на стилістичні помилки у добиранні гардеробу, репортувати про показ мод тощо.

Отже для дослідження газетних публікацій про моду ми обрали щоденні українські газети «Новий Час» і «Діло», а також єврейську газету «Chwila».

Така мультинаціональна позиція у доборі матеріалів дозволила нам відтворити картину модного життя довоєнного Львова, продемонструвати європейський фаховий рівень українських fashion-журналістів.

Показчик дозволив нам відновити забуті імена художників моди (fashion-ілюстраторів), оглядачів та репортерів (fashion-журналістів), модельєрів, стилістів та дизайнерів, манекенниць та всіх тих, хто так чи інакше впливав на творення моди у Львові.

У першій третині ХХ ст. писати про моду у часописах та газетах вважалося легковажним, отож автори підписувалися криптонімами. Нам вдалося розгадати низку криптонімів та подати їх розшифровку у показчику.

Ще однією особливістю показчика є розтлумачення змісту публікацій. У квадратних дужках ми подаємо аналітичний опис матеріалу, адже заголовок статті не завжди дає можливість читачеві зрозуміти, про що йдеться у статті.

До показчика включено не лише публіцистику, але й художні матеріали: ескізи моделей одягу; світлини, що зображають манекенниць у сукнях, комплектах, ансамблях тощо; схеми ручних робіт та лекала одягу для самостійного пошиву одягу вдома.

Важливим елементом показчика є рекламні оголошення у часописах «Нова Хата», «Жінка» та «Жіночий Голос», що демонструють рівень розвитку індустрії моди Львова у часовим рамках 1925-1939 рр.

Другою частиною видання є вибрані 83 публікації, що демонструють різні жанри журналістики моди: проблемні статті, культурологічні статті, репортажі, анонси, огляди, критичні статті тощо. Особливості історико-етимологічного правопису публікацій збережено. Вибрані матеріали виразно ілюструють складову контенту моди у часописах і газетах і мають неабияке практичне значення. Пересічному читачеві буде складно розшукати і опрацювати весь обсяг видань, що представлені у показчику, тому вибрані нами публіцистичні матеріали могли б назавжди канути в лету, але вони достойні того, аби у ХХІ ст. бути «реанімованими» і доступними для широких мас.

Вибрані твори будуть цікаві не лише журналістам та пресознавцям, але й пересічному читачеві, адже тогочасні поради щодо формування власного стилю в одязі залишаються цілком актуальними і нині.

Слід звернути увагу на науково-довідковий апарат презентованого видання: показчик імен та криптонімів (158 позицій), глосарій термінів та понять з fashion-журналістики, характерних для галицького діалекту (158 слів), перелік періодичних видань для жінок та тематичних шпальт у газетах (10 найменувань), перелік вибраних публікацій (83 публікації). Нумерація бібліографічних описів у показчику є продовжуваною (валовою).

З 158 позицій імен та криптонімів включених до показчика, нами було розшифровано 72 криптоніми та псевдоніми, введено до наукового обігу 86 забутих прізвищ персоналій, які працювали у галузі журналістики моди як редактори, репортери, оглядачі, ілюстратори, мистецтвознавці, експерти з моделювання одягу тощо.

ЖІНОЧІ ЧАСОПИСИ

ЛАДА : ПИСЬМО ПОУЧИТЕЛЬНОЕ РУССКИМ ДѢВИЦАМ И МОЛОДИЦАМЪ ВЪ ЗАБАВУ И ПОУЧЕНІЕ (1853)

ВІДОМОСТІ ПРО ЧАСОПИС:

- Періодичність випусків: без чіткої періодичності (орієнтовно тричі на місяць, щосереди).
- Видавець і відповідальний редактор: Северин Гаврилович Шехович.
- Адреса редакції: м. Львів, вул. Галицька, буд. 18.
- Адреса редакції (нім.) : An die Redaction der Zeitschrift Lada. Halitscher Gasse Nr. 18 Stadt, mit Pränumerationsgeldern in Lemberg.
- Виготовлювач: друкарня Міхала Францішека Поремби.
- Обсяг номера: 8 сторінок (пагінація наскрізна).
- Дата виходу номера: перша число дати «за старим стилем», друге число за «новим стилем» відображене у круглих дужках.

1853, номери № 1–15:

1. Дамскій ручніи работы. Шитье : робленіе суконь и кошуль : [рекомендації з пошиву жіночого одягу] // Лада : письмо поучительное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №1 (01 червня). — С. 5.
2. Парижски моды // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №1 (01 червня). — С. 5–6.
3. Модный парижскій дамскій капелюхъ // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — № 2–3 (8–15 червня). — С.13.
4. Шитье // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — № 2–3 (8–15 червня). — С. 13.
5. Моды // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — № 2–3 (8–15 червня). — С. 18.
6. Шитье // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №4 (22 червня). — С. 31.
7. Моды // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №4 (22 червня). — С. 31.
8. Моды // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №5 (6 липня). — С. 38.
9. Шитье // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №6 (13 липня). — С. 45.
10. Моды // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №7 (20 липня). — С. 53.
11. Моды // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №8 (27 липня). — С. 63.
12. Швальна машина // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №8 (27 липня). — С. 64. — (Изобрѣтенія).
13. Швальна машина: продолженіе // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №9 (3 серпня). — С. 72. — (Изобрѣтенія).
14. Шитье // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №10 (10 серпня). — С. 80.
15. Моды // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поученіе = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №11 (17 серпня). — С. 86.

16. Модный уборъ невѣсти (молодой) // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поучение = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №12 (24 сепня). — С. 97. — (Дамска туалета).
17. Крестообразное стеганье // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поучение = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №12 (24 сепня). — С. 97.
18. До модного житія // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поучение = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — № 12 (24 сепня). — С. 99. — (Изъ теперѣшности).
19. Подвѣнечный уборъ модный // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поучение = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — № 13 (7 вересня). — С. 107. — (Дамска туалета).
20. Приказы моды касательно писмецовъ (билетовъ) и листовъ // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поучение = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №13 (7 вересня). — С. 107. — (Дамска туалета).
21. Мода существуетъ теперь только вовремя ночи // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поучение = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — № 14 (14 вересня). — С. 115. — (Дамска туалета).
22. Особлившій уборъ волосовъ // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поучение = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №15 (21 вересня). — С. 123. — (Дамска туалета).
23. Новая мода въ Мадридѣ // Лада : письмо повременное русскимъ дѣвицамъ и молодежи въ забаву и поучение = Der Zeitschrift Łada. — 1853. — №15 (21 вересня). — С. 123. — (Дамска туалета).

РУСАЛКА: ПИСЬМО ДЛЯ КРАСАВИЦЬ (1868-1870)

ВІДОМОСТІ ПРО ЧАСОПИС:

- Періодичність випусків: без чіткої періодичності (орієнтовно двічі на місяць).
- Видавець і відповідальний редактор: Северин Гаврилович Шехович.
- Адреса редакції: м. Львів, вул. Краківська, буд. 149.
- Виготовлювач: Ставропігійська друкарня.
- Роздрібна вартість номера: 10 крейцерів.
- Обсяг номера: 8 сторінок (пагінація наскрізна).
- Дата виходу номера: перше число дати «за старим стилем», друге число за «новим стилем» відображене у квадратних дужках.

1868, номери № 1-8:

24. Якихъ красавица має добирати красокъ въ убраню? // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — № 1 (01 [13] липня). — С. 4-5.
25. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — № 1 (01 [13] липня). — С. 13-14.
26. Добиранье красокъ у Яснобѣлявиць // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — № 2 (10 [22] липня). — С. 22-23.
27. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — № 2 (10 [22] липня). — С. 32. — (Всячина).
28. Добиранье красокъ у цвѣтущої бѣлявиць // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — №3 (25 липня [06 сепня]). — С. 39.
29. К.А. О Модахъ // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — №3 (25 липня [06 сепня]). — С. 47. — (Всячина).
30. Добиранье красокъ у блѣдой чернорывой // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — №4 (08 [20] сепня). — С. 54.
31. Еще о модахъ // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — №4 (08 [20] сепня). — С. 63. . — (Всячина).

32. Капелюши паперовии // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — №4 (08 [20] серпня). — С. 63. — (Всячина).
33. Добиранье красокъ у цвѣтушой Чернобровицы // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — №5 (17 [29] жовтня). — С. 73–74.
34. Всячина. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — №5 (17 [29] жовтня). — С. 76–78. — (Всячина).
35. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — №6 (16 [28] листопада). — С. 89–91.
36. К.А. Кафточка // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — №6 (16 [28] листопада). — С. 96. — (Отъ редакції).
37. Моды: сукнѣ изъ мѣняшогося аксамиту // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — (№ 7–8 (04 [16] грудня). — С. 113–114. — (Всячина).
38. Моды: сукнѣ бальнии // Русалка : письмо для красавиць. — 1868. — № 7–8 (04 [16] грудня). — С. 114–116. — (Всячина).

1869, номери № 9-19:

39. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №9 (15 січня). — С. 132–136.
40. О гармоніи красокъ на дамскихъ работахъ // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №10 (30 січня). — С. 143–144.
41. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №10 (30 січня). — С. 147–148.
42. Капелюхова капуза [для страшихъ особъ] // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №10 (30 січня). — С. 148–149.
43. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — № 11 (14 лютого). — С. 165–167. — (Всячина).
44. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — № 12 (27 лютого). — С. 177–179. — (Всячина).
45. Паперовии колнѣрики // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №12 (27 лютого). — С. 181–182. — (Всячина).
46. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №13 (08 березня). — С. 195–196. — (Всячина).
47. К.А. Блюза // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №13 (08 березня). — С. 196–197. — (Всячина).
48. Паперовии колнѣрики : [продовження] // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №13 (08 березня). — С. 197. — (Всячина).
49. Переписка : [Дѣвица К.А.] // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №13 (08 березня). — С. 199–200.
50. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №14 (20 березня). — С. 212–213. — (Всячина).
51. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №15 (10 квітня). — С. 226–229. — (Всячина).
52. Убраня для дѣтей // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №16 (25 квітня). — С. 242–244. — (Всячина).
53. Мода // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №17 (15 травня). — С. 260–263.
54. Переписка // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №17 (15 травня). — С. 260–263.
Листування редакції з читачами щодо викройок моделей жіночого одягу.
55. Мода теперъ така химерична // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №28 (31 травня). — С. 273–276. — (Всячина).
56. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1869. — №19 (18 червня). — С. 290–293. — (Всячина).

1870, номер № 20:

57. Моды // Русалка : письмо для красавиць. — 1870. — № 20 (20 січня). — С. 309–312.

ЖІНОЧЕ ДІЛО : БЕЗПЛАТНИЙ ДОДАТОК ДО «ДІЛА». ЛЬВІВ. (1912)

ВІДОМОСТІ ПРО ЧАСОПИС:

- Періодичність випусків: щоквартально.
- Видавець: Видавнича спілка газети «Діло».
- Відповідальний редактор: Др. Володимир Бачинський.
- Літературний редактор: Олена Львівна Кисілевська.
- Виготовлювач: друкарня Івана Айхельбергера, м. Львів, пл. Ринок, буд. 10.
- Обсяг видання : 8 сторінок.

1912, номери № 1-4:

58. Що несе нам весняна й літня мода / [Олена Кисілевська]; відп. ред. Володимир Бачинський // Жіноче діло : безплатний додаток до «Діла». — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1912. — № 1 (весна). — С. 1–2.
59. Краса жінок / [Олена Кисілевська]; відп. ред. Володимир Бачинський // Жіноче діло : безплатний додаток до «Діла». — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1912. — № 1 (весна). — С. 6.
60. Не Т-д. Як одягають ся літом? / [Олена Кисілевська]; відп. ред. Володимир Бачинський // Жіноче діло : безплатний додаток до «Діла». — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1912. — № 2 (літо). — С. 6–7.
61. Народні костюми (уваги жінки) / [Олена Кисілевська]; відп. ред. Володимир Бачинський // Жіноче діло : безплатний додаток до «Діла». — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1912. — № 3 (осінь). — С. 1–2.
62. Не Т-рд. Осінна мода / [Олена Кисілевська]; відп. ред. Володимир Бачинський // Жіноче діло : безплатний додаток до «Діла». — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1912. — № 3 (осінь). — С. 7–8.
63. Не Т-д. На зимовий сезон / [Олена Кисілевська]; відп. ред. Володимир Бачинський // Жіноче діло : безплатний додаток до «Діла». — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1912. — № 4 (зима). — С. 5–6.

НОВА ХАТА: ЖУРНАЛ ДЛЯ ПЛЕКАННЯ ДОМАШНЬОЇ КУЛЬТУРИ (1925–1939)

ВІДОМОСТІ ПРО ЧАСОПИС:

- Підзаголовкові дані 1925 р.: «Журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства».
- Підзаголовкові дані 1926–1939 рр.: «Журнал для плекання домашньої культури».
- Відповідальний редактор 1925–1938 рр.: Марія Громницька.
- Відповідальний редактор 1939 р.: Марія Громницька та Лідія Бурачинська–Рудик.
- Головний редактор 1926-1930 рр. Марія Фуртак-Деркач.
- Головний редактор з 1930-1939 рр. Лідія Бурачинська-Рудик.
- Засновниці часопису : Стефанія Чижович-Пушкар, Стефанія Савицька, Олена й Ольга Кульчицькі, Марія Громницька, Соломея Охримович, Софія Федак, Ірина Павликовська, Дарія Бандрівська, Ірина Бонковська.
- Члени редакційної колегії часопису станом на 1934 р.: Марія Громницька, Євгенія Вербицька, Константина Малицька, Стефанія Савицька, Лідія Бурачинська, Ірина Бонковська, Олена Залізняка, Ірина Гургула.
- Члени редакційної колегії часопису станом на 1935 р.: Костянтина Малицька, Олена Залізник, Стефанія Савицька, Ірина Гургула, Євгенія Вербицька, Ірина Пеленська, Ольга Ліщинська, Ірина Бонковська, Олена Лукашевська, Лідія Бурачинська-Рудик, Уляна Старосольська, Стефанія Гаврисевич, др. Софія Парфанович, С. Коржинський, Дора Біленька (Теодора Біленька-Рак).
- Періодичність випусків 1925–1934 рр.: щомісячно.

- Періодичність випусків 1935–1939 рр.: двічі на місяць.
- Видавець 1925-1939 рр.: Кооператив «Українське народне мистецтво».
- Виготовлювач 1925 р.: друкарня Видавничої спілки газети «Діло», м. Львів, пл. Ринок, буд. 10.
- Виготовлювач 1926-1927 рр.: друкарня Ігнатія Єстера, м. Львів, вул. Сикстутська, буд. 33.
- Виготовлювач 1928-1939 рр.: друкарня Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові.
- Адреса редакції та адміністрації часопису 1925-1927 рр.: м. Львів, вул. Руська, буд. 18, III поверх.
- Адреса редакції та адміністрації часопису 1928-1935 рр.: м. Львів, пл. Ринок, буд. 39, I поверх.
- Адреса редакції та адміністрації часопису 1936-1937 рр.: м. Львів, вул. Г. Ходкевича, буд. 9, I поверх.
- Адреса редакції та адміністрації часопису 1938-1939 рр.: м. Львів, вул. Т. Костюшка, буд. 5.
- Обсяг часопису: 24 сторінки.
- Роздрібна вартість одного номера станом на 1925 р: 1,20 злотих.
- Роздрібна вартість одного номера станом на 1935 р: 80 польськ. сот. (15 амер. центів).
- Територіальне поширення часопису: Польська Республіка, Чехословаччина, Румунія, США, Канада.

1925, номери № 1–12:

64. Моди / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 1 (Серпень). — С. 5–8.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
65. Ручні роботи / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 1 (Червень). — С. 10–13.
Узори та схеми вишивок й мережок для декору моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
66. О.О. [О.О. Кульчицькі (?)] Лист з Відня / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 2 (Липень). — С. 4–7.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
67. Ручні роботи / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 2 (Липень). — С. 9.
Узори та схеми вишивок й мережок для декору моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
68. Вісти з мод / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 3 (Серпень). — С. 4–8.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
69. Ручні роботи: наука мережок / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 3 (Серпень). — С. 10–11.
Узори та схеми вишивок й мережок для декору моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
70. Осіння мода / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 4 (Вересень). — С. 5–10.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
71. Осіння мода (для молоді) / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 4 (Вересень). — С. 11.

Ескізи трендових моделей одягу.

72. З українських мотивів / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 4 (Вересень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).

Узори та схеми вишивок й мережок для декору моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.

73. А.К. Останні новості в моді: кльоші і фалди поширюють долом сукні, жакети і плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 5 (Жовтень). — С. 5.

Ілюстрований огляд тенденцій моди.

74. Нові фасони осінніх суконь / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 5 (Жовтень). — С. 6–12.

Ескізи трендових моделей одягу.

75. Суконки і плащі для молоді / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 5 (Жовтень). — С. 13–14.

Ескізи трендових моделей одягу.

76. Шаль з волічки. Торбина на часописи / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 5 (Жовтень). — С. 15–16. — (Ручні роботи).

Узори та схеми вишивок й мережок для декору текстильних виробів домашнього вжитку та схеми в'язальних робіт.

77. С. К. Останні новості в моді / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 6 (Листопад). — С. 7–8.

Ілюстрований огляд тенденцій моди.

78. Модні дрібниці / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 6 (Листопад). — С. 8.

Ескізи аксесуарів для одягу.

79. Плащі дуже в моді / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 6 (Листопад). — С. 9–11.

Ескізи трендових моделей одягу.

80. Е.В. Дарунки на Миколая і Різдво / [Евдокія Сташків]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 6 (Листопад). — С. 12–13.

Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку та в'язальних робіт.

81. Л.Н. Мода для малих / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 6 (Листопад). — С. 15.

Ілюстрований огляд тенденцій моди на вбрання для дітей.

82. З українських мотивів / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 6 (Листопад). — С. 17. — (Ручні роботи).

Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.

83. С. Під знаком курсів крою й шиття : [інформаційна стаття] / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 6 (Листопад). — С. 18–19.
84. Стефанія К. Останні новості в моді / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925.— № 7 (Грудень). — С. 7.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
85. Плащі й костюми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 7 (Грудень). — С. 8.
Ескізи трендових моделей одягу.
86. Сукні візитові / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 7 (Грудень). — С. 9, 11.
Ескізи трендових моделей одягу.
87. Убрання для дітей / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 7 (Грудень). — С. 10.
Ескізи трендових моделей дитячого одягу.
88. Пані–Пан / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 7 (Грудень). — С. 12–13.
Ескізи трендових моделей одягу.
89. Найновіші ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 7 (Грудень). — С. 14.
Схеми ручних робіт — вишивання, мережкування, декоративного оздоблення одягу і елементів домашнього текстилю. — вишивання, мережкування, декоративного оздоблення одягу і елементів домашнього текстилю. (вишивання і мережкування).
90. Усе з волічки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 7 (Грудень). — С. 15.
Схеми в'язання з вовняної пряжі трикотажних моделей одягу.
91. З українських мотивів: портієри на двері / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1925. — № 7 (Грудень). — С. 16.
Узори та схеми вишивок й мережок для декорування моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку
- 1926, номери № 1–12:**
92. Стефанія К. Перші місяці року, це час свят / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 1 (Січень). — С. 6–7.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
93. Шляхотні й фарбовані футра як прибирання до плащів / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 1 (Січень). — С. 8–11.
Ескізи трендових моделей одягу.
94. С. К. Танець масок / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 1 (Січень). — С. 12–13.
Ілюстрований огляд тенденцій моди для зимового маскараду.

95. Ручні роботи / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 1 (Січень). — С. 14.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
96. Недискреції з батисту / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 1 (Січень). — С. 16.
Ескізи трендових моделей одягу.
97. Л.Н. Новини зимової моди / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 2 (Лютий). — С. 5–7.
Ілюстрований огляд тенденцій моди зимового сезону.
98. На пополудне / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 2 (Лютий). — С. 8.
Ескізи трендових моделей одягу.
99. Сукня до чаю / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 2 (Лютий). — С. 9.
Ескізи трендових моделей одягу.
100. Модерний плащ / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 2 (Лютий). — С. 10–11.
Ескізи трендових моделей одягу.
101. Б. Вишивання народніх взорів / [Ірина Бонковська]; проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 2 (Лютий). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для декорування моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
102. Що приносить весняна мода / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 3 (Березень). — С. 5.
Ілюстрований огляд тенденцій весняної моди.
103. Будемо бачити на весну багато краткованих і взористих матерій / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 3 (Березень). — С. 6–7.
Ескізи трендових моделей одягу.
104. Хінські ковнірці при весняних сукнях / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 3 (Березень). — С. 8.
Ескізи трендових моделей одягу.
105. Сукня прикрашена драперіями / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 3 (Березень). — С. 9.
Ескізи трендових моделей одягу.
106. Весняні капелюхи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 3 (Березень). — С. 11.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
107. У весняну негоду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 3 (Березень). — С. 12.
Ілюстрований огляд тенденцій весняної моди.
108. Бордюрові матерії — та як їх уживати / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 3 (Березень). — С. 13.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.

109. Модні хрестикові роботи: складані коронки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 3 (Березень). — С. 14.
Ілюстрований огляд модного мережива.
110. Парасольки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 3 (Березень). — С. 15.
Культурологічна стаття з історії парасольки як модного аксесуара.
111. М.Р. З українських мотивів: накриття голови на рано / [Мілена Рудницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 3 (Березень). — С. 17.
Схеми ручних робіт — вишивання, мережкування, декоративне оздоблення одягу і елементів домашнього текстилю.
112. Перші весняні моделі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 4 (Квітень). — С. 5.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
113. Один день жіночої моди зранку до ночі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 4 (Квітень). — С. 6–7.
Ескізи трендових моделей одягу.
114. Широкі фалдовані спідниці, дзвонові частини, обшиття коронкою / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 4 (Квітень). — С. 8.
Ескізи трендових моделей одягу.
115. Кратковані, взористі та бордюрові матерії / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 4 (Квітень). — С. 9.
Ескізи трендових моделей одягу.
116. Один день дитини від купелі до ліжка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 4 (Квітень). — С. 10–11.
Ескізи трендових моделей одягу.
117. Оль. Г.Л. Мудрець і мода / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 4 (Квітень). — С. 12–13.
Культурологічна стаття з теорії моди.
118. Модерні вишивки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 4 (Квітень). — С. 14.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку
119. Модна всячина / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 4 (Квітень). — С. 16.
Ілюстрований огляд модних аксесуарів.
120. Народний стрій / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 4 (Квітень). — С. 17–18.
Культурологічна стаття з історії костюма.
121. Др М. Жінка і спорт / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — С. 5.
Культурологічна стаття з історії моди.
122. Все в білому! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — С. 6.
Ескізи трендових моделей одягу.

123. Амазонка на моторі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — С. 7.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
124. На воді / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — С. 8.
Ескізи трендових моделей пляжного одягу.
125. Руханка–прогульки–туристика / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — С. 10.
Ескізи трендових моделей спортивного одягу.
126. Танець / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — С. 11.
Ескізи трендових моделей вечірнього одягу.
127. Спорт впливає теж на інші ділянки моди: Практично й вигідно – це гасло нової моди / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — С. 12–13.
Ескізи трендових моделей спортивного одягу.
128. Натонек Г. Історія одного футра : [фейлетон] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — С. 14.
129. Черевики й панчохи: мода коротких спідничок вимагає особливо старанного одягу ноги / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — С. 16.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
130. Народний стрій. Ч. 2 / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — С. 17 (поч. у № 4).
Культурологічна стаття з історії костюма.
131. Й. Пл. Мода на літо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 6 (Червень). — С. 9.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
132. Літні костюми й плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 6 (Червень). — С. 10.
Ескізи трендових моделей одягу.
133. Сукні прикрашені вишивками / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 6 (Червень). — С. 11.
Ескізи трендових моделей суконь у стилі «етно».
134. Мода для малих / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 6 (Червень). — С. 11.
Ескізи трендових моделей дитячого одягу.
135. Купелевий одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 6 (Червень). — С. 13.
Ескізи трендових моделей пляжного одягу.
136. Ручні роботи / проєкт. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 6 (Червень). — С. 14–15.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
137. Народний стрій. Ч. 3 / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 6 (Червень). — С. 16.
Культурологічна стаття з історії костюма.

138. Тоалети коронкові дуже в моді / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 13.
Ескізи трендових моделей вечірніх суконь, оздоблених мереживом.
139. Сукні й верхні одяги на літо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 14–15.
Ескізи трендових моделей літнього одягу.
140. Сукні, блузки й спіднички для пань / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 16–17.
Ескізи трендових моделей літнього жіночого одягу.
141. Практичні сукні для шкільної молоді / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 18.
Ескізи трендових моделей одягу для дітей старшого шкільного віку.
142. Смотрики в дома й школі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 19.
Ескізи трендових моделей одягу для дітей старшого шкільного віку.
143. Наші діти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 20.
Ескізи трендових моделей одягу для дітей молодшого і старшого шкільного віку.
144. Шкільна виправа для дітей / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 21.
Ескізи трендових моделей одягу для дітей молодшого шкільного віку.
145. Домашній одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 22.
Ескізи трендових моделей домашнього одягу для жінок.
146. Народні вишивки / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 23–25. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку та викрійки дорожніх аксесуарів.
147. З області мод / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 9 (Вересень). — С. 8.
Огляд тенденцій моди.
148. Скромний одяг до щоденного вжитку / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 9 (Вересень). — С. 9.
Ескізи трендових моделей щоденного робочого одягу для жінок.
149. Одяг на вулицю / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 9 (Вересень). — С. 10.
Ескізи трендових моделей верхнього жіночого одягу.
150. Тоалета до театру / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 9 (Вересень). — С. 11.
Ескізи трендових моделей жіночих вечірніх суконь.
151. Вовняні сукні з болерами / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 9 (Вересень). — С. 12.

- Ескізи трендових моделей святкових жіночих суконь.*
152. Осінній одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 9 (Вересень). — С. 13.
Ескізи трендових моделей жіночого верхнього і легкого одягу для осінньої пори.
153. Наші найменші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 9 (Вересень). — С. 14.
Ескізи трендових моделей одягу для дітей дошкільного віку.
154. Модерне білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 9 (Вересень). — С. 15.
Ескізи трендових моделей жіночої спідньої натільної білизни.
155. Ручні роботи / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 9 (Вересень). — С. 16–17.
Схеми в'язання тороків та викрійки аксесуарів для передпокою.
156. Ст. К. Моди / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 10 (Жовтень). — С. 8.
Огляд тенденцій моди.
157. Весільний одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 10 (Жовтень). — С. 9.
Ескізи трендових моделей жіночих весільних суконь.
158. Ескізи і костюми на зиму / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 10 (Жовтень). — С. 10–11.
Ескізи трендових моделей жіночого зимового вбрання у діловому стилі.
159. Практичні вовняні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 10 (Жовтень). — С. 12.
Ескізи трендових моделей жіночого зимового вбрання у діловому стилі.
160. Візитові сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 10 (Жовтень). — С. 13.
Ескізи трендових моделей жіночих коктейльних святкових суконь.
161. Мода а вишивки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 10 (Жовтень). — С. 14.
Ескізи трендових моделей жіночого одягу у стилі «етно».
162. Одяги для дітей / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 10 (Жовтень). — С. 15.
Ескізи трендових моделей дитячого вбрання.
163. М.Б. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 10 (Жовтень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку та в'язаної дитячої пелерини.
164. Народний стрій. Ч. 4 / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 10 (Жовтень). — С. 18.
Культурологічна стаття з історії костюма.
165. Ст. К. Моди / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 11 (Листопад). — С. 8.
Огляд тенденцій моди.

166. Зимові плащі й костюми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 11 (Листопад). — С. 9.
Ескізи трендових моделей жіночого верхнього одягу для сезону осінь-зима.
167. Зимові комплекти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 11 (Листопад). — С. 10.
Ескізи трендових моделей жіночих костюмів для сезону осінь-зима.
168. Скромно, а елегантно / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 11 (Листопад). — С. 11–13.
Ескізи трендових моделей жіночих костюмів і суконь у діловому стилі.
169. Смотрики й діти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 11 (Листопад). — С. 14.
Ескізи трендових моделей одягу для дітей молодшого і старшого шкільного віку.
170. Модерне білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 11 (Листопад). — С. 15.
Ескізи трендових моделей жіночої спідньої натільної білизни.
171. Ручні роботи / проект. А. Крушельницька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 11 (Листопад). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
172. Щоденна суконка. Який капелюх тепер модний? / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 12 (Грудень). — С. 8. — (Моди).
Огляд тенденцій моди.
173. Одяг на вулицю / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 12 (Грудень). — С. 9.
Ескізи трендових моделей верхнього жіночого одягу.
174. Практично й елегантно [Ескізи трендових моделей одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 12 (Грудень). — С. 10–11.
Ескізи трендових моделей жіночих робочих суконь і костюмів.
175. Зима і спорт / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 12 (Грудень). — С. 12.
Ескізи трендових моделей одягу для занять зимовими видами спорту.
176. Діти між собою / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 12 (Грудень). — С. 13.
Ескізи трендових моделей дитячого зимового вбрання.
177. Блузки, шляфроки, камізелки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 12 (Грудень). — С. 14.
Ескізи трендових моделей жіночого домашнього одягу.
178. Діточе білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 12 (Грудень). — С. 15.
Ескізи трендових моделей дитячої натільної білизни.
179. Ручні роботи на миколаївські і різдвяні дарунки / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1926. — № 12 (Грудень). — С. 16–18.
Схеми і візерунки виготовлення вишивок та в'язаного вбрання.

1927, номери № 1–12:

180. [Ескізи моделей жіночого та дитячого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 1 (Січень). — С. 9–15.
181. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 1 (Січень). — С. 16–17.
Схеми та узори вишивок й мережок для декорування елементів одягу та текстильних виробів домашнього вжитку
182. Ст. К. Дещо про моду / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 2 (Лютий). — С. 8.
Огляд тенденцій моди.
183. [Ескізи моделей жіночого та дитячого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 2 (Лютий). — С. 9–14.
184. Як шити спортову блузу. Ч. 1 / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 2 (Лютий). — С. 15–16.
Технологічний опис виготовлення моделі спортивної блузи.
185. Ручні роботи / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 2 (Лютий). — С. 16–17.
Схеми та узори мережок для декорування елементів одягу та текстильних виробів домашнього вжитку.
186. Ст. К. Весна й мода / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С. 9.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
187. Практичний одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С. 10.
Ескізи трендових моделей жіночого робочого вбрання.
188. Вечірні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С. 11.
Ескізи трендових моделей жіночих вечірніх суконь.
189. Весняний одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С. 12.
Ескізи трендових моделей верхнього і легкого одягу для весняної пори.
190. Білля, блузки, шляфроки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С. 13.
Ескізи трендових моделей жіночої натільної білизни та домашнього одягу.
191. Наші діти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С. 14.
Ескізи трендових моделей дитячого вбрання.
192. Як шити спортову блузу. Ч. 2. / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С. 15–16.
Технологічний опис виготовлення моделі спортивної блузи.
193. М.С. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С. 16–17.
Схеми та узори вишивок й мережок для декорування елементів одягу та текстильних виробів домашнього вжитку.

194. Мода на весну / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 4 (Квітень). — С. 9, 20.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
195. Весняні плащі й костюми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 4 (Квітень). — С. 10–14.
Ескізи моделей жіночого та дитячого одягу.
196. Ручні роботи до прикраси церкви / проєкт. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 4 (Квітень). — С. 15–17.
Схеми та узорви вишивок й мережок для декорування церковних прикрас.
197. А.К. На перші літні дні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 5 (Травень). — С. 8.
Огляд тенденцій моди на сезон весна-літо.
198. Весняні костюми і плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 5 (Травень). — С. 9.
Ескізи трендових моделей жіночого верхнього одягу.
199. Елегантний одяг на весну й літо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 5 (Травень). — С. 10–11.
Ескізи трендових моделей жіночого легкого одягу для сезону весна-літо.
200. Наші діти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 5 (Травень). — С. 12–13.
Ескізи трендових моделей одягу для дітей молодшого шкільного віку.
201. Весняні костюми і плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 5 (Травень). — С. 9.
Ескізи трендових моделей жіночого верхнього одягу.
202. Практичний одяг до щоденного вжитку / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 5 (Травень). — С. 14.
Ескізи трендових моделей жіночого щоденного одягу для роботи і побуту.
203. Білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 5 (Травень). — С. 15.
Ескізи трендових моделей спідньої натільної білизни для жінок.
204. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 5 (Травень). — С. 16–17.
Узорви та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку та лекала вишиваної сорочки.
205. Ст. К. Що є тепер модне? / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 6 (Червень). — С. 8.
Огляд тенденцій моди.
206. [Ескізи моделей жіночих суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 6 (Червень). — С. 9–11.
207. Взористі матеріяли дуже в моді / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 6 (Червень). — С. 12.
Ескізи моделей жіночих суконь із набивних тканин з геометричним малюнком.

208. Верхній одяг на літо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 6 (Червень). — С. 13.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу для літньої пори.
209. [Ескізи моделей дитячого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 6 (Червень). — С. 14–15.
210. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 6 (Червень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
211. Ст. К. Записки про моду / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 11.
Огляд тенденцій моди.
212. Moda на літо й вакації / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 11, 18–19.
Ескізи моделей жіночого одягу для відпочинку на літніх канікулах.
213. Одяг до подорожі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 12.
Ескізи моделей жіночого одягу для туристичних мандрівок.
214. Сукні до спорту й щоденного вжитку / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 13.
Ескізи моделей жіночого одягу у спортивному стилі.
215. Вишивані сукні та блузки дуже в моді / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 14–15.
Ескізи моделей жіночого і дитячого легкого одягу, оздоблених вишивкою.
216. Наші смотрики й діти в літі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 16–17.
Ескізи моделей дитячого і підліткового одягу для літнього сезону.
217. Білля на літо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 20.
Ескізи моделей жіночої спідньої натільної білизни для літньої пори.
218. Корсетка: модель з Музею ім. Т. Г. Шевченка у Львові / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 21.
Технологічний опис відтворення музейного експонату — автентичної корсетки.
219. Ручні роботи / проєкт. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 22–23.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
220. К.Б. Народні вишивки, народна ноша: вражіння з поїздки по Румунії / [Клавдія Кордуба-Декенс (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С. 2.
Етнографічна розвідка з історії народного костюма.

221. Ст. К. Що обіцяє осінь? / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С. 9, 17.
Огляд тенденцій моди.
222. На послідні теплі дні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С. 9.
Ескізи моделей жіночого одягу для осінньої пори.
223. Переходовий сезон приносить дзвонову форму попри улюблену струнку лінію! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С. 10–11.
Ескізи моделей жіночого одягу для осінньої пори.
224. Костюми для пань та плащі для смотриків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С. 12.
Ескізи моделей жіночих та підліткових осінніх костюмів.
225. Наші смотрики і діти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С. 13.
Ескізи моделей підліткового та дитячого одягу для осінньої пори.
226. Білля для дітей і смотриків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С. 14.
Ескізи моделей підліткової та дитячої натільної білизни.
227. Мода, а гімнастика / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С. 15.
Ілюстрований огляд тенденцій моди на спортивний одяг.
228. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
229. Ст. К. Що обіцяє осінь? / [Стефанія Савицька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 10 (Жовтень). — С. 9, 16.
Огляд тенденцій моди сезону осінь-зима.
230. Плащі й костюми на осінь і зиму / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 10 (Жовтень). — С. 10–11.
Ескізи моделей жіночого верхнього демісезонного і зимового одягу.
231. Сукні, які підчеркують стрункість і молодечий вигляд / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 10 (Жовтень). — С. 12.
Ескізи моделей жіночих суконь, що приховують недоліки фігури молодої жінки.
232. Дещо для старших і грубших пань / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 10 (Жовтень). — С. 13.
Ескізи моделей жіночих суконь, що приховують недоліки фігури літньої жінки.
233. [Ескізи моделей жіночих халатів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 10 (Жовтень). — С. 14.
234. [Ескізи моделей дитячого та підліткового одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 10 (Жовтень). — С. 15.

235. Народні вишивки і практичне їх примінення до прикраси домашньої обстановки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 10 (Жовтень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
236. Новий стиль візитових суконь / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 11 (Листопад). — С. 8.
Огляд тенденцій моди на сукні для урочистих випадків.
237. Характеристичні ціхи моди на рік 1927/8 / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 11 (Листопад). — С. 9–15.
Ілюстрований аналітичний огляд тенденцій моди у 1927-1928 рр.
238. Ручні роботи з волічки для найменших / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 11 (Листопад). — С. 16–17.
Інструкції з виготовлення дитячого трикотажного вовняного одягу.
239. Рушник з полтавськими мережками / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 11 (Листопад). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
240. Скісна лінія / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С. 8.
Огляд тенденцій моди на зимовий сезон.
241. Г.Д. Лист з Відня / [Дарія Гординська-Каранович(?)] за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С. 9, 19.
Огляд тенденцій віденської моди.
242. Плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С. 9.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
243. Візитові сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С. 10–11.
Ескізи моделей жіночих суконь для урочистих випадків.
244. Сукні на вечір / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С. 12.
Ескізи моделей вечірніх суконь.
245. Практичний одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С. 13.
Ескізи моделей жіночого повсякденного утилітарного одягу.
246. Смотрики й діти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С. 14.
Ескізи моделей дитячого та підліткового одягу.
247. Білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С. 15.
Ескізи моделей жіночої спідньої натільної білизни.
248. Три оригінальні вишивані рушники з Полтавщини / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.

249. Інтересна жінка. Новий тип жіночої краси / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С. 18.

Аналітична стаття про стандарти краси у 1927 р.

250. Мода близнючок : [замітка] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С. 18.

1928, номери № 1–12:

251. [Огляд тенденцій моди] / [Олена Шепарович (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 1 (Січень). — С. 9.

252. Візитові сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 1 (Січень). — С. 10.

Ескізи моделей жіночих суконь для урочистих випадків.

253. Спортові сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 1 (Січень). — С. 11.

Ескізи моделей жіночих повсякденних суконь у спортивному стилі.

254. Вечірні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 1 (Січень). — С. 12–13.

Ескізи моделей жіночих вечірніх суконь.

255. Діточі убрання / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 1 (Січень). — С. 14.

Ескізи моделей дитячого зимового одягу.

256. Моделі до аркуша кроїв: / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 1 (Січень). — С. 15.

Технологічний опис виготовлення моделей жіночого одягу, лекала яких додано до поточного номера часопису.

257. Народна сорочка з буковинськими вишивками / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 1 (Січень). — С. 16–17.

Технологічний опис виготовлення моделі сорочки у народному стилі.

258. Маскарад / [Олена Шепарович (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 2 (Лютий). — С. 10.

Огляд трендових моделей святкових суконь для щорічного зимового маскараду.

259. Плащі й костюми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 2 (Лютий). — С. 11.

Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.

260. Вечірні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 2 (Лютий). — С. 12.

Ескізи моделей жіночих суконь для урочистостей.

261. Візитові сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 2 (Лютий). — С. 13.

Ескізи моделей жіночих суконь для урочистих випадків.

262. [Ескізи моделей дитячого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 2 (Лютий). — С. 14.

263. Білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 2 (Лютий). — С. 15.

Ескізи моделей жіночої білизни.

264. Ручні роботи / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 2 (Лютий). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
265. Весна йде / [Олена Шепарович (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 3 (Березень). — С. 9–15.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
266. 3 львівського карнавалу : [репортаж] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 3 (Березень). — С. 9.
267. Старокиївська вишивка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 3 (Березень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
268. Що приказує всевладна мода? / [Олена Шепарович (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С. 9.
Ілюстрований огляд тенденцій весняної моди.
269. Костюми і плащі для пань / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С. 10.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
270. Костюми і плащі для смотриків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С. 11.
Ескізи моделей підліткового одягу.
271. Весняні сукні для пань / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С. 12.
Ескізи моделей весільних суконь.
272. Суконки для смотриків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С. 13.
Ескізи моделей підліткового легкого одягу.
273. Діточа гардероба / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С. 14.
Ескізи моделей дитячого одягу.
274. Моделі до таблиці кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С. 15.
Технологічний опис виготовлення моделей одягу, лекала яких додано до поточного номера часопису.
275. Волинський когутик / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С. 16. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
276. Практична накривка на торт з тонкого домашнього або шовкового полотна / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С. 17. — (Ручні роботи).

Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.

277. Скляний піднос (таца) до чаю з вишивкою уміщеною між двома плитами скла / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С. 17. — (Ручні роботи).

Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.

278. В-ка. Батік / [Софія Вальницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С. 18–19.

Культурологічна стаття з історії текстилю.

279. Про моду / [Олена Шепарович (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 5 (Травень). — С. 9.

Ілюстрований огляд тенденцій моди.

280. Одяг на вулицю / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 5 (Травень). — С. 10–11.

Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.

281. Одяг до тенісу / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 5 (Травень). — С. 12.

Ескізи моделей жіночого спортивного одягу.

282. Сукні з взористого матеріалу дуже в моді / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 5 (Травень). — С. 13.

Ескізи моделей жіночого легкого одягу із набивних тканин.

283. Практичні суконки до праці й городу / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 5 (Травень). — С. 14.

Ескізи моделей жіночого легкого одягу.

284. Діточа гардероба / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 5 (Травень). — С. 15.

Ескізи моделей дитячого легкого одягу.

285. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 5 (Травень). — С. 16–17.

Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.

286. Про тайну елегантного вигляду / [Олена Шепарович]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 6 (Червень). — С. 8, 18.

Поради щодо формування власного стилю у манері одягатися.

287. Вїзд на літній відпочинок / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 6 (Червень). — С. 9.

Рекомендації щодо формування гардеробу для літнього відпочинку.

288. [Ескізи моделей жіночого легкого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 6 (Червень). — С. 10–12.

289. Стрій до купелі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 6 (Червень). — С. 13.

Ескізи моделей жіночого купального одягу.

290. [Ескізи моделей дитячого легкого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 6 (Червень). — С. 14–15.
291. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 6 (Червень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку і мережок.
292. Шиття модерного білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 6 (Червень). — С. 17–18.
Технологічний опис виготовлення моделі білизняного виробу.
293. О.Ш. Про тайну елегантного вигляду / [Олена Шепарович]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 12.
Критична стаття щодо формування стилю в манері одягатися і формувати гардероб.
294. Конкурс / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 12.
Оголошення про конкурс на «на виготовлення моделей літніх жіночих одягів, взорованих на народній ноші.
295. О.З. Примітки з приводу конкурсу : [засади перебігу конкурсу] / [Осипа Заклинська]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 12.
296. Костюми і плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 13–15.
Ескізи моделей жіночого одягу.
297. Візитові і вечірні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 16.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
298. Літні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 17.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
299. Модні блузи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 18.
Ескізи моделей жіночого плечевого одягу (блуз).
300. Білля елегантне і практичне / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 19.
Ескізи моделей жіночих білизняних виробів.
301. Гарні суконки для смотриків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 20.
Ескізи моделей підліткового одягу.
302. Діточі суконки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 21.
Ескізи моделей дитячого одягу.
303. Діточі плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 22.
Ескізи моделей дитячого одягу.

304. Таблиця кроїв до Ч. 7–8 / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 23.
Ескізи моделей жіночого і дитячого одягу, лекала яких додаються у вкладці до часопису.
305. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 24–27.
Візерунки і Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку та лекала для виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку.
306. Під осінь / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 9 (Вересень). — С. 9–15.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
307. Буковинська сорочка, її крій та вишивки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 9 (Вересень). — С. 16–17.
Технологічний опис виготовлення моделі жіночого плечового виробу.
308. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 9 (Вересень). — С. 18.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення жіночого плечового одягу.
309. д.С. Зовнішній вид жінки за кордоном і в нас / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 10 (Жовтень). — С. 8.
Критична стаття про стандарти жіночої краси.
310. О.С. Осінь / [Охримович Соломія]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 10 (Жовтень). — С. 9.
Огляд тенденцій моди.
311. Нові капелюхи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 10 (Жовтень). — С. 9.
Ескізи моделей жіночих головних уборів.
312. Осінні плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 10 (Жовтень). — С. 10.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
313. Візитові сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 10 (Жовтень). — С. 11.
Ескізи моделей жіночих суконь для урочистих випадків.
314. Практичні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 10 (Жовтень). — С. 12–13.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
315. Діти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 10 (Жовтень). — С. 14.
Ескізи моделей дитячого легкого одягу.
316. Верхній одяг для дітей / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 10 (Жовтень). — С. 15.
Ескізи моделей дитячого верхнього одягу.
317. Імпреґ'ова камізоля. Киптар: [] / проєкт. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 10 (Жовтень). — С. 16–17. —(Ручні роботи).

Креслення лекал жіночого плечового одягу та узори вишивок й мережок для оздоблення моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.

318. Зимові плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 11 (Листопад). — С. 10.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
319. Скромні, практичні й елегантні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 11 (Листопад). — С. 11.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
320. Сукні візитові на вечір / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 11 (Листопад). — С. 12.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу святкового призначення.
321. Одяг для смотриків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 11 (Листопад). — С. 13.
Ескізи моделей підліткового одягу.
322. Наші діти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 11 (Листопад). — С. 14.
Ескізи моделей дитячого одягу.
323. Моделі до таблиці кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 11 (Листопад). — С. 15.
Ескізи моделей жіночого та дитячого одягу, лекала яких додаються до поточного випуску часопису.
324. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 11 (Листопад). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення текстильних виробів домашнього вжитку.
325. Вальницька С. Жінка і бідермайер / [Софія Вальницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С. 3–4.
Культурологічна стаття з історії моди.
326. Грудень / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С. 9.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
327. Плащі–плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С. 10.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
328. Спорт зимою / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С. 11.
Ескізи моделей жіночого спортивного одягу.
329. Візитові і вечірні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С. 12.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу святкового призначення.
330. Скромні і практичні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С. 13.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
331. Діточі суконки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С. 14.
Ескізи моделей дитячого легкого одягу.

332. Діточі плащики / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С. 15.
Ескізи моделей дитячого верхнього одягу.
333. Ручні роботи / проект. С. Вальницька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С. 16–17.
Технологічний опис виготовлення жіночого трикотажного комплекту та дизайн-проект оздоблення домашнього текстилю.
334. Модерна лінія і модерне білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С. 20–21.
Аналітико-практична стаття про модний силует та фасони білизни.
- 1929, номери № 1–12:**
335. Придане / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 1 (Січень). — С. 8.
Аналітико-практична стаття про модні тенденції у текстильних виробів для домашнього вжитку.
336. [Ескізи моделей жіночого та дитячого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 1 (Січень). — С. 9–14.
337. Моделі до таблиці крою / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 1 (Січень). — С. 15–17.
Ескізи моделей і технологічний опис виготовлення жіночого одягу та головних уборів, лекала яких вміщено у додатку до поточного номера часопису.
338. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 1 (Січень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення текстильних виробів домашнього вжитку.
339. Д-р Парфанович З. Гігієна жіночого одягу / [Софія Парфанович-Волчук]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 1 (Січень). — С. 18–20.
Науково-просвітницька стаття з теми моди.
340. Подільські тканини / перекл. з кн. А. Зарембського «Народное искусство подольских украинцев»; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 2 (Лютий). — С. 1–3.
Культурологічна стаття з історії костюма і текстилю.
341. Про моду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 2 (Лютий). — С. 8–15.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
342. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 2 (Лютий). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для декорування текстильних виробів домашнього вжитку.
343. Весняна мода / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 3 (Березень). — С. 11–15.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
344. Примінення народних вишивок до церковних риз / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 3 (Березень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).

Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.

345. Нашим найменчим / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 3 (Березень). — С. 18.
Ескізи моделей дитячого одягу.
346. Весняні комплекти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 5 (Квітень). — С. 9.
Ескізи моделей жіночого одягу.
347. Сукні на вулицю / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 5 (Квітень). — С. 10.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
348. Сукні на вечір / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 5 (Квітень). — С. 11.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
349. Весняні плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 5 (Квітень). — С. 12.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
350. Елегантні костюми на весну / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 5 (Квітень). — С. 13.
Ескізи моделей жіночого одягу.
351. [Ескізи моделей жіночих білизняних виробів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 5 (Квітень). — С. 14.
352. Літна суконка з Стере de Chine. Вишивана блюзка. Домашня сукня. Суконочка для дівчинки 6–5 літ. Комбінація / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 5 (Квітень). — С. 15–17.
Ескізи і технологічний опис виготовлення моделей жіночого та дитячого одягу, лекала яких подано у додатку–вкладці до поточного номера.
353. Примінення народних вишивок до жіночих і діточих одягів, до різних прикрас / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 5 (Квітень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для декору одягу та домашнього текстилю.
354. Про моду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 6 (Травень). — С. 10.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
355. Спортові комплекти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 6 (Травень). — С. 11–12.
Ескізи моделей жіночого спортивного одягу.
356. Скромні суконки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 6 (Травень). — С. 13–15.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу повсякденного призначення.
357. Примінення народної ноші до дітчого верхнього одягу. Milieu з серветочками. Сервета на малий столик / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 6 (Травень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для декору одягу та текстильних виробів домашнього вжитку.
358. Горбай В. Новітні монограми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 6 (Травень). — С. 18.

Культурологічна стаття про монограми в історії моди.

359. Про моду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 7 (Червень). — С. 11–14.
Ілюстрований огляд модних тенденцій.
360. Спортові суконки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 7 (Червень). — С. 15–16.
Ескізи моделей жіночого спортивного одягу.
361. Літня сукня з білої Crepe de Chine з вишивкою. Літна суконка з воалю з хрестиковою вишивкою. Суконка для смотрика з мережками й вишивками; Суконка для дівчинки від 6–8 літ. Убранко до забави для хлопчика від 2–4 літ / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 7 (Червень). — С. 17–18.
Технологічний опис виготовлення моделей жіночого, підліткового та дитячого легкого одягу, лекала яких додаються у вкладці до поточного номера часопису.
362. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 7 (Червень). — С. 18–19.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для декору текстильних виробів домашнього вжитку.
363. Нестрункі жінки радійте! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 7 (Червень). — С. 20.
Замітка про модні стандарти краси.
364. Вальницька С. Про народне мистецтво / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 8–9 (Липень–Серпень). — С. 4–5.
Культурологічна стаття з історії народного одягу.
365. Свенцічка А. Характер одягу давніх народів. Ч.1 / [Анісія Вострякова-Свенціцька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 8–9 (Липень–Серпень). — С. 15, 29.
Культурологічна стаття з історії моди.
366. Практичні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 8–9 (Липень–Серпень). — С. 16–18, 22.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
367. Літні костюми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 8–9 (Липень–Серпень). — С. 19.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
368. Практичні плащі до дороги / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 8–9 (Липень–Серпень). — С. 20–21.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
369. [Ескізи моделей жіночих та дитячих білизняних швейних виробів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 8–9 (Липень–Серпень). — С. 23.
370. Нашим найменшим / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 8–9 (Липень–Серпень). — С. 24.
Ескізи моделей дитячого легкого одягу.
371. Нашим найменшим на вакації / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 8–9 (Липень–Серпень). — С. 24–25.

Ескізи моделей дитячого легкого одягу.

372. Мережані завіси (фіранки) / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 8–9 (Липень–Серпень). — С. 26. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для декорування текстильних виробів домашнього вжитку.
373. Примінення народніх вишивок до літнього мужеського і діточого одягу / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 8–9 (Липень–Серпень). — С. 27. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для декорування плечового одягу.
374. Фахові 3–літні курси кравецтва та білизнярства : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 10 (Вересень). — С. 11.
375. Про моду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 10 (Вересень). — С. 12, 14–16.
Ілюстрований огляд модних тенденцій.
376. Плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 10 (Вересень). — С. 13.
Ілюстрований огляд модних тенденцій.
377. Скромна суконка. Блюзкова суконка. Суконка до школи. Гладка блюза з викладаним ковнірцем. Практичний плащик для дівчинки. Практичний плащик для хлопців / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 10 (Вересень). — С. 17, 22.
Ескізи і технологічний опис виготовлення моделей жіночого та дитячого одягу, лекала якого додаються у вкладці до поточного номера.
378. Декоративні подушки з приміненням народніх мотивів / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 10 (Вересень). — С. 18. — (Ручні роботи).
Узори та схеми декору для текстильних виробів домашнього вжитку.
379. Мережана капа на ліжко / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 10 (Вересень). — С. 19. — (Ручні роботи).
Узори та схеми декору для текстильних виробів домашнього вжитку.
380. Свенціцка А. Характер одягу давніх народів. Ч.2 / [Анісія Вострякова-Свенціцка]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 10 (Вересень). — С. 20–21.
Культурологічна стаття з історії моди.
381. Софія В. Галицький жіночий народний одяг / [Софія Вальницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 11 (Жовтень). — С. 3–4.
Культурологічна стаття з історії українського народного костюма.
382. Під осінь / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 11 (Жовтень). — С. 9–15.
Ілюстрований огляд модних тенденцій.
383. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 11 (Жовтень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для декору моделей одягу в стилі «етно» і текстильних виробів домашнього вжитку.
384. Під осінь / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 12 (Листопад). — С. 10–15.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.

385. Народні сорочки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 12 (Листопад). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення жіночих плечових виробів.
386. Психологія моди / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 13 (Грудень). — С. 10–11.
Культурологічна стаття з історії моди.
387. Кольорове білля і практичний одяг до кухні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 13 (Грудень). — С. 12–13.
Ескізи моделей жіночих білизняних та швейних виробів домашнього вжитку.
388. [Ескізи моделей жіночих суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 13 (Грудень). — С. 14.
389. Практичні плащі на вулицю і до подорожі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 13 (Грудень). — С. 15.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
390. [Ескізи моделей жіночих блуз] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 13 (Грудень). — С. 16.
391. Білля для немовлят / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 13 (Грудень). — С. 17.
Ескізи моделей текстильних білизняних виробів для немовлят.
392. Примінення народних вишивок до церковних риз / проект. й рис. Олена Кульчицька, Ольга Кульчицька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1929. — № 13 (Грудень). — С. 18–19. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для декору обрядових текстильних виробів.

1930, номери № 1–12:

393. [Ескізи моделей жіночого та дитячого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 1 (Січень). — С. 12–17.
394. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 1 (Січень). — С. 18–19.
Узори та схеми вишивок й мережок для оздоблення моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
395. Гургула І. Видання українських вишивок з кінця ХІХ в. / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 2 (Лютий). — С. 1–2.
Огляд літератури.
396. Свенцічка А. Одяг середньовіччя / Анісія Вострякова-Свенціцька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 2 (Лютий). — С. 7–9.
Культурологічна стаття з історії моди.
397. Про моду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 2 (Лютий). — С. 12–15.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.

398. Моделі до таблиці кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 2 (Лютий). — С. 16–17.
Проектна документація на моделі дитячого і жіночого одягу, лекала яких додаються у вкладці до поточного номера: ескіз, технічний опис моделі та специфікація деталей крою.
399. Примінення народних вишивок до жіночих і діточих одягів / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 2 (Лютий). — С. 18. — (Ручні роботи).
Проекти оздоблення вишивкою жіночих та дитячих швейних виробів.
400. Проекти вишиваних обрусів та серветок з приміненням буковинських мотивів / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 2 (Лютий). — С. 19. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення текстильних виробів домашнього вжитку.
401. Весняна мода: капелюхи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 3 (Березень). — С. 11.
Ілюстрований огляд тенденцій моди на головні убори.
402. Плащі на весну / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 3 (Березень). — С. 12.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
403. Весняні костюми для підлітків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 3 (Березень). — С. 13.
Ескізи моделей підліткового одягу.
404. Практичні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 3 (Березень). — С. 14.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
405. Сукні на вулицю / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 3 (Березень). — С. 15.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
406. Практичний домашній одяг для господинь до кухні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 3 (Березень). — С. 16.
Ескізи моделей жіночого побутового одягу.
407. Весняні діточі суконки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 3 (Березень). — С. 17.
Ескізи моделей дитячого легкого одягу.
408. Примінення узорів з народної сорочки до прикрас домашньої обстановки / проект. і рис. М. Рудницька–Охримович; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 3 (Березень). — С. 18–19. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення текстильних виробів домашнього вжитку.
409. Свенціцка А. Одяг нових часів: перша половина XVI в. / [Анісія Вострякова-Свенціцька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. Квітень. — № 4 (Квітень). — С. 6–7.
Культурологічна стаття з історії моди.
410. В справі народної ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. Квітень. — № 4 (Квітень). — С. 8–9.
Проблемна стаття з історії моди.

411. Дорога Софійко! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. Квітень. — № 4 (Квітень). — С. 10–11.
Лист–огляд тенденцій моди Ірини Бонковської до Софії Вальницької.
412. Капелюхи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. Квітень. — № 4 (Квітень). — С. 10.
Ескізи моделей жіночих головних уборів.
413. [Ескізи моделей жіночих блуз, оздоблених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. Квітень. — № 4 (Квітень). — С. 11.
414. З весною прикрасім вишивками суконки наших найменчих / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. Квітень. — № 4 (Квітень). — С. 12–13.
Ескізи моделей дитячого легкого одягу, оздобленого вишивкою.
415. [Ескізи моделей жіночих суконь з набивних тканин] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. Квітень. — № 4 (Квітень). — С. 14.
416. [Ескізи моделей жіночих костюмів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. Квітень. — № 4 (Квітень). — С. 15.
417. Ручні роботи / проект. й рис. М. Рудницька–Охримович; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. Квітень. — № 4 (Квітень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення текстильних виробів домашнього вжитку.
418. Про українську сорочку / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 5 (Травень). — С. 2–4.
Культурологічна стаття на основі статті В. Білецької «Українські сорочки, їх типи, еволюція й орнаментация», поміщеній в XXI–XXII томі матеріалів до етнології й антропології Наук. Т–ва ім. Шевченка.
419. В справі народної ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 5 (Травень). — С. 8.
Проблемна стаття.
420. Весняні новинки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 5 (Травень). — С. 10.
Огляд тенденцій моди.
421. Подорожні плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 5 (Травень). — С. 10.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
422. [Ескізи моделей жіночих костюмів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 5 (Травень). — С. 11–13.
423. Суконки для наших найменчих / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 5 (Травень). — С. 14.
Ескізи моделей дитячого одягу.
424. Опис моделей до аркуша кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 5 (Травень). — С. 15.
Проектна документація на моделі дитячого і жіночого одягу, лекала яких подано у вкладці–додатку до поточного номера: ескіз, технічний опис моделі та специфікація деталей крою.

425. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 5 (Травень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення жіночих сорочок у народному стилі, виробів народного вжитку.
426. Свенціцка А. Одяг нових часів (друга половина XVI в.) / Анісія Вострякова-Свенціцька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 6 (Червень) — С. 5–7.
Культурологічна стаття з історії моди.
427. В справі народної ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 6 (Червень). — С. 7.
Культурологічна стаття.
428. Міркування про моду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 6 (Червень). — С. 10, 12–15.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
429. Капелюхи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 6 (Червень). — С. 11.
Ескізи моделей жіночих головних уборів.
430. Примінення узорів з народної сорочки до прикрас домашньої обстановки / проект. й рис. М. Рудницька-Охримович; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 6 (Червень). — С. 11. — (Ручні роботи).
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення виробів народного вжитку.
431. Свенціцка А. Одяг нових часів (доба Людовика XIV) / Анісія Вострякова-Свенціцька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 7–9.
Культурологічна стаття з історії моди.
432. В справі народної ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 12–13.
Культурологічна стаття з історії моди.
433. Вакації / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 16.
Ілюстрований огляд модних тенденцій.
434. Літні костюми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 17–18.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
435. З легких матерій / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 19–20.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
436. [Ескізи моделей жіночого спортивного одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 21–23.
437. [Ескізи моделей жіночих купальних та пляжних комплектів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 24.

438. [Ескізи моделей дитячого літнього одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 25.
439. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 26–27.
Проекти декорування вишивкою жіночого і дитячого традиційного одягу та побутових текстильних виробів.
440. Про українську сорочку / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 9 (Вересень). — С. 4–6.
Культурологічна стаття з історії моди на основі статті В. Білецької «Українські сорочки, їх типи, еволюція й орнаментация», поміщеній у XXI–XXII т. матеріалів до етнології й антропології Наук. Т–ва ім. Шевченка.
441. Осінні новини / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 9 (Вересень). — С. 10–14.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
442. Опис моделей на аркуші кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 9 (Вересень). — С. 15, 19.
Проектна документація на моделі дитячого і підліткового одягу, лекала яких подано у вкладці–додатку до поточного номера: ескіз, технічний опис моделі та специфікація деталей крою.
443. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 9 (Вересень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення текстильних виробів домашнього вжитку.
444. Прево М. Про жінки і моду / Марсель Прево; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 9 (Вересень). — С. 20–21.
Проблемна стаття.
445. У справі народної ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 10 (Жовтень). — С. 5–6.
Культурологічна стаття.
446. Що носитимемо зимою / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 10 (Жовтень). — С. 10–15.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
447. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 10 (Жовтень). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення скатертин, настільників та подушок.
448. Браїленко М. Мода й наше жіноцтво / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 10 (Жовтень). — С. 19.
Полемічна стаття.
449. У справі народної ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 11 (Листопад). — С. 6.
Культурологічна стаття.

450. Про хатню одіж / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 11 (Листопад). — С. 10.
Аналітико-практична стаття.
451. [Ескізи моделей жіночого та дитячого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 11 (Листопад). — С. 11–15.
452. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 11 (Листопад). — С. 16–17.
Проекти декорування вишивкою текстильних виробів домашнього вжитку.
453. Перемиська Українка. Про українську моду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 11 (Листопад). — С. 20.
Полемічна стаття.
454. Все в свій час / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 12 (Грудень). — С. 10.
Огляд тенденцій моди.
455. [Ескізи моделей жіночого та дитячого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 12 (Грудень). — С. 11–12, 15.
456. На танці / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 12 (Грудень). — С. 13–14.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу святкового призначення.
457. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 12 (Грудень). — С. 16.
Проекти жіночих блуз в народному стилі, оздоблених вишивкою.
458. Різдяні та Миколаївські дарунки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 12 (Грудень). — С. 17. — (Ручні роботи).
Проекти виробів домашнього вжитку та аксесуарів, прикрашених вишивкою.
459. Білевич І. Про моду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1930. — № 12 (Грудень). — С. 19.
Полемічна стаття.

1931, номери № 1–12:

460. О.Н. Зимові радощі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С. 4.
Стаття про добір вбрання для занять лижним спортом.
461. Свенціцька А. Французька жінка XVIII століття: її зовнішній вигляд. Ч.1 / Анісія Вострякова-Свенціцька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С. 5–6.
Культурологічна стаття з історії моди.
462. Описи моделей на аркуші кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С. 14–15, 24.
Описи моделей на аркуші кроїв: 1. Лещатарський костюм. 2. Спортове вбрання для хлопчика (7 літ) 3. Вишивана суконка для 11-літ. дівчинки. 4. Шапка для трьохлітньої дитини. 5. Домашня суконка.
Проектна документація на моделі жіночого і дитячого одягу, лекала яких подано у вкладці-додатку до поточного номера: технічний опис моделі, специфікація деталей крою, технологічний опис монтажу моделі.

463. Дашиничева К. Модернізування / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С. 15.
Розширена замітка–порада щодо ремонту та перелицювання жіночого верхнього одягу.
464. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С. 16–17.
Проект виготовлення різних видів абажура для електричного світильника; Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення народного брання та домашнього текстилю.
465. Модні дрібнички / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С. 18–20.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
466. На танці / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С. 21.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
467. Моделі до аркуша кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С. 22.
Ескізи моделей жіночого та дитячого одягу, лекала яких додають у вкладці до поточного номера.
468. Діти в снігу / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С. 23.
Ескізи моделей жіночого та дитячого одягу для зимових видів спорту.
469. Свенціцька А. Французька жінка XVIII століття: її зовнішній вигляд. Ч.2 / Анісія Вострякова-Свенціцька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 2 (Лютий). — С. 9.
Культурологічна стаття з історії моди.
470. Ф. С. Пепіта / Франка Стахова; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 2 (Лютий). — С. 14.
Культурологічна стаття з історії виникнення картатої тканини з принтом «гусяча лапка».
471. Модернізування / [Катерина Дашиничева (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 2 (Лютий). — С. 15.
Розширена замітка–порада щодо ремонту та перелицювання жіночої вечірньої сукні.
472. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 2 (Лютий). — С. 16–17.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для оздоблення домашнього текстилю.
473. До вечірньої сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 2 (Лютий). — С. 18–19.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
474. Гладкі шовки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 2 (Лютий). — С. 20.
Ескізи моделей жіночих вечірніх суконь.
475. Модні увечорі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 2 (Лютий). — С. 21.
Ескізи моделей жіночих вечірніх суконь.
476. Модерне білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 2 (Лютий). — С. 22.
Ескізи моделей жіночих білизняних виробів.
477. Доцільно й практично / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 2 (Лютий). — С. 23.

Ескізи моделей дитячого одягу.

478. Дашиничева К. Модернізування / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 3 (Березень). — С. 14–15.

Порадницька стаття щодо ремонту та перелицювання жіночої сукні.

479. Примінення буковинських узорів до жіночого одягу / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 3 (Березень). — С. 16. — (Ручні роботи).

Проекти оздоблення жіночих сорочок у народному стилі.

480. Примінення вишивок до прикрас домашньої обстановки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 3 (Березень). — С. 17. — (Ручні роботи).

Проекти оздоблення текстильних виробів домашнього вжитку.

481. Весна іде / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 3 (Березень). — С. 18.

Ілюстрований огляд тенденцій моди.

482. Модні блузки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 3 (Березень). — С. 19–20.

Ескізи моделей жіночого плечового одягу.

483. Практичний ранній одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 3 (Березень). — С. 22.

Ескізи моделей жіночих піжам.

484. Вишиваймо на весну! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 3 (Березень). — С. 21, 24.

Ескізи моделей жіночого легкого одягу, оздобленого вишивкою в народному стилі.

485. [Ескізи моделей дитячого та підліткового верхнього одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 3 (Березень). — С. 23.

486. Модернізування / [Катерина Дашиничева (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 4 (Квітень). — С. 14.

Розширена замітка–порада щодо перелицювання рукавів жіночих суконь.

487. Модерні комірчики / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 4 (Квітень). — С. 16. — (Ручні роботи).

Ескізи та технічні описи моделей комірків до жіночого легкого одягу.

488. Описи до ручних робіт / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 4 (Квітень). — С. 16, 24. — (Ручні роботи).

Ескізи та технічні описи текстильних виробів домашнього вжитку.

489. Про капелюхи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 4 (Квітень). — С. 18.

Ілюстрований огляд тенденцій моди на жіночі головні убори.

490. На вулиці / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 4 (Квітень). — С. 19–20.

Ескізи моделей жіночого одягу.

491. [Ескізи моделей жіночого легкого одягу, прикрашеного вишивкою в українському стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 4 (Квітень). — С. 21.

492. Блузки до костюмів / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 4 (Квітень). — С. 22.

Ескізи моделей жіночого плечового одягу.

493. [Ескізи моделей дитячого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 4 (Квітень). — С. 23.

494. Як обрати міру / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 5 (Травень). — С. 13.

Замітка–порада щодо порядку знімання мірок з жіночої фігури.

495. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 5 (Травень). — С. 16–17.

Проекти оздоблених вишивкою жіночих сорочок в українському стилі та текстильних виробів домашнього вжитку.

496. Побідний похід костюма / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 5 (Травень). — С. 18–19.

Ілюстрований огляд тенденцій моди.

497. Для спорту і праці / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 5 (Травень). — С. 19–20.

Ескізи моделей жіночого одягу спортивного стилю.

498. На соняшні дні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 5 (Травень). — С. 21.

Ескізи моделей жіночого легкого одягу.

499. Опис моделей на аркуш кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 5 (Травень). — С. 22, 24.

Ескізи, технічний опис та специфікація деталей крою моделей жіночого та дитячого легкого одягу, лекала яких додаються у вкладці до поточного номера.

500. Як уберемо діти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 5 (Травень). — С. 23.

Ескізи дитячого легкого одягу.

501. Л. Модернізування / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 6 (Червень). — С. 14.

Розширена замітка–порада на тему перешивання немодних суконь.

502. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 6 (Червень). — С. 16–17, 24.

Технічні описи моделей дитячого одягу і текстильних виробів домашнього вжитку та Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для їх оздоблення.

503. На літні дні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 6 (Червень). — С. 18.

Ілюстрований огляд тенденцій моди.

504. Для спорту й прогулок / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 6 (Червень). — С. 20–21.

Ескізи моделей жіночого одягу спортивного стилю.

505. Модне білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 6 (Червень). — С. 22.

Ескізи моделей жіночих білизняних комплектів.

506. Вишиваймо для наших найменших! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 6 (Червень). — С. 23.

Ескізи моделей дитячої білизни та легкого одягу, декорованих вишивкою.

507. [Ескізи моделей жіночих суконь, декорованих вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 6 (Червень). — С. 16, 24.
508. У справі народної ноші. Ч. 1 / [Гургула , Ірина (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 11–13.
Культурологічна стаття з історії народного костюма.
509. О. Д.–Л. Як одягати немовлятко ? / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 16.
Практична стаття з про методи одягання дітей.
510. Комплет до кухні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 19.
Дизайн–проект виробів кухонного текстилю.
511. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 20–21.
Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку для декору жіночої сорочки у народному стилі та столової білизни.
512. На холодні дні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 24–25.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
513. На горячі літні дні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 26–27.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу.
514. Легкі плащі на вулицю / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 28.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
515. На вакаціях / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 29.
Ескізи моделей жіночих суконь.
516. Для купелі й пляжі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 30.
Ескізи моделей жіночих пляжних комплектів.
517. Вишивки й гапти дуже модні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 31.
Ескізи моделей дитячого одягу, прикрашеного вишивкою.
518. У справі народної ноші. Ч.2. Ноша в селі Диканьці на Полтавщині / [Гургула , Ірина (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С. 6–8.
Культурологічна стаття з історії українського костюма.
519. Із старого — нове / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С. 14.
Замітка про технологію перешивання жіночої спідньої білизни на спідню білизну для дітей.
520. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С. 16–17.

Узори та схеми вишивок й мережок для моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку та технологічні описи моделей виробів столового текстилю.

521. Що нового принесе нам осінь? / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С. 18–19.

Ілюстрований огляд тенденцій моди.

522. Осінні моделі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С. 20.

Ескізи моделей жіночого одягу.

523. Практичний шкільний одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С. 21.

Ескізи моделей дитячого одягу.

524. Моделі на аркуші кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С. 22, 24.

Ескізи, технічні описи та специфікація деталей крою моделей жіночого та дитячого одягу, лекала яких додаються у вкладці до поточного номера.

525. Модні дрібнички / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С. 23.

Ескізи аксесуарів — комірців, намиста, фартушків, комірців.

526. Дашиничева К. Як прикрашувати комірчики / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 10 (Жовтень). — С. 15.

Ілюстрована замітка—порада.

527. Опис ручних робіт / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 10 (Жовтень). — С. 16–17.

Технічні описи та ескізи моделей жіночого плечевого одягу в етно-стилі та текстильних виробів домашнього вжитку.

528. Двояка мода / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 10 (Жовтень). — С. 18–19.

Ілюстрований огляд модних тенденцій.

529. Оксаміт дуже модний / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 10 (Жовтень). — С. 20.

Ескізи моделей жіночих суконь.

530. Візитові сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 10 (Жовтень). — С. 21.

Ескізи моделей жіночих суконь для урочистих випадків.

531. Практичний одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 10 (Жовтень). — С. 22.

Ескізи моделей жіночого домашнього одягу.

532. [Ескізи моделей підліткового святкового одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 10 (Жовтень). — С. 23.

533. Л. Як пришивати хутро / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 11 (Листопад). — С. 14–15.

Ілюстрована порадицька стаття про технологію виготовлення хутряного коміра.

534. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 11 (Листопад). — С. 16–17.

Узори та схеми вишивок для оздоблення серветок.

535. І.Б. Чи ви вже привикли? / [Ірина Бонковська]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 11 (Листопад). — С. 18.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
536. Складки і болерка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 11 (Листопад). — С. 19–20.
Ескізи моделей жіночого одягу.
537. Вечірня сукня з нагорткою / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 11 (Листопад). — С. 21.
Ескізи моделей жіночих святкових комплектів.
538. Описи моделей на аркуші кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 11 (Листопад). — С. 22–24.
Ескізи, технічні описи, специфікація деталей крою та технологічні описи виготовлення моделей жіночого та дитячого одягу, лекала яких додаються у вкладці до поточного номера.
539. О.П. Порядок у шафі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 12 (Грудень). — С. 11.
Порадницька стаття про догляд за одягом із різних видів матеріалів.
540. Дашиничева К. Як гачкувати светр? / Катерина Дашиничева; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 12 (Грудень). — С. 14–15.
Розширена замітка–порада про технологію виготовлення трикотажного виробу.
541. Несподіванки на Св. Николая / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 12 (Грудень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
Технологічні описи виготовлення і декорування одягу, аксесуарів та взуття з текстильних матеріалів.
542. І.Б. Про зачіски / [Ірина Бонковська]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 12 (Грудень). — С. 18.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
543. [Ескізи моделей жіночих вечірніх суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 12 (Грудень). — С. 19.
544. На пополудне / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 12 (Грудень). — С. 20.
Ескізи моделей жіночих «коктейльних» суконь.
545. Що нам потрібно на зиму / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 12 (Грудень). — С. 21.
Ескізи моделей жіночого одягу з вовняних та костюмних тканин.
546. [Ескізи моделей жіночої спідньої білизни] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 12 (Грудень). — С. 22.
547. Для нашої дівчорі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1931. — № 12 (Грудень). — С. 23.
Ескізи моделей дитячого одягу з костюмних тканин.

Рік. 1932. Публікації:

548. У справі народної носі / [Ірина Гургула (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 1 (Січень). — С. 5–6.
Культурологічна стаття з історії українського костюма.
549. Дещо про перерібку / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 1 (Січень). — С. 14–15.
Технологія перешивання та перелицювання жіночих і дитячих суконь.
550. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 1 (Січень). — С. 16–17.
Технічні описи моделей столової білизни та сорочки в народному стилі, схеми вишивки для їх декору.
551. І.Б. Мода й ощадність / [Ірина Бонковська]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 1 (Січень). — С. 18–19.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
552. [Ескізи моделей жіночого одягу спортивного стилю] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 1 (Січень). — С. 18–19.
553. На відвідини / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 1 (Січень). — С. 21.
Ескізи моделей жіночого святкового одягу.
554. Для підлітків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 1 (Січень). — С. 22.
Ескізи моделей підліткового одягу.
555. Наші дівчатка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 1 (Січень). — С. 23.
Ескізи моделей дитячого одягу.
556. Дашиничева К. Про тунезійський стіб / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 2 (Лютий). — С. 15.
Технологія в'язання гачком трикотажних виробів.
557. Ручні роботи / проект. і рис. Е. Зінченко; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 2 (Лютий). — С. 16–17.
Технологія оздоблення вишивкою виробів столового текстилю.
558. Мода – зимою / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 2 (Лютий). — С. 18.
Огляд тенденцій моди.
559. На вулиці / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 2 (Лютий). — С. 18.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
560. Зимові плащі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 2 (Лютий). — С. 19.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
561. [Ескізи моделей жіночих вечірніх та повсякденних суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 2 (Лютий). — С. 20–22.
562. Дітям на зиму / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 2 (Лютий). — С. 23.
Ескізи моделей дитячого одягу.
563. Л. Шаль на шию / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 3 (Березень). — С. 15.

Технологічний опис виготовлення аксесуару.

564. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 3 (Березень). — С. 16–17.
Дизайн-проекти декорування аксесуарів до жіночого одягу та столової білизни.

565. Ірина Б. На провесні / Ірина Бонковська; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 3 (Березень). — С. 18–19.

Ілюстрований огляд тенденцій моди.

566. Для школи і бюро / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 3 (Березень). — С. 20.

Ескізи моделей жіночого одягу.

567. Сукні з двояких матеріалів / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 3 (Березень). — С. 21.

Ескізи моделей жіночого одягу.

568. Вишивані піжами / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 3 (Березень). — С. 22.

Ескізи моделей жіночих та чоловічих піжамних комплектів.

569. Весняні плащики / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 3 (Березень). — С. 23.

Ескізи моделей дитячого та підліткового верхнього одягу.

570. Л. Капелюшок на весну / [Лідія Бурачинська]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 4 (Квітень). — С. 15.

Технологічний опис виготовлення жіночого головного убору.

571. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 4 (Квітень). — С. 16–17.

Узори та схеми вишивок й мережок для оздоблення дитячого одягу, альбому для світлин, виробів столового текстилю.

572. І. Б. Під весняним сонцем / [Ірина Бонковська]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 4 (Квітень). — С. 18–19.

Ілюстрований огляд тенденцій моди.

573. Блузки до костюмів / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 4 (Квітень). — С. 20.

Ескізи моделей жіночого одягу.

574. Практичні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 4 (Квітень). — С. 21.

Ескізи моделей жіночого одягу.

575. До дому й до бюро / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 4 (Квітень). — С. 22.

Ескізи моделей жіночого одягу.

576. Весняні плащики / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 4 (Квітень). — С. 23.

Ескізи моделей дитячого верхнього одягу.

577. Дашиничева К. Літні перерібки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 5 (Травень). — С. 11.

Технологія перешивання та ремонту жіночих суконь.

578. Полтавське вирізування / Зінченко Є.; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 5 (Травень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).

- Узори та схеми вишивок й мережок для декору сумок-клатчів, виробів столового текстилю.*
579. Оріся. Під літній сезон / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 5 (Травень). — С. 14.
Огляд тенденцій літньої моди.
580. Практичні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 5 (Травень). — С. 14–15.
Ескізи моделей жіночого одягу.
581. Модні комплекти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 5 (Травень). — С. 16–17.
Ескізи моделей жіночого одягу.
582. Гординський С. Вишиваймо на літо! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 5 (Травень). — С. 18–19.
Проекти моделей літніх суконь, виконані Святославом Гординським.
583. До дому й до бюро / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 5 (Травень). — С. 20.
Ескізи моделей жіночого одягу.
584. Блюзки запанували / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 5 (Травень). — С. 21.
Ескізи моделей жіночого плечового одягу.
585. Гординський Св. Для наших найменших / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 5 (Травень). — С. 22–23.
Проекти моделей дитячого одягу, виконані Святославом Гординським.
586. Бурачинська Л. Народні вишивки в нашій хаті / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 6 (Червень). — С. 1–3.
Реферат, прочитаний дня 8 травня ц.р. на сходинах Т-ва Жіноча Громада у Чернівцях.
587. Л. Накривало на вазлізку / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 6 (Червень). — С. 15.
Технологічний опис виготовлення чохла для дорожньої валізи.
588. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 6 (Червень). — С. 16–17.
Художні проекти оздоблення вишивкою сорочок у народному стилі та текстильних виробів домашнього вжитку.
589. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 6 (Червень). — С. 16–17.
Художні проекти оздоблення вишивкою сорочок у народному стилі та текстильних виробів домашнього вжитку.
590. Оріся. На зустріч літа / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 6 (Червень). — С. 18–20.
Ілюстрований огляд тенденцій літньої моди.
591. На спорт і прогульки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 6 (Червень). — С. 21.
Ескізи моделей жіночого спортивного одягу.
592. На ферії / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 6 (Червень). — С. 22.
Ескізи моделей жіночого легкого одягу для літнього відпочинку.

593. Дітям на літо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 6 (Червень). — С. 23.
Ескізи моделей дитячого літнього одягу.
594. Молода жінка в цілому світі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 3.
Замітка про типи жінок.
595. Е. Кріза й вигляд жінки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 5.
Проблемна стаття про тенденції міжвоєнної моди.
596. Примінення вишивок до літнього одіння / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 22–23. — (Ручні роботи).
Художні проекти декорування жіночих літніх суконь та аксесуарів до них вишивкою.
597. Вишивки для прикраси кухонного уладження / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 24–25. — (Ручні роботи).
Художні проекти декорування столової білизни вишивкою.
598. Оріся. Які будуть вакації / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 27–28.
Практична стаття з порадами для формування гардеробу на літній відпочинок, ілюстрована ескізами моделей жіночих суконь.
599. Для тенісу / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 29.
Ескізи моделей жіночих спортивних суконь.
600. Для купелі й пляжі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 29.
Ескізи моделей жіночих пляжних комплектів.
601. [Ескізи моделей підліткових літніх суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 31.
602. Гачкований шаль / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 9 (Вересень). — С. 11.
Технологія в'язання жіночого шалю–накидки.
603. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 9 (Вересень). — С. 12–13.
Узори та схеми вишивок й мережок для декорування моделей одягу в стилі «етно», текстильних виробів домашнього вжитку.
604. Оріся. Нова силуетка / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 9 (Вересень). — С. 14.
Огляд тенденцій моди осіннього сезону.
605. Широкі коміри / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 9 (Вересень). — С. 14–16.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу з шалевими комірами та комірами покрою «апах».
606. Гладкі плащі на вулицю / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 9 (Вересень). — С. 17.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.

607. На погідні осінні дні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 9 (Вересень). — С. 18.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу у стилі «мілітарі».
608. На осінні проходи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 9 (Вересень). — С. 19.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
609. Елегантні блузки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 9 (Вересень). — С. 20.
Ескізи моделей жіночого плечового одягу.
610. До театру й на концерт / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 9 (Вересень). — С. 21.
Ескізи моделей жіночих вечірніх суконь.
611. Ріжні зразки модерного білля (на горі невеличкі мотиви для гапту) / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 9 (Вересень). — С. 22.
Ескізи моделей жіночих білизняних комплектів.
612. Для шкільної дівчороби / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 9 (Вересень). — С. 23.
Ескізи моделей дитячого та підліткового одягу.
613. [Гургула , Ірина (?)]. У справі народньої ноші. Ч.1 / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 10 (Жовтень). — С. 2–4.
Культурологічна стаття з історії моди.
614. М. Домашня сукня / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 10 (Жовтень). — С. 15.
Технологічні особливості розкרוювання та монтажу деталей домашньої сукні.
615. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 10 (Жовтень). — С. 16–17.
Художні проекту декорування текстильних виробів домашнього вжитку.
616. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; Осінні новини / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 10 (Жовтень). — С. 18.
Ілюстрований огляд тенденцій моди осіннього сезону.
617. Гладкий крій / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 10 (Жовтень). — С. 19.
Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.
618. На пополудне / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 10 (Жовтень). — С. 20.
Ескізи моделей жіночих суконь.
619. До школи й до бюро / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 10 (Жовтень). — С. 21.
Ескізи моделей жіночих суконь.
620. Двоєкі матеріяли / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 10 (Жовтень). — С. 22.
Ескізи моделей жіночих суконь.
621. Шкільні суконки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 10 (Жовтень). — С. 23.
Ескізи моделей жіночих та дитячих суконь.
622. [Гургула , Ірина (?)]. У справі народньої ноші: жіноча народня ноша в долині Черемоша. Ч.2 / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 11 (Листопад). — С. 3–4.

Культурологічна стаття з історії моди.

623. Колет. Паризька мода / пер. з франц. Лідія Бурачинська; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 11 (Листопад). — С. 9–10.

Художній нарис.

624. Плетена камізелька до мужеського вбрання / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 11 (Листопад). — С. 15.

Технологічна послідовність виготовлення трикотажного жилету для чоловіків.

625. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 11 (Листопад). — С. 16–17.

Художні проекти декорування вишивкою ламбрекенів, жіночих сумочок, дитячих піжам, церковних ризів.

626. Оріся. Сукні та їх прикраси / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 11 (Листопад). — С. 18.

Ілюстрований фотосвітлиною огляд тенденцій моди осіннього сезону.

627. Високий стан / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 11 (Листопад). — С. 19.

Ескізи моделей жіночого одягу.

628. Перерібки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 11 (Листопад). — С. 20–21.

Ескізи моделей жіночих суконь, декоративні деталі яких можна змінювати.

629. Гудзики й спряжки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 11 (Листопад). — С. 22.

Ескізи моделей жіночих суконь, прикрашених декоративними гудзиками та пряжками.

630. Для шкільної дівчороби / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 11 (Листопад). — С. 23.

Ескізи моделей підліткових та дитячих суконь.

631. Гургула І. Характеристика вишивок зазбручанського Поділля на основі збірки Національного Музею з ХІХ в. / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 12 (Грудень). — С. 3.

Культурологічна стаття.

632. Делєдда Г. Сукня з мінливого шовку / пер. з італ. Михайло Островерха; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 12 (Грудень). — С. 6–7.

Художній нарис про моду.

633. Гачкована шапочка і камізелька / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 12 (Грудень). — С. 15.

Технологічна послідовність виготовлення трикотажного виробу для дівчинки молодшого шкільного віку.

634. Ще кілька невеличких дарунків на Св. Миколи! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 12 (Грудень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).

Художні проекти жіночої піжами, полотняних тапочок, жіночої сумочки, чоловічої сорочки у стилі етно.

635. Оріся. Що вбирати увечорі? / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 12 (Грудень). — С. 18–19.

Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди на вечірні сукні зимового сезону.

636. Практичні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 12 (Грудень). — С. 20.
Ескізи моделей жіночих суконь.
637. На пополудне / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 12 (Грудень). — С. 21.
Ескізи моделей жіночих суконь.
638. На танці / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 12 (Грудень). — С. 22.
Ескізи моделей жіночих та дитячих суконь.
639. На свята й імянини / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1932. — № 12 (Грудень). — С. 23.
Ескізи моделей жіночих та дитячих суконь.

1933, номери № 1–12:

640. К.Д. Як я переробила пополудневу суконку / [Катерина Дашиничева]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 1 (Січень). — С. 13.
Технологічна послідовність перешивання немодного вбрання.
641. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 1 (Січень). — С. 14–15. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Художні проекти декорування вишивкою кухонного одягу, сорочки в стилі етно, постільної білизни.
642. Слава. Вечірня силуетка / [Ярослава Музика]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 1 (Січень). — С. 16.
Ілюстрований фотосвітлинами огляд тенденцій моди.
643. Для старших пань / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 1 (Січень). — С. 17. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих суконь.
644. Гладкі шовки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 1 (Січень). — С. 18. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих вечірніх суконь.
645. Короткі жакети на вечір / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 1 (Січень). — С. 19. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих плечових швейних виробів.
646. Практичні блузки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 1 (Січень). — С. 20. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих плечових швейних виробів.
647. Для наших хлопчиків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 1 (Січень). — С. 21. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей костюмів для хлопчиків молодшого шкільного віку.
648. Северина С. Про народню ношу: з приводу виставки народного мистецтва в Гімназії С. С. Василянко / [Северина Парилле]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 2 (Лютий). — С. 5.

Культурологічна стаття з історії моди.

649. Дашиничева К. Гачкована блюзка / [Катерина Дашиничева]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 2 (Лютий). — С. 13.

Інструкція з технології виготовлення трикотажної жіночої блузи.

650. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 2 (Лютий). — С. 14–15. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Художні проекти декорування вишивкою занавісок, серветок, подушок, настільників.

651. Слава. [Ярослава Музика]. Сніг кличе / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 2 (Лютий). — С. 16. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.

652. Вовняна плетінка. Елегантні блюзки із трикотажних матерій / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 2 (Лютий). — С. 17. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Фотографії моделей жіночих трикотажних плечових виробів із джерсі.

653. Лещатарське вбрання / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 2 (Лютий). — С. 18. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночого одягу для лижного спорту.

654. Широкі рукави / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 2 (Лютий). — С. 19. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь.

655. Для перерібок / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 2 (Лютий). — С. 20. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь, елементи покрою яких можна трансформувати.

656. Практичні суконочки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 2 (Лютий). — С. 21. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей дитячих сукенок.

657. К. [Катерина Дашиничева]. Провірка гардероби / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 3 (Березень). — С. 13. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Практична стаття з порадами щодо перешивання немодних суконь.

658. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 3 (Березень). — С. 14–15. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Художні проекти оздоблення вишивкою жіночого шалю, подушки для чоловічого кабінету, настільної серветки.

659. Славка. [Ярослава Музика]. Весна, весна / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 3 (Березень). — С. 16. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ілюстрований огляд тенденцій моди.

660. Пружковані матерії / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 3 (Березень). — С. 17. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Фотографії моделей жіночого одягу з тканин у смужку.

661. До бюро і до школи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 3 (Березень). — С. 18–19. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих суконь.
662. [Ескізи моделей жіночих блуз, оздоблених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 3 (Березень). — С. 20.
663. Вишиваймо нашим найменшим / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 3 (Березень). — С. 21. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей дитячих сукенок, оздоблених вишивкою.
664. Кононенко Х. Жіноче народне вбрання на Полтавщині. Ч.1 / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 2–3. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Культурологічна стаття з історії моди.
665. Коко [Кононенко, Харитина (?)]. Зміна сезону / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 6. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Огляд модних тенденцій чоловічого вбрання.
666. Описи моделей на аркуші кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 8. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Специфікація деталей, конфекціонування, технологічна послідовність виготовлення моделей жіночого та дитячого одягу, лекала яких додаються у вкладці до поточного номера.
667. Легка гачкована блузка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 11. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Технологічна послідовність виготовлення жіночої трикотажної блузи.
668. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 12–13. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Художні проекти декорування вишивкою порт'єр, жіночої сумочки, настільної серветки.
669. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]. Що вибрати? / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 14.
Практична стаття з порадами щодо ремонту та перелицювання немодного, зношеного жіночого вбрання.
670. Модна силуетка / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 15.
Фотографії моделей жіночого одягу трендових силуетів.
671. Короткі жакети / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 16.
Ескізи моделей жіночих костюмів.
672. Високий стан / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 17. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих комплектів.
673. Спряжки і гудзики / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 18. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь, прикрашених декоративними гудзиками та пряжками.

674. Колірові камізельки й болерка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 19. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь.

675. Вишиваймо на літо! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 20. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь, прикрашених вишивкою.

676. Для наших підлітків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С. 21. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей суконь для дівчат старшого шкільного віку.

677. Подвійний шалик / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С. 11. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Опис технологічної послідовності виготовлення в'язаного шарфа.

678. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С. 12–13. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Художні проекти декорування текстильних виробів домашнього вжитку.

679. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; Костюми й комплекти / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С. 14.

Ілюстрований огляд тенденцій моди.

680. Малі капелюхи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С. 15. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Фотографії моделей жіночих головних уборів.

681. Кокарди й фальбанки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С. 16. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь та костюмів.

682. Костюми й комплекти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С. 17. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих костюмів.

683. Гудзики та спряжки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С. 18. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь, прикрашених декоративними гудзиками та пряжками.

684. Рукави й рукавчики / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С. 19. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь з рукавами покрою «ліхтарик».

685. Вишивки на білому полотні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С. 20. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь, прикрашених вишивкою.

686. Пелеринки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С. 21. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей дитячих суконь з коміром–пелериною.

687. Кононено Х. Жіноче народне вбрання на Полтавщині. Ч.2 / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С. 2–4. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Культурологічна стаття з історії українського народного одягу.

688. Опис моделей на аркуші кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С. 8. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Специфікація деталей, конфекціонування, технологічна послідовність виготовлення моделей жіночого, лекала яких додаються у вкладці до поточного номера.

689. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С. 12–13. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Художні проекти декорування вишивкою дитячої суконки, віконних занавісок та настільної серветки.

690. Що літо приносить? / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С. 14. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.

691. Берети й рукавиці в одній красці / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С. 15. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Фотографії моделей жіночого одягу.

692. На літне пополудне / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С. 16. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь.

693. Фальбанки й пліси / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С. 17. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь.

694. На вакації й прогульки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С. 18. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь.

695. Сільське полотно і сірий шовк / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С. 19. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих суконь.

696. Вишивки на льняному полотні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С. 20–21. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Ескізи моделей жіночих і дитячих суконь, прикрашених вишивкою.

697. Українська ревія мод / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 11. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Репортаж з показу мод.

698. Літне вбрання для 6–літньої дитини. Літне вбрання купелеве з камізелькою, виплетене із вовни «Скотлянд» або «Сирена», марки «Трикутник у Колі» / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 19, 23. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.

Технологічна послідовність виготовлення трикотажного купального комплексу для дитини.

699. Вчімся нових стібів! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 20. авт. іл. до обкл. Микола Бутович. — (Ручні роботи).
Схеми стібків.
700. Сервета, прикрашена Поліським стібом / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 21. авт. іл. до обкл. Микола Бутович. — (Ручні роботи).
Художній проект оздоблення серветки вишивкою. Виконано в кравецькій школі С.С. Василянок у Львові.
701. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 22, 24. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Художній проект оздоблення вишивкою блузки в етно–стилі, настільної серветки та віконних занавісок.
702. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]. Смужки й горошки / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 25.
Лист Орісі до Лідії Бурачинської про укомплектування гардеробу для літнього відпочинку в горах.
703. На горячі літні дні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 26. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих суконь.
704. Полотно і полотенеце / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 27. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих суконь.
705. Вишивка на пляжі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 28. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих суконь, оздоблених вишивкою.
706. Батист і сирий шовк / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 29. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих і дитячих суконь.
707. Гачкована шапочка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 9 (Вересень). — С. 10. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Технологічна послідовність виготовлення в'язаного головного убору для жінок.
708. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 9 (Вересень). — С. 12–13. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Художні проекти оздоблення вишивкою віконних занавісок та столової білизни.
709. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; Вже цвітуть далії й жоржини / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 9 (Вересень). — С. 14–15.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.
710. Вертають рукави наших бабунь / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 9 (Вересень). — С. 16–17. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих суконь з припіднятим окатом рукава.

711. Блюзка панує далі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 9 (Вересень). — С. 18. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих блуз.
712. На дощ і негоду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 9 (Вересень). — С. 19. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей дитячого верхнього одягу.
713. [Ескізи моделей дитячих сукенок] / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 9 (Вересень). — С. 20.
714. Для наших хлопчиків / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 9 (Вересень). — С. 21.
Ескізи моделей комплектів для хлопчиків молодшого шкільного віку.
715. Л.Б. Про льняну виставку в Вільні : [репортаж] / [Лідія Бурачинська]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 10 (Жовтень). — С. 4.
716. Камізелька з рукавами / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 10 (Жовтень). — С. 11. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Технологічна послідовність виготовлення в'язаного кардигану за проектом Клавдії Кордуби.
717. Серветка на стіл / проект. Марія Кромпець-Морачевська; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 10 (Жовтень). — С. 13. авт. іл. до обкл. Микола Бутович. — (Ручні роботи).
Художній проект оздоблення вишивкою настільної серветки.
718. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 10 (Жовтень). — С. 12. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Художній проект оздоблення вишивкою жіночого шарфа, наволочки.
719. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]. Осінь іде / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 10 (Жовтень). — С. 14–15.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди з порадами економного оновлення гардеробу.
720. [Ескізи моделей жіночого верхнього та легкого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 10 (Жовтень). — С. 16–18.
721. Коміри й краватки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 10 (Жовтень). — С. 19. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих суконь з комірами різних конфігурацій.
722. [Ескізи моделей дитячих суконь] / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 10 (Жовтень). — С. 20–21.
723. К.М. Історія однієї шлюбної сукні / [Костянтина Малицька]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 11 (Листопад). — С. 6.
Художній нарис про перешивання весільної сукні.
724. Міка. Ранній кафтанік / [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 11 (Листопад). — С. 11, 13. — (Плетемо).
Технологічний опис виготовлення жіночого трикотажного пеньюару.

725. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 11 (Листопад). — С. 12–13.
Художні проекти оздоблення вишивкою церковного фелона, народного рушника, настільної доріжки.
726. Міка Д. / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 11 (Листопад). — С. 14.
Світлина із зображенням Марії (Міки) Дрогомирецької-Лепкої.
727. Оріся. Приготування на зиму / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 11 (Листопад). — С. 14–15.
Ілюстрований світлинами львівських фото–майстрів огляд тенденцій моди.
728. До школи й до бюро / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 11 (Листопад). — С. 16–17. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих повсякденних суконь.
729. Для весільних гостей / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 11 (Листопад). — С. 18. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих святкових суконь.
730. Гучні весілля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 11 (Листопад). — С. 19. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих весільних суконь.
731. Блюзки на зиму / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 11 (Листопад). — С. 20. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей жіночих блуз.
732. На святочні дні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 11 (Листопад). — С. 21. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей дитячих святкових сукенок.
733. [Трикотарські курси] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 12 (Грудень). — С. 8. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Фото–замітка: «Трикотарські курси п. Міки Зеленої у Львові, закінчилися виставкою виконаних робіт. Виставку уклала п. Марія Кромпець-Морачевська. На світлині бачимо стіну з діточими суконками та блузками блакитної краски».
734. Льосування нагород / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 12 (Грудень). — С. 10. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Перелік львівських кравецьких мануфактур, вироби яких редакція часопису презентувала передплатникам.
735. Міка [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Діточа суконочка для 4–літньої дівчинки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 12 (Грудень). — С. 11, 24. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Технологічна послідовність та креслення лекал для виготовлення в'язаної дитячої сукенки.

736. Несподіванки на Св. Миколая / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 12 (Грудень). — С. 12–13, 24. авт. іл. до обкл. Микола Бутович. — (Ручні роботи).
Художні проекти оздоблення постільної та столової білизни.
737. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]. На пополудне / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 12 (Грудень). — С. 14–15, 24.
Ілюстрований огляд тенденції моди.
738. Мережева й кокарди / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 12 (Грудень). — С. 16–19, 24. авт. іл. до обкл. Микола Бутович.
Ескізи моделей святкових жіночих суконь.
739. [Ескізи моделей жіночих та дитячих фартушків, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 12 (Грудень). — С. 20, 24.
740. [Ескізи моделей дитячих сукенок] / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Микола Бутович // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1933. — № 12 (Грудень). — С. 21, 24.

1934, номери № 1–12а:

741. Лещатарське вбрання / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С. 9–10.
Порадницька стаття щодо підбору елементів костюма для занять лижним спортом.
742. Гачкований комірець / Марія (Міка) Бачинська–Зелена; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С. 13. — (Гачком і дротами).
Постійна рубрика про технологію виготовлення трикотажних виробів.
743. [Морачевська Марія, Сташків Евдокія]. На святочний стіл: комплет із фасольками / проект. Марія Кромпець-Морачевська // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С. 14–15 (розворот). авт. іл. до обкл. Галина Мазепа. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з технологічними описами виготовлення предметів домашнього текстилю.
744. Оріся. Для танку / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С. 16.
Ілюстрований огляд тенденцій вечірніх суконь у епістолярному стилі.
745. Із естради в грудні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С. 17. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Фотоілюстрації суконь, виконаних в робітні кооп. «Труд» у Львові, під управою п. Елі Олесницької.
746. Короткі рукавці / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С. 18–20. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь.
747. На пополудне / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С. 21. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь.

748. Буфки нижче ліктя / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С. 22. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь.
749. Хвилясті комірці / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С. 23. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь.
750. На Свят–вечір / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С. 24–25. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей дитячого легкого одягу.
751. С. Білля на постіль / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 9. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрований огляд трендової постільної білизни.
752. У звязку з Конгресом / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 11. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрована замітка про влаштований Комітетом Жіночого Конгресу конкурс на модернізований жіночий український народний костюм.
753. Перерібки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 12. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрована замітка–порада щодо перелицювання вечірнього комплекту для жінки.
754. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Берет і шаль / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 13. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрована постійна рубрика технологічних описів виготовлення трикотажних виробів.
755. [Марія Кромпець–Морачевська, Евдокія Шашків]. Модний гарнітур на постіль. Гостинні застави / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 14–15. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа. — (Ручні роботи).
Ілюстрована постійна рубрика проектів виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку.
756. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль–Стоцька–Луцька (?)]. Напередодні шлюбу / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 16–17. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрована стаття в епістолярному стилі з порадами щодо формування гардеробу нареченої.
757. Весільні гості / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 18. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих святкових суконь.
758. [Ескізи моделей жіночих весільних суконь] / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 19–20.
759. [Ескізи моделей жіночих суконь в діловому стилі] / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 20–21.

760. [Фотосвітлини моделей у жіночому робочому захисному одязі (фартушках)] / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 22.
761. Рано й увечері / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 23. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночої домашньої білизни.
762. Гургула І. Проекти на народній стрій / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С. 5. авт. іл. Галина Мазепа (Прага), Мих. Стефанович (Хирів).
Звіт про результати конкурсу на проект модернізованого українського народного костюма.
763. На концерти й шкільні свята / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 11. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстровані проекти жіночого та дитячого модернізованого народного костюма, виконані Оленою Кульчицькою.
764. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]. Зачіски й капелюхи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 12. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрований огляд тенденцій моди в епістолярному стилі.
765. Глушезський Ю. Робітня футер / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 13. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Оголошення про відкриття майстерні з виготовлення хутряних виробів Юліана Глушезького.
766. [Марія (Міка) Бачинська-Зелена]. Обгачковані штанятка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 13. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрована постійна рубрика технологічних описів виготовлення трикотажних виробів.
767. Підборідки для наших найменших / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 14–15. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа. — (Ручні роботи).
Ілюстрована постійна рубрика проектів виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку і елементів вбрання, декорованого вишивкою.
768. Стефа. [Савицька, Стефанія]. Весняний одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 16. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Огляд тенденцій моди.
769. Із вечерниць «Основи» / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 16–17. На фото: Наталка Чолій, Марія Чижович, Марія Сокіл. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Фото-репортаж манекенниць у дизайнерському одязі від кравецької майстерні «Труд».
770. Широкі коміри / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 18. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих плащів в діловому стилі.
771. Костюми панують / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 19. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих плащів та костюмів в спортивному стилі.
772. [Ескізи моделей жіночих блуз в спортивному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 20.

773. [Ескізи моделей жіночих костюмів в спортивному та діловому стилі] / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 21.
774. Для підлітків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 22–23. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей плаців та костюмів у спортивному стилі для дівчат шкільного віку.
775. Вишиване білля для немовляток / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С. 24–25. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей білизняних виробів, прикрашених вишивкою.
776. Вінці й намиста / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 9. На фото: Марія Чижович, Одарка Нижанківська. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрований світлинами рекламний огляд вінків та намиста, виготовленого кооперативом «Українське Народне Мистецтво».
777. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Гачкована блузка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 15. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Постійна ілюстрована рубрика технологічних описів виготовлення трикотажних виробів.
778. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. На весну прикрашуймо одяг! / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа. // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
Постійна ілюстрована рубрика проектів виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку і елементів вбрання, декорованого вишивкою.
779. Л. [Лідія Бурачинська]. Весняні настрої / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 18–19. На фото: Олеся Кривіцька. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстроване світлинами інтерв'ю про тенденції моди з керівником кравецької майстерні «Труд» Елею Олесницькою. Повідомлення про зміну редакційного оглядача моди.
780. Перерібки / за ред. Відповідає Марія Громницька // Нова Хата : журн. для плекання домашньої культури / 1934. — № 4 (Квітень). — С. 20. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь, фасон яких можна змінювати самостійно.
781. Комбіновані сукні й касаки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 21. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь і тунік з комбінованих матеріалів.
782. Монастирська О. До весняних костюмів / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 22–23. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих блуз, декорованих вишивкою.
783. Вишиваймо на літо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 24. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь, декорованих вишивкою.
784. Для наших найменших / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 25. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей дитячих суконь, декорованих вишивкою.
785. Штеліга, Марія [з Лемківщини]. Над Ославою (народня ноша в ліському й сяніцькому повіті) / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої

культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 5 (Травень). — С. 3–4. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Культурологічна стаття з історії українського костюма.

786. Важні дрібнички / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 5 (Травень). — С. 9. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Культурологічна стаття про значення фартушка в жіночому українському костюмі.

787. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Суконочка для дівчинки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 5 (Травень). — С. 14–15. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Постійна ілюстрована рубрика технологічних описів виготовлення трикотажних виробів.

788. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 5 (Травень). — С. 16–17. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Постійна ілюстрована рубрика проектів виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку і елементів вбрання, декорованого вишивкою.

789. С. [Савицька, Стефанія (?)]. Зміни в моді / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 5 (Травень). — С. 18–19. На фото: моделі з кравецької майстерні Марії Чижович. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.

790. [Всяка літня сукня вимагає тепер якоїсь накидки, плаща чи жакета] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 5 (Травень). — С. 20. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей жіночого верхнього одягу з технічними описами.

791. [Теперішні сукні любуються в химерних комірчиках] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 5 (Травень). — С. 21. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей жіночого легкого одягу з технічними описами.

792. [Вишивка на літніх сукнях і комплетах дуже модна] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 5 (Травень). — С. 22. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей жіночого легкого одягу, прикрашеного вишивкою, з технічними описами.

793. [Теннісові сукні виконані звичайно з легкого матеріалу до прання] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 5 (Травень). — С. 23. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей жіночого легкого одягу з технічними описами.

794. Гудзики й кокарди: блюзки й касаки стали тепер звичним візитовим вбранням / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 5 (Травень). — С. 24. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей жіночих блуз з технічними описами.

795. На дощеві дні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 5 (Травень). — С. 25. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи і технічні описи моделей дитячих сукенок.

796. Олесницька Е. Про естетику одягу (із гутірки на повищу тему в Союзі Українок дня 8 травня ц.р.) / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 6.

Аналітична стаття з рекомендаціями щодо віднайдення власного стилю в одязі.

797. Конкурс ручних робіт / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 11. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Звіт про результати конкурсу на проекти вишивок для декорування домашнього текстилю.
798. Описи до аркушу кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 16. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Специфікація деталей крою та технологічні описи виготовлення моделей одягу, до додаються у вкладці до поточного номера.
799. [Бачинська–Зелена М.]. Рукавиці / Марія (Міка) Бачинська–Зелена; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 17. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Постійна ілюстрована рубрика технологічних описів виготовлення трикотажних виробів.
800. Нагороджені проєкти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 18–19. — (Ручні роботи). авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Дизайн–проєкти виробів, що перемогли у конкурсі на дизайн вишивок для декорування домашнього текстилю.
801. Дещо про дрібнички / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 20–21. На фото: Ольга Лепкова, Олеся Кривіцька. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.
802. [Примінення вишивки до сукні мусить бути вміле, дискретне] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 22. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь, прикрашених вишивкою, доповнені технічним описом.
803. [Трикутні мотиви вишивки дуже добре надаються до суконь і комплектів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 23. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь, прикрашених вишивкою, доповнені технічним описом.
804. [Ніжно вишивані блюзки можуть заступити тепер найкращу візитову туалетку] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 24. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих блуз, прикрашених вишивкою, доповнені технічним описом.
805. [Вишивання на бурунчуку або епонжу мусять бути легкі, делікатні] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 24. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей дитячих суконь, прикрашених вишивкою, доповнені технічним описом.
806. Бурачинська Л. На маргінесі конгресів / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 2–3. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Звіт про ужгородський жіночий конгрес та представлену на ньому виставку «Шануймо народню ношу».
807. Штеліга, Марія. Над Ославою (закінчення) / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 5–6. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Культурологічна стаття з історії фартушка у народному костюмі.
808. Корсетка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 13. Світлина власність Ганни Чикаленко. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрована рекламна презентація елемента жіночого народного костюма, виготовленого в кооперативі «Українське Народне Мистецтво».

809. Стефа. [Савицька, Стефанія (?)]. Гачкована блюзка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 19. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Постійна ілюстрована рубрика технологічних описів виготовлення трикотажних виробів.
810. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 20. Переможці: Стефанія Гронська (Більче Золоте); Ольга Левкевич (Перемишль). авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Проекти текстильних виробів, прикрашених вишивкою, що перемогли в конкурсі «Ручних робіт».
811. Настільники; вишивані торбинки; літнє вбрання / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 21–23. — (Ручні роботи). авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Проекти текстильних виробів, прикрашених вишивкою, виконані Гебус Стефанією і Морачевською Марією у професійній школі Сестер Василіянок.
812. С. [Савицька, Стефанія (?)]. В літню спеку / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 24–25. На фото: Чижович Марія (власниця кравецької майстерні). Авт. ескізу модернізованої сукні у народному стилі Козакевич–Дадинюк Ольга (Самбір). авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрований світлиною та ескізом огляд тенденцій моди.
813. Із льну і конопель / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 7–8 (Липень–Серпень). — С. 26–27. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих літніх суконь.
814. Капелюхи і дрібнички / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 9 (Вересень). — С. 15. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрований огляд аксесуарів та головних уборів.
815. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Пульвер / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 9 (Вересень). — С. 17. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Постійна ілюстрована рубрика технологічних описів виготовлення трикотажних виробів.
816. Морачевська, Марія. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 9 (Вересень). — С. 18–19. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Постійна ілюстрована рубрика технологічних описів виготовлення трикотажних виробів.
817. Початок шкільного року / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 9 (Вересень). — С. 20. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Огляд тенденцій моди.
818. Куці жакети / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 9 (Вересень). — С. 21. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих костюмів у діловому стилі.
819. Нижчий стан / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 9 (Вересень). — С. 22–23. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь у спортивному стилі.
820. Шкільні суконки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 9 (Вересень). — С. 24. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей дитячих суконь у спортивному стилі.

821. Верхній одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 9 (Вересень). — С. 25. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей дитячих плащів та пальто у спортивному стилі.

822. Оріся. Домашній одяг / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 10 (Жовтень). — С. 16. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Розширена замітка–порада про асортимент домашнього одягу.

823. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Альбом, настільник, фартушок / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 10 (Жовтень). — С. 18–19. — (Ручні роботи). авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Постійна ілюстрована рубрика проектів виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку і елементів вбрання, декорованого вишивкою.

824. Л. [Лідія Бурачинська?]. Осінь / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 10 (Жовтень). — С. 20. На фото: модель, виконана у робітні Марії Чижович. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ілюстрований світлиною огляд тенденцій моди.

825. Блузки на зиму / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 10 (Жовтень). — С. 21. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей жіночих блуз.

826. Шалеві коміри / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 10 (Жовтень). — С. 22. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей жіночих пальто.

827. Зимові костюми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 10 (Жовтень). — С. 23. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей жіночих пальто і костюмів.

828. [Діточі суконки в загальних рисах ідуть із модою старших] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 10 (Жовтень). — С. 24. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей дитячих суконь.

829. [Діточі плащики з пелеринками знову ввійшли в моду] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 10 (Жовтень). — С. 25. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Ескізи моделей зимового одягу для дітей молодшого шкільного віку.

830. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Тепле білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 11 (Листопад). — С. 19. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Постійна ілюстрована рубрика технологічних описів виготовлення трикотажних виробів.

831. Настільник, фелон / [Марія Кромпець-Морачевська]; за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 11 (Листопад). — С. 20–21. — (Ручні роботи).

Постійна ілюстрована рубрика проектів виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку і елементів вбрання, декорованого вишивкою. Проекти виконані Марією Кромпець-Морачевською (Заводова школа СС. Василянок); робітнею «Око» (Львів, вул. Потоцького 59).

832. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]. На пополудне / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне

- Мистецтво, 1934. — № 11 (Листопад). — С. 22. На фото: Марія Сокіл у сукні, виконаній у робітні «Груд». авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрований світлиною огляд тенденцій моди.
833. Мереживо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 11 (Листопад). — С. 23. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь із мереживними вставками.
834. Жаботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 11 (Листопад). — С. 24. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих суконь, прикрашених жабо.
835. Візитові сукні / за ред. відп. Марія Громницька; авт. іл. до обкл. Галина Мазепа // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. Народне Мистецтво, 1934. — № 11 (Листопад). — С. 25.
Ескізи моделей жіночих суконь для урочистих випадків.
836. Вечір народньої ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1934. — № 12 (Грудень). — С. 6. Авт. проекту С. Гординський. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрований анонс показу українського національного одягу.
837. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Гачком і дротами / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1934. — № 12 (Грудень). — С. 10. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Техніка плетення трикотажних виробів гачком та спицями.
838. Перерібки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1934. — № 12 (Грудень). — С. 11, зворот обкладинки. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ілюстрована рубрика з порадами щодо модернізування немодного жіночого одягу.
839. [Воляни, ришки й кльоші розквітають тепер на вечірніх сукнях] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1934. — № 12 (Грудень). — С. 12. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей жіночих вечірніх суконь.
840. [Пишні весілля з білим серпанком завжди ще модні] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1934. — № 12 (Грудень). — С. 13. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Ескізи моделей весільних суконь.
841. Гургула І. Показ народньої ноші (Промова з вечора народньої ноші дня 1 ц.м.) / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1934. — № 12а (Грудень). — С. 2–3. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Тези промови на показі моделей українського народного одягу.
842. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Гачком і дротами / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1934. — № 12а (Грудень). — С. 9. авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.
Техніка плетення трикотажних виробів гачком та спицями.
843. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків] Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на

місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1934. — № 12а (Грудень). — С. 11. — (Ручні роботи). авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Техніка виконання вишивки гладдю.

844. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків] Діточе вбрання; під ялинку / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1934. — № 12а (Грудень). — С. 12–13. — (Ручні роботи). авт. іл. до обкл. Галина Мазепа.

Проекти виготовлення і декорування вишивкою дитячого одягу та аксесуарів.

1935, номери № 1–24:

845. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Плетемо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 1 (Січень). — С. 9. — (Плетемо).

Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.

846. Нижанківська М. Ревія мод / Меланія Нижанківська; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 1 (Січень). — С. 10.

Репортаж про показ мод в «салі Різнородностей в пів до 12 пополудне».

847. Нагортки на вечір / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 1 (Січень). — С. 11.

Ілюстрований огляд тенденцій моди на жіночі накидки та пелерини.

848. Вечірні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 1 (Січень). — С. 12–13.

Ескізи моделей жіночих вечірніх суконь, з технічними описами.

849. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Плетемо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 2 (Січень). — С. 9. — (Плетемо).

Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.

850. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 2 (Січень). — С. 11. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення жіночих текстильних аксесуарів.

851. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Столовий комплет / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 2 (Січень). — С. 13. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку.

852. Гургула І. Аналіза українського орнаменту / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 2 (Січень). — С. 12.

Культурологічна стаття.

853. Стелля. Сплітки з Парижа / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 3 (Лютий). — С. 9.

Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.

854. Вечірні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 3 (Лютий). — С. 10.

Ескізи моделей жіночих вечірніх суконь, доповнені технічними описами.

855. Пополудневі сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 3 (Лютий). — С. 11.

Ескізи моделей жіночих коктейльних суконь, доповнені технічними описами.

856. Візитові сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури . — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 3 (Лютий). — С. 12.

Ескізи і технічні описи моделей жіночих суконь для урочистих випадків.

857. Спортові сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 3 (Лютий). — С. 13.

Ескізи моделей жіночих суконь спортивного покрою, доповнені технічними описами.

858. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Плетемо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 3 (Лютий). — С. 14. — (Плетемо).

Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.

859. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Літня блузка з круглим вирізом / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 4 (Лютий). — С. 8. — (Плетемо).

Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.

860. Рукавичка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 4 (Лютий). — С. 9.

Культурологічна стаття з історії виникнення жіночих рукавичок, як аксесуару.

861. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків] Ручні роботи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 4 (Лютий). — С. 10–11. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку.

862. Нижанківська, Мелянія. Баль преси / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 4 (Лютий). — С. 12.

Репортаж про бал преси та святковий одяг представниць львівського бомонду.

863. Гургула І. Народні тканини. Ч.1. / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 5 (Березень). — С. 6.

Культурологічна стаття з історії текстилю.

864. [Савицька С.]. Рукавички / С.С. // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 5 (Березень). — С. 9.

Технологічний опис виготовлення шкіряних жіночих рукавичок, ілюстрований ескізами лекал.

865. Нова силуетка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 5 (Березень). — С. 13.

Огляд тенденцій моди, ілюстрований світлинами.

866. [Блузка є даліше любимцем моди] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 5 (Березень). — С. 14.

Ілюстрований ескізом та світлиною огляд тенденцій моди на жіночі блузи.

867. [Ескізи і технічні описи моделей жіночих буденних суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 5 (Березень). — С. 15.

868. Одяг на вулицю / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 5 (Березень). — С. 16.

Ескізи і технічні описи моделей жіночих пальто.

869. [Враз із довгими хвилюючими сукнями змінилося й модне білля] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 5 (Березень). — С. 17.
Ескізи і технічні описи моделей жіночих спідніх сорочок.
870. Гургула І. Народні тканини. Ч.2./ за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 6 (Березень). — С. 2–3.
Культурологічна стаття з історії текстилю.
871. [Бачинська–Зелена Марія (Міка)] Шапочка і шалик / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 6 (Березень). — С. 11. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
872. [Кромпець–Морачевська Марія, Сташків Евдокія] Настільник, елегантна блузка, суконка для 5–літньої дівчинки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 6 (Березень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку, декорованого вишивкою.
873. Гургула І. Народні тканини. Ч.3. / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 7 (Квітень). — С. 7.
Культурологічна стаття з історії текстилю.
874. [Бачинська–Зелена Марія (Міка)] Суконка для дволітньої дівчинки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 7 (Квітень). — С. 10. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
875. Олесницька Е. Весняні клопоти: з модної гутірки в нашому клубі дня 8 березня ц.р. / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 7 (Квітень). — С. 12–13.
Ілюстрований світлинами та ескізами огляд тенденцій львівської моди. На фото: Еля Олесницька, керівник кравецької майстерні «Труд».
876. [Емілія Охримович]. На сільському полотні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 7 (Квітень). — С. 14.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих літніх суконь, прикрашених вишивкою.
877. [Емілія Охримович] Вишивані суконки з льняного полотна / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 7 (Квітень). — С. 15.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих літніх суконь, прикрашених вишивкою.
878. Вишивані блузки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 7 (Квітень). — С. 16.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз, прикрашених вишивкою.
879. [Емілія Охримович] [Ескізи та технічні описи моделей дитячих сукенок, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 7 (Квітень). — С. 17.
880. Гургула І. Народні тканини. Ч.4. / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 8 (Квітень). — С. 2–3.
Культурологічна стаття з історії текстилю.

881. [Бачинська–Зелена Марія (Міка)] Блюзка в двох красках / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 8 (Квітень). — С. 10–11. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
882. [Кромпець–Морачевська Марія, Сташків Евдокія] Альбом, серветка, діточий фартушок / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 8 (Квітень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку, декорованого вишивкою.
883. С.С. [Савицька, Стефанія]. Рукавички / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 9 (Травень). — С. 10.
Технологічний опис виготовлення жіночих рукавичок з тканини, ілюстрований ескізами лекал.
884. [Новак–Олесницька Емануїла (Еля)] Модний poradnik (під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Груд») / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 9 (Травень). — С. 12. — (З нашого досвіду).
Рубрика відповідей–порад модельєра–стиліста на запитання читачок.
885. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль–Стоцька–Луцька (?)] Мрії про літо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 9 (Травень). — С. 13.
Огляд тенденцій моди, ілюстрований світлинами.
886. [Охримович Емілія]. Полотняні сукні, костюми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 9 (Травень). — С. 14–15.
Ескізи моделей легкого жіночого одягу, оздобленого вишивкою.
887. [Емілія Охримович]. [Ескізи моделей жіночих полотняних блуз, оздоблених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 9 (Травень). — С. 16.
888. [Емілія Охримович]. [Ескізи моделей дитячих полотняних сукенок, оздоблених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 9 (Травень). — С. 17.
889. Описи моделей на аркуші кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 9 (Травень). — С. 21 (зворот обкладинки).
Технічні описи моделей жіночого одягу, лекала яких додано у поточному номері.
890. [Бачинська–Зелена Марія (Міка)] Светер з коміром / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 10 (Травень). — С. 10–11. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
891. [Марія Кромпець–Морачевська, Евдокія Сташків] Завіски з кремового тусору, блюзка з білого марокену / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 10 (Травень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку, декорованого вишивкою.
892. [Бачинська–Зелена Марія (Міка)] Купелевий костюм / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 11–12 (Червень). — С. 17. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.

893. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків] Ручні роботи. Приготування до виїзду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 11–12 (Червень). — С. 18–19. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
894. Модний poradnik [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 11–12 (Червень). — С. 20. — (З нашого досвіду).
Рубрика porad–відповідей модельєра–стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.
895. Льон у нашому домі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 11–12 (Червень). — С. 21.
Огляд тенденцій моди жіночого вбрання з лляного полотна.
896. [Емілія Охримович]. Легкі шовки і крепони / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 11–12 (Червень). — С. 22.
Ескізи моделей жіночих суконь, прикрашених вишивкою.
897. [Емілія Охримович]. Полотно все ще модне / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 11–12 (Червень). — С. 23.
Ескізи моделей жіночих суконь з полотна, прикрашених вишивкою.
898. [Емілія Охримович, Ярослава Музика (?)] Полотняні сукні для підлітків і дівчор в льяному полотні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 11–12 (Червень). — С. 24–25.
Ескізи моделей дитячих та підліткових суконь з полотна, прикрашених вишивкою.
899. [Кромпець-Морачевська Марія, Сташків Евдокія] Пляжовий комплет / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 13–14 (Липень). — С. 18. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
900. Наші заводові школи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 13–14 (Липень). — С. 19. — (Ручні роботи).
Стаття про виставку дипломних проектів випускниць кравецької майстерні Елі Олесницької та фахової кравецької школи С.С. Василянок.
901. Модний poradnik [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 13–14 (Липень). — С. 20. — (З нашого досвіду).
Рубрика porad–відповідей модельєра–стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.
902. Орися. [Ірина (Орися) Смаль-Стоцька-Луцька (?)] На спеку й сонце / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 13–14 (Липень). — С. 21.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.
903. [Емілія Охримович] Вишивки в городі і на пляжі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 13–14 (Липень). — С. 22.
Ескізи моделей жіночих повсякденних суконь, декорованих вишивкою.

904. [Емілія Охримович] Вишивка і теніс / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 13–14 (Липень). — С. 23.
Ескізи моделей жіночих суконь для гри в теніс, декорованих вишивкою.
905. [До купелів беремо з собою також одну візитову сукню] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 13–14 (Липень). — С. 24.
Ескізи моделей жіночих святкових суконь.
906. [Бонковська Ірина]. Усе в квіти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 13–14 (Липень). — С. 25.
Огляд та ескізи моделей жіночих святкових суконь із набивних тканин з флористичним принтом.
907. Буковинська народня ноша / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 9–10.
Культурологічна стаття з історії українського костюма.
908. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Плетена блюзочка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 17. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
909. Старосольська Д., Малицька К. Громадянки! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 18.
Оголошення про збір вживаного одягу для незаможних родин.
910. [Марія Кромпець–Морачевська, Евдокія Сташків] Торбинка, настільник, завіска, доріжка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 19. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
911. [Марія Кромпець–Морачевська, Евдокія Сташків]. Обрус до підвечірку. Постільне білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 20–21. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
912. Наші заводіві школи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 20. На фото проект Марії Морачевської. — (Ручні роботи).
Стаття про виставку дипломних проектів випускниць кравецької майстерні Елі Олесницької та фахової кравецької школи С. С. Василянок.
913. Г.Ш. Модний порадник / [Герміна Шухевич]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 22. — (З нашого досвіду).
Рубрика порад–відповідей модельєра-стиліста на запитання читачок.
914. [Бонковська Ірина] Модні дрібнички / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 23.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.

915. [Бонковська Ірина]. Суконки до прання / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 22.
Поради щодо догляду за лляними сукенками та білизною.
916. Смуги й смужки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 24.
Ескізи моделей жіночого одягу, доповнені технічними описами.
917. Для нашої дівчорі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 24.
Ескізи моделей дитячого одягу, доповнені оглядом тканин і матеріалів для його пошиття.
918. Додаткові вписи до 1. Трилітньої Жіночої Фахової Школи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С. 7.
Оголошення про набір абітурієнтів для вивчення кравецької майстерності.
919. Як змінювати крій / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С. 12.
Поради з технічного моделювання фасонів жіночого одягу.
920. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)] Модні новинки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С. 13.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.
921. Широкі пальта / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С. 14.
Ескізи та технічні описи моделей жіночого верхнього одягу.
922. Квадратовий виріз / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С. 15.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь з вовняних тканин.
923. Шкільне вбрання / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С. 16.
Ескізи та технічні описи моделей шкільної форми.
924. Діточе білля / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С. 17.
Ескізи та технічні описи моделей дитячих білизняних виробів.
925. [Бонковська Ірина]. Осінні капелюшки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С. 18.
Огляд тенденцій моди на жіночі головні убори.
926. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Плащик для дівчинки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С. 18. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
927. Опис моделей на аркуші кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С. 21.

Технологічні описи виготовлення моделей, лекала яких подано у вкладці–додатку до поточного номера.

928. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Гачкований комірець / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 18 (Вересень). — С. 11. — (Плетемо).

Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.

929. Нижанківська М. Вистава народніх тканин і вишивок / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 19 (Жовтень). — С. 5.

Репортаж з виставки 15 вересня в залі Музею НТШ.

930. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Рання нагортка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 19 (Жовтень). — С. 11. — (Плетемо).

Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.

931. Модний поради́к (під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд») / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 19 (Жовтень). — С. 12. — (З нашого досвіду).

Рубрика відповідей-порад модельєра-стиліста на запитання читачок.

932. [Бонковська Ірина]. Осінні настрої в моді / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 19 (Жовтень). — С. 12.

Огляд тенденцій моди.

933. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)] Модні новинки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 19 (Жовтень). — С. 13.

Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.

934. Осінні плащі і костюми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 19 (Жовтень). — С. 14.

Ескізи моделей жіночого верхнього одягу.

935. Вовняні суконки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 19 (Жовтень). — С. 15.

Ескізи моделей жіночих суконь з вовняних тканин.

936. Вовняні суконки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 19 (Жовтень). — С. 15.

Ескізи моделей жіночих суконь з вовняних тканин.

937. [Ескізи моделей дитячого верхнього одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 19 (Жовтень). — С. 16.

938. Домашні суконки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 19 (Жовтень). — С. 17.

Ескізи моделей жіночих повсякденних суконь.

939. Вибір фасону / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 20 (Жовтень). — С. 9.

Стаття з порадами модельєра–стиліста щодо художнього проектування жіночого одягу.

940. З нашого досвіду / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 20 (Жовтень). — С. 10.
Рубрика порад–відповідей стиліста–модельєра Елі Олесницької читачкам часопису.
941. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Практичні папучики / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 20 (Жовтень). — С. 11. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
942. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Вишивані обруси, вишивана блузка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 20 (Жовтень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
943. Л.Б. [Лідія Бурчинська]. Показ народньої ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С. 4.
Репортаж з показу моделей українського народного костюма 13 жовтня 1935 р.
944. [Бонковська Ірина]. Купуємо футра / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С. 7.
Стаття з порадами щодо правильного обирання хутряних пальто та їх подальшого догляду.
945. Опис моделей на аркуші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С. 10.
Технологічні описи виготовлення моделей, лекала яких подано у вкладці–додатку до поточного номера.
946. [Бонковська Ірина]. Шляфроки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С. 12.
Огляд тенденцій моди на жіночі домашні плаття.
947. Модний порадник [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С. 12. — (З нашого досвіду).
Рубрика порад–відповідей модельєра–стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.
948. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)] Модні деталі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С. 13.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.
949. [Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С. 14–15.
950. [Ескізи та технічні описи моделей жіночих піжам та домашніх суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С. 16.
951. Розкішні блузки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С. 17.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз.

952. Л.Б. [Лідія Бурачинська]. Знову народня ноша / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 22 (Листопад). — С. 3.
Анонс грудневого показу жіночих народних костюмів з різних регіонів окупованих територій Західної України.
953. З нашого досвіду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 22 (Листопад). — С. 10.
Рубрика порад–відповідей стиліста–модельєра Елі Олесницької читачкам часопису.
954. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Плетені подарунки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 22 (Листопад). — С. 11. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
955. [Марія Кромпець–Морачевська, Евдокія Сташків]. Настільники / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 22 (Листопад). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
956. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Плетемо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 23 (Грудень). — С. 11. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
957. З нашого досвіду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 23 (Грудень). — С. 12.
Рубрика порад–відповідей стиліста–модельєра Елі Олесницької читачкам часопису.
958. Коко. [Кононенко, Харитина (?)]. Дещо про мужеські вбрання / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 23 (Грудень). — С. 12.
Огляд тенденцій моди для чоловіків.
959. З наших гутірок / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 23 (Грудень). — С. 12.
Анонс грудневого показу жіночих народних костюмів з різних регіонів окупованих територій Західної України.
960. Л. [Лідія Бурачинська]. Українська мода / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 23 (Грудень). — С. 13.
Стаття про особливості творення моди; про особливості української моди та відмінності її від західноєвропейської.
961. [Охримович, Емілія, Ярослава Музика (?)]. Сукні візитові / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 23 (Грудень). — С. 14.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь, прикрашених вишивкою.
962. [Емілія Охримович]. Вишивка увечорі / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 23 (Грудень). — С. 15.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь, прикрашених вишивкою.
963. [Емілія Охримович]. Елегантні блузки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 23 (Грудень). — С. 16.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз, прикрашених вишивкою.

964. [Емілія Охримович]. Вишивані гостинці / за ред. відп. Громницька Марія// Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 23 (Грудень). — С. 17.
Ескізи та технічні описи моделей дитячих суконок та костюмів, прикрашених вишивкою.
965. Діти на лещатах / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 23 (Грудень). — С. 18.
Ескізи та технічні описи моделей підліткових костюмів для занять лижним спортом.
966. Вечір народної ноші пересунений! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 24 (Грудень). — С. 7.
Оголошення про календарні зміни у зимовому показі жіночих народних костюмів з різних регіонів окупованих територій Західної України.
967. З нашого досвіду / Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 24 (Грудень). — С. 10, 12.
Рубрика порад-відповідей стиліста-модельєра Елі Олесницької читачкам часопису на запитання щодо модернізації та зношеного немодного одягу.
968. Стіб випуклий. Стіб «косички» / [Марія (Міка) Бачинська-Зелена]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 24 (Грудень). — С. 12. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
969. Під ялинку / [Марія Кромпечь-Морачевська, Евдокія Сташків]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1935. — № 24 (Грудень). — С. 14–15. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами текстильних виробів домашнього вжитку та одягу в стилі «етно», декорованого вишивкою.

1936, номери № 1–24:

970. Шкоцький пульвер [чоловічий] / [Марія (Міка) Бачинська-Зелена]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 1 (Січень). — С. 10–11. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
971. З нашого досвіду / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 1 (Січень). — С. 12.
Рубрика порад-відповідей стиліста-модельєра Елі Олесницької читачкам часопису на запитання щодо модернізації та зношеного немодного одягу.
972. Оріся. Чи знаєте, що наймодніше? / [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 1 (Січень). — С. 13.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.
973. Проекти Михайлини Стефанович-Ольшанської / [Михайлина Стефанович-Ольшанська]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 1 (Січень). — С. 14.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь, прикрашених вишивкою.
974. Візитові сукні / [Емілія Охримович]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 1 (Січень). — С. 15.
Ескізи і технічні описи моделей жіночих суконь для урочистих випадків, прикрашених вишивкою.

975. [Емілія Охримович]. Домашній одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 1 (Січень). — С. 16.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих домашніх суконь і халатів, прикрашених вишивкою.
976. [Емілія Охримович]. Вечірні блузки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 1 (Січень). — С. 17.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових блуз, прикрашених вишивкою.
977. Вечір народної ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 2 (Січень). — С. 7.
Анонс показу жіночих народних костюмів з різних регіонів окупованих територій Західної України, що має відбутись 12 лютого 1936 р.
978. [Ірина Бонковська]. Панчохи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 2 (Січень). — С. 9.
Стаття з історії костюма про виникнення панчіх.
979. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Білий пульвер [жіночий] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 2 (Січень). — С. 10. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
980. [Кромпець–Морачевська М., Сташків Е.]. Вишиваймо! Нові обруси / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 2 (Січень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
981. Андрухович, Амврозій. Шлюбна виправа в 1790 р. / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 3 (Лютий). — С. 2–3.
Культурологічна стаття про комплектацію гардеробу для нареченої дівчини у кінці XVIII ст.
982. Вечір народної ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 3 (Лютий). — С. 6.
Анонс показу жіночих народних костюмів з різних регіонів окупованих територій Західної України, що має відбутись 12 лютого 1936 р.
983. Плетемо / [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 3 (Лютий). — С. 10. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
984. Дитяче ліжечко / [Емануїла (Еля) Новак–Олесницька] // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 3 (Лютий). — С. 12. — (З нашого досвіду).
Рубрика порад–відповідей стиліста–модельєра Елі Олесницької читачкам часопису.
985. А що з капелюшками? / [Бонковська Ірина] // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 3 (Лютий). — С. 13.
Огляд тенденцій моди на жіночі головні убори.
986. Ще поїдемо на лещатах // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 3 (Лютий). — С. 14.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих костюмів для занять лижним спортом.

987. Зимові костюми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 3 (Лютий). — С. 15.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих зимових костюмів та пальт.
988. Розкішне білля // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 3 (Лютий). — С. 16.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих білизняних комплектів.
989. До домашньої праці // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 3 (Лютий). — С. 17.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих домашніх суконь та халатів.
990. [Лідія Бурачинська] Вечір народньої ноші / Л.Б. // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 4 (Лютий). — С. 1.
Репортаж з показу українських жіночих народних костюмів у Канаді.
991. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Плетемо // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 4 (Лютий). — С. 9. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
992. Про літні сукні // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 4 (Лютий). — С. 9.
Замітка–анонс про показ вишиваних суконь у травні.
993. [Кромпець–Морачевська М., Сташків Е.]. Дитяче ліжечко // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 4 (Лютий). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
994. [Гургула, Ірина]. Народній одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 5 (Березень). — С. 2.
Репортаж з показу жіночих народних костюмів.
995. С. [Софія Вальницька (?)] Вечір народньої ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 5 (Березень). — С. 3.
Ілюстрований світлинами репортаж з показу жіночих народних костюмів.
996. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Гачкований тричвертевий плащик / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 5 (Березень). — С. 11. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
997. Модний порадишник [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак–Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 5 (Березень). — С. 12. — (З нашого досвіду).
Рубрика порад–відповідей модельєра–стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.
998. Л. [Лідія Бурачинська]. Модні дрібнички // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 5 (Березень). — С. 12.
Огляд тенденцій моди на аксесуари жіночого одягу.
999. Орися. [Ірина (Орися) Смаль–Стоцька–Луцька (?)] Весна іде! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 5 (Березень). — С. 13.
Ілюстрований огляд тенденцій моди.

1000. [Емілія Охримович] Пелєрини далі модні... / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 5 (Березень). — С. 14.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих плащів-пелєрин.
1001. Весняні костюми / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 5 (Березень). — С. 15.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих костюмів в англійському стилі.
1002. [Емілія Охримович] Приготовляйте моделі на вечір вишиваної сукні! Вечір вишиваної сукні відбудеться в травні! Найкращі моделі дістануть нагороди! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 5 (Березень). — С. 16–17.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь, блуз, комплектів, прикрашених вишивкою.
1003. Опис моделей на аркуші кроїв / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 5 (Березень). — С. 21.
Технологічні описи виготовлення моделей жіночих костюмів і блуз, лекала яких подано у вкладці-додатку до поточного номера.
1004. [Марія (Міка) Бачинська-Зелена] Плетемо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 6 (Березень). — С. 11. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
1005. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків] Комір на вовняну сукню. Обрус на Великодній стіл / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 6 (Березень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1006. [Ірина Бонковська] З нашого досвіду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 6 (Березень). — С. 12.
Замітка-інструкція щодо підготування до показу вечірніх суконь, прикрашених українською вишивкою.
1007. Фарбуємо дома / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 6 (Березень). — С. 14.
Замітка-інструкція щодо перефарбування жіночих швейних виробів в домашніх умовах.
1008. [Марія (Міка) Бачинська-Зелена] Плетена камізелька / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 7–8 (Квітень). — С. 17. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
1009. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Завіска. Рушничок. Обрус до підвечірку / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 7–8 (Квітень). — С. 18–19. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1010. [Ірина Бонковська] З нашого досвіду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 7–8 (Квітень). — С. 19.
Постійна рубрика з порадами модельєра-стиліста Елі Олесницької читачкам часопису щодо модернізації та перешивання одягу.

1011. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)] Дещо про весняну лінію / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 7–8 (Квітень). — С. 21.
Ілюстрований світлиною огляд тенденцій моди.
1012. Цікаві моделі на вечір вишиваної сукні (відбудеться в червні) // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 7–8 (Квітень). — С. 22–24.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз, суконь та комплектів, прикрашених вишивкою.
1013. [Емілія Охримович] Для старших пань // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 7–8 (Квітень). — С. 25.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь та комплектів, прикрашених вишивкою.
1014. О.Б. [Борисевич, Олена (?)] З нашого досвіду // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 7–8 (Квітень). — С. 25.
Поради–відповіді кравчині на запитання читачок часопису щодо пошиття та модернізації одягу.
1015. Л.Б. [Лідія Бурачинська] Вечір народної ноші в Коломиї // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 9 (Травень). — С. 3–4.
Репортаж з показу народних жіночих костюмів 19 квітня 1936 р.
1016. Комета // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 9 (Травень). — С. 6.
Рекламне оголошення про заснування в кінці 1935 р. кооперативної текстильної фабрики «Комета».
1017. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Плетений пульвер // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 9 (Травень). — С. 11. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
1018. [Ірина Бонковська?] Модні новинки // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 9 (Травень). — С. 13.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.
1019. [Емілія Охримович]. [Ескізи та технічні описи моделей жіночих і дитячих суконь, прикрашених вишивкою] // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 9 (Травень). — С. 14–17.
1020. Опис моделей на аркуші кроїв // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 9 (Травень). — С. 21.
Технологічні описи виготовлення моделей жіночих і дитячих суконь та комплектів, лекала яких подано у вкладці–додатку до поточного номера.
1021. Модний poradnik [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька] // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 10 (Травень). — С. 9. — (З нашого досвіду).
Рубрика порад–відповідей модельєра–стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.
1022. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Пульвер із льняної волічки // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 10 (Травень). — С. 11. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
1023. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків] Низинна вишивка. Шовкова блузка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої

- культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 10 (Травень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1024. Вечір вишиваної сукні // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 10 (Травень). — С. 12.
Анонс показу авторських суконь, прикрашених українською вишивкою.
1025. Середня фахова жіноча школа СС. Василянок // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 11–12 (Червень). — С. 7.
Рекламна стаття про кравецьку школу.
1026. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Плетений пульвер / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 11–12 (Червень). — С. 17. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
1027. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Вишивана блюзка. Настільник із серветками [проекувала Арсенія С. ЧСВВ]. Подушка // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 11–12 (Червень). — С. 18–19. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1028. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)] Трохи перцю / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 11–12 (Червень). — С. 21.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.
1029. [Емілія Охримович]. Вишивка на пляжі // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 11–12 (Червень). — С. 22.
Ескізи та технічні описи моделей жіночого пляжного вбрання, прикрашеного вишивкою.
1030. [Емілія Охримович] На літнице // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 11–12 (Червень). — С. 23.
Ескізи та технічні описи моделей жіночого літнього вбрання, прикрашеного вишивкою.
1031. [Емілія Охримович] Спортові сукні // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 11–12 (Червень). — С. 24.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь в спортивному стилі, прикрашених вишивкою.
1032. [Емілія Охримович] На гарячі дні // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 11–12 (Червень). — С. 25.
Ескізи та технічні описи моделей дитячих суконь і комплектів, прикрашених вишивкою.
1033. Чапельська М. Українська народня вишивка / Гординська–Чапельська Мирослава // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 13–14 (Липень). — С. 8.
Культурологічна стаття про генезис української вишивки.
1034. Школа «Труду» // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 13–14 (Липень). — С. 9.
Рекламна стаття про школу кравецької спілки «Труд».
1035. [Павликовська, Ірина] Білля для немовлятка / І.П. // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 13–14 (Липень). — С. 14.

Технологічний опис виготовлення білизняних виробів для немовлят.

1036. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Пульвер на дротах // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 13–14 (Липень). — С. 19. — (Плетемо).

Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.

1037. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Живі ляльки // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 13–14 (Липень). — С. 20–21. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».

1038. Вечір вишиваної сукні // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 13–14 (Липень). — С. 22.

Репортаж з показу авторських моделей жіночого одягу, декорованих українською вишивкою, що відбувся 6 червня 1936 р. за підтримки «Української Захоронки» та Кооп. «У.Н.М.».

1039. [Емілія Охримович] Ще трохи вишивки // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 13–14 (Липень). — С. 22.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих літніх комплектів, оздоблених вишивкою.

1040. Вакації на пляжі // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 13–14 (Липень). — С. 23.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих літніх комплектів.

1041. На пляжу й сонце // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 13–14 (Липень). — С. 24.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих пляжних комплектів.

1042. [Емілія Охримович]. Літнє вбрання // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 13–14 (Липень). — С. 25.

Ескізи та технічні описи моделей дитячих літніх комплектів, прикрашених вишивкою.

1043. [Бонковська, Ірина (?)] Модні дрібнички // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 21.

Ескізи та технічні описи моделей дитячих літніх комплектів, прикрашених вишивкою.

1044. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків] Як вишивати заволіканням!: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 22–23. — (Ручні роботи).

1045. Практичне білля: [Ескізи та технічні описи моделей жіночої спідньої білизни] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 24.

1046. Дитяче білля: [Ескізи та технічні описи моделей дитячої спідньої білизни] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 25.

1047. Левинська І. Вечорі народної ноші: [Репортаж з показу жіночих народних костюмів у Чернівцях 29 червня 1936 р.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 17 (Вересень). — С. 5.

1048. Вечорі народної ноші: [Репортаж з показу жіночих народних костюмів у Яворові 28 червня 1936 р.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 17 (Вересень). — С. 5.

1049. Ривко, Маруся. У наших промисловців: Комета (Що пишуть про неї учениці дівочої школи ім. Шевченка): [Репортаж про відвідання текстильної фабрики «Комета»]/ за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 17 (Вересень). — С. 11.
1050. [Ірина Бонковська (?)]. Капеюшки: [Огляд тенденцій моди на жіночі головні убори] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 17 (Вересень). — С. 11.
1051. Л. [Лідія Бурачинська (?)]. Що є нового?: [Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 17 (Вересень). — С. 13.
1052. Пополудневі сукні: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих повсякденних суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 17 (Вересень). — С. 14.
1053. Підчеркнений стан: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих вовняних пальто] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 17 (Вересень). — С. 15.
1054. Коротші сукні: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих жіночих суконь у спортивному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 17 (Вересень). — С. 16.
1055. [Емілія Охримович]. Дитяче білля: [Ескізи та технічні описи моделей дитячих білизняних комплектів, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 17 (Вересень). — С. 17.
1056. Опис моделей на аркуші кроїв: [Технологічні описи виготовлення моделей дитячих білизняних комплектів, лекала яких подано у вкладці—додатку до поточного номера] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 17 (Вересень). — С. 21.
1057. [Марія (Міка) Бачинська—Зелена]. Чоловіча камізька: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 18 (Вересень). — С. 11. — (Плетемо).
1058. [Охримович—Рудницька Емілія]. Ручні роботи. Гуцульська вишивка. Вишивана блюзка: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 18 (Вересень). — С. 12–13. На фото: Емілія Охримович—Рудницька.
1059. Чи вмієте кравцювати! Блюзка. Дводільна суконка / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 19 (Жовтень). — С. 10–11. — (Форма для всіх).
- Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу швейних виробів різного асортименту (здебільшого жіночого та дитячого легкого одягу). Рубрика заснована у жовтні 1936 р. Первинна назва — «Форма для всіх». З листопада 1936 р. назву рубрики змінено на «Форми для всіх». Автор рубрики — очільниця кравецької майстерні кооперативу «Труд» — Емануїла (Еля) Новак-Олесницька.*
1060. Л. [Лідія Бурачинська (?)]. В царстві капелюхів: [Інтерв'ю з п. Бережницькою Оленою і п. Дозею, власницями крамниці жіночих капелюхів «Мак»] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 19 (Жовтень). — С. 13.

1061. Широкі вилоги: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих пальто з лацканами] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 19 (Жовтень). — С. 14.
1062. До школи й бюро: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь у діловому стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 19 (Жовтень). — С. 15.
1063. Під вечір: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 19 (Жовтень). — С. 16.
1064. [Ескізи та технічні описи моделей дитячих повсякденних суконок] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 19 (Жовтень). — С. 17.
1065. Купуємо тканини: [Огляд тенденцій моди на текстильні матеріали] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 20 (Жовтень). — С. 9.
1066. Блюзка–касак / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 20 (Жовтень). — С. 10. — (Форма для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу швейних виробів різного асортименту (здебільшого жіночого та дитячого легкого одягу). Рубрика заснована у жовтні 1936 р. Первинна назва — «Форма для всіх». З листопада 1936 р. назву рубрики змінено на «Форми для всіх». Автор рубрики — очільниця кравецької майстерні кооперативу «Труд» — Емануїла (Еля) Новак-Олесницька.
1067. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Суконка на дротах: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 20 (Жовтень). — С. 11. — (Плетемо).
1068. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків, Охримович-Рудницька Емілія]. Ручні роботи. Образи на хоругви. Настільник і подушка: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 20 (Жовтень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
1069. Л.Б. [Бурачинська Лідія]. Весільні вінки: [Культурологічна стаття з історії жіночого весільного головного убору] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С. 5.
1070. Суконка з штанцями. Гарсонка з вовняного матеріалу або фланелі / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С. 10–11. — (Форма для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу швейних виробів різного асортименту (здебільшого жіночого та дитячого легкого одягу). Рубрика заснована у жовтні 1936 р. Первинна назва — «Форма для всіх». З листопада 1936 р. назву рубрики змінено на «Форми для всіх». Автор рубрики — очільниця кравецької майстерні кооперативу «Труд» — Емануїла (Еля) Новак-Олесницька.
1071. Тіна. З листів до Редакції / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С. 10. — (Форма для всіх).
Лист читачки із схвальними коментарями рубрики «Форма для всіх».

1072. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Берет, шалик і рукавички: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С. 12. — (Плетемо).
1073. Гльорія. Листопад у моді: [Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С. 13.
1074. Для старших пань: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих вовняних суконь для жінок старшої вікової групи] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С. 14.
1075. Рясування й закладки: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь із ефектом «плісе» та складками] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С. 15.
1076. [Емілія Охримович]. [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь і комплектів, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С. 16–17.
1077. Покази народної ноші: [Репортаж з показу моделей українського народного костюма у м. Долина] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 22 (Листопад). — С. 5.
1078. Сорочка до народного строю / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 22 (Листопад). — С. 10. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1079. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена] Хлопяче вбрання і шапочка: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 22 (Листопад). — С. 11. — (Плетемо).
1080. [Емілія Охримович (?)]. Ручні роботи. Вовняні блузки, прикрашені вишивкою [Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 22 (Листопад). — С. 12.
1081. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Мережки. Мережаний обрус: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 22 (Листопад). — С. 13. — (Ручні роботи).
1082. Чапельська М. [Гординська–Чапельська Мирослава]. Вечір народної ноші у Львові: [Репортаж з показу моделей українського народного костюма 4 грудня 1936 р. у «салі Театру Ріжнородностей»] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С. 7.
1083. Вечірня сукня. Зимовий шляфрок / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С. 10–11. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1084. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Светрик із волічки Ангора: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С. 12. — (Плетемо).
1085. Деша з Парижа: [Фотозамітка про тенденції паризької моди] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С. 13.
1086. [Емілія Охримович]. [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь і комплектів, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С. 14.
1087. [Емілія Охримович]. [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь і комплектів у спортивному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С. 15.
1088. [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь у діловому стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С. 16.
1089. [Ескізи та технічні описи моделей підліткових повсякденних суконок] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С. 17.
1090. Лещетарський костюм / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 24 (Грудень). — С. 10. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1091. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Плетені светри й гарсонки: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 24 (Грудень). — С. 11. — (Плетемо).
1092. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Капа на ліжку. Завіски на вікна: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1936. — № 24 (Грудень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).

1937, номери № 1–24:

1093. Карнавал іде: [Огляд тенденцій моди на жіночі ансамблі вечірнього одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 1 (Січень). — С. 7.
1094. Сукня в трьох видах: вечірня, пополуднева або домашня / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 1 (Січень). — С. 10. — (Форми для всіх. Ч. 922).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1095. Блузка–касак / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 1 (Січень). — С. 11. — (Форми для всіх. Ч. 923).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1096. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Жіночий комплет: капелюх, шалик і рукавички: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 1 (Січень). — С. 13.
1097. [Ескізи та технічні описи моделей жіночих вечірніх та святкових суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 1 (Січень). — С. 14–17.
1098. Сама шию. Повний курс кравецького крою: [Рекламне оголошення посібника для кравців] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 1 (Січень). — С. 21.
1099. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Чоловічий светер: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 2 (Січень). — С. 12.
1100. Комплет вишиваних церковних ризів / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 2 (Січень). — С. 13. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу швейних виробів різного асортименту.
1101. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Вишиваний комплет: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 2 (Січень). — С. 14. — (Ручні роботи).
1102. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Волинський обрус: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 2 (Січень). — С. 15. — (Ручні роботи).
1103. [Сташків Евдокія (школа СС. Василянок)]. Ручні роботи. Волинський обрус: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 2 (Січень). — С. 16. — (Ручні роботи).
1104. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Блузка–касак: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 2 (Січень). — С. 17. — (Ручні роботи).
1105. Ляшецька, Ольга. Слово про народню ношу: [Культурологічна стаття з історії бойківського жіночого костюма] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 3 (Лютий). — С. 5–6.
1106. На зимові вечорі: [Практична стаття про виготовлення текстильних виробів домашнього вжитку з лоскутів тканин] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 3 (Лютий). — С. 7.
1107. Нічна сорочка. Піжама / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 3 (Лютий). — С. 10–11. — (Форми для всіх. Ч. 924–925).

Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1108. С. Ревія мод: [Ілюстрований світлинами репортаж з показу моделей жіночого одягу (25 січня 1937 р. у «салі Театру Ріжнородностей»), виконаних кравецькою майстернею «Труд» та доповнених аксесуарами фірм «Міка», «Мак», «Хром», «Глушевський», «Базар», «Гаврисевичева»] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 3 (Лютий). — С. 12.
1109. Л. [Лідія Бурачинська]. Дещо про білля: [Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди жіночої спідньої білизни] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 3 (Лютий). — С. 13.
1110. Весняні костюми: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих ділових костюмів і комплектів спідньої білизни] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 3 (Лютий). — С. 14.
1111. Вже можна мріяти про весну: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих і плащів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 3 (Лютий). — С. 15.
1112. До прятання: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь і халатів для домашньої роботи] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 3 (Лютий). — С. 16.
1113. Домашній одяг: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих домашніх суконь і халатів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 3 (Лютий). — С. 17.
1114. Вишиваний тридільний комплет / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 4 (Лютий). — С. 13. — (Форми для всіх. Ч. 926).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1115. Охримович М. Ручні роботи. Як вишивати фелон?; Настільник на підставку під Євангеліє; Проект на вишивані хоругви: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 4 (Лютий). — С. 14–15. — (Ручні роботи).
1116. Морачевська, Марія. Ручні роботи. Полтавське вирізування: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 4 (Лютий). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
1117. Суконка до першого Причастя / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 10. — (Форми для всіх. Ч. 927).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1118. Літня суконка з льняного полотна, прикрашена вишивкою і мережкою / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 11. — (Форми для всіх. Ч. 928).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1119. Показ народньої ноші в Канаді: [Ілюстрований репортаж з показу стилізованих українських народних костюмів у Народному Домі в Торонто 3 грудня 1936 р. (переклад з «The Evening Telegram»)] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 12.
1120. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; Що нового весною?: [Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 13.
1121. Стебни й американські замки: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих демісезонних пальто і костюмів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 14.
1122. Дзвонівий крій: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих демісезонних пальто] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 15.
1123. Підчеркнений стан: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих демісезонних пальто і костюмів в спортивному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 16.
1124. Тричвертеві комплекти: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих плащів і костюмів в спортивному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 17.
1125. Англійські костюми: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих костюмів в англійському стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 18.
1126. Дитячі нагортки: [Ескізи та технічні описи моделей дитячих плащів і комплектів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 19.
1127. [Емілія Охримович (?)]. Блюзки до костюмів: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 20.
1128. [Емілія Охримович (?)]. Блюзки до костюмів: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 20.
1129. [Емілія Охримович (?)]. Суконки до першого Причастя: [Ескізи та технічні описи моделей дитячих суконь, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С. 21.
1130. Сорочка до народнього строю для малої дівчинки / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 6 (Березень). — С.12. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкрюювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1131. Уна. [Уляна Старосольська]. Підсумки карнавалу: [Ілюстрований світлинами репортаж про карнавальні святкування] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал

- для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 6 (Березень). — С. 13,20.
1132. Борисевич, Олена. Ручні роботи. Настільник із ріжними серветками. Обрус на округлий стіл: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 6 (Березень). — С. 14–15.
1133. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Нова мережка. Вишивані хусточки. Вишивана сорочка: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 6 (Березень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
1134. Кошик із панчохами: [Стаття про метод «ресайклінгу» панчіх та шкарпеток] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 6 (Березень). — С. 18.
1135. Плащ із яворівської мальованки / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С. 10. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1136. Дводільна суконка для 8-літньої дівчинки / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С. 11. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1137. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; Дещо про костюми: [Стаття з теорії стилю і моди] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С. 13.
1138. Короткі жакети: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих весняних комплектів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С. 14.
1139. Дзвонівий крій: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С. 15.
1140. Квітчасті мотиви: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих комплектів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С. 16.
1141. На пополудне: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих костюмів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С. 17.
1142. Блузки до костюмів: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С. 18.
1143. Для нашої дівчорки: [Ескізи та технічні описи моделей дитячих та підліткових суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С. 19.
1144. [Охримович, Емілія]. [Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз і тунік, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання

- домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С. 20–21.
1145. Л.Б. [Лідія Бурачинська]. З імпрез. Вечір весняних танків і мельодій: [Репортаж з показу моделей жіночого одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 8 (Квітень). — С. 12.
1146. Тричвертевий плащ і з полотна, прикрашений вишивкою / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 8 (Квітень). — С. 13. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1147. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Настільник із полтавським узором. Вишивана апашка: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 8 (Квітень). — С. 14–15. — (Ручні роботи).
1148. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Вишивані серветки: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 8 (Квітень). — С. 16. — (Ручні роботи).
1149. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Елегантне болерко. Вишивана гарсонка: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 8 (Квітень). — С. 17. — (Ручні роботи).
1150. Гургула, Ірина. Українська народня ноша: [Культурологічна стаття з історії українського костюма] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 6–7.
1151. М.Ч. [Гординська–Чапельська Мирослава]. Від Єгипту до Бідермаєра: [Репортаж з показу історичних костюмів ученицями фахової школи С.С. Василянок 9 квітня 1937 р. в «салі Народного Дому»] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 10.
1152. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Елегантна блюзка з волічки «Амарраліс»: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 13.
1153. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; Льон і ще раз льон!: [Репортаж з показу моделей жіночого одягу, виготовлених із льняних тканин. Показ влаштовано 18 квітня 1937 р. Львівською Палатою Промисловою, відділом Східних Торгів та варшавським кравецьким підприємством «Ініціатива»] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 15.
1154. Вбраннячко для хлопчика від 6–8 літ, прикрашене вишивкою / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 16. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1155. Літня суконка у двох видах / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 17. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1156. [Сташків Евдокія (школа СС. Василянок)]. Ручні роботи. Вишивана сервета: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 18. — (Ручні роботи).
1157. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Вишивані торбинки: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 19. — (Ручні роботи).
1158. Мечникова Н., Целевич О. Таблиця взорів. Ч.6. Вишивана блюзка (взір ч.9): [Додаток до номера з проектами одягу, декорованого вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 20.
1159. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Таблиця взорів. Ч.6. Вишивана сорочка. Сервета. Вишивана доріжка: [Додаток до номера з проектами одягу і елементів домашнього текстилю, декорованих вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 20–21.
1160. [Емілія Охримович (?)]. Дзвоновий крій: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих костюмів, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 22.
1161. [Емілія Охримович (?)]. Короткі жакети: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих костюмів, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 23.
1162. [Емілія Охримович (?)]. Вишивані сукні: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 24.
1163. [Емілія Охримович (?)]. Вишивані комплекти: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих комплектів, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 25.
1164. Полотнянки: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь у спортивному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 26.
1165. Мережки й стебнівки: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь у спортивному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 27.
1166. Полотно — остання мода: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь у спортивному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 28.

1167. Квітчасті матеріали: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь у романтичному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 9–10 (Травень). — С. 29.
1168. Яблонська С. Кілька рад Кльодіни: [Стилістичні та іміджетворчі рекомендації для жінок з Юнанфу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С. 7–8.
1169. Дитячий плащик / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С. 10. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1170. Літня суконка з шовку імпріме або іншого тонкого матеріалу / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С. 11. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1171. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Візитова блузка: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С. 12.
1172. Л. [Лідія Бурачинська]. Думки про літо: [Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С. 13.
1173. [Емілія Охримович (?)]. Рагляновий крій: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих літніх суконь, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С. 14.
1174. [Емілія Охримович (?)]. Короткі рукави: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих літніх суконь, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С. 15.
1175. [Емілія Охримович (?)]. На сонце і пляжу: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих пляжних суконь, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С. 16.
1176. [Емілія Охримович (?)]. Вишивані полотнянки: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих полотняних суконь, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С. 17.
1177. Народня ноша на Волині: [Ілюстрована світлинами замітка про доцільність проведення показу моделей українського жіночого костюма з волинського регіону] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 12 (Червень). — С. 4. На фото: Любов Лобачевська, Харитя Кононенко.
1178. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Літня блузочка: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 12 (Червень). — С. 12.

1179. Тенісова суконка, прикрашена вишивкою / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 12 (Червень). — С. 13. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1180. Ручні роботи. Волинська блюзка: [Проект декорування народної жіночої блузи за волинським зразком] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 12 (Червень). — С. 14. — (Ручні роботи).
1181. Ручні роботи. Конкурс вишиваної блюзки: [Звіт про результати конкурсу, влаштованого кооперативом «Труд». Жюрі: інж. Рудакевич, Павликовська, Бонковська, Бурачинська] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 12 (Червень). — С. 14. — (Ручні роботи).
1182. Канюка, Леся. Ручні роботи. Вирізнена блюзка: [Проект виконання жіночої народної блузки, прикрашеної заліщицьким візерунком] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 12 (Червень). — С. 15. — (Ручні роботи).
1183. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Цікава мережка. Вишивана сукня: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 12 (Червень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
1184. Гургула І. Українська народня ноша: [Культурологічна стаття з історії української чоловічої сорочки] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 13–14 (Липень). — С. 8.
1185. Пляжовий плащ з мальованки / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 13–14 (Липень). — С. 14. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1186. Домашня суконка / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 13–14 (Липень). — С. 15. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1187. Літо на біло: [Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 13–14 (Липень). — С. 17.
1188. [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]. Камізелька без рукавів: [Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 13–14 (Липень). — С. 18.
1189. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи на сітці. Сіткове накривало: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 13–14 (Липень). — С. 19. — (Ручні роботи).
1190. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків, Охримович, Емілія]. Ручні роботи. Густо вишивана подушка. Чепурний киптарик: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і

декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 13–14 (Липень). — С. 20–21. — (Ручні роботи).

1191. На спортову площу: [Ескізи, світлини та технічні описи моделей жіночих літніх суконь у спортивному стилі, запозичені з німецьких журналів мод] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 13–14 (Липень). — С. 22.
1192. Полотно і піка: [Ескізи, світлини та технічні описи моделей жіночих літніх суконь та комплектів у спортивному стилі, запозичені з німецьких журналів мод] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 13–14 (Липень). — С. 23.
1193. На соняшні дні: [Ескізи та технічні описи моделей дитячих літніх суконь та комплектів, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 13–14 (Липень). — С. 24–25.
1194. Вишивкові імпрези: [Репортаж з показу моделей вишиваних жіночих суконь, організованих на початку червня 1937 р. «Союзом Українок» у Самборі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 13–14 (Липень). — С. 24.
1195. Приписовий шкільний мундурок для середніх шкіл / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 12. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1196. Шкільний плащик (фартух) / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 13. — (Форми для всіх).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1197. Дещо про чоловічу моду: [Стилістичні рекомендації для чоловіків] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 13.
1198. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Вишиваний обрус. Настільник із серветками. Подушка: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 14–15. — (Ручні роботи).
1199. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Дві доріжки: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 16. — (Ручні роботи).
1200. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. З нашого досвіду: [Замітка–відповідь на читацький запит про «мальованку» – набивну тканину з Бойківщини і Яворівщини] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 16.

1201. Модні новинки: [Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 17.
1202. Домашнє вбрання: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих домашніх суконь і халатів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 18.
1203. Модерне білля: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих комбінацій та нічних сорочок] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 19, 21.
1204. Вже час подумати про тепліше вбрання для нашої дітвори: [Ескізи та технічні описи моделей дитячих суконок та комплектів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 20.
1205. Ширлі Темпл заводить моду в дитячому вбранні: [Світлини і технічні описи моделей суконок від голлівудської кіноакторки Ширлі Темпл] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 21.
1206. З прогулькою: [Стилістичні поради щодо формування гардеробу для літнього відпочинку] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 21.
1207. Осіння несподіванка: [Оголошення про розіграш хутра, взуття та косметики із зазначенням провідних львівських виробників] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. зворот титулу.
1208. Гургула І. Українська народня ноша: [Культурологічна стаття з історії запаски або «горботки» – поясного виробу українського жіночого костюма] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. 3–5.
1209. Гарсонка для студенток вищих шкіл з тонкого вовняного матеріалу / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. 10. — (Форми для всіх. Ч. 942).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1210. Суконка для дівчинки від 8 до 12 літ з короткими та довгими рукавами / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. 11. — (Форми для всіх. Ч. 943).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1211. Осінні новини: [Ілюстрований огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. 13.
1212. Дополуденві сукні: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих осінніх суконь в діловому стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. 14.
1213. Пополуденві сукні: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих осінніх суконь в романтичному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для

- плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. 15.
1214. Осінні костюми: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих демісезонних костюмів у спортивному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. 16.
1215. Осінні плащі: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих демісезонних і зимових пальто у спортивному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. 17.
1216. До школи і бюро: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих демісезонних суконь у спортивному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. 18–19.
1217. Домашні сукні: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь для домашньої роботи] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. 20.
1218. Блузки й спідниці: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз та спідниць в діловому стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С. 21.
1219. Елегантна суконка з вовняного матеріалу / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 18 (Вересень). — С. 13. — (Форми для всіх. Ч. 944).
- Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.*
1220. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Комплет церковних риз: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 18 (Вересень). — С. 14–17. — (Ручні роботи).
1221. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Оригінальні подушки: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 18 (Вересень). — С. 17. — (Ручні роботи).
1222. Суконка для дівчинки 10, 12 і 14 літ / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С. 10. — (Форми для всіх. Ч. 945).
- Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.*
1223. Візитова сукня з легкої колірної вовни / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С. 11. — (Форми для всіх. Ч. 946).
- Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.*
1224. А що з капелюшками?: [Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди на жіночі головні убори] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання

- домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С. 13.
1225. Підчеркнені рамена: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь в діловому стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С. 14.
1226. Колірові апашки: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь в діловому стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С. 15.
1227. Дзвоніві спідниці: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь в романтичному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С. 16.
1228. Вузький стан: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С. 17.
1229. До костюмової спіднички: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз в діловому стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С. 18.
1230. Елегантні блюзки: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз в романтичному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С. 19.
1231. Святкове вбрання: [Ескізи та технічні описи моделей святкових костюмів та суконок для дівчат та хлопців молодшого шкільного віку] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С. 20.
1232. Зимові нагортки: [Ескізи та технічні описи моделей пальто для дівчат молодшого і середнього шкільного віку] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С. 21.
1233. З Союзу Українок Канади: [Стаття про діяльність Союзу Українок Канади в ділянці відродження українського народного костюма] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 20 (Жовтень). — С. 2.
1234. Вовняна блюзка, прикрашена вишивкою / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 20 (Жовтень). — С. 13. — (Форми для всіх).
- Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.*
1235. Модний poradnik [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 20 (Жовтень). — С. 13. — (З нашого досвіду).
- Рубрика порад-відповідей модельєра-стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.*
1236. Борисевич, Ольга. Ручні роботи. Полтавське вирізування: настільник: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 20 (Жовтень). — С. 14–15.
1237. [Емілія Охримович (?)]. Вишиване вбрання (домашня сукня з темносинього даментуху; вовняна блюзка вишневої краски; вишивана торбинка): [Постійна рубрика з проектами

- виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 20 (Жовтень). — С. 16–17.
1238. Мереживо: [Практична стаття про стилістичне застосування мережива у моделях жіночого вбрання] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 11.
1239. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Вишивані блюзки. Вишивані обруси: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 14–17. — (Ручні роботи).
1240. Орися. [Ірина (Орися) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; Пополудні й увечорі: [Ілюстрований світлиною огляд тенденцій моди на вечірні сукні] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 19.
1241. Вбрання для хлопчика 6–8 літ / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 20. — (Форми для всіх. Ч. 948).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1242. Візитова суконка з тонкої вовни / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 21. — (Форми для всіх. Ч. 949).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1243. Легкі морщення: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь в романтичному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 22.
1244. Вставки й камізелки: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих повсякденних суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 23.
1245. Рясні дзвони: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь у романтичному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 23.
1246. Мереживо запанувало: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих шовкових коктейльних суконь] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 25.
1247. Вечірні сукні все ще довгі: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь у романтичному стилі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 26.
1248. Квіти й гапти: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь, гаптованих золотими армованими нитками] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 27.

1249. Святкове вбрання: [Ескізи та технічні описи моделей святкових суконок для дівчаток 4, 8, 12 років] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 28.
1250. [Ескізи та технічні описи моделей жіночих домашніх суконь і халатів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 21–22 (Листопад). — С. 29.
1251. Л.Б. [Лідія Бурачинська]. Вечір народної ноші: [Анонс показу моделей українського жіночого костюма] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 23 (Грудень). — С. 3.
1252. Модний порадишник [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 23 (Грудень). — С. 10. — (З нашого досвіду).
Рубрика порад–відповідей модельєра–стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.
1253. Вже близько мясниці...: [Інтерв'ю з модельєром кравецької майстерні «Труд» Елею Олесницькою про тенденції моди у сезоні осінь–зима 1937] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 23 (Грудень). — С. 11.
1254. Теплий шляфрочок, обведений шовковим шнуром / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 23 (Грудень). — С. 12. — (Форми для всіх. Ч. 950).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1255. Вечірня суконка спортивного крою з короткими рукавами / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 23 (Грудень). — С. 12. — (Форми для всіх. Ч. 951).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1256. [Емілія Охримович (?)]. Двокий матеріал: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь, оздоблених художньою гладдю] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 23 (Грудень). — С. 14.
1257. [Емілія Охримович (?)]. Колірові лямівки: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь з гаптованими підбортами, манжетами, клапанами кишень] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 23 (Грудень). — С. 15.
1258. [Емілія Охримович (?)]. Вишивки увечорі: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь, гаптованих золотими армованими і шовковими нитками] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 23 (Грудень). — С. 16.
1259. [Емілія Охримович (?)]. Срібло й пацьорки: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь, гаптованих золотими армованими нитками та намистинами] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 23 (Грудень). — С. 17.
1260. [Лідія Бурачинська]. Що перед нами?: [Редакційна стаття з планами роботи редакції 1938 р.] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 24 (Грудень). — С. 1.

1261. Л.Б. [Лідія Бурачинська]. Ще про вечір народньої ноші: [Анонс показу моделей українського жіночого міщанського костюма] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 24 (Грудень). — С. 5.
1262. Модний poradnik [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 24 (Грудень). — С. 10. — (З нашого досвіду).
Рубрика porad-відповідей модельєра-стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.
1263. Сукня для майбутньої мами / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 24 (Грудень). — С. 11. — (Форми для всіх. Ч. 952).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1264. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Настільники. Бойківські взори: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 24 (Грудень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
1265. [Емілія Охримович (?)]. Ручні роботи. Дитяче вбрання: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 24 (Грудень). — С. 14. — (Ручні роботи).
1266. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Портієри: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 24 (Грудень). — С. 15. — (Ручні роботи).

1938, номери № 1–24:

1267. О.З. [Осипа Заклинська]. Сама шию —повний курс жіночого крою: [Рецензія на посібник для кравчинь; авт. Цьокан А., ілюст. Сайовська Я. (кооп. «Труд»), вид. «Батьківщина»] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 1 (Січень). — С. зворот титулу.
1268. Півстилева вечірня суконка з тафти / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 1 (Січень). — С. 12. — (Форми для всіх. Ч. 953).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1269. [Осипа Остаповичева (?)]. Що нового в чоловічій моді?: [Огляд тенденцій моди для чоловіків] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 1 (Січень). — С. 12.
1270. [Осипа Остаповичева (?)]. Модні дрібниці: [Ілюстрований огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 1 (Січень). — С. 13. На фото: К.В. Гвоздецька та І. Шухевич у сукнях з майстерні О.Остаповичевої.
1271. [Емілія Охримович (?)]. Полтавський гапт. Вишивка пополудні: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових коктейльних суконь, гаптованих золотими армованими і шовковими нитками] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для

- плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 1 (Січень). — С. 14–15.
1272. [Емілія Охримович (?)]. Вишивка увечорі. Все ще довгі сукні: [Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових коктейльних суконь, гаптованих золотими армованими і шовковими нитками] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 1 (Січень). — С. 16–17.
1273. Л.Б. [Лідія Бурачинська]. Вечір народної ноші: [Редакторська замітка] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 2 (Січень). — С. 7.
1274. [Осипа Остаповичева (?)]. Модні дрібнички: [Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди на аксесуари та декоративні прикраси на жіночому одязі] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1937. — № 2 (Січень). — С. 12. На фото: моделі, виконані в майстерні О.Остаповичевої.
1275. Коронкова блузка на вечір / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 2 (Січень). — С. 13. — (Форми для всіх. Ч. 954).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкрюювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1276. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Подільська подушка низько. Серветки: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 2 (Січень). — С. 14–15. — (Ручні роботи).
1277. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. Ручні роботи. Вишивки у церкві: [Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 2 (Січень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
1278. Гургула І. Українська народна ноша: [Культурологічна стаття з історії верхнього одягу, як елементу українського народного костюма] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 3 (Лютий). — С. 4–5.
1279. Л.Б. [Лідія Бурачинська]. По ревії моди: [Репортаж з передкарнавального показу моделей жіночого одягу від модельєрки Елі Олесницької] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 3 (Лютий). — С. 6.
1280. Сорочка денна, прикрашена мереживом або вишивкою / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 3 (Лютий). — С. 11. — (Форми для всіх. Ч. 955).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкрюювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1281. Комбінація під сукню, прикрашена гаптом або вишивкою / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 3 (Лютий). — С. 11. — (Форми для всіх. Ч. 955-а).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкрюювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1282. Нічна сорочка / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 3 (Лютий). — С. 11. — (Форми для всіх. Ч. 956).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1283. [Емілія Охримович (?)]. Проекти до таблиці взорів на окладинці: [Ескізи жіночого та дитячого одягу і домашнього текстилю, прикрашені вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 3 (Лютий). — С. 12. — (Ручні роботи).
1284. Модний poradник [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 3 (Лютий). — С. 12. — (З нашого досвіду).
Рубрика porad-відповідей модельєра-стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.
1285. Мак. Нові капелюшки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 3 (Лютий). — С. 13.
Огляд тенденцій моди жіночих головних уборів від п. Олени Бережницької і п. Дозі, власниць крамниці жіночих капелюхів «Мак».
1286. [Фотографії та технічні описи моделей жіночих костюмів та верхнього одягу] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 3 (Лютий). — С. 14–17.
1287. Стефа Стадниківна у Львові / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 4 (Лютий). — С. 1.
Фотографії, на яких Стефанія Стадник позує у сукнях модельєрки Елі Олесницької.
1288. 3 березня вечір народньої ноші! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 4 (Лютий). — С. 7.
Оголошення про показ моделей українського народного костюма.
1289. Блюзка, вишивана скісно / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 4 (Лютий). — С. 12. — (Форми для всіх. Ч. 957).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1290. [Фотографії та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь, виготовлених у кравецькій майстерні «Труд»] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 4 (Лютий). — С. 13.
1291. [Емілія Охримович] [Ескізи жіночих суконь та костюмів, прикрашених вишивкою] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 4 (Лютий). — С. 14–15.
1292. [Кромпець-Морачевська М., Сташків Е.] Доріжка. Вишиваний комплет до дитячої кімнати / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 4 (Лютий). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1293. Суконка для дівчинки 6–10 літ із легкого матеріялу, прикрашена вишивкою / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С. 10. — (Форми для всіх. Ч. 957).

Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1294. Літній комплет із полотна / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С. 11. — (Форми для всіх. Ч. 958).

Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1295. [Фотографії та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь, виготовлених у кравецькій майстерні «Труд»] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С. 12.

1296. [Фотографії та технічні описи моделей жіночих демісезонних костюмів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С. 13–14.

1297. Плащі й нагортки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С. 15.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих демісезонних костюмів і пальт.

1298. Високі пояси / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С. 16.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь.

1299. Взористі матеріяли / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С. 17.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь.

1300. Молодеча силуетка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С. 18.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь у спортивному і романтичному стилі.

1301. Гладкий крій / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С. 19.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь у спортивному і романтичному стилі.

1302. Завивані сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С. 20.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь у спортивному і романтичному стилі.

1303. Дитяча гардероба / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С. 21.

Ескізи моделей суконок для дівчаток дошкільного віку.

1304. [Лідія Бурачинська (?)] Четвертий вечір народньої ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 6 (Березень). — С. 1–3. На фото: Іванна Софронів-Левицька, Марія Прокопович, Оксана Дрогомирецька, Марія Цегелик, Олена Шепарович.

Ілюстрований світлинами репортаж з показу моделей жіночого українського костюма.

1305. Полтавська корсетка / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 6 (Березень). — С. 12. — (Форми для всіх. Ч. 959).

Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1306. [Лідія Бурачинська (?)] Творім українську моду / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 6 (Березень). — С. 13. На фото: М. Чапельська.
Ілюстрована світлиною сатаття про розвиток української моди.
1307. Модний poradник [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 6 (Березень). — С. 13. — (З нашого досвіду).
Рубрика porad-відповідей модельєра-стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.
1308. [Емілія Охримович (?)] Вишиваймо на літо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 6 (Березень). — С. 14.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих літніх суконь, прикрашених вишивкою.
1309. [Емілія Охримович (?)] Біле сукно й сирий шовк / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 6 (Березень). — С. 15.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих літніх суконь і комплектів, прикрашених вишивкою.
1310. [Емілія Охримович (?)] Полотняна суконка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 6 (Березень). — С. 16.
Ескіз та технічний опис моделі суконки для дівчини-підлітка, прикрашеної вишивкою.
1311. Проекти до таблиці взорів / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 6 (Березень). — С. 17. — (Ручні роботи).
Ескізи та технічні описи візерунків для декорування вишивкою кухонного комплекту серветок.
1312. І.П. [Павликовська, Ірина]. Обласні вечорі народньої ноші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С. 4–5.
Репортаж з показу моделей жіночого українського костюма з різних регіонів Зах. України.
1313. Д.К. [Дашеничева, Катерина] З весняного ярмарку в Ляйпцігу (власна кореспонденція з Берліна) / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С. 6.
Репортаж з ярмарку з оглядом нових моделей жіночого одягу.
1314. Суконка для дівчинки прикрашена на рукавцях маншетах і комірчику вишивкою / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С. 10. — (Форми для всіх. Ч. 960).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1315. Літня суконка з легкого матеріалу / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С. 11. — (Форми для всіх. Ч. 961).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1316. [Фотографії та технічні описи моделей жіночих демісезонних костюмів] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С. 12–15.
1317. Струнка лінія / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С. 16.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих демісезонних суконь та комплектів.

1318. Всюди імпріме / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С. 17.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь з тканини «імпріме».
1319. Легка вовна й шовк / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С. 18–19.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь.
1320. Довкруги костюма / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С. 20.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз для ділового костюма.
1321. [Ескізи та технічні описи моделей дитячого одягу для дошкільнят] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С. 21.
1322. Гургула І. Українська народня ноша / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 8 (Квітень). — С. 3–4.
Культурологічна стаття з історії українського костюма.
1323. Літній комплет: суконка і болерко з яворівської або бойківської мальованки / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 8 (Квітень). — С. 9. — (Форми для всіх. Ч. 962).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1324. [Емілія Охримович (?)]. Проекти взорів на окладинці / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 8 (Квітень). — С. 10. — (Ручні роботи).
Ескізи та технічні описи моделей жіночих коктейльних суконь, прикрашених вишивкою, схема якої заверстана на кінцевій шпальті.
1325. [Емілія Охримович (?)]. Примінюймо взори зі снятинщини / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 8 (Квітень). — С. 11. — (Ручні роботи).
Ескізи та технічні описи моделей жіночих коктейльних суконь, прикрашених вишивкою.
1326. [Емілія Охримович (?)] Вишивка для наших дівчаток / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 8 (Квітень). — С. 12. — (Ручні роботи).
Ескізи та технічні описи моделей дитячих суконь та комплектів, прикрашених вишивкою.
1327. Стилізуймо наше вбрання / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 8 (Квітень). — С. 12. — (Ручні роботи).
Анонс показу моделей жіночого одягу, виготовлених за проектами Мілі (Емілії) Охримович, Марії Морачевської, Софії Вальницької, інж. Стефанії Базюк.
1328. Вбраннячко для хлопчика, від 4 до 6 літ, вовняні штягята й зефірова блюзочка / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 9 (Травень). — С. 10. — (Форми для всіх. Ч. 963).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1329. Вишивана сукня з ясного крепону або шовку до прання / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання

- домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 9 (Травень). — С. 11. — (Форми для всіх. Ч. 964).
- Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкрюювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.*
1330. О. [Орися (?)]. На весняне сонце / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 9 (Травень). — С. 12–14.
- Огляд тенденцій моди, ілюстрований світлинами з німецького журналу «Die Dame».*
1331. Примінення вишивки / Стефанія Базюк, Софія Вальницька, Марія Кромпець-Морачевська, Міля (Емілія) Охримович // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 9 (Травень). — С. 15.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь, оздоблених вишивкою.*
1332. Ніжні імпріме / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 9 (Травень). — С. 16.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь в романтичному стилі, виготовлених з набивної тканини.*
1333. Широкі кльоші / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 9 (Травень). — С. 17.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь в романтичному стилі, виготовлених з набивної тканини.*
1334. Широкі пояси / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 9 (Травень). — С. 18.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь в романтичному стилі, виготовлених з набивної тканини.*
1335. Літні комплекти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 9 (Травень). — С. 19.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих комплектів у романтичному стилі.*
1336. До школи й бюро/ за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 9 (Травень). — С. 20.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих повсякденних суконь, виготовлених з набивної тканини.*
1337. Гострі вирізи / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 9 (Травень). — С. 21.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих повсякденних суконь.*
1338. Вишивана суконка з полотна / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 10 (Травень). — С. 9. — (Форми для всіх. Ч. 965).
- Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкрюювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.*
1339. Проекти до таблиці взорів ч. II / Стефанія Базюк, Софія Вальницька, Марія Кромпець-Морачевська, Емілія Охримович // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 10 (Травень). — С. 10.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь, оздоблених вишивкою.*
1340. Колірові пояски / Стефанія Базюк, Софія Вальницька, Марія Кромпець-Морачевська, Міля (Емілія) Охримович // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 10 (Травень). — С. 11.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь, оздоблених вишивкою.

1341. Чижевич С. Показ української моди (частина реферату на показі української моди дня 8 травня) / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 10 (Травень). — С. 13. На фото: Таня Яросевич, Марта Садовська.

Доповідь про принципи організації львівських показів мод кооп. «У.Н.М.», Мілією Охримович, інж. Стефанією Рудакевич, М. Морачевською . — С. Вальницькою та майстернею «Труд».

1342. Гургула І. Українська народня ноша. Окриття голови у чоловіків / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 11–12 (Червень). — С. 8–9.

Культурологічна стаття з історії українського народного головного убору.

1343. Оріся. [Ірина (Оріся) Смаль-Стоцька-Луцька (?)] Вказівки на літо / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 11–12 (Червень). — С. 18–19. На фото: Марта Садовська, Рена Яросевич, Міка Дрогомирецька (власниця салону капелюхів «Міка»).

Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.

1344. [Фотографії та технічні описи моделей жіночих демісезонних костюмів і пальто] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 11–12 (Червень). — С. 20–21.

1345. Шорти з мальованки / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 11–12 (Червень). — С. 22. — (Форми для всіх. Ч. 966).

Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1346. Пляжові дрібнички / Стефанія Базюк, Софія Вальницька, Марія Кромпець-Морачевська, Міля (Емілія) Охримович // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 11–12 (Червень). — С. 23.

Ескізи та технічні описи моделей аксесуарів до жіночого літнього одягу.

1347. Мальованка на пляжу / Стефанія Базюк, Софія Вальницька, Марія Кромпець-Морачевська, Міля (Емілія) Охримович // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 11–12 (Червень). — С. 24–25.

Ескізи та технічні описи моделей жіночого пляжного одягу.

1348. Широкі спіднички / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 11–12 (Червень). — С. 26.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь.

1349. Квітки й смужки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 11–12 (Червень). — С. 27.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь.

1350. Літні комплекти / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 11–12 (Червень). — С. 28.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь.

1351. Практичний крій / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 11–12 (Червень). — С. 29.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь.

1352. [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька] Спідниця–штани / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 13–14 (Липень). — С. 22. — (Форми для всіх. Ч. 967).

Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1353. Наш текстильний промисл росте! / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 13–14 (Липень). — С. 23.

Огляд українських текстильних мануфактур.

1354. Модні новинки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 13–14 (Липень). — С. 23. На фото: Марта Садовська, Рена Яросевич у комплектах від М. Мартинник та М. Охримович.

Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.

1355. Мистецький порадишник / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 13–14 (Липень). — С. 24.

Поради–відповіді модельєра на запитання читачів.

1356. Романтика; Віджила Греція; Мрія, а не капелюшок / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 13–14 (Липень). — С. 24–25.

Фотографії та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь і капелюшків, імовірно запозичені з німецького журналу «Die Dame».

1357. Все навиворіть; Чорний шовк; Шалик; Нехай собі ллється / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 13–14 (Липень). — С. 26–27.

Фотографії та технічні описи моделей жіночих плащів, костюмів та капелюшків, імовірно запозичені з німецького журналу «Die Dame».

1358. [Емілія Охримович (?)] Ще трохи вишивки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 13–14 (Липень). — С. 28.

Ескізи та технічні описи моделей суконь та комплектів, прикрашених вишивкою.

1359. [Емілія Охримович (?)]. На пляжу й сонце / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 13–14 (Липень). — С. 29.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих пляжних комплектів, прикрашених вишивкою.

1360. Ляшецька, Ольга. Бойківські жіночі і чоловічі вуставки на Турчанщині / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 2–3.

Культурологічна стаття з історії українського костюма.

1361. Суконка дводільна для дівчинки від 12 до 14 літ / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 13. — (Форми для всіх. Ч. 968).

Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1362. [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]. Жінки малого росту / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 13.

Рекомендації стиліста жінкам низького зросту щодо особливостей формування гардеробу.

1363. [Морачевська Марія, Борисевич, Олена]. Нові торбинки, дитяче вбрання / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 14–15. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».

1364. Літнє вбрання / проект. Ірина Гургула, Калина Танчаківська // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 16.

Проекти жіночого вбрання, декорованого вишивкою, виготовленого ученицями фахової школи СС. Василянок.

1365. [Хто веслує] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 18–21.

Фотографії та технічні описи моделей жіночих і дитячих пляжних комплектів, запозичені з німецького журналу «Die Dame»: «Хто веслує...»; «Рибки, мушлі»; «Пляжові штани»; «До опалювання»; «Квітник на голові»; «На пляжу»; «Нова мода».

1366. Як вибирати тканини / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 17–18 (Вересень). — С. 15.

Стилістичні рекомендації щодо придбання якісного та одягу.

1367. [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]. З нашого досвіду: у роковини хрещення України / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 17–18 (Вересень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».

1368. Вишивання низом. Вишиваний комплет / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 17–18 (Вересень). — С. 18–19. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».

1369. Тепла осіння блузка з білого вовняного матеріалу, прикрашена на комірці, маншетах і пояску вишивкою або гаптом / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 17–18 (Вересень). — С. 20. — (Форми для всіх. Ч. 969).

Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкрюювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1370. Хочемо нового капелюшка / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 17–18 (Вересень). — С. 21. *Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди на жіночі капелюшки. На фото: Уляна Старосольська, Ірина Гургула у ансамблі модельєра Наталі Гургули.*

1371. Виправа на зиму / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 17–18 (Вересень). — С. 22.

Ілюстрований ескізами з американських журналів огляд тенденцій моди на жіночі зимові комплекти одягу.

1372. А що є з верхнім одягом? / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 17–18 (Вересень). — С. 23.

Ілюстрований ескізами з американських журналів огляд тенденцій моди на жіночі зимові пальта.

1373. Високий стан / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 17–18 (Вересень). — С. 24–27.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь і комплектів, запозичені з американських журналів.
1374. Для наших дівчаток / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 17–18 (Вересень). — С. 28.
Ескізи та технічні описи моделей дитячих суконь і комплектів, запозичені з американських журналів.
1375. Верхній одяг / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 17–18 (Вересень). — С. 29.
Ескізи та технічні описи моделей дитячих зимових пальт, запозичені з американських журналів.
1376. Суконка з поясом іншої краски / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 19 (Жовтень). — С. 12. — (Форми для всіх. Ч. 970).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1377. Л. У трьох словах... / [Лідія Бурачинська-Рудик]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 19 (Жовтень). — С. 13.
Інтерв'ю з модельєркою Елею Олесницькою, ілюстроване світлинами. На фото: Уляна Старосольська, Ірина Гургула у ансамблі, проєктованому та виконаному Наталею Гургулою.
1378. [Фотографії та технічні описи моделей жіночих костюмів, зачісок та аксесуарів, запозичені з німецького журналу «Die Dame»] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 19 (Жовтень). — С. 14–15.
1379. Спортові суконки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 19 (Жовтень). — С. 16.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь спортивного крою, запозичені з американських журналів.
1380. Верхнє одіння / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 19 (Жовтень). — С. 17.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих пальт спортивного крою, запозичені з американських журналів.
1381. Увечорі все ще довгі сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 19 (Жовтень). — С. 18–19.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих вечірніх суконь, запозичені з американських журналів.
1382. Чорна сукня / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 19 (Жовтень). — С. 20–21.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових і повсякденних суконь, запозичені з американських журналів.

1383. Гургула І. Українська народня ноша: личаки, постолы й чоботи / Ірина Гургула ; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 20 (Жовтень). — С. 3.
Культурологічна стаття з історії українського народного взуття.
1384. Піжама на зиму / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 20 (Жовтень). — С. 9. — (Форми для всіх. Ч. 971).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1385. Модні завіски. Настільник із рожечками / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 20 (Жовтень). — С. 10–11. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1386. Вальницька С. Полтавські завіски. Рушникові стіби / Софія Вальницька; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 20 (Жовтень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1387. [Фотографії та технічні описи моделей жіночих хутряних пальто, костюмів, вечірніх суконь, запозичені з німецького журналу «Die Dame»] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 21 (Листопад). — С. 10–11.
1388. Вбраннячко на хлопця 6–10 літ у двох красках / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 21 (Листопад). — С. 12. — (Форми для всіх. Ч. 972).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1389. Орися. Лист / [Ірина (Орися) Смаль-Стоцька-Луцька (?)]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 21 (Листопад). — С. 13.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди в епістолярному стилі.
1390. [Фотографії та технічні описи моделей жіночих хутряних пальто, капелюшків, вечірніх суконь, запозичені з німецького журналу «Die Dame»] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 21 (Листопад). — С. 14–15.
1391. Спортовий крій / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 21 (Листопад). — С. 16.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь спортивного покрою.
1392. Темні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 21 (Листопад). — С. 17.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь з ефектом драпування.
1393. Спідничка в складки / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 21 (Листопад). — С. 18.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь спортивного покрою.

1394. Високо під шию / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 21 (Листопад). — С. 19.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь спортивного покрою з відкладними комірцями на стійці.
1395. Високий стан / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 21 (Листопад). — С. 20.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих літніх суконь з завищеним рівнем талії у стилі «ампір».
1396. Стилеві сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 21 (Листопад). — С. 21.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих літніх вечірніх суконь.
1397. Суконка з оксамиту або шовку / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 13. — (Форми для всіх. Ч. 973).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1398. Модний poradnik [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 13. — (З нашого досвіду).
Рубрика порад–відповідей модельєра–стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.
1399. Настільник із закарпатським узором. Капа на ліжко або тапчан / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 14–15. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1400. Церковні прикраси / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 16–17. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1401. Елегантна камізелька / [Марія (Міка) Бачинська-Зелена]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 18. — (Плетемо).
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
1402. Мрії про вечір / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 19.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.
1403. Довга й коротка сукня / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 20–21.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь з ефектом драпування.
1404. Темні сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 22.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь в романтичному стилі.

1405. Стилеві сукні / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 23.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих бальних суконь.
1406. Дитяче вбрання / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 24.
Ескізи та технічні описи моделей повсякденних сукенок для дівчаток молодшого і середнього шкільного віку.
1407. [Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз] / за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 25.
1408. Суконка з оксамиту або шовку / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 22–23 (Грудень). — С. 13. — (Форми для всіх. Ч. 973).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1409. Суконка для 5-літньої дівчинки / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 24 (Грудень). — С. 9. — (Форми для всіх. Ч. 974).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1410. Нічна сорочка. Буковинський настільник / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1938. — № 24 (Грудень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».

1939, номери № 1–24:

1411. Гургула І. Українська народня ноша: прикраси / Ірина Гургула; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 9.
Етнографічна розвідка з історії виникнення прикрас до українського народного костюма.
1412. Чоловічий шалик і рукавички / [Марія (Міка) Бачинська–Зелена]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 16.
Постійна рубрика про техніку в'язання трикотажних виробів гачком та спицями.
1413. Довкола смокінгу / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 16.
Поради стиліста у добір урочистого одягу для юнаків.
1414. Вечірня суконка / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 17. — (Форми для всіх. Ч. 975).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1415. Осінчук М. Святі образи хоругв із образом Св. Михайла / [Михайло Осінчук]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання

домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 18. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».

1416. Проекти до взорів на окладинці / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків, Софія Вальницька]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 19. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».

1417. Кульчицька О. Куртина на сцену / [Олена Кульчицька]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 20–21. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».

1418. [Фотографії та технічні описи моделей жіночих костюмів і вечірніх суконь, запозичені з німецького журналу «Die Dame»] / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 22–23.

1419. Іде карнавал / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 24–25.

Ілюстрований ескізами огляд тенденцій моди на вечірні бальні сукні.

1420. Широкі сукні / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 26.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих бальних суконь.

1421. Візитове вбрання / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 27.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь.

1422. Довгі й короткі сукні / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 28.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь у діловому стилі.

1423. Скромні й вибагливі сукні / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 1–2 (Січень). — С. 29.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь у діловому та романтичному стилі.

1424. Фартушок із рукавами / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 3 (Лютий). — С. 13. — (Форми для всіх. Ч. 976).

Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1425. Церковні різні на аркуші взорів / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 3 (Лютий). — С. 14. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».

1426. Вишиваймо торбинки до літніх суконь / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 3 (Лютий). — С. 15–16. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1427. Вишиване білля / [Стефанія Базюк, Софія Вальницька, Марія Кромпець-Морачевська, Міля (Емілія) Охримович] // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 3 (Лютий). — С. 17.
Ескізи та технічні описи моделей жіночого білизняного одягу, прикрашеного вишивкою.
1428. Вишивана піжама на літо з шовку до прання / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 4 (Лютий). — С. 8. — (Форми для всіх. Ч. 977).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1429. Весняні краски. Нові матеріали. Що нового під весну? / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 4 (Лютий). — С. 10–11.
Огляд тенденцій моди, ілюстрований світлинами з німецького журналу «Die Dame».
1430. Весняні костюми / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 4 (Лютий). — С. 12.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих костюмів у діловому стилі.
1431. Кльошові спідниці / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 4 (Лютий). — С. 13.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих костюмів у діловому стилі.
1432. Вечорі народної ноші / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С. 8.
Репортаж про показ моделей українського жіночого народного костюма.
1433. Блюзка із вставкою / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С. 12. — (Форми для всіх. Ч. 978).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1434. Уна. Верхнє вбрання / [Уляна Старосольська]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С. 13.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.
1435. Багато морщення / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С. 14.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь з бізами та заціпами.
1436. Високо під шию / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С. 15.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь з комірцями-стійками.

1437. Драповані переди / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С. 16.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь з драпуванням на передньому полотнищі спідниці.
1438. Високий стан / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С. 17.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь із завищеною лінією талії у стилі «ампір».
1439. Гладкі плащі / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С. 18.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих демісезонних пальто.
1440. Весняні комплекти / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С. 19.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих демісезонних комплектів.
1441. Наші дівчатка хочуть обнови / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С. 20.
Ескізи та технічні описи моделей суконь для дівчаток молодшого та середнього шкільного віку.
1442. На будень і свято / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С. 21.
Ескізи та технічні описи моделей суконь та пальто для дівчаток молодшого та середнього шкільного віку.
1443. Л.Б. Наталя Дорошенко гостем у нас / [Лідія Бурачинська]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 6 (Березень). — С. 5.
Репортаж з виступу Наталії Дорошенко на зібранні клубу «Нової Хати», під назвою «Українське жіноче вбрання».
1444. Уна. Мода — а боротьба за рівноправність / [Уляна Старосольська]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 6 (Березень). — С. 8.
Аналітична стаття про емансипацію та моду.
1445. Цієї весни не можемо нарікати на моду / [Уляна Старосольська]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 6 (Березень). — С. 12.
Огляд тенденцій моди, ілюстрований світлинами, запозиченими з німецького журналу «Die Dame».
1446. Модний порадишник [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 6 (Березень). — С. 12. — (З нашого досвіду).
Рубрика порадишник-відповідей модельєра-стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.
1447. Блузка із легкого матеріалу, прикрашена меріжкою і вишивкою / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 6 (Березень). — С. 13. — (Форми для всіх. Ч. 978).

- Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.*
1448. Завіска гаптована полтавським узором / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 6 (Березень). — С. 14–15. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1449. Проекти до закарпатської таблиці взорів / [Стефанія Базюк, Софія Вальницька, Марія Кромпець-Морачевська, Міля (Емілія) Охримович] / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 6 (Березень). — С. 16–17.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь і блуз, оздоблених вишивкою.
1450. Вишивана суконка з ясного полотна / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 7–8 (Квітень). — С. 16. — (Форми для всіх. Ч. 979.).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1451. УНА. Під знаком молодости / [Уляна Старосольська]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 7–8 (Квітень). — С. 17–19.
Огляд тенденцій моди, ілюстрований світлинами, запозиченими з німецького журналу «Die Dame».
1452. Проекти до волинської таблиці взорів (на окладинці) / [Стефанія Базюк, Софія Вальницька, Марія Кромпець-Морачевська, Міля (Емілія) Охримович] / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 7–8 (Квітень). — С. 20.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь і комплектів, оздоблених вишивкою.
1453. Закарпатський настільник / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 7–8 (Квітень). — С. 21. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1454. Літня суконка з бавовняного матеріалу. Полотняна суконка / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 7–8 (Квітень). — С. 22–23. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно». . Проекти моделей суконь запозичені з німецького журналу «Die NS-Frauen-Warte».
1455. Вальницька С. Творім українську моду / Софія Вальницька; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 7–8 (Квітень). — С. 24–25.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь та блуз, оздоблених вишивкою.
1456. Весняні нагортки / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 7–8 (Квітень). — С. 26.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих плащів.

1457. Густі морщення / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 7–8 (Квітень). — С. 27.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь зі зборками по лінії талії.
1458. Чепурно й молодечо / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 7–8 (Квітень). — С. 28.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь та комплектів.
1459. Повівно молодечо / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 7–8 (Квітень). — С. 29.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь та комплектів.
1460. Вишивана суконка на літо / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 9 (Травень). — С. 9. — (Форми для всіх. Ч. 980).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1461. Завіски з гуцульським узором / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 9 (Травень). — С. 10–11. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1462. Нічна сорочка. Літні краватки. Настільник із закарпатським узором / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 9 (Травень). — С. 12–13. — (Ручні роботи).
Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».
1463. Суконка з легкого матеріалу / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 10 (Травень). — С. 10. — (Форми для всіх. Ч. 981).
Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.
1464. Що вибрати? / [Уляна Старосольська (?)]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 10 (Травень). — С. 11.
Огляд тенденцій моди, ілюстрований світлинами, запозиченими з німецького журналу «Die Dame».
1465. Короткі жакетики / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 10 (Травень). — С. 12.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих костюмів та комплектів.
1466. Молодеча силуетка / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 10 (Травень). — С. 13–16.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь в романтичному стилі.
1467. Модний poradnik [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова

- Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 10 (Травень). — С. 16. — (З нашого досвіду).
- Рубрика порад–відповідей модельєра–стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.*
1468. Квітчасті моделі / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 10 (Травень). — С. 17.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь в романтичному стилі, виготовлених із набивної тканини.*
1469. Подорожне покривало на постіль / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 18. — (Форми для всіх. Ч. 982).
- Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.*
1470. В. Польська ревія моди / [Софія Вальницька (?)]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 18.
- Репортаж про показ моделей 7 травня 1939 р. у «Kasyno Literackie».*
1471. УНА. Про льон, мальованки та капелюхи / [Уляна Старосольська]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 19.
- Огляд тенденцій моди, ілюстрований світлинами, запозиченими з німецького журналу «Die Dame».*
1472. Закарпатська таблиця вишивок / [Стефанія Базюк, Софія Вальницька, Марія Кромпець-Морачевська, Міля (Емілія) Охримович]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 19. — (Ручні роботи).
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз та дитячих суконь, оздоблених вишивкою.*
1473. Закарпатська таблиця вишивок / [Стефанія Базюк, Софія Вальницька, Марія Кромпець-Морачевська, Міля (Емілія) Охримович]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 20. — (Ручні роботи).
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих блуз та дитячих суконь, оздоблених вишивкою.*
1474. Гургула–Сенів Н. Скромна полотняна суконка / Наталія Гургула–Сенів; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 21. — (Ручні роботи).
- Проект декорування полотняної сукенки вишивкою авторства Наталії Гургули –Сенів — професорки фахової гімназії СС. Василянок.*
1475. Лемківські вишивки / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 22–23. — (Ручні роботи).
- Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».*
1476. Готуймося на показ української моди / [Софія Вальницька]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 24–25.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих святкових суконь та блуз, оздоблених вишивкою.*
1477. Розкішні морщення / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 26.

- Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь, оздоблених бізами та зборками.*
1478. Поперечні закладки / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 27.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь, оздоблених складками.*
1479. Полотняні комплекти / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 28.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих комплектів із бавовняного полотна.*
1480. Модний poradnik [під проводом п. Елі Олесницької, управительки робітні «Труд»] / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 28. — (З нашого досвіду).
- Рубрика поради-відповідей модельєра-стиліста Елі Олесницької на запитання читачок.*
1481. Полотно з мальованкою / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 11–12 (Червень). — С. 29.
- Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь та комплектів із набивного бавовняного полотна.*
1482. Дитяча літня суконка / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 13–14 (Липень). — С. 18. — (Форми для всіх. Ч. 983).
- Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.*
1483. Покази української моди в краю / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 13–14 (Липень). — С. 18–19.
- Ілюстрований світлинами репортаж про покази моди, що відбувалися у Самборі та Дрогобичі 18–19 червня 1939 р. На фото: Рена Яросевич у комплекті від дизайнера Марти Шанковської; Надія Вітовська у сукні, виконаній в майстерні «Труд».*
1484. УНА. Шукаймо домотканів! / [Уляна Старосольська]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 13–14 (Липень). — С. 19.
- Огляд тенденцій моди на вироби із домотканого полотна галицьких майстрів.*
1485. Обрус із бойківською квіткою. Настільник із Полтавщини / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 13–14 (Липень). — С. 20–21. — (Ручні роботи).
- Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».*
1486. Проекти з узорів на окладинці: сорочка до народнього вбрання / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 13–14 (Липень). — С. 22. — (Ручні роботи).
- Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».*
1487. Морачевська М. Із ревії української моди: цікаво вишивана полотняна сукня / [Марія Кромпець-Морачевська]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 13–14 (Липень). — С. 23.

Проект виготовлення та оздоблення вишивкою жіночої сукні авторства Марії Кромпець-Морачевської — викладачки кравецької школи «Труду», Львів, вул. Кохановського, 59. На фото: Надія Вітовська.

1488. [Ескізи та технічні описи моделей дитячих літніх суконь] / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 13–14 (Липень). — С. 24.

1489. В останній хвилині / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 13–14 (Липень). — С. 25.

Ескізи та технічні описи моделей жіночих суконь із набивної тканини.

1490. Шляфрок чи піжама на вулиці / [Уляна Старосольська]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 15.

Поради стиліста щодо формування літнього гардеробу.

1491. Господарський фартушок / [Емануїла (Еля) Новак-Олесницька]; відп. ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 18. — (Форми для всіх. Ч. 984).

Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, у яких поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів.

1492. На пляжу, при спорті та в городі / [Уляна Старосольська]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 19.

Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди. На фото: Рена Яроевич у сукні з кравецької майстерні «Труд»; Надія Вітовська у сукні від модельєра Елі Олесницької.

1493. А що з капелюшками? / [Уляна Старосольська]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 19.

Огляд тенденцій моди на жіночі головні убори.

1494. Товмацький настільник. Взір до суконки / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 20–21. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».

1495. Лемківські вишивки / [Марія Кромпець-Морачевська, Евдокія Сташків]; ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 22–23. — (Ручні роботи).

Постійна рубрика з проектами виготовлення і декорування вишивкою виробів домашнього та церковного текстилю, одягу в стилі «етно».

1496. [Фотографії моделей жіночих суконь, спортивних та ділових костюмів] / ред. Марія Громницька, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: двотижневий журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Українське Народне Мистецтво, 1939. — № 15–16 (Липень–Серпень). — С. 24–25.

На фото № 1: Надія Вітовська у сукні модельєра Софії Вальницької.

ЖІНКА : ОРГАН «СОЮЗУ УКРАЇНОК» (1935–1939)

ВІДОМОСТІ ПРО ЧАСОПИС:

- Періодичність випусків: двічі на місяць.

- Видавець: Жіночий Видавничий Кооператив «Союзу Українок» у Львові.
- Головний редактор: Мілена Рудницька.
- Відповідальний редактор: Олена Федак-Шепарович.
- Виготовлювач: друкарня «Графія», м. Львів, вул. Тиха, буд. 5.
- Адреса редакції та адміністрації 1935-1936 рр.: м. Львів, вул. Сикстутська, буд. 44.
- Адреса редакції та адміністрації 1937-1939 рр.: м. Львів, вул. Сикстутська, буд. 46.
- Роздільна вартість одного номера: 60 польськ. сот.
- Обсяг видання : 8 сторінок.
- Члени редколегії та співробітниця часопису станом на 1936 р.:

Марія Брилянська, Дарія Віконська (Іванна Кароліна Федорович-Малицька), Ірина Гладка, Ірина Гургула, Лідія Горбачева, Катря Гриневичева, Ольга Голян, Ольга Олександра Дучимінська, Наталя Дорошенко, Ірена Домбчевська, Володимира Жуковецька, Валентина Завадська, Др. Харитя Кононенко, Наталя Козицька, Уляна Кравченко, Олена Ккльчицька, Леся Кривіцька, Наталя Лівіцька-Холодна, Зінаїда Мірна, Ярослава Музика, Ольга Макарушка-Терпиляк, Іда Мшанецька, Ольга Вояковська-Мочульська, Меланія Ніжанківська, Нері, Марія Омельченко, Оля Островська, Соня Онуферко, Марія Пенковська, Міка Пастернакова, Др. Софія Парфанович, Мілена Рудницька, Софія Русова, Лідія Садовська, Одарка Сіяк, Марія Струтинська, Наталя Сас, Марія Сокіл, Неоніла Селезінкова, Лідія Туркевич, Ольга Ціпановська, Ганна Чикаленко, Олена Шепарович, І. Шмериковська-Приймова.

1935, номери № 1–23:

1497. І–ла. Вечір народньої ноші / [Ірина Гургула]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавничка кооператива «Союз Українок», 1935. — № 1 (01 січня). — С.3.
Репортаж з показу моделей народного одягу.
1498. Шмерикова–Приймова І. Ревія мод / Іванна Шмериковська-Прийма; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавничка кооператива «Союз Українок», 1935. — № 1 (01 січня). — С.8.
Репортаж з показу моделей жіночого одягу, спроектованих у кооперативі «Труд».
1499. Островська О. Балеві туалети: відродження шлепи / Ольга Островська; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавничка кооператива «Союз Українок», 1935. — № 3 (01 лютого). — С.7. — (Естетика одягу).
Огляд європейських тенденцій у моді на бальні сукні : відродження шлейфу у жіночих вечірних туалетах.
1500. Музика Я. Мова жіночої одяжі / Ярослава Музика; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавничка кооператива «Союз Українок», 1935. — № 5 (01 березня). — С. 5–6.
Культурологічна стаття з історії та теорії моди.
1501. Островська О. На провесні в сальоні мод / Ольга Островська; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавничка кооператива «Союз Українок», 1935. — № 7 (01 квітня). — С.9. — (Естетика одягу).
Репортаж з показу моделей жіночого трендового вбрання у салоні мод, розташованому на бульварі Курфюрстендамм Курфюрстендамм (Der Kurfürstendamm Einkaufsstraße) у Берліні. Є припущення, що це був салон текстилю та одягу Ванди Шпігель, — «Alles für die Dame — Wanda Spiegel» (нім.), що функціонував у 1932-1939 рр. за адресою: бульв. Курфюрстендамм, 161.
1502. Домбчевська І. Показ народньої ноші і обрядів у Стрию / Ірина Рибчак-Домбчевська; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавничка кооператива «Союз Українок», 1935. — № 22–23 (01 грудня). — С.3.

Репортаж з показу моделей народного вбрання, характерного для етнографічного регіону Стрийського повіту, організований 20 жовтня 1935 р. при обласному музеї «Верховина» у Стрию.

1936, номери № 4–24:

1503. М.Н. Зберігаймо народню ношу і старі народні звичаї / [Меланія Семака-Нижанківська]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // *Жінка* : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1936. — № 4 (15 лютого). — С.7.

Репортаж з показу моделей народного вбрання, організований товариством «Українська Захоронка» та кооперативом «Українське Народне Мистецтво» 12 лютого 1936 р., у холі «Театру Ріжнородностей».

1504. Що каже пані мода? / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // *Жінка* : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1936. — № 20 (15 жовтня). — С.8.

Огляд тенденцій моди для ошадливих господинь.

1505. Гургула І. Вечір народньої ноші / Ірина Гургула; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // *Жінка* : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1936. — № 24 (15 грудня). — С. 9–10.

Репортаж з показу моделей народного вбрання з різних регіонів окупованої Польщею України, організований товариством «Українська Захоронка» та кооперативом «Українське Народне Мистецтво» 4 грудня 1936 р.

1937, номери № 1–24:

1506. Лілі. Модні личка (Відень в грудні 1936) / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // *Жінка* : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 1 (01 січня). — С. 6. — (Культура тіла).

Огляд європейських стандартів краси.

1507. Лілі. Чорна сукня (Відень в грудні 1936) / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // *Жінка* : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 1 (01 січня). — С. 6. — (Культура тіла).

Огляд тенденцій віденської моди.

1508. Нижанківська М. Ревія мод / Меланія Семака-Нижанківська; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // *Жінка* : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 3 (01 лютого). — С.8.

Репортаж з показу моделей жіночого одягу, організованого кравецьким кооперативом «Труд» 25 січня 1937 р. у холі «Театру Ріжнородностей».

1509. Показ моди / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // *Жінка* : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 8–9 (01 травня). — С.15.

Репортаж з показу моделей жіночого одягу, організованого кравецькою майстернею Осипи Остапович для львівської філії «Союзу Українок» у травні 1937 р.

1510. М-ська А. Історія костюму в сценічних картинках / [Анна Малиновська (?)]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // *Жінка* : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 10 (15 травня). — С.7.

Репортаж про імпрезу Фахової школи С.С. Василянок, що відбулася у квітні 1937 р. в Народному Домі («Театрі Ріжнородностей»), — музично-сценічну постановку на тему історії моди.

1511. Пробоєм у широкому світі: розмова з п. Олею Островською, співредакторкою «Die Dame» / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // *Жінка* : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 17 (01 вересня). — С. 5–6.

Інтерв'ю Олени Федак-Шепарович з львівською оглядачкою модних тенденцій у часописі «Жінка», а також редакторкою німецького «глянцю» «Die Dame» — Ольгою Островською .

1512. О-ка. Що каже пані мода?: 15 сантиметрів вище! / [Ольга Островська]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // *Жінка* : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 18 (15 вересня). — С.8.

Огляд тенденцій моди для жінок.

1513. М. Н. Творимо тоалети / [Меланія Семака-Нижанківська]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 24 (15 грудня). — С.10.

Огляд етапів проектування жіночого одягу, поради щодо вибору фасону та конфекції для виготовлення моделі жіночої сукні.

1938, номери № 4–8:

1514. М. Н. Показ жіночих одягів / [Меланія Семака-Нижанківська]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1938. — № 4 (15 лютого). — С.8.

Репортаж про показ моделей жіночого одягу, влаштований кравецьким кооперативом «Труд» 23 січня 1938 р. у «салі Скізу».

1515. Перед вечором народньої ноші : [анонс] / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1938. — № 4 (15 лютого). — С.8.

Анонс показу моделей традиційного українського одягу, що був запланований у Львові на 3 березня 1938 р., заходом жіночого кооперативу «Українське Народнє Мистецтво» та Т-ва «Українська Захоронка».

1516. Гургула І. Вечорі народньої ноші / Ірина Гургула ; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1938. — № 6 (15 березня). — С.5.

Репортаж про покази моделей традиційного українського одягу, що відбулися 3 березня 1938 р. у Львові (заходом кооперативу «Українське Народнє Мистецтво») та 6 березня у Дрогобичі (заходом Філії Союзу Українок).

1517. Леб В. Вісті з Парижа: вечір мережива / Віра Леб [Костянтина Малицька]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1938. — № 7–8 (15 квітня). — С.7.

Репортаж про показ аксесуарів з мережива, що відбувся у кінці березня 1938 р. в холі готелю «Лютеція» у Парижі, організований товариством «Віднова коронки».

1939, номери № 5–12:

1518. І. Г. Вечорі народньої ноші у Золочеві та Підгайцях / [Ірина Гургула]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1939. — № 5 (01 березня). — С.10.

Репортаж про покази моделей традиційного українського одягу, що відбулися 5 січня 1939 р. у Золочеві та 19 січня 1939 р. у Підгайцях.

1519. Кіно й ревія мод у жіночих вязницях / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1939. — № 11–12 (01 березня). — С.11. — (Жіночий рух на чужині).

Замітка про показ моделей жіночого одягу, влаштований у американській в'язниці (м. Бедфорд, штат Вірджинія, США).

ЖІНОЧИЙ ГОЛОС : ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКИХ ПРАЦЮЮЧИХ ЖІНОК (1931-1939)

ВІДОМОСТІ ПРО ЧАСОПИС:

- Періодичність випусків: щомісяця (10 числа кожного місяця).
- Видавець 1936-1938 рр.: Союз Українських Працюючих Жінок «Жіноча Громада», кооператив з обм. відп. «Самоосвіта».
- Видавець 1939 р.: Союз Українських Працюючих Жінок «Жіноча Громада», кооператив з відпов. уділами у Львові «Живе Слово».

- Відповідальний редактор: Франка Стахова.
- Редактор «відділів моди і господарства»: Анна Костюк.
- Члени редколегії та співробітниці часопису: Франка Стахова, Анна Костюк, Іванна Блажчевич, Анастасія Микитчук, Софія (Зоня) Кордуба, М. Павлушевська, Марія Матюшенкова, О. Новодворська, Л. Муринова, Софія Вольська-Мурська, Любов Мурин та ін.
- Виготовлювач 1936–1938 рр.: друкарня Ю. Яськова, м. Львів, вул. Хорунщини, буд. 23.
- Виготовлювач 1938-1939 рр.: Заклад графічний «Victoria» (М. Гевакової), м. Львів, вул. 3 Травня, буд. 5.
- Адреса редакції та адміністрації: Укр. Народний Робітничий Дім, м. Львів, вул. А. Міцкевича, буд. 7.
- Роздрібна вартість одного номера станом на 1936 р.: 18 польск. грош. (75 амер. центів).
- Обсяг видання : 16 сторінок.

1936, номери № 1–3:

1520. Український народний стрій / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1936. — № 1 [63] (жовтень). — С.15. — (Одяг і вишивки).
1521. І.Б. Чому «Жіночий Голос» відступив одну сторінку одягам? / [Іванна Блажкевич]; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1936. — № 2 [64] (листопад). — С.13.
1522. Український народний стрій / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1936. — № 2 [64] (листопад). — С.14. — (Одяг і вишивки).
1523. Вишивана сорочка до полтавського народного строю / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1936. — № 2 [64] (листопад). — С.15. — (Одяг і вишивки).
1524. Полтавський народний стрій / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1936. — № 3 [65] (грудень). — С.14. — (Одяг і вишивки).
1525. Способи плетення гачком: стіб тунеський / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1936. — № 3 [65] (грудень). — С.15. — (Одяг і вишивки).
Матеріал публікації запозичено з статті Дашеничевої К. «Про тунезійський стіб» (джерело: Нова Хата. —1932. — № 2. — С. 15.)

1937, номери № 1–12:

1526. Хата прибрана на свята / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 1 [66] (січень). — С.16–17. — (Хата і вишивки).
1527. Як повстали ріжні моди? / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 2 [67] (січень). — С.14.
1528. Весняний одяг для молоді дівчини: вишивана блузка / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 3 [68] (березень). — С.14–15. — (Одяг і вишивки).
1529. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 4 [69] (квітень). — С.14–15.

1530. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 5 [70] (травень). — С.18–19.
1531. Історія парасолі / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 6 [71] (червень). — С.13.
1532. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 6 [71] (червень). — С.14–15.
1533. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 7 [72] (липень). — С.14–15.
1534. Фартушки. Сорочки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 8 [73] (серпень). — С.14–15. — (Одяг і вишивки).
1535. Одяг і вишивки: [дитячий одяг] / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 9 [74] (вересень). — С.14–15.
1536. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 10 [75] (жовтень). — С.14–15.
1537. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 11 [76] (листопад). — С.14–15.
1538. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1937. — № 12 [77] (грудень). — С.14–15.
- 1938, номери № 1–24:**
1539. Одяг і плетення / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 1 [78] (січень). — С.14–15.
1540. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 3 [80] (лютий). — С.10–11.
1541. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 6 [83] (березень). — С.10–11.
1542. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 7 [84] (квітень). — С.11.
1543. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 8 [85] (квітень). — С.14–15.
1544. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 10 [87] (травень). — С.10–11.
1545. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 12 [89] (червень). — С.10–11.
1546. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 14–15 [91–92] (липень). — С.22–23.

1547. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 16 [93] (серпень). — С.10–11.
1548. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 18 [94] (вересень). — С.10–11.
1549. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 20 [96] (жовтень). — С.10–11.
1550. Одяг і мережки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 22 [98] (листопад). — С.10–11.
1551. Лотишка. Дещо про вишивані блюзки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 23 [99] (грудень). — С.9.
Псевдонім «Лотишка» вказує на те, що авторка допису має литовське коріння.
1552. Одяг і вишивки / відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператива з обмеженою порукою «Самоосвіта», 1938. — № 24 [100] (грудень). — С.18–19.
- 1939, номери № 1–15:**
1553. Зимовий одяг / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 1 [101] (січень). — С.11.
1554. Обмітки / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 2 [102] (лютий). — С.11. — (Ручні роботи).
1555. Мужеське білля / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 3 [103] (лютий). — С.11.
1556. Заслона до вікон / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 4 [104] (березень). — С.11.
1557. Гаптий одяг / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 5 [105] (березень). — С.11.
1558. Одяг. Білля / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 6–7 [106–107] (квітень). — С. 18–19.
1559. Одяг і вишивки / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 9 [109] (травень). — С. 11.
1560. Одяг і вишивки / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 10 [110] (червень). — С. 11.
1561. Одяг і вишивки / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 11 [111] (червень). — С. 11.
1562. Одяг і вишивки / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 12 [112] (липень). — С. 11.

1563. Одяг і вишивки / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 13 [113] (липень). — С. 11.
1564. Одяг і вишивки / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 14 [114] (серпень). — С. 11.
1565. Одяг і вишивки / ред. відділів моди і госп. Анна Костюк; відп. ред. Франка Стахова // Жіночий Голос : часопис українських працюючих жінок. — Львів : Кооператив з обмеженими уділами «Живе Слово», 1939. — № 15 [115] (серпень). — С. 11.

ОЧАГ : ЕЖЕМЕСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ РУССКОЙ ЖЕНЩИНЫ (1936–1939)

ВІДОМОСТІ ПРО ЧАСОПИС:

- Періодичність випусків: щомісяця.
- Видавець: Товариство Російських Жінок у Львові (рос. Общество Русских Женщин (Дам) во Львовѣ)
- Відповідальний редактор 1936-1938 рр.: Тетяна Бочарова-Еттінгер.
- Відповідальний редактор 1939 р.: Леон Маньковський (польск. Leon Mańkowski).
- Виготовлювач 1936-1937 рр.: друкарня Ставропігійського Інституту в оренді З. Медицького, м. Львів, вул. Бляхарська, буд. 11.
- Виготовлювач 1938-1939 рр.: друкарня Ю. Яськова, м. Львів, вул. 3 Травня, буд. 9.
- Адреса редакції та адміністрації: м. Львів, пл. Ринок, буд. 43 / I, кв. 7.
- Роздрібна вартість одного номера: 70 польськ. гр. (20 амер. цент.)
- Обсяг видання : 16 сторінок.
- Представництво часопису за кордоном:
 - Великобританія: Російська Бібліотека та книжкове агенство Т-ва Сіверян;
 - Німеччина: Е.Г. Тюрникова;
 - Фінляндія: Н.Н. Сергієвська;
 - Чехословаччина: Емілія Чегринцева;
 - Югославія: І.С. Светов.

1936, номери № 1–12:

1566. Л. Новости моднаго сезона 1936 года / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 1 (січень). — С. 13,15.
Огляд тенденцій моди для жінок.
1567. О тунезійском способѣ вязанья / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 1 (січень). — С. 15–16.
Технологічні рекомендації щодо виготовлення дитячого трикотажного вбрання. Матеріал публікації запозичено зі статті Дашеничевої К. «Про тунезійський стіб» (Джерело.: Нова Хата. — 1932. — № 2. — С. 15).
1568. Послѣдняя мода — блузки / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 2 (лютий). — С. 12.
Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди.
1569. С. Как лучше одѣться? / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 2 (лютий). — С. 13–14.

Рекомендації щодо формування власного стилю в манері одягатися.

1570. Зимня перчатки / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 2 (лютий). — С. 15–16.
Технологічні рекомендації щодо в'язання зимових рукавиць.
1571. Носки для лыж / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 2 (лютий). — С. 16.
Технологічні рекомендації щодо в'язання зимових шкарпеток.
1572. Моды / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 3 (березень). — С. 10.
Огляд трендових декоративних елементів оздоблення весняно-літнього сезону.
1573. Дѣтскія платьица / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 3 (березень). — С. 11.
Ескізи та технічні описи моделей дитячого одягу.
1574. Утренняя кофточка / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 3 (березень). — С. 14.
Технологічні рекомендації щодо виготовлення трикотажної домашньої сукні з вовни «Мадам Дюбарі» марки «Trójkat w kole».
1575. С. О модных мелочах / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 4 (квітень). — С. 17–18.
Огляд тенденцій моди на аксесуари у жіночому гардеробі.
1576. Дамскій светр с ажурной вставкой / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 4 (квітень). — С. 19. — (Вязанье).
Технологічні рекомендації щодо виготовлення жіночого пуловера з вовняної пряжі.
1577. Послѣднія моды / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 5 (травень). — С. 15.
Ескізи та технічні описи моделей жіночих літніх комплектів.
1578. Вязаное шерстяное платье / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 5 (травень). — С. 16.
Технологічні рекомендації щодо виготовлення жіночої літньої сукні з тонкої вовняної пряжі «Marlene» у комбінації з пряжею «Wiosenna».
1579. Новѣйшія моды / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 6 (червень). — С. 14–15.
Фотографії та технічні описи моделей жіночих суконь і костюмів.
1580. Вязаный светр: светр, связанный на спицах, с модной отдѣлкой из шнура / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 6 (червень). — С. 15.
Схеми для в'язання пуловера за допомогою спиць із ністрявої вовни марки «Sto kropek» та оздоблення його шнурком (шутасом).
1581. С. Одѣваемся в ткани мѣстнаго производства / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 6 (червень). — С. 17.
Репортаж про показ моделей жіночого одягу у варшавському кафе «Sim», організований Товариством пропаганди фізичної культури жінок.
1582. Дорожный комплект: берет, шарф и перчатки / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 7 (липень). — С. 14–15. — (Вязанье).
Технологічні рекомендації щодо виготовлення трикотажних виробів.
1583. Купальный костюм / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 7 (липень). — С. 15. — (Вязанье).

Технологічні рекомендації щодо виготовлення трикотажного купального костюма.

1584. Послѣднія моды / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 7 (липень). — С.16.
Фотографії та описи художньо-технічного оформлення зразка моделі жіночого літнього ансамблю для полуденної пори, сукні та спортивного костюма для гри в теніс.
1585. Нѣскольکو слов о модѣ / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 8 (серпень). — С.12–13. — (Послѣднія моды).
Стилістичні поради щодо формування жіночого гардеробу для літнього відпочинку.
1586. Светр из шелковых ниток / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 9 (вересень). — С.13. — (Вязанье).
Технологічний опис виготовлення трикотажного светра із шовкової пряжі марки «Trójkąt w Kole».
1587. Воротничек–жабо / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 9 (вересень). — С.14.
Лекала і технологічний опис виготовлення комірців з жабо; фотографії жіночих пелерин та костюмів.
1588. Моды / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 10 (жовтень). — С.14–16.
Лекала і технологічний опис в'язання дитячого пальта та шапочки із ангорової пряжі «Trotte Liljana» марки «Trójkąt w kole»; фотографії жіночого осінньо-зимового комплекту та оксамитової сукні.
1589. Модныя шляпы / [Марія Дрогомирецька-Лепка]; відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 11 (листопад). — С.12–13. — (Послѣднія моды).
Огляд тенденцій моди на головні убори від Міки (Марії) Дрогомирецької, власниці ательє «Міка»; фотографії жіночих трендових суконь.
1590. Занавѣска / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 11 (листопад). — С. 13.
Ілюстрований фотографіями опис художньо-технічного оформлення зразка моделі гардини з маркізету, прикрашеної вишивкою.
1591. Вязанный костюмчик и шапочка для мальчика / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 11 (листопад). — С.14. — (Послѣднія моды).
Ілюстрований ескізом опис художньо-технічного оформлення зразка моделі трикотажного комплекту для хлопчика дошкільного віку.
1592. Современная мода / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 12 (грудень). — С. 12.
Огляд модних тканин зимового сезону, та перелік моделей одягу, які можна пошити з оксамиту.
1593. Визитная блузка из шелковой шерсти «Frascati» / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 12 (грудень). — С.13. — (Вязанье).
Опис художньо-технічного оформлення зразка моделі трикотажної жіночої блузки, ілюстрований ескізом та кресленнями лекал.
- 1937, номери № 1–9:**
1594. Спортивные костюмы; модныя вечернія платья / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1937. — № 1 (січень). — С.14–15. — (Послѣднія моды).
Описи художньо-технічного оформлення зразків моделей жіночих спортивних костюмів та вечірніх суконь, ілюстровані ескізами.

1595. Мужской светр для їзды на лыжах из шерсти «Angoga-Sport» марки «Trójkąt w Kole» / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 1 (січень). — С.15–16.— (Вязанье).
Ілюстрований ескізом і масштабованими кресленнями лекал опис художньо-технічного оформлення зразка моделі чоловічого светра у спортивному стилі.
1596. Салфетка с широкой мережкой / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 2 (лютий). — С. 16.
Ілюстрований фотографіями опис художньо-технічного оформлення зразка моделі мережаної серветки.
1597. Нїсколько слов о шляпах / [Марія Дрогомирецька-Лепка]; відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 3 (березень). — С.15–16.
Огляд тенденцій моди на головні убори від Міки (Марії) Дрогомирецької-Лепкої, власниці ательє «Мі-ка».
1598. Мода в текущем весеннем сезонї / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 3 (березень). — С. 16.
Ілюстрований ескізами огляд тенденцій жіночої моди на сезон весна–літо.
1599. Костюм из шерсти; полудлинный $\frac{3}{4}$ жакет из шерсти / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 4 (квітень). — С.13–14. — (Послїднія моды).
Ілюстровані ескізами та кресленнями масштабованих лекал технологічні рекомендації щодо виготовлення моделей трикотажних виробів.
1600. Дїти и весна / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 5 (травень). — С.14.
Ілюстровані ескізами описи художньо-технічного оформлення зразків моделей дитячого одягу.
1601. Лїтнія моды / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 5 (травень). — С. 14–15.
Огляд тенденцій жіночої моди на літній сезон 1937 р.
1602. Лїтняя блузочка из шерсти «Wegonika» / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 5 (травень). — С. 15.
Ілюстровані ескізом та кресленнями масштабованих лекал технологічні рекомендації щодо виготовлення моделі жіночої трикотажної блузки.
1603. Нїсколько слов о модї / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 6 (червень). — С.14.
Рекомендації щодо формування композиційно довершеного стилю в одязі.
1604. Осенняя мода / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 7 (жовтень). — С.14. — (Послїднія моды).
Огляд тенденцій паризької моди на осінньо-зимовий сезон 1937 р.
1605. Нїсколько слов о шляпах / [Марія Дрогомирецька-Лепка]; відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 7 (жовтень). — С.14–15.
Огляд тенденцій моди на головні убори від Міки (Марії) Дрогомирецької-Лепкої, власниці ательє «Мі-ка».
1606. Зимняя мода / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемїсячний журнал русской женщины. — Львїв : Общество Русских Дам, 1937. — № 8 (листопад). — С.12.
Практичні поради з проектування в'язаних виробів жіночого гардеробу: суконь, костюмів, аксесуарів.

1607. Как возникает мода / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1937. — № 8 (листопад). — Зворот титульного аркуша.
Біографічна стаття про творчість французької модельєрки Жанни Пакен (фр. Jeanne Paquin).
1608. Моды / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1937. — № 9 (грудень). — С.16.
Огляд тенденцій моди на сезон осінь-зима 1937 р.
- 1938, номери № 1–12:**
1609. Моды и спорт / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 1 (січень). — С.6.
Огляд тенденцій моди на жіночі костюми для заняття лижним спортом.
1610. Моды / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 2 (лютий). — С. 12–13.
Ілюстрований ескізами огляд тенденцій моди жіночі костюми та комплекти, а також на аксесуари для доповнення композиційного ансамблю «маленької чорної сукні» у стилі Коко Шанель.
1611. Шляпы / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 2 (лютий). — С.13.
Огляд тенденцій моди на жіночі головні убори для сезону весна-літо 1938 р.
1612. Исполненное желание. Обновляем зимнія платья. Платья всегда модные / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 3 (березень). — С. 12–13. — (Моды).
Ілюстрований ескізами огляд фасонів трендових моделей жіночих суконь та комплектів, рекомендації щодо їхнього художнього проектування.
1613. Весеннія блузки / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 4 (квітень). — С. 12. — (Моды).
Ілюстрований ескізами огляд фасонів трендових моделей жіночих блуз, рекомендації щодо їхнього художнього проектування.
1614. Мода в маѣ / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 5 (травень). — С. 14. — (Моды).
Ілюстрований ескізами огляд фасонів і оздоблення трендових моделей жіночих суконь.
1615. Лѣтніе модели. Ночное бѣлье. Вечерніе туалеты / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 6 (червень). — С.12–13. — (Моды).
Ілюстрований ескізами огляд фасонів і оздоблення трендових моделей жіночих вечірніх та повсякденних суконь, а також спідньої білизни.
1616. Свенцицкая А. Средневѣковые костюмы / [Анісія Вострякова-Свенціцька] відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 7–8 (липень-серпень). — С.6–8.
Перекладна культурологічна стаття з історії моди, написана мистецтвознавицею Анісією Востряковою-Свенціцькою. Вперше статтю опубліковано під назвою «Одяг середньовіччя» (Нова Хата. —1930. —№2. —С. 7-9).
1617. Моды / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 6 (липень-серпень). — С.16.
Ілюстрований світлинами огляд фасонів і оздоблення трендових моделей жіночих і дитячих літніх суконь та купальних костюмів.
1618. Моды / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 9 (вересень). — С.14–15.
Ілюстрований світлинами огляд фасонів і оздоблення трендових моделей жіночих демісезонних суконь і костюмів.

1619. Свенцицкая А. Костюм новых вѣков / [Анісія Вострякова-Свенціцька] відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 10 (жовтень). — С.9–10.
Перекладна культурологічна стаття з історії моди, написана мистецтвознавицею Анісією Востряковою-Свенціцькою. Вперше статтю опубліковано під назвою «Одяг нових часів: перша половина XVI в.» (Нова Хата. —1930. —№4. —С. 6-7).
1620. Моды / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 10 (жовтень). — С.11.
Ілюстровані ескізами описи художньо-технічного оформлення зразків моделей жіночих пальто та спідньої білизни.
1621. Свенцицкая А. Костюм новых вѣков: вторая половина XVI в. / [Анісія Вострякова-Свенціцька] відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 11 (листопад). — С.5–6.
Перекладна культурологічна стаття з історії моди, написана мистецтвознавицею Анісією Востряковою-Свенціцькою. Вперше статтю опубліковано під назвою «Одяг нових часів: друга половина XVI в.» (Нова Хата. —1930. —№6. —С. 5-7).
1622. Совѣм как новое / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 11 (листопад). — С.11. — (Моды).
Рекомендації стосовно ощадного методу формування жіночого зимового гардеробу, ілюстровані ескізами трендових моделей жіночих зимових пальто і суконь.
1623. Голубая блузка с бѣлой вышивкой / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 11 (листопад). — С.9. — (Вязанье).
Ілюстровані ескізом та кресленнями масштабованих лекал технологічні рекомендації щодо виготовлення моделі жіночої трикотажної блузки.
1624. Свенцицкая А. Костюм новых вѣков: эпоха Людовика XIV / [Анісія Вострякова-Свенціцька] відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 12 (грудень). — С.1–3.
Перекладна культурологічна стаття з історії моди, написана мистецтвознавицею Анісією Востряковою-Свенціцькою. Вперше статтю опубліковано під назвою «Одяг нових часів (доба Людовика XIV)» (Нова Хата. —1930. —№7–8. —С. 7-9).
1625. Маскарадные костюмы. Визитныя платья. Платья для детей / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 12 (грудень). — С. 12–13. — (Моды).
Ілюстрований ескізами огляд тенденцій карнавальної новорічної моди та святкового одягу для жінок і дітей.
1626. Блузка или передник из старой мужской рубахи / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1938. — № 12 (грудень). — С. 12— (Моды).
Технологічні рекомендації щодо редизайну і перешивання зношеного немодного одягу.
- 1939, номери № 1–2:**
1627. Модныя платья. Теплые капоты. Новыя блузки на зиму и весну / відп. ред. Леон Маньковський // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1939. — № 1 (січень). — С. 12. — (Моды).
Ілюстровані ескізами описи художньо-технічного оформлення зразків моделей жіночих пальто, блуз та суконь.
1628. Моды / відп. ред. Леон Маньковський // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1939. — № 2 (березень). — С. 12–13.
Ілюстровані ескізами описи художньо-технічного оформлення зразків моделей жіночого та дитячого легкого одягу.Огляд трендових жіночих засічок.

ГАЗЕТНІ ШПАЛЬТИ ДЛЯ ЖІНОК

«ЖІНОЧА СТОРІНКА» В ГАЗЕТІ «ДІЛО» (1936–1939)

ВІДОМОСТІ ПРО ГАЗЕТУ:

- Періодичність випусків 1880-1882 рр.: двічі на тиждень.
- Періодичність випусків 1883-1887 рр.: тричі на тиждень.
- Періодичність випусків 1888-1939 рр.: щоденно.
- Обсяг газети 1880-1936 рр.: 4-8 шпальт.
- Обсяг газети 1936-1939 рр.: 10-12 шпальт.
- Наклад 1935-1939 рр. : 8-10 тис. примірників.
- Перший головний редактор 1880-1883: Володимир Барвінський.

ВІДОМОСТІ ПРО ТЕМАТИЧНУ ШПАЛЬТУ:

- Періодичність випусків: двічі на місяць.
- Редактор і автор публікацій: Харитина Кононенко.
- Обсяг шпальти: 1 сторінка.

1916, номери № 7, 10:

1629. Українські вишивки на віденській виставі опіки над виселенцями / відп. ред. Василь Панейко // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1916. — № 7 (07 січня). — С. 3. — (Новинки).

Передрукована замітка з «Wiener Zeitung».

1630. [Замітка про популярність галицьких українських швейних виробів у Відні] / відп. ред. Василь Панейко // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1916. — № 10 (12 січня). — С. 3. — (Новинки).

1924, номери № 235:

1631. Жіноча мода : [фейлетон] / відп. ред. Дмитро Левицький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1924. — № 235 (22 жовтня). — С. 3.

1925, номери № 185:

1632. Дивогляди моди / відп. ред. Дмитро Левицький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1925. — № 185 (21 серпня). — С. 3. — (Всячина).

Замітка про американські інновації в сфері моди.

1926, номери № 157, 221:

1633. Спека і мода / відп. ред. Василь Мудрий // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1926. — № 157 (20 липня). — С. 3. — (Новинки).

Замітка про кліматичний вплив на моду.

1634. Мода практичного століття / відп. ред. Василь Мудрий // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1925. — № 221 (07 жовтня). — С. 3. — (Новинки).

Замітка про кліматичний вплив на моду.

1929, номери № 241:

1635. Фашистівська мода для дам / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1929. — № 241 (29 жовтня). — С. 5. — (Новинки).

Замітка реформу моди в нацистській Італії.

1931, номери № 24-157:

1636. Рудницький М. Зразки народньої краси / М.Р., відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1931. — № 24 (03 лютого). — С. 2.

Рефлексії з нагоди виставки народного вбрання, організованої кооперативом «Українське Народне Мистецтво».

1637. Хороба міської моди: втеча волинських сіл від української національної ноші / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1931. — № 24 (03 лютого). — С. 2–3.

Допис з Волині.

1638. Виставка «Українського Народного Мистецтва» в Данцінгу / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1931. — № 150 (09 липня). — С. 4.

Звіт про виставку, організовану студентами «Основи» в Данцигу (нині м. Гданськ, Польща).

1639. Жуковецька В. Жінка та безробіття (II): народня ноша, килимарство / Володимира Жуковецька, відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1931. — № 157 (17 липня). — С. 2.

Проблемна стаття про нівелювання значення народного одягу серед українок.

1932, номери № 58-261:

1640. Жіноча мода 1932 р. / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1932. — № 58 (16 березня). — С. 5. — (Новинки).

Замітка про тенденції жіночої моди, запропоновані модельєром Едвардом Моліне (Edward Moynoux).

1641. Машина до шиття / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1932. — № 117 (29 травня). — С. 5. — (Новинки).

Рекламне оголошення: «Машина до шиття нові від 200 золотих поручає Юліян Ломага».

1642. Вже надійшли журналі мод / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1932. — № 117 (29 травня). — С. 5. — (Новинки).

Рекламне оголошення: «Вже надійшли журналі мод на рік 1932/33 (робітня футер Юліяна Глушевського)».

1643. Більшовицька мода / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1932. — № 117 (29 травня). — С. 5. — (Новинки).

Репортаж про показ моделей жіночого одягу у Ленінграді після більшовицької реформи моди.

1644. Примхи моди / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1932. — № 261 (25 листопада). — С. 4. — (Новинки).

Огляд тенденцій паризької моди.

1933, номери № 152-190:

1645. Л.Г. Перша українська «Ревія моди» у Львові / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1933. — № 152 (15 червня). — С. 3.

Репортаж про показ мод.

1646. Н.Ф. Ревія моди / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1933. — № 159 (22 червня). — С. 4.

Репортаж про показ мод.

1647. Г.О. Ще про «Ревію мод» / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1933. — № 160 (23 червня). — С. 4.

Репортаж про показ мод.

1648. Т-к. Українські вишивки — найновіша мода (завваги про фольклорні збірки) : [культурологічна стаття] / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1933. — № 190 (23 липня). — С. 4–5.

1933, номери № 34, 341:

1649. Л. Бура. Жіноча мода борониться перед кризою : [проблемна стаття] / [Лідія Бурачинська]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1934. — № 34 (08 лютого). — С. 6.

1650. Парубок. Наше жіноцтво і мода: показ модерних одягів / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1934. — № 341 (19 грудня). — С.5.

Репортаж про показ мод.

1935, номери № 125, 319:

1651. Нова париська мода / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1935. — № 125 (15 травня). — С.8. — (Всячина).

Короткий огляд тенденцій паризької моди для жінок

1652. Журнал моди для муринів : [замітка] / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1935. — № 319 (29 листопада). — С.8.

1936, номери № 78-289:

1653. Новомодне волосся / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1936. — № 78 (07 квітня). — С.8. — (Дивогляди).

Замітка про тенденції перукарської моди.

1654. Осінні моди на берлінській виставі (від власного берлінського кореспондента) / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1936. — № 208 (16 вересня). — С.6.

Репортаж про показ мод.

1655. Кар'єра диктатора моди / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1936. — № 267 (26 листопада). — С.7. — (Всячина).

Замітка про паризького кутюр'є Поля Пуаре.

1656. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1936. — № 274 (04 грудня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Рекомендації щодо добору фасону моделі одягу для жінок з різною конституцією тіла.

1657. Музика Я. Панорама народньої носі / [Ярослава Музика]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1936. — № 279 (11 грудня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Репортаж про показ національного одягу

1658. Дзерович Д. Балачки про моду : [проблемна стаття] / [Д-р хемії Дарія Дзерович]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1936. — № 289 (25 грудня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

1937, номери № 1-283:

1659. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 1 (01 січня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд порад щодо модернізації, редизайну та перелицювання немодного жіночого вбрання.

1660. Нова ревія моди / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 7 (13 січня). — С.7. — (Новинки).

Замітка-анонс про показ мод, що відбудеться 25 січня 1937 року з ініціативи кооперативу «Труд».

1661. Рита. Балачки про моду: що значить бути добре одягненою? / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 13 (22 січня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд порад стиліста щодо формування жіночого гардеробу та komponування його елементів.

1662. Балачки про моду: на лещата / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 25 (05 лютого). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Поради щодо формування гардеробу для лижного спорту.

1663. Х.К. Карнавалові міркування / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 25 (05 лютого). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Проблемна стаття щодо заощадження на святковому вбранні.

1664. Рита. Балачки про моду: перші ластівки / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 42 (26 лютого). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди.
1665. Рита. Балачки про моду: які кольори будуть модні? / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 48 (05 березня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди.
1666. Крик моди : [замітка] / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 55 (13 березня). — С.6. — (Сторінка без політики).
Огляд тенденцій моди.
1667. Мар. Ревія весняної моди: Берлін у березні / [Марія Морачевська]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 64 (24 березня). — С.6. — (Сторінка без політики).
Репортаж про показ мод у Берліні.
1668. Рита. Балачки про моду: синя перемогла / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 66 (26 березня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди.
1669. Коронаційна сукня англійської королеви / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 66 (26 березня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій весільної моди.
1670. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 97 (07 травня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди з порадами редизайну старого жіночого вбрання.
1671. Рита. Балачки про моду: «старша пані» / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 109 (21 травня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Стилістичні поради щодо формування гардеробу для жінок середнього та літнього віку.
1672. Рита. Балачки про моду: для нашої донечки / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 121 (04 червня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Стилістичні поради щодо формування та компонування елементів гардеробу для дівчаток молодшого і середнього шкільного віку.
1673. Рита. Балачки про моду: що візьмемо з собою на літнисько / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 132 (18 червня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Стилістичні поради щодо вибору та компонування моделей жіночого одягу для літнього відпочинку.
1674. Рита. Балачки про моду: блюзки / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 143 (02 липня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди на жіночі блузи.
1675. Рита. Балачки про моду: зачіска / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 148 (09 липня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій паризької моди на жіночі зачіски.
1676. Рита. Балачки про моду: на вулицю, на фестини в літі, а не на баль / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 153 (16 липня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Критичні зауваги стиліста щодо неправильного компонування елементів жіночого гардеробу.

1677. Рита. Балачки про моду: кілька дрібничок / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 171 (06 серпня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди на декоративні елементи жіночого одягу.
1678. Докторат моди / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 171 (06 серпня). — С.6. — (Сторінка без політики).
Коротка замітка про кафедру з проблем моди, засновану у Торонто.
1679. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 188 (27 серпня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди на жіноче осіннє вбрання.
1680. Рита. Балачки про моду: осіння непевність / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 199 (10 вересня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди на жіноче осіннє вбрання.
1681. Рита. Балачки про моду: «модна лінія» / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 210 (24 вересня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди на покрій та силует моделей жіночого одягу.
1682. Рита. Балачки про моду: футра на осінніх костюмах / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 215 (01 жовтня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди на хутрянні елементи декору моделей жіночого одягу.
1688. Софія Левицька : [некролог] / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 227 (15 жовтня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Посмертний спомин про Софію левицьку - українську мисткиню у Парижі.
1683. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 227 (15 жовтня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди на зміну крою та силуету елементів жіночого гардеробу.
1684. Рита. Балачки про моду: зачіска / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 233 (22 жовтня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди на жіночі зачіски.
1685. Рита. Балачки про моду: трохи косметики / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 239 (29 жовтня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди на макіяж для жіночого обличчя.
1686. Л.Б. Балачки про моду: після ревії моди / [Лідія Бурачинська-Рудик]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 244 (05 листопада). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Репортаж про показ мод у Львові.
1687. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 255 (19 листопада). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Огляд тенденцій моди у жіночому вбранні.
1688. Рита. Балачки про моду: як змінити нашу сукню? / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 267 (03 грудня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
Поради стиліста щодо редизайну, модернізування та перелицювання немодного жіночого одягу.
1689. З нашої хроніки: з клубового життя / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 267 (03 грудня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Оголошення про семінар д-ра Володимира Старосольського «Соціологія моди» та семінар Марії Морачевської «Народні тканини в українській хаті».

1690. З нашої хроніки: з клубового життя / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 272 (10 грудня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Звіт про семінар д-ра Володимира Старосольського «Соціологія моди».

1691. Нижанківська М. Балачки про моду / [Меланія Нижанківська]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 283 (24 грудня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Проблемна стаття про стиль в одязі та виховання смаку в доборі модного вбрання.

1938, номери № 13-288:

1692. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 13 (21 січня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд тенденцій моди на вечірні сукні: конфекціонування матеріалів, покрій, декоративні елементи.

1693. Найновіша мода в Америці : [замітка] / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 14 (22 січня). — С.6. — (Сторінка без політики).

Замітка про тенденції моди на модельне жіноче взуття.

1694. Марія Р. Ревія моди / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 16 (25 січня). — С.7. — (Сторінка без політики).

Репортаж про показ мод, організований кравецькою кооперативою «Труд».

1695. Рита. Балачки про моду: чого повинен вистерігатись добре одягнений пан? / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 25 (04 лютого). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Поради стиліста щодо komponування елементів чоловічого гардеробу.

1696. З нашої хроніки: з клубового життя / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 31 (11 лютого). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд тенденцій жіночої моди від модельєра кооперативу «Труд» Емануїли Новак-Олесницької: «В понеділок 7 ц.м. обговорила у клубі «Нової Хати» і «Труду» п. Еля Олесницька весняну моду 1938».

1697. Література і мода : [замітка] / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 37 (20 лютого). — С.9. — (Літературна сторінка).

Міркування про феномен моди.

1698. Рита. Балачки про моду: сукня, якої нам не сміє бракувати / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 41 (25 лютого). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Поради стиліста щодо проектування універсальної утилітарної сукні.

1699. Морачевська М. Бенкет серед чуми / [Марія Морачевська]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 47 (04 березня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Проблемно-дискусійна стаття про оцадність та естетику у виборі модного жіночого вбрання.

1700. Рита. Балачки про моду: білизна / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 59 (18 березня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд тенденцій моди на постільну та столову білизну.

1701. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 65 (25 березня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд тенденцій моди на жіночий верхній одяг.

1702. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 71 (01 квітня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

- Огляд тенденцій моди на жіночий верхній одяг та аксесуари до нього.*
1703. Рита. Балачки про моду: все навиворіт / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 82 (15 квітня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
- Огляд тенденцій моди на контрастні акценти у моделях жіночого верхнього одягу.*
1704. Ча. З історії окулярів / [Мирослава Чапельська-Гординська]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 68 (24 квітня). — С.22. — (Сторінка без політики).
- Культурологічна стаття з історії моди.*
1705. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 90 (29 квітня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
- Огляд тенденцій моди на жіночі головні убори, прикрашені квітами.*
1706. Лю-ко. Практичні поради: дещо про порядок в шафі / [Ліза Крук]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 90 (29 квітня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
- Рекомендації щодо ремонту та зберігання жіночого вбрання.*
1707. Ревія української моди / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 92 (01 травня). — С.12. — (Новинки).
- Коротка замітка-анонс про показ мод, що відбудеться 8 травня 1938 року.*
1708. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 96 (06 травня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
- Огляд тенденцій моди на тканини та декоративні елементи моделей жіночого легкого одягу.*
1709. Х.К. Показ української моди / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 99 (16 травня). — С.8. — (Жіноча сторінка).
- Репортаж з показу мод, організованого кравецькою робітнею «Труд» та кооперативом «Українське Народне Мистецтво».*
1710. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 102 (13 травня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
- Огляд тенденцій моди на моделі жіночого одягу, запропоновані львівськими модельєрками: Стефою Базюк-Рудакевич, Софією Вальницькою, Марією Морачевською, Емілією Охримович, п. Сінгалевич, Елею Олесницькою.*
1711. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 108 (20 травня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
- Продовження огляду тенденцій моди на моделі жіночого одягу, запропоновані львівськими модельєрками: Стефою Базюк-Рудакевич, Софією Вальницькою, Марією Морачевською, Емілією Охримович, п. Сінгалевич, Елею Олесницькою.*
1712. Ча. З історії жіночої панчішки / [Мирослава Чапельська-Гординська]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 109 (21 травня). — С.6. — (Сторінка без політики).
- Культурологічна стаття історії моди.*
1713. Нова американська мода / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 116 (29 травня). — С.10. — (Сторінка без політики).
- Огляд найбільш ексцентричних новинок моди.*
1714. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 125 (10 червня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
- Огляд тенденцій моди на жіночі сукні для літнього відпочинку.*
1715. Наші торбинки / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 130 (17 червня). — С.5. — (Жіноча сторінка).
- Історична довідка про походження жіночих сумочок (редикюлів).*
1716. Рита. Балачки про моду: одяг наших маленьких / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 130 (17 червня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Практичні поради щодо конфекціонування матеріалів та проектування моделей дитячого одягу і комбінування їх елементів між собою.

1717. *Мода на рижих* / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 140 (29 червня). — С.6. — (Сторінка без політики).

Замітка про авангардні новинки голлівудської моди // Діло. [Виходить щодня вранці.

1718. *Рита. Балачки про моду: рукавички* / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 142 (01 липня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд модних літніх рукавичок для жінок.

1719. *Лю–ко. Жіночі ради для мужчин в літі* / [Ліза Крук]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 142 (01 липня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Критичні зауваги щодо стилістично–функціональних хиб, яких чоловіки припускаються в одязі.

1720. *Примхи моди* / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 174 (10 серпня). — С.6. — (Сторінка без політики).

Замітка про авангардні новинки паризької моди.

1721. *Румунська королева Марія про моду* / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 175 (12 серпня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Проблемна стаття про феномен функціонування та розвитку моди.

1722. *Балачки про моду: дитяча білизна* / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 182 (19 серпня). — С.7. — (Жіноча сторінка).

Практичні поради щодо конфекціонування матеріалів та проектування моделей дитячого білизняного одягу і комбінування їх елементів між собою.

1723. *І в окулярах хочемо бути гарні* / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 182 (19 серпня). — С.7. — (Жіноча сторінка).

Стилістичні поради жінкам стосовно добирання модних окулярів відносно віку та форми обличчя.

1724. *Рита. Балачки про моду: рукавички* / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 187 (26 серпня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд тенденцій осінньої моди.

1725. *Рита. Балачки про моду: зачіски наших дівчаток* / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 199 (09 вересня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд тенденцій осінньої моди.

1726. *Рита. Балачки про моду: осінні капелюхи* / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 205 (16 вересня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд тенденцій моди на жіночі головні убори.

1727. *Рита. Балачки про моду: осінні і зимові костюми і плащі* / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 210 (23 вересня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд трендових моделей жіночого верхнього одягу.

1728. *Рита. Балачки про моду* / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 216 (30 вересня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Стилістичні поради щодо комплектної організації жіночого одягу.

1729. *Рита. Мода і воєнні настрої* / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 245 (04 листопада). — С.6. — (Жіноча сторінка).

Огляд трендових моделей жіночого одягу в мілітарі-стилі за мотивами чоловічого військового обмундирування 1914 р.

1730. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 250 (11 листопада). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд трендових моделей жіночого одягу.

1731. Соломяні капелюхи на зиму / відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 251 (12 листопада). — С.6. — (Сторінка без політики).

Замітка про тренди лондонської моди.

1732. Мужчини і жіноча мода (голос чоловіка) / ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 274 (09 грудня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Критичні зауваги щодо стилевих хиб, яких припускаються жінки в компонуванні елементів гардеробу.

1733. Показ моди в американських в'язницях : [замітка] / ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 288 (28 грудня). — С.6. — (Сторінка без політики).

1734. Місто-пральня: у сльозах відновлюються сукні париських елеганток / ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 288 (28 грудня). — С.6. — (Сторінка без політики).

Репортаж з французького міста Boulogne-Billancourt.

1939, номери № 8-158:

1735. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 8 (13 січня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Огляд трендових моделей жіночого легкого одягу.

1736. Зірки цілорічної моди / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 19 (28 січня). — С.6. — (Сторінка без політики).

Репортаж про конкурс серед нью-йоркських та паризьких мільйонерок на звання найелегантнішої жінки світу.

1737. Норим М. Шведська лінія в бедрах / ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 32(12 лютого). — С.7.

Ессе про жіночу логіку в обранні сукні.

1738. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 54 (10 березня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

Розлогий огляд трендових моделей жіночого одягу та головних уборів.

1739. Нова американська мужеська мода / ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 73 (30 березня). — С.6. — (Сторінка без політики).

Коротка замітка про тенденції чоловічої моди.

1740. Рита. Не мода, а міра у смаку / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 74 (31 березня). — С.6. — (Жіноча сторінка).

Критичні зауваги щодо стилістичного компонування елементів жіночого гардеробу відповідно до віку та особливостей фігури.

1741. Рита. Балачки про моду: для наших підлітків / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 81 (09 квітня). — С.14. — (Жіноча сторінка).

Стилістичні поради щодо формування гардеробу дівчини-підлітка.

1742. Рита. Балачки про моду: звисні сади / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 95 (28 квітня). — С.7. — (Жіноча сторінка).
Огляд модних трендових жіночих капелюшків.
1743. Рита. Балачки про моду: плащ, суконка, капелюх / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 107 (12 травня). — С.7. — (Жіноча сторінка).
Стилістичні рекомендації щодо компонування різних елементів жіночого гардеробу: суконь, головних уборів та верхнього одягу.
1744. Рита. Балачки про моду: контрасти з погодою / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 125 (04 червня). — С.10. — (Жіноча сторінка).
Огляд трендових матеріалів, аксесуарів та декоративних елементів жіночого одягу.
1745. Лі-ко. Їдемо на ферії: контрасти з погодою / [Ліза Крук]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 125 (04 червня). — С.10. — (Жіноча сторінка).
Поради жінкам щодо формування гардеробу для літнього відпочинку в горах, в пансіоні та на морі.
1746. Рита. Балачки про моду: рукавички / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 129 (09 червня). — С.7. — (Жіноча сторінка).
Майстер-клас з редизайну та модернізування жіночих рукавичок.
1747. Кононенко Х. Кілька слів до матерей з нагоди «Свята Молоді» / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 129 (09 червня). — С.7. — (Жіноча сторінка).
Дискусійна стаття про важливість зрівняння дітей у сфері моди, незалежно від достатку батьків.
1748. Рита. Показ української моди / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 135 (16 червня). — С.7. — (Жіноча сторінка).
Розширений репортаж з показу моди, влаштованого кооперативою «Труд» 10–11 черв. 1939 р.
1749. Дарка. Вмієте одягатися? / [Дарія Дзерович]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 142 (24 червня). — С.7. — (Жіноча сторінка).
Стилістичні рекомендації щодо створення іміджу елегантної жінки.
1750. З нашої хроніки: покази української моди в краю / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 148 (01 липня). — С.7. — (Жіноча сторінка).
Репортаж з показів моделей жіночого одягу в Самборі та Дрогобичі.
- 1751.
1752. Рита.[Кононенко, Харитина]. Балачки про моду: [Короткий огляд тенденцій жіночої моди] // Діло. [Виходить щодня вранці]. 1939. 9 липня. Ч. 154. С. 7. Тематична шпальта: Жіноча сторінка.
1753. Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 154 (09 липня). — С.7. — (Жіноча сторінка).
Короткий огляд тенденцій жіночої моди.
1754. Рита. Чуємо дзвін, та не знаємо, де він / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 154 (09 липня). — С.7. — (Жіноча сторінка).

Дискусійна стаття про проблему запозичення та неправильного інтерпретування українками паризьких тенденцій моди.

1755. Рита. Балачки про моду: домашня суконочка / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 158 (15 липня). — С.7. — (Жіноча сторінка).

Стилістичні поради з художнього проектування та конструювання домашньої повсякденної суконки.

«Z KRAINY SZYKU I MODY» В ГАЗЕТИ «CHWILA» (1934–1939)

ВІДОМОСТІ ПРО ГАЗЕТУ:

- Політичне спрямування: національно-сіоністське.
- Періодичність випусків 1934-1939 рр.: двічі на день (зранку та ввечері : «Chwila. Wydanie wieczorne», «Chwila. Wydanie poranne»). У 1922 р. щопонеділка виходила «Chwila poniedziałkowa».
- Відповідальний редактор 1919-1921 рр.: Гершон Ціппер.
- Відповідальний редактор 1919-1922 рр.: Генрик Розмарін.
- Відповідальний редактор 1922-1923 рр.: Леон Вайншток.
- Відповідальний редактор 1923-1939 рр.: Генрик Гешелес (польск. Henryk Heschel).
- Видавець 1920-1939 рр.: Видавнича спілка «Chwila».
- Обсяг газети: 4-20 шпальт.
- Адреса редакції станом на 1919-1924 р.: м. Львів, пасаж Гаусмана, буд. 8, II пов.
- Адреса редакції станом на 1925-1939 рр.: м. Львів, вул. Підвальна, буд. 3.

Додатки:

- «Chwilka Dzieci i Młodzieży», 1925-1937 рр. Редактор Руна Райтман.
- «Chwila. Dodatek ilustrowany», 1930–1934.

Зі всіма випусками газети «Chwila» можна ознайомитися на сайті Архіву української періодики «Libraria» за адресою: <https://libraria.ua/numbers/6/>

ВІДОМОСТІ ПРО ТЕМАТИЧНУ ШПАЛЬТУ:

- Періодичність випусків: без чіткої періодичності (орієнтовно двічі на місяць).
- Редактор і автор публікацій: магістр Яніна Гласгалловна (польськ. Mgr. Janina Glassgallowna).
- Обсяг: 1 шпальта.

1924, номери № 1832-2018:

1756. Konkurs mody // Chwila. — Lwów, 1924. — № 1832 (20.04). — S. 11.

1757. Jak się ubierać będą w najbliższą zimę panie i panowie? // Chwila. — Lwów, 1924. — № 2005 (15.10). — S. 7. — (Z dziedziny mody).

1758. L'hiver s'approche...Madame! // Chwila. — Lwów, 1924. — № 2012 (22.10). — S. 6. — (Z królestwa mody).

1759. Pare słow o bieliznie damskiej // Chwila. — Lwów, 1924. — № 2018 (28.10). — S. 8. — (Z królestwa mody).

1925, номери № 2105-2426:

1760. Titine. W świetle balowych lamp // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2105 (25.01). — S. 5. — (Z królestwa mody).

1761. Titine. Perfumy pięknej pani // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2133 (25.01). — S. 5. — (Z królestwa mody).

1762. Z krainy mody // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2159 (20.03). — S. 9. — (Kącik dla pań).

1763. Z dziedziny mody // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2173 (03.04). — S. 11.

1764. Luna. Nowości paryskie we Lwowie // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2178 (08.04). — S. 5. — (Z dziedziny mody).
1765. Z dziedziny mody // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2180 (10.04). — S. 9.
1766. Nowy sezon — nowe kaprysy mody — nowe ceny // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2325 (05.09). — S. 8. — (Kącik dla pań).
1767. Wesoła moda // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2342 (24.09). — S. 9. — (Kącik dla pań).
1768. Nowy model sukni // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2347 (30.09). — S. 9. — (Kącik dla pań).
1769. Płaszcz jesienne // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2357 (10.10). — S. 9. — (Kącik dla pań).
1770. Modne rękawiczki // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2407 (29.11). — S. 10. — (Kącik dla pań).
1771. Pokaz paryski // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2408 (30.11). — S. 10. — (Kącik dla pań).
1772. Modne szale // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2410 (02.12). — S. 15. — (Kącik dla pań).
1773. Torebka z kwiatów. Widelka do papierosów. Szklane sukienki // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2418 (10.12). — S. 15. — (Kącik dla pań).
1774. Problem mody czy moralności // Chwila. — Lwów, 1925. — № 2426 (18.12). — S. 4.
- 1775.

1926, номер № 2695:

1776. Co niesie sezon jesienny? // Chwila. — Lwów, 1926. — № 2695 (21.09). — S. 7. — (Kącik dla pań).

1927, номери № 2797-3107:

1777. Kobieta w starożytnej Asyrii i Babilonii // Chwila. — Lwów, 1927. — № 2797 (03.01). — S. 9. — (Kącik dla pań).
1778. Najnowsze mody przez radjo // Chwila. — Lwów, 1927. — № 2798 (04.01). — S. 3. — (Różne).
1779. Memento dla krótkich włosów // Chwila. — Lwów, 1927. — № 2829 (04.02). — S. 8. — (Z mody kobiecej).
1780. Glasgallówna J. Gdy wiosna się budzi / J.G. // Chwila — Lwów, 1927. — № 2895 (11.04). — S. 5-6. — (Z krainy szyku i piękna kobiecego).
1781. Radykalne zmiany mody dla panów // Chwila. — Lwów, 1927. — № 2959 (16.06). — S. 6.
1782. Mody kobiece // Chwila. — Lwów, 1927. — № 3032 (28.08). — S. 11.
1783. Ludwika G. Kobieta — auto i futra. Najpiękniejszym upominkiem dla małżonki jest futro! / Ludwika Gabłowa // Chwila. — Lwów, 1927. — № 3107 (14.11). — S. 8-9.
1784. Z wydawnictw kobiecych «Paryski przegląd mody» // Chwila. — Lwów, 1927. — № 3107 (14.11). — S. 9.

1928, номери № 3255-3504:

1785. Herbstówna Fr. Kokieterja z deszczem : [Korespondencja własna «Chwili» w Paryżu] / Franciszka Herbstówna // Chwila. — Lwów, 1928. — № 3255 (14.04). — S. 9. — (Z dziedziny mody).
1786. Letnie futra // Chwila. — Lwów, 1928. — № 3259 (18.04). — S. 14. — (Mody).
1787. Jak się podobać. Rady dla pań pięknych i...mniej pięknych // Chwila. — Lwów, 1928. — № 3422 (02.10). — S.4. — (Kącik dla pań).
1788. W trykotowej przędzy // Chwila. — Lwów, 1928. — № 3439 (19.10). — S. 15. — (Mody).
1789. Jakie obuwie damskie nie jest szkodliwe? // Chwila. — Lwów, 1928. — № 3490 (09.12). — S.13. — (Kącik dla pań).
1790. «Królowa mody» w Anglii // Chwila. — Lwów, 1928. — № 3504 (23.12). — S.6. — (W specjalnym kąciku).

1929, номери № 3550-3811:

1791. H. N. Koniec karnawału // Chwila. — Lwów, 1929. — № 3550 (09.02). — S.16. — (Z dziedziny kobiecej mody).
1792. Prawdziwe lato // Chwila. — Lwów, 1929. — № 3668 (09.02). — S.8. — (Mody).
1793. H. N. A Rebours // Chwila. — Lwów, 1929. — № 3693 (05.07). — S.10. — (Kącik dla pań).

1794. Długie włosy i długa suknia // Chwila. — Lwów, 1929. — № 3743 (24.08). — S.13. — (Mody).
1795. (p-p.). Logika mody // Chwila. — Lwów, 1929. — № 3811 (03.11). — S.18. — (W specjalnym kąciku).

1929, номер № 4001:

1796. Na temat mody // Chwila. — Lwów, 1930. — № 4001 (17.05). — S.9. — (Głos kobiet).

1931, номери № 4341-4554:

1797. Wielka rewja mody // Chwila. — Lwów, 1931. — № 4341 (27.04). — S.14.
1798. Glasgallówna J. Unikajmy przesady / Janina G. // Chwila. — Lwów, 1931. — № 4367 (23.05). — S. 12. — (Z dziedziny mody).
1799. Kissin-Gottesman S. Racjonalizacja gospodarstwa domowego, — a psychika kobieca : [kor. Własna z Berlinu «Głosu Kobiet»] / Sara Kissin-Gottesman // Chwila. — Lwów, 1931. — № 4367 (23.05). — S. 12.
1800. Rewja mody // Chwila. — Lwów, 1931. — № 4523 (28.10). — S. 12. — (Z bagateli).
1801. Glasgallówna J. Nieco o futrach / Janina G. // Chwila. — Lwów, 1931. — № 4554 (28.11). — S. 12. — (Z dziedziny mody).

1932, номери № 4608-4926:

1802. Glasgallówna J. Suknia wieczorowa / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4608 (23.01). — S. 12. — (Z dziedziny mody).
1803. S. B. Tydzień mody wiosennej w Berlinie // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4663 (19.03). — S. 12.
1804. Glasgallówna J. Drobiazgi / (J. G.) // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4676 (02.04). — S. 12. — (Z dziedziny mody).
1805. Grunberg L. Męczennice mody / Dr. Leib Grunberg // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4676 (02.04). — S. 12.
1806. Glasgallówna J. Drobiazgi / (J. G.) // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4676 (02.04). — S. 12. — (Z dziedziny mody).
1807. Glasgallówna J. Pod znakiem włóczki! / (J. G.) // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4704 (30.04). — S. 16. — (Z dziedziny mody).
1808. Glasgallówna J. Nowości / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4725 (21.05). — S. 12. — (Z dziedziny mody).
1809. Glasgallówna J. Wiosenne kolory / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4718 (14.05). — S. 12. — (Z mody).
1810. Glasgallówna J. W słońcu / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4732 (28.05). — S. 10. — (Z mody).
1811. Glasgallówna J. Zbytek czy prostota? / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4746 (11.06). — S. 8. — (Z mody).
1812. J. O. Nareszcie wyjeżdżamy! // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4753 (18.06). — S. 10. — (Z dziedziny mody).
1813. Król mody Antonie mówi // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4780 (15.07). — S. 9.
1814. Włoski Narodowy Instytut Mody // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4795 (30.07). — S. 3.
1815. Or. Jak mody paryskie bronią się przed naśladownictwem // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4796 (31.07). — S. 18.
1816. Glasgallówna J. Jak prowadzić gospodarstwo domowe?:[Pierwsza Państwowa Szkoła Hotelarsko-Przemysłowa w Zakopanem] / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4830 (03.09). — S. 10.
1817. Glasgallówna J. Zbytek czy prostota? / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4746 (11.06). — S. 8. — (Z mody).
1818. Glasgallówna J. Przed deszczem / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4844 (17.09). — S. 12. — (Z mody).

1819. S. B. Jesienne wzory // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4851 (24.09). — S. 10. — (Z mody).
1820. O.W. Znowu nosimy czarne suknie // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4858 (01.10). — S. 10. — (Z mody).
1821. Glasgallówna J. Paryż dyktuje / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4864 (08.10). — S. 10. — (Z mody).
1822. Glasgallówna J. Nasz kapelusz / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4870 (15.10). — S. 12. — (Z mody).
1823. Glasgallówna J. Ciekwestki ze świata mody / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4870 (15.10). — S. 12. — (Z mody).
1824. Glasgallówna J. Kołnierzyk, pasek i mankiet / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4877 (22.10). — S. 12. — (Z mody).
1825. Glasgallówna J. Jegoroczne futro / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4912 (26.11). — S. 10. — (Z mody).
1826. Glasgallówna J. Ustalona linija / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4919 (03.12). — S. 12. — (Z mody).
1827. Glasgallówna J. Elegancja w szczegółach / J. G. // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4926 (10.12). — S. 12. — (Z mody).
1828. Glasgallówna J. Studja czy rzemiosło artystyczne / Janina Glasgallówna // Chwila. — Lwów, 1932. — № 4926 (10.12). — S. 12.

1933, номери № 5057-5251:

1829. Glasgallówna J. Moda na plaży / J.G. // Chwila. — Lwów, 1933. — № 5057 (10.06). — S. 11. — (Z mody).
1830. Glasgallówna J. Jesień–Zima / J.G. // Chwila. — Lwów, 1933. — № 5218 (02.10). — S. 14. — (Z mody).
1831. Glasgallówna J. W czym tkwi różnica? / Janina G. // Chwila. — Lwów, 1933. — № 5244 (28.10). — S. 11. — (Z mody).
1832. Glasgallówna J. Jesienne nowości / J.G. // Chwila. — Lwów, 1933. — № 5251 (04.11). — S. 12. — (Z mody).

1934, номери № 5333-99:

1833. Glasgallówna J. Demi–Saison / J.G. // Chwila. — Lwów, 1934. — № 5333 (27.01). — S. 12. — (Z mody).
1834. Glasgallówna J. Co wiosna przyniesie / J.G. // Chwila. — Lwów, 1934. — № 5361 (24.02). — S. 12. — (Z mody).
1835. Glasgallówna J. Co piszą inni / J.G. // Chwila. — Lwów, 1934. — № 5375 (10.04). — S. 12. — (Z mody).
1836. Glasgallówna J. Z rodzimej produkcji / J.G. // Chwila. — Lwów, 1934. — № 5396 (31.03). — S. 10. — (Z mody).
1837. Glasgallówna J. O modnej bieliźnie / J.G. // Chwila. — Lwów, 1934. — № 5422 (28.04). — S. 11. — (Z mody).
1838. Glasgallówna J. Weekend na plaży / J.G. // Chwila. — Lwów, 1934. — № 5443 (19.05). — S. 11. — (Z mody).
1839. Celine. Pani na plaży // Chwila. — Lwów, 1934. — № 5844 (29.06). — S. 12. — (Informator Palestynski : Z mody).
1840. Mirande. Kiedy liście spadają z drzew // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 28 (06.10). — S. 5. — (Z krainy szyku i piękna kobiecego).
1841. Glasgallówna J. Nowości sezonu : [Pokaz mód w Warszawie] / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 28 (06.10). — S. 5. — (Z krainy szyku i piękna kobiecego).
1842. Mirande. O futrach // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 34 (13.10). — S. 4. — (Z krainy szyku i piękna).

1843. Glasgallówna J. Skąd czerpać wiadomości o modzie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 34 (13.10). — S. 4. — (Z krainy szyku i piękna).
1844. Glasgallówna J. Renesans długich włosów / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 34 (13.10). — S. 4. — (Z krainy szyku i piękna).
1845. Glasgallówna J. Gdy wiatr wieje / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 46 (27.10). — S. 5. — (Z krainy szyku i piękna).
1846. Glasgallówna J. Żywe modele / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 46 (27.10). — S. 5. — (Z krainy szyku i piękna).
1847. Glasgallówna J. W okresie zimowej niepogody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 70 (24.11). — S. 4. — (Z krainy szyku i piękna).
1848. Glasgallówna J. Przed sezonem narciarskim / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 76 (02.12). — S. 7. — (Z krainy szyku i piękna).
1849. Glasgallówna J. Drobiazgi narciarskie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 76 (02.12). — S. 7. — (Z krainy szyku i piękna).
1850. Glasgallówna J. Modny Paryż dyktuje / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 82 (09.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i piękna).
1851. Glasgallówna J. Wiedeń lansuje koronki / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 82 (09.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i piękna).
1852. Glasgallówna J. Ciekawostki z dziedziny mody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 82 (09.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i piękna).
1853. Glasgallówna J. Lada dzień — ruszamy w góry / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 94 (22.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i piękna).
1854. Glasgallówna J. Jak się ubrać w podróży? / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 94 (22.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i piękna).
1855. Glasgallówna J. W walizeczce podróżnej / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 94 (22.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i piękna).
1856. Mirande. Kwiaty // Chwila — Lwów, 1934. — № 5597 (21.10). — S. 11. — (Z krainy szyku i piękna).
1857. Glasgallówna J. Sukces fantazji / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 58 (10.11). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1858. Glasgallówna J. Modny Paryż dyktuje / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 82 (08.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i piękna).
1859. Glasgallówna J. Wiedeń lansuje koronki / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 82 (08.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i piękna).
1860. Glasgallówna J. Ciekawostki z dziedziny mody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 82 (08.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i piękna).
1861. Garbo G. Musimy znowu stać się kobietami! / Greta Garbo // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 98 (28.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i piękna).
1862. Glasgallówna J. Współczesna moda – syntezą stylów / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 99 (29.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1863. Glasgallówna J. Stroimy się w piórka / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 99 (29.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1864. Glasgallówna J. O modną linję : [rozmowa z kierowniczką żeńk. Kursów gimnastycznych] / (G.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1934. — № 99 (29.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).

1935, номери № 111-249:

1865. Glasgallówna J. Karnawał 1935 / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 111 (12.01). — S. 3. — (Z świata szyku i piękna).
1866. Glasgallówna J. Wieczorowe «sortie» — nieodzowne / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 111 (12.01). — S. 3. — (Z świata szyku i piękna).

1867. Glasgallówna J. Sandańki wieczorowe / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 111 (12.01). — S. 3. — (Z swiata szyku i piekna).
1868. Glasgallówna J. Demi – saison / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 117 (19.01). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1869. Glasgallówna J. Recepta piękności — na wieczór / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 117 (19.01). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1870. Glasgallówna J. Sex–Appeal / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 123 (26.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1871. Glasgallówna J. Czy wiecie? / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 123 (26.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1872. Glasgallówna J. Bluzka już nie jest kopciuszkciem / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 123 (26.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1873. Glasgallówna J. Bluzka już nie jest kopciuszkciem / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 123 (26.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1874. Glasgallówna J. Nowe wnętrze / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 129 (02.02). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1875. Glasgallówna J. Nowoczesne sprzęty / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 129 (02.02). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1876. Glasgallówna J. Modne kilimy i obicia / (j.g.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 129 (02.02). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1877. Glasgallówna J. Jakie nas czekają niespodzianki / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 135 (09.02). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1878. Glasgallówna J. Czy naprawdę jest modne? / j. g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 135 (09.02). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1879. Glasgallówna J. Rewja mody / (j.g.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 135 (09.02). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1880. Glasgallówna J. Pierwsze jaskółki / J. G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 141 (16.02). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1881. Glasgallówna J. Przybranie wiosennych modeli / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 141 (16.02). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1882. Glasgallówna J. Materiały wiosenne / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 141 (16.02). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1883. Glasgallówna J. Nowe tendencje / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 147 (23.02). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1884. Glasgallówna J. Kompletujemy! / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 147 (23.02). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1885. Glasgallówna J. Tony i kolory / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 147 (23.02). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1886. Glasgallówna J. Bez reguły / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 153 (02.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1887. Glasgallówna J. Bez reguły / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 153 (02.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1888. Glasgallówna J. Moda dla wszystkich / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 153 (02.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1889. Glasgallówna J. Wiosenne żarty / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 159 (10.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1890. Glasgallówna J. Wiosenne żarty / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 159 (10.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1891. Glasgallówna J. Co robimy z włóczki? / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 159 (10.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1892. Glasgallówna J. Wiosenne zakupy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 171 (23.03). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).

1893. Glasgallówna J. Czy wiecie... / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 171 (23.03). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1894. Glasgallówna J. Torebka — i jej odmiany / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 171 (23.03). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1895. Glasgallówna J. Nowe możliwości / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 177 (30.03). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1896. Glasgallówna J. Z wiosennych rewji / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 177 (30.03). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1897. Glasgallówna J. Plaga kopjowania... / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 177 (30.03). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1898. Glasgallówna J. Plaga kopjowania... / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 177 (30.03). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1899. Jellinowa C. Zawiadamiam... / Cecylja Jellinowa // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 177 (30.03). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1900. Glasgallówna J. Autentyczna wiosna / (J.G.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 183 (06.04). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1901. Glasgallówna J. Pokaz mody / (j.g.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 183 (06.04). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1902. Glasgallówna J. Pod znakiem jasnych barw / j.g. // Chwila — Lwów, 1935. — № 5770 (13.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1903. Glasgallówna J. Bez rękawiczek / j.g. // Chwila — Lwów, 1935. — № 5770 (13.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1904. Glasgallówna J. Letnie obuwie / j.g. // Chwila — Lwów, 1935. — № 5770 (13.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1905. Glasgallówna J. Sygnały / (J.G.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 195 (20.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1906. Glasgallówna J. Garnitury / (J.G.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 195 (20.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1907. Glasgallówna J. Przed majowyn deszczykiem / (j.g.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 201 (28.04). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1908. Glasgallówna J. To i owo... / (j.g.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 201 (28.04). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1909. Glasgallówna J. Niebezpieczeństwo...munduru / (J.G.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 201 (28.04). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1910. Glasgallówna J. Przez cały dzień / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 207 (04.05). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1911. Glasgallówna J. Popołudnie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 207 (04.05). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1912. Glasgallówna J. Futro w lecie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 207 (04.05). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1913. Glasgallówna J. Z letniej włóczki / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 213 (11.05). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1914. Glasgallówna J. Do letniego sportu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 213 (11.05). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1915. Glasgallówna J. Z małych resztek / (j.g.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 213 (11.05). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).
1916. Glasgallówna J. W słońcu na plaży / (j.g.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 225 (26.05). — S. 7. — (Z krainy szyku i mody).
1917. Glasgallówna J. Potęga rysunku / Mgr. J. Glasgallówna // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 225 (26.05). — S. 7. — (Z krainy szyku i mody).
1918. Glasgallówna J. Czarno-białe / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 231 (02.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).

1919. Glasgallówna J. Czarno-białe / j.g. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 231 (02.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1920. Glasgallówna J. Nic nowego pod słońcem / (j.g.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 237 (08.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1921. Glasgallówna J. To nie jest drobnostka / (j.g.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 237 (08.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1922. Glasgallówna J. Czy wiecie że... / (j.g.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 237 (08.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1923. Glasgallówna J. Letnie wywczasy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 243 (16.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1924. Glasgallówna J. Bądźmy praktyczne / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 243 (16.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1925. Glasgallówna J. To ma urok / (j.g.) // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 243 (16.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1926. Glasgallówna J. To ma urok / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 249 (22.06). — S. 7. — (Z krainy szyku i mody).
1927. Glasgallówna J. Zastawa stołowa / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 249 (22.06). — S. 7. — (Z krainy szyku i mody).
1928. Glasgallówna J. Piórko na kapeluszu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1935. — № 249 (22.06). — S. 7. — (Z krainy szyku i mody).

1936, номери № 438-716:

1929. Glasgallówna J. Nowy krój / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 438 (01.02). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1930. Glasgallówna J. Nowy krój / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 438 (01.02). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
1931. Glasgallówna J. Na słonecznej Riwierze / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 444 (08.02). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1932. O konserwacji odzieży // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 444 (08.02). — S. 6. — (Rady praktyczne).
1933. Glasgallówna J. Zmieńmy kolor / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 450 (15.02). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1934. Glasgallówna J. Pierwsze pokazy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 450 (15.02). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1935. Glasgallówna J. Pierwsze pokazy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 450 (15.02). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1936. Glasgallówna J. Skrzydlaty posłaniec / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 456 (22.02). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1937. Glasgallówna J. Harmonja i piękno nowoczesnego tkactwa / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 456 (22.02). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1938. Glasgallówna J. Okrycia przejściowe / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 468 (07.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1939. Glasgallówna J. Aktualja / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 468 (07.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1940. Glasgallówna J. Kwiaty z wiosną / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 468 (07.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1941. Glasgallówna J. Nowości z Mekku mody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 475 (15.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1942. Glasgallówna J. Motyl z piki / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 475 (15.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).

1943. Jellinowa C. Wróciła / Cecylja Jellinowa // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 475 (15.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1944. Glasgallówna J. Wiosenne uzupełnienia / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 480 (21.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1945. Glasgallówna J. Moda dawnych stuleci / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 480 (21.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1946. Glasgallówna J. Rzeczy praktyczne / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 486 (28.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1947. Glasgallówna J. Nieprzemakalny kostjum / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 486 (28.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1948. Glasgallówna J. Wiosenne rewje / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 486 (28.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1949. Fisch S. Kącik dla pan / S. Fisch // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 486 (28.03). — S. 6.
1950. Glasgallówna J. Wszystko w kratkę / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 492 (04.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1951. Glasgallówna J. Wiosna w stolicy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 492 (04.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1952. Glasgallówna J. Dla orjentacji / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 492 (04.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1953. Glasgallówna J. Pod znakiem oszczędności / J.G. // Chwila — Lwów, 1936. — № 6134 (19.04). — S. 6. — (Z mody).
1954. Glasgallówna J. Zmiany w modnym płaszczu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 509 (25.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1955. Glasgallówna J. Tanim kosztem — wielki efekt / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 509 (25.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1956. Glasgallówna J. Do sportu wiosennego — wielki efekt / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 515 (02.05). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1957. Glasgallówna J. Jeszcze ciągle «w kratkę» / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 515 (02.05). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1958. Glasgallówna J. Walka o smukłą linję / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 515 (02.05). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1959. Glasgallówna J. Warjanty letniej mody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 521 (09.05). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1960. Glasgallówna J. Nowe obuwie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 521 (09.05). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1961. Glasgallówna J. Wstępne przygotowania / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 527 (16.05). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1962. Glasgallówna J. W domu i ogrodzie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 527 (16.05). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1963. Glasgallówna J. Uzupełniamy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 533 (23.05). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1964. Glasgallówna J. Kolor biały — kolorem lata / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 533 (23.05). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1965. Glasgallówna J. W góry — Nad morze / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 539 (30.05). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1966. Glasgallówna J. W cudze piórka / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 545 (06.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1967. Glasgallówna J. Płaszcze «dorożarskie» / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 545 (06.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1968. Glasgallówna J. O tem trzeba wiedzieć / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 545 (06.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).

1969. Glasgallówna J. Czy zwycięży bolero? / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 551 (13.06). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
1970. Glasgallówna J. Od czego zależy powodzenie? / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 551 (13.06). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
1971. Glasgallówna J. Wyastawa podwieczorków / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 551 (13.06). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
1972. Glasgallówna J. Wyastawa podwieczorków / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 587 (25.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
1973. Glasgallówna J. Ozdabiamy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 587 (25.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
1974. Glasgallówna J. Czy wiecie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 587 (25.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
1975. Glasgallówna J. Moda – Londynu : [korespondencja własna «Chwili» wieczornej] / Mgr. Janina Glasgall // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 587 (25.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
1976. Glasgallówna J. Gdy liście lecą z drzewa / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 617 (29.08). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1977. Glasgallówna J. Jesienne palto w kratę / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 617 (29.08). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1978. Glasgallówna J. Praktyczne porady. Remont w mieszkaniu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 617 (29.08). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1979. Glasgallówna J. Pierwsze suknie popołudniowe / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 623 (05.09). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1980. Glasgallówna J. Z modnego wnętrza / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 623 (05.09). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1981. Glasgallówna J. Jak prać serwety koronkowe / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 623 (05.09). — S. 6. — (Kącik praktyczny).
1982. Glasgallówna J. Wileka atrakcja nowego sezonu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 623 (05.09). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1983. Glasgallówna J. Moda w 2000 roku: przezroczyście suknie i sandaalki na kółkach / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 623 (05.09). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1984. Glasgallówna J. Tak moda wygląda zagranicą / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 629 (12.09). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1985. Glasgallówna J. Hafty nowego sezonu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 629 (12.09). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1986. Glasgallówna J. Pierwsza Rewja Mody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 629 (12.09). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1987. Jellinowa C. Wróciła / Cecylia Jellinowa // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 629 (12.09). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1988. Glasgallówna J. Nowa linia — w relizacji / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 645 (03.10). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1989. Glasgallówna J. Pelerynka w dniu zimowe / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 645 (03.10). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1990. Amerykę znudziły konkursy piękności. Modne są teraz «dzielne dziwczęta» // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 645 (03.10). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1991. Glasgallówna J. Barometr mody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 651 (10.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1992. Glasgallówna J. Wpływ starożytności / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 651 (10.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1993. Glasgallówna J. Ogólnie — o modzie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 663 (24.10). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).

1994. Glasgallówna J. Moda — aksamitow / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 663 (24.10). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1995. Glasgallówna J. Pięcioraczki kanadyjskie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 663 (24.10). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
1996. Glasgallówna J. O piątej popołudniu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 669 (31.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1997. Glasgallówna J. Skąd się czerpie natchnienie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 669 (31.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1998. Glasgallówna J. Efekt wywołuje / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 669 (31.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
1999. Futrzane kobiety: jakie zwierzątka są w modzie? // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 669 (31.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2000. Glasgallówna J. Wełna na «codzień / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 675 (07.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2001. Glasgallówna J. O nowej fryzurze / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 675 (07.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2002. Glasgallówna J. Czy wiecie że... / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 675 (07.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2003. Glasgallówna J. Nożyce w ruch / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 681 (14.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2004. Glasgallówna J. Nowości paryskie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 681 (14.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2005. Glasgallówna J. Dookoła obecnej mody popołudniowo-wieczorowej / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 693 (28.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2006. Glasgallówna J. Sezon się zaczął / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 693 (28.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2007. Glasgallówna J. Indywidualne toalety wizytowo-wieczorowe / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 693 (28.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2008. Glasgallówna J. Pelerynka, jak za dawnych, dobrych czasów / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 699 (05.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2009. Glasgallówna J. Ameryka przeciw dyktaturze paryskich domów mód / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 699 (05.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2010. Glasgallówna J. To i owo / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 699 (05.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2011. Glasgallówna J. Kanty lamowane — futrem / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 705 (12.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2012. Glasgallówna J. Ploteczki o modzie sportowej / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 705 (12.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2013. Glasgallówna J. Z wystaw / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 705 (12.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2014. Glasgallówna J. Zimowe mody dla dzieci / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 705 (12.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2015. Glasgallówna J. Modele sezonu przejściowego / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 711 (19.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2016. Glasgallówna J. Bez pracy — nie ma kołaczy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 711 (19.12). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2017. Glasgallówna J. Jej styl... / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 716 (26.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2018. Glasgallówna J. W garderobie dziewczęcia / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 716 (26.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2019. Glasgallówna J. W okresie podarków / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1936. — № 716 (26.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).

1937, номери № 734-6714:

2020. Glasgallówna J. Kostium o północy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 734 (16.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2021. Glasgallówna J. Technika noszenia woalki / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 734 (16.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2022. Glasgallówna J. Moda dnia / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 740 (23.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2023. Glasgallówna J. Efekty świetlne w nowym wnętrzu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 740 (23.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2024. Glasgallówna J. Bawmy się! / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 740 (23.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2025. Glasgallówna J. Pierwsze zwiastuny wiosny / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 740 (23.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2026. Glasgallówna J. Kolory-wiosny / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 752 (06.02). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2027. Glasgallówna J. Czar mundur / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 752 (06.02). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2028. Glasgallówna J. Zrealizowana fantazja / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 752 (06.02). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2029. Glasgallówna J. Mimochodem. Ofiary...wałka / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 752 (06.02). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2030. Glasgallówna J. Próba generalna na — południu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 758 (13.02). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2031. Glasgallówna J. Przed deszczem / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 758 (13.02). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2032. Glasgallówna J. Wiosenne rękawiczki / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 758 (13.02). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2033. Celine. Przed sezonem! / J.G. // Chwila. — Lwów, 1937. — № 6440 (22.02). — S. 8. — (Z dziedziny szyku i mody).
2034. (P.a.). Fezy, «daladierki» i inne mody / J.G. // Chwila. — Lwów, 1937. — № 7183 (22.03). — S. 9. — (Moda i polityka).
2035. Glasgallówna J. Trudny wybór / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 794 (27.03). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2036. Glasgallówna J. Ze skóry antylopy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 794 (27.03). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2037. Glasgallówna J. Bez szablonu! / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 806 (10.04). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2038. Glasgallówna J. Wpływ koronacji w Anglii — na modę / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 806 (10.04). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2039. Glasgallówna J. Przybrania i garnitury / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 806 (10.04). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2040. Glasgallówna J. Kwiaty na długich łądogach / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 806 (10.04). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2041. Glasgallówna J. O 12-tej w południe / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 812 (17.04). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2042. Glasgallówna J. Renesans koronki / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 812 (17.04). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2043. Glasgallówna J. Tak czy owak / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 812 (17.04). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).

2044. Glasgallówna J. Pokaz mody letniej / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 823 (30.04). — S. 4.
2045. Glasgallówna J. Różnorodne sylwetki w modzie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 829 (08.05). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2046. Glasgallówna J. Kwiaty w ramach / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 829 (08.05). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2047. Glasgallówna J. Praktyczne wskazówki / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 835 (15.05). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2048. Glasgallówna J. Nowy styl w modzie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 835 (15.05). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2049. Glasgallówna J. Święta w górach / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 835 (15.05). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2050. Glasgallówna J. Na torze wyścigowym / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 847 (29.05). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2051. Glasgallówna J. Letnie obuwie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 847 (29.05). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2052. Glasgallówna J. Suknia–frak / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 847 (29.05). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2053. Glasgallówna J. W słońcu na plaży / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 859 (11.06). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2054. Glasgallówna J. Formy, które nam odpowiadają / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 859 (11.06). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2055. Glasgallówna J. Co nosi się w Paryżu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 859 (11.06). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2056. Glasgallówna J. W słońcu na plaży / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 859 (12.06). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2057. Glasgallówna J. Formy, które nam odpowiadają / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 859 (12.06). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2058. Glasgallówna J. Co nosi się w Paryżu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 859 (12.06). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2059. Glasgallówna J. Płótno w modzie! / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 872 (28.06). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2060. Glasgallówna J. Kokieterie – mody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 872 (28.06). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2061. Glasgallówna J. Płaszcz kąpielowy z kapuzą / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 872 (28.06). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2062. Glasgallówna J. Kosmetyka w Iranie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 872 (28.06). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2063. Glasgallówna J. Modna wypożyczalnia / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 872 (28.06). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2064. Glasgallówna J. W garderobie 17–letniej / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 883 (10.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2065. Glasgallówna J. Nowości «sezonu ogórkowego» / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 883 (10.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2066. Glasgallówna J. Letnie nakrycia głowy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 883 (10.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2067. Glasgallówna J. Moda plisów / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 883 (10.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2068. Glasgallówna J. Aplikowane motywy z czarnej koronki / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 883 (10.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2069. Glasgallówna J. Torebka z zegarkiem / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 883 (10.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).

2070. Glasgallówna J. To i owo : [w kotle mody z ostatnich dni] / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 889 (17.07). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2071. Glasgallówna J. Na plaży / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 889 (17.07). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2072. Glasgallówna J. Na plaży / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 895 (24.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2073. Glasgallówna J. O celowym pakowaniu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 895 (24.07). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2074. Glasgallówna J. O piątej popołudniu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 907 (07.08). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2075. Glasgallówna J. Technika haftów / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 907 (07.08). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2076. Porady kuchenne i gospodarskie // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 907 (07.08). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2077. Glasgallówna J. Pawilon mody i elegancji na «Wystawie Światowej» w Paryżu : [korespondencja własna «Chwili»] / Mgr. Janina Glasgallówna // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 913 (14.08). — S. 7. — (Z krainy szyku i mody).
2078. Glasgallówna J. Uwaga — to ważne! / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 913 (14.08). — S. 7. — (Z krainy szyku i mody).
2079. Glasgallówna J. W przededniu nowego sezonu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 913 (14.08). — S. 7. — (Z krainy szyku i mody).
2080. Glasgallówna J. Pokaz mód — Lucien Lelong w Paryżu : [korespondencja własna «Chwili»] / Mgr. Janina Glasgallówna // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 925 (28.08). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2081. Glasgallówna J. Co zrobić, aby zdobyć powodzenie? : [Helena Rubinstein radzi...] / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 925 (28.08). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2082. Glasgallówna J. Francuskie «menu» / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 941 (18.09). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2083. Glasgallówna J. Kwiaty jesieni / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 941 (18.09). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2084. Glasgallówna J. Nakrycie stołu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 941 (18.09). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2085. Jellinowa C. Wróciła / Cecylia Jellinowa // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 941 (18.09). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2086. Kahane E. Wróciłam z Wiednia / Eda Kahane // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 941 (18.09). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2087. Glasgallówna J. Moda — pod znakiem linii antycznej / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 977 (30.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2088. Glasgallówna J. Przy dekolcie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 977 (30.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2089. Glasgallówna J. 7 barw tęczy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 977 (30.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2090. Glasgallówna J. Konieczność czy luksus / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 1001 (27.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2091. Glasgallówna J. O czym należy pamiętać / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 1001 (27.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2092. Glasgallówna J. Nowy kostium z aksamitu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 1001 (27.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2093. Glasgallówna J. Klipsy z metalu i modne zapięcia ze skóry / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1937. — № 1001 (27.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2094. T.s. Demokracja promotorem mody // Chwila. — Lwów, 1937. — № 6714 (29.11). — S. 5. — (Z krainy szyku i mody).

1938, номери № 1048-1327:

2095. Glasgallówna J. Haft — zlotem / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1048 (22.01). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2096. Glasgallówna J. Wcześniej zaczynamy... / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1048 (22.01). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2097. Glasgallówna J. Mówią że... / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1048 (22.01). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2098. Glasgallówna J. Między zimą a wiosną / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1060 (05.02). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2099. Glasgallówna J. Nowe pomysły / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1060 (05.02). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2100. Glasgallówna J. Ostatki / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1060 (05.02). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2101. Glasgallówna J. Moda na południu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1060 (12.02). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2102. Glasgallówna J. Paryż lutym / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1060 (12.02). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2103. Glasgallówna J. Nowości sportowe — na wiosnę / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1084 (05.03). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2104. Glasgallówna J. Szeroki pas / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1084 (05.03). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2105. Glasgallówna J. Mode, które wracają / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1084 (05.03). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2106. Glasgallówna J. Oszczędność — górą / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1084 (05.03). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2107. Celine. Lato za pasem... // Chwila. — Lwów, 1938. — № 6827 (23.03). — S. 10. — (Kącik dla pań).
2108. Glasgallówna J. Wiosną — w południe / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1132 (30.04). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2109. Glasgallówna J. O kapeluszach noszonych w Paryżu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1132 (30.04). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2110. Glasgallówna J. Sensacyjny romans — w zwierciadle mody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1138 (07.05). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2111. Glasgallówna J. «Kratki» panują wszechwładnie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1138 (07.05). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2112. Glasgallówna J. Nowe proporcje : [zamiast «długość bluzki — długość kassaka»] / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1173 (18.06). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2113. Glasgallówna J. Torby plażowe — które się podobają / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1173 (18.06). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2114. Glasgallówna J. Zacięte walki — na froncie mody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1173 (18.06). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2115. Glasgallówna J. Podobnie jak w r. 1850... / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1185 (02.07). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2116. Glasgallówna J. Na pobyt w górach / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1185 (02.07). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2117. Glasgallówna J. Na plaży / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1185 (02.07). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2118. Glasgallówna J. Pani oszczędza! / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1191 (09.07). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).

2119. Glasgallówna J. Nowe wzory na letnich jedwabiach / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1191 (09.07). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2120. Celine. Na plaży / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1191 (09.07). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2121. Glasgallówna J. Letnie mody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1203 (23.07). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2122. Glasgallówna J. W sezonie ogórkowym / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1203 (23.07). — S. 8–9. — (Z krainy szyku i mody).
2123. Glasgallówna J. Królowa Maria [rumunska]: moda. / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1203 (23.07). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2124. Glasgallówna J. Życie na plaży / Mg. Janina Glasgallowna // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1221 (13.08). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2125. Glasgallówna J. W jednym tygodniu... / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1221 (13.08). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2126. Glasgallówna J. W okresie sportów jesiennych / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1233 (27.08). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2127. Glasgallówna J. Material w pasy... / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1233 (27.08). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2128. Glasgallówna J. Zawartość Jej torebki... / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1233 (27.08). — S. 8–9. — (Z krainy szyku i mody).
2129. Glasgallówna J. Pamiętajmy o szczegółach / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1239 (03.09). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2130. Glasgallówna J. Z nowości sezonu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1239 (03.09). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2131. (x). Ciekawa statystyka kobiet włoskich // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1239 (03.09). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2132. Glasgallówna J. O piątej popołudniu! / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1245 (10.09). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2133. Glasgallówna J. Zapowiedź jesienią / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1245 (10.09). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2134. Glasgallówna J. Tajemnice Paryża / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1262 (01.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2135. Glasgallówna J. Dobra postawa upiększa / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1262 (01.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2136. Glasgallówna J. Na jesiennej wycieczce / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1262 (01.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2137. Glasgallówna J. Jesień zdradliwą jest / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1267 (08.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2138. Glasgallówna J. Z pokazów jesiennych / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1267 (08.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2139. Glasgallówna J. Czy wiecie... / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1267 (08.10). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2140. Glasgallówna J. Różnice między modą w łoży na parterze i na galerii / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1291 (05.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2141. Glasgallówna J. Higieniczny i wygodny strój gimnastyczny / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1291 (05.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2142. Glasgallówna J. Rozkaz z góry / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1291 (05.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2143. Glasgallówna J. Lisy — futrem sezonu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1297 (12.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2144. Glasgallówna J. Czy wiecie... / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1297 (12.11). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).

2145. Glasgallówna J. Smukłe — czy pełne sylwetki / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1303 (19.11). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2146. Glasgallówna J. Ostatnie nowości w trykotażach / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1303 (19.11). — S. 9. — (Z krainy szyku i mody).
2147. Glasgallówna J. Nowe formy dawnej mody / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1327 (17.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2148. Glasgallówna J. Ploteczki karnawałowe / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1327 (17.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2149. Glasgallówna J. Roboty ręczne a motywy ludowe / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1938. — № 1327 (17.12). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).

1939, номери № 1351-1486:

2150. Glasgallówna J. Jej pierwszy bal / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1351 (14.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2151. Glasgallówna J. Twój ubiór zdradzi cię! / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1351 (14.01). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2152. A.F. Strój zimowy w domu. Szlafroki, i pyżamy. Tea-gown i penuar // Chwila — Lwów, 1939. — № 3907 (09.02). — S. 17. — (Kącik dla pań).
2153. Glasgallówna J. Paryż nadaje / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1405(18.03). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2154. Jellinowa C. Jej pierwszy bal / Cecylia Jellinowa // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1405 (18.03). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2155. Glasgallówna J. Wiosenne kapelusze zakwitły / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1411 (25.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2156. Glasgallówna J. Wiosna w stolicy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1411 (25.03). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2157. Glasgallówna J. Nowy krój — nowa forma / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1417 (01.04). — S. 4. — (Z krainy szyku i mody).
2158. Glasgallówna J. Kombinacje wiosenne / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1423 (08.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2159. Glasgallówna J. Oszczędnością i pracą / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1423 (08.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2160. Glasgallówna J. Co nam w dziedzinie mody najbliższa przyszłość przyniesie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1428 (15.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2161. Glasgallówna J. S.O.S. / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1428 (15.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2162. Glasgallówna J. Haftujemy własnoręcznie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1428 (15.04). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2163. Glasgallówna J. Nowe płaszcze wiosenne / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1434 (22.04). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2164. Glasgallówna J. Wielka rewja wiosenna / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1434 (22.04). — S. 8–9. — (Z krainy szyku i mody).
2165. Glasgallówna J. W miesiącu róż i słowików / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1440 (29.04). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2166. Glasgallówna J. Wiosenne paski / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1440 (29.04). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2167. Glasgallówna J. Narzuty — żakieciki – bolera / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1445 (06.05). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2168. Glasgallówna J. Technika pracy / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1445 (06.05). — S. 8–9. — (Z krainy szyku i mody).

2169. Glasgallówna J. Modele popołudniowe / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1451 (13.05). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2170. Glasgallówna J. Noś parasol przy pogodzie / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1451 (13.05). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2171. Glasgallówna J. Walka między modą a termometrom / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1468 (03.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2172. Glasgallówna J. Week-end modnej pani / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1468 (03.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2173. Glasgallówna J. Przechadzka po znanych domach modelowych w Paryżu / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1474 (10.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2174. Glasgallówna J. Nowości w haftach / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1474 (10.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2175. Glasgallówna J. Stolica w okresie urlopów / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1480 (17.06). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2176. Glasgallówna J. Wystawa «Świat kobiety» / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1480 (17.06). — S. 8. — (Z krainy szyku i mody).
2177. Glasgallówna J. Moda na Wystawie w Nowym Yorku : [sprawozdanie z Wystawy nowojorskiej] / th. J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1486 (24.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2178. Glasgallówna J. Naturalna ochrona przed upałem / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1486 (24.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).
2179. Glasgallówna J. Moda według zegarka / J.G. // Chwila: wydanie wieczorne — Lwów, 1939. — № 1486 (24.06). — S. 6. — (Z krainy szyku i mody).

«НАШИМ ЧИТАЧКАМ» В ГАЗЕТИ «НОВИЙ ЧАС» (1935-1939)

ВІДОМОСТІ ПРО ЧАСОПИС:

- Періодичність випусків «Нового Часу» 1925-1939 рр.: щоденно (крім понеділка).
- Періодичність випусків тематичної шпальти «Нашим Читачкам»: двічі на місяць.
- Відповідальний редактор «Нового Часу» 1928 р.: Іван Тиктор.
- Відповідальний редактор «Нового Часу» 1930 р.: Осип Боднарівч, Лев Чубатий.
- Відповідальний редактор «Нового Часу» 1930-1939 р.: Лев Чубатий.
- Редактор тематичної шпальти «Нашим читачкам» 1935-1939 рр.: Стефанія Мартинюк.
- Адреса редакції: м. Львів, вул. Руська, буд. 18.
- Видавець: Іван Тиктор.

1928, номери № 125-153:

2180. Конкурс краси української жінки / вид. і відп. ред. Іван Тиктор // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1928. — № 125 (12 жовтня). — С. 6. — (В жіночому світі).
Анонс фотоконкурсу серед читачок газети, влаштований «Комісією конкурсу краси» при «Новому Часі».
2181. Чому улаштовуємо конкурс краси? / вид. і відп. ред. Іван Тиктор // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1928. — № 147 (30 листопада). — С. 6. — (В жіночому світі).
Слово до читачів щодо причин та правил проведення фотоконкурсу серед читачок газети.
2182. До тих, що їм подобалися учасниці конкурсу краси / вид. і відп. ред. Іван Тиктор // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1928. — № 150 (07 грудня). — С. 6. — (В жіночому світі).

2183. Боротьба Англії з французькою модою : [замітка] / вид. і відп. ред. Іван Тиктор // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1928. — № 153 (14 грудня). — С. 8. — (В жіночому світі: жіноча хроніка).

1930, номери № 30-142:

2184. Нова мода : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Осип Боднарівч // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 30 (17 березня). — С. 5.

«В Парижі недавно відбулася вистава нових жіночих одягів. Які вони бачимо на світліні».

2185. Жіночі капелюхи на весняний сезон 1930 / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Осип Боднарівч // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 30 (17 березня). — С. 7.

Фотоогляд модних трендів на шести світлинах з коментарями.

2186. Зразки жіночої весняної моди / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Осип Боднарівч // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 44 (21 квітня). — С. 12. — (Святковий додаток до Ч. 44).

Фотоогляд модних трендів на трьох світлинах з коментарями.

2187. В селі Краснім, золочівського повіту відбувся чотиролітній курс шиття і крою : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Осип Боднарівч // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 47 (30 квітня). — С. 1.

На фото: «випускниці курсу з викладачкою Зиновією Максимович. В центрі світліни — місцевий парох, о. Навроцький, ліворуч Іван Тиктор з дочкою».

2188. Ісландський національний одяг: [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Осип Боднарівч // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 72 (30 червня). — С. 4–5.

На фото: ісландка у весільному народному костюмі з нагоди святкування тисячолітнього ювілею ісландського парламенту.

2189. Нова жіноча мода : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Осип Боднарівч // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 83 (28 липня). — С. 6–7.

«Жіноча мода шириться дуже скоро. Того рода довгі суконки й нові жіночі капелюхи, що недавно появилися в Лондоні можемо оглядати вже у Львові».

2190. Жіноча мода дуже часто змінється : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Осип Боднарівч // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 83 (28 липня). — С. 6–7.

«На образку бачимо жінку в суконці нової моди й капелюсі свіжого фасону».

2191. Штучний шовк / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Осип Боднарівч // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 86 (04 серпня). — С. 10.

Інформаційна стаття про виготовлення штучного шовку з целюлози.

2192. Щоб тільки поширити моду : [фотозамітка] / вид. і відп. ред. Іван Тиктор // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 110 (29 вересня). — С. 7.

«Ось бачимо цілий гурт манекенів, які всідають до літака на летунському майдані під Парижем».

2193. Новини в жіночій моді : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 128 (10 листопада). — С. 5.

Фотосвітлина новомодної вечірньої сукні.

2194. Жіноча мода : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 129 (12 листопада). — С. 3.

Фотосвітлина новомодної вечірньої сукні.

2195. Модерний Китай : [фоторепортаж] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1930. — № 142 (12 грудня). — С. 4–5.

Фоторепортаж з показу мод у шанхайському готелі «Меджестік».

1931, номери № 24-82:

2196. В жіночому світі : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1931. — № 24 (06 березня). — С. 7.
На фото представлено моделі трендових жіночих купальних костюмів.
2197. Купелевий сезон в 1931 р. : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1931. — № 36 (03 квітня). — С. 7.
На фото представлено моделі трендових жіночих купальних костюмів.
2198. Весняна мода : [фотоогляд] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1931. — № 39 (12 квітня). — С. 12. — (Святковий додаток до Ч. 39).
На фото представлено моделі трендового жіночого вбрання.
2199. Мальовничі одяги гарних Еспанок : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1931. — № 42 (22 квітня). — С. 5
2200. Жінки в мужеському одязі : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1931. — № 44 (27 квітня). — С. 4.
На фото: жінки у чоловічих костюмах як символ емансипації.
2201. Штучна вовна : [замітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1931. — № 44 (27 квітня). — С. 8.
Замітка про виробництво штучної вовни.
2202. Людина не змінюється, змінюються тільки форми життя / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1931. — № 61 (08 червня). — С. 6.
Культурологічна стаття. Питання, розглянуті в статті: Цісар в бороні своєї бороди; Дівчурі в римських часах; Перуки з каміння і жіноча послідовність.
2203. Нова мода іде : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1931. — № 66 (19 червня). — С. 5.
На фото: моделі у літніх костюмах жінок на кінних перегонах в Аскоті.
2204. Виставка старинних одягів : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1931. — № 73 (06 липня). — С. 5.
На фото: зразки моделей жіночого одягу минулих століть, що були представлені на берлінській виставці.
2205. Давніше і сьогодні : [фотозамітка] / вид. Іван Тиктор; відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1931. — № 82 (27 липня). — С. 1.
На фото: моделі в купальних костюмах минулих століть.

1933, номер № 40:

2206. З кузні світового господарства / відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1933. — № 40 (23 лютого). — С. 4.
Проблемна стаття про причини виникнення і функціонування моди як соціального феномену.

1934, номери № 200-273:

2207. Вольська–Мурська С. Що модне? (Замість фейлетону) / Мурка, відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1934. — № 200 (07 вересня). — С. 6. — (Жіночі вісті).
Огляд тенденцій жіночої моди.
2208. Вольська–Мурська С. У тієї, яка на правду знає, що модне / Мурка, відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1934. — № 206 (14 вересня). — С. 6. — (Жіночі вісті).
Інтерв'ю з Елею Олесницькою, управителькою кравецької робітні «Труд».

2209. Бурачинська Л. У справі народної ноші / Л.Б., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1934. — № 248 (05 листопада). — С. 3.
Проблемна стаття.
2210. Ів. Д. Показ української ноші / відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1934. — № 268 (01 грудня). — С. 5.
Репортаж з показу українських народних костюмів.
2211. Р.Сл. Вечір національної ноші : блески і тіні оригінальної імпрези / відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1934. — № 273 (08 грудня). — С. 7.
Репортаж з показу українських народних костюмів.
- 1935, номери № 216-285:**
2212. Мартинюк С. Жіноча осіння мода / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1935. — № 216 (29 вересня). — С. 8. — (Для наших читачок).
Ілюстрований огляд жіночого трендового одягу.
2213. Мартинюк С. Плащі в зимовому сезоні / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1935. — № 247 (06 листопада). — С. 6. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд тенденцій моди на жіночий верхній одяг.
2214. Мартинюк С. Мода : вечірні візитові сукні / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1935. — № 285 (22 грудня). — С. 8. — (Жіноча сторінка).
Ілюстрований огляд тенденцій моди на жіночі вечірні сукні.
2215. Мартинюк С. Прибрання / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1935. — № 285 (22 грудня). — С. 8. — (Жіноча сторінка).
Ілюстрований огляд жіночих аксесуарів, зачісок та матеріалів для пошиття моделей одягу.
- 1936, номери № 5-287:**
2216. Мартинюк С. Що нового приносить нам мода / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 5 (06 січня). — С. 8. — (Для наших читачок).
Ілюстрований огляд трендових моделей жіночого одягу.
2217. Мартинюк С. Новості зимової моди / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 25 (03 лютого). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд трендових моделей жіночого одягу.
2218. Мартинюк С. Іде весна / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 54 (09 березня). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд трендів у жіночому вбранні: кольори, фасони, аксесуари
2219. Мартинюк С. Весняний похід моди / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 78 (06 квітня). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд трендового жіночого одягу, взуття та головних уборів.
2220. Мартинюк С. Прижмуреним оком на моду / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 121 (01 червня). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд трендового жіночого одягу, взуття та головних уборів.
2221. Залізник О., Бачинська-Зелена М., Ничай І. Жіночі фахи : моднярство; білизнярство й кравецтво; трикотажарство / відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 131 (13 червня). — С. 3.
Інтерв'ю у фахівців з виготовлення жіночого одягу, білизни, головних уборів та трикотажних виробів — Олени Залізник (легкий одяг та білизна), Міки Бачинської-Зеленої (трикотажні вироби), [Іванни] Ничай (головні убори).

2222. Мартинюк С. Мода в переходовім сезоні / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 167 (27 липня). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд трендових французьких моделей жіночого одягу та аксесуарів
2223. Мартинюк С. Мода в серпні: тенденція вичікуюча / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 185 (17 серпня). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд трендових осінніх моделей жіночого одягу та аксесуарів.
2224. Мартинюк С. Дивогляди моди / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 185 (17 серпня). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Замітки про авангардні модні новинки моди.
2225. Мартинюк С. Чим обдарує нас осіння мода / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 207 (14 вересня). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд тенденцій осінньої моди: тканин, фасонів, головних уборів, моделей верхнього одягу.
2226. Мартинюк С. Гарне й практичне білля / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 224 (05 жовтня). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд моделей жіночої натільної та постільної білизни.
2227. Мартинюк С. Ревія моделей у Львові / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 236 (19 жовтня). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований репортаж з показу віденських та французьких моделей жіночого вбрання, що відбувся у Львові з ініціативи «Wiener Modellgesellschaft».
2228. Бурачинська Л. Показ народної носі / Лідія Бурачинська, відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 242 (26 жовтня). — С. 8. — (Нашим читачкам).
Звіт про показ українських народних костюмів, влаштований кооперативом «Українське Народне Мистецтво».
2229. Мартинюк С. Осінні зразки моди / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 254 (09 листопада). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд трендових моделей жіночого осіннього одягу, взуття, головних уборів, аксесуарів та зачісок.
2230. Вечір народної носі / відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 264 (20 листопада). — С. 7. — (Нашим читачкам).
Звіт про показ українських народних костюмів, влаштований кооперативом «Українське Народне Мистецтво».
2231. Мартинюк С. Зима надходить / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 265 (21 листопада). — С. 11. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд трендових моделей жіночого легкого та верхнього одягу.
2232. Мартинюк С. Рано, пополудні, й вечором / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 276 (07 грудня). — С. 13. — (Нашим читачкам).
Стилістичні рекомендації щодо комбонування елементів гардеробу з огляду на пору дня.
2233. Мартинюк С. Ревія модних капелюхів / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 287 (19 грудня). — С. 13. — (Нашим читачкам).
Ілюстрований огляд трендових жіночих капелюшків.

2234. Мартинюк С. Модна всячина / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1936. — № 287 (19 грудня). — С. 13. — (Нашим читачкам).

Огляд трендових тканин та матеріалів для пошиття моделей жіночого вбрання.

1937, номери № 124:

2235. Мартинюк С. Зимова мода устійнена: оксамит, золото і срібло як прибрання сукні / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1937. — № 5 (07 січня). — С. 27. — (Нашим читачкам).

Ілюстрований огляд фасонів жіночих вечірніх суконь.

2236. Мартинюк С. На порозі карнавалу / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1937. — № 10 (18 січня). — С. 11. — (Нашим читачкам).

Ілюстрований огляд фасонів жіночих костюмів для занять лижним спортом; вечірніх суконь та аксесуарів до них.

2237. Мартинюк С. Ревія мод у Львові / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1937. — № 27 (08 лютого). — С. 11. — (Нашим читачкам).

Репортаж з показу мод, організованого кравецькою кооперативою «Труд».

2238. [Мартинюк С.]. Комуникати моди / [Стефанія Мартинюк], відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1937. — № 27 (08 лютого). — С. 11. — (Нашим читачкам).

Ілюстрований огляд трендових акцентів жіночого зимового вбрання.

2239. Мартинюк С. Проблески весняної моди / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1937. — № 38 (22 лютого). — С. 11. — (Нашим читачкам).

Ілюстрований огляд тенденцій весняної моди.

2240. Мартинюк С. Що нового на провесні? / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1937. — № 50 (08 березня). — С. 13. — (Нашим читачкам).

Ілюстрований огляд моделей весняних суконь.

2241. Мартинюк С. Що нам приносить весна? / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1937. — № 62 (22 березня). — С. 11. — (Нашим читачкам).

Ілюстрований огляд моделей весняних суконь, капелюшків, рукавичок і торбинок.

2242. Мартинюк С. Мода доступна для всіх / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1937. — № 79 (12 квітня). — С. 11. — (Нашим читачкам).

Ілюстрований огляд моделей весняних суконь зі смугастих та картатих тканин.

2243. Мартинюк С. Травень у моді / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1937. — № 96 (02 травня). — С. 29. — (Нашим читачкам).

Ілюстрований огляд фасонів літніх суконь та аксесуарів до них.

2244. Мартинюк С. Пояснення до ілюстрацій / С. М., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1937. — № 106 (17 травня). — С. 11. — (Жіноча сторінка).

Короткий ілюстрований огляд фасонів літніх суконь.

2245. Мартинюк С. Мода в відблисках сонця / М.С., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1937. — № 124 (07 червня). — С. 11. — (Жіноча сторінка).

Ілюстрований огляд тенденцій літньої моди, доповнений рекомендаціями щодо дотримання стилю та композиції в ансамблях моделей одягу.

1938, номери № 132-207:

2246. Мартинюк С. У червні зовсім по літньому / С. Март., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1938. — № 132 (07 червня). — С. 11. — (Мода — нашим читачкам).

Ілюстрований огляд тенденцій літньої моди, доповнений рекомендаціями щодо засобів стилю та композиції в ансамблях моделей одягу.

2247. Мартинюк С. Що модне в цьому сезоні? / Ст. Март., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1938. — № 207 (19 вересня). — С. 11. — (Мода — нашим читачкам).

Ілюстрований огляд трендових моделей жіночого верхнього одягу та різновидів натурального хутра.

1939, номери № 147-194:

2248. Мартинюк С. Сонце, вода, повітря, рух — роблять чуда / Ст. Март., відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1939. — № 147 (03 липня). — С. 16. — (Мода — нашим читачкам).

Ілюстрований огляд трендових моделей жіночого пляжного одягу та купальних костюмів.

2249. Навчіться гарного крою / відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1939. — № 194 (26 серпня). — С. 10.

Рекламне оголошення кравецького підручника: «Навчіться гарного крою, станете добрим кравцем, коли простудіюєте новий великий Кравецький підручник що вийшов з друку накладом «Нашого Прапора».

РЕКЛАМНІ ОГОЛОШЕННЯ У ЧАСОПИСАХ «НОВА ХАТА», «ЖІНКА», «ЖІНОЧИЙ ГОЛОС (1925-1939)

РЕКЛАМА КРАВЕЦЬКОЇ МАЙСТЕРНІ ТА ОСВІТНІХ КУРСІВ КООПЕРАТИВУ «ТРУД»

2250. [Жіноча спілка промислова «Труд»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 2 (Червень). — Зворот обкладинки.

Жіноча спілка промислова «Труд». Кооператива з обм. порукою: Львів, Ринок, ч.39 (вл. дім) поручає свої робітні суконь і білля, де виконуються так скромні як і найвибагливіші жіночі убори й прерібки, всяке білля ваховими силами й по дійсно дешевих цінах. Великий вибір стилевих вишивок, народні строї в цілості й часті, виш. — Сорочки, блюзки, прикраси домашнього уладження і т.п. Курси крою суконь і білля два рази в рік по 3 місяці. Рік заложення 1900. Уділ 10 зл, впис 2 зл. Години прийнять: від 8-1 в пол. і 3-6 поп.

2251. [Українське жіноцтво! Чи думаєте Ви про свою будучність?] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — Зворот обкладинки.

Українське жіноцтво! Чи думаєте Ви про свою будучність? Чи знаєте Ви якийсь практичний фах? Як ні, то зголошуйтеся сейчас на курси, які устроює жіноча кооператива «Труд» в Тернополі, вул. 3-го Мая, ч. 3. II пов., в Народній Торговлі. На курсах будуть учити першорядні фахові сили:

Крою й шиття, всякого білля і верхніх жіночих та діточих одягів;

Килимкарства, то є виробу всякого роду килимів;

Моднярства, то є виробу жіночих та діточих капелюхів;

Трикотарства, себто виробу светерів, шалів, панчіх, камашів та рукавичок;

Виробу штучних квіток і прикрас до церков та домів.

Крім цього будуть учити всяких жіночих робіт як: вишивання, мережання, гаптування, коронкарства та батикових робіт. Третій курс відкривається 10 мая 1926. Зголошуватися належить у пані Постригачевої вул. Міцкевича, ч.29 (Кооп. — Спілка) або у п. А. Кордубової вул. Зелена 1а, де подається більше інформації. Чим більше зголоситься учениць, тим нища буде оплата. Не тратьте дорогого часу, ані не жалуєте дрібного гроша, бо він вам вдесятеро повернеться. Памятайте, що в молодости навчитесь, то остане вам на ціле життя.

2252. [Жіноча промислова спілка «Труд»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С.22 (Зворот обкладинки).

Жіноча промислова спілка «Труд». Львів, Ринок, ч. 39 (власний дім). Кооператива з обмеженою порукою поручає свої робітні суконь і білля, де найкращі фахові сили виконують скромні, а також і найбільш вибагливі жіночі убори й прерібки та всяке білля по дійсно дешевих цінах. Великий вибір стилевих вишивок, народні строї в цілості й часті, вишивані сорочки, блюзки, прикраси домашнього урядження і т.п.

Курси крою і моделювання суконь і білля. Два рази в рік по 3 місяці. Рік заложення 1900. Уділ 10-зол. Вписове 2 зол. Години прийнять: від 8-1 і 3-6.

[Жіноча промислова кооператива «Труд»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 11 (Листопад). — С.20.

Жіноча промислова кооператива «Труд» (Львів, Ринок, ч.39) поручає робітні:

Жіночого, мужеського та постільного білля;

Жіночих одягів, костюмів та плащів.

Скелп «Труду» має знову на складі полотна кравецькі додатки.

2253. [Жіноча промислова кооператива «Труд»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 9 (Вересень). — С.20.

Жіноча промислова кооператива «Труд» у Львові приймає учениць на трилітню фахову науку шиття і крою та жіночих одягів. Дипльомом, який дістають учениці по скінченню науки управлює їх до самостійної фахової праці. Зголошення устно й письмено в «Труді» - Львів, ринок, ч. 39.

2254. [Жіноча промислова кооператива «Труд»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С.26 (задня кришка обкладинки).

Жіноча промислова кооператива «Труд» (Львів, Ринок, ч. 39):

Веде: 1. Робітню жіночого, мужеського та постільного білля. 2. Робітню жіночих одягів, костюмів та плащів. 3. Магазин полотен, готового білля, кравецьких додатків.

Удержує: 4. Трилітню фахову школу кравецтва й білизнярства.

Уладжує: 5. Курси для управительок робітень та інструкторок шиття і крою.

2255. [Жіноча кооператива «Труд»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1929. — № 8-9 (Липень-Серпень). — С.30.

Жіноча кооператива «Труд» приймає з початком будучого шкільного року дівчат на трилітню фахову науку шиття і крою білля та жіночих одягів. Кандидатки мусять мати покінчений 14 рік життя та свідоцтво з покінчення щонаймнече 5 кл. вселюдної школи. Ближчі інформації подає канцелярія «Труду». Львів, ринок, ч. 39.

2256. [Тримісячний курс крою суконь] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1932. — № 2 (Лютий). — С.19.

Тримісячний курс крою суконь і білля розпочинає від 1-ого лютого ц ц. р. коопер. «Труд» Львів, ринок 39. Місячна оплата 25 зл.

2257. [Балеві та вечореві сукні та костюми] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1932. — № 2 (Лютий). — С.19.

Балеві та вечореві сукні та костюми на маскаради виконує гарно скоро і дешево робітня суконь коопер. «Труд». Ринок 39, II пов.

2258. [Робітня суконь кооперативи «Труд»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 1 (Січень). — С.12.

Робітня суконь кооперативи «Труд» у Львові під управою п. Е. Олесницької виконує всякі роботи кравецькі після найвибагливіших французьких журналів елегантно, солідно, точно і дешево.

2259. [Жіноча Промислова Кооператива «Труд»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — №9 (Вересень). — С.16.

Жіноча Промислова Кооператива «Труд» у Львові, ринок, ч.39 уладжує двомісячні курси:

Крою і шиття суконь, від 1.X. – учить П. Еля Олесницька.

Крою і шиття білля, від 1.X. – учить П. Оля Возняк.

Моднярства, від 15.IX. – учить П. Міка Дрогомирецька.

Ручного трикотажства.

Куховарства і домашнього господарства, від 15.IX. – учить П. Ольга Ліщинська.

2260. [Жіноча кооператива «Труд»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С.7.

Жіноча кооператива «Труд» у Львові, ринок 39 оголошує додаткові вписи до 1. Трилітньої Жіночої Фахової Школи, що подає загальне образование, основне фахове знання і право на самостійну зарібкову працю; 2. Одиновий український однорічний курс кравецтва і домашнього господарства; 3. Тримісячні курси: крою і шиття суконь, крою і шиття білля, моднярства, домашнього господарства. Зголошення від 9-1 і від 3-6.

2261. [Заточенки, увага!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 12 (Червень). — С.16.

Заточенки, увага! Вакаційний курс крою і шиття для сільських вчительок влаштовує школа «Труд», Львів, Ринок 30. Оглядини музеїв та інших наших ставниць! Вечір вишиваної сукні!

2262. [23-го січня] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 2 (Січень). — С.19.

23-го січня 1938 р., годин 12 в полудне. — Саля театру Ріжнородностей, вул. Рутівського ч. 22. «Ревія Мод»: моделі одягів з робітні «Труд» під управою п. Елі Олесницької та з Кравецько-білизнярської школи удержуваної кооп. «Труд» у Львові, ринок 39.

РЕКЛАМА ВИРОБІВ І ПОСЛУГ КООПЕРАТИВУ «УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО»

2263. [Ручні роботи, які можна купити готові або замовити в «Новій Хаті»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 1 (Січень). — С.21.

Ручні роботи, які можна купити готові або замовити в «Новій Хаті»:

- Серветка буковинська (взір Н.Х. ч. 2/1926) величина 70x70 см на чеському полотні – зл.70; величина 55x55 см на гуцульському полотні – зл. 45;

- Серветка з вишивкою з городенського повіту (взір Н.Х. ч. 11/1926) величина 50x50 см на сільському полотні – зл. 17;

- Рушник вишиваний з обох кінців (взір Н.Х. ч. 1/1925, або ч. 3/1926) на сірому льняному полотні – зл. 18;

- Подушка з килимовими мотивами (взір Н.Х. ч. 5/1926) величина 52x50 см на білому сільському полотні – зл. 25;
 - Покривальце на річи до подорожі (взір Н.Х. ч. 7/8/926) величина 150x100 см з сильного сірого полотна – зл. 40;
 - Нічна сорочка з батисту прикрашена нізінною вишивкою (довільна величина) – зл. 35;
 - Блюзки-сорочки для дітей з полотна прикрашені нізінною вишивкою – зл. 23;
 - Сашетки на гребені з полотна з нізінною вишивкою – зл. 7;
 - Нічні чіпці з батисту з вишивками – зл. 8;
 - Оправа на альбом з шарого полотна прикрашена вишивкою вел. 28x18 см (взір Н.Х. ч. 12\1926) – зл. 12;
 - Готовий альбом в полотняній оправі з вишивкою нізінною – зл. 36;
 - Серветка з гуцульського полотна прикрашена нізінною вишивкою вел. 20x20 см – зл. 7;
 - Рушник з льняного полотна вишитий яворівськими мотивами (взір Н.Х. ч. 6/1926 р.) – зл. 27.
- Можна замовляти портієри, капи, накидки, подушки і всі хатні прикраси в довільній величині після всіх взорів поміщених в «Новій Хаті» - як рівнож після взорів, які «Нова Хата» має у себе до диспозиції.*

2264. [Стилеві ручні роботи з народними вишивками та мережками] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С.21.

Стилеві ручні роботи з народними вишивками та мережками готові або на замовлення можна набути в «Новій Хаті» по приступних цінах, а то: блюзки, нічні сорочки, чіпці, хустинки, рушники, сервети, серветки, обруси, портієри, капи, накидки, подушки і всі інші хатні прикраси в довільній величині після всіх взорів, поміщених в Новій Хаті, які рівнож після взорів, які «Нова Хата» має у себе до диспозиції.

2265. [Українське народне мистецтво] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 10 (Жовтень). — С.26 (задня кришка обкладинки).

Українське народне мистецтво:

- Виконує готові або на замовлення ручні роботи з народними вишивками й мережками для прикраси одягів і домашньої обстановки;
- Поручає вишивані блюзки, суконки, сорочки до народних строїв, бля, обруси, капи, сервети, подушки;
- Видає щомісячний журнал для плекання домашньої культури «Нова Хата» з відлом мод і ручних робіт.

*Передплата виносить: на рік 18 зол., на піврік 9,50 зол., на чверть року 5 зол. Для Америки 3 дол., а для Чехословаччини 2,50 дол. Річно. (Red. I Adm. Lwów, Slowackoho 14/1).
Крої! – Монограми! – Взори!*

2266. [Гаптярку до артистичних кольорових гаптів] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — №9 (Вересень). — С.20.

Гаптярку до артистичних кольорових гаптів (прапорів, феломів і т.п.) пошукує «Нова Хата». Зголошення в адміністрації.

2267. [Грубий сирий шовк догідний на літні костюми] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 5 (Травень). — С.17.

Грубий сирій шовк догідний на літні костюми, спортові сукні та мужеські одіння можна дістати в крамниці кооперативи «У.Н.М.» в ціні 16 – зол. за метр.

2268. [Кооператива Українське народне мистецтво] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1929. — № 12 (Листопад) . — С.19.

Кооператива Українське народне мистецтво принімає передсвяточні замовлення на: обруси, скатерті, доріжки, декоративні подушки, рушники, покривала на ліжка та подушки, рушники, покривала на ліжка та подушки, занавіси, а також вишивані течки, націтки, сашетки, хустинки і т.п. Поручає стилеві сорочки до народніх строїв.

2269. [Всі матеріяли потрібні до ручних робіт] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С.17.

Всі матеріяли потрібні до ручних робіт можна замовляти в кооперативі «Українське народне мистецтво». Львів, Ринок, ч. 39.

2270. [Жінки, купуйте лише в своїй крамниці!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С.15.

Жінки, купуйте лише в своїй крамниці! У крамниці кооп. «Українське Народне Мистецтво» при вул. Косцюшка ч.1 можна дістати:

- *Машиновий шовк до шиття, марки «Progress» у всіх красках по 15 сот.*
- *Бавовна до цировання й латання панчів у всіх красках по 20 сот.*
- *Голки різної величини до шиття й вишивання.*

2271. [У крамниці коопер. «Українське Народне Мистецтво» можна дістати] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 6 (Червень). — С.25.

У крамниці коопер. «Українське Народне Мистецтво» (Львів, вул. Косцюшки, ч.1.) можна дістати:

- *Сільське тонке полотно домашнього виробу догідне на занавіси, доріжки, суконки, широке на 75 цм. по 3 – зол. за м.*
- *Бурунчук тонкого виробу, догідний на суконки, занавіси, серветки, широкий на 1 м. по 5.50 зол. за м.*
- *Лянке полотно краєвого виробу, догідне на церковні хоругви, обруси, широке на 160 цм., ткане для вишивання. 15 – зол. за м.*
- *Канвове полотно (Панама) у білій, сірій і пісковій красці, пригоже на фелони, портієри, накривала на стіл і ліжка, широке на 160 цм. по 15 – , 16 – і 18 – зол. за м. (залежно від краски і якості).*
- *Сирій шовк краєвого виробу, догідний на літні костюми й вишивані сорочки, широкий на 100 цм., по 16 – зол. за м.*
- *Лянке полотно чеське, догідне на церковні хоругви, обруси, широке на 180 цм., по 25 – зол. за м.*
- *Нитки до вишивання, марки С.М.С., різних красок і виробів по слідуючих цінах:
Cotton Perle в клубках 60 сот.
С.М.С. в мотках 22 сот.
Mouline Meridian в мотках 16 сот.*

Числа красок подані у відділі Ручних робіт.

Замовлення прохаємо адресувати до головного складу кооперативи, Львів, Ринок ч. 39. Товар висилаємо за післяплатою або за попереднім надісланням готівки. В наведених цінах невчислені кошти посилки.

2272. [Жінки, купуйте лише в своїй крамниці!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1932. — № 1 (Січень). — С.17.

Жінки, купуйте лише в своїй крамниці! У крамниці кооп. «Українське Народне Мистецтво» при вул. Косцюшка ч.1. можна дістати:

- *Машиновий шовк до шиття, марки «Прогрес» у всіх красках по 15 с.*

- *Бавовна до цювання й латання панчіх у всіх красках по 20 сот.*

- *Голки різної величини до шиття й вишивання.*

2273. [Панчохи, скарпитки і рукавички] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С.22.

Панчохи, скарпитки і рукавички в добірній якості й дуже дешево купите в крамниці «У.Н.М.» при вулиці Косцюшка ч.1.

2274. [В робітні кооперативи «У.Н.М.»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 7-8 (Липень-Серпень). — С.22.

В робітні кооперативи «У.Н.М.» вишивають скоро і дешево літні суконки й блузки з власного й принесеного матеріалу, після моделей із «Нової Хати». Користайте з фахово вишколених робітниць та мистецької поради в приміненні наших вишивок» Замовляйте завчасу!

2275. [Сорочки до народних строїв] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 11 (Листопад). — С.25.

Сорочки до народних строїв полтавських, гуцульських, подільських можна дешево набути в крамниці кооп. «У.Н.М.». Львів, ул. Косцюшка 1. Готові намиста, вінки до народних строїв.

2276. [Не знаєте яку волічку вибрати на блузки й светери?] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 12 (Грудень). — С.26.

Не знаєте яку волічку вибрати на блузки й светери? «Шістнадцятку», «Скотлянд» можете замовити у всіх відтинках у крамниці кооп. «У.Н.М.». Львів, ул. Косцюшка ч.1. На бажання висилаємо зразки.

2277. [Добірні мужеські сорочки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С.30 (задня кришка обкладинки).

Добірні мужеські сорочки на різні виміри в ціні 4-9 зол. можна дістати у крамниці кооп. «У.Н.М.». Львів, ул. Косцюшка ч.1. Першорядний матеріал. – Великий вибір.

2278. [Діточі суконки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С.30 (задня кришка обкладинки).

Діточі суконки найкраще виконувати волічкою «Madame Dubarry». Тонка, м'яка й лискуча. – 10 дека 2.70 зол. – В усіх відтинках можна замовити в крамниці кооп. «У.Н.М.». Львів, Косцюшка 1. На бажання висилаємо зразки.

2279. [«У.Н.М.»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С.1 (зворот обкладинки).

«У.Н.М.», Львів, ул. Косцюшки 1, поручає:

- Нитки марки С.М.С.;
- Шовк до шиття «Прогрес»;
- Бавовна до цювання «Моретто».

В добрій якості та відповідних відтинках. Післяплата здорожує товар! Присилайте при замовленнях готівку!

2280. [Важне для Філій Союзу Українок!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С.10.

Важне для Філій Союзу Українок! На всеукраїнський жіночий Конгрес готуйте моделі-ляльки в народньому вбранні. — Стеляжі ляльок (тулуби) з рухомими членами (без голови) можна замовити в кооп. «Українське Народне Мистецтво». Львів, ринок 39. — Стеляж (лялька) висока на 50 см. Без голови коштує 5.55 зол.

2281. [На весняні шапочки, шалики] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С.30 (задня кришка обкладинки).

На весняні шапочки, шалики, рукавички найкраще годиться волічка «КОТ». В усіх красках можна дістати в крамниці кооп. «У.Н.М.». Львів, ул. Косцюшки ч.1. Замовлення з провінції виконуємо негайно.

2282. [Усі жінки стають расовими] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С.29 (зворот обкладинки).

Усі жінки стають расовими, типічними, справжніми українками коли одягають вишивану блузку з крамниці «У.Н.М.». Взорів і красок безліч, білі рожеві, кремові, помаранчеві. Ціни приступні:

- Роскішна жоржетова 25.50 зол.;
- Типічна крепдешинова 25.50 зол.;
- Практична з сирого шовку 15 зол.

I, II, III величина. Висилаємо за післяплатою з правом виміни.

2283. [Нашим найменшим свої забавки!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С.29 (зворот обкладинки).

Нашим найменшим свої забавки! Привчаймо дівчаток любити народній стрій, розрізняти його відміни! Ляльки в народніх строях продукує дешево робітня «У.Н.М.». Львів, ул. Косцюшки ч.1.

- Наталка Полтавка в розкішному полтавському вбранні, менша 5.95 зол., більша 10.50 зол.;
- Марічка, маленька гуцулочка, 8.95 зол.;
- Гандзя, маленька галичанка, 3.95 зол.

На порто долучити 0.70 зол.

2284. [Плахти до народніх строїв] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 7.

Плахти до народніх строїв. Картаці тканини на взір оригінальних полтавських плахт провадить Крамниця «У.Н.М.». Львів, ул. Косцюшки 1. Плахта звичайна, чисто вовняна 24 зол. Плахта подвійна, чисто вовняна 35 зол.

2285. [Фартушки до народніх строїв] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 29.

Фартушки до народніх строїв після старовинних полтавських зразків знайдете в крамниці кооперативи «У.Н.М.». Львів, вул. Косцюшки 1. Післяплата здорожує товар! Присилайте при замовленнях готівку!

2286. [Діточі суконки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 30.

Діточі суконки для різного віку має на складі крамниця «У.Н.М.». Львів, Косцюшки 1.

2287. [Увага! Трикотарські курси!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 9 (Вересень). — С.19.

Увага! Трикотарські курси! Найкращі светери для шкільної молоді, блузки до костюмів, теплі шалі можна виплести лише з волічки «У.Н.М.». Львів, вул. Косцюшки ч.1. — Скотлянд, 10 дека — 2.80 зол. Кот 10 дека — 2.70 зол. Подльо 10 дека — 2.50 зол. Трикотарським курсам висилаємо прібники.

2288. [Діточі суконочки] : [рекламне оголошення, ілюстроване ескізом] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 5 (Березень). — С.20.

Діточі суконочки вишивані на кожну величину виконуємо швидко й дешево. Замовляти після моделів у «Н.Х.» в робітні «У.Н.М.», Львів, ринок ч. 39.

2289. [Панчохи до весняних костюмів] : [рекламне оголошення, ілюстроване ескізом] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 7 (Квітень). — С.21.

Панчохи до весняних костюмів в найкращих тілистих красках провадить крамниця «У.Н.М.». Львів, уліця Косцюшка число 1.

2290. [Крамниця У.Н.М.] : [рекламне оголошення, ілюстроване ескізом] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 7 (Квітень). — С.22.

Крамниця У.Н.М. провадить льняні полотна на літні сукні й костюми в різних татунках:

- Сільське, широке на 70 цм. від 1.50 — 1.80 зол.
- Догідне до вишивання, широке на 150 цм. по 4.90 зл.
- Догідне на обруси, широке на 160 цм. по 6.50 зол.
- Кремове полотно на обруси, широке на 155 цм. по 5.50 зол.

Готові купони суконь після моделів у «Новій хаті» в ціні 18-25 зол. Панама в різних красках 8-10 зол.

2291. [Найкращі шовкові панчохи] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 20 (Жовтень). — С.17.

Найкращі шовкові панчохи в модних красках можна вибрати собі у Львові в крамниці «У.Н.М.», вулиця Косцюшка число 1. Ціни від 2.70-3.50 зол.

2292. [Розкішні волічки на шапочки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С.7.

Розкішні волічки на шапочки, светери й шалі в крамниці «У.Н.М.». Львів, вулиця Косцюшки 1.

2293. [На весняні шапочки, шалики] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С.30 (задня кришка обкладинки).

На весняні шапочки, шалики, рукавички найкраще годиться волічка «КОТ». В усіх красках можна дістати в крамниці кооп. «У.Н.М.». Львів, ул. Косцюшки ч.1. Замовлення з провінції виконуємо негайно.

2294. [До весняних костюмів] : [рекламне оголошення, ілюстроване ескізом] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 5 (Березень). — С.19.

До весняних костюмів легенькі вишивані блузки у великому виборі провадить крамниця У.Н.М. Львів, уліця Косцюшки ч.1. Розкішна жоржетова 25.50 зол. Елетантна лявобль 24.50 зол. практична з сирого шовку 12.50 зол. I, II, III величина. Висилаємо за післяплатою з правом виміни. Готові, скроєні купони шовкових блузок з канвою і взором 16 зол.

2295. [Яворівська мальованка] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 9-10 (Травень). — С. 34 (задня кришка обкладинки).

Яворівська мальованка у розкішних узорах: чорна, темносиня, вишнева, зелена. У крамниці «У.Н.М.». На бажання висилаємо прібки. Львів, ул. Костюшки ч.1.

2296. [Сільське полотно домашньої роботи] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С.14.

Сільське полотно домашньої роботи, чисто льняне закупить кооп. «У.Н.М.» у більшій кількості. Просимо присилати прібки з поданням цін на адресу: Львів, ул. Ходкевича 9.

2297. [Волічку, нитки, голки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С.17.

Волічку, нитки, голки для шкільних робіт купуємо лише у крамниці «У.Н.М.». Львів, вул. Косцюшка, ч.1.

2298. [Вишиваймо літні сукні!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С.21.

Вишиваймо літні сукні! Добираймо взори! Льняне полотно пригоже до вишивання має на складі крамниця «У. Н. М.». — Сільське широке на 70 см. від 1.30 – 1.60 зл. Тонке, фабричне, широке на 90 см. 3.20 зл. Львів, Косцюшки 1.

2299. [Дрібна галянтерія] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 1 (Січень). — С.17.

Дрібна галanterія: гудзики, наперстки, голки, шпильки, сантиметри, фастрига у крамниці «У.Н.М.». Львів, вул. Костюшки ч.1.

2300. [Вечір народньої ноші] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 3 (Лютий). — С.15.

Вечір народньої ноші відбудеться 3 березня ц.р. Хто бажає вивести якесь народне вбрання, просимо зголосити його перед тим в управі кооп. «У.Н.М.», Львів, ул. Ходкевича 9. Для порядку показу це конечне!

2301. [Вечір української моди] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С.2.

Вечір української моди: сукні з самотканів, вишивані, стилізовані. Підготовляє кооп. «У.Н.М.» зо співучастю кооп. «Труд» в перших днях травня ц.р. Моделі можна оглянути в кооп. «У.Н.М.» та робітні «Труд». Просимо замовляти та зголошувати свою участь!

2302. [Готові вишивані блузки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1939. — № 11-12 (Червень). — С.26.

Готові вишивані блузки від найдешевших до найвибагливіших дістанете у крамниці «Українське Народне Мистецтво». Львів, улица Сикстуська 20. Приймаємо блузки і суконки до вишивання. Продаємо вишивки на метри (вишивані борти). Багатий вибір узорів, ниток і канви до вишивання.

РЕКЛАМА КРАВЕЦЬКИХ ШКІЛ ТА НАВЧАЛЬНИХ КУРСІВ МІЖВОЄННОГО ЛЬВОВА

2303. [Уряджую курс артистичного малярства] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 1 (Січень). — С.17.

Уряджую курс артистичного малярства: артистичне батікування і реліф. (випуклим золотом). Малюю на замовлення сукні балеві, візитові, шалі, подушки, макати і т.п. Зголошення від 11-1 і від 4-6. Телефон ч. 13-20. «Родоган». Львів, Оссолинських, 6, 1 пов.

2304. [Дівоча ремісничка бурса у Львові] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С.13.

Дівоча ремісничка бурса у Львові оголошує конкурс на прийняття учениць на рік 1931-32. Місячна оплата 50 зол. З того половина може бути в харчах за порозуміння з Управою Бурси. За вересень вся належитість готівкою. До подання долучити припоручення читальні «Просвіти» або місцевої кооперативи. За се отримають бурсачки гігієнічне приміщення, світло, опал, раз на місяць купіль і три рази денно здоровий харч. Першенство мають учениці «Труд» -у і Фахово-доповняючої Школи. Зголошення до 15 вересня слати на руки Б. Говиковичевої, вул. Дверницького 30.

2305. [Бурсовий Комітет] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 17 (Вересень). — С.14.

Бурсовий Комітет при Укр. Тов. Охороні Дітей і Опіки над Молоддю у Львові оголошує конкурс на прийняття учениць фахових шкіл до Жіночої Ремісничої Бурси вул. Кошарова 12. Місячна оплата 30 зл.

2306. [Позір!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 6 (Червень). — С.19.

Позір! Батькам до відома! Щоби допомогти батькам дати своїм дочкам відповідну вимогам теперішнього часу освіту відчиняє монастир СС. Василянок у Львові з днем 6 вересня 1928 р. на основі дозволу Міністерства Освіти, приватну середню школу заводово-промислово.

Окрім предметів загальної освіти обіймає програма науку: одної чужої мови, товарознавства, господарчої географії, а вкінці фахову науку книговодства, кравецтва і білизнярства.

Вписи відбуваються кожного дня від 1-го мая 1928 р. в заряді СС. Василянокпри вул. Длугоша, ч.17. Ближчі інформації уділяє заряд устно і письменно.

2307. [Оголошення] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 5 (Травень). — С.20.

Оголошення. З днем 1-го вересня 1928 відкривають СС. Василянки у Львові концесіоновану 3-літню фахову школу для дівчат. Вписи відбуваються в заряді СС. Василянок при ул. Длугоша 17, від 1-го мая кожного дня. Ближчі інформації подає заряд письменно і устно.

2308. [Робітня жіночих і діточих суконь] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 7 (Грудень). — С.5.

Робітня жіночих і діточих суконь С. Монцібовичевої приймає до науки шиття і крою. Львів, вул. Хмельовського, ч.15.

РЕКЛАМА КРАВЕЦЬКИХ ПОСІБНИКІВ

2309. [«Сама шию»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 24 (Грудень). — С.17.

«Сама шию» — повний курс кравецького крою вже появився и продається у Видавництві «Батьківщина» і в книгарнях. Отцей перший український підручник жіночого крою зладжений пнею А. Цьокан приносить крій:

*а) білля на постіль; б) білля мужеського; в) білля жіночого; г) білля діточого;
Жіночих суконь;
Жіночих плащів;
Дитячих суконочок і плащиків;
Хлопячих убрань і плащиків.*

Маючи підручник «Сама шию», кожна пані зможе стати для себе кравчиною. Це величезна оцадність. Ціна підручника всього 8 зол., з пересилкою 8.50 зол. Замовляти: Видавництво «Батьківщина», Львів, Чарнецького ч.8, 1 п.

2310. [«Сама шию»] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 1 (Січень). — С.10.

«Сама шию» — повний курс жіночого кравецького крою вже появився і продеться у Видавництві «Батьківщина» і в книгарнях. Отсей перший український підручник жіночого крою, зладжений п-нею А. Цьокан, приносить крій 1. а) білля на постіль; б) білля мужеського; в) білля жіночого; г) білля діточого; 2. Жіночих суконь; 3. Жіночих плащів; 4. Дитячих сукончок і плащиків; 5. Хлопячих убрань і плащиків. Маючи підручник «Сама шию» кожна пані зможе стати для себе кравчиною. Це величезна ошадність. Ціна підручника всього 8.00 зл., з пересилкою 8.50 зл. Замовляти: Видавництво «Батьківщина», Львів, Чарнецького 8. I. поверх.

2311. [Навчитися граного крою] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Л. Чубатий // Новий Час: ілюстрований щоденник. Львів : Українська преса, 1939. 26 серпня. — № 194 (4685). — С.10.

НАВЧИТЕСЯ ГАРНОГО КРОЮ

Навчитися граного крою, станете добрим кравцем, коли простудіюєте новий великий Кравецький підручник що вийшов з друку накладом «Нашого Прапору». Підручник складається з двох окремих книжок.

1. Підручник кравецьких кроїв, що обіймає докладні лекції кроїв, цивільних, священичих, судових, військових і жіночих одягів.

2. Рисунки до підручника кравецьких кроїв, що обіймає 61 докладних рисунків повище згаданих одягів.

Хто хоче навчитися доброго крою, хай зараз же купить собі цей підручник. Ціна підручника в двох книжках 8. — злотих. Висилаємо тільки за попереднім надісланням грошей. Гроші можна висилати чеками «Нового часу», «Нашого Прапору», «Народньої справи» з допискою на середнім відтинку чека «на підручник кравецтва».

2312. [В Централі С.У.] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 9-10 (Травень). — С.16.

В Централі С.У. можуть Філії й Кружки С.У. набути «Трикотарський підручник», що дає цінні вказівки для трикотарок та багато узорів і стібів плетення. Ціна примірника 1,50 зл.

2313. [Небувала нагода для пань] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 7-8 (Квітень). — С.24.

Небувала нагода для пань. В короткому часі виучуємо першорядного й нового крою, шиття й модельовання приладом «Патрон Експрес» проф. Парижської Академії К. Левинського. Львів, ул. — Сикстутська 21, II. п. Здібніші учениці дістають у фірмі заняття, як інструкторки. Вписи щоденно.

2314. [Крою, шиття, модельовання] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 9 (Травень). — С.13.

Крою, шиття, модельовання для домашнього і заробкового вжитку можна навчитися при помочі опатентованих приладів «Патрон Експрес» професора паризької Академії К. Леванського. Дуже догідні услівя. Здібніших льокуємо на посади в цілому краю. Щоденні записи: Львів, ул. — Сикстутська 21, II пов. Учениці користають із залізничних знижок.

РЕКЛАМА ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ШВЕЙНИХ МАШИН

2315. [Машини до шиття] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 1 (Травень). — Зворот обкладинки.

Машини до шиття найновіщих систем, яких складові частини, приладдя до кравецького ремесла і до ручних робіт поручає Александер Малімон. Склад машин до шиття. Львів, вул. Валова ч.11 а. Приймається машини до напарви.

2316. [Машини до шиття] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С.13.

Машини до шиття. Всілякі прибори до машин, направа машин по найдешевших цінах поручає Юліян Ломага. Львів, Валова 11.

2317. [Безконкурентно дешева і добра «Pfaff»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 12 (Грудень). — С.14.

2318. [Найкращої якості машини до шиття] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С.11.

Найкращої якості машини до шиття марки «ПФАФФ» з довголітньою гарантією поручає Юліян Ломага. Львів, Валова 11. Тел. 228-70.

2319. [На ціле життя вистачить] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 17-18 (Вересень). — С.22.

На ціле життя вистачить закуплена у нас сучасна машина до шиття, гапту, цирування, ендльовання, мережковання з довголітньою запорукою за 150 зол. готівкою або на догідні сплати. Жадайте дарових цінників! Польський торговельний дім Kryszner, Krakow, ul. Zwierzyniecka 6, Wudz. 46.

2320. [Під ялинку хочу мати] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1939. — № 1-2 (Січень). — С.15.

Під ялинку хочу мати від тебе машину до шиття з фірми «Польський Торговельний Дім Крішер» (Краків, ул. Звіринецька 6. Відділ 45), що її дістанеш на догідні сплати вже від 150 зол. Зажадай сейчас безплатного цінника.

2321. [Вдоволена кожна мати] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1939. — № 4 (Лютий). — С.8.

Вдоволена кожна мати що має машину до шиття, гапту й мережок з фірми «Польський Торговельний Дім Крішер» у Кракові, ул. Звіринецька 6, Вид. 46.

2322. [Приятель у щасті це машина до шиття] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1939. — № 11-12 (Червень). — С.22.

Приятель у щасті це машина до шиття, гапту, ендльовання, мережковання і т.д. закуплена у фірмі «Торговельний Дім Крішер» від 150 зол. за готівку або на догідні сплати. На бажання висулаємо безплатно обширні цінніки й каталоги. Краків, Звіринецька 6, вид. 46.

2323. [Найкращої якості машини] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1937. — № 1(66) (Січень). — С.16.

Найкращої якості машини до шиття поручає фірма «Юліян Ломата»ю Львів, валова 11, телеф. 228-70. Власна робітня для направ машин.

РЕКЛАМА КОРСЕТЯРСЬКИХ РОБІТЕНЬ ТА САЛОНІВ

2324. [Найновіші моделі паризьких корсетів] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С.21.

Найновіші моделі паризьких корсетів. Патентований монополь закупила робітня паризьких корсетів «Малгожата». Львів, вул. Баторого 34, II. п. Остерігаємо перед наслідуванням.

2325. [Корсети, корселети, лічнічі пояси] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С.14.

Корсети, корселети, лічнічі пояси, нагрудники і всі корсетові додатки продає деталічно по виїмково низьких цінах «Gorselet», вул Собіського 2 (площа Марійська 10). Увага на фірму й число дому!

2326. [Сальон корсетів «Антінея»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С.30 (задня кришка обкладинки).

Сальон корсетів «Антінея» виконує корсети, нагрудники, пояси для операцій і вагітності, після найновіших моделей віденських і паризьких. Добірне виконання. Увага на число дому: 11 а. Найнижчі ціни. Львів, ул. Пілсудського ч. 11 а. Тел. 12-32.

2327. [Корсети, корселети, лічнічі пояси] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 9 (Вересень). — С.14.

Корсети, корселети, лічнічі пояси, нагрудники і всі корсетові додатки продає деталічно по виїмково низьких цінах «Higjena». — Собіського 2 (пл. Марійська 10). Увага на фірму й число дому.

2328. [Сальон корсетів «Антінея»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 11-12 (Червень). — С.25.

Сальон корсетів «Антінея» поручає найновіші моделі инурівок і нагрудників, спеціальні станики і инурівки під купелевий стрій, жіночого білля та нововідкритий відділ дитячої тардероби. Першорядне виконання. Приступні ціни. Львів, уліця Шайнохи 2.

2329. [Науки корсетярства] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 24 (Грудень). — С.28.

Науки корсетярства уділяє робітня корсетів «Роза Фельдман». Вул. Рутівського 12/1. Пань з провінції виучую скоро.

2330. [Перша українська робітня!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 5 (Березень). — С.22.

Перша українська робітня! Корсетети, корсети, нагрудники і опаски, поручені лікарями виконує Іванна Кітова. Довголітній досвід! Низькі ціни! Львів, ул. Академічна ч.5, через подвіря, П п. дв. ч. 4.

2331. [Сальон корсетів] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 5 (Березень). — С.11.

Сальон корсетів «Герман Пізен» поручає найновіші креації корсетів, корсететів, нагрудників як також пасів гумових і породових у великому виборі. Львів, Ягайлонська 4, тел. 236-14.

2332. [Найкращу лінію тіла можна одержати] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 1 (Січень). — С.16.

Найкращу лінію тіла можна одержати тільки при помочи ношення нагрудників і пасів на живіт марки «Герма», які має на складі тільки реномована фірма «Герман Пізен». Львів, ул. Ягайлонська, 4 і Галицька, 14. Телефон 35-14.

2333. [Найновіші паси на живіт] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 4 (Квітень). — С.19.

Найновіші паси на живіт з гуми, полотна або комбіновані з гумою, а також найновіші нагрудники «Герма» поручає спеціаліст горсетів Герман Пізен. Львів, вул. Ягайлонська, 4; Галицька, 13; Краків, Гродська, 4. Філії: Відень, Моравська Острава, Баден.

2334. [Спеціаліст горсетів Герман Пізен] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1936. — № 18 (Вересень). — С.8.

Спеціаліст горсетів Герман Пізен повідомляє, що на час реконструкції дому при вулиці Ягайлонській 4, переніс свій льокаль до Пасажу Міколяша і через той час поручає найновіші креації горсетів і станичків по значно знижених цінах.

2335. [І. Шрайбер поручає наймодніші французькі пояси] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1929. — № 7 (Червень). — С.20.

І. Шрайбер поручає наймодніші французькі пояси на бедра, нагрудники, пояси на живіт, гумові панчохи, місячні опаски, прямодержанки, а теж різні бандажі у великому виборі по найдешевших цінах. Рік заложення 1904. Львів, Гетьманська, 6. Тел. Ч. 13-05.

2336. [Й. Шрайбер поручає] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 1 (Січень). — С.11.

Й. Шрайбер поручає по фабричних цінах: горсети, нагрудники, черевні паси, гумові панчохи та пропуклинові бандажі. Львів, Гетьманська 6. Тел. 13-05 і 95-59.

РЕКЛАМА КУШНІРСЬКИХ САЛОНІВ ТА МАЙСТЕРЕНЬ

2337. [Вже надійшов великий транспорт] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 4 (Серпень). — С.16.

Вже надійшов великий транспорт всіляких конфекціонованих футер і в шкірках до магазину і робітні футер Ст. — Стемпковича, Львів, площа Капітульна, ч.1. Заведення виконує всі замовлення з узгляднення найновішої моди для Пань і Панів сумлінно по цінах не високих. Запобігливість поручає замовляти футра як також полагоджувати всілякі напрямки і перерібки в найдешевшім сезоні літнім. — Прошу жадати проспекту кредитових услівій.

2338. [Найновіший магазин футер у Львові] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 6 (Листопад). — С.19.

Найновіший магазин футер у Львові: Шенблом і Вайнберг поручає найновіщі заграничні моделі, як також шкірки всякого роду. Вул. Ягайлонська, 9.

2339. [На догідний кредит!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 6 (Листопад). — С.19.

На догідний кредит! Футра, свитки, ратляни мужеські, жіночі і діточі. Плащі з сибірських лошаків, астраханів, перських баранків, мурмлів, сельскінів і т.п. Боа, шалі, шапки, диваники перед ліжко. Великий вибір шкір до вбирання плащів, суконь і т.п. Проситьсся жадати кредитового проспекту у фірми: Станислав Стемпкович, магазин і робітня футер. Львів, пл. Капітульна, ч.1. Приймає всякі перефасовання футер, боа, шалів, шапок і т.п. Якість краму і роботи гарантовані.

2340. [Позір! Фарбовання та тінення футер липським способом] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С.10.

Позір! Фарбовання та тінення футер липським способом, краски гарантовані, ціни низькі. Марія Волянська-Павлюк. Львів, вул. — Собеського, ч.12. Телефон 17-04.

2341. [Футра жіночі, мужеські і дитячі] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С.18.

Футра жіночі, мужеські і дитячі — після найновіших заграничних моделей по надзвичайно приступних цінах та на догідних умовах в сплаті поручає фірма «Андрій Кузьмінський». Львів, Марійська площа, ч.9 (на розі вул. Рутівського). Телефон ч. 42-53.

2342. [Футра на рати] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 11 (Листопад). — С.11.

Футра на рати В. — Сіхлера Сини. Нові всякі перерібки, переховування на літо. Львів, пл. Галицька, ч. 14/1 пов.

2343. [Футра жіночі та мужеські шапки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С.15.

Футра жіночі та мужеські шапки після найновіших журналів виконує українська кушнірська робітня Юліяна Глушевського. Львів, вул. Коперника ч. 16, I пов. Тел. 54-46.

2344. [Футра жіночі та мужеські шапки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 10 (Жовтень). — С.14.

Футра жіночі та мужеські шапки після найновіших журналів виконує українська кушнірська робітня Юліяна Глушевського. Львів, вул. Коперника ч. 16, I пов. Телефон 54-46.

2345. [Футра мужеські й дамські] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С.14.

Футра мужеські й дамські виконує й переховує найкраще через літо Матазин і робітня футер «Віктора Сіхлера Сини». Львів, пл. Галицька 14/1 п.

2346. [Футра жіночі, мужеські] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 9 (Вересень). — С.10.

Футра жіночі, мужеські, шапки, куртки на замовлення і з власних матеріалів тільки в фахово провадженій фірмі «Юліяна Глушевського». Львів, ул. Оперника 16. II. п. Телефон 54-46.

2347. [Модні сельські куртки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 9 (Вересень). — С.21.

Модні сельські куртки виконує солідно й дешево Матазин і робітня футер «Віктора Сіхлера Сини». Львів, пл. Галицька 14/1 п.

2348. [Футра – найновіші париські моделі] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 10 (Жовтень). — С.5.

Футра – найновіші париські моделі. Футряні шкірки найліпшої якості у величчому виборі поручає вибаглива кушнірська робітня Ф-а «Брати Рот і Сп.». Львів, пл. Марійська 8. Ціни конкурентні.

2349. [Модні футряні куртки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С.24.

Модні футряні куртки виконує солідно й дешево матазин і робітня футер «Віктора Сіхлера Сини». Львів, пл. Галицька 14/1 п.

2350. [З днем 1 березня ц.р. переніс я свою робітню] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С.13.

З днем 1 березня ц.р. переніс я свою робітню з вул. Коперника 16 на пл. Капітульну 3, I. п. та вже дістав журнали мод на 1935 рік. Футра виконую скоро, солідно й дешево. Приймаю до переховання на літний сезон у спеціальній кімнаті-холодильні. Особистий надзір. Юліан Глушевський. Робітня футер, пл. Капітульна 3, I.п.

2351. [Нові футра] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 10 (Жовтень). — С.14.

Нові футра, всякі перерібки — «Сіхлер». Львів, пл. Галицька 14, I. п.

2352. [«Астра»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 6 (Березень). — С.13.

«Астра» — новооснована українська механічна гарбарня переробляє худобячі шкури на бокси й шевра, сернячі й оленячі на ірху та гарбує липським способом шкури футряних звірят. Купуємо всякого рода сирі шкури. — Стрий, вул. Цвинтарна.

2353. [Футра дамські, мужеські й дитячі] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 18 (Вересень). — С.12.

Футра дамські, мужеські й дитячі, міські й подорожні. — Спеціальність: дамські футряні плащі з баранків, сельскінів, лошаків, мурмлів і всяких модних футер після останньої моди. Виконує першорядно по безконкуренційно низьких цінах робітня футер «Андрій Кузьмінський». Львів, улица Пекарська ч.31, Партер. Приймає футра до перехова на літо.

2354. [Магазин і робітня футер] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 19 (Жовтень). — С.11.

Магазин і робітня футер «Станислав Стемпкович». Завжди на складі: футра дамські й мужеські для пань від зл. 200, для панів від зл. 300. Лиси, срібні, блакитні й краєві в великому виборі. Львів, пл. Капітульна 1. Телєфон 248-50.

2355. [Магазин і робітня футер «М. А. Августин»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С.14.

Магазин і робітня футер «М. А. Августин» поручає дамські футра в великому виборі і по найнижчих цінах. Приймає до перерібки і направи. Виконує солідно, скоро й дешево. Львів, ул. Рутівського 7. Тел. 249-46.

2356. [Магазин і робітня футер «Станислава Вронська»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С.15.

Магазин і робітня футер «Станислава Вронська» : знамените викінчення, власна робітня, приймає всякі перерібки. Львів, ул. Рутівського 10 (біля Гефлінгера).

2357. [Найсолідніше, найелегантше, найдешевше футро] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С.17.

Найсолідніше, найелегантше, найдешевше футро кожна пані купить у фірмі «Хром». Фірма приймає до прикрашування і перерібки різні футра. Власна фабрика. Власна кушнірська робітня. Львів, Руська 20. Тел. 271-83.

2358. [«Хром»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 23 (Грудень). — С.9.

«Хром» поручає по найдешевших цінах футра жіночі і чоловічі та всякого роду футрянні шкірки, як також перефасонує і перероблює уживані футра за найновішими моделями. Львів, вул. Руська 20, телефон 271-88.

2359. [Футра жіночі і мужеські] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. — Львів : Самоосвіта, 1939. — № 3 (103) (Лютий). — С.11.

Футра жіночі і мужеські готові і на замовлення поручає: Ю. Глушевський. Виконання як найсолідніше. Львів, пл. Капітульна 3/1. Рік заложення 1928. — тел. 254-46.

2360. [Всі жінки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. — Львів : Союз Українок, 1935. — № 2 (Січень). — С.8.

Всі жінки, що бажують зимою естетично виглядати купують футра у Юліяна Глушевського. Львів, пл. Капітульна 3. I. п. Тел. 54-46.

2361. [Боа з лисів, тхорів, кун і інших шкірок] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1935. — № 9 (Травень). — С.9.

Боа з лисів, тхорів, кун і інших шкірок, готові і до міри, жіночі і мужеські футра, всілякі футрянні шкірки поручає по найкращих цінах одинока українська фабрика футер «Хром». Львів, Руська 20, телеф. 71-83. Приймається до перекрашення і перерібки всілякі футра.

2362. [Футра дамські, мужеські і діточі] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1936. — № 18 (Вересень). — С.7.

Футра дамські, мужеські і діточі для міста і для подорожі. — Спеціально футрянні дамські плащі з баранків, сельскін, лошаків, мурлів і інших модних футер після найновішої моди виконує першорядно по безконкуренційних цінах робітня футер: Андрія Кузьмінського. Львів, вул. Пекарська 31, партер. Приймає футра до переховання через літо.

2363. [«Хром» поручає] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 23 (Грудень). — С.11.

«Хром» поручає по найдешевших цінах футра жіночі і чоловічі та всякого рода футрянні шкірки, як також перефасонує і перероблює уживані футра за найновішими моделями. Львів, вул. Руська 20. Телефон 271-83.

РЕКЛАМА МАГАЗИНІВ ВЗУТТЯ ТА ШЕВСЬКИХ МАЙСТЕРЕНЬ

2364. [Для дітей і молоді] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 1-2 (Січень). — С.16.

Для дітей і молоді поручаємо теплі і легкі чоботи гумові на черевики. Чоботи фільцеві «Alaska». Взуття спортивне і до лежат. «Al-Sa-Do». Львів, вул. — Сикстуська 19.

2365. [Свій до свого!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С.30 (задня кришка обкладинки).

Свій до свого! Одинока українська шевська робітня О. Качмарського при вул. Льва Сапіги ч. 57. виконує нове взуття на замовлення і всякі напрямки найсолідніше, найточніше і найдешевше.

2366. [Найновіші моделі жіночого взуття] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 21.

Найновіші моделі жіночого взуття купуйте лише в саодиокому українському магазині «Комета», Львів, Ринок 21.

2367. [Найновіші моделі жіночого взуття] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 20.

Найновіші моделі жіночого взуття купуйте лише в саодиокому українському магазині «Комета», Львів, ринок 21.

2368. [Свій до свого!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 29.

Свій до свого! Саодиока українська шевська робітня «О. Качмарського» при вул. Льва Сапиги ч. 57 виконує нове взуття на замовлення і всякі напрямки найсолідніше, найточніше і найдешевше.

2369. [Елегантна пані] : [рекламне оголошення, ілюстроване світлиною] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 5 (Березень). — С.12.

Елегантна пані носить лише взуття з робітні «Іллі Яреми». Ул. Фредри 9.

2370. [Папучі, пантофлі] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С.12.

Папучі, пантофлі, берлячі і фільцові чоботи поручає й виконує робітня «ІБІС», ул. — Собєського 9 (давніше Вроновська).

2371. [По розв'язані спілки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 13-14 (Липень). — С.22.

По розв'язані спілки вже відкрито в новім льокалі склад і робітню взуття «О. Оберяк». Руська 18, напроти церкви.

2372. [При розв'язанні спілки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С.18.

При розв'язанні спілки відкрито в новім льокалі склад і робітню взуття «О. Беряк», вул. руська 18, напроти церкви.

2373. [Першорядний магазин] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1935. — № 2 (Січень). — С.8.

Першорядний магазин і робітня обуви жіночої, чоловічої, діточої і спортової «Такт». Львів, ринок 43 (дім «Ризниці»).

2374. [Найкращий дарунок] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С.12.

Найкращий дарунок на Миклайка, Різдво і Новий Рік це елегантні черевики жіночі, мужеські або дитячі з фірми «Derby», пл. Капітульна 3, проти Катедрі.

2375. [Обув марки «Кілінський»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 21.

Обув марки «Кілінський» - найдешевша бо найліпша. Найновіші літні моделі. Львів, Марійська пл. 5.

2376. [Для дітей і молоді] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 7 (Квітень). — С.4.

Для дітей і молоді чудове весняне обува по цінах заохочуючо низьких «Al-Sa-Do». — Спеціальний магазин. Обува для дітей і молоді. Львів, вулиця Сикстуська ч.19.

2377. [Шкіри юхтові] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1938. — № 12 (89) (Червень). — С.3.

Шкіри юхтові і на постолі (ходаки) виробу грабарні «Адлер» (Болехів) є узнані за найлучші.

2378. [Реклама жіночого гумового взуття «Bata»] / за ред. відп. Л. Чубатий // Новий Час: ілюстрований щоденник. Львів : Українська преса, 1934. 15 жовтня. — № 231. — С.12.

Реклама жіночого гумового взуття «Bata»: «На осінні дощі». Польська спілка взуття. Фабрика в Хелмку.

2379. [Реклама жіночого гумового взуття «Bata»] / за ред. відп. Л. Чубатий // Новий Час: ілюстрований щоденник. Львів : Українська преса, 1936. 14 січня. — № 9. — С.10.

Реклама взуття «Bata», польська спілка взуття. Фабрика в Хелмку.

РЕКЛАМА МОДНЯРСЬКИХ САЛОНІВ

2380. [Капелюхи дамські заграничні] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 2 (Червень). — Зворот обкладинки.

Шовки на сукні і підшевки. Сукна заграничні і модні. Всякі додатки до кравецтва і моднярства.

Капелюхи дамські заграничні. Магазин новостей для пань Гербер і Штайнмец: вул. Коперника, ч.5. Телефон ч. 859.

2381. [Важне для пань!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 2 (Червень). — Зворот обкладинки.

Важне для пань! Фабрика капелюхів Й. Готтліба: Львів, пл. Стрілецька, ч.15. Приймає вже жіночі капелюхи фільцові [фетрові – Х. А.] після найновіших віденських моделей. Для приїзжих виконується в 24 год. Спеціальність в чищенню білих капелюхів, рівнож фарбує на найновіщі краски. Вимінює старі на нові з доплатою 7 зол.

2382. [Жіночі капелюхи (найновіші моделі) поручає Штеліга] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 4 (Квітень). — С.10.

Жіночі капелюхи (найновіші моделі) поручає Штеліга. Приступні ціни. Палата готелю Жоржа, від вул. — Сєнкевича.

2383. [Наймодніші найгарніші капелюхи і шапочки на осінній сезон] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С.14.

Наймодніші найгарніші капелюхи і шапочки на осінній сезон поручає по приступних цінах О. Бережницька. Львів, ул. Пекарська, 47.

2384. [Важне для пань!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С.23.

Важне для пань! Ново відчинена робітня дамських капелюхів під фірмою «Корнет» поручає свої виробы та приймає жіночі й мужеські капелюхи до перерібки. Львів, Ринок 26.

2385. [Вирібня капелюхів О. Бережницької] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 9 (Вересень). — С.15.

Вирібня капелюхів О. Бережницької. Львів, ул. Пекарська ч. 35. Поручає осінні моделі капелюхів по конкуренційних цінах. Дешеві й скорі перерібки. Приймає на науку моднярства.

2386. [Сальон мод «Міка»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 9 (Травень). — С.12.

Сальон мод «Міка» виконкує найновіші моделі капелюхів, волічкові виробы, рукавички, квіти. Пекарська 1а.

2387. [Сальон мод «Мі-ка»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 15-16 (Серпень). — С.11.

Сальон мод «Мі-ка» виконує найновіші моделі капелюхів, волічкові виробы, рукавички, квіти.

2388. [Modesalon «МАК»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 11-12 (Червень). — С.20.

Modesalon «Мак». Найелєтантшиа пані задоволить свій смак у нововідчиненій українській фірмі «Мак». Львів, Чарнецького ч.10.

2389. [Modesalon «Мак»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 19 (Жовтень). — С.12.

Modesalon «Мак» перенесено на вул. Глибоку 1 (Ріг Сапіги напроти Політехніки). Капелюхи, рукавички, квіти. Курси капелюшництва, рукавичок і штучних квітів починаються в жовтні. Наука віденсько-американським способом.

2390. [Український салон мод «МАК»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С.10.

Український салон мод «МАК» — найновіші моделі капелюхів, штучних квітів, жіночих та мужеських рукавичок. — Солідна дешева робота. Львів, вул. Глибока 1. 1 п. (напроти Політехніки).

2391. [Український салон мод «МАК»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 19 (Жовтень). — С.11.

Український салон мод «МАК» запрошує П.Т. клієнтелю оглянути найновіші моделі капелюхів. Уряджує курси моднярства, штучних квітів і курс крою рукавичок. Львів, вул. Глибока ч.1 (напроти політехніки).

2392. [На сезон капелюхи] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 21 (Листопад). — С.10.

На сезон капелюхи мужеські від зл. 6.50, жіночі і мужеські светри, трикоти поручає Е. Думин. Львів, Коперника 4.

2393. [Нововідчинена фірма «Мак»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1935. — № 12 (Червень). — С.8.

Нововідчинена фірма «Мак» поручає: найновіші моделі капелюхів, штучних квітів, рукавичок жіночих та мужеських. — Солідна дешева робота. Львів, вул. Чарнецького.

2394. [Найелегантніша пані] : [рекламне оголошення, ілюстроване ескізом] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 15-16 (Серпень). — С.24.

Найелегантніша пані задоволить свій смак у новопідчиненій українській фірмі Modosalon «МАК». Львів, Чарнецького ч. 10.

2395. [Салон мод «Мі-ка»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1936. — № 6 (Березень). — С.8.

Салон мод «Мі-ка» виконує найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. Пекарська 1а, дім «ЗУПУ».

2396. [Салон мод «Мі-ка»] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 15-16 (Серпень). — С.5.

Салон мод «Мі-ка» виробляє: найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. Львів, вул. Пекарська 1а (дім «ЗУПУ»).

РЕКЛАМА ТКАЦЬКИХ ФАБРИК І ТЕКСТИЛЬНИХ МАГАЗИНІВ

2397. [Фірма «Роман Зубик»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 4 (Серпень). — С.16.

Фірма «Роман Зубик»: модні матеріяли вовняні, шовкові і и.; плюші, аксаміти, вельвети, шовки. Львів, Галицька, 16.

2398. [Фірма «Роман Зубик» продає найдешевше модні матеріяли] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 7-8 (Серпень). — С.22.

Фірма «Роман Зубик» продає найдешевше модні матеріали вовняні, шовкові і інші – полотна, таміни, зефіри. Львів, вул. Галицька, ч.16.

2399. [Вовни в найновіших виборах] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 6 (Червень). — С.8.

Вовни в найновіших виборах, фуляри й сирі шовки поручає наслідник Романа Зубика – Осип Стефанович. Львів, вул. Галицька, 16.

2400. [Осип Стефанович (раніше Роман Зубик) поручає вовни] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 10 (Жовтень). — С.8.

Осип Стефанович (раніше Роман Зубик) поручає вовни на сукні й плащі жіночі, шовки у великому виборі, сукна на мужеські одіння. Львів, вул. Галицька, 16.

2401. [Рік шкільний зближається] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1930. — № 9 (Вересень). — С.23.

Рік шкільний зближається. Осип Стефанович (раніше Роман Зубик) поручає: вовни на мундурки для учениць і учеників у великому виборі: попеліни від зл. 8 – за метер, шевйоти від зл. 4 – за метер, льодени від зл. 15 – за метер. У всіх красках стало на складі полотна, коци, ковдри і сінники по найдешевших цінах. Львів, вул. Галицька, 16.

2402. [Осип Стефанович (раніше Роман Зубик) поручає] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 3 (Березень). — С.23.

Осип Стефанович (раніше Роман Зубик) поручає: модні вовняні матерії на весняні костюми і сукні, шовки, фуляри й батисти. Львів, вул. Галицька 16.

2403. [Матеріяли вовняні, шовкові, полотна] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 1 (Січень). — С.6.

Матеріяли вовняні, шовкові, полотна й ин. поручає найстарша фірма «Стахевич і Абрисовський». Львів, Ринок-Трибунальська.

2404. [Першорядна фірма «Стахевич і Абрисовський»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С.16.

Першорядна фірма «Стахевич і Абрисовський» поручає у найбільшому виборі шовки, оксміти, хустки, полотна, матерії на сукні та жіночі плащі, сукна на мужеські одяги й плащі. Ціни дуже умірковані. Львів, Ринок, 32.

2405. [В модних гатунках вовни й шовки на плащі й костюми] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 3 (Березень). — С.5.

В модних гатунках вовни й шовки на плащі й костюми поручає фірма «Стахевич & Абрисовський» - Львів, ринок, 32.

2406. [Шовки, шифони, велюри] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1929. — № 1 (Січень). — С.18.

Шовки, шифони, велюри і всі інші тканини на вечірні сукні поручає фірма Стахевич і Абрисовський. Львів, Ринок, 32.

2407. [Модні блаватні товари для жінок] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1929. — № 13 (Грудень). — С.9.

Модні блаватні товари для жінок. Новости в шовках – мужеські сукна у великому виборі поручає фірма Стахевич і Абрисовський. Львів, Ринок, 32.

2408. [На цьогорічний карнавал модні шовкові матерії] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С.23.

На цьогорічний карнавал модні шовкові матерії на балеві сукні у великому виборі поручає фірма Стахевич і Абрисовський. Львів, Ринок 32.

2409. [Стахевич і Абрисовський] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 1 (Січень). — С.20.

Стахевич і Абрисовський. Переносимо нашу крамницю до власного дому при площі Галицькій 12а, ріг вул. Баторого. Тимчасово зраджуємо в дотеперішному склепі інвентарну випродаж! Вовняні матеріяли на сукні й плащі. Шовки. — Сукна на мужеські вбрання. Полотна. Коци. Львів, Ринок, Трибунальська.

2410. [Ріжного роду вовняні й шовкові матеріяли] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С.21.

Ріжного роду вовняні й шовкові матеріяли на жіночі сукні у великому виборі. — Сукна на мужеські вбрання, пальта, футра, костюми, жіночі плащі й мундури поручає Магазин товарів блаватних і суконних «Мечислав Залеський». Львів, пл. Марійська 10. Телефон ч. 53. Ріжнородна галянтерія вул. Боїмів ч.4.

2411. [Практичні дарунки на Ялинку] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С.16.

Практичні дарунки на Ялинку: вовни, шовки, полотна поручає по найдешевших цінах таний склеп «З. Залеський». Львів, Галицька 8. – Тел. 58-42.

2412. [Одинока християнська фірма] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 10 (Жовтень). — С.20.

Одинока християнська фірма, що конфекціонує Малопольський Заклад Одягу «Мечислав Залеський». Багатий вибір бельської вовни на жіночі плащі й костюми, на сукні, шовки, флянелі, бархани, полотна, шифони, обруси, сервети, ковдри, коци. Вбрання на міру зол. 39-55-65-75-95. Рагляни на міру зол. 39-45-55-65-75-85-100. Пальта на міру зол. 59-75-85-95-110. Львів, пл. Марійська 10. Тел. 53.

2413. [Модні дамські плащі] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 9-10 (Травень). — С.26.

Модні дамські плащі (вовняні від 45 зл., полотняні від 18 зл.) та великий вибір вовняних, шовкових і полотняних матеріалів на дамські й мужеські строї поручає Мечислав Залеский. Львів, пл. Марійська 10. Тел. 200-53.

2414. [90 років існуючий фабричний склад сукна] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 11 (Листопад). — С.10.

90 років існуючий фабричний склад сукна і вовняних товарів під фірмою І. Валлях і Син поручає на біжучий сезон великий вибір новостей краєвих і оригінальних англійських на мужеські убрання і костюми, а також плюші на дамські плащі. — Сукно ліберійне. Коци на коні і ліжка. Товар добірний. Ціни низькі.

2415. [Найстарший магазин всяких суконних товарів] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 9 (Травень). — С.13.

Найстарший магазин всяких суконних товарів на мужеські й жіночі вбрання «Іван Валлях і Син». Львів, Ринок Ч.3. Тел. 247-16. Низькі ціни. Великий вибір у кожному сезоні.

2416. [Найстаріший склад] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С.12.

Найстаріший склад мужеських і жіночих суконних матеріалів «Ян Валлах і Син». Дата зал. 1814. Все по знижених цінах. Великий вибір на кожний сезон. Коци, фільци, берлячові сукна, мат. лецетарські. Львів, Ринок 33. Тел. 247-16.

2417. [Пані й панове] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 19 (Жовтень). — С.14.

Пані й панове знайдуть найкращі осінні й зимові новинки сезону в нововідкритому відділі фірми «Модні текстилі: Ян Валлах і Син». Львів, пл. Галицька 14, тел. 269-82. Мундуркові матеріали по конкуренційних цінах.

2418. [Наймодніші матеріали на сукні] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 1 (Травень). — Зворот обкладинки.

Наймодніші матеріали на сукні, костюми у величезнім виборі поручає фірма «Антін Увера»: Львів, вул. Галицька, ч.10. Філія в Стрию!

2419. [Вже відчинено у Львові] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С.15.

Вже відчинено у Львові, при пл. Марійській ч.4 (будинок Європейського готелю) під фірмою «Дім моди» найбільший склеп блатних товарів шифонів-мужеських сукон під управою п. Тадея Увери (молодшого). Щодня приходять новини.

2420. [Вже відчинено у Львові] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С.16.

Вже відчинено у Львові, при пл. Марійській ч.4 (будинок Європейського готелю) під фірмою «Дім моди» найбільший склеп блатних товарів: шифонів-мужеських сукон, під управою п. Тадея Увери (молодшого). Щодня приходять новини.

2421. [Фірма «Антоні Увера»] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 1-2 (Січень). — С.4.

Фірма «Антоні Увера» розширила свої магазини і запровадила продаж по цінах гуртових. Ціни незвичайно низькі: вовна на сукні 140 цм., петр по зол. 4, 5, 6, 7 і вище; матеріяли з чистої вовни метр по зол. 10, 11, 12 і вище; креп монголь на підшики 2.60 зол.; шифони в штуках і на мтери від 0.60 зол. в добрих татунках. Великий вибір! Девіза — великий вибір, гуртові ціни! Львів, вулиця Галицька 10 (дім власний).

2422. [Весняні новини в шовках і вовнах] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С.7.

Весняні новини в шовках і вовнах поручає фірма «Адольф Авербах». Ринок 20. Тел. 7-51. Боїмів 5. Величезний вибір. Найнижчі ціни.

2423. [Останні новини в шовках] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 2 (Січень). — С.9.

Останні новини в шовках на карнавал поручає фірма «Адольф Авербах». Ринок 20, Боїмів 5. Тел. 7-54. Величезний вибір. Найнижчі ціни.

2424. [Останні весняні новини] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 7-8 (Квітень). — С.9.

Останні весняні новини в шовках і вовнах вже наспіли в фірмі «Адольф Авербах». Безконкуренційні ціни! Величезний вибір! Львів, Ринок 20, тел. 207-54.

2425. [Адольф Авербах] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 9-10 (Травень). — С.16.

Адольф Авербах поручає на літо взірчасті шовки, швейцарські ортанди, французьке імпріме в величезному виборі, по найнижчих цінах. Львів, ринок ч. 20. Тел. 207-54.

2426. [На карнавал поручає] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 4 (Лютий). — С.4.

На карнавал поручає: шовки, лями, тази, велюр і шифони фірма «Адольф Авербах». Львів, Ринок 20, тел. 207-54.

2427. [На Різдво і Новий Рік] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 1-2 (Січень). — С.16.

На Різдво і Новий Рік поручає шовки, вовни у великому виборі фірма «Адольф Авербах». Львів, ринок 20. Тел. 207-54.

2428. [Шовки на сукні і підшевки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 2 (Червень). — Зворот обкладинки.

Шовки на сукні і підшевки. Сукна заграничні і модні. Всякі додатки до кравецтва і модлярства.

Капелюхи дамські заграничні. Магазин новостей для пань Гербер і Штайнмец: вул. Коперника, ч.5. Телефон ч. 859.

2429. [Грубий сирій шовк догідний на спортові сукні] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С.17.

Грубий сирій шовк догідний на спортові сукні та блюзки можна дістати в крамниці кооперативи «Укр. Нар. Мистецтво» в ціні 16 – зол. за метр.

2430. [Магазин одягових товарів під фірмою «Текстильна гуртівня»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1926. — № 1 (Січень). — С.20.

Магазин одягових товарів під фірмою «Текстильна гуртівня» (Hurtownia Tekstylna). Добірні вовни на сукні і костюми: камтарни, швейоти, рипси, бостони, попеліни. Добірні полотна на білля і постіль: перкаліни, батисти, шифони, зефіри, дими. По цінах фабричних. Львів, Ринок 45 (наріжний дім на вулиці Гродзіцких).

2431. [Модно-елегантно-дешево!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 1 (Січень). — С.12.

*Модно-елегантно-дешево!
Всім за гроші тяжко нині
Мов за воду на пустині,
То й тому не стид, а жах,
Що як щось купити маєм.
Кілька рази обертаєм
Золото у руках.
Пані! Княжно! Королево!
Хочеш модно і дешево,
Убиратися що дня,
Потрудись на львівський Ринок,
Трицяте число – будинок,
Де «Текстильна гуртівня»!
Вовни, шовки, полотна. Комплетні слюбні виправи.*

2432. [Щорічні Білі Дні] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С.10.

Щорічні Білі Дні – то справжня okazія для оцадних господинь! Текстильна гуртівня, Ринок 30. Вовни, шовки, полотна – модно, елєгантно, дешево. Текстильна гуртівня у Львові – в Ринку 30 (біля Бачевського і Циппера).

2433. [Пані і панове] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 7 (Квітень). — С.2.

Пані і панове купують елєгантні і солідні вовни, шовки, полотна текстильної гуртівні. Львів, Ринок 3.

2434. [Кооперативна фабрика «Комета»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 9 (Травень). — С.6.

Кооперативна фабрика «Комета» виробляє і продає льняні і бавовняні полотна поодинокі і подвійної ширини, рушники до вишивання і вишивані ткани, обруси, портієри, стирки і т.п. та сукна-самоділи. Львів-Знесення, вулиця Словацького ч.1.

2435. [Українська кооперативна текстильна фабрика «Комета»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1937. — № 1 (66) (Січень). — С.16.

Українська кооперативна текстильна фабрика «Комета» поручає: панами, полотна, обруси, цайги, рушники, рвжних десенів, ткано-вишивані. — Скуповує і вимінює: сільську льняну і вовняну пряжу. Львів – Знесіння, вул. — Стики 1.

2436. [Жадайте і купуйте вироби української кооп. фабрики «Комета»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1937. — № 5 (70) (Травень). — С.20.

Жадайте і купуйте вироби української кооп. фабрики «Комета» у Львові вул. — Сикстуська 1(тел. 286-80) — льняні, шовкові і бавовняні полотна до вишивання, на костюми, простирала, обруси, бавовняні і вовняні матеріали, верети і т.п. Фабрика рівнож купує і обмінює на свої вироби льняну і вовняну пряжу, а також прану вовняну білу і інших кольорів. Розвиток українського промислу — це нові варстатипраці для українських людей!

2437. [«Комета»] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 1 (Січень). — С.10.

«Комета» Україн. Текстильна Фабрика поручає: обруси мережовані, взористі і вишивані, полотна до вишивання і на фелони, рушники різних десенів з тканю вишивкою і т.п.

2438. [Різнородні полотна фабрики «Братів Чечовічка»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 7-8 (Липень-Серпень). — С.18.

Різнородні полотна фабрики «Братів Чечовічка» в Андрихові на білля жіноче, мужеське, постільне і столове поручає М. Евальд. Львів, вул. — Собіського ч.5.

2439. [Різнородні полотна фабрики «Братів Чечовічка»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 1 (Січень). — С.11.

Різнородні полотна фабрики «Братів Чечовічка» в Андрихові на білля жіноче, мужеське, постільне і столове поручає М. Евальд. Львів, вул. — Собіського ч.5. Хто покаже оголошення, дістане 5% знижки.

2440. [Гігієнічне полотно] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 7-8 (Квітень). — С.18.

Гігієнічне полотно (плетінка) на білля, одяги жіночі на всякі вишивки, поручає з власної робітні «Гуцульщина» в Косові біля Коломиї. Ширина полотна 70 і 80 см. Жадайте прібок. Полотно це апробоване й поручуване найкращими лікарськими повагами.

2441. [Українська вирібня «Текстиль»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 17-18 (Вересень). — С.15.

Українська вирібня «Текстиль» у Перемишлі (ул. Лукасінського 8) поручає вишивкові полотна в найкращій якості.

2442. [Українська волоконна вирібня] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1938. — № 17 (94) (Вересень). — С.11.

Українська волоконна вирібня — фабрика «Текстиль» інж. І. Лучишин і Ска в Перемишлі, вул. Лукасінського 8, виробляє і має на складі: 1) першорядні вовняні матеріали-самоткани на убрання; «) найрізноманітніші панами і полотна до вишивання: макко, шовк, лен. Ціни конкуренційні. Український консумент купує вироби українського робітника.

2443. [Найбільший вибір блаватних товарів] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 12.

Найбільший вибір блаватних товарів, шовків на сукні поручає по низьких цінах у великому виборі «Дім моди». Львів, пл. Марійська 4 (власний дім). Щодня прибувають на склад останні новинки. Великий вибір сукна на модні мужеські вбрання.

2444. [Найбільший вибір останніх новинок] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 20 (Жовтень). — С.10.

Найбільший вибір останніх новинок на жіночі сукні й плащі, а також матеріали на мужеські вбрання поручає «Дім моди». Львів, Європейський готель.

2445. [Найбільший вибір останніх новинок] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1936. — № 3 (Лютий). — С.6.

Найбільший вибір останніх новинок на жіночі сукні й плащі, а також матеріали на мужеські вбрання поручає «Дім моди». Львів, Європейський готель (обслуга в українській мові).

2446. [Найновіші матеріали] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1936. — № 18 (Вересень). — С.4.

Найновіші матеріали на жіночі сукні і плащі та прегарні сукна бельські і оригінальні англійські на мужеські убрання на сезон осінній і зимовий поручає «Дім моди». Львів, площа Марійська, Новий Європейський Готель.

2447. [Практичні подарунки] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 1 (Січень). — С.6.

Практичні подарунки — це вовни і швоки на сукні, флянеля на шляфроки, піжами, блюзки, як теж великий вибір матеріалів на мужеські убрання, покриття по низьких цінах. «Дім моди». Львів (Європейський Готель).

2448. [Закупуйте по кооперативах полотна] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1935. — № 3 (Лютий). — С.8.

Закупуйте по кооперативах полотна, сирівки, бархани та інші друковані, фарбовані, колірві і білі тканини виробу: «Шайблера і Громана» яких представництво продажі обняв «Центросоюз».

2449. [Наймодніший і найдешевший вовняний товар] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С.10.

Наймодніший і найдешевший вовняний товар і шовки дістанете у фірмі «Текстаполь». Львів, Летіонів 29. Телефон ч. 27-31.

2450. [Вже надійшли останні новинки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С.10.

Вже надійшли останні новинки сезону весняного й літного на сукні, плащі, по небувало низьких цінах. Просимо переконатися без примусу купна, що найдешевшим джерелом закупу всіх блаватних товарів є лише Галицький магазин новостей, ул. Галицька 15. Увага: Як премія при закупі товару додаємо білети до міських театрів і всіх першорядних кін даром.

2451. [Товари блаватні] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 20.

Товари блаватні – вовни, шовки, полотна, постіль. Ф. Ожеховський. Львів, ринок ч. 29. Телефон: 25-55.

2452. [Евген Вронський] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 22.

Евген Вронський: останні новини в вовнах і шовках. Львів, пл. Галицька ч.2. Телефон 66-54.

2453. [Весняні жіночі новинки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 25.

Весняні жіночі новинки в шовках і вовнах та комплектні шлюбні виправи поручає «Дім новостей», ул. — Сикстутська ч.3. Телефон: 30-60. Ціни конкурентійні.

2454. [Лещковські самоділи] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 21 (Листопад). — С.6.

Лещковські самоділи (Samodzialy Leszczkow) на вбрання, плащі, костюми. Коци, пледи, накриття і подорожні бунди. — Склад фабричний: Львів, вулиця Коперника, число 4.

2455. [Дбаючи про найвибагливіший смак] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 6 (Березень). — С.13.

Дбаючи про найвибагливіший смак клієнтелі приїз я на весняний сезон оригінальні вовняні матеріяли і шовки на костюми, плащі й сукні. Прошу оглянути їх у фірмі «МІКІ». Кізлер, Львів, улиця Сикстутська 22.

2456. [«Мікі» Р. Кізлер] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 7-8 (Квітень). — С.24.

Новини! Фантазії! Креації! В вовнах і шовках на костюми, плащі й сукні. Магазин новостей для пань «Мікі» Р. Кізлер. Львів, улиця Сикстутська 22.

2457. [За 3 золоті можна купити] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 5 (Травень). — С.9.

За 3 золоті можна купити кожний 4-метровий купон ще короткий час в Галицькому магазині новостей: корепон, мушлін, перкаліна колірова, англійське полотно, димка, твід, воаліна, оксфорд, рушники, завіски. Окрім цього відпасований товар також по 3 зол.: капи, обруси, 4

хусточки, великі коцики, простирадла, 4 купелеві рушники. Заввага: ціна всіх інших товарів знижена на 20%. Замовлення з провінції виконуємо відворотною поштою.

2458. [Вовну, шовк, полотно] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С.14.

Вовну, шовк, полотно поручає найдешевше християнський «Новий Дім Текстильний». Львів, вул. Академічна 14.

2459. [Склади волоконного промислу] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 10 (Травень). — С.12.

Склади волоконного промислу. Одиноке безпосереднє представництво матеріалів красної й заграничної продукції поручає нові взори на жіночі плащі й костюми, та на чоловічі вбрання і спортові й візитові плащі. — С. Лучинський і З. Франсуа. Львів, пасаж Міколяша, 1. — Сх. I. п.

2460. [Християнська станиця Новий Дім Текстильний] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 7 (Квітень). — С.3.

Християнська станиця Новий Дім Текстильний поручає найновіші матеріали жіночі і мужеські, як також шовки і полотна по цінах безконкуренційних. Власники Фр. Мелліва і Й. Нідергофер. Львів, Академічна 14.

РЕКЛАМА МАГАЗИНІВ ГОТОВОГО ОДЯГУ І ДОМАШНЬОГО ТЕКСТИЛЮ

2461. [«Пані»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 7 (Грудень). — С.5.

«Пані» — ново отворений магазин дамської конфекції при вул. Ягайлонській 15, тел. 885, поручає у великому виборі оригінальні заграничні моделі плащів, костюмів, суконь, светрів і т.п. по уміркованих цінах.

2462. [Елегантні пані] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 10 (Травень). — С.8.

Елегантні пані вбираються в відомій фірмі «Браття Штавер» — магазин жіночої конфекції. Львів, пл. Марійська ч. 6-7. Телефон 228-61.

2463. [Найновіші моделі] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1935. — № 8 (Квітень). — С.8.

Найновіші моделі, найвибагливіша робота, найкраща якість, найбільший вибір, найнижчі ціни у весняних жіночих плащах і костюмах у фірмі «Молдавер». Львів, Коперника ч.17. Тел. 246-56.

2464. [Осінні й зимові пальта] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Л. Чубатий // Новий Час: ілюстрований щоденник. Львів : Українська преса, 1935. 20 вересня. — № 216. — С.8.

Осінні й зимові пальта мужеські й жіночі — наймодніші та найдешевші. Конфекційний дім «Leopolis». Львів, Казимирівська 5. Урядникам догідні услівя.

2465. [Вовняні вишивані фартухи] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1937. — № 4 (69) (Квітень). — С.15.

Вовняні вишивані фартухи. У різних околицях нашого краю носять дівчата й жінки вовняні (гарасові) фартухи (запаски-катряни) ткані в різні узори. Усі Каменярки, дівчата-жінки купувати будуть тільки в укр. кооп. «Гуцульщина» в Косові. Вистане замовити листівкою та подати, в якій красці прислати фартух. Замовлення полагоджується в часі одного тижня за післяплатою. Замовлення слати на адресу: Кооп. «Гуцульщина», Косів коло Коломиї.

2466. [Членки жіночих громад] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1938. — № 1 (78) (Січень). — С.12.

Членки жіночих громад, каменярки і все українське жіноцтво, замовляє прекрасні фартухи-запаски шовкові, вовняні й полотняні тільки в одинокій нашій кооперативі «Гуцульщина» в Косові Гуцульськім. Виріб добрий, гарний і дешевий! Вистане написати листівку, подати кілька і в якій красці вислати, а зараз одержите товар!

2467. [Кожна елегантна пані] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С.18.

Кожна елегантна пані вбирається тільки у заграничні моделі від «Кристини» (християнська фірма). Львів, вул. Пекарська 1В.

2468. [Найелегантніші плащі, сукні і костюми] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 19 (Жовтень). — С.13.

Найелегантніші плащі, сукні і костюми найдешевше дістанете, ласкава пані, в фірмі «Адольф Ебель». Львів, ул. Рутковського 7 (давніше Михайло Обогі, напроти Катедри).

2469. [Модне, вибагливе і добре наше одіння] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 6-7 (Квітень). — С.14.

Модне, вибагливе і добре наше одіння «Познанський Дім Одежі». Львів, Сикстуська 10, т. 250-40. Надійшли у великій кількості найкращі моделі: жіночих плащів і костюмів, мужеських убрань і плащів, як також одіння діточе і для шкільної молоді.

2470. [Важне для пань!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 24 (Грудень). — С.12.

Важне для пань! Ми обнизили значно ціни наймодніших плащів і костюмів. Великий вибір прекрасних суконь. Магазин «І. Посамент». Львів, вулиця Академічна ч.2 (готель Жоржа).

2471. [Всі наші читачки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 10 (Травень). — С.13.

Всі наші читачки, коли покличуться на це оголошення, отримають значний опуст при закупні плащів, костюмів, суконь, блюзок і т.д. у відомій першорядній фірмі «І. Посамент». Львів, вулиця Академічна, число 2.

2472. [Поручається відома зі своєї солідарности фірма «Мода»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 1 (Травень). — Зворот обкладинки.

Поручається відома зі своєї солідарности фірма «Мода»: Львів, вул. Ягайлонська, ч.12. Дім новостей для пань, куди вже надійшли на літній сезон найновіщі моделі заграничні і краєві.

Мається також великий вибір жіночого білля. Ціни дуже приступні. Урядникам уділяється кредиту на догідні сплати.

2473. [Нововідчинена українська фірма «Стрій»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 10 (Травень). — С.11.

Нововідчинена українська фірма «Стрій» поручає дитячу гардеробу, журнали, крої, пояски, обтягання гудзиків і т.д. Львів, улица Сикстуська 30.

2474. [Рукавички, панчохи, светери] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С.11.

Рукавички, панчохи, светери, тепле білля найдешевше поручає фабричний склад «Браття Пастернак». Львів, ул. — Сикстуська 15. Телефон 206-38.

2475. [На осінь і зиму припоручаємо] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1932. — № 12 (Грудень). — С.15.

На осінь і зиму припоручаємо наші одинокі в цілому краю безконкуренційні комплекти товарів за зол. 13.50 висилаємо: 1 пульвер дамський, чисто вовняний із наймоднішим узором; 2 пари добрих панчіх марки «Марко», 3 білі рушники, 3 мережковані хусточки до носа, 1 пару зимових трикотових штаняг доброї якості, 1 пару вовняних подвійних рукавичок, і комплект косметичний, що складається: з туалетового пахучого мила, фляшки кольонської води і коробки пудру. Адресувати: І. Домжальський, Варшава І., скр. п. 38, відділ 24.

2476. [В модних гатунках вовни й шовки на плащі й костюми] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 4 (Квітень). — С.20.

Білля, блюзки, шляфрочки, спіднички, панчохи, трикотажні і т.п. найдешевше поручає фірма «Гольф». Львів, Кілінського, 1 (напроти Віденської Кавярні). Ціни для зареклямовання нашого магазину найнижчі.

2477. [Реклама купелевих костюмів «TRUST»] / за ред. відп. Л. Чубатий // Новий Час: ілюстрований щоденник. Львів : Українська преса, 1935. 15 червня. — № 131 (2054). — С.7.

Рекламу представлено ілюстрацією купальних костюмів.

2478. [Власного виробу постелеве білля] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1938. — № 6 (Березень). — С.6.

Власного виробу постелеве білля: ковдри, матраци, подушки, рушники, та вибагливе жіноче й мужеське білля й т.п. Поручає одинокий український магазин «Михайло Проць». Львів, ринок 14. Замовлення з провінції полагоджується відворотно!

2479. [Добірні модельові фіранки] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1938. — № 1 (Січень). — С.8.

Добірні модельові фіранки, кати, накривала, брокати, ковдри, ручні коронки, церковні і до білля, по цінах фабричних тільки у вирібні Фрайліх. Львів, вул. — Сикстуська 21.

2480. [Основана в 1837 р. фірма І. Дрекслер & Сини] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С.20.

Основана в 1837 р. фірма І. Дрекслер & Сини (власник фірми: Казимир Дрекслер). Львів, площа Капітульна, 2. Тел. Ч. 13-17. Робітня і магазин постелі ковдер, матраців, подушок, білля жіночого-мужеського і постелевого з приводу 90-літнього існування фірми уряджує ювілейну продаж з 15% опустом, поручаючи: полотна, шифони, обруси, рушники, хусточки, зефіри, полотенця, бархани, воалі, коци, дивани, хідники, фіранки, капи, дреліхи, пледи, сінники, піря, волосіння. Комплетні шлюбні виправи.

2481. [Весна йде!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 6 (Березень). — С.18.

Весна йде! Час дати відчистити чи покрасити плащі, сукні, убрання до української механічної пральні. Перемо комірці, білля, фіранки, відновляємо мужеські капелюхи. Ціни обнижені. Роботи з провінції просимо присилати поштою. Львів, вул. Зелена 31. Контори приймать: вул. Бляхарська 21, вул. На Байки 15.

РЕКЛАМА КРАВЕЦЬКИХ, БЛІЗНЯРСЬКИХ ТА МОДНЯРСЬКИХ МАЙСТЕРЕНЬ

2482. [Робітня суконь і костюмів] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 2 (Червень). — Зворот обкладинки.

Робітня суконь і костюмів. — Стефанія Монцібович у Львові, вул. Хмельницького, ч.15.

2483. [Нечувана новість!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С.15.

Нечувана новість! Старі, знищені плащі плюшеві витолочую в най озіші десені, які щойно тепер будуть модні, а також перероблюю на новий фасон. Взорі можна оглядати у робітні жіночих суконь та костюмів Марії Волянської-Павлюк. Львів, ул. — Собєского, ч. 12. Телєфон 17-04.

2484. [Вже надійшли із заграниці свіжі десені до витискання] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 12 (Грудень). — С.15.

Вже надійшли із заграниці свіжі десені до витискання. Плащі плюшеві, навіть старі знищені – витискаю в найновіші десені, відчищую їх хемічно, переробляю на модний фасон. Робітня сукон та жіночих костюмів М. Волянська. Львів, Собєского, ч.12.

2485. [Першорядна робітня суконь та жіночих костюмів] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1932. — № 4 (Квітень). — С.18.

Першорядна робітня суконь та жіночих костюмів «Марія Волянська» повідомляє що вже надійшли весняні моделі. Ціни знижені на 25%! Львів, ул. — Собєского 12. – Тел. 17-04.

2486. [Потаніло!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1932. — № 10 (Жовтень). — С.18.

Потаніло! Першорядна робітня суконь та толочарня десенів «Марія Волянська». Львів, Собєського 12. – Тел. 17-04.

2487. [На весну найвибагливіші жіночі одяги] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 3 (Березень). — С.16.

На весну найвибагливіші жіночі одяги по приступних цінах та в найкоротшому часі виконує першорядна Робітня суконь і жіночих костюмів Марії Волянської-Павлюк. Львів, Собєського, 12. Телефон 17-04.

2488. [Толочу десені на плащах] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1930. — № 9 (Вересень). — С.20.

Толочу десені на плащах плюшевих нових і старих, зношених, відсвіжую, чищу, переробляю. М. Волянська. Львів, ул. — Собєського, ч.12. Тел. 17-04.

2489. [Повернувши з Парижа, привезла я найновіші моделі] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1930. — № 9 (Вересень). — С.13.

Повернувши з Парижа, привезла я найновіші моделі. М. Волянська. Львів, вул. — Собєського, 12. Тел. 17-04.

2490. [На свята й карнавал замовляти сукні та костюми] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 1 (Січень). — С.21.

На свята й карнавал замовляти сукні та костюми лише в першорядному заведенні М. Волянської. Львів, вул. — Собєського 12. Тел. 17-04.

2491. [«Трикотарня»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 12 (Грудень). — С.8.

«Трикотарня» — перша українська робітня волічкових виробів Мельник Ольги. — Львів, вул. Косцюшка 3/II. Продає і виконує нові волічкові річи. Перероблює старі. Підроблює панчохи і скарптки. Робота солідна» Ціни приступні!

2492. [«La Dame» одинока українська електрична робітня] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 9 (Вересень). — С.20.

«La Dame» одинока українська електрична робітня перворядного жіночого й мужесьького білля (Львів, вул. Косцюшки ч. 6) виконує: французькі пліси, ручні гапти, ручні й машинні мережки, закладки, батіки, відбивання взорів, монограми і т.д. Тел. Ч. 55-26.

2493. [«La Dame» одинока українська електрична робітня] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 12 (Грудень). — С.19.

«La Dame» одинока українська електрична робітня перворядного жіночого й мужесьького білля (Львів, вул. Косцюшки ч. 6) виконує: французькі пліси, мережки, ручні й машинні закладки, гапти, ручні й машинні, батіки, відбивання взорів, монограми, лапання очок, підроблювання панчів і т.п. Для провінції потра не числиться тим, що покликаються на це оголошення.

2494. [«La Dame» одинока українська електрична робітня] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1932. — № 12 (Грудень). — С.15.

«La Dame» одинока українська електрична робітня перворядного жіночого й мужеського білля перенесла своє заведення з днем 1 вересня ц.р. до власної робітні при вул. Вишневецьких ч. 8. (Одна трамваєва зупинка вище техніки).

2495. [Блюзки, светери, шапки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 10 (Жовтень). — С.13.

Блюзки, светери, шапки після найновіших моделей виконує на замовлення робітня «Міки Бачинської-Зеленої» у Львові, вул. Театральна ч.31.

2496. [Робітня завісок] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 15.

Робітня завісок: ручні роботи й додатки, мережева, ковдри, простирадла, коци й подорожні пледи. «Внак», пл. Марійська 6. Тел. 3-90.

2497. [Робітня дамських суконь «Марія»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 12 (Грудень). — С.14.

Робітня дамських суконь «Марія» біля закладу гаптів , пліс і мережок М. Козловської. — Спеціальність: машинові паєти й джети. Львів, ул. Академічна 22, I п.

2498. [Робітня дамських суконь] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 2 (Січень). — С.8.

Робітня дамських суконь «Марія» біля закладу гаптів, пліс і мережок М. Козловської. Львів, вул. Академічна 22, I п. — Спеціальність: машинові паєти й джети.

2499. [Заведення гаптів] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С.15.

Заведення гаптів М. Козловська. Найновіші моделі гаптів, рясовання, пасмантерія, мережки, відбиття, гудзики. Поруч робітня суконь. Львів, ул. Академічна 22, I п.

2500. [Робітня жіночих суконь] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 18 (Вересень). — С.10.

Робітня жіночих суконь, плащів, костюмів і діточого вбрання «М. Бояржинець». — Солідне виконання. Приступні ціни. Львів, уліця Академічна ч. 22, II пов.

2501. [Робітня жіночих одягів] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 1 (Січень). — С.16.

Робітня жіночих одягів Осипи Остаповичевої виконує жіночі суконки шовкові і вовняні, комплекти і т.д., після останніх заграничних взорів з матеріалів власних і принесених, по цінах конкурентійних. Виконання першорядне і точне. На складі стало оригінальні віденські взори.

Від української Клієнтелі складаю 1% на народні ціли («Рідна Школа», «Інваліди», «Захоронку»). Львів, Малецького 10. II. п.

2502. [Робітня жіночих одягів Осипи Остаповичевої] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 21 (Листопад). — С.12.

Робітня жіночих одягів Осипи Остаповичевої. Шовкові і вовняні суконки, комплекти і т.д. за останніми заграничними зразками з власних і принесених матеріялів по конкуренційних цінах. Виконання першорядне й точне. На складі заєдно оригінальні віденські взори. Львів, Малецького 10, II п.

2503. [Якщо хочете мати] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 7 (Квітень). — С.16.

Якщо хочете мати найкраще ушити вовняну або шовкову суконку, комплект після останніх заграничних узорів, то відвідайте робітню жіночих одягів Осипи Остаповичевої. Виконання першорядне й точне. На складі є все заграничні узори. Львів, ул. Малецького 10, II п.

2504. [На карнавал одягнетесь] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 2 (Січень). — С.12.

На карнавал одягнетесь найкраще в робітні Осипи Остаповичевої. Львів, вул. Малецького 10, II п. Просимо оглянути моделі на світлинах!

2505. [Плащі, костюми, сукні] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1936. — № 19 (Жовтень). — С.7.

Плащі, костюми, сукні після оригінальних віденських і французьких моделей «Wiener Modellgesellschaft» з показу ревії мод, що відбулася у саях Театру Ріжнородностей — можна оглянути і замовити у робітні Осипи Остаповичевої. Львів, вул. Малецького 10. II. п.

2506. [Робітня Осипи Остаповичевої] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 1 (Січень). — С.2.

Робітня Осипи Остаповичевої шие плащі, костюми, сукні, після віденських і французьких моделей. Можна їх оглядати й замовляти. Львів, вул. Малецького 10. II. п.

2507. [Де вдягаються всі елегантні українські пані?] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 11-12 (Червень). — С.11.

Де вдягаються всі елетантні українські пані? В робітні Осипи Остаповичевої. Плащі, костюми, сукні. Модно, практично, елетантно, дешево! Львів, вул. Малецького 10. II. п.

2508. [Якщо хочете мати] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 23 (Грудень). — С.15.

Якщо хочете мати найкраще ушити вовняну або шовкову суконку, комплект після останніх заграничних узорів, то відвідайте робітню жіночих одягів. Виконання першорядне й точне. На складі є все заграничні узори. Львів, ул. Малецького ч. 10. II. п.

2509. [Першорядна кравецька робітня] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 7-8 (Квітень). — С.15.

Першорядна кравецька робітня «Основа» під управою Міри Меренюк виконує всякі кравецькі роботи. — Скоро й дешево. — Станиславів, ул. — Сопіжинська.

2510. [Емка] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 9-10 (Травень). — С.27.

Емка — нова робітня дамського й мужесьького білля працює власними й принесеними матеріялами. Львів, ул. Личаківська 14, I.

2511. [Швальня «Емка»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 11 (Червень). — С.13.

Швальня «Емка» виконує модерне жіноче білля, блюзки, шляфрочки, гапти і монограми. Львів, ул. Личаківська 14.

2512. [Швальня «Емка»] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 1-2 (Січень). — С.16.

Швальня «Емка» поручає по приступних цінах мужесььке й жіноче білля, постіль, піжами, шляфроки, блюзочки, спіднички. Охоронні плащі. Замовлення з власних і принесених матеріялів виконує протягом 24 год. Львів, Підваля 1.

2513. [Швальня «Емка»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 20 (Жовтень). — С.8.

Швальня «Емка» поручає по приступних цінах мужесььке й жіноче білля, постіль, піжами, шляфрочки, блюзочки, спіднички. Охоронні плащі. Замовлення з власних і принесених матеріялів виконує протягом 24 годин. Львів, Підваля 1.

2514. [Перша укр. робітня гаптів] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 1-2 (Січень). — С.16.

Перша укр. робітня гаптів і плісування «Олескандра Білик» втконує: гапти, пліси, ендлі, аплікації, мережки, закладки, обтягання гудзиків і пр. Виконання солідне. Ціни найнижчі. Львів, вул. Пілсудського 10.

2515. [Українська робітня діточих одягів] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 1-2 (Січень). — С.16.

Українська робітня діточих одягів «Тая» виконує плащики, суконки й білля. Готові моделіки. Приступні ціни. Львів, вул. — Собіського ч. 28, II пов.

2516. [Пані!] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 3 (Лютий). — С.12.

Пані! Кожна українка шиє плащі та костюми тільки в українській кравецькій робітні Івана Бандрівського. Львів, вул. — Сенкевича ч. 2/II. Робота першорядна. Ціна дуже приступна.

2517. [Пані!] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 5 (Березень). — С.12.

Пані! Кожна українка шиє плащі та костюми тільки в українській кравецькій робітні Івана Бандрівського. Львів, вул. — Сенкевича ч. 2 / II. Робота першорядна. Ціна дуже приступна.

2518. [До відома вп. Паням!] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 5 (Березень). — С.12.

До відома вп. Паням! Знана зі солідарности кравецька робітня під управою п. Марусі Ганушевської-Лади поручається й надалі своєму Вп. Клієнткам. Увага! Робітня перенесена на вул. Длугоша 19, партер на ліво.

2519. [Елегантна пані] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 6-7 (Квітень). — С.12.

Елегантна пані убирається в кравецькім сальоні Івана Колоса. Львів, академічна 24, тел. 295-88. Виконує наймодніші моделі з власних матеріалів або принесених по цінах приступних.

2520. [Плащі й костюми] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 9-10 (Травень). — С.16.

Плащі й костюми виконує кравецька робітня С. Гринчишина. Львів, Різьбярська 5. пр. п. (бічна Личаківської). Першорядні фахові сили, найновіші загарничні моделі. Ціни приступні.

2521. [Перша у Львові!!!] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 4 (Лютий). — С.7.

Перша у Львові!!! Нововідкрита українська машинова трикотарська робітня С.Р. — Стороцук. Львів, вул. Земляковського 2 п. (пл. Юра) поручає: светери, шапки і т.п. вироби з чистої вовни по найнижчих цінах.

2522. [Нововідкрита українська кравецька робітня] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 5 (Березень). — С.12.

Нововідкрита українська кравецька робітня виконує жіночі плащі і костюми на підставі найновіших моделей. М. Шутер — бувший крав. майстер ф-ми «Маргот». Львів, вул. Личаківська 29.

2523. [Першорядний кравецький сальон] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 21-22 (Листопад). — С.9.

Першорядний кравецький сальон жіночих плащів і костюмів Осипа Кікти. Поручається ПТ. Клієнтелі. Виконання першорядне після найновіших моделей. Ціни приступні. Львів, вул. Пільсудського 12. I пов.

2524. [Пані! Кому ще не відомо!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 4 (Квітень). — С. 14.

Пані! Кому ще не відомо! Найдешевша солідна робота. Плащі і костюми жіночі виконані за найновішими моделями тільки у знаній фірмі; «Мольдауер». Львів, Коперника, 17, I. пов.

2525. [Шию сукні, плащі і костюми] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 3 (Лютий). — С.11.

Шю сукні, плащі і костюми, ціни приступні. В. Будонова. Львів, Валова 14 м. ч. 10.

РЕКЛАМА ПОСТАЧАЛЬНИКІВ ГАЛЕНТЕРЕЙНИХ ТОВАРІВ

2526. [На днях відкриття] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1939. — № 1-2 (Січень). — С.8.

На днях відкриття одинокого українського skleпу шкіряної галентерії «Тека»: портфелі, пуляреси, парасолі і т. ін., валізки, течки, жіночі торбинки. Б. Гірняк. Львів, Шайнохи 3 (між вул. Коперника і Сикстуською).

2527. [Модні торбинки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1939. — № 5 (Березень). — С.18.

Модні торбинки, парасолі, течки, валізки, пуляреси, портфелі, несесери і т.п. купуємо тільки в українськiм магазині шкіряної і подорожної галентерії «Тека». Богдан Гірняк. Львів, Шайнохи 3 (між Сикстуською і Коперника).

2528. [Жіночі торбинки] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 3 (Лютий). — С.7.

Жіночі торбинки, течки, валізки, портфелі, гаманці, парасолі і т.п. купуємо тільки в українськiм магазині шкіряної галентерії «Тека» Богдан Гірняк. Львів, Шайнохи 3 (між Сикстуською і Коперника).

2529. [Новости жіночі і мужеські] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 20 (Жовтень). — С.9.

Новости жіночі і мужеські. Е. Думин. Львів, Коперника 4.

2530. [Весняні новості] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1939. — № 7-8 (Квітень). — С.22.

Весняні новості в галентерії «Е. Думин», Львів, Коперника 4. Новості жіночі і мужеські. Високовартні річі: шалики, рукавички, краватки, панчохи.

2531. [Е. Думин поручає] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 11-12 (Червень). — С.10.

Е. Думин поручає по дешевих цінах: новості жіночі і мужеські — товар першорядний. Ціни низькі! Львів, Коперника ч.23.

2532. [Фірма «Евстахій Думин»] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 13-14 (Липень). — С.13.

Фірма «Евстахій Думин» повідомляє що з днем 3 липня переніс свій sklep до льокалю при вул. Коперника 4. Поручає по найдешевших цінах найліпшої якості білизну мужеську і жіночу та галентерію. Жіночі панчішки тварантовані.

2533. [Від 1 лютого розпочинає посезонову продаж Е. Думин] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 4 (Лютий). — С.7.

Від 1 лютого розпочинає посезонову продаж Е. Думин. Львів, Коперника 4. Новости жіночі і мужесьькі. Висортовані речі за половину ціни.

2534. [На пляжу] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 13-14 (Липень). — С.6.

На пляжу в купелевих костюмах фірми «Е. Думин». Львів, Коперника 4.

2535. [Гарні, тревалі панчохи, рукавички] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 4 (Серпень). — С.16.

Гарні, тревалі панчохи, рукавички і всякі трикотажі купується у фірми ПФАУ, Львів, Ринок, ч.15. Найдешевше, бо вхід через сіни. Телефон 9-57.

2536. [«Олька» поручає трикотове білля] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 1 (Січень). — С.11.

«Олька» поручає трикотове білля, вовняні панчохи, зимові рукавиці й шкарпетки. Ринок, 35, біля Народної Торговлі.

2537. [Панчохи, рукавички, шкарпетки в найтривалішому роді] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 4 (Квітень). — С.11.

Панчохи, рукавички, шкарпетки в найтривалішому роді, а також всякі трикотові вироби мож найдешевше набути у спеціальному магазині трикотавих виробів «Олька». Львів, Ринок, 35 (біля Народ. Торговлі).

2538. [Купуйте з першого джерела!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 9 (Вересень). — С.11.

Купуйте з першого джерела! Панчохи, шкарпетки, рукавиці та всякі трикотарські вироби продає найдешевше спеціальний магазин трикотарських виробів «Олька». Львів, Ринок, 35 (біля Народ. Торговлі).

2539. [Білля, панчохи, рукавички] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С.11.

Білля, панчохи, рукавички, реформи, шляфроки, джемпери і т.п. поручає найдешевше магазин «Гольф». Львів, ул. Кілінського ч.1.

2540. [Прекрасний вибір панчіх наймодніших красок] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1929. — № 11 (Жовтень). — С.20.

Прекрасний вибір панчіх наймодніших красок, светерів, торбинок, рукавичок, білля, рушників, шалів, цвітів, кравецьких додатків, спеціальний склад парфумерії, косметики, забавок і ін. поручає: Перша українська телянтерія і перфумерія Д. Коноха. Львів, ринок, 37 (біля Нар. Торговлі).

2541. [Шовкові панчохи висортовані] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С.13.

Шовкові панчохи висортовані, в найкращій якості по 1.95 зол., матові 2.50 зол., реформи 85 гр., комбінації 2.50 зол., скарпнтки мужеські 60 гр. І т.п. поручає Магазин панчіх «Манон», ул. Шайнохи 1 (ріг Коперника).

2542. [Шовкові панчохи марки «Delta»] : [ілюстроване ескізом рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 6 (Березень). — С.8.

Шовкові панчохи марки «Delta» («77», «777» і «7777») є елегантні, еластичні й тривалі.

2543. [Найкращу якість білля] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 1 (Січень). — С.11.

Найкращу якість білля, панчіх, скарпнток; найновіші взори шаликів, краваток, хустинок по найдешевших цінах дістанете в кооп. «Базар» у Львові, Руська ч.3.

2544. [Найкращі панчохи] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 7 (Квітень). — С.13.

Найкращі панчохи «ОНА» можна дістати в крамниці «Базар». Львів, Руська ч.3.

2545. [Ковдри, коци, матераци] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 4 (Лютий). — С.6.

Ковдри, коци, матераци, подушки, простирала, пошевки, полотна, обруси, рушники поручає: Михайло Проць. Львів, ринок 14. Жіноче і мужеське білля як також рукавички, краватки і панчохи. Власний виріб! Фабричні ціни!

2546. [Панчохи, рукавиці, светери] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С.18.

Панчохи, рукавиці, светери до школи купуємо лише в кооп. «Базар». Львів, вул. Руська 3.

2547. [Українська жінка купує для себе] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 21-22 (Листопад). — С.6.

Українська жінка купує для себе, для чоловіка і для дітей тільки в українській гальянтерейній кооперативі: «Базар» у Львові, вул. Руська 3. Яка продає: білизну шовкову і вовняну, панчохи, скарпнтки, рукавички, шалики, краватки, хустинки і інші в найкращих якостях по найдешевших цінах.

2548. [Вибагливе осіннє білля] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 17 (Вересень). — С.19.

Вибагливе осіннє білля жіноче і мужеське купуємо лише в кооп. «Базар». Львів, вул. Руська 3.

2549. [«Віюю»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 10 (Травень). — С.12.

«Віюи» поручає найновішу паризьку біжутерію, модні торбинки, несесери, парасолі і т.п. Низькі ціни. Тадей Слівінський. Львів, вул. Кілінського 2.

2550. [У літі вживаймо] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1938. — № 13-14 (Липень). — С.27.

У літі вживаймо лише білля елегантної пані марки «Rex»: нічні сорочки, комбінації, мотильки, фіги. Браття Радзієвські, Лодзь. Жадайте у всіх галянтерійних крамницях!

2551. [Срібло, годинники і модну біжутерію] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 6 (Червень). — С. 16.

Срібло, годинники і модну біжутерію поручає дешево фірма «Домбровський і Розважєвський». Власні годинникарські й ювелерські робітні. Львів, ул. Академічна ч.2.

2552. [«ГАР»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 7-8 (Квітень). — С.12.

«ГАР» — одинока українська фабрика галянтерії виробляє гребені і гребінці та зеркальця з портретами українських історичних постатей. Внедовзі вироблятиме гудзики. Крім цього погруддя Т. Шевченка, І. Франка та інших долота арт-різьб Антона Павлюся. Львів, потоцького 58, тел. 105-28.

РЕКЛАМА КРАМНИЦЬ ШВЕЙНОЇ ФУРНІТУРИ

2553. [Плісування, мережання, ендлювання, обтягання гудзиків] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1927. — № 1 (Січень). — С.10.

Плісування, мережання, ендлювання, обтягання гудзиків, відбивання взорів до гапту виконує заведення «М. Ляндав», Львів, Пасаж Міколяна.

2554. [Монограми до гаптовання] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1926. — № 2 (Лютий). — Зворот обкладинки.

Монограми до гаптовання: 425 рисунків різної величини й форми. Ціна брошурованого зошита 2.50 зол; оправленого 3.50 зол; належитість за посилку 0.50. Замовляти в «Новій Хаті».

2555. [Стилеві українські монограми до гапту й вишивання хрестиками] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1926. — № 5 (Травень). — С. 15.

Стилеві українські монограми до гапту й вишивання хрестиками на рушники, білля, постіль і т.п. можна замовляти в «Новій Хаті». Ціна поодинокого монограму від 0.50 – 1 зол. Належитість треба зложити згори при замовленні або переслати поштовими значками в листі. Замовлення виконується на протязі 7-10 днів.

2556. [Жінки памятайте!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 12а (Грудень). — С.14.

Жінки памятайте! Всякі машинові гафти виконує «Достава» у Львові, Ринок ч. 43, І. п. якнайкраще і найдешевше, бо має свій власний машиново-гафтарський відділ.

2557. [Артистичні гафти] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1938. — № 4 (Лютий). — С.3.

Артистичні гафти. Обтягання гудзиків, пліси, мережки, заклдки, ендлі. Заклад Інгеберга. Львів, пл. Марійська 5 (Галерія Марійська).

2558. [Гафти, пліси, гудзики] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1938. — № 7-8 (Квітень). — С.14.

Гафти, пліси, гудзики, ендлі, мережуи і т.д. артистично виконує заведення дочки Міллера молодого. Львів, Зибликевича 19. Тел. 292-46.

2559. [Вовни, волічки, нитки до гафту] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 1-2 (Січень). — С.15.

Вовни, волічки, нитки до гафту і панчохи поручає «Ка-Ре-Ви». Львів, вул. Галицька ч. 11.

2560. [Купуйте волічки] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1939. — № 1-2 (Січень). — С.16.

Купуйте волічки в кооперативі «Вовна». Перша українська вирібня волічок. Львів, Підвалля ч. 1.

2561. [Заклад гафтів] : [рекламне оголошення] / гол. ред. М. Рудницька; за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1937. — № 2 (Січень). — С.1.

Заклад гафтів. Найновіші моделі гафтів, пліси, пасмантерії мережки, відбиття, гудзики. Побіч робітня суконь. М. Козловська. Львів, вул. Академічна 22 I.

2562. [Парижські пліси, гапти, мережки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 12 (Грудень). — С.16.

Парижські пліси, гапти, мережки, монограми, відбитки взорів М. Козловська. Львів, ул. Академічна ч. 22, I п. Крамниця: вул. Льва Саніги ч. 28.

2563. [Християнська фірма KPN «Trzy Lilje»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1938. — № 13 (90) (Липень). — С.12.

Християнська фірма KPN «Trzy Lilje». Найкращі нитки до шиття, шовк до шиття, бавовну до церування купуйте тільки з з маркою «Три Лілеї». Фабрика Warszawa, Zelazna 56.

2564. [Християнська фірма «Trzy Lilje»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 20 (Жовтень). — С.17.

Християнська фірма «Trzy Lilje». Найкращі нитки до шиття, шовк до шиття, бавовну до церування купуйте тільки за маркою «Три Лелії». Фабрика Warszawa, Zelazna 56.

2565. [Розсудна господиня вживає лише ниток С.М.С.] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 4 (Квітень). — С.17.

Розсудна господиня вживає лише ниток С.М.С. бо ті дають запоруку за тревалість красок у пранню.

2566. [Ниткам марки С.М.С. не шкодить ані сонце, ані воздух] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1931. — № 5 (Травень). — С.17.

Ниткам марки С.М.С. не шкодить ані сонце, ані воздух, ні дощ, ні прання! Тому кпуйте лише С.М.С.!

2567. [Нитки до ручних робіт фабрики D.M.C.] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1928. — № 7-8 (Липень-Серпень). — С.25.

Нитки до ручних робіт фабрики D.M.C. в клубках, мотках: ч. 16 або 12. Cotton Perle – 0,65 зол. за клубок; D.M.C. – 0,25 зол. за моток; Mouline – 0,18 зол. Заовляйте в «Новій Хаті». Великий вибір красок.

2568. [Нитки виробу С.М.С.] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 1 (Січень). — С.14.

Нитки виробу С.М.С. крашені індантреновими красками й тому ніколи в пранню не пускають!

2569. [Всі українки вишивають українськими нитками] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 5 (Березень). — С.10.

Всі українки вишивають українськими нитками «Веселка І.К.» Тривалі в пранню і на світло сонця, крашені індантреновими красками. Адреса фабрики: «Веселка», Спілка з о.п. у Львові, вул. [Павлімів?] 16. Тел. 111-77.

2570. [Волічку й вовну до ручних робіт] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 4 (Квітень). — С.12.

Волічку й вовну до ручних робіт в 30-ти родах і 1.500 відтінках найкраще можна купити у фабричному склені Акційної Спілки Волічки-Вовни у Бельську «Трикутник у колі». Львів, Галицька площа, ч.2.

2571. [До ручних робіт волічки й вовни] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 2 (Лютий). — С.13.

До ручних робіт волічки й вовни «Трикутник у колі» — м'які, видатні, тривало крашені, 35 родів у 1539 красках. — Склад фабричний у Львові: пл. Галицька 2. Заступництво: Ягайлонська 20-22.

2572. [Приємність справляють] : [рекламне оголошення, ілюстроване ескізом] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 8 (Квітень). — С.11.

Приємність справляють і втіхи доволі роботи з волічки «Трикутник в колі». Волічки-вовни «Трикутник у колі». Акційна спілка «Бельсько». Заступництво у Львові, вул. Ягайлонська 20-22. Фабрична крамниця у Львові пл. Галицька 2.

2573. [Спеціальний магазин волічки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1929. — № 5 (Квітень). — С.20.

Спеціальний магазин волічки і модних ручних робіт Х.П. Філь. Львів, вулиця Боїмів, ч.21. Телефон ч. 42-56.

2574. [Спеціальний склеп волічки] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 3 (Березень). — С.16.

Спеціальний склеп волічки Н.В.К., бавовни Д.М.Ц. і модних ручних робіт. Х.П. Філь. Львів, Боїмів 21. Тел. 42-56.

2575. [Англійська волічка] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 10 (Жовтень). — С.13.

Англійська волічка на зимовий сезон тільки в «Ка-Рі-Ві». Львів, Марійська пл. 9.

2576. [Волічка] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1935. — № 1 (Січень). — С.14.

Волічка. Наймодніші новинки в ділянці волічок та останні журнали — поручає «Дім волічки». Львів, вулиця Сикстутська ч.3. Безплатна наука на місці.

2577. [Перша українська вирібня волічок] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1939. — № 3 (Лютий). — С.16.

Перша українська вирібня волічок «Вовна», кооператива з відповідаль. уділами, поручає ріжного рода волічки. Українки! Купуйте свої вироби в українській Фірмі! Львів, Підвале 1.

2578. [«Ка-Рі-Ві»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1937. — № 1(66) (Січень). — С.16.

«Ка-Рі-Ві» — волічки, вовни. Великий вибір ручних робіт. Одиноке джерело продажі оригінальних англійських волічок, ангори фірми «Raous & Baldwius Halifax». Усяких інформацій і вказівок уділяється даром.

2579. [«Ка-Рі-Ві»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1937. — № 2 (67) (Лютий). — С.12.

«Ка-Рі-Ві» — волічки, вовни. Одиноке джерело за купу оригінальних англійських волічок, ангори фірми «Raous & Baldwius Halifax». Великий вибір ручних робіт. Усяких інформацій і вказівок уділяється даром. Склад фабричний: Львів, площа Марійська ч.9.

2580. [Найкраща якість] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1938. — № 2 (79) (Січень). — С.12.

Найкраща якість, тревалі краски — прядиво до ручних робіт «D.M.C.».

2581. [Позір! Дівчата-молодиці!] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1939. — № 1 (101) (Січень). — С.10.

Позір! Дівчата-молодиці! Замовляйте на довгі зимові вечори гарні ручники до вишивання. Виробляємо отняні й бавовняні, відразу з канвою, всякої довжини. Замовляти гуртом у кооперативі «Гуцульщина», п. Косів Гуцульський.

РЕКЛАМА ПОСТАЧАЛЬНИКІВ КРАВЕЦЬКИХ ЛЕКАЛ, МАНЕКЕНІВ, ЖУРНАЛІВ МОД

2582. [Журнали, взори, манекіни] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1933. — № 6 (Червень). — С.14.

Журнали, взори, манекіни, крої. Р. Ляндав. Львів, Чарнецького 3.

2583. [Журнали, взори, крої] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Л. Чубатий // Новий Час: ілюстрований щоденник. Львів : Українська преса, 1936. 16 листопада. — № 260. — С.5.

Журнали, взори, крої, манекіни поручає Р. Ляндав. Львів, Чарнецького 3.

2584. [Журнали, взори, крої] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. О. Федак-Шепарович // Жінка: двотижневик. Львів : Союз Українок, 1935. — № 7 (Квітень). — С.9.

Журнали, взори, крої, манекіни «Р. Ляндав». Львів, вулиця Чарнецького 3.

2585. [Р. Ландав] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал присвячений модам і справам домашнього жіночого господарства. Львів : Укр. народне мистецтво, 1925. — № 4 (Серпень). — Зворот обкладинки.

Р. Ландав: Львів, вул. Чарнецького, ч. 5. Поручає журналі, крої, взірці до ручних робіт і манекіни. Альбом французських кроїв білля. Поверх триста моделей для жінок і дітей з великим аркушом форм [викрійок – Х.А.] на 28 ріжних моделей. Ціна тільки 1.50 зл. До кожного моделю продається крім того готові крої по звичайних цінах. Замовляти «Новій Хаті».

2586. [Крої до літніх блюзок] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 3 (Березень). — С.10.

Крої до літніх блюзок можна замовляти в адміністрації часопису. I, II, III величина коштує 1.95 зол. враз із пересилкою. Із подвійними рукавами (короткими й довгими) 2.45 зол. Адреса: «Нова Хата», Львів, Ринок 39.

2587. [Журнали, манекіни, крої] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1934. — № 10 (Жовтень). — С.20.

Журнали, манекіни, крої готові і на міру дешевше як всюди інде поручає «Журналь». Львів, пл. Бернардинська 2.

2588. [На безплатний купон] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1937. — № 3 (Лютий). — С.22.

На безплатний купон «Нової Хати» можете вибрати точні, приступні й докладні «Форми для всіх»:

Ч. 901. Блюзка з чорним узором;

Ч. 902. Дводільна суконка; Ч

Ч. 903. Блюзка з яким узором;

Ч. 904. Суконка для дівчинки;

Ч. 905. Сукня-тарсонка;

Ч. 906. Сорочка до народного строю;

Ч. 907. Вечірня сукня;

- Ч. 908. Шляфрок;
- Ч. 921. Лещатарський костюм;
- Ч. 922. Сукня в трьох видах;
- Ч. 923. Блюзка-касак;
- Ч. 924. Нічна сорочка;
- Ч. 925. Піжама.

2589. [Гарний народній стрій] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. Ф. Стахова // Жіночий Голос: часопис українських працюючих жінок. Львів : Самоосвіта, 1937. — № 2 (67) (Лютий). — С.12.

Гарний народній стрій вишиєте з альбому взорів «Нової Хати». Вісім таблиць у мистецькій окладинці коштує 4 зол. Замовляти в Адм. «Нової Хати» — Львів, вул. Ходкевича ч.9 та у всіх українських книгарнях.

2590. [Нововідчинена українська фірма «Стрій»] : [рекламне оголошення] / за ред. відп. М. Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Укр. народне мистецтво, 1936. — № 10 (Травень). — С.11.

Нововідчинена українська фірма «Стрій» поручає дитячу гардеробу, журнали, крої, пояски, обтягання гудзиків і т.д. Львів, улица Сикстутська 30.

ВИБРАНІ ПУБЛІКАЦІЇ

У розділі представлено вибрані огляди тенденцій моди, інтерв'ю з львівськими модельєрами та редакторами журналів мод, репортажі з показів мод, практичні поради стиліста-модельєра, культурологічні статті з теорії та історії моди. Мову оригіналів повністю збережено. Публікації розміщено в хронологічному порядку відносно кожного часопису чи газети.

ЖІНОЧЕ ДІЛО: БЕЗПЛАТНИЙ ДОДАТОК ДО «ДІЛА»

ОТ ТАКІ СОБІ, СЕЗОНОВІ ЗАУВАГИ

...Придивімся, що робить з грішми жінка, така, що має багатого татунця або мужа або й така независима, що сама на себе заробляє?

І се не тяжко відгадати, се само кидає ся в очи: вона — гарно убираєть ся. Так! Лиш подивіть ся уважно, а зараз пізнаєте таких щасливих по широчезних капелюхах, вбраних дорогим страусиним пір'ячком, по дорогих сукнях першої моди, по дорогих костюмах і т.п. [...]. Але як би то так спробувати та не купити одної і так зайвої суконки з відповідним капелюхом, черевиками, рукавичками і не вибирати костюм в найдорослішій магазині [...]. Я пропоную ужити сі гроші в зовсім егоїтичній цілі — прямо раджу переїхати ся трохи по світі. [...].

Мама, тітки яко конечна опіка — за границею напrawdę вийшли з моди і в таких старих ролях зовсім не показують ся [...]. Що до незнання чужих обставин, звичаїв, то про них легко довідати ся (о скільки се конечне), дякуючи геніальному винаходови Гутенберга. Що-ж до чужої мови, то яко закладовий капітал береть ся знанє німецької мови, яке з нас кожда менше-більше має! [...]. З сим можна зовсім добре обійти ся, сього способу я спробувала в Італії, Франції, Росії, Угорщині і се мені зовсім повело ся [...]. Отже лишаєте дома дорогі, впадаючі в очи сукні, а берете на себе скромненький практичний недорогий костюм. Широчезний капелюх, хотьби і з як гарними квітками та перами йде абсолютно на стрих відпочивати! На дорогу бере ся практичний недорогий, спортовий капелюшок. Всякі золоті, ковтки, перстені, що притягають зір бандита — йдуть на рідну шк...чи там перепрошую до скринки і лишають ся дома. Так одягнена туристка, місто бравнінга або боксера (хоч і сего не заказуєть ся правдивим еманципанткам — а особливо тим, що уміють з такими річами обходити ся) бере добрий засіб довіря до людей [...].

Остає ще квестія фінансова. Отже можу запевнити, що той, хто хоче лише подорожувати, учити ся й звиджувати а не панувати й уживати — той, може обійти хоть-би і в дальшій подорожі дуже невеличким коштом [...]. А за границею Галичини, в яку би ви сторону (хоть-би й в Австрії) не повернули ся, побачите швидко ріжницю в землі і її обробленю, в культурі краю й населеня, в поведеня народа — і се порівнанє з нашою нуждою насуне вам не одну нову думку... Сила народу, чужого, незнаного, найчастіше і з мало знаною вам мовою, огорне вас як могутня морська філя [...].

В тих нових цікавих обставинах, ваші домашні клопоти, з слугами, порядками, припаленими печеннями, або з неможливими сусідами, сплетнянками, з швачками й кравчинями, взагалі всі ваші домашні справи, що через брак вентиляції вашої душі вибуяли до казочних розмірів — присядуть в один мент низенько у ваших стіп і засоромлені займуть належне їм місце [...]. І ви зауважите ще одно: що прийнятий у нас спосіб трактованя жінок мущинами — се винахід спеціально галицький, на який однак годі дістати патент бо як кажуть — се зовсім не новість а тільки останок деінде давно забутих, некультурних часів. Взагалі багато річий представиться вам поза межами Галичини у иншим сьвітлі, зовсім наче-б ви скинули якісь сильно побільшаючі окуляри, яких уживали в дома — і аж тут на чужій землі поглянули в округ себе звичайними очима.

Галичанка О. От такі собі, сезонови зауваги / [Олена Кисілевська]; відп. ред. Володимир Бачинський // Жіноче діло : безплатний додаток до «Діла». — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1912. — № 2 (літо). — С. 7–8.

НАРОДНІ КОСТЮМИ: УВАГИ ЖІНКИ

...В народних костюмах маємо скарб краси, яким не може похвалитися жаден иньший наряд. [...]. Невжеж справді, в часі так неестетичних вузких верхніх жіночих одягів, в часі здеформованя жіночої постаті неприродним горсетом, можна щиро нарікати на чудовий український костюм, що так дуже підносить жіночу красу та знаменито надаєть ся як для осіб струнких, навіть худих так і для доброго вигляду?

Невжеж справді в часі монструальних фризур, що кажуть класти на голову цілі купи чужого волося у виді ріжних підкладок, льоків і т.п., може разити скромна причіска, де квітка чи стрічечка є одинокою прикрасою? А дальше, чим гірше наше мережане на сукнях та блузках [...] від тандитних імітацій панських коронок та фабричних гафтів?

Не посуваймо своєї адмірації для моди дня за далеко і коли вже конечність змушує нас годити ся з її химерами — не затрачуймо змислу спостеріганя правдивої краси там, де вона безперечно находить ся [...]. І коли при народних костюмах мож справді на щось нарікати, то тільки тоді, коли той костюм не стилевий, або незугарно зладжений або коли лишена модою смаку інтелігентка — поганить його красу своїми видумками в роді париських фризур і т.п. [...]. І з економічних зглядів розповсюдненню народних костюмів можна би тільки радіти. Зроблений власною жіночою рукою, хотьби великим накладом праці і коштів, він без зміни, все граний, може тревати многі літа.

Народні костюми (уваги жінки) / [Олена Кисілевська]; відп. ред. Володимир Бачинський // Жіноче діло : безплатний додаток до «Діла». — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1912. — № 3 (осінь). — С. 1–2.

ГРОШІ В ПОДРУЖЮ

Мабуть нічо не вносить в подружя частійше дісгармонії, як грошеві справи. Жіноче питане було би рішучо не набрало такого обсягу, якби мужчини були за-вчасу пізнали конечність, полагодити тую справу мудрійшим, гіднійшим і природнійшим способом. Давнійше відносини були такі, що праці жінки дійсно не надавано й такої вартости, як праці служниці. Наймичка діставала свою платню а жінка діставала з правила лише їсти та пити. Чоловік визначував, кільки маєть ся видавати на домашні видатки, а часто наглядав він також закупно. Потребувала жінка одягти ся, то мусіла ждати пригідної хвилі, щоби боязливо висказати, що потребує нового одягу. Коли чоловік уважав се непотрібним або коли був недобре настроєний, то відкидав просьбу без близших пояснень. Алеж женщина прецінь дочка Еви — а Евиній дочці належить ся новий літний капелюх, пара рукавичок і розкішний новий одяг. Через те призвичаїла ся жінка робити поза плечима мужа. Вона вела дома фалшиві рахунки; літний капелюх поділено між різника й пекаря, а пара черевиків пішла на рахунок вугля. А коли була відважна, то робила довги і як із Новим роком напливали до хати рахунки, то супокійне домашнє огнище подобало на околицю, в якій землетрясенє буває на деннім порядку.

Чоловік призвичаював ся до сього, щоби вважати жінку низшим єством, негідним, щоби їй повірити гроші. Щоби жінку спинювати в розтратности, затаював їй висоту своїх приходів. Обі сторони недовірювали собі та обріхували ся взаімно. І не могло бути инакше. Удармо ся в груди: чи нема ще нині в цивілізованих краях між висококультурними людьми богато подруж, у яких чоловік кидає жінці гроші на дім, наче кістку собаці? Або чи жінка не мусить послугувати ся своєю жіночою красою, щоби виманити від мужа гроші на господарство? Се понижаюче, та понижає однаково обі сторони. Робить їх ворогами. [...] А коли жінка почуватиме, що муж її працю таксамо цїнить, як свою, то не буде собі сушити мозку мріями про самостійну працю.

Міхаеліс–Странгелянд К. Гроші в подружю / Карен Міхаеліс–Странгелянд; пер. Олена Кисілевська; відп. ред. Володимир Бачинський // Жіноче діло : безплатний додаток до «Діла». — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1912. — № 3 (осінь). — С. 4–6.

НОВА ХАТА: ЖУРНАЛ ДЛЯ ПЛЕКАННЯ ДОМАШНЬОЇ КУЛЬТУРИ

МОДА, А ГІМНАСТИКА

Всякий спорт є річчю моди. Вчора був це теніс, — завтра може їзда на коні. Під цю хвилю фавориткою моди — гімнастика. Від неї очікує жіноцтво сповнення таких бажань, як — задержання краси, та молодечого вигляду. Гімнастика вповні задовольнює покладені на неї надії, вона дає тілу силу і красу, гармонійність в руках, і цю молодечу стрункість та гнучкість, яка є під цю пору *conditio sine qua non*.

Одяг до гімнастики повинен відповідати своєму завданню, — мусить приноровлюватися до всіх рухів тіла та не спинювати їх. Найкращим і найдогіднішим є одяг зложений з витятого або високозапнутого касаку, і рівних або морщених споденок.

Мода, а гімнастика / відп. ред. Марія Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Кооператив «Українське Народне Мистецтво», 1927. — № 9 (вересень). — С. 15.

НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО

Великий народ має багату творчість. У повсякденній роботі, іноді мимоволі й проти свого бажання народ виявляє свій художній хист. У короткі часи відпочинку він невпинно працює над виявленням та здійсненням свого ідеалу краси. Краса людину захоплює. Не було ще такої країни, навіть людини, котра не мала б певного поняття про красу.

У житті народу красі приділено багато місця. В народньому побутові краса панує. І одяг, і господарське знаряддя, і хатній побут — усе свідчить про те, що людина прагне краси. Спостерегти це можна і в співах, і в тоні, і в темпі розмови. Кожен рух людини й форма його теж одбивають на собі цей великий, природній закон існування.

Що більше, отже, прагне людина краси, то краще відчуває вона планомірність, декоративність, ритм, певні форми характерного руху. Отож виходить, що декоративність планомірність у творах людини свідчать про розвинене почуття краси. Але витримані відношення розмірів — прим., ширина супроти височини — і так званий ритм частин, далі чепурна та тендітна робота, що виходить з робочих рук, частини уважно з цілим сплановані — усього цього досягти може тільки велика школа, і то не одразу, а багато років уперто працюючи, спостерегаючи й удосконалюючись. Все це таким чином не дається відразу. І от коли люди в своєму художньому та технічному розвитку такого ступеня нарешті досягли, тоді і орнаментация виробів, так-би мовити оздоблювання її набуває певного змісту, тоді дрібниці та окраси не переобтяжують самої речі й відповідають її призначенню та загальній композиції, згідно з природнім нахилом пристосування.

Координація природнього почуття краси з виробничими формами, з формою щоденно уживаної речі свідчить про моральний розвиток людности.

Кожен народ народ має відповідальний період, коли такі і координацію і вдосконаленість він досяг, коли людина опанувала форми й окраси.

Народ після такого періоду довший час користується минулими досягненнями своїх попередників. Він неначе відпочиває. Та ось починається новий цикл творчих змагань. З'являються нові форми і заступають собою те, що вже віджило або відживає свій вік. Такі зміни відповідають новим формам життя. В основі таких явищ лежать або релігія, або економіка, або й інші якісь причини. Таким робом утворюється новий стиль. І з палким бажанням оточити себе красою людина знову та й знову творить. Знову невпинно працює вона над виробленням і нових форм і їх окраси, під новим певним кутом світогляду.

Кожен стиль одрізняється од будь-якого іншого, загально кажучи, почасти тим, як тії елементи, що складають ціле, стосуються один одного, так званим ритмом, а здебільшого сюжетом, системою та мотивами й тим, як обрисовано в ньому мотив орнаментации, у так званому рисункові.

В народній творчості орнаментация займає не аби-яке місце. Все мистецтво народу безпосередньо звязане з цією ділянкою творчості: або від неї виходить, або до неї простує.

Орнаментация має в собі силу різних ознак, що ними тая доба, коли вона була з'явилася, одрізняється од нишої: чи попередньої, чи наступної.

Для історика культури орнаментальні форми й мотиви — найвдячніший матеріал для хронологічних студій: на підставі їх дуже точно можна встановити, коли саме ту чи іншу річ зроблено. Вони-ж таки певною мірою допомагають визначити й те, звідки якийсь виріб узявся. Таким чином орнаментация характеризує і добу і настрої людности-майстра. Орнаментация — це, так-би мовити, метрика виробу, його паспорт. Це — тому, що так певно й так правдиво відбиваються в орнаментации всі характерні особливості народу-творця у кожен окремий період його існування.

Таку роллю цього важливого роду творчості давно зрозуміли і вчені і всі, хто так чи инакше цікавиться народнім побутом і мистецтвом взагалі.

З приводу орнаментации взагалі написано неймовірну кількість дослідів великих і малих, як про стародавній орнамент, так і про сучасний.

На жаль, в українській літературі з цього багатющого матеріалу опубліковано надто мало. Та й ті публікації, котрі є, не завжди певно кажуть за походження того матеріалу, що видається та й не раз-у-раз можуть удовольнити дослідника точністю своїх вказівок. Дослідник, отже, волітиме вдаватися до самих таки оригіналів, аніж користуватися з дотеперішніх виданнів. Що-ж до будь-яких наукових дослідів над українським орнаментом, то їх ще чекають учені.

Народне мистецтво : [з передмови М. Макаренка до праці Григорія Г. Павлуцького «Про історію укр. орнаменту»] / відп. ред. Марія Громницька // Нова Хата : журнал для плекання домашньої культури. — Львів : Кооператив «Українське Народне Мистецтво», 1927. — № 12 (грудень). — С. 6–7.

ЛИСТ З ВІДНЯ

Подолист...але тепло таке що елегантні Віденки напевно надяглиб легенькі літні костюми, чи ще лекші сукні з літних шовків — якби то так березень чи початок квітня... — Алеж це осінь і Standtpark Volksgarten і всі Ring'и та парки на окраїнах міста насичені горячими красками жовто-червоного вялого листя. Тому ті жінки, що привикли не йти за загально втертим шаблоном в царині моди, — а випереджувати других що до часу і стилю, обтулюють шиї мягкими, теплими пушистими лисами.

Лиси знову в моді, — і червоनावі, краски жовтіючого листя, і ще більше ясно-попелясті. Мода добирати всего в однім тоні ще не проминула. Тому не лише добирають краску капелюха, панчіх, черевиків, а навіть ручної торбинки до краски плаща чи комплету з мягкої вовни Kasha, але й цілий убір стараються достроїти до тонів природи, — коли не можна примусити природу приміюватися до примх моди. Приміюються до тонів жовто-червоного листя дикого винограду, і синяво-сірих тонів осіннього неба.

Багато попелястих плащів і комплетів на вулицях і в виставових шибках, попелястих футер — сивих кримів, брайштванців і найбільш модних попелиць.

Впадає в очі велика кількість трикотових суконок, — гладких коротеньких спідничок, і блюзочок по верха — джемперів, трикотові сукні плетені, і інші з трикотового вовняного матеріалу — краски beige, сірі, сиві та синяві — блюзки, знизу і на ковнірцях з взористими пасами в стилу наших різнобарвних хрестикових вишивок.

Але найновіше — «крик моди» — це вовняний трикот перешиваний багато золотом. — Це на день. Але в вечір, в театрах, каварнях та Dansing-ax, в першорядних льокалях домінує краска чорна. Среде georgete і ще більше Среде satin — чорна, й аж в чорне впадаюче бордо — та тонка чорна тканина з оксамітовими різноцвітними узорами. І чорні маленькі капелюхи з легенького, перце фільцу.

Вже не такі дуже прості — гладкі хлопячі, як дотеперішні, ясні фільцові фасони капелюхів. Майже всі прибрані лискучими прикрасами, а денеді і раєрами.

А сукні далі прибирають різнородними квітами шовковими, аксамітовими, з фільцу, або шкіри. Пишні хризантеми і дрібонькі стилізовані квіточки — під цим оглядом велика різнородність і велике багатство.

В великих салях Konzerthausu — великий перегляд мод — «Modeschau» — мод місцевих віденських, париських та англійських. Подвійний «Modeschau». Оглядають не лише граціозних манекінів, що пересуваються перед очима публіки, в щораз то нових, і що раз то вибагливіших креаціях ідучої моди, але оглядає себе взаємно й публіка, — віденські «Made dam»-и, і представниці фірм, — всі ті, яких притягнула сюди цікавість — чи інтерес.

Г.Д. Лист з Відня: [Огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1927. Грудень. № 12. С. 9, 19.

ІНТЕРЕСНА ЖІНКА (НОВИЙ ТИП ЖІНОЧОЇ КРАСИ)

«Інтересна» — говорилося до недавна про жінку, до якої не підходила назва «гарна», а якої не хотілося назвати поганою. В сьогоднішніх часах поганою є тільки та жінка, яка не хоче дбати про свій зовнішній вигляд. Високо поставлена культура тіла, спорт, руханка, раціональна косметика й масаж, лікарські зведення, в яких направляєтся всі хиби та ошибки природи, є причиною, що культурний світ не знає вже негарної жінки в давньому розумінні цього слова. Тепер є тільки жінки, які дбають про свій вигляд і жінки, які його занедбують. Ці останні є погані, але вони перестали бути й «інтересні». Назва «інтересна» є для модерної жінки більшим признанням, чим «гарна».

Ще недавно тріюмував у всьому світі тип жіночої краси, сотворений на взір великих зізд екрану, тип ляльки, з виплеканим, підкрашеним личком, великими очима в темній оправі, з бровами як шнурочки і з малиновими устами, намальованими у формі серця. Але що цей тип був наскрізь штучним продуктом, сотвореним у великих косметичних заведеннях Європи і Америки — надоїв він надто скоро як нецікавий, збуденілий однострій.

Сьогодні — «гарна» жінка сходить на другий плян, а признання здобуває новий тип жінки — тип інтелігентної, працюючої жінки. В якій небудь ділянці праці вона занята — чи в промислі чи в торгівлі, чи в спорті, мистецтві, науці — вона не занедбує свого естетичного вигляду. При своїй самостійности вона може зрезигнувати з подружжа, та все таки не хоче резигнувати з поведження. І в неї не тільки гарний зовнішній вигляд, у неї виплекані почуття, воля й розум. Її лице не має банальної маски ляльки; воно говорить про неї, як про людину. Її одіння гармонізує з її індивідуальністю. Така жінка викликає серед оточення не тільки естетичне вдоволення для ока, але й духову насолоду. «Інтересна» жінка ніколи не наслідують других, вона зуміє все підчеркнути якісь цікаві, небуденні черти свого характеру.

Інтересна жінка не може ніколи бути одноманітна й нудна, як звичайна красуня. Америка перша починає признавати новий тип інтересної жінки. Великі фільмові підприємства починають вже шукати не так гарних, як інтересних жінок, нових зізд екрану, яких духовий рівень відповідавби їх фізичній красі, нових лиць, на яких вирізьблений характер і висока інтелігенція. Гарною бути нині за мало — треба вміти бути інтересною.

Інтересна жінка: Новий тип жіночої краси: [Проблемна стаття про зміну еталону жіночої] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1927. Грудень. № 12. С. 18.

ПРО ТАЙНУ ЕЛЕГАНТНОГО ВИГЛЯДУ

Стрічаємо не раз жінки, які все і всюди вибиваються своєю елегантною появою. Рівночасно можемо зі здивованням запитати, що вони не все одягнені після найновішої моди. У своїх суконках чи костюмах, з перед року, або і двох, вони є о много більше елегантні, як другі, одягнені після останнього числа журналу мод.

Що це значить? В чому тайна цього вражіння і в чому лежить поняття елегантного вигляду? Це питання, над яким пригадується не одна жінка. Передумовою «елегантности» є знати, коли,

що, де і як одягнути. Наш одяг мусить підходити до оточення, обставин і обстановки, до погоди і настрою, а перш за все, до нашої власної особи.

Це останнє найважливіше. Це т.з. «стиль», без якого немислимий елегантний вигляд. А стиль має кожну жінка, яка має дещо самокритики. Якщо жінка не хоче бути банальною, пересічною і екстравагантною, мусить двічі стільки часу присвятити на критику власної особи чим на критику своїх подруг.

Тоді буде вона добре знати, що може одягнути, а чого ні, що буде підходити до її загального вигляду, а що ні. Не менше важною справою є відповідний одяг у відповідну пору. Надто вичепурена жінка серед невідповідної до цього обстановки ніколи не буде елегантною появою, так само, як надто скромно одягнена при святкових нагодах. При чому слід зазначити, що перший випадок є о багато гіршим промахом, як другий. На жаль якраз це можна так часто зазначити у наших жінок. Бувають жінки, які багато уваги та часу присвячують своєму одягові і вважають себе великими «елегантками», а мають відвагу прийти літом на «дванадцятку» в бальній туалеті з коронками й джетами. Стрічаємо не раз жінок, які їдуть залізницею в шовкових плащах, або ясні шовковий сукні, бо «вона і так прибрюкана».

Найкращий одяг, наймодніша сукня, ношені в невідповідну пору, втрачають поняття елегантності, а заносять «міщанством». Одяг свій слід також прирівняти до обставин, серед яких живемо, а не йти сліпо за кличем кожноточної моди. Не можна забувати, що мода «створиться» у великих культурних центрах серед зовсім других умов як наше життя.

Мода ясних мештів може бути гарна і доцільна на асфальті великих європейських столиць, на хіднику Рівери. Але як такі ясні черевики виглядають у болотистих східно-галицьких містечках?

Вузька суконка виглядає дуже елегантно в кімнаті або на вулиці великого міста, чи доцільна вона однак для жінки, яка постійно живе на селі і якій часто приходиться їздити фірою? Елегантний є лишень одяг, який підходить не так до моди, як до умов нашого життя.

Не треба також забувати, що поняття елегантності не зв'язане зовсім з поняттям заможності чи багатства. Навпаки, усяке підчеркування багатства у одязі є дуже неелегантне. Загально відома річ, що найкраще одягаються жінки, яким доволі тяжко придбати новий одяг, які добре мусять пригадуватися, заки видадуть гроші на суконки і які здебільша шиють ці суконки самі. Ще одна тайна елегантного вигляду: знати, що нового і коли купувати. Бувають жінки, які приходять до склепу з матеріями і не знають що купити: матерію на плащ, на костюм, чи на сукню.

Зачинаються тоді довгі наради з подругою чи з чоловіком, з купцем, а вкінці купують щось зовсім іншого ніж самі хотіли. Замість скромного плаща на рано куплять шовковий пополудневий замість костюму, до якого мають дві добрі блюзки, куплять плащ, до якого нема суконки і т.д.

Тимчасом справа нового одягу це також справа домашнього бюджету, над яким треба добре пригадуватися. Невідповідні закупні потягають за собою що раз то дальші видатки, все ще чогось бракує, раз в раз не маємо «в що одягнутися».

Елегантна жінка знає все, що має купити і купує тільки це, що їй доконче потрібне. «Ні одного зайвого одягу» — це також одна із девіз жінок, які уміють елегантно одягатися. Теперішня мода не змінюється уже так, як давними часами, кожний одяг можна носити два, три сезони не лякаючись «неможливого» вигляду. Це дає спромогу відповідного поділу сезонних покупок. І так, коли ми однієї весни купили костюм, то на другу моглиб купувати плащ, коли однієї осені справили добрий плащ, а не купували вечірної сукні, то на другу весну робимо наоборот і так далі. Як уже сказано, одяг після «останньої моди» не являється передумовою елегантного вигляду, — він залежить від «цілості» жіночої появи. Одна дрібничка може мати рішучий вплив на це, чи жінку можна назвати елегантною, чи ні.

Одяг мусить творити гармонійну цілість; до нього мусять бути підходячі черевики і панчохи, добре підібраний капелюх, відповідна до сукні причіска. Не можна аткож забувати про білля. Прекрасна сукня з легкого шовку, ношена не на комбінації, а на давній т.з. «гальці», з перкалю і з тяжким гаптом, стає неможлива.

Спортовий костюм тратить цілий «шик», коли одягнемо до него вичепурений капелюх і черевики, які надаються лишень до пополудневої сукні. Невідповідно до модерного одягу причіска

— (не мусить це бути доконче обтяте волосся) — може попсувати цілий зовнішній вигляд жінки. Мода, одяг, елегантність вимагають також свого роду студій. Над ними треба попрацювати, їх треба передумати, а втрачений на це час не піде на марне.

Зискає на цьому наша поява, наш зовнішній вигляд — але перш за все дуже зискає наш домашній бюджет.

[Олена Шепарович]. Про тайну елегантного вигляду: [Практико–аналітична стаття] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1928. Червень. № 6. С. 8, 18.

ПРИМІТКИ З ПРИВОДУ КОНКУРСУ

Від довшого часу відчувається у нас потреба легких практичних, літних суконок до ношення підчас побуту на селі, в купелевих місцевостях, літнісках, до менших прогульок і т.д. — загалом до такого вжитку, як приміром, прийняті за границею «дірндлі», звані у нас також «тирольками». Найліпше прийняти для цього типи одягів, оперті на взірцях народної ноші, які з малими приміненнями до вимог кожночасної моди, моглиб бути вживані постійно для вище названої цілі.

Беручи під увагу багатство і ріжноманітність українських селянських одягів — хочби в самій Галичині, Управи кооператив «Укр. Народне Мистецтво» та «Труд» у Львові порішили примінити їх для ужитку жінок інтелігентної верстви, а також опрацювати стилеві народні строї, для виступів в національних святах, хорах, театральних виставках, вечірках і т.д.

Моделі таких одягів будуть популяризовані через «Нову Хату» в будучому зимовому і літньому сезоні. Наші львівські музеї не мають на жаль повних збірок ноші з усіх частин України, не мають навіть комплетів найбільш характеристичних зразків галицької селянської ноші; скорше можна їх подибати в етнографічних музеях Відня, Ленінграду (Петербурга), а то й Будапешту. Через те виготовлення таких моделей у Львові справляє значні труднощі, що до заховання чистоти стилю.

Краще можуть виконати се одиниці, що живуть стало на селі. Також побут на селі в часі літних ферій, дає нашим передплатницям і читачкам найкращу, нагоду студіювати народню ношу, кладучи в основу характеристичні ціхи ноші даної околиці, виготовити моделі на оголошений конкурс «Нової Хати».

Ноша наших селянок дуже ріжноманітна, так що до форми і виконання — як і що до зіставлення красок і розміщення прикраС. Вже самі сорочки Поділля і Покуття, багато вишивані і довгі, можуть бути зразком цілих суконок. Загально подобаються у нас гуцульські одяги задля оригінальності форми і красок. Інтересні, а мало знані у нас зразки народної ноші з Лемківщини, Бойківщини і Підгір'я; деякі з них можна було оглядати в минулому році на сільсько–господарській виставці в Стрию. Мало відомі у нас волинські корсетки і спіднички з того самого матеріалу. Отже ціле те багатство вишиваних сорочок, переміток, горботок, фот, запасок, корсеток, киптарів, всіх отих «мальованок», «димок», «душок», «полотнянок» і т.д. повинно бути використане для опрацювання стилевих народних строїв і для виготовлення моделей на вище поданий конкурС.

Матеріал до виконання моделю може бути такий, як вживають в даній околиці, або кращий, тонший і дорожчий, однак все треба вважати, щоб не затратив модель характеристичних прикмет ноші даної околиці.

А при тім всім має бути не надто дорогий, вигідний, праткичний і мати естетичний вигляд.

О.З. [Заклинська, Осипа]. Примітки з приводу конкурсу: [Засади перебігу конкурсу] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1928. Липень–Серпень. № 7–8. С. 12.

ПРО ТАЙНУ ЕЛЕГАНТНОГО ВИГЛЯДУ

Шановні Читачки! Тяжке завдання бути референткою мод у «Новій Хаті». Студіюєш через цілий місяць усі закордонні журнали мод, щоби Вам, Шановні Читачки, дати найновіші відомости з цієї ділянки, бажаєш, щоби кожна Українка виглядала мов Парижанка, а рівночасно не витрачувала на одяг багато гроша та...Ось дві картини.

Точно в десять день після появи останнього числа «Нової Хати», в якому зрадила я Вам тайну елегантного вигляду, попадаю на «дванацітку». У столичному городі Льва, на дванацітку «сметанки» — під Преображенську. І бачу казку на яві:

Двацять заклятих королівен, яких злобна ворожка приспала в часі одного балю у салі Народного Дому, а тепер в таку прекрасну сонішну неділю збудила і випустила на Краківську вулицю. І вони біднятка опинились так як були на балевій салі у ярих шовках, джетах, коронках, стилевих суконках, прибраних цвітами — серед сірих мурів вулиці. Суконки ці були може гарні в освітленні електричних жарівок, у різноманітних красках веселки–рефлектора, але під промінням ясного червненого сонця — вид їх був прямо жахливий.

Одна моя знайома виходить заміж і приїхала з мамою до Львова купувати весільну сукню. Просить мене, щоби я допомгла вибрати. («Ви пані, пишете про моди і елеганцію у «Новій Хаті», розумієтеся краще від нас» — каже мама). Заки вибралися ми на закупна, питаю молоду, яку суконку бажає мати. Довідаюся, що вінчання має бути зовсім скромне і раджу білу суконку з сирого шовку. Можна її носити ціле літо з доданням кольорового паска, щоби не виглядала надто весільно, а опісля зафарбувати та мати на довший час шовкову пополудневу суконку. Моїм знайомим це якось не конче відповідає. Тратимо цілий день, переходимо усі львівські склепи і вкінці купуємо: тяжку вовняну матерію, що найдорожчу. Суконка буде за горяча, щоби носити її в літі, а за ясна на зиму і буде так само спочивати в шафі як давна традиційна весільна сукня.

Так отже бачу, Шановні Читачки, що моя остання стаття не зробила на Вас ніякого вражіння.

Ви мабуть не довіряєте мені. Невже може жінка зраджувати тисячам жінок тайну, якої не кажеться й найліпшій подрузі? Невже не ховає вона найважніших тайн для себе?

Можливо, що Ви так думаєте про мене, не вірите ні мені ні «Новій Хаті» і тому так завзято передплачуєте ще всякі «Рекорди».

Мене це однак не знеохочує і сьогодні я звертаюся уже до Вас не з дружньою порадою, а з горячим проханням. Зробіть мені цю приємність та позашивайте свої балеві сукні гарно в полотна і сховайте ген у сам куток шафи. Я Вам уже пригадаю, коли буде час їх витягнути на денне, чи радше на нічне світло. Тоді пораджу Вам, як їх відсвіжити, що з ними зробити. Якщо Ви дійсно не маєте «що одягнути» і конче бажаєте виносити балеву сукню літом, так переробіть її так, щоби виглядала на літну. Зазначую, що це можливе лишень при сукнях у чорній, білій і пастелевих красках. Тямте про це, що надто скромний одяг ніколи не разить, а одна «кокарда», один тюлевий «туф» за багато, може Вас дуже осмішити.

Друге прохання: як що Ви маєте купувати що небудь з одягу, відбудьте раніше кількогадинну нараду дома, запросіть на цю нараду кого уважаєте за знавця, але до склепу приходіть уже з ясно і точно означеним бажанням. Буде це велике добро для купця, для Вас, Ваших знайомих і для Вашої калитки.

Мені закинено між иншим, що я пишу про одяг і елеганцію виключно для жінок, а забуваю про мужчин.

На це я можу зробити лиш одну загальну увагу. Наші мужчини є на стільки занедбані — на скільки жінки є надто вичепурені. Потрібна золота середина!

Та в майбутньому я буду про цей закид тямити і подбаю, щоби тайну елегантного вигляду зрадити й другій половині людського роду.

О.Ш. [Олена Шепарович]. Про тайну елегантного вигляду: [Критична стаття щодо формування стилю в одязі жінки] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1928. Липень–Серпень. № 7–8. С. 12.

ГАЛИЦЬКИЙ ЖІНОЧИЙ НАРОДНИЙ ОДЯГ

Як у всіх інших народів, одяг мешканців землі галицької від найдавніших часів підчеркував клясові різниці а тільки у цих рамцях розвивався. Давні закони особливо Річипосполитої Польської, дуже строго зберігали права клясів на ношення цього або іншого одягу. Lech sumptuaria 1613 р. наказує: «Міщанам та плебеям забороняється під карою 14 гривень одягатися в шовки та дорогі футра, за виїмком лисячих і інших нижчих. Також не вільно ходити у сафяні». Цю кару пізніше що року навіть влади підвищували.

Не вважаючи на цю строгу заборону, міщане, що більше стрічалися зі шляхтою, підлягали її впливам, та старалися в одязі її наслідувати. Село з причин економічних та традиційних зберігало свій одяг у первісній його формі; у наших часах можна на селі стрінати деякі деталі одягу, що сягають часів Святослава. Великий вплив на розвиток одягу мали теж кліматичні умови в данім районі.

І так галицький одяг давних часів можна поділити на три типи: шляхотський, міщанський та селянський. Два останні типи заховалися подекуди й до новітніх часів. Нас цікавить в цей мент селянський одяг, що зберіг у собі найбільш чисті форми давнього народнього одягу та є зразком місцевого кустарного промислу та естетичного хисту нашого народу.

Форма його та матеріал, з якого був вироблюваний, були тісно звязані з кліматичними умовинами та родом щоденної праці. Під цим оглядом галицький народній одяг дає три типи, це є: верховинський (скрізь у високих горах), підгірський та подільський. Одяг верховинців є вироблюваний по більшій часті з вовни — у горах випасають стада овець — та є значно коротший як у подолян, що дає свободу руху підчас ходження по горах.

Чим нижчий терен тим одяг стає довший. На Поділлі, де овець мало, та клімат лагідніший переважає одяг з полотна, що скрізь виробляють з лєну та конопель. У східних повітах є впливи Сходу і стремління до виставности в одязі. Західні села у загальному стилеві переняли дещо від сусідніх мазурів.

Найгарнішим та найцікавішим під оглядом своєрідности є у нас одяг гуцульський. Це є типовий гірський одяг, приноровлений до найменших подробиць до клімату та вигоди верховинців. Одяг гуцулки складається з льняної сорочки, у якій рукав, обшивка (ковнір) та пазуха (розріз на грудях) часто вишиті волічкою. Волічку уживають в красках: чорна, зелена, жовта, червона; що й самі жінки красять ростинними красками.

В останніх часах уживають купного шовку, та разом з ним вкralися чужі до тепер для гуцулів краски: фіолетна, синя, малинова. Рукав сорочки складається з 3-х частин: уставки, (горішня прямокутна часть), властивого рукава та дудиць (манжетиків на долині). Уставка густо вишита низинкою, це є особливий спосіб вишиття на лівий бік; также дудиці. Чим ближче до Буковини, тим багатіше вишивані рукави. Коло шиї вишивають обшивку, це є вузький рівний ковнірець. Сорочка гуцулки довга до кісток та по швах та по швах і долиною теж вишита.

В будень носить гуцулка запарки. Це є ткані, вовняні полосаті фартушки, припинані з заду і з переду, підвязані у поясі коліровою крайкою. На свято вбирає спідницю з синього сукна, обшиту долиною золотими та срібними галунами. Поверх сорочки носять гуцулки суконний червоний, або зелений киптар, це є безрукавка вишита шнурками, кутасиками, та мідяними гудзичками.

Найбільше одначе носять кожушки, без рукавів, вишивані дуже гарно різноколіровими шкірками та волічкою. Голову повязує гуцулка червоною, квітчатою хусткою. В деяких околицях повязують голову, навіть дівчата, білим складаним дрібонько рушником, завійкою. Через плечі перевішують дзьобню. Ноги обуті у вовняні дуже грубі, білі або червоні з вишивкою на горі панчохи — капчурі та шкіряні «писані» неначе різьблені постолі, що зашнуровуються на кістці шкіряними або волічковими волоками. У непогоду та зимою вбирає гуцулка поверх кожуха суконний петек, це є короткий кафтан зі стоячим ковніром, дуже гарно вишиваний червоними шнурками та кутасиками. На шию навішує гуцулка дуже багато червоних та венецьких різноколірових коралів, монети, та цілий ряд мідяних гарно різьблених хрестиків. Хист до прикрашування є так сильний, що приноровлюється до найменших подробиць, н. п. рукавиць,

перстенів, поясів і т. и. Святочно вбраний гуцул або гуцулка є зразком ідеального згармонізованя красок у одязі.

Дальше на захід одяг верховинців стає скромніший. Одяг бойкині з околиць Стрия та Турки складається теж з льняної сорочки з вишитою обшивкою, уставками та дудами. Спідниця мальована димка, це є полотно з вибиваними взірцями, або суконна. Фартух білий, полотняний, долиною вишитий. Поверх сорочки теж кожушок або суконна гунька обшита шнурками. Постоли. На голові квітчата хустка. У дівчат з під коси висять ленти.

Лемкині сорочок не вишивають. Поверх сорочки вбирають безрукавку лейбик, часто з синього сукна вишитий червоними ленточками та металевими гудзичками. Фартух полотняний. Гунька. Постоли або сафянові жовті чобітки.

Одяг подолянок розпадається теж на кілька типів. Він складається з сорочки, багато вишиваної у східних та полуд. східних повітах (диви Снятинщина), менше вишиваної у середній полосі, і зовсім білої часом мережочної близ Заходу, — зі спідниці довгої білої або димки, полотняного фартуха та кафтаника суконного. Завої на головах прибирають денедє дуже дивачну форму колпаків та шапочок. Верхній одяг скрізь на Поділлі це з грубого сукна довгі до кісток кафтани, часто з широкими вилогами та ковнірами, вишивані по швах й краями коліровою волічкою. Вони носять різні назви; залежно від матеріялу та крою.

Зовсім відрубний характер має одяг, особливо жіночий з Яворівщини. Він вишитий весь з полотна. Сорочка зовсім біла з білою вишивкою на уставках, фартух білий, вишитий долиною, а спідниця шорц з льняного полотна тканого з вовною у різноколірові полоски дрібньоко збирана, та долиною обшита плетінкою з червоної волічки. Найцікавіші чепці полотенні — бавниці — у формі вишитої прегарно корони, закінченої стріпчатою волічковою торочкою. Поверх повязують ще полотняну вишиту хустку. Вишивки на бавницях незвичайно гарні і своєрідні. Вони нагадують потрохи вишивки мордовьянок з північної Росії (татарське плем'я). Цей спосіб вишивання стрічається в Галичині тільки в Яворівщині.

Предкладаючи оцей короткий нарис на разі тільки жіночого народнього одягу, ми хотіли б звернути увагу наших читачок на цю цікаву дуже ділянку нашої етнографії. Ходилоби також о узгідненне погляду на «народний» одяг, який часто уживається при всякого рода святах. Тут треба було би вибирати оден з найбільш характеристичних льокальних типів нпр. гуцульський, яворівський, подільський та др.

Хто хоче вишити собі народний одяг, хай краще звернеться раніш до адміністрації «Н.Х.» за порадою.

Софія В. [Вальницька, Софія]. Галицький жіночий народний одяг: [Культурологічна стаття з історії моди] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1929. Жовтень. № 11. С. 3–4.

ПІД ОСІНЬ

Вже минають останні теплі дні, а з ними кінчаться літні спорти і прогульки. Сидимо тепер більше в хаті, відсвіженій і прибраній по вакаціях. Відвідуємо знайомих, просимо їх до себе, або їдемо разом на чайний вечір та до театру. Починається новий сезон і для моди. Легкі сукні літні і гладкі спортові ховаємо до шафи на спід до другої весни. Тепер потрібний теплий осінній плащ, гладка вовняна суконка до ходу на щодень, шовкова темна сукня на вечір і по змозі ще одна чепурніша сукня до театру чи на вечорниці.

На осінні плащі є тепер багато нових матеріялів, м'яких — рідко плетених в різних красках і перетиканих у зори інакшими нитками. Назви таких матеріялів ось такі: Nivelyne, Burasport, Kasha Mouffle–Strie, Granya, Granikecla і т.д. Крій осіннього плаща переважно спортовий зі зазначеним станом, а долиною легко звоновий, але може бути і рівний спортовий з паском. Прибрання: стебни і наложені пліси.

Сукні вовняні до щоденного заняття шують з пояском у стані і прибирають ясними манжетами і ковнірцем. Спідничка долиною рівна поширена фалдами або звонами.

Візитові сукні шовкові — переважно є чорної краски. Стан і ту є зазначений пояском або прилягаючою баскіною але спідничка вже є долиною нерівна довша зі заду або з боків. Прибирають таку сукню лямівкою, легкою аплікацією, ковнірцем і манжетами з ясного шовку або кружева.

Таолети вечереві мають дуже ріжноманітну форму. Від гладенької принцески аж до широко відстаючої стилевої, але і ту стан є зазначений у природним його місці, а діл спіднички є все нерівний. На таку тоалету модні є *velour*, мора, коронка, тафта, шовкова газа. Прибирають суконку гарними лискучими спряжками. Краски є різні, переважно пастелеві, але наймоднішими красками є червена у всіх тонах, а також бронзова від ясно-кавової аж до темно-каштанової. Дуже гарні є модні взористі мори і велюри.

Під осінь: [Ілюстрований огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1929. Листопад. № 12. С. 10–15.

ПРО МОДУ

Почався карнавал — час вечерниць, балів, маскарад і чайних вечерів. Що дня оголошують часописи, що буде баль чи вечорниці і то вже кільканадцять днів наперед, щоби охочі до забави мали час приготувитися. Головно приготовлятися мусять жінки. А хто зна, чи ті приготування часто не є приємніші від самої забави. Кільки приємности приносить оглядання вистав пестро прибраних а опісля вже само вибирання матеріялу на бальову сукню і відповідного до себе фасону у кравчині, про це може тільки жінка сказати.

В теперішних часах що року виробляють більше вишукані і дорожчі матеріяли на вечереві сукні. На виставах бачимо прегарні шовкові мори, м'які шовки в чудових красках, *Sere Georgette*—и у оксамітні взори і гладкі *Georgette*—и, *Velour*—и, *Schiffon*—и. Тафти гладкі і у взори переважно цвітові. Якщо у калитці є досить грошей то є у чому вибирати. Перед вибранням матеріялу перше треба вибрати фасон сукні відповідний до фігури.

Для струнких жінок дуже гарно надається стилева сукня. Стилеву сукню шиється з тафти або тюлю комбінованого з лямою або кружевом. Станик гладко опинаяє стан а спідничка уложена з безлічи фальбанок, довга зі заду з переду коротша, широке звязання з боку або зі заду чи вшиття відповідних квітів викінчують такий фасон. Станик може бути з лями або кружева, спідничка з тюлю.

Тафти не комбінується, тільки цілу сукню шиється з одного матеріялу. Для повніших жінок краще надається гладкий фасон сукні. Таку сукню шиється з мори, *Velour Schiffon* — у або іншого м'якого шовку. В тім фасоні сукні ціла краса у матеріялі і гладкім ушитттю, прибирається що найвище гарним узлом з тог самого матеріялу або тільки спряжкою зі штрассу. Ті гладкі сукні є дуже гарні і ефектовні. Модна дальше на вечір *Georgette*. Сукня з того матеріялу мусить мати трохи більше скомплікований крій, бо *Georgette* є легка і прозора і щойно через гарний крій, артистичне уложення волянтів чи звонових частий стає ефективною.

Цего карнавалу модні всі краски, так що можна собі підібрати відповідну до цери краску матеріялу. Наймодніші є краска чорна і червена у всіх відтінках.

До вечеревої тоалети конечні відповідні пантофельки. Дуже модні і гарні є пантофельки *Sere de Chine* у красці дібраної до тоалети, тільки вони на жаль дуже дорогі. Дальше модні пантофельки з лями і шовкової сатини.

Про моду: [Ілюстрований огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1930. Лютий. № 2. С. 12–15.

ВЕСНЯНА МОДА. КАПЕЛЮХИ

У весняному літньому сезоні цього року модні будуть два фасони капелюхів. Малі до костюмів і плащів і широко-крисі до суконь. Малі капелюхи у формі точків, турбанів і касків відслонюють чоло і мають криси укладані у фалди відповідно до фасону по боках лица або до заду

головки. Як матеріалу до того фасону уживається соломку гладку або чиновату, комбіновану з легким фільцом або шовком.

Як прибрання уживається плоске звязання з оксаміту в тоні костюму чи плаща, гапт з волосіння соломки, шовкового кордонку або аплікацію з шовку. Аплікації витинані переважно у стилізовані квіти або листки. Ті малі капелюхи, хоч на перший погляд видаються цілком скромні, через майстерне прибрання, що переважно є ручно роблене мають, так саказатиб, артистичну вартість. До костюмів і шовкових плащів носитья також шовкові малі шапочки ушиті з тафти або м'якого шовку краски костюму в двох або трьох вітдінях.

Широкі капелюхи мають криси поширені до боків або до переду. Зроблені вони з легкої прозорої соломки, волосіння або з дуже модного солом'яного кружева перетиканого шовковими нитками. Прозора соломка може бути також комбінована з фільцом. Прибирання на тих широких капелюхах плоске зі стяжки або тюлю, а також гапту.

Вернули до моди капелюхи вязані під бородою. Легка прозора соломка з широкими шовковими або тюлевими шарфами звязаними або пущеними на плечі нагадує давні часи.

При малих капелюхах волосся ховається під крису, чоло лишається відкрите, при ширококрисих чоло рівнож, о скільки можливо, відкрите, а по боках насуваєся волосся на лице.

Весняна мода. Капелюхи: [Ілюстрований огляд тенденцій моди на головні убори] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1930.Березень. № 3. С. 11.

МОДА Й НАШЕ ЖІНОЦТВО

Прочитавши статтю, поміщену в «Н.Х.», звернула я увагу на головне її питання, а саме: «Яке нам зайняти становище, супроти наглядної кризи в моді?». І ось я хочу відповісти на це, хоч моя відповідь може й не сподобатись багатьом читачкам. А саме: нам треба застановитися над тим, як відвернути очі нашого жіноцтва від сучасної моди!

Раз-у-раз приходиться слухати з уст інтелігенток і селянок нарікання на тяжкі часи. «Мабуть ніхто з наших бабунь і прабабунь не переживав таких важких часів», говорять. Господарську кризу відчуває тепер село й місто, тому що вона відбилася в кожній ділянці господарського життя. А як до цього ставиться наше жіноцтво? Чи зрозуміло воно це господарське лихоліття, яке переживаємо? Мабуть ні! Треба сказати собі, коли глянути на блискучу зовнішність наших міських красунь, або вибагливі суконки сільських дівчат. Викидають тяжко запрацьований гріш без докору совісти, не подумавши, що гріш той іде часто у ворожі нам руки.

Чи призадумались ми коли-небудь над тим, хто користає з моди? Напевне не уявляємо собі цього у всій повноті. Безліч фабрикантів, кравців, мануфактуристів, коронкарів живе з жіночих забаганок. Визначні паризькі кравці укладають програму моди наперед, підбирають з черги різні роди мануфактури, прикрас, кожухів, клейнотів для жіночого одягу, змінюють його в свій час і таким широко обдуманим пляном заманюють жіночу публіку до безкритичного послуху. Не на послідному місці стоїть в ряді цих і держава, яка тягне користи з моди завдяки своїй митній та податковій системі.

Зрозуміло, що ми, українці, належимо лише до тих з яких мода тягне користи, а не до тих, що з неї користають. Мануфактурних склепів, кравців і кравчинь у нас мало а коли додати те, що наші жінки радо полагоджують свої закупна в жидівських склепах, бачимо, куди пливуть ошадности наших родин.

А вони до нас не вертаються вже ніколи. Вистачить поглянути на салю, коли наш театр загостить на провінцію, або аматорський кружок дає виставу, і не побачимо напевне ні одного чужинця, бо вони солідарно бойкотують нас.

Між нами мусить знайтися жінка з прикметами Сароджіні Наїду, яка запалила б усе українське жіноцтво до рішучої війни з тим зовнішнім блеском, що пожирає великі суми грошей.

Нам слід вибрати провідницю й спільними силами повести діло, яке мало б освідомити все наше жіноцтво.

Подумаймо лише про різницю цін між сільськими й міськими продуктами! Ціни мануфактури не зменшуються, ростуть, а сільські продукти можна набувати за безцін. Чи тут можна говорити про справедливий обмін товарів?

Інтелігентні жінки повинні зрозуміти, що всякі Стере Georgette та та інші дорогі матеріяли, це примана для слабодухів і головним оруддям, чужого нам фабриканта для одержання як найбільшого зиску. Всі ті дорогі матеріяли повинні уступити місце дешевим, практичним і тревалим. Я певна, що коли інтелігентна жінка піде тим шляхом, то й сільське жіноцтво, побачивши добрий примір, почне користуватись лише своїми, власними виробами.

Я не хочу сказати, щоби ми зовсім відреклися моди й повернули до народнього вбрання, яке не завжди зручне при праці. Але ми можемо сотворити питому українську моду, якої моделі відзначалися скромністю й приміненням народніх вишивок. Коли б ми твердо й послідовно переводили це в життя, тоді наша мода стала б своєрідною й цікавою не лише для нас, але й для чужинців які напевне старалибся примінити її у себе. Правда, головною умовою є тут добра воля нашого жіноцтва, яке повинно зрозуміти всю вагу цього стремління й піти йому на зустріч.

Найкраще було б почати від засновування кружків, яких метою була би боротьба з модою. Відповідними відчитами, пропагандою та готовим приміром можна би повести працю. Потрібна є часопись, яка поміщувала би статті в цій справі та подавала би проекти на майбутнє. Справа часопису є може найконечнішою, бо преса, це важний чинник у суспільному життю. Як примір такого часопису, подаю «Народню Справу», яка є великим добродійством для всіх передплатників. Може би такий часопис сотворити при «Новій Хаті»?

Коли наше жіноцтво менше дбатиме про строї, тоді знайде напевне змогу передплачувати часопис. Ідея власної моди поширяться і жіноцтво наше піде слідами свідомої патріотки, Сароджині Наїду.

Браїленко М. Мода й наше жіноцтво [Полемічна стаття] / Марійка Браїленко; за ред. відп. Марія Громницька // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1930. Жовтень. №10. С. 19.

ПРО УКРАЇНСЬКУ МОДУ: ДО ДИСКУСІЙНОЇ ПРОБЛЕМИ

В попередньому числі «Нової Хати» обговорює п. Марійка Браїленко у своїй статті питання незвичайної ваги. Слід нам усім застановитися над цими питаннями й признати собі, що досі дуже мало думали над ними.

Яке місце займає мода в життю нашого жіноцтва? Як далеко сягає її моральний і матеріяльний вплив? Чи зуміла жінка погодити домагання моди з вагою сучасної хвилі для нашого народу?

Ось які питання насуваються вам при читанні статті й хочеться, щоби відповідь на них була вдоволяюча, підбадьоруюча. Та на жаль завваги до статті, які я чула в кругах своїх знайомих, не затвердили в мені цього переконання. «Яку це українську моду хотять сотворити? Деж це чувано в світі про національну моду? Цеж заграниця стане сміятися з нас». Ось вражіння, яке викликав проект, видвигнений в попередньому числі «Нової Хати», у більшої частини публіки.

Не хочу згадувати про це, як мало розуміють жінки вагу сучасного моменту, яку велику частину приходів у родині пожирає невмолимий молох Мода. Про це вже говорила п. Марійка Браїленко в попередній статті, описавши при цьому всі хитрощі цього блискучого круговороту, що зветься модою.

Але відносно «української моди» подам оце примір з мого власного життя, що кине хоч трохи нового світла на цей, як кажуть деякі мої знакомі «дивогляд».

Рік-річно виїжджаю я на вакації в одно село на Поділлі, яке, положене недалеко від повітового місточка, вже почало затрачувати національний характер у своїй ноші. Міський убір видно там на перемену або й всуміш зі сільським.

Влітку вдягаюсь я лише в вишивані полотняні суконки, скромного крою, в яких незвичайно легко зносити літню спеку. Діти мої ходять теж у вишиваному вбранні чи сорочці, які так мило прикрашують рум'яні дівочі личка. Коли я появилася в неділю в церкві в такому вбранні, звернула

увагу присутніх жінок на себе. По одній підходили вони до мене, пробували рукою полотно й розпитували про спосіб вишивання. Дивувалися, що зі звичайного полотна можна щось такого гарного пошити. Несімло почали до мене приходити дівчата з проханням, дати їм відшити взір або показати як шиється така суконка. Згодом появилось в селі кілька таких суконок, а тепер, коли приїду літом до того села, люблюся цими легкими літними уборами, які селянки зуміли прикрасити куди краще від мене. Кожна жінка одягається тепер так і дуже вдоволена цим убранням. З кількох метрів домашнього, вибіленого полотна пошиє собі вона тревалу літню сукню, яка з кожним пранням стає кращою. А кошти мінімальні, всего тиждень роботи голкою і кілька мотків різнобарвних ниток доброї якості.

На зиму порадила я їм вживати темносинього, брунатного чи чорного шевйоту, який можна прикрасити різнобарвною вишивкою на комірці й манкетах, а також і де-не-де на переді чи на придолі. Дівчатам це дуже подобалося й миттю відпали від їхніх суконок нашивні галуни та готові борти.

Нехай ця пригода послужить прикладом, як легко приймається в селі примінення народніх взірців до сучасного одягу, коли навести на це селян належним способом. Тут народне мистецтво дістає нове примінення й наново оживає фантазія простолюддя в цій ділянці.

А що скаже заграниця, спитаєте? Вона напевно більше цікавиться народнім мистецтвом, ніж ми самі. В паризькому магазині Лювр чи Ляфает або в берлінському Вертгаймі є окремі відділи вишиваних літніх суконок спроваджених з Румунії, Болгарії чи радянської України. Вони миттю розходяться, хоч ціна їх розмірно висока. Мережані скатерті, доріжки, занавіси доповнюють вибір цього товару.

На доказ цього, що «національна мода» вже відома світові згадаю про вражіння, яке викликували мої вишивані та мережані сукні в Парижі. «Чи Ви болгарка?» питали мене раз-у-раз французи. Видно, що з поняттям вишиваних суконок в'язалась у них болгарська народність, а саме тому, що болгарки примінують свої вишивки до модерного одягу та зуміли викликати попит на них.

Ось це і є та сама «національна мода», про яку вже згадувано і якої ми чомусь боїмося. А другі народи, відважніші й зручніші вже випередили нас у цьому. Тому не нарікаймо на злі часи, одягаймося скромно й заводім українську моду. А «Нова Хата» постарается о відповідні моделі, з яких ми маємо брати взір.

Перемиська Українка. Про українську моду: до дискусійної проблеми / за ред.відп. М. Громницька // Нова Хата: двотижн. журн. для плекання домашньої культури. Львів: Укр. народне мистецтво, 1930. №11 (Листопад). С.20.

ПРО МОДУ

Форма і матеріал жіночого одягу змінюється не тільки на те, щоби задоволити вимоги гігієни чи естетики, але рівнож, а може й передовсім, щоби повинуватись всевладній повелительці — моді. Мода, подиктована якими би то не було мотивами, володіла й володіє жінками всіх часів і всіх культурних країн.

До чинників, які витворюють моду і далі нею кермують належить в першій мірі жадоба подобатись, а найбільше і передовсім вічне бажання зміни наших вражіннь. У другій мірі надає моді напрям торговля, промисл, а то й фантазія — примха якоїсь одної одиниці.

Мода, як така, не була б може ще таким лихом, якби не те, що почуття краси, а на жаль і вимоги гігієни, так часто і легко покоряються й уступають місця звичайній, нераз дивачній і ніякими раціональними мотивами не подиктованій примсі або пустій жадобі якоїнебудь зміни.

Пригляньмося ближше, звідкіля береться в нас то невпинне бажання чогось нового? Одно й те саме вражіння, якого частіше зазнаємо, перестає з часом зовсім на нас ділати і часто буває, що ми переходимо від доброго до середнього а вкінці й до злого, щоби тільки до «іншого». «Волію радше терпіти чим нічого не відчувати» — сказав цинічну правду Наполеон.

Мода, що поволи але невпинно приносить нові моделі, попадає вкінці з одної крайности в другу. Після широких як море, кринолін з'являються вузькі, тісно прилягаючі суконки, а після буйних, пірамідальних фризур слідує гладенькі старо-грецькі зачіски. Безліч таких випадків можна б вичислити, де такі крайности появляються в недалекому відступі часу.

У великій Енциклопедії сказав Дідеро майже перед двома сотнями літ про моду таке: «Моди невпинно слідує після себе та нищать себе взаємно; буває, що найкращі річі заступають дивоглядними тільки через те, що вони нові». І сьогодні діється те саме: скільки то глузувань та іронічних заміток зі сторони сатириків, скільки наган з боку моралістів не посипалось в сторону моди, та вона стоїть досі непохитно й самопевно.

Мода, зроджена бажанням нових вражінь, нераз приносить нам немалі несподіванки. Одначе ті, що бажать знайти щось гарного в новій креації, все зуміють відкрити в ній естетичну сторінку. Коли вже наші естетичні домагання увійдуть в стадію згоди з новими формами, слідує привычка, з часом байдужність, потім нудьга, а ця остання зроджує вже знову бажання чогось нового. Тут попадаємо в блудне колісцячко а нитка його снується безконечно.

Торговля, промисл, чи примховата фантазія якогось «arbitr-a» моди вихіснує цей момент нашого бажання зміни вражінь і накидує нам гарний або й поганий одяг, а елегантки хапають його безкритично і так промощують йому шлях у ширші круги жіноцтва. Загал жінок, що цілими тисячеліттями привик тільки повинуватись, воліє й тут німий послух чим боротьбу. Є одиниці, що завдяки своїй небуденності не лякаються підняти протест і виломитись з під тих правил, але це тільки одиниці, виїмки і то на жаль дуже рідкі!

Жінка, що бажає стати рівноправною, вільною і незалежною, повинна передовсім перестати коритися найбільше безглуздій з усіх тиранів — моді. Та, що бажає володіти своєю волею, не може повинуватись сліпо фантазіям модисток! «О жінки!» — кличе знавець душі жіночої і прихильник емансипації Монтегаца, — «ви, що хочете бути повелительками умів і сердець, бережіться бути невольницями клаптика пестрої стяжечки!».

Перш усього повинна кожна жінка руководитись своїм власним смаком і модний одяг приноврлювати до своєї постаті. Кожна повинна придбати в одяганні свій питомий стиль, який відповідав би її типові.

Засновуймо гуртки боротьби з дивоглядними креаціями моди, а вибираймо з неї тільки те, що нам відповідає з естетичного та практичного боку. Виберім зпоміж нашого жіноцтва журі моди, якого завданням було би осуджувати й виключувати всі ті креації, що не відповідають вимогам естетики, практичности, чи гігієни. Цему журі підлягатимуть гуртки боротьби з модою, а поодинокі члени гуртків будуть тими пропагаторами, що передовсім практично, живим приміром, а далі теоретично поведуть серед нашого жіноцтва працю в тому напрямі.

Білевич І. Про моду: [Полемічна стаття] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1930. Грудень. № 12. С. 19.

ЗИМОВІ РАДОЦІ

Не говорім, що на це немає в нас часу! Хоч би одна неділя лишалася в нашому розпорядженні, все одно краще її проведемо на морозній поверхні засніженого поля, чим у нездоровому теплі затишної кімнати. І не треба лякатися коштів цієї розваги, бо вони не такі вже дуже великі. І так тепер в добі різдвяних дарунків клопочете собі голову, що саме найкраще вибрати гарного й позиточного. Найкращою ж розвязкою цього питання буде, купити гарні санчата чи лещата. А одяг вже можна легко самому зложитив дома, коли переглянути всі свої засоби светрів та черевиків.

Першою важною умовою доцільного спортивного жіночого одягу, це — штани. Санчата, лещата чи лижви все це вимагає свобідних непогамованих рухів цілої постаті й для цієї цілі штани необхідні. На заході вже так привикли до жінки одягненої по спортовому, що ніхто й не звертає уваги на лещетарку, навантажену лещетами, що вирушає в дорогу в морозний день. У нас така жіноча постать ще викличе здивування, але як і все, що ввійде в загальне вживання стане буденним, зрозумілим явищем.

Теплий светр чи пульвер знайдеться у кожної з нас. А вузький шаль на шию можна виплести собі якими красками за кілька вечорів. До цього відповідна шапочка чи найкраще вовняний берет доповнять отак теплий спортовий одяг. Але слід би й згадати, що справжній лещетарський костюм не є недосяжною мрією, так як він багатьом видається. Коли пошити його вдома (а на це може легко зважитися кожний, хто вміє орудувати кроєм), тоді видатки на нього розмірно невеликі. А раз справлений костюм може служити нам багато літ.

Дещо відмінне є спортове вбрання для ховзанки. Мійський характер цього спорту, який виконується на обмеженій площі, замороженій ледом, не вимагає такої сильної безпеки перед вітром і снігом, як лещетарство чи санкування. Тут вистачає спортовий костюм з хутряним коміром і вовняний беретик, відповідний краскою.

Але важною, не менше важною умовою зимового спорту як штанці, це — черевики. Міцні високі черевики на низьких зап'ятках туго обхоплюють ногу в чиколонку й не пропускають снігу ні вогкості. Це правда, теж більший видаток спортового одягу, але зате вже лишається на довший час, коли беретимемо його лише для таких нагод. Теплі вовняні панчохи можна доповнити вовняними скарпитками, яких вивертаємо на холявку черевика. Щоби внестив цей одяг своєрідну зафарбу, можна вживати замість оцих спортових скарпиток, гуцульських капчурів, які відживлюють одноманітність спортового одягу пестрою обміткою, чи химерним узором

О.Н. Зимові радощі: [Стаття про добір вбрання для занять лижним спортом] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1931. Січень. № 1. С. 4.

МОДЕРНІЗУВАННЯ

Змодернізувати якусь частину вбрання, суконку чи плащ, зовсім нетрудно, коли маємо в хаті потрібний для цього кусник матеріалу. Але трудніше вже розв'язати справу, коли плащ куплений готовий, або немає подібного матеріалу в запасі. Сьогоднішня ж мода дозволяє складати різні частини одягу, получати їх тасьмами й галунами та іншими прикрасами, що влекшують перероблення. Лише що не кожний модель і не кожну тканину можна належно скомбінувати. Коли одяг має бути скромний, годі тут додавати яку-небудь зовсім відмінну краску.

Найбільші труднощі в сучасній мент справляє продовження плаща, який лишився нам з минулого року. Його ж не можна продовжити на придолі при помочи доданої смуги матеріалу. Лишається лише можливість перетяти цілий плащ у поясі і вставити тут рівно чи скісно оцю смугу сукна.

Одначе звідки добути цього матеріалу? Оглянувши плащ докладно, швидко зорієнтуємось, що можна би відпороти долішню частину вилогів плаща (рис. 1) й заступити їх подібним сукном. Через те здобудемо дві смуги матеріалу, 1 см широкі а 65–70 см довгі.

Коли маємо тепер потрібне сукно, можемо вставити його в поясі. У струнких осіб можна цю смугу вставити рівно, наслідуючи пояс. Нестрункі жінки поивнні приміювати її скісно, тому що всяка позама лінія поширює постать. Можна і получить обі ці можливості й зпереду вставити матеріал рівно а ззаду скісно. Одначе треба тямити, що при скісному укладі вставка матиме ззаду в середині шов.

Окрім продовження принесла мода і звуження плаща в стані. Лише спортові плащі зберегли ще рівну лінію, але й тут пояс її трохи придержує. При продовжуванні плаща, можна би його змодернізувати і вцьому напрямку, коли скроїти трохи його боки, так як представлено на рис. ч. 2, не більше як по три см з кожної половини. Вставку тим самим треба також звужити.

Модернішого вигляду набуде ще плащ, коли пересунути його хутряні манкети з краю рукава аж під лікті. До цього треба відповідно звужити долішню частину рукава.

Дашиничева К. Модернізування: [Розширена замітка–порада щодо ремонту та перелицювання жіночого верхнього одягу] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1931. Січень. № 1. С. 15.

ПЕПІТА

Чорно-біла клітчаста тканина, відома під назвою «Пепіта», існує на світі так давно, що часом називають її ще «столітник», або навіть і «тисячолітник». І дуже можливо, що цей взірєць, справді, був одним з найпримітивніших і найперших взірців, витканих людською рукою. Бо ж усе таємство цього взору полягає в тому, що основу тчеться чорну, а уток — білий, чи навпаки. Однак нинішню свою назву — «пепіта» придбалася ця тканина лише з року 1853-го, в Чеській Празі. Сталося ж це на честь славнозвісної тоді та скрізь улюбленої танцюристки Пепіти де-Оліва.

Якої саме національності була та Пепіта, сьогодні важко сказати. За честь назвати її землячкою сперечається кілька народів. Найбільш поширена думка, що де-Оліва — з походження еспанка. Однак німці запевняли, що вона була правдивою німкинею, донькою шлезького ткача. Дехто доводив, що «божськи-прекрасна» Пепіта — жидівка. Чехи стоять на тому, ніби «Пепіта де-Оліва» — лише театральний псевдонім чеської Пепічки (скорочене наймення Йосипи) Олиловиць, з Находу.

Так чи інкаше, але ж свого часу відомостями про ту славу танцюристку були заповнені сторінки газет та часописів. Її «підносили до небес», в ній закохувались, їй заздрили, її проклинали. Мало-мало проти неї не говорили казань з церковної амвони.

Росповідують, говорячи про її тріумфи у Відні, — ніби одні із її «ентузіастів», як говорилося за тих часів, кинув її на сцену таку велитенську китицю квіток, що танцюристка аж зомліла, коли цей щирий дарунок, падаючи до її ніжок «легенько» зачепив її саму. Студентство розпрягло коней її повоза й само возило «божеську» Пепіту. Під вікнами її помешкання співали серенади та гукали їй славу до ранку.

У буфеті Штетинського театру, де танцювала Пепіта, висів балетний черевичок «дівин», і тільки за чималі гроші можна було з нього напитися вина. В листопаді року 1853-го Пепіта завитала до Праги. Тут вона зробила таке вражіння, що тодішня Празька газета — «Tagesbote» писала про «Delirium Peritatorum» («Пепітобожевілля») у всьому місті.

І от, саме тоді спритні чеські фабриканти випустили на торг чорно-білу клітчасту тканину під назвою «Пепіта». Тому, що Прага була повна так званими «Пепітовцями», то ту тканину, як кажуть просто «рвали»: тканина і її назва стали такі популярні, як оце перед кількома роками були так звані «Тутанкамони» — тканини, названі на честь єгипетського фараона Тут-Анх-Амона, розкопани гробниці якого зацікавили увесь світ ще дужче, як колись Пепіта де-Оліва.

Ф.С. [Стахова, Франка]. Пепіта: [Культурологічна стаття з історії виникнення картатої тканини з принтом «гусяча лапка»] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1931. Лютий. № 2. С. 14.

ДО ВЕЧІРНЬОЇ СУКНІ

Цьогорічні вечірні сукні здебільша з гладкого матеріалу, оксамиту, Crepe-Satin-у, Georgett-и. В красках переважає чорна й біла а поруч них молодші відтінки зеленої, блакитної рожевої фіолетної. Прикрас на них дуже мало, хіба що який золотий або брокатовий пружок біля вирізу. Пояс уже уміщений в стані, але у стилевих сукнях підсувається й вище.

Вибрати гарну вечірню сукню з численних моделей цьогорічного карнавалу зовсім не трудно. Мода вже устійнилася й вечірні сукні всі менш більш однакового покрою. Довгі аж до землі, щільно обхоплюють стан, та широко розходяться на долинні. Що найбільше відріжнює одну тоалету від другої, це її доповнення. Воно такеж важне як сама сукня і майже стількиж коштує. Але для цілоти вражіння воно конечно потрібне й годі уявити собі без нього гарної вечірної тоалети.

Зачіска в день буває коротка, увечорі довга. Як же це можливо, питаєте. Не так трудно! Волосся яке спливає в день м'якими хвилями аж до рамен, чи зачісується взад, треба увечорі зіп'яти в тісний вузол на потилиці.

Наміста до вічирніх суконь не носять надто багато. Вистачає низка колірових коралів, які звичайно ріжняються в красці від сукні. І тому часто побачите при чорній сукні зелене, червоне,

жовте намисто а при білій блакитне, рожеве й чорне. Як уже сказано, цього рокулюбуються в гладких матеріях і тоді колірове намисто найкраще оживляє одноманітне тло.

Краскою треба приспособити до намиста квітку, яку приміщується у модерних вечірніх туалетах при поясі. Доповненням вечірньої сукні можна вважати також короткі плащики, які сягають до пояса або й до бедер. Пошиті з того самого матеріалу що й балева сукня, або з золотого бродату й різнобарвного оксамиту, тісно закутують постать, так що спідниця розходиться зпід них широким віялом.

Панчохи, як уже загально прийнято, носять темні. Лише до ясних туалет, білої або рожевої, добирають панчіх яснішої краски. Черевики глибоко викроєні на французькому каблучку бувають дуже різноманітної форми. Найкраще добирати їх у красці намиста й дальшого доповнення сукні.
До вечірньої сукні: [Ілюстрований огляд тенденцій моди] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури. [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1931. Лютий. № 2. С. 18–19.

ПРО ЕСТЕТИКУ ОДЯГУ

Добрий, елегантний одяг — це в першу чергу завдання естетики. Гарна приємна краска, добрий крій дає естетичне вдовілля. А ми знаємо, що воно є одним із наймогутніших імпульсів у розвою людської культури. Ніцше сказав навіть, що естетика є оправданням існування цілого всесвіту (Народини Трагедії). Йому завдячує своє існування — мистецтво.

Мистецтво є виразом туги за кращим, сильнішим світом. Оцю виміряну дійсність охоплює маляр краскою на полотні, письменник малює її в книжці, а музика передає свої думки різними скалями звуків. А прикладне мистецтво здійснює свої мрії тут же, в нашому буденному житті. На хатньому уладженні, яке може бути просте й компліковане, темне і ясне. На нашому одязі, який переходить безліч перемін, званих модою. І на наших товариських взаєминах, настроях і бажаннях.

Всі ці чинники залежні від себе. Знаємо, що в старинній Греції, повній руху та соняшного світла бачили ми ясну, повну воздуху хату, одяг невибагливий, але природний. Схолястичне середньовіччя гравітувало до сірого, чернечого «габіту». В ренесансі неначе знову віджило життєве вдовілля давніх грецьких часів. А барок і рококо, це вже химери вирафінуваної культури та накопичення форм і красок.

В кожному часі проявлялося естетичне вдовілля в якійсь формі. Це вражіння є перше й могутнє. Уявм собі на сцені добру артистку, що грає в гарній, сильній песі. На ній незугарна, помята сукня. Вона подратує нас відразу немило. Дальша гра не затре цього вражіння. Весь час памятаємо цю невідповідну сукню, яка не дає нам спокійно слухати слів. Вона вносить дізгармонію в загальне вражіння.

Те саме і з нашим щоденним життям. Воно є сценою, на якій кожний із нас відіграє життям призначену йому ролю. Від зовнішніх обставин, від першого вражіння залежить дуже багато. Отже тому дуже важне те, як, коли і кому треба одягатися.

Обговорюю ці три питання тому, що моя фахова практика навчила мене, що тут найчастіше бракує нам ясної відповіді. Наслідком цього: зле й невідповідне примінення одягу до пори, дня й нагоди. Якщо не можна мати відповідних туалет для кожної нагоди, треба нам памятати те, що краще вбрати нам менш вибагливу туалету на святочну нагоду, ніж навпаки. Як дивовижно виглядає жінка в виношеній візитовій сукні, чи вибагливому плащі під час закупів на ринку, чи в залізничному вагоні, а навіть рано в церкві! Вже далеко симпатичніше бачити її (що є також невідповідним) в звичайній спортивій суконці в театрі, чи на концерті.

З того виходить, що коли хто не в силі справити собі сукню передполудневу й вечірну, нехай справить собі першу і зможе нею користуватись із кращим успіхом. Особливо невідраднo тут представляється провінція. Нашим знайомим, що приїзджають вряди-годи до Львова дуже трудно зрозуміти, що найпотрібніші для них це сукні спортові. Тому вони часто вже легітимуються провінцією, невідповідним одягом для подорожі.

Дальше треба памятати, що всякий одяг треба приміновати індивідуально. Всяка постать вимагає іншого підходу. Тут треба памятати, що особи повні повинні раз на завсігди зріктися

ярких красок, великих узорів, поперечних смуг. З красок ясних не вільно носити їм рожевавих відтінків, ні в сукнях, ні в панчохах. Але повнота, чи стрункість це тільки зовнішні признаки типу.

Треба добре виробленого смаку, великої фахової практики і змислу для комбінування, щоби влучно пристосувати одяг до індивідуальності жінки. Часто рішає невеличке посунення одної прикраси вижче, чи нижче, щоби підкреслити відповідно дану силуетку. Відколи жіноче кравецтво почали трактувати по мистецьки, з'явився тут новий напрям, званий моделюванням. Лише при допомозі цього способу шиття можна туалету індивідуально пристосувати та підчеркнути всі додатні, а затерти всі відємні прикмети постаті.

На жаль у нас ще мало розуміють вагу цього індивідуального шиття. Стараються заощадити на матеріалі, чи на дешевій кравецькій роботі. Ощаджування є оправдане в теперішніх важких часах. Але ощаджувати треба також пляново. Чи в бавовняній, епонжовій або полотняній тканині не можна виглядати елегантно, якщо вона гарно й модно зроблена? Коли вибирати поміж добірним шиттям і матеріалом, мусимо зупинитися на першій.

Зле лежача сукня з доброго матеріалу не буде довше носитися, як добре зроблена з дешевого. Матеріал, що нас коштував дорожче, тяжче нам викинути; ми стараємося його переробити й сукня коштує нас наново. А добрий і елегантний фасон навіть із дешевшого матеріалу завжди робитиме краще вражіння.

Олесницька, Еля. Про естетику одягу (Із гутірки на повищу тему в Союзі Українок дня 8 травня ц.р.): [Аналітична стаття з рекомендаціями щодо віднайдення власного стилю в одязі] / за ред. відп. Громницька Марія // *Нова Хата: Журнал для плекання домашньої культури.* [Виходить раз у місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1934. Червень. № 6. С. 6.

ГРОМАДЯНКИ!

Складаймо одяг для тих, що його потребують. Все частіше трапляється, так по містах і містечках, як і селах, що діти не ходять до шкіл через брак одягу. Трапляється також, що і старші не мають відповідного одягу та йдуть до роботи обдерті, а зимою перемерзають і хворіють. Щож доперва безробітні!

Даємо нераз одяг людям, які на те не заслуговують, бо збирають його по домах та продають. В кождім домі знайдеться певно злишний одяг, який можна чи то переробити, чи впорядкувати знищене, та зробити його придатним.

Жіночий одяг можна комбінувати і з неужитків, які лежать по шафах. Можна зладити одяг для тих, що його потребують.

Тепер літом робимо звичайно перегляд обуви та одягів. При тій нагоді відложім усе можливе до вжитку, так мужеський одяг, як і жіночий, та діточий, а також білля, кусні матерій, підшивок, ваталіни, чи футер і обуви.

Усе те зложім в домівці «Нової Хати» Ринок ч.39. І. пов., яка відчинена кожного дня від год. 8 до год. 15 зі запискою і списом річей. Члени Клубу при «Новій Хаті» займуться впорядкуванням одягу, а пізніше роздачею між тих, які необхідно потребують.

В першу чергу користають діти зі шкіл, захоронок, захистів, та безробітні. Холод і голод найбільше впливають так на фізичне, як і моральне заломання. Мусимо подбати, щоб нікому з потребуючих не бракло одягу, і бодай частинно нести поміч у нинішніх скрутних життєвих умовах.

Булоб вказано якби і на провінції занялися наші громадянки цею справою і у своїх місцевостях улаштували збірки одежі для найбільшніх.

Старосольська Д., Малицька К. Громадянки!: [Оголошення про збір вживаного одягу для незаможних родин] / за ред. відп. Громницька Марія // *Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури.* [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1935. Серпень. № 15–16. С. 18.

УКРАЇНСЬКА МОДА

Під час війни, осередні країни не мали ніякого зв'язку з Парижем. Здавалось би повинні в моді жіночій піти окремими шляхами, або принайменше відстати від неї. Та ні! Якось ці найновіші моделі передіставалися через колючі дроти й віденка була так само одягнена, як парижанка. Дарма, що тоді була війна і все що натякало на який-небудь зв'язок із закордоном було строго заборонене.

Тоді не думали ще про свою окрему моду. Не мали відваги до цього, а може й охоти... Тепер справа стоїть інакше. Країни відграничили себе такими митними мурами, такими пашпортовими перешкодами, що вони пригадують колючі дроти воєнного фронту. Правда, що такий модний журнал із Парижа тепер лекше переходить границю, як тоді. Але все друге?

У 1934 р. założено у Берліні Deutsches Modeinstitut, що визначає напрямну німецької моди. В загальних зарисах вона не відбігає від французької. Але внутрі цих засадничих прикмет старається випрацювати моделі, відповідні для німецького жіночого типу. Це раз. А по друге ограничує свої можности тільки німецькими сирівцями, себто матеріялами.

Англія — не має свого інституту моди. Але вона його й не потребує. Бо силою своєї індивідуальности здавен давна творила щось окреме. Знаємо терміни «англійський костюм, англійський плащ, англійська блузка» для певного типу одягу, який тепер почали називати спортовим.

Отже так чи інакше — поодинокі країни стараються відмежуватись від посторонніх впливів. Мотиви економічні чи культурні кажуть державам це взяти в руки. А намісткою чи натхненням до нових, своєрідних моделей послужить багата скарбниця народнього вбрання, або одяги історичні.

Сам Париж, хоча ще не лежить у його пляні, цього року сягнув по історичні мотиви. Вечірні сукні мають крій античної статуї, або середньовічної венеціанки. Народне вбрання чужих народів експлюатують також. Щойно торік у літі жінки виглядали в своїх плоских капелюхах, тричвертевих плащах та сандалах як китайські кулі. Цього року в моді Абісинія. Великі плащі а ля «негус», закинені недбало на плече, кокетливі фези та розкішні завої.

Кажуть, що й Україна удостоїлася свого часу й послужила мотивом для паризьких моделей. Було це в 1919 р., коли Укр. Республиканська Капеля обїзджала Европу. Тоді почали в Парижі носити колірові черевички і круглі шовкові шапочки на взір наших очіпків. Ця мода не тривала довго. На жаль розвіялася разом з капелею...

Як бачимо, закони моди не такі дуже ненарушні. Все тут рядиться випадком, химерою, політикою, кризою. Париж, що мав давніше безглядну гегемонію, зберіг що правда перше місце, але вже не диктує беззастережно. Отже тепер слово «українська мода» не виглядатиме таким неймовірним.

Скарбниця народнього вбрання в нас пребагата. Куди краще ми тут заосмотрені, як німці, що не вагаються навіть запозичити у лужицьких сербів, тому що вони, мовляв, добрі німецькі громадяни...

Перш усього треба нам впровадити до моди вишивку. Це перший ступінь. Пробували ми цього при літніх сукнях і вислідом вдоволені. А тепер візьмімся за сукні вечірні, пополудневі, спортові... Скарбниця наших вишивок така багата, скаля барв та стібів така широка! Маємо легкі, полтавські взори, прозорні буковинські, химерні сокальські... До кожної форми й кожного матеріялу знайдеться взір!

А дальший ступінь це вже сукні стилізовані на народній лад. Знов можемо сягнути до наших історичних строїв та до багатих форм народнього вбрання. Брокатові жупани, широкі білі рукави, барвні квітчасті хустки... Незабаром подамо кілька проектів наших малярок на такі теми.

Але треба щоби й ми виконали їх. Щоби впровадили нашу вишивку, наші народні форми в концертну і балеву салью. Нехай цьогорічний карнавал перейде під знаком української моди!

Л. [Бурачинська, Лідія]. Українська мода: [Стаття про особливості творення моди; про особливості української моди та відмінності її від західноєвропейської] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури.

ВЕЧІР ВИШИВАНОЇ СУКНІ

Показ вишиваної сукні, запроектований ще ранньою весною, здійснився 6. Червня ц.р. Кооп. «Українське Народне Мистецтво» та «Українська Захоронка» влаштували його до спілки.

Метою цього вечора було зібрати всі спроби вишиваного одягу, від піжам почавши, а на шовкових сукнях скінчивши. Хотілося дати перегляд наших досягнень у тій ділянці та її вдатних вислідів. Тому й придумано для вечора таку пізну (літню) пору. На весну та на літо приготуємо найбільше вишиваного; літні матеріяли, полотно, маркізета, сирий шовк найкраще до цього надаються.

І справді. Вечір зібрав дуже різноманітні вишивки щодо примінення й предмету. Правда, деяких частин гардероби, як фартушків або піжам бракувало, хоча напевне такі вишивки знаходяться між публікою. Але зате був повний перегляд блюзок, суконь, комплетів і виступив навіть один, дуже цікавий у своєму роді, гаптований шляфрок.

Блюзок було найбільше. Теперішня мода їм сприяє і дає такі різноманітні фасони і моделі, що можна в них свobodно розкошувати. Одначе моделі блюзок здебільшого не відбігли від домового крою сільської сорочки: виріз морщений, довгі рукави, прикраси на вуставці і зпереду. Це свідчить про велику обережність власниці; примінення тут уже устійнене, треба лише дібрати собі взір до вподоби. І справді, в цій формі досягнуто вже великих успіхів. І так блюзки Стефанії й Марії Савицьких проекту Олени Кульчицької (полтавське вирізування), Н. Хоминої (чернігівський взір), Ольги Павловської (буковинський взір), Софії Ракової (чорний буковинський взір) були особливо гарні.

Але траплялися вже й відхили від цього прийнятого типу. Здебільшого змінювано виріз шії із зморщеного на комірцець. Це дозволило трохи змодернізувати блюзку, а при цьому зберегти давню, випробувану схему примінення. Прегарним зразком такого була блюзка п. Г. Нагірної, що її подаємо на світлині (ст. 20). Тут сполучилося дуже влучне примінення взору із бездоганним виконанням моделю. Журі відмітило також блюзку Уляни Старосольської (полтавська вишивка). Цікаво примінено також буковинський взір при блюзці пп. Стефанії Павлової і Юстини Перун.

Третім родом блюзок були вже зовсім змодернізовані фасони. Це експеримент сміливий і тому трудний до переведення. Одначе зразки, виведені на показі вишиваної сукні заслуговують на увагу. Цікаво скомпонували вечірні блюзки пп. Ольга Кульчицька (полтавський взір) і Ольга Кубаевич (сокальський взір). Дуже добре достроєна до типу власниці була блюзка п. Ольги Целевичевої (яркий гуцульський взір для смуглявої brunетки).

Взагалі достроєння вишивки до типу власниці це трудне завдання. Знаменито розв'язала це п. Олена Лукашевська у своїй сукні з білого бурунчуку. Сукня ця, як і перше згадані блюзки, не відбігла від типу сільської сорочки своїм кроєм і приміненням. Одначе головною її прикметою, попри бездоганне виконання вишивки і моделю, було досконале її достроєння до тендітної постаті власниці. Недаром вона одержала першу нагороду журі!

Дальші сукні виказали вже багато модернізації. Дуже влучно розв'язано це в сукні п. Уляни Старосольської («полуботківський» взір) та п. Г. Нагірної (яворівський взір), Софія Дорошенко і Іванна Скоплякова (гуцульська низинка). Обережне й делікатне примінення виказала сукня п. Галі Левицької.

Окремо виведено вовняні вишивані сукні. Їх було тільки дві, але дуже дискретно прикрашені (синя п. Левицької й сіра п. Бекесевичевої). Назагал суконь було менше як блюзок і примінення їх менше вдатне. Це й не диво: модель сукні складніший як блюзки, більше підлягає змінам моди, складнішого вимагає взору. Одначе тих кілька вдатних проєктів, що їх виведено на показі зраджує, що наші читачки беруться відважно за це завдання.

Наприкінці виведено комплети. Їх було лише чотири, але кожний у своєму роді цікавий. Найближче до сільського крою стояв комплет др. Софії Панькович із небіленого полотна (гладка суконка і широкий плащик). Більше змодернізовані були комплети п. Ірини Павликовської й Юстини Перун. Зовсім окремо треба згадати комплет п. Слави Музики. Зладжений із яворівської

шорци (спідничка і жакетик) це прекрасний зразок примінення наших народніх самоділів. Одначе його особливість полягала не лише в красі тканини, але й добре до типу власниці достроєному фасоні.

Окремо виведено шляфрок п. Олени Лукашевської. На білому шовку гаптовані сині полтавські мотиви доповнені синіми пантофельками й синіми гуцульськими коралями — це прегарний зразок пишної домашньої сукні. Примінення розв'язано тут продумано і з тонким смаком.

На цьому показ скінчився. На жаль багато наших вишивальниць не зявилося, хоча мали дома цікаві вишивані об'єкти. Яка шкода! Цей показ не лише переглядний, але повчальний для кожної з нас. Вишивка в модерному одязі — це новина і всі ми в цій ділянці пробуємо, експериментуємо. Тому повинні хоч раз у рік обмінятися досвідом, поділитися вражіннями!

Хоч на салі було фахове журі, рішено віддати голос і публиці. Загальне голосування! Це зацікавило присутніх. Найбільше голосів зібрала п. Г. Нагірна за блюзку й суконку. Другою з черги нагороджено п. Мечниківну, третьою п. др. Панькович. Виріжнено блюзки пп. Ольги Кубаєвич. Емілії Охримович, та сукню п. Дарії Гурової.

Одначе думка журі була трохи інакша. Мабуть так воно вже буде споконвіку, що смак публики і знавців розходиться. Але в цьому випадку треба до рішення журі віднестися з особливою увагою. Осуд цих жінок-фахівців (пп. Стефанія Монцібович, власниця кравецької робітні, Слава Музика, малярка, Мирослава Чапельська, мистецтвознавець, Емілія Охримович, референтка мод «Нової Хати») що бере під увагу цілість моделю, себто взір, примінення, фасон, ушиття, та тип власниці, може дати нам корисні напрямні у цій новій ділянці.

І так першу нагороду признано п. Олені Лукашевській, другу п. Марії Савицькій, третю п. Уляні Старосольській, виріжнено комплети п. Ірини Павликовської і др. Софії Панькевич. Оба об'єкти, відзначені першою нагородою, подаємо в світліні. Дальші, виріжені предмети подаватимемо в чергових числах.

Вечір вишиваної сукні: [Репортаж з показу авторських моделей жіночого одягу, декорованих українською вишивкою, що відбувся 6 червня 1936 р. за підтримки «Української Захоронки» та Кооп. «У.Н.М.»] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1936. Липень. № 13–14. С. 22.

ФОРМА ДЛЯ ВСІХ: ЧИ ВМІЄТЕ КРАВЦЮВАТИ!

Здавалось би, що кравецтво така трудна справа, що «невчений» людині не слід братися за таке діло. А прецінь трапляються річи, що їх «не виплачується» давати комусь шити, і всі ми пробували колинебудь у житті самі щось змайструвати. Якусь блюзку, дитячу суконку, фартушок...

Пробували з різним успіхом. Часом виходило воно краще, часом гірше... Але все справляло нам втіху само почуття, що ось тут виконуємо щось власними руками й заощадимо собі поважний видаток. Одна тільки заковика: не все нам щастило з фасоном...

Та цим не треба журитися. «Святі горшків не ліплять» каже наша відвічна народня приповідка. Треба зясувати собі труднощі, які має шиття для нефахової людини і в чому вони полягають.

Передовсім крій. Це перша й конечна передумова добре пошитого фасону. Крій добре допасований до постаті не завжди вміють викроїти і фахові кравчині. Отож приступаючи до шиття, треба це мати на увазі.

Нефахові шевкині помагають собі в такому випадку готовою формою. Такі форми продукують заграничні фірми в великій кількості і різноманітності. Вони придумані звичайно на три величини жіночої постаті.

Одначе такі форми доволі дорогі (2–3 зл.). Зладжені в чужій мові, не завжди дають нам змогу легко орієнтуватися в способі шиття.

Хочемо зарадити цьому. Вводимо кравецьку сторінку з українськими описами й формами. При всій докладності й точності вимірів і величин, виконаних на зразок чужомовних форм, ціна такої форми, разом із пересилкою, виноситиме 1,15 зл.

Нижче подаємо опис двох цікавих моделей. В поясненнях розібрані вони на складові частини, поданий спосіб прикроювання та порядок, як опрацювати й примірювати їх. Все з'ясоване по порядку з точними рисунками й вимірами. Вистачить тільки замовити крій, надіславши належність чеком П.К.О. ч. 405.361.

[Олесницька Еля (?)]. Форма для всіх: Чи вмієте кравцювати! Блузка. Дводільна суконка: [Постійна рубрика з ілюстрованими інструкційними картами, де поопераційно подано технологічні описи розкроювання та монтажу жіночих і дитячих швейних виробів] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1936. Жовтень. № 19. С. 10–11.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Хвальна Редакціє!

Зараз по прочитанні останнього числа «Нової хати» спішу висказати своє вдовolenня із нової «кравецької сторінки» в журналі. Вже віддавна мріяла я про таку, одначе не хотіла накидати Хвальній Редакції своєї думки.

Думаю, що багато передплатниць «Нової Хати» прийме цю нову сторінку з вдовolenням. Майже в кожній з нас знайдеться якась старша суконка, чи щось іншого, з чого було б можна ще пошити якусь блузку для себе, чи для доні. Наші руки були незручними до цієї роботи, а до кравчині не виплачувалось нести і суконка лиш заважала в шафі. Від тепер починаємо самі кравцювати! Чи ж це не радість і вдовolenня, хоч у деякій ділянці бути дрібку самовистарчальною! Із вдовolenням іде також в парі і матеріальна користь, бо у літі, замість давати до кравчині скромну домашню суконку, шиемо самі, а за ошаджений гріш купуємо другу. (Хоч до літа ще дуже далеко, однак прошу наперед помістити крій «хлопки» і пляжового костюму).

Впровадженням кравецької сторінки «Нова Хата» стала для мене ще більш цінною і необхідною. Передплачую її третій рік і в кожному числі знаходжу багато цікавого і повчаючого для мене матеріалу. Дуже цінним для мене є відділ ручних робіт. Пригадую собі, якто я ще як учениця («Н.Х.» не передплачувала), пробувала щось вишивати. Завжди відкидала роботу з невдовolenням. Все виходила несимпатична цілість. Немило вражав добір красок і розміщення взору. Тепер ці недомагання відпали і з викінченням кожної роботи маю багато втіхи і вдовolenня. Дальше трикотарський курс, статті, приписи і багато сезонних порад роблять «Нову Хату» необхідною приятелькою і дорадницею кожної жінки.

Перепрошую дуже, що забрала трохи цінного часу «виявом» свого вдовolenня і бажаю дальших якнайкращих успіхів. Остаюсь із належною пошаною.

Тіна. З листів до Редакції : [Лист читачки із схвальними коментарями рубрики «Форма для всіх»] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1936. Листопад. № 21. С. 10.

ДЕЩО ПРО БІЛЛЯ

Ми вже привикли до простоти й скромности сьогоднішнього білля. Знаємо, що воно повинно бути гладке, прилягаюче й легке до прання. Прикраси його скупі, але ефектовні — ніжне жовтаве мереживо, або ручний гапт.

Одначе не треба думати, що воно не підлягає моді. Ні, воно мусить іти крок у крок з її забаганками. Наприклад білля під вечірню сукню (про нього писалося в ч.1. «Н.Х.») мусить бути достосоване до неї. Сукні тепер стаються коротші. Отже тим самим комбінації під сукні повинні скоротитися, особливо коли беремо під увагу близький літний сезон.

Але ще не час думати про літо, коли зима така строга як цього року. Поки що треба думати про тепліше білля. Тепліше білля? спитаєте. Борони нас Боже перед усякими трикотевими тканинами, що погрублюють лінію....

Ні, очевидно, цього не можна радити нікому. Ми не вернемося ніколи до теплих барханових штанців, або обемистих «гальок» наших бабунь. Але треба пам'ятати, що й сьогоднішнє виробництво білля має тепліші тканини. Наприклад теплі вовняні реформи з шовковим верхом! По них легко ховзається суконка, а теплий сіпд не допускає зимна. З подібної тканини, але тоншої виробляють сорочинки.

Таксамо панчохи тчуть тепер різної грубости. Окрім цього практичні є підпанчішки, що їх можна вбрати під кожну іншу, а навіть літню панчошу. Тут треба пам'ятати одне: коли нам вибирати поміж одною грубшою тканиною, а двома тоншими, треба вибирати друге. Поміж двома верствами вбрання замикаємо воздух і він творить ізоляційний простір. А провівну, трикотеву тканину завжди класти зо споду. Міцний, непродувний матеріал, не пропустить вітру, тоді коли плетиво, хочби яке густе, невідпорне на вітер. Найкраще бачимо це при лещетарстві, коли поверх теплого светра вдягаємо вітрівку.

Назагал тепер у біллі завважається поворот до давніх добрих засад. Сполука сорочинки і штанців у комбінацію, так дуже захвалювана недавно тому, вже перевелася. Показалося, що сорочинки й штанці практичніші. Так само нічна сорочка, що уступила була місце піжамі, вертається, подібно назад.

Мода приносить прекрасні моделі, що пригадують легкі літні сукні. А поруч них показуються, хоч несміло, але вже виразно нічні кафтанчики. Правда, вони не мають того самого значіння, що колишні, які заступили нічну сорочку. Ні, нічна сорочка існує! Теперішній нічний кафтанчик це кокетлива пелеринка, або легка повівна блюзочка, здебільшого плетена або гачкована, що її вдягають поверх нічної сорочки. Часом вона має короткі рукави або великий викрій.

Л. [Бурачинська, Лідія]. Дещо про білля: [Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди жіночої спідньої білизни] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1937. Лютий. № 3. С. 13.

ЛЬОН І ЩЕ РАЗ ЛЬОН!

Загально світова течія до націоналізування моди під сучасну пору, потверджує якнайкраще погляд, що мода є дзеркалом епохи. Відмеження держав митними кордонами, стремління до самовистарчальности і до поборення безробіття витворює у кожній державі своєрідний промисл, а саме веде продукцію у природне русло даної країни. Той природний відрух, збільшувати пропагандою власне а бойкотувати все чуже витворює конечність шукати у власній продукції якнайкращих успіхів. І тут саме лежить джерело популярного тепер клича своєрідної моди.

Під тим кличем самовистарчальности у моді уладила дня 18 квітня ц. р. Львівська Палата Промислова враз із відділом Східних Торгів показ льняних і півльняних моделів, а виконала ті моделі варшавська робітня «Ініціатива».

На двадцяти моделях виказано незвичайно дбайливо можливости приноровлення нашого полотна до жіночого літнього одягу. Були це моделі: костюмів подорожніх і пополудневих, плащів, суконь: городових, тенісових, прогулькових, пляжових, пополудневих а навіть дансінгових.

Подорожні костюми були комбіновані у двох красках: до сірого жакету темно брунатна або зелена спідничка. Відповідний капелюх і торбинка викінчувала цілість. Плащі були англійські до стану з грубого але легкого полотна або фантазійні, прибрані орнаментами з плетеної волічки. Був приміром плащ із темносірого полотна, прикрашений на раменах еполетами з темнозеленої волічки. Був пополудневий костюм, дуже помислово прибраний широким темnobрунатним гуртом. Була дуже гарна пополуднева суконка з ясномалинового м'якого полотна з накидкою—безрукавкою із прозорої півльняної тканини в двох відтінях брунатної краски. Був дуже гарний

тенісовий комплет, що складався з спіднички–штанів (шорти), блюзочки–безрукавки з білого полотна.

Дуже цікаве і модне було зіставлення у пополудневому костюмі красок зеленої і червоної. Неймовірно легко виглядала довга дансінгова суконка, комбінована з пасів брудножовтої і яснобрунатної краски, прибрана при шиї квітами з полотна. Були і всякого роду пляжові комплети, пелерини, плащі, до них капелюхи широкі з полотна або личка. Пересувалися перед очима контрастові краски і лучилися у прегарну ясно–свіжу цілість.

Дуже добрий крій моделів при відважному зіставленні красок вичарував із наших тканин незвичайно великі можливості. У нашій тканині льняній і конопляній є будучність для нашої питомо української моди. Треба тільки ініціативи і витривалости, щоб ті закопані скарби показати світу, а тоді в неодній нашій хаті ясніще засвітить сонце.

Орися. Льон і ще раз льон!: [Репортаж з показу моделей жіночого одягу, виготовлених із льняних тканин. Показ влаштовано 18 квітня 1937 р. Львівською Палатою Промисловою, відділом Східних Торгів та варшавським кравецьким підприємством «Ініціатива»] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1937. Травень. № 9–10. С. 15.

«САМА ШИЮ»

«Сама шию»: Повний курс жіночого крою, зладила Я. Сайовська. —Видавництво «Батьківщина».

На 32 сторінках великої вісімки дає нам авторка зразки кроїв білля (постільного, жіночого, мужеського та діточого), а також жіночих і дитячих верхніх одягів, суконь та плащів. До рисунку кроїв додано подрібні описи й пояснення. Авторка вияснює у вступі, що мала великі труднощі з термінологією. Фахова кравецька термінологія у нас ще не усталена і в підручнику крою «Сама шию» слідно працю над очищенням кравецької термінології з чужомовних термінів.

Авторка курсу крою і її помічниця — молоді фахові сили, що покінчили науку в робітні «Труду» у Львові, працюють постійно в ділянці жіночого кравецтва як інструкторки й самостійні кравчині.

О.З. [Заклинська, Осипа]. Сама шию — повний курс жіночого крою: [Рецензія на посібник для кравчинь; авт. Цьокан А., ілюст. Сайовська Я. (кооп. «Труд»), вид. «Батьківщина»] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1938. Січень. № 1. С. зворот титулу.

ТВОРИМ УКРАЇНСЬКУ МОДУ

Хіба це можливе? скажете. Та ж не можемо всі ми одягатись наперекір цілому світові! Сільська гунька таки в місті непрактична. Вже щодо матеріалів, то то таки воно не піде. Бо ж годі нам одягатись лише в полотно, або бите сукно!

Ні, такої української моди не хочемо. Українська мода це не виключно доморобний матеріал, чи сільський крій. Цей одяг у місті був би крайно непрактичний. Та й доморобними матеріалами не можна всіх наших потреб заспокоїти.

А ми хочемо, щоб наше міське вбрання мало свою питому нотку — свій самоділ, або свою вишивку, чи стилізовану народню форму. Чи не думаєте, що це було б гарно? Справді, отих кілька спроб, що їх досі бачили ми, лише заохочують до того.

Відважних було мало. Піонерками в тій ділянці були О.О. Кульчицькі в Перемишлі, що прегарно вмiли достосовувати вишивку до вбрання. Тут і там пробували й інші. На вечорі вишиваної сукні у Львові бачили ми цікаві спроби Олени Турин–Лукашевської й Генрики Нагірної. А недавній карнавал приніс нову несподіванку — вечірню сукню М. Чапельської, що її тут подаємо.

Свого часу писали ми про спроби стилізації, що їх переведено в Канаді. Народний Дім у Торонто влаштував навіть вечір української моди, де пані виводили стилізоване вбрання після мистецьких зразків.

Найвищий час уже й нам думати про українську нотку в нашому вбранні. Літній сезон для цього краще надається. В тій цілі влаштовує кооп. «Українське Народне Мистецтво» конкурс української сукні. Моделі проєктують наші мисткині. Участь можуть всі прихильниці цієї справи, але користуватись тільки моделями кооперативи «У.Н.М.».

Конкурс закінчиться ревією української сукні влаштованої спільно з кооп. «Труд» у перших днях травня.

[Бурачинська, Лідія (?)]. Творім українську моду: [Ілюстрована світлиною сатаття про розвиток української моди] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1938. Березень. № 6. С. 13. На фото: М. Чапельська.

СТИЛІЗУЙМО НАШЕ ВБРАННЯ

Вечір української моди, що його підготовляємо, зацікавив усіх прихильниць гарного і стилевого вбрання. У відповідь на численні запити скажемо, що це буде перегляд усякого одягу, що має українську своєрідну нотку. Байдуже чи це буде вишивка, чи стилізований крій, чи матеріял—самоткан.

Вечір цей улаштує кооп. «Укр. Нар. Мистецтво» у Львові за допомогою кооп. «Труд». Моделі, запроєктовані нашими мисткинями, (п. інж. Стефанія Базюк, Софія Вальницька, Марія Морачевська, Міля Охримович) можна оглядати в канцелярії кооперативи та робітні «Труду». Тут також можна вибрати собі відповідний матеріял і вишивку до кожного моделю (мальованка, вовняні самоткани, полотно, сирий шовк).

А для тих цікавих, що не мають змоги оглядати моделів, подаємо проєкт стилізованого плаща. За первовзір послужила тут поліська полотнянка і крій спини вповні опертий по ній. Тільки перід трохи змодернізований, зберігаючи все ж таки лінії народньої верхньої одежі.

Як прикраса служить колірова галузкова вишивка, виконана водним стібом. Вона приміщена ззаду в стані й на кишнях, вузькою обвідкою біжить також по комірі й дудах. Нижче вишивки в стані вставлено цілу частину густо рясованого матеріялу.

Взори подамо в природній величині. Проєкт полотняного плаща виконала наша співробітниця п. Міля Охримович.

Ручні роботи. Стилiзуймо наше вбрання: [Анонс показу моделей жіночого одягу, виготовлених за проєктами Мілі (Емілії) Охримович, Марії Морачевської, Софії Вальницької, інж. Стефанії Базюк] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1938. Квітень. № 8. С. 12.

ПОКАЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОДИ

(Частина реферату на показі української моди дня 8 травня).

Від довгих років кооп. «У.Н.М.» при допомозі свого журанлу «Н.Х.» старається українізувати моду. Нелегке це завдання. При повній дезорганізації нашого ткацького домашнього промислу, при браку власного текстильного виробництва наша праця зводилася лише до 1. українізації форми одягу (беручи за основу деякі історичні чи народні форми), 2. примінення своєрідних елементів декорації до загально принятих міжнародних форм моди.

В одному і другому напрямі, праця наша добилась певних успіхів. Поза межами нашої батьківщини стилізовані українські сукні приймають з великим захопленням (згадати хочби вечір стилізованої сукні в Торонто, який впровадив моделі не лише поміж своїх членів, але також і поміж чужинок), і зразки вишиваних суконь з «Нової Хати» залюбки копіюють чужі журнали хорвацькі, югословянські, чеські, болгарські та інші.

По кількалітньому досвіді, кооп. «У.Н.М.» при допомозі наших мисткинь пп. Мілі Охримович, інж. Стефи Рудакевич, М. Морачевської . – С. Вальницької та робітні і школи кооп. «Труд» під проводом п. Елі Олесницької, взялися за тяжке завдання: дати показ укр. моди.

Розуміємо вповні те, що ця наша перша спроба викличе багато скептицизму. Звісно ж, мода це один з могутніших диктаторів світу, їй коряться сильні, господарсько зрілі, самостійні держави. Якже ж то ми, квота ще господарсько нація, без належно розвинутого текстильного промислу пориваємось творити власну моду? Чи та мода зможе мати успіх та чи прийметься серед нашого громадянства? На це питання відповідь нам укр. жінка в найближчій будучності.

У сьогоднішньому показі побачите примінення селянських самотканів, продукованих для власного вжитку: таких як мальованки, шорци, бесагові тканини і т.п. Ці одяги є так би сказати на 100% з українських тканин. У них все, від плекання рослини волокна до остаточного сконфекціонування тканини виконане рукою укр. робітника.

На спеціальну увагу заслуговують теж вовняні самоткани продуковані фірмою «Гуцульське Мистецтво» в Косові для ужитку міста. Тканини ті своєю красою та знаменитими красками дорівнюють славним англійським самотканам.

При самотканах тих вправді сирівець чужий, бо власної вовни ще у нас обмаль, зате всі останні праці, звязані з виготовленням тканини, від прядення починаючи, виконують наші кустарі. Те саме треба сказати і про вироби фірми «Трикот», що надіслали на наш показ декілька зразкових експонатів.

Не поминули ми теж моделів із власного шовку кооперативи «Шовк» у Самборі, що так як полотно, дають можливість у 100% використати укр. робітні сили.

Наприкінці не можна поминути ще й другого мотиву, що казав нам братися за це відвічальне діло. Це ідея творення власного стилю, плекання власної традиції. Бажання впровадити в убір української міщанки теж щось своєрідне, що звязувало б її непомітними нитками з власною народньою культурою.

Скарбниця нашого народнього одягу така багата, декоративні засоби такі великі, що не трудно нашим мисткиням підняти відповідні форми та примінити їх до міського одягу. Головно, коли в цілому світі прийшов зворот до льняних полотен, не могло бути кращих можливостей для нашої вишивки. Вишивка неподільно вяжеться з полотном, у нас вона органічно з ним зрослася в народньому одязі, має за собою традицію століть та високу народню культуру. В тій ділянці ми дуже багаті. Маємо взори і способи їх виконання, що зможемо заспокоїти смак і найвибагливішої людини. Від ніжних полтавських гаптів чи мережива, від тендітних буковинських стебнівок до тяжких соковитих гуцульських низинок, все це має укр. жінка і все це може вихіснувати до прикраси свого одягу.

Наші мисткині подали нам декілька проєктів на стилізовану українську моду, по зразкам народніх одягів. Деякі з тих зразків виконані у 100% з українських самотканів, їх форма і вигляд введені в гармонію з пануючими правилами теперішньої моди. Нема причини чому наші жінки не мали би підтримати нашої моди, надаючи своєму виглядові своєрідного характеру з великим пожитком для себе а рівночасно для цілого нашого народнього господарства.

Чижович, Стефанія (інж.). Показ української моди (Частина реферату на показі української моди дня 8 травня): [Доповідь про принципи організації львівських показів мод кооп. «У.Н.М.», Мілією Охримович, інж. Стефанією Рудакевич, М. Морачевською . – С. Вальницькою та майстернею «Труд»] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народнє Мистецтво». 1938. Травень. № 10. С. 13. На фото: Таня Ярославич, Марта Садовська.

ЯК ВИБИРАТИ ТКАНИНИ?

Наближається час осінніх закупів. Всі потребуємо обнови; плаща, суконки, шкільного мундурка. При скромному бюджеті це неабияке завдання.

Як і що купувати? Давня приповідка каже: «Хто купує дешево, платить дорого». Всі знають, що краще купити солідний, добрий матеріал і добре його виносити, ніж легку модну тканину, що на другий сезон уже немодна. Одначе не все це можна примінити. Буває, що треба справити більше річей нараз, тоді за добру якість трудно.

Отже як тоді купувати? Чи справді все треба купувати в найкращій якості? Верхню одіж так. Зимовий плащ носимо в нашому підсонні повних шість місяців, а нераз і довше. При цьому зимові опади, дощ, сніг, мряка часто тканині шкодять. Коли ще до цього додати поїздки возом чи автобусом, то справді тканина така мусить бути дуже видержлива. При цьому крій зимового плаща не змінється надто, отже плащ справляємо дійсно на довший протяг часу.

Весняний костюм чи літня нагортка не мусить бути така тривка. Цей одяг підлягає моді, отже щонайменше раз на два роки треба його перешивати.

Те саме торкається й зимових чи літніх суконь. Зимову сукню виношуємо досить впродовж зими. Отже вона повинна бути міцна й солідна. Весняну сукню чи літню вдягаємо всего два–три місяці в році. Вона також більше звязана з модою, матеріалом і кроєм.

Із солідного матеріалу повинно бути також шкільне вбрання дівчорі. Багато справляти його не треба, бо малеча росте. Вистачить одно шкільне й одно святкове, але добре й солідно пошите.

Купуючи матеріал, мусимо трохи розумітись на тканинах. Часто матеріал виглядає на око приманчиво, а тривкості немає. Вистачить випороти поперечну нитку з краю тканини й поспробувати її урвати. Коли нитка рветься трудно, тоді сирівець добрий і матеріал буде тривкий. Коли ж вона розлазиться, тоді волокно коротке і матеріал не буде добре носитись.

Також повчально є зомнути тканину в руках. На доброму вовняному матеріалі не буде слідів. Бавовняна тканина лишиться змінята.

Тепер щодо шовків. Дуже поширився тепер штучний шовк і майже дорівнює своїм виглядом справжньому. Штучний шовк має гостріший полиск і гірше укладається від справжнього. Але виробляють його вже так добірно, що тривкістю він йому майже дорівнює. Коли зважити, що святковий одяг можемо купувати в дешевій якості, то при скромній кишені можемо сміло вдоволитись штучним шовком.

Ще кілька порад:

1. Не купуймо ніколи модних колірив. Вони гарні тільки одного сезону, а на другий вже навкучаться. Вдягаймось в одному відтінку, напр., коли в нас брунатний зимовий плащ, тоді справляймо костюм піскової краски, суконку брунатно–жовту, або терракота. Тоді можемо вживати одних і тих самих додатків, як черевиків, рукавичок і торбинки.

2. Не справляймо забагато. Краще мати одну порядну сукню, як кілька гірше вшитих. Не надіймось на перерібки. Перероблена сукня вимагає часто нових коштовних додатків, а все одно буде старою. Отже тому краще пошити сукню добре першого разу, а коли вийде з моди, переробити її так, щоб не треба було ніщо докуповувати.

3. Шиймо по можності ощадно. Дитяче вбрання повинна кожна мати шити дома сама, або з допомогою домашньої кравчині. Тоді лишаються дома рештки й можна зужити багато старого матеріалу. Лишати всюди закладки, щоб можна було в час усе продовжити. Також лекші річі для себе, як жіноче білля, шляфроки, блюзки може пошити і невправна шваля при допомозі «Форми для всіх».

Як вибирати тканини: [Стилістичні рекомендації щодо придбання якісного та одягу] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1938. Вересень. № 17–18. С. 15.

У ТРЬОХ СЛОВАХ...

У пробувальні «Труду» відбувається проба. За таємничим помаранчевим параваном схований той, а властиво та, що пробує. А збоку, під вікном, але так, щоб обхоплювала цілість пробувальні — сидить пані Еля.

МИ чекаємо цьогобіч паравану. До нас долітають лише уривки речень. «Треба вище підопняти, а може посунути нижче, яка краска була б відповідна»... Там іде народження нового моделю.

А ми трохи нудьгуємо. Дехто переглядає модні журнали, а дехто розказує, як провів вакації. Аж в одній хвилині електризує всіх слово, що паде зза паравану... Віденська ревія моди!

Так, пані Еля її бачила. Оту ревію моди, що влаштована виключно для фахівців.

- Розкажіть, що там було, посипались прохання з цього боку.
- Багато гарного! — паде таємнича відповідь.
- Розкажіть, пані Елю. У трьох словах!
- У трьох словах?

Отже: підкасаний стан. Дійсно, дуже багато видно підкасаних суконь, блюзок, а навіть плащів. Чи це гарно? Не знаю. На всякий випадок вимагає дуже стрункої статі.

Дальше: спідниця починається нижче бедер. Невеличкі баскіни сунуть її в долину. Чи це веде до обниження стану? Не знаю. Покищо тільки натяк.

А вкінці: всі прикраси зпереду. В стані будуть великі кокарди, спряжки, квіти. Шарфи завязуються зпереду, рясоння збирають на переді.

- А ще що?
- Вже більше не скажу. Це все, що в трьох словах можна вмістити.

Але це дуже багато! Чому? Бо бистре око пані Елі підхопило тут те, що лише кільчиться, що злегка заповідається на майбутній сезон.

Л. [Бурачинська, Лідія]. У трьох словах...: [Інтерв'ю з модельєркою Елею Олесницькою, ілюстроване світлинами] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1938. Жовтень. № 19. С. 13. На фото: Уляна Старосольська, Ірина Гургула у ансамблі, проєктованому та виконаному Наталею Гургулою.

ЛИСТ

Питаєш, які найважливіші зміни в моді? На це відповім коротко: Змінилася зовсім голова і стан! Чудасія, кажу Тобі, з зачісками. Як хочеш модно виглядати, не pomoже Тобі й наймодніша креація з «Труду» поки не зміниш зачіски. І то годі сказати, в який спосіб маєш чесатися. Мусиш побачити бодай на фотосах ті слимачки на чубку голови, або віночок штудерно уложених кругом голови льочків, щоб зясувати собі смак і зміст модної зачіски.

Спершу будеш сміятися, ба навіть дивуватися як можна щось такого на голові носити, опісля привикне Твоє око до тої новости, а вкінці сама спробуєш, чи не добре було би зібрати з карку волосся, зачесати на чубок голови і щось там із нього поукладати, гейби гніздечко. І на диво побачиш себе зовсім зміненою, може і на користь. В кожному випадку голова набере модного шику, а попри неї і ціла сильетка.

Дальше змінився стан! Значить він є ніби ще на давньому, нормальному місці, але сильно заакцентований. Значиться, його видно. Сильетка в стані нагадує грецьку вазу, що її лінія пониже насади вуха така маркантна. Зморщкі, складки, наддання, одним словом всякі поширення кінчаться сейчас пониже грудей, а починаються в бедрах. Стан, лишається гладкий, гнучкий. Нагадуються мені передвоєнні «мідерка». Тобі, повоевній елегантці це неясно: були це спіднички з підвищеним сильно станом — поясом на стальках — що сягав часто аж по груди. Сейчас бачимо напрям акцентованого стрункого стану не тільки при вечірніх чи пополудневих сукнях, але теж і в плащах, а навіть футрах.

Взагалі футра трактується так, як матеріал. Значить, шиється футро та як плащ, прибирається лямівками і поясом із ірхи, застібується на кістяні гудзики чи на патентовий замок. —А вже зарукавки і ковнірі футрянні цілком кумедно виглядають із кокардами з тафти чи оксамиту. Дуже декоративно виглядає молоденьке личко зо завязаною під бородою голубою або фіолетною лентою. Тобі, буде прегарно, якщо ще на голову вбереш до комплекту маленький, кругленький капелюшок із струсиним перцем на переді!

Клопіт маєш із плащем, зглядно без нього. Не знаєш, що зробити, чи купити новий, чи ще з тамтого цебелинового можна щось зробити. Отже скажу: краще приглянься добре моделям плащів, а побачиш, що є такі, де матерії майже нема. Твої старі кримки і так вже тільки в курточку перемінилися, то нема чого шкодувати. Покомбінуй плащ із кримками. З кримки дуже добре вийде широка гезка зо стоячим ковнірцем і рукави широкі горою по лікоть, дальша частина плаща буде з матеріалу, плечі вільні, перед більше приляглий, кругленька шапочка з високим денком, комбінована з кримками і круглий такий же зарукавок. Кажу Тобі, закасуєш усі Твої сусідки!

Але як би Ти конче наставилась на новий плащ, то вже раджу тільки англійську матерію і такий теж і фасон, бо він все таки найкращий і найпрактичніший. Комір із плоского футра мужеський, але тоді дуже добре було б підшити такий плащ легким футерком. Матимеш таке добре і тепле вбрання на зиму, а найважливіше, що й дуже модне. Знаєш, вертаються часи наших бабунь, коли то футро було сподом підшите, а не зверху. Хто зна, чи то не практичніше, бо що тепліше, то напевне!

Орися. Лист: [Ілюстрований світлинами огляд тенденцій моди в епістолярному стилі] / за ред. відп. Громницька Марія // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1938. Листопад. № 21. С. 13.

МОДА — А БОРОТЬБА ЗА РІВНОПРАВНІСТЬ

Серед відтинків із давніх часописів знаходжу статейку про моду. В підзаголовку — цікава увага: «реформа жіночого вбрання й рівноправність». А сама стаття з 1913 року — з того часу, коли боротьба за рівноправність була саме в розгарі.

У цій боротьбі жінка здобула вже ряд позицій, що запевнюють їй незалежне становище в суспільності, — пише невідомий автор. Але в цій боротьбі жінка не подумала ні на хвилину про те, щоб визволитись від себе самої, від своїх дрібничкових потреб, визволитись від безоглядного панування відвічної пані моди. Якщо є ще сьогодні люди, каже далі автор, які з недовір'ям ставляться до жінки-лікарки, адвоката, якщо геройські подвиги суффражисток в Англії викликають так часто тільки вибачливий усміх, то причини цього треба шукати в жіночому вбранні.

Як же можу поважно трактувати свого «ворога», що не вміє вбрати плаща без моєї помочі, носить блюзки, що запинаються на плечах, а черевики, що надаються до всього, крім ходу. Характеристичною акцесорією суффражистки, що її нещодавно придержала англійська поліція, а що в її кошичку знайшли, крім бомби, чеколяду — не була власне чеколяда, але шпилька до капелюха, що стала необхідним товаришем кожної жінки. Ці шпильки — це парвдива «пляга» людськості, Вони грозять ближнім на кожному кроці, немов тонкі, злосливі штилеті, загрожують очам і носам. Але це зовсім не перешкоджає тому, що гарні їх власниці із запалом, гідним кращої справи — дальше загрожують безпеці тих самих громадян, з якими домагаються урівноправнення.

А капелюшки! Невже є щось страшніше від тих жіночих капелюшків? Сидиш собі в кіні, аж тут між тобою і драмою на екрані з'являється щось ніби гора, ніби сніп чи копиця.

Гляньте на ці пишні красуні, що проходять по корзі (подіумом —Х.А.). Всі вони — невірні моди й предурних звичаїв. Окуті в панцир з корсетів «простою бриклею», на височенних запятках з поверховими капелюхами на голові, дріботять безрадно нерівним хідником. Образ безсилля і незугарности. Так убрана, обмотана трьохметровим «боа» і вузісінькою спідницею, що сплутує її рухи, обладована торбинкою і зарукавком величини малої кам'яниці, жінка здатна на ласку й неласку не тільки кожного, хто хотів би її скривдити, але й на всі

припадки вуличного руху, непогоди і т.п. Мусить, отже, розраховувати на лицарську мужчини, що при потребі підставить їй рам'я. Позбавлена вона зовсім свідомості своєї фізичної сили, виреклася здорового свого тіла, свободи рухів, — а все для маси туалетних дрібниць та дурниць.

Мимоволі приходить на думку, що заки жінка-лікар, яку покликали до хворого, знайде усі свої «приладдя» — шпильки, шпильочки, кучері, брошки — то навіть дуже терпеливий міг би за цей час перенестися на другий світ. Знаємо, що так не є, бо жінки-лікарки з успіхом і посвятою виконують свої обов'язки. Але всетаки поки постуляти рівноправности виходитимуть із усміхнених кокетливо уст, з-під величезної «плерези», — ніхто не стане трактувати їх поважно.

Тому конечно є реформа жіночого вбрання. В тій ділянці жінки не потребують відкликуватись до ніяких соймів — тут самі можуть завести стрій здоровий та практичний, відповідний для нових завдань жінки, а саме фахової, суспільної та політичної діяльності. Доки цього не переведуть — все будуть невільницями своїх покоївок, кравців, шевців та моднярок».

Це стаття з 1913 р. Чи уявляєте собі тодішню силуетку жінки? І чи не зробили жінки потужного кроку вперед? Бо хоч мода все ще велика пані, але числиться уже не тільки зі своїми примхами, але також із нашими вимогами та поняттями про доцільність.

Уна. [Старосольська, Уляна]. Мода — а боротьба за рівноправність: [Аналітична стаття про емансипацію та моду] / ред. Громницька Марія, Лідія Бурачинська-Рудик // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1939. Березень. № 6. С. 8.

ШУКАЙМО ДОМОТКАНІВ!

Нема жінки, хоч би навіть і скромної, що не любила б посвятити хоч кілька думок питанні «як і в що одягнутися». Хотілось би за кожним разом «видумати» щось нового, оригінального та практичного. Достосуватися до моди і zarazом вибитися понад рівень, виріжнитися. Хіба кожна жінку можна переловити на тому, як комбінує, видумує, уявляє собі свою туалетку, дарма, що потім, у практиці цю творчість треба вбгати у ограничені можливості, як дає фабричний матеріал та журнал моди. Якжеж рідко вдається власні задуми з успіхом зреалізувати! Якжеж часто стрічаємо повторену, ідентичну взором нашу сукню! Все пересічність і шаблон.

Але хтось висунув новий клич «домоткани». І ось ми із звичайних покупців, що шукають по крамницях — переінілись у пошукувачів, дослідників-відкривців. Тут уже не наражені ми на шаблон. А при тому скільки можливостей для нашої ініціативи, творчих вигадів та відкривної жилки! По першій показі української моди було ще може трохи скептицизму. Остаточно прийнялось полотно й вишивка — здавалось це вже все, що можемо шукати «на селі». Але потім несміливо появились тканини. Косівські вовняні домоткани із «Гуцульського Мистецтва», вже ткані з призначенням на плащі, костюми чи сукні, а за ними яворівська мальованка та шорти, що гострим наступом добули собі серце! Нині вже мальованка не новина, це щось самозрозуміле і признане.

Цього року новий показ моди і ми з здивуванням відчиняємо ширше очі і ще не віримо: що цей елегантний, пишний, чорний вечірній жакет-блюзка — із звичайного матеріалу на гуцульську запаску? І чи можливо? Із рукавів білої мережаної сорочки із Карлова така прегарна суконка! Або з смугастих поліських рушників — блюзки. Тут знов комплет із космацького картатого матеріалу. Яка краса у виробі, взорі і доборі красок! І які помисли у застосуванні цих матеріалів. Нераз ми були так близько них і навіть не звернули уваги, не прийшло на думку, що можна їх так примінати.

Аж жаль стає, що до тепер опустили ми стільки нагод. Скільки ж то разів були ми свідками, як викидались старі сукмани, які коли вже не витертою тканиною, то хоч кроєм чи взором можуть нас натхнути на оригінальний модель. На ревії бачили ми чудовий стилевий синій жакет із синіми вилогами, зроблений із киптара. Або цілі маси давніх домотканих скатертей, рушників чи веріт, яким мода, що йде з міста, каже ховатись у скрині. Вовняні поліські літники, або біле сукно свит — яка ж краса і які можливості!

Нам треба тільки запалитися до тієї нової думки, розбурхати в собі тут жилку до розшуків і комбінації, яка дримає у кожному з нас. Усюди, де не ступимо по нашій землі, всюди закопані

скарби. Треба із тільки збирати, а там і примінити! Ждемо на нові відкриття! Шукаємо за домотканями!

УНА. [Старосольська, Уляна]. Шукаймо домотканів!: [Огляд тенденцій моди] / ред. Громницька Марія, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1939. Липень. № 13–14. С. 19.

ШЛЯФРОК ЧИ ПІЖАМА НА ВУЛИЦІ

Впродовж цілого року якось не приходять це нам на думку. Аж коли виїдеш у якесь літнице й на кожному кроці зустріваш недбало одягнені й помяті постаті. Чи це оправдане? Напевне ні.

Шляфрок і піжама це одяг нашої спальні і він не повинен її порога переступати. Бо й справді, чому саме в літі та на літниці вільно нам з'являться у неглизу? Якусь цілковиту плутанину понять впровадив змінений побут. Мовляв, коли на пляжі можна з'являться мало одягненим, то й на вулиці можна ходити в піжамі.

Цілком хибне. На пляжу виходимо якнайлекше одягнені, бо цього вимагає наше здоров'я. А вийти на вулицю в піжамі зовсім не є корисне, бо піжама непровітна. Показалось, що навіть спати в піжамі не так здорово, як у нічні сорочці. Поволи нічна сорочка витискає з ужитку піжаму.

Отже яким правом уживаємо її на літниці? Добре, коли ще її одягне молода й добре збудована особа. А в кожній іншій піжама виглядає крайнє неестетично. Звичні хиби жіночої будови, як короткі ноги й поклади товщу виставлені на посміховище.

Далеко зручніший стрій на літнице, це наші «селюшки». Ми подавали кілька стилізованих моделей під «бойкиню», «лемкиню» й «подолянку». На ревії мод вивели два моделі, один із квітчастої шалянки, другий із гранатової мальованки. Це вбрання, взороване на одязі наших селянок, знаменито достосоване до сільського побуту. Обтислий станик піддержує груди й зручно охоплює стан, широка спідниця провітна, дозволяє на більші кроки й зручно закриває вади нашої постаті. У такій суконці можна обійтись без паска–бедрівки ціле літо. Сукня ця пригожа також до господарських робіт. Закривши її фартушком, можна братись до всього, а скинувши фартушок, ми вже готові і гостей прийняти.

Та варто застановитись і над пляжовим убранням. Чи тут піжама на місці? Так. Є дуже гарні відміни пляжових піжам, цього року кращі, як коли–небудь. Але їх теж уживають дуже обережно. Показалось, що шорти чи піжаму на пляжу може вбрати теж невелика скількість жінок. На пляжі тепер панує пляжова сукня.

Пляжова сукня звичайно складається з короткої спіднички та дуже вирізаного станика, щоб тіло якнайбільше користало з сонця й воздуха. Може бути ціла з одного кусника також із великим декольтом. До пляжової сукні звичайно всує болерко, чи жакетик, щоб у разі потреби можна й захиститись від надірного сонця.

Взагалі всі вбрання на пляжу тепер не є з одного кусника, а цілі комплекти. Так як до пляжової сукні є болерко, так само до шортів є тепер спіднички, до піжам купелеві плащі. Мода йде назустріч естетиці жіночого вигляду.

[Старосольська, Уляна]. Шляфрок чи піжама на вулиці: [Поради стиліста щодо формування літнього гардеробу] / ред. Громницька Марія, Лідія Бурачинська–Рудик // Нова Хата: Двотижневий журнал для плекання домашньої культури. [Виходить двічі на місяць]. Львів: Кооператива «Українське Народне Мистецтво». 1939. Серпень. № 15–16. С. 15.

ЖІНКА: ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЧОГО ТОВАРИСТВА «СОЮЗУ УКРАЇНОК» У ЛЬВОВІ

ВЕЧІР НАРОДНЬОЇ НОШІ

4 грудня 1934 р. відбувся «Вечір народньої ноші» заходом т-ва «Українська Захоронка» й жіночої кооперативи «Українське Народне Мистецтво» у Львові.

Вечір народньої ноші у Львові був займпровізований як оригінальна товариська розвага. Без огляду на умовини, серед яких відбувалися вечорі народньої ноші — оба перейшли з великим успіхом. Гадаю тому, що така імпреза дає велике вдоволення. Ще й досі передо мною живі вражіння станиславівського вечора: свіжий барвний колорит, багатство форм і щось монументальне в строях.

Коли на вечорі Захоронки й «Народнього Мистецтва» переходили передо мною різні групи народньої ноші у своїх регіональних відмінах — полтавська, буковинська, подільська, покутська, гуцульська, бойківська, лемківська, яворівська, волинська й поліська та група міщанських строїв з Угнова та Комарна — я бачила серію незвичайних картин змальованих живо й оригінально. Кожна говорила про себе, змальовувала історію й оточення, де творилася. От хоч-би прегарна серія покутських строїв — пишнота й багатство та стрункі видовжені лінії вказували на певний засяг культурних взаємин.

Дуже характеристично виступило Полісся, що в ритмічному чаруванні чорних і червоних смуг, витканих на цілому одягу з білого полотна ніби передало монотонію і сірину життя. Широкі тяжкі постаті угнівських міщанок у довгих, підбитих і рамованих футром капотах, багатих намистах і високих «чубах» так і давали вражіння ситого, безжурного життя кольшнього багатого міщанства.

Різниці між поодинокими групами строїв були великі, а проте як живо можна було відчутти їх оригінальність: наче різні коліри, що складаються на один гармонійний малюнок. І-ла. Вечір народньої ноші / [Ірина Гургула]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1935. — № 1 (01 січня). — С.3.

РЕВІЯ МОД

Життя людей проявляється у різних формах, чим більше тих різноманітних форм, тим воно цікавіше та багатше. Тому кожному людину, яка проявляє ініціативу та активність у своєму фаху, ми повинні вітати з прихильністю та заохочувати її добрим словом до дальшої праці. В нас, на жаль, одиниця, що вибивається понад пересічний загаль, стрічає часто на дорозі своїх нових змагань великі перешкоди.

На Заході саме активні одиниці стрічаються з належною пошаною, бо чим більше таких одиниць, тим живішим живчиком бє життя нації. В останніх роках неважаючи на невідрадіні фінансові обставини помітна в нас велика рухливість у праці різних жіночих товариств, як Труд, Захоронка, Народне Мистецтво. До дуже вдатних імпрез треба зарахувати «Ревію мод», що дала нагоду оглянути зразки моделей із робітні «Труд». Крім цього в програму Ревії мод входили виступи пп. Гинилевичевої, Голіцинської та танкові продукції зі школи п. Суховерської. Імпреза ця лишила по собі дуже миле вражіння. Елегантно та з гумором грала ролю господині провідниця робітні «Труд» Еля Олесницька. Перед нашими очима пересунувся цілий ряд моделей, починаючи від принадних ранніх і домашніх одягів та скромних суконок до вибагливих вечірніх. Дуже симпатичне вражіння робило те, що модельками були наші добрі знайомі, клієнтки «Труд».

На деяких панях моделі виглядали, як від «Пату» з Парижа. Пані Еля пояснювала моделі, звертаючи увагу на їх крій та якість матеріалу. Я бачила, що великою гордістю пані Елі були плащі, яких крій був справді бездоганний. Тяжко сказати, котра сукня була найгарніша; шкода, що не було премії на моделі. Не знаю, чи вільно нам висловити свій погляд, що тоді першу нагороду дістала б стилева сукня «ліля», прибрана багато фіялками.

Дуже добре доповнювали стрій та у значні мірі причинялися елегантної силуетки капелюхи з робітень п. Бережницької та п. Драгомірецької. Кожна жінка бажає собі нераз, щоб у своїй гардеробі мати гарне футро і тих на Ревії не забракло. Модельки входили обгорнені мягко то у сельскіни, то кримки, а футра з лошаків, головно попеляста імітація брайштванців видержували дуже добре конкуренцію своїми гарними фасонами. Сукні візитові строїли пушисті лиси, а вечірні прикрашували чепурні пелеринки — все це з робітні Глушевського.

Концертової частини докладно обговорювати не буду, бо особи, які виступали, нам добре відомі з давніших виступів, а вузькі рямці програми давали їм не багато нагоди до виступу. Публика щиро вітала п. Голіцинську, яка дала добре підхоплений тип екзальтованої «дамі рококо», п.—на Голубцівна та п. Курцеба створили дуже добру пару у модерному танго, панни Ніжанківська та Соколовська з великим талантом передали вальса. Перша — більш маєстатична, друга як вітер кружляла довкола неї. Спів пані Гинилевич зібрав рясні оплески.

Шмерикова—Приймова І. Ревія мод / Іванна Шмериковська—Прийма; відп. ред. Олена Федак—Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1935. — № 1 (01 січня). — С.8.

ЕСТЕТИКА ОДЯГУ. БАЛЕВІ ТУАЛЄТИ: ВІДРОДЖЕННЯ ШЛЕПИ

В бальних саях Західної Європи святкує шлепа [шлейф —Х.А.] своє тріумфальне відродження. В останніх роках довжали вечірні сукні з зими на зиму . Торік вже появилися перші шлепи. Їхня поява була ще трохи несмілива, незручна. Пані ще не вміли або вже забули їх носити, молодші панове їх ще не знали, а старші вже призабули.

Вже призабули і повні здивування мусили вчитися так ходити, що не ставати на «хвіст». Та за рік навчилися. Навчилися і жінки танцювати модерні танки в сукнях, що досягають до землі, або й таких, що тягнуться по долівці. Навчилися їх граціозно підтримувати, ходити довгими кроками. Ще й нині не всі бальні туалети мають шлепу але всі досягають довкола до землі. Тільки носики черевиків можуть бути видні.

Крій туалети на загал на перше вражіння невибагливий: суконки гладкі, прилягаючі до постаті. Внизу вони поширюються. Та в дійсності крій доволі скомплікований. Власне тому, що суконки повинні робити гладке вражіння та прилягати до тіла, складають їх забагато частин з різноманітних кусочків, що поширюються внизу та що творять орнаментику довгої гладкої спідниці. Часом залишається суконка аж до низу вузькою, тоді її розпорюють — так, що при танцю видно ногу майже до коліна.

Декольте пересунулося з переду на зад. Плечі бувають часто зовсім вільні, а на переді кінчиться суконка аж на шії. Часто бувають суконки з рукавами. Це дуже приємно, бо тоді можна тусаму суконку вбрати не лише на баль а і в театр чи на концерти. Тому що суконки на загал гладкі, їх оживляють дрібничками: довгі рукавички в іншій красці як суконка, або довгі вузькі рукави, які не досягають аж до верхка рамени — з матеріялу суконки . Ці рукави вдягається замість рукавичок.

Дуже елегантно виглядають короткі пелеринки з матеріялу суконки. Їх обкладають футром. Часом бувають ці пелеринки з джету або з густо зібраного тюлю. Квіти, штучні і живі, залишились надалі улюбленою прикрасою вечірніх суконок.

Фотографічні знімки оригінальних парижських моделей виконала для нашого журналу наша закордонна співробітниця, фотографка п. Г. Фрідлендер. Репродукція заборонена.

Пояснення до ілюстрацій:

Зліва вгорі: Велика балева туалета з брокату. Глибоке декольте на плечах закінчене великою кокардою. Замість довгих рукавичок вузькі піврукави з матеріялу сукні. На цей модель надається крім брокату —шовковий прозорий оксамит та всі тяжкі роди шовку.

Світлина на право: Вечірня суконка з шовкового чорного оксамиту. Вузький, гладкий модель, тільки на рукавах, в поясі та внизу прикрашений складками з того самого матеріялу. Майже від коліна до низу розріз.

Зліва в долині: Гладка, внизу широка вечірня суконка без шлепи з білого марокену. Коротка пелеринка обложена футром, звязується на шії, її підшевка [підкладка —Х.А.] — рожевий шовк.

Островська О. Балеві туалети: відродження шлепи / Ольга Островська; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1935. — № 3 (01 лютого). — С.7. — (Естетика одягу).

МОВА ЖІНОЧОЇ ОДЕЖІ

Предмети щоденного вжитку, як твори людських рук, носять на собі виразне пятно естетичних почувань людини і її цілого духовного життя. Тому такі предмети є для нас документами не тільки матеріальної, але й духовної культури. Того рода документом є також одяг, тільки що мова її без порівняння багатша, ніж інших предметів. Одяг дає нам свідчення естетичних почувань людини. Вона говорить теж багато про різні сторони життя. Вона ілюструє моральні погляди даного часу, говорить про подружнє й любовнє життя, віддзеркалює суспільну структуру й політичні відносини.

Кожна історична епоха витворює свій питомий стиль одягу, в якому знаходять вираз напрямні життя тих часів. Середньовіччя відповідно до свого світогляду надає одягу аскетичний вираз. В часі ренесансу витискає на ній виразне пятно гуманізм і культ людського тіла. В часах барока і рококо відповідно до політичних відносин і звичаїв вибивається на перший план аристократизм а разом з тим груба змисловість. Велика революція приносить також в одягу перемогу демократичного принципу.

В рамках одягового стилю епохи, що надає одягу головні напрямні лінії, подрібні форми диктує мода. Вона достосовує одяг до змін, що у житті постійно відбуваються. З розвитком культури стає щораз то швидшим темпо життя то ж і зміни моди стають щораз то частіші. Кінець дев'ятнадцятого і початок двадцятого століття, коли в кожній ділянці матеріального і духовного життя наступають великі зміни в заворотному темпі, дають нам що року або й кілька разів до року зміни в моді. Є тут і інші причини.

Невважаючи на пануючу демократію багатші верстви суспільності хочуть відрізнятись в одягу від інших. Зміни моди дають їм до цього добру нагоду —тому, що матеріальні причини не дозволяють біднішим дігнати багатших у пристосуванні до моди. Тут грає також свою роль капіталізм і промисл, що потребує збуту для продуктів своїх машин.

По одягу судять людину. Вже в первісних народів відрізнялися визначніші одиниці від інших одягом. Одяг дозволяє зачислити нам людину до тої чи іншої суспільної групи. Безперечно можна з одягу вносити неоднаково про індивідуальні ціхи людини.

Ця засада має загальне значіння і відноситься до обох полів, однак у жінки грає вона більшу роль чим у чоловіки. По одягу судять жінку не тільки як людину, але від одягу залежить також у великій мірі вражіння, яке жінка робить на чоловіка. Природа дала жінці в половому житті пасивну роль. Це змушує її шукати засобу в боротьбі о здобуття чоловіка. І таким сильним засобом для неї є саме одяг. Тому еротичний чинник був завжди одним з найважливіших в одягу жінки.

Чинник цей доходить до голосу в той спосіб, що жінка через одяг підкреслює свої расові і полові ціхи, що її відрізняють від чоловіка і звертають його увагу на себе. Такими ціхами європейської жінки є: широка миска, вистаюча груди, заокруглення лінії сидження, мала нога, звуження в поясі.

Засоби до цього підкреслення різноманітні. Одним з найдавніших, це звичайний пояс, що увидає звуження стану [талії —Х.А.] і поширення миски [стегон —Х.А.]. Більше виразно робить це пізніший станик [бюстгальтер —Х.А.] і корсет. Їх найширше уживання припадає на час барока і рококо і утримується через ціле дев'ятнадцяте століття, а меншу роль грає ще й сьогодні. Ті частини одягу, крім впливу на форми миски і стану, увидають ще жіночі груди.

Долішня частина сукні, есентуально спідниця, виявляє велику різноманітність доцільних жіночих засобів. Деколи мали вони на меті представити материнську роль жінки. Найчастішим завданням тих частей одягу було увидаєти і поширити жіночу миску. Осягали це більшою кількістю суконь, валкоковими підкладами (ренесанс, початок барока). Дешевим, практичним і дуже видатним способом осягнення цієї ціли були широкі, рококові, обручеві сукні і криноліни дев'ятнадцятого століття. Вони сповняли ще іншу службу, а саме скривали перед цікавим оком

вагітність. Деколи не форма, а рід матеріалу були головною приманою як напр. прозорі сукні з часів великої революції. В найновіших часах прийшла інша розв'язка питання. Обтислі прилягаючі сукні, що роблять доступними для ока форми не тільки миски, але і лінію стегна.

Окремий уступ «одежі» жінки творять декольти. Найбільше їх поширення в буденному житті припадає на час ренесансу, барока і рококо. Є тут однаке різниця. В ренесансі відкривали цілі груди в їх звичайному природному вигляді. Пізніше при допомозі стаників і корсетів випинали їх вперед. Остання доба не вживає в будні декольту, а тільки до великих туалет. Однаке сучасна, прилягаюча до тіла блузка з легкого матеріалу добуває в більше рафінований спосіб бажаний ефект показати форму грудей.

Цікаву і важну роль в одежі жінки грає запяток. Він надає нозі дрібний вигляд; крім цього впливає сильно на форми тіла і поставу жінки. Завдяки цьому висувається грудна клітка наперед, плече і зад випростовується, живіт втягається, а ціла постава прибирає більше молодечого виразу. До кінця XVI століття носили плоскі підшви і це причинялося до увидатнювання живота. Запяток [каблук —Х.А.] є винаходом барока .

Головні засади сучасного одягового стилю повстали в дев'ятнадцятому столітті. Визначною цілю цього стилю це демократизм. Усякий одяг стає доступним для всіх. При тому стає він одягом людини праці. В мужеській одежі затрачується її різнокольоровість, вона стає одностайною та рівночасно інтернаціональною. Зникає галянтерія одягу, що мала в собі дещо жіночого. Одіж стає виразно мужеська. У жінки одяг стає також менше люксовий, а більше практичний. Сукні обтислі стають коротші та впливають на молодечий вигляд . Свідомо до голосу приходить новий чинник: гігієна.

Вражіння одежі залежить у високій мірі від її кольору. Тут чинник еротичний вже майже не має значіння. В доборі барви рішають естетичні почування. Краска — це шляхотна пожива для ока. Людина любить її і потребує. Вона нераз рішає про симпатію і антипатію. Часто впливає несвідомо на гумор і охоту до праці. Добираючи колір на одягу треба взяти на увагу оточення, яке сукня буде мати. В першу чергу церу і волосся, бо колір одежі впливає визначно на барви лица.

Кольори мають одну дуже важну для строю властивість. Кожний колір, уміщений на неутральному тлі, кидає довкола себе рефлекс: червоний колір дає зелений рефлекс і наоборот і т.д. Контрастові барви поміщені побіч себе, підкреслюються взаємно і виступають дуже ярко. В таких комбінаціях любуються дуже діти і примітивні народи. Тонший естетичний смак наказує їх обережно вживати. Цю засаду використовують знаменито жінки для надання відповідної відтінку барві лица. І це одна з найважливіших засад в доборі кольору сукні.

Для ясної, блідої бльондинки з золотавим волоссям дуже відповідний блідо-зелений колір, тому, що кидає він на лице рожевий рефлекс і надає йому свіжий вигляд. Також ясно синій з домішкою зеленого сповняє таку саму роль і є дуже бльондинками улюблений. (Чисто синій колір кидає оранжевий рефлекс). Він гармонізує також добре з золотим волоссям і синіми очима. Білий колір назагал прибіжджує — тому, коли хочемо того оминати треба його оживити додатком прикрас іншої барви.

Цвитуха брунетка відзначається багатством кольору. Черно- гранатове волосся, чорні очі, оливкова оранжева цера, рум'яні чічки. Для неї треба добирати старанно кольори, щоби не попсувати природної її гармонії барв. Корисні барви треба підкреслювати , некорисні ослаблювати. Для ослаблення жовтого в лиці брунетки візьмемо жовту суконку, в якій вона дуже корисно виглядає. Надто червоне лице вимагає темно червоної суконки. Чорне ослабляє теж надто червоні чічки.

Окремі правила стосуються до кольору одежі при штучному світлі. Наше штучне світло не має так, як соняшне усіх дугових кольорів. Переважають там теплі кольори (найбільше жовтий), а дуже мало в ньому синього і фіолетного. З тої причини затрачується в штучному світлі ефект синього. Краска чисто синя стає темніша і бруднава. (Найліпше ще захоче інтензивність синя ультрамарина). Хто любить шкарлат, той сміло його може вечір вживати, бо виходить живо і свіжо. Ясно жовта краска в штучному світлі блідне.

Головні напрямні одягового стилю даного часу і накази моди — це рами, в яких кожна жінка творить свій індивідуальний стрій. Вона має тут широке поле ділання як напр. в доборі

кольорів. Кермується вона при цьому своїм естетичним смаком, при чому з правила її добрим дорадником є її вроджене інстинктовне відчуття. Добре одначе знати засади ефекту одєжі і всі корисні і некорисні прикмети власного тіла, щоби одні підкреслити, а другі ослабити. Еротичний чинник завжди буде мати тут своє значіння. Це річ проста і природна. Засадою повинно одначе бути, щоби при перевазі еротики не занедбати принципу естетики.

Музика Я. Мова жіночої одєжі / Ярослава Музика; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1935. — № 5 (01 березня). — С. 5–6.

ЕСТЕТИКА ОДЯГУ: НА ПРОВЕСНІ В САЛЬОНІ МОД

Один із елегантніших сальонів на пишній вулиці Берліна «Курфїрстендамм». Вистава у великому вікні майже скромна: лежать 2–3 суконки, дуже вибагливого крою, однак на вид звичайненькі, не причепурені. З вулиці входимо до малого вестибулю. Долівка вибита м'яким сірим плюшем — так, що кроки директорки, яка підходить поздоровити гостей запрошених на оглядання нової колекції весняних моделів, зовсім нечутні. Вона провадить гостей до малого сальону на першому поверсі.

В сальоні стоять тільки чотири ряди фотелів; кілька пань уже чекає. Власниця сальону, молода елегантна жінка, підходить до нових гостей. Здоровить їх, просить їх зайняти місця. Сірий плюш на долівці, темносиня оксамитна завіса перед естрадою, яносині шовкові фотелі для гостей, темносині завіски на вікнах, стіни викладені дамашком старо–рожевого коліру творять ніжну симфонію барв. Дівчата в темносиніх шовкових суконках підходять до гостей, подають чай, лікери та тісточка. Нараз замовкає гутїрка між гїстьми, бо завіса піднеслася і на естраді виступив перший манекен.

Власниця сальону оповїдає про свої нові креації: на весні доведеться нам одягатись спортово. Костюми всякого роду є фаворитами весняної моди. Спїднички гладкі, зате для жакетів фантазія не має меж. Дуже улюблені будуть спортові комплекти зложені із спїднички і вільного $\frac{3}{4}$ довгого плаща з тої самої матерії. Крій жакетів часто рагляновий, а часом можна заступити $\frac{3}{4}$ довгий жакет пелериною, теж на $\frac{3}{4}$ довжини. Дуже дешеві і шиковні є комплекти зложені із суконки шотляндського (шкоцького) взору і $\frac{3}{4}$ довгої пелерини одностайного коліру. Пелерини і пелеринки всякої довжини і ширини — це знак весняної моди. Носити будемо їх причіплені до костюмових жакеті, на суконках і самостійно замість плащів.

Манекени проходжуються по естраді. Один із них в ірховім жакеті і в штанцях, що мають крій і ширину спїднички, розмовляє на естраді з товаришкою вдягнуною у спортовий комплект, прикрашений ірховим коміром і гудзиками обтягненими ірхою. Одна із пань розпитує про модні колїри. «Синій колір дуже модний», відповїдає власниця — «синій зіставлений із рожевим. Однак і зелений у всіх відтїнках. А кожний колір є модний для тих, кому в ньому до лиця».

Манекени знимають плащі і жакети, показують різнобарвні блюзки з широкими рукавам, з граційними комірчиками, з маленьким декольте або і без нього. Показуються плащі теж вільні або в англїйському стилу. Після них оглядаємо плащі пополудневі. Фантазійні, подібні до суконок.

Безліч моделів проходить по естраді, безліч вражїнь. Вкінці гості прощаються з власницею, дякуючи їй за приємно проведений час і розходяться з глибоким переконанням, що у власних шафах немає нічого, що на весну можна би ще вдягнути, та що конче треба нового костюму, нового плаща і принайменше одної суконки. Фотографїчні знимки оригінальних моделів виконала для нашого журналу наша закордонна співробітниця, фотографка п. Г. Фрїдлендер. Репродукція заборонена.

Пояснення до фотографій модного одягу:

На лїво: Костюм з англїйського матерїялу краски «beige», комір і гудзика з червоної шкіри. Червона шовкова хустка з крапками в красці костюму. Капелюх з легкого фільцу.

На право: Пополудневий костюм з синьої вовни, оригінально запнутий великими білими гудзиками, Білий капелюх, ручно шиті рукавиці.

В долї: Елегантний пополудневий плащ, з легкої чорної вовни або шовку, оригінальний блюзковий крій, рукави кімоно, густі закладці на плечах. Чорний солом'яний капелюх.

Островська О. На провесні в сальоні мод / Ольга Островська; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1935. — № 7 (01 квітня). — С.9. — (Естетика одягу).

ПОКАЗ НАРОДНЬОЇ НОШІ І ОБРЯДІВ У СТРИЮ

Стрийський показ ноші визначався дуже доброю підготовкою і може послужити за взір, як підходити до подібних імпрез. Невеликий діловий комітет, в ньому представники кооперації, які завдяки своїм тісним зв'язкам зі селом були незвичайно помічні. На місцях підготовляли показ прихильники музейництва, які вміли підібрати людей. Це конечні вимоги для вдатної імпрези.

Мистецький провід вела п–ні Ольга Бачинська, вітав селян–показчиків проф. Залеський, реферат про значіння народньої ноші мала п. Е. Костівна, конферансієрку вела п–і І. Домбчевська, впорядчиком для виступів груп був дир. Колодницький.

Нічлігом і прохарчуванням 150 селян займалася секція під проводом дир. М. С. Лиса. Треба ще зазначити, що з кожної групи зроблено знімки для музею, деякі речі закуплено. Обрядові пісні і промови стенографовано. Також найдокладніші описи ноші, назви матеріалів, з яких вони зроблені, знайдуться як музейні надбання. Тоді саме вийде користь для майбутности. На жаль народня ноша пропадає у великій мірі через нашу байдужість і незрозуміння. Гинуть безповоротно скарби народньої творчости.

Іншими очима дивляться на цю справу наші сусіди. Збирають зразки народнього мистецтва навіть там, де ми його зовсім не бачимо. Не згадаючи вже про Гуцульщину, де похід винищування і викривлювання народнього мистецтва іде пляново.

Одним із важних завдань Союзів Українок є творити мистецькі секції при Виділах філій під вмілим проводом, улаштувати справді мистецькі покази народньої ноші і обряди — на взір Стрия.

Вчімся відріжнювати правдиве мистецтво від зайвих модерних додатків, які вводять несвідомо наше село. Не захвалюймо безкритично зманірованих народніх одягів при описах ріжних свят і походів, а вчім селянство шанувати те, що має справді мистецьку вартість.

Домбчевська І. Показ народньої ноші і обрядів у Стрию / Ірина Рибчак-Домбчевська; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1935. — № 22–23 (01 грудня). — С.3.

ЗБЕРІГАЙМО НАРОДНЮ НОШУ І СТАРІ НАРОДНІ ЗВИЧАЇ

Свято народньої ноші, вперше виведене на Українському Жіночому Конгресі в Станиславові, збудило таке живе зацікавлення всього українського громадянства, що його повторено торік у Львові.

Щоб дати нашій публиці ще раз змогу побачити невмірущу красу нашого народнього одягу, улаштувало товариство «Українська Захоронка» і кооператива «Українське Народне Мистецтво» 12. цього місяця чергове свято народньої ноші.

Саля театру Ріжнородностей була рішучо замала, щоб вмістити всіх зацікавлених цим святом. Бо мали побачити не тільки показ перебраних за селян інтелегентів, але й дійсних селян з Лисятич (пов. Стрий), які згідно з наміченою програмою показали на сцені традиційне українське весілля [...]. Друга частина свята це був показ ноші інтелігентів — жінок і мужчин, перебраних в народні строї. Треба ствердити, що хоча перебраних цього року було куди менше чим минулого року — все таки строї були добірніші і дбайливіше дібрані. Мабуть сходить уже зерно, посіяне кооперативою Українське Народне Мистецтво, бо стремління до повної стилевости було очевидне. Найтяжче заховувати стилевість в обувю, і тут були деякі промахи, зрештою оправдані, бо не кожний може купувати чобітки на один вечір.

Всіх перебраних пань і панів згуртували в великій салі Ріжнородностей і поділили їх на групи. Потім переходили вони в задалегідь назначенім порядку через сцену і знову на салю. Почали з полтавських строїв а скінчили показом сукні, на якій примінено вишивки. Пояснення давала дуже живо і дотепно пані Павликовська, в заступстві пані І. Гургулівної, яка захоріла.

Головні нагороди дістали три пані. За архаїчний поліський стрій пані Наталка Гургулівна. За оригінальний стрій (з Серафинець) пані Велигорська. За мальовничий одяг з Тишковець (повіт Городенка) пані Уляна Старосольська. Крім того виріжнено п'ятнадцять пань а саме: Сокіл, Кононенко, Бонковську, Чапельську, Гординську, Галандюкову, Генсьорську, Чижович, Рибчаківну, Мудрикову, Бірецьку, Щуратову, Дорошенкову, Марію Терлицьку, Вічковську і Хр. Терлецьку. В жірі засідали проф. Ф. Колесса, М. Рудницький, Я. Музикова і др. Драган. Становище жірі і становище навіть звичайного глядача було тяжке, бо осудити котрий стрій кращий, було надзвичайно важко. Всі вони були гарні, бо всі віддзеркалювали красу нашого народного одягу. Треба підкреслити, що деякі пані з великою самопосвятою старались вигребти старі строї із забуття і показати їх нам (строї з Перемишля).

Одне доводилось сконстатувати: що в наших строях надзвичайна різноманітність. Порівняймо тільки убори голови. Одні носять ручники, другі хустки, треті рантухи, а четверті платки. А які різнородні очіпки — наче фези одягають їх під хустки — а яке відмінне й оригінальне вязання тих уборів голови. Окрему увагу треба звернути на весільні убори голови, які часом прибирають високо мистецькі форми. Вінок надзвичайного розміру (Городок, пані Білецька), прикраса з упліток цвіток і блискотливих цяток (убір голови молодої з Тишковець, пані Уляна Старосольська), щоб відмітити найхарактеристичніші з них. А спідниці — одні широко розмашисті але короткі — другі довгі, дрібно рясовані — треті зовсім вузькі наче запаски (фоти, горботки). А фартушки. Одні зовсім білі — другі коліркові в цвітки — треті вишивані. А сорочки. Яке багатство кольорів — яка краса узорів — які вони всі однакові а всі різні від себе. А верхні убори. Жупани, катанки, корсетки, коужухи, староміщанські плащі, сердачки.

З огляду на таке багатство, важко виписати докладно, хто там був і як він виглядав. Але одно треба сказати: що по такому показі ми веселішаємо, бвдворіємо, гордіємо своїм народнім багатством — тішимося приналежністю до свого народу. Тому особлива подяка належиться ініціаторам цього свята, які не пожалували ані труду ані коштів, щоб дати нам цю особливу насолоду, побачити стільки прекрасних народніх строїв, згуртованих на показі носі. Слід би ще звернути увагу на те, щоби по можності придбати особливо рідкі вигибаючі строї для національних музеїв.

М.Н. Зберігаймо народню ношу і старі народні звичаї / [Меланія Семака-Нижанківська]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1936. — № 4 (15 лютого). — С.7.

ЩО КАЖЕ ПАНІ МОДА?

Вистави віденських магазинеїв мод тонуть у красці ліля. Усі відтінки від ясноблідої краски бузка до темної у гранат впадаючої краски фіялки хапають просто за очі. Ці живі, весняні краски так дуже контрастують з цьогорічною вчасною, поганою, дощевою і зимною осінню!

Сукні, костюми, плащі, блюзки, а перш—за все капелюхи — тільки ліля. Можна бачити вже також багато торбинок, рукавичок та інших дрібничок, а навіть черевиків у тій красці. Безумовно ліля краска дуже ефектовна, може бути дуже «до лиця», зокрема для білявок, але ... треба з нею поводитися дуже обережно. Чи здають собі жінки з того справу, як скоро вона «обдивиться» й надоїсть?

Паням, що мусять дуже обмежувати свої видатки на одяг (а хто сьогодні з нас не мусить?) — не раджу справляти ліля суконь. Ця мода скоро перейде. Хто хоче дотримувати кроку моді, нехай вдоволиться ліля капелюхом (добре підходить до чорного або сірого плаща), якимсь прибранням сукні чи іншою дрібничкою, яку за деякий час без великих витрат буде можна замінити.

Крім цього у жіночому одязі знайшли деякі — як це завжди на початку кожного нового сезону буває — зміни: голівка капелюха видовжилася дуже в гору, спідничка поширилася і скоротилася. Особливою новістю є «кльоші» при спідничках і довгих блюзках т.з. касаках (які дуже носять!) та при коротких «баскінах» ранніх дводільних сукнонок, які чомусь то називають гарсонками. Кльоші починають уже появлятися навіть при костюмах і плащах.

Мода ділить надалі день на три етапи: від рання до год 5–ої, згодом від 5–ої до 10–ої, а вкінці до 10–їй вечора. Відповідно до пори дня ставить мода різні вимоги до вигляду жінки та її одягу. У цьому питанні поділу дня на головну роллю грає довжина спіднички. В першому — себто рано — вона обов'язково коротша до пів ноги, в другому дещо довша відповідно до призначення сукні (наприклад сукня до театру може сягати аж до кісток), вечорова сукня, сягає до долівки, часто має «шлепу». У моді находимо завсігди якісь ремінісценції чи то екзотики, чи національних рис, чи минулих літ.

Що каже пані мода? / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1936. — № 20 (15 жовтня). — С.8.

ВЕЧІР НАРОДНОЇ НОШІ

Від трьох літ повторюється «вечір народньої ноші» у Львові і провінціальних містах краю. Оригінальна імпреза, заініційована мистецькою комісією Українського Жіночого Конгресу, стала популярною. З початку як оригінальна новина, продовж трьох років викристалізувалася, станула на певному рівні та набрала свого питомого змісту — імпрези, присвяченої народній творчості.

Як актуальними, гарними й цікавими є вечорі народньої ноші — свідчить найкраще участь публіки. Скрізь у Львові й на провінції, вечорі ці є незвичайно чисельні, а останній у Львові, що відбувся 4–го грудня, заходом Т–ва «Українська Захоронка» і «Українське Народне Мистецтво», повторено два рази у переповненій салі.

Кількість строїв з року на рік зростає. Та важніше за кількість є якість строїв, що саме свідчить за мистецький рівень імпрези. По прекрасному минулорічному показі, ми побачили в цьому році дійсно ревелюційні одяги — згадати б групу волинську, підляшську, поліську, лемківську, бойківську, старовинний стрій Станиславівщини, Рогатинщини, прегарний стрій буковинський з околиць Кіцманя, незвичайно мальовниче, пишне в прекрасах і старовинне у формах Покуття і багато, багато інших. Всі строї були зразкові, заступали типово характер околиці, говорили про племінні, історичні й льокальні прикмети.

Коли зважимо, що учасники показу ноші самочинно старали й добирали собі одяги лише на зазив у часописах, що заповідав імпрезу, і привезли народні строї з найдальших сторін краю, то мусимо підкреслити, що розуміння народного одягу, його вартости і краси та пошана для нього незвичайно зроста серед широких кругів громадянства. До пропаганди пізнання народного одягу причинилися саме вечорі народньої ноші і в тому велика їх заслуга та успіх. Але мабуть найбільше до спопуляризування тих показів народного несфальшованого одягу причинились «Свята Селянки». Цього року на вечорі народньої ноші бачили ми кілька обрядів і багато одягів з тих околиць, де Союз Українок такі свята літом улаштував.

Незвичайно велике значіння має впровадження сільських груп, як виконавців програми на цього роду імпрезах. Через те імпреза дістає чистий етнографічний характер, бо селяни відтворюють обряди, звичаї, які ще збереглися, впроваджують середовище, дають вирізки з життя, обумовленого старовиною, народньою культурою, серед якої саме витворилася й живе по сьогодні народня ноша.

Впровадження селян на вечорах народньої ноші до міст зближує сильно село з містом і єднає на спільній товариській розвазі.

Гургула І. Вечір народньої ноші / Ірина Гургула; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1936. — № 24 (15 грудня). — С. 9–10.

КУЛЬТУРА ТІЛА: МОДНІ ЛИЧКА

Відень, в грудні 1936.

Моді підлягає не тільки суконка, капелюх і черевик. Змінюється також зачіска, лінія постаті і...личко. Хто з нас памятає ще часи «фішбінових» горсетів, високих бюстів, вузької «талії», тому ввижаються рівночасно примарні лиця, вкриті білим пудром з чорними обвідками під очима (роблені паленим корком!).

Як далекі ми вже від тих часів! Сьогодні всміхаються до нас свіжі, погідні личка, такі природні, хоч вкриті легкою верствою пудру, а навіть шмінки (бо пудер і шмінка так дібрані до кольориту обличчя, що їх зовсім не бачиться!).

Пережився вже також стандаризований тип модного личка з—перед кількох літ: вузькі уста, приписові румянці, вискубані власні брови а нарисовані вище олівцем нові. (Вони надавали жіночим лицям вислів здивовання і...тупости). На щастя і ця мода скінчилася. «Носиться» знову нормальні і власні брови. Значить, зменшилися середньовічні тортури наполовину, бо виривається пенцеткою тільки волоски у надто широких частях брів.

Поза тим дозволено вже мати уста природної ширини. Це завдячуємо головно Греті Гарбо, котра перша відважилася мати широкі уста. Взагалі не всі є того свідомі, як величезний вплив на моду обличчя мають саме кінові зірки і як легко поширюється мода пропагована з кінового екрану.

І тому світовим зіркам маємо завдячити поворот до природности та простоти (що слід з вдоволенням ствердити!). Славні кінові артистки, а вслід за ними великі косметичні зведення та їх клієнтки зрозуміли вкінці, що красу лица здобувається і підкреслюється не шмінкою, але гігієнічними забігами, що винищують «целу» та надають правильну лінію чертам лица.

Вміла руханка, масажі, компреси, купелі і свіже повітря — ось засоби, якими добувається красу. Часи шарлянтерії і покутних косметичних зведень минули безповоротно. Косметичні інститути мусять бути ведені фаховими силами, які свідомі так засад естетики, як і гігієни, вміють лікувати хвору шкіру, а щадити і плекати здорову.

Але зведення косметичні доступні для невеликої горстки «вибраних» жінок — тисячі не можуть з них користати. Одначе для цих вистарчить вповні порада фахової людини, що ствердить, якого крему і пудру слід вживати. А поза тим щоденна руханка і щоденна купіль, сонце, рух, повітря — можуть заступити вповні дорогі забіги в косметичних сальонах.

Лілі. Модні личка (Відень в грудні 1936) / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнична кооператива «Союз Українок», 1937. — № 1 (01 січня). — С. 6. — (Культура тіла).

КУЛЬТУРА ТІЛА: ЧОРНА СУКНЯ

Відень, в грудні 1936.

Перевелися «убійчі» фіолети, минулися золотисті бронзи, всі сміливі полум'яні відтініта ціла гама осінніх колірів. Мода вернула розважно до своєї щорічної фаворитки — до чорної краски. Так буває кожного зимового сезону. Лянсується такі чи інші краски, а кінчається на...чорній. За цим вибором промовляють усі аргументи ошадности, елегантції та розваги.

Одна з найкраще одягнених віденок впевняє, що їй вистарчають вповні чотири суконки: щоденна—передполуднева, полуднева, мала вечірня («kleines Abendkleid») і балева. Але коли мається тільки чотири суконки, всі вони мусять бути...чорні!

Найбільш вибаглива елегантка каже собі, що все надоїсть крім клясицизму і все минається крім чорного. Віденські сальони мод приготували цілу масу чорних суконь і пані можуть, після протверезіння з похмілля осінніх колірів, вибирати досхочу серед них.

Пополудневі сукні є дуже прості, без білих чи інших прикрас, запинані аж під шию на малі гудзики з матеріялу суконки. А матеріял це здебільша вовна, інколи «велюр» або матовий шовк.

На вечір новість: короткі сукні і фрак. Такі сукні носиться до театру, на вечеру, на малий дансінг. (Баль вимагає довгої тоалети!). Як сказано, царює чорна сукня. На рано вовна і трикот, по полудні вовна і шовк, ввечері шовк і оксамит.

Зокрема, як що йде про сукні вечерові — чорна краска є незаступима. Слід мати це на увазі нашим паням, яким необхідна сукня для всяких нагод: цебто на концерт, до театру, на малі вечерниці.

Фрак чи смокінг мужчин відповідає в нас жінок чорній сукні, яка обовязково повинна висіти постійно в нашій шафі, так як постійно є готовий вечеровий одяг наших чоловіків.

Коли котра з нас має стару чорну шовкову або оксамитну сукню, може собі з неї пошити модний жіночий фрак. Нової сукні у формі фрака у формі фрака не дуже раджу справляти тим жінкам, яких бюджет обмежений. Це мода, яка перетриває тільки один сезон.

Лілі. Чорна сукня (Відень в грудні 1936) / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 1 (01 січня). — С. 6. — (Культура тіла).

РЕВІЯ МОД

Ревії мод мають для нас, жінок, щось особливо притягаючого і цікавого в собі. В нинішніх часах важкої боротьби за кусок хліба мусимо дбати теж про зверхній вигляд, а приповідка: «Як тебе бачать, так тебе пишуть!» — не безпідставна. Добрий, із смаком дібраний убір не завжди мусить означати добробут і багатство. В Парижі чи Відні найбільш склепова панночка виглядає елегантно і приманчиво. Трохи доброго смаку, маленька перерібка, дрібна зміна в строю — і ми знов добре і модерно одягнені. Але щоб так було, мусимо обов'язково стежити за тим, що носять і цікавитись найновішими химерами пані моди.

Найлегше черпати нові помисли на ревіях мод. Рік–у–рік улаштовує кравецька кооператива «Труд» такі перегляди модерних суконь. 25 січня відбувся в салі Ріжнородностей черговий показ мод, який пройшов з великим успіхом.

Велике багатство і ріжноманітність туалет, які ми бачили на ревії, викликували приємне здорове вражіння. Ролю манекінів сповнювали молоді, гарні панночки із товариства. Фірми Бережницька, «Міка» і «Мак» доставляли відповідних до суконь капелюхів. Глушевський та «Хром» дали лиси, футряні пелеринки і зарукавки. «Базар» — шалики, рукавички та панчохи. Квіти, які цього року особливо модні, були з фірми «Мак». Пань прикрашувала за сценою фірма «Дістінкціон».

Перед нашими очима перейшло до сімдесяти уборів. Піжами і шляфроки, костюми, комплекти, плащі, передполудневі і пополудневі сукні, малі вечірні, великі вечірні і балеві туалети. Характеристичне для всіх суконь виконаних у «Труді» це їх бездоганний крій і їх чисто індивідуальне примінення до клієнток.

Цьогорічна мода підкреслює струнку силуету, але дозволяє теж наслідувати струнку лінію там, де її в дійсності немає. Ріжноманітність моди дуже велика і можливості вбратися гарно — невичерпані. Чорне і ясне ліля це улюблені краски вечерових суконь.

Дуже вигідна мода касаків, які від вечірньої блузочки до довгої туніки дають багато можливостей творити нові туалети до одної і тої самої вечорової спіднички. Всі одяги були так майстерно і оригінально виконані, що годі якомусь із них признати першенство. Можна тільки ствердити, що домена пані Олесницької — це балеві туалети і тут створила вона деякі особливо щасливі креації.

Програму переплітувала мила конферансерка Голіцинської, спів пані Надраги і жіночого вокального квартету «Богема» під проводом Балтаровича, танки Нижанківської, Соколовської та Стрільчуківної укладу п. проф. Суховерської.

Нижанківська М. Ревія мод / Меланія Семака-Нижанківська; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 3 (01 лютого). — С.8.

ПОКАЗ МОДИ

Недавні ширші сходи львівської Філії С. У. мали цікавий характер. Перед чисельно зібраними членами, що засіли гуртками при столиках, відбувся показ весняних моделей з Робітні п. Осипи Остаповичевої. Замисл Філії: уладити ревію мод для своїх членів у своїй домівці, дуже щасливий та корисний, бо всі могли доволі добре й основно приглянутися моделям, їх матеріялові, фасонові, кроєві, розвідати свобідно про ціну, задавати всякі питання й засягати безпосередніх інформацій.

Дотеперішні покази мод, що відбувалися у нас звичайно на театральній сцені, не мали саме цього безпосереднього звязку з публікою і мали радше характер загальних розваг, а не

інформаційних показів мод. А саме розглянути близько модель, поцікавитися його подробицями, повести свобідну гутірку з фахівцями, є властиво доцільне й виходить на користь публиці і виставцям.

Пані Осипа Остаповичева пояснювала всі моделі основно, вказуючи на їхній крій, матеріал, прикраси, пристосування, спосіб ношення та інформує про найновіші здобутки та напрямки у моді. Вона показала нам весняні костюми, плащі англійського й французького крою, spacerові сукні й пополудневі у вовні, шовку, легких літніх матеріалах. Всі моделі скромні, шиті з смаком, вибагливі в крої.

Пані Осипа Остаповичева пристосовує сукні до наших обставин, нашого скромного товариського життя, нашої праці й заробітних занять та нашої грошевої спромоги. Вона вводить різні способи та комбінації, які дозволяють вживати одну сукню на всякі нагоди — як spacerову, й пополудневу, в час погоди й затьмарення. В паризьких і віденських сальонах, які відвідує рік-річно, вибирає вона оригінальні моделі, маючи на увазі саме можливість їх достосування й поширення серед наших обставин.

Сукні й костюми були доповнені гарними й добре достосованими до цілоти моделями капелюхів нашої фірми «Мі-ка». На ревії показала теж свої плетені роботи: блюзочки, светери, хустки, пеляринки, діточі комплети, знана робітня п. Міки Зеленої.

Гадаємо, що такі покази мод у тісніших товариських гуртках повинні би відбуватися частіше, відповідно до зміни сезону; вони причинилися би багато для плекання у нас смаку й культури одягу.

Показ моди / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 8–9 (01 травня). — С.15.

ІСТОРІЯ КОСТЮМУ В СЦЕНІЧНИХ КАРТИНКАХ

«Від старовинного Єгипту до Бідермаєра» — заголошували афіші імпрезу Фахової Школи С. С. Василянок, що відбулася в квітні в салі Народного Дому (театру «Ріжнородностей»). Хоча тема широка й охоплює майже цілу історію людства, проте була введена на сцені в дев'ятьох коротких картинах, що ілюстрували одяг різних стилевих епох. Кожна картина інша, доповнена літературним текстом, музикою, танком, давал вирізок життя.

У першій картині ми бачили Єгипет. На тлі чорної котари, прибраної єгипетським орнаментом і гієрогліфами, в насиченім світлі яркого сонця, група: на підвищенні дочка фараонів, перед нею її звеличники; низьким, звучним голосом, з патетичною силою учениця рецитє перед сценою фрагмент вірша Лесі Українки «Ра-Менеїс». Образ статичний, незвичайно кольоритний, типи й одяги дуже добрі [...]. Цілість імпрези незвичайно вдатна й доцільна. Сам задум: вивести історію костюму в поодиноких картинах, що відтворювали стилеві епохи, дуже оригінальний. Перевести його зразково могла лише середня фахова школа, де костюмольогіє обовязковим предметом. Помислові, гарні костюми, добірно тоновані в кольориті, виконали самі учениці, які й доповнювали свої одяги відповідними прикрасам, обувом та прибранням голови своєї роботи.

За велику працю, передуману й дбайливу підготовану мають учениці й учительський збір Фахової Школи С. С. Василянок, а передовсім п. проф. Наталя Гургула, ініціаторка і провідниця цілої вистави, повну сатисфакцію: імпреза була на високому рівні.

М-ська А. Історія костюму в сценічних картинках / [Анна Малиновська (?)]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 10 (15 травня). — С.7.

ПРОБОЄМ У ШИРОКОМУ СВІТІ: РОЗМОВА З

п. ОЛЕЮ ОСТРОВСЬКОЮ, СПІВРЕДАКТОРКОЮ «DIE DAME»

Коли Ви після цілоденної праці зайшли ввечорі до каварні на часописи і переглянувши два тузіни політичних щоденників — українських, сусідських і закордонних — прийшли врешті до переконання, що «нема нічого нового», тоді кличете кельнера і просите його дати Вам ілюстровані журнали. Це немов солодка лакоминка по не дуже то смачному обіді.

Очевидно — не «краєві» журнали, але чужинні, ці вибагливі, розкішно видані, закордонні ілюстровані часописи, що їх переглядаючи маєте майже таку саму ілюзію подорожі до далеких невідомих країв і таку ж саму насолоду, яку Вам дає добрий фільм. І коли кельнер покладе перед Вами стирту зшитків усяких чужинних журналів, тоді напевне хапаєте перш усього «Die Dame», цей найкращий німецький сальоновий двотижневик, присвячений доброму смакові й естетиці, який мабуть не має собі рівного в цілій Європі, вершок елегантності і люксусу.

Переглядаєте його з мішаними почуваннями подиву, заздрусти і ніяковости. Отже так видають за кордоном ілюстровані часописи, на такому крейдовому папері, з такими чудесними ілюстраціями і світлинами... Отже так у багатих культурних краях живуть люди, так мешкають, подорожують, одягаються... Яке воно все комфортне, розкішне, вибагливе, просто без ніякого практичного пристосування у житті звичайних смертників. Ці вілли, ці авта, ці туалети — ні, таки на наші відносини воно безумовно надто елегантне, задороге, залюксусове. Сучасна казка з тисячі й одної ночі, добра на хвилину відпочинку, але не на будень.

Котра з Вас, Шановні пані, відкладаючи з такими думками «Die Dame», догадується, що одним із творців кожного номеру цього журналу є українка? Цю українку, п. Олю Островську, співредакторку «Die Dame», вітали ми недавно в себе. Приїхавши на короткий побут до краю, щоби відвідати рідню, вона затрималася проїздом на кілька годин у Львові й очевидно не забула відвідати нашу жіночу Централю та редакцію «Жінки». П. Островська — це давня щира приятелька Союзу Українок, яка ще в 1929 р. була одною з делегаток нашого Товариства на Міжнародньому Жіночому Конгресі у Берліні.

Вона родом з Тисьмениці; по скінченні станиславівської гімназії виїхала в 1923 р. на вищі студії до Берліна і там уже залишилася напостійне. Це одна з тих інтересних сучасних жінок, що мають відвагу прожити своє життя по своєму та які твердою впертою волею і невтомною енергією добувають життєвий успіх. Опинившись в Німеччині в часах, коли там панувала найбільша господарська скрута і безробіття, п. Островська вміла не тільки втриматися на поверхні, але і зробити кар'єру. Від трьох літ вона є членом редакції «Die Dame».

Її *exterieur*? Так само цікаве, так само сучасне і небуденне, як її духовна істота. Струнка висока хлопяча постать, гладка зачіска, виразні майже тверді риси обличчя, чудові очі і брови. Чи вона гарна? На всякий випадок її тип дуже оригінальний і екзотичний, кожний мусить звернути на нього увагу. Його головна принада лежить не у красі, але у виїмковій елегантності поведінки, рухів, одягу, в цілій небуденній атмосфері цієї людини. Це наскрізь сучасна європейка і водночас велика дама (хоч одягнена незвичайно просто і скромно), така сама як ті, що їх бачимо на світлинах редагованого нею журналу.

Серед розмови «про всіх і вся» з цією милою близькою людиною хочемо довідатися дещо про техніку праці в такому великому світовому журналі.

— «Die Dame» належить до великого пресового концерну Ульштайна. Як я туди попала? Випадково. Кілька літ тому я зробила видавництву Ульштайна пропозицію видавати новий журнал для молоді, випрацювала і предложила докладний плян такого часопису. Мій проект не дочекався реалізації, але зате по якомусь часі мене запросили на співробітництво редакції «Die Dame». Передтим працювала я кілька літ в концерні Рудольфа Моссе, як член редакції щотижневих ілюстрованих «додатків» його газет. Праця в «Die Dame» приємна, бо вона вимагає вічної погоні за новим. Отже нема в ній нічого «бюрового» чи трафаретного: кожний новий номер журналу вимагає нових ідей, нового підходу, іншої реалізації.

— Чи могли б Ви нам бодай загальниково пояснити, як повстає номер «Die Dame»? Звідки Ви берете стільки чудових світлин, стільки інтересних замислів?

— Є три можливості збагачувати журнал новими ідеями: або хтось з членів нашої редакції має якусь цікаву думку чогось нового, небанального, або, подруге, таку думку піддає нам один із наших фотографів, або врешті находимо її у світлинах, які дістаємо сотнями і тисячами від усіх відомих, знаменитих фотографів і всіх аматорів і дилетантів з цілої Німеччини. Бо головну вагу кладе наш журнал на ілюстраційний матеріал і нема в ньому майже нічого, що не було би якнайтісніше зв'язане з світлинами чи рисунками або репродукціями. Ми не добираємо ілюстрацій до тексту, а навпаки текст дорабляємо до ілюстрацій. Очевидно ілюстраційний матеріал, зокрема

світлини, мусять мати високо мистецьку вартість. Тому фотографи це наші необхідні і дуже важні співробітники. За світлини, поміщені в «Die Dame», їх автори дістають неабиякі гонорарі, пересічно по кількадесять а не раз і по кількасот марок.

– Скільки ж тоді коштує один повний номер «Die Dame», в якому є кількадесять великих світлин, крім цього моди, — ну й ціле типографічне виконання є вершком друкарського мистецтва?

– Біля двадцять тисяч. Це багато, але не забувайте, що «Die Dame» виходить у 75.000 примірниках місячно!

(Усвідомивши собі вповні висоту тих цифр і порівнявши їх з аналогічними у нашій пресі, не можемо стримати глибокого й сумного зідхання!...)

– Скажіть, будь ласка, чи не можна би знайти чогось із нашого українського життя і побуту, що було би цікавим матеріалом для «Dame»?

– Про це думаю віддавна — перебиває живо п. Островська — і вже говорила на цю тему з нашим головним редактором та підчас наших постійних засідань цілої редакції, на яких обговорюємо нові проекти і можливості. Зраджу Вам мій плян: я хотіла би зробити «репортаж» з Гуцульщини, яка, на мою думку, має незвичайні сюжети власне для такого журналу, як наш. Саме тепер, безпосередньо перед приїздом до Галичини, я зробила на доручення нашої редакції тритижневу поїздку автою по Німеччині, підчас якої ми обі з нашою фотографкою мали збирати матеріал до подібної теми: про німецький фольклор. Сподіваюся, що на майбутній рік вдасться мені переконати наш редакційний провід про потребу вислати таку «експедицію» на Гуцульщину. Тоді сповниться одна з моїх малих мрій...

– А які вони, ці «великі»?

Наша гостя сміється.

– Про це Вам таки не скажу! Мрії треба реалізувати, а не про них говорити!

Пробоем у широкому світі: розмова з п. Олею Островською, співредакторкою «Die Dame» / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 17 (01 вересня). — С. 5–6.

ЩО КАЖЕ ПАНІ МОДА? 15 ЦЕНТИМЕТРІВ ВИЩЕ!

Осінні бюлетні мод приносять тривожні вістки, що довжина жіночих суконь дійшла вже на Заході до позему з 1927 року. Мимоволі стає перед очима жіноча силуетка з—перед десяти літ: вузька, коротка спідничка, що путала кожний крок, пояс, який замість на своєму природному місці находився на половині дороги між станом а колінами. Невже мода з—перед десяти літ повертається? Ні! — не маємо причини журитися.

Сьогоднішня мода пригадала собі тільки довжину з 1927 року — зате лінія є зовсім інша. Суконки прилягають до постаті, в долині широко—дзвонові, укладаються м'яко і не спиняють швидких кроків сучасної жінки. Неодна з Читачок похитає з сумнівом головою: «Чи це не нова примха моди, що триватиме не довше, як один сезон?».

Але цим разом усі позначки на небі і землі вказують, що короткі сукні вдержаться дещо довше, як їх посестри з 27 року. Річ у тому, що мода старається від деякого часу доконче відмолодити всі жінки та перемінити їх по змозі у ніжні, граціозні дівчатка. Відтіля це замилювання до стрічок, кокард, шарф, мережива, ці живі ясні краски матеріалів, кокетерійні прикраси. Відтіля ці містерні, повні кучерів молодечі зачіски. Коротка спідничка — це лише крапка над і, замкнення чарівного кола відмолодження сьогоднішньої жінки.

Одна тільки спроба паризьких диктаторів не вдалася. А саме короткі вечірні сукні. Показалися вони весною, але тепер восени вже їх зовсім не видно. Коротка вечірня суконка, хоча б пошита з найдорожчого матеріалу, ніколи не буде виглядала так святково, як навіть найскромніша, але довга.

Але з народженням сильно короткої спідниці мусіли бути викреслені з жіночої гардероби дві речі: короткі панчішки до колін (щастя, що надходить зима!) і низькі зап'ятки. Ці останні роблять тепер жіночу постать надто короткою і тяжкою. Царюють отже зап'ятки піввисокі й зовсім високі т. зв. французькі.

Отже, Дорогі Читачки: ножички в руки і відважно обтинайте всі денні суконки о 15 сантиметрів вгору!

О-ка. Що каже пані мода?: 15 сантиметрів вище! / [Ольга Островська]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 18 (15 вересня). — С.8.

ТВОРИМО ТОАЛЄТИ

Потаємна мрія кожної жінки це одягнутися по найновішій моді. Іноді підглядаємо з деякою завистю тих, яким нічого не бракує. Які в лютім мають уже солом'яний капелюх а в червні фільцовий. В зимі прекрасні футра, відповідне обува, торбинку та капелюх. До вечірньої сукні срібного лиса або футрянні дорогі пелеринки.

Але чи дійсно те, що осягнуто так легко, найбільш принадне? Здається, що щасливіші ті, що тільки мріють про срібного лиса, від тих, що їх мають. Недосяжне вартісніше, чим легко здійснимо. Але і ми жінки з меншими матеріяльними засобами зуміємо, озброєні жіночою зручністю та дещо доброю волею, пристосуватися до вимог диктаторки–моди.

Передусім розглядаємося бистро, як другі одягнені. Студіюємо основно журнали мод у каварні. Відрисовуємо через кальку те, що нам треба. Роздумуємо горячково, як усе зробити. Отже обовязково треба скоротити всі сукні з винятком великих вечірніх та балевих. Потім змінити рукави; широкі високі буфи можливі тільки при великих вечерових сукнях. Інші рукави довгі, вузькі, в раменах поширені. Довгі касаки зовсім зникли. Треба переробити їх на вечорові блюзочки а з матерії, що залишиться, зробити вечірній точок, або прикрасити нею якусь сукню. Великий, ясний ковнірець старої сукні можна перемінити в шарфу (так дуже модну), докупити недорогий цвіт, скоротити та звузити сукню і нова тоалета готова. Головне, не признаватися до того, що щось у нас старе та вміти із певністю правдивої дами носити свій одяг. Чорних суконь можна мати декілька. Хто перевірить, що це якраз минулорічна а не нова? Такими малими грішми створені тоалети тішать нас більше, чим найвибагливіші сукні. А тому, що ми присвятили їм основну увагу, вони нам особливо милі.

Перерібною займається наша «мала» кравчиня або ми самі, як маємо до того здібності. Така «мала», але зручна кравчиня є необхідна для нас. Вона виконує за нашими вказівками нові тоалети із старих суконь.

Більший клопіт із модними дрібничками, та обувам. Їх треба точно достосувати до сукні. Один капелюх до двох плащів це теж ощадність. До чорної куртки чи до бронзового плаща надається зелений капелюшок однаково добре.

Коли купуємо нові дорожчі матеріяли, йдемо до «великої» кравчині. Гріш на ту ціль, задалегідь нами заощаджений, не піде намарне. В першорядній робітні багато добрих журналів. Можна дещо скористати, переглядаючи їх. Сукня зроблена оригінально не вийде скоро з моди, буде нам мила, бо є індивідуально підібрана. Не буде других таких самих суконь, вона не пересічна, це дає почуття вдоволення. Ми можемо себе тоді почувати справжніми панями, які дають шити в першорядній робітні. Що це нечасто трапляється, те нікого не обходить. Тільки ми про це знаємо. Йдемо до наших робітень і з довірям віддаємо їм працю. Знаємо, що вони можуть задовольнити найвибагливіший смак. Про те ми переконалися не раз, коли оглядали їхні оригінальні моделі на наших знайомих або на ревіях мод.

М. Н. Творимо тоалети / [Меланія Семака-Нижанківська]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1937. — № 24 (15 грудня). — С.10.

ПОКАЗ ЖІНОЧИХ ОДЯГІВ

Кожного року уладжує кооператива «Труд» ревію моди. 23 м. м. відбувся в салі Скізу черговий показ жіночих одягів. Окрім представлених елегантними модельками прегарних суконь, плащів, костюмів та балевих туалет, почули ми теж добірну програму: жіночий вокальний квартет «Богема» під проводом В. Балтаровича. Виступ Лесі Кривіцької, Стефи Стадниківної та Ірини

Яросевич зробили імпрезу особливо цікавою. Жаль тільки що п. Ярославичівна співала по італійськи — невже нема українських пісень?

Пані Олесницька давала вичерпуючі пояснення при показі жіночих уборів, на жаль в не дуже поправній українській мові. Слід би усталити фахово-кравецьку українську термінологію. Здається, що дещо вже зроблено в тому напрямку на сторінках «Нової Хати». Але уміння пані Олесницької навіязувати контакт з публікою, дозволяло скоро забувати про недотягнення мови.

Показані сукні були виконані з особливим смаком та елеганцією. Деякі виконані по оригінальним замислам пані Олесницької, яка ставиться з любов'ю до своєї праці. Одяги доповнювали граціозні капелюшки з фірми «Міка», рукавички, шалики та панчохи з «Базару», футра та лиси з «Хрому». Новістю був показ трикотарських виробів із фірми «Тріко» в Станиславові. Цьогорічний показ моди був доволі різноманітний та дав гарний перегляд корисної й успішної праці кооперативи «Труд».

М. Н. Показ жіночих одягів / [Меланія Семака-Нижанківська]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1938. — № 4 (15 лютого). — С.8.

ПЕРЕД ВЕЧОРОМ НАРОДНЬОЇ НОШІ

Вечір народньої ноші, це атракційна дорічна імпреза для українського Львова. Її суттєвий зміст: вшанувати мистецьку народню культуру. Показ одягів, що є все основною частиною вечора, представляє нам багатство народньої ноші в численних льокальних відмінах та наглядно підкреслює спільні прикмети народнього одягу всіх українських земель.

З року на рік цей показ багатший, випроваджує перед львівську публіку щораз то інші відміни народнього одягу, добути з різних округів, з далеких недоступних сіл, та очаровує всіх оригінальністю форми, гармонією кольориту, доцільністю прикрас. Заінтересування вечорами народньої ноші незвичайно велике, воно постійно зростає.

Радіємо популярністю тієї імпрези; заініційована Мистецькою Секцією Українського Жіночого Конгресу, поширена Філіями та Кружками С. У. по ціл ому краю, загралицею та за морем, служить пропаганді любови та розуміння рідної культури.

Вечір народньої ноші відбудеться 3 березня 1938, заходом жіночої кооперативи «Українське Народне Мистецтво» та Т-ва «Українська Захоронка» у Львові.

Перед вечором народньої ноші : [анонс] / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1938. — № 4 (15 лютого). — С.8.

ВЕЧІР НАРОДНЬОЇ НОШІ

...На наших землях, завдяки загальним питомим формам рільничо-пастушого побуту задержались незвичайно добре традиційні форми одягу.

Проте не можемо дивитись на народню ношу, як на щось мертве, непорушне, закостеніле. Навпаки, завважуємо скрізь життя, можливість перетворювання. Без рвучких і несподіваних скоків, але тихо, непомітно та послідовно народня ноша втягає в себе безліч різних форм і переховує їх. І тому сьогодні стрічаємо обіч себе форми незвичайно архаїчні (напр. на Покутті, Гуцульщині, Бойківщині, Поліссі); форми з часів Козаччини, буйного міщанського життя (головно верхня одежа — жупани, сукмани, капоти, кафтани, горсети); пізніші надбання XVIII й XIX століть, відгуки світової війни, — вкінці найновіші набутки технічно-фабричної культури. Всі оці, не раз кінцево відрубні та найрізноманітніші форми, сплелись у народній ноші та відбивають у собі історію століть.

І саме тому народня ноша стає перед нами як живий організм, що може розвиватися лише серед певних вироблених форм матеріального, суспільного і духового життя та об'єднує найрізноманітніші відміни в один стиль. Ніби низинна вишивка, що в безлічі варіантів повторює одну схему, народній одяг у первісній праукраїнській формі виступає в різних окружних відмінах, у різному зовнішньому оформленні.

Вечорі народньої ноші дають нам змогу в одягах різних сторін, через порівняння, віднайти прикмети рідного народнього стилю. Вони присвячені передусім пропаганді культури народнього одягу; подаючи якнайкращі, якнайтипівіші зразки різних варіантів, вони вказують на багатство і красу ноші та вчать дорожити народнім мистецтвом, яке криє в собі багато активно-творчої сили.

Та найбільше значіння вечорів народньої ноші в тому, що вони пропагують культ наоднього одягу серед селянських і міщанських мас, себто у середовищі, де твориться й віками переховується народня ноша. Завдяки цій пропаганді вечорі народньої ноші відіграють велику роль у консервації творів народньої культури.

У Львові і на провінції вечорі народньої ноші ввійшли вже в постійний репертуар культурних розваг. І маємо повне право радіти, що Український Жіночий Конгрес з 1934, який започаткував цю імпрезу, залишив по собі таку тривку, живу пам'ятку. Під впливом вечорів народньої ноші в деяких округах починає справді відновлюватися давній своєрідний одяг (напр. Буськ), а це вже осяг близький ідеальної мети в цій ділянці.

Саме в цьому місяці відбулися два величаві вечорі народньої ноші, 3. III. у Львові, заходом кооперативи «Українське Народне Мистецтво» та 6.III. в Дрогобичі, заходом Філії Союзу Українок.

Програма обох вечорів, як усіх вечорів народньої ноші взагалі, поділялася на дві частини: обрядову, де народній одяг виступає в дії, на тлі природного оточення, та показ народніх одягів з різних округ української землі. Коли в першій частині одяг зливається з дією та виступає наявно тисний звязок одягу з середовищем, так у другій частині виступають на перший плян мистецькі вальори народньої ноші: живий барвний кольорит і плястика форми, а також особливий стиль, що споріднює зовсім відмінні, здавалось би, типи [...]. Показ ноші був підготований дбайливо. Філія запросила директорку кооперативи Українське Народне Мистецтво п. Ірину Павликовську, яка привезла з собою одяги з Покуття, Поділля, Волині, Підляшшя, Полісся, Чернігівщини й Полтавщини.

Гургула І. Вечорі народньої ноші / Ірина Гургула ; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавнича кооператива «Союз Українок», 1938. — № 6 (15 березня). — С.5.

ВІСТІ З ПАРИЖА: ВЕЧІР МЕРЕЖИВА

При кінці березня С. р. відбувся в сальонах готелю Лютеція в Парижі Вечір Мережива, zorganizований товариством «Віднова коронки».

З Бретонії, з Нормандії, з Бульон прибули жінки у своїх народніх строях з прегарним коронковим прибранням голови — з Льотарингії зі своїми очіпками, хустинками на шию і малими фартушками — усе з мережива. Були там також Альзатки з безліччю стрічок-стяжок, у блюзках, прикрашених коронкою. Навіть одна французька Індійка мала на собі помаранчеву сукню з шовковою бронзовою тунікою, інкрустованою золотим мереживом.

А далі багато молодих дівчат у звичайних коронкових сукнях: рожевих, блакитних, білих, зелених. Їх мами мали на своїх темних одягах також щось з мережива: то ковнірчик, то жабот, то кокарду або шаль з коронки бретонської чи з Алесон чи з Шантіллі або Валянсієн — неоцінені скарби, які витягнули вони на цей вечір зі скринь своїх прабабок. Одним словом: скрізь—усюди мереживо, мереживо!

Поміж атракціями вечора найбільш оригінальною й характеристичною був балет коронки, в якому кожна танцюристка зображала матеріали, з яких повстає мереживо: пряжу, шовк, вовну, бавовну, льон.

Були теж і національні танки в національних строях. Угорський і шведський танець гуляли студенти й студентки тих країв, перебуваючі на студіях в Парижі. Молодий один хлопець і мала дівчинка збирали рясні оплески за українські танці. Були теж дві малесенькі танцюристки, справжні лялечки, рожеві, товстенькі, легенькі, як комашки—русалки.

Пані Марія Кросі, заступниця предсідниці «Віднови коронки», подала нам деякі подробиці про генезу товариства.

– Минає вже три роки, як пані Демур, наша голова й я заснували «Віднову коронки». Жінки, не знаячи чому, почали закидати цю найгарнішу з прикрас, а вислід був такий, що робітниця мережива, не находячи покупців, мусіла залишати ремесло, яке досі доставало їм заробітку.

Так ми порішили навчити наших жінок пізнати красу мережива, полюбити його, а що за тим іде, і купувати. Зачали ми від виставки старинних коронок так дорогоцінних, що треба було забезпечити їх на мільон франків. Відтак зорганізували ми конкурс на діти в коронках — опісля ревію мережива, балі, снідання і т. ін. А при кожній такій маніфестації — як це робимо й сьогодні — роздаємо дарунки паням, прибраним у коронки. Ці дарунки (мережеві ковнірці, хустинки, очіпки, шалі, серветки тощо) заохочують жінок вибирати якраз мереживо для прикраси своїх тоалет.

Наші зусилля увінчалися вже успіхом: коронкарські варстати в Кале і ді Пюй, що їх треба було закрити задля недостачі замовлень, тепер знову починають працювати — тисячі робітниць взялися знову за веретена, голки, шильця, кльоцки.

Леб В. Вісті з Парижа: вечір мережива / Віра Леб [Костянтина Малицька]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавничча кооператива «Союз Українок», 1938. — № 7–8 (15 квітня). — С.7.

ВЕЧОРІ НАРОДНОЇ НОШІ У ЗОЛОЧЕВІ ТА ПІДГАЙЦЯХ

Улюбленою імпрезою Філії С. У. стали в останніх роках вечорі народної ноші. Скрізь, у великих і малих, близьких і далеких повітових осередках, Філії С. У. відбули або відбуватимуть свій «вечір народної ноші».

Підготовка такого вечора завжди вимагає багато праці, доброї організації, обдуманого пляну. В програмі беруть участь Кружки. На них, окрім виведення народних обрядів (напр. весілля, гагілки, вечерниці, обжинки) — лежить ще велика відповідальність виступити у зразкових одягах свого села, щоб представити характер одягу своєї філіяльної округи, щоб вказати на традиції своєї околиці та збагатити показ української народної ноші своєрідними, прикметними для округи рисами.

Треба з приємністю та повним признанням завважити, що вечорі народної ноші, не дивлячись на дещо шабльоновий уклад програми, дають скрізь багато нового, багато своєрідного, відкривають щось мало відоме з багатства нашого народного мистецтва і побуту [...]. В Золочеві та в Підгайцях показ ноші перевела референтка народного мистецтва Централі С. У. мгр. Ірина Гургула. Одяги визичила Кооператива «Українське Народне Мистецтво» у Львові. Зокрема одяги яворівські, рогатинські та сокальські визичили Підгайцям рогатинська, яворівська та сокальська Філії С. У. Цей вияв міжфіліяльної послуги витаємо з особливим признанням.

І. Г. Вечорі народної ноші у Золочеві та Підгайцях / [Ірина Гургула]; відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавничча кооператива «Союз Українок», 1939. — № 5 (01 березня). — С.10.

ЖІНОЧИЙ РУХ НА ЧУЖИНІ: КІНО Й РЕВІЯ МОД У ЖІНОЧИХ ВЯЗНИЦЯХ

Американські арештантки любуються особливо в... люксовому біллі. Вільно його вживати тим, яким фінансова спроможність на це дозволяє. Те модне, вибагливе білля осолоджує їм прикрість обовязкового ношення приписового тюремного одягу.

В тюрмі Бедфорд має небавом відбутися «ревія мод». Улаштовують її студентки місцевого колледж за дозволом тюремної управи. Можемо собі уявити, як нетерпляче дожидають цієї ревії тюремниці, скільки балачок на цю тему тепер, а скільки буде опісля. Бо жінка — завжди жінка, і та на волі і та в тюрмі. Кожна з них любить красу і сама за всяку ціну хотіла б бути гарна.

Кіно й ревія мод у жіночих в'язницях / відп. ред. Олена Федак-Шепарович // Жінка : двотижневик. — Львів : Жіноча видавничча кооператива «Союз Українок», 1939. — № 11–12 (01 березня). — С.11. — (Жіночий рух на чужині).

ОЧАГ: ЕЖЕМЪСЯЧНЫЙ ЖУРНАЛ РУССКОЙ ЖЕНЩИНЫ

КАК ЛУЧШЕ ОДѢТЬСЯ?

Для того, чтобы быть «хорошо одѣтой», отнюдь не требуется больших денег, как это принято думать, но зато необходимо знаніе своей наружности, планомѣрность приобрѣтенія новых вещей и вкус.

Если мы знаем свою наружность (в цѣлом и в мелочах) —мы знаем, что нам надо купить. Прежде, чѣм покупать — составим план покупок, принимая во вниманіе и то, что у нас есть (может быть можно что-нибудь еще передѣлать, избѣжав издержек?).

Если у нас есть вкус, то мы никогда не купим несоотвѣтствующей нам почесу-либо вещи и по тому вполне лишней.

Мода, в особенности нынѣшняя, даст много разнообразія и возможностей выбрать самое примѣнимое. Вашим основным законом должно быть: «мода для меня, а не я для моды» — ибо слѣпое слѣдованіе требованиям моды рождает много уродства.

Надо помнить, что утро и вечер, это двѣ разныя поры —в отношеніи одежды. Утром и днем болѣе подходящим является «спортивный вид»: теплое осеннее или зимнее пальто, с большими отворотами воротника, спокойного цвѣта, фетровая, небольшая шляпка, ботинки на низком или полу-высоком каблукѣ, чулки из легкой шерсти под цвѣт пальто, перчатки и сумка одинаковаго цвѣта, повозможности из той-же кожи (между прочим: теперь модны большія сумки на ремешках и перчатки без больших манжет). К зимнему пальто можно имѣть еще небольшую муфту из мѣха (под воротник) или из матеріала пальто и небольшую круглую («русскую») шапочку, кругом обшитую мѣхом.

Платье одѣнем шерстянное, цвѣта подходящаго к пальто, спортивного покроя. Если у нас только одно такое платье, то можно придавать ему свѣжій вид, измѣняя мелочи: замшевый поясик и воротничек «baby» (тоже замшевый) замѣнить узким пояском из матеріи платья и шелковым воротничком или красиво связанным бантом из шотландской тафты.

Вечером можно придать себѣ болѣе эффектный вид: мѣх или зимнее пальто с большим мѣховым воротником, маленькая изящная шляпка с короткой, свободно свисающей вокруг головы вуалью, обувь на высоком наблукѣ, шелковые чулки со стрѣлкоц, замшевыя перчатки и такая-же небольшая сумка или муфта.

Вечером (и только вечером) может быть длиннѣе пальто. Платье, в зависимости от того, куда направляемся, будет длинное или полу-длинное. В dancing, даже вечерній, можно одѣть полудлинное шелковое, темнаго цвѣта, или шерстяное, отдѣланное шелком. Цвѣт? — Если у вас одно только такое платье — то черный. Выглядит всегда свѣжо и элегантно, и, главное — всѣм к лицу. Такое платье можно одѣть и в театр, и в концерт, и в оперу (если мѣста не в первых рядах партера, гдѣ требуется вечерній туалет).

Вѣроятно очень немногим из нас удастся всегда приобрѣсти новое платье. Хотя искусство умѣть ловко передѣлать платье не всѣм дается легко, стоит, однако поработать над собой, чтобы научиться этому . Тут нам помогает сама мода, вводя платья комбинированныя из 2-х матеріалов или двух цвѣтов, — напримѣр, тяжелый шелк бутылочнаго цвѣта и бархат того-же цвѣта.

В таком коротком очеркѣ трудно научить искусству одѣваться, также как опредѣлить его исчерпывающим образом; тут многое должны дополнить вы сами и примѣнить вышесказанное к себѣ. Слѣдует помнить, однако, что никогда не надо выдѣляться на общем фонѣ, подкрашиваться слишком рѣзко днем и совсѣм не краситься вечером, слишком сильно душиться и употреблять красный лак для ногтей.

Во всем мѣра, продуманность и хорошій вкус!

С. Как лучше одѣться? / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттингер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 2 (лютий). — С. 13–14.

ПОСЛѢДНІЯ МОДЫ: НѢСКОЛЬКО СЛОВ О МОДѢ

Трудно написать что нибудь новое о модѣ в так называемом «мертвом сезонѣ», когда всѣ уже обзавелись лѣтними туалетами, а гороскопы об осенней модѣ носят еще очень неопредѣленный характер. Нѣсколько общих слов и совѣтов должны будут замѣнить нашим читательницам злободневную статью о модѣ, которая появится позже, — на переломѣ двух сезонов. Каждая женщина должна всегда помнить, что ея туалеты должны быть цѣлесообразны и подходить к данному моменту, к погоѣ, возрасту, к мѣсту ея пребыванія.

Выѣзжая в деревню или на скромную дачу, не слѣдует брать с собой дорогих городских туалетов которые будут выглядѣть та неумѣстно и претенціозно.

Нѣсколько спортивных, хлорошо стирающихся платьев всегда будут имѣть свѣжий вид. — легкое нарядное платье на «торжественный день», полотняный комплект для поѣздок — вот все необходимое для разумной женщины. Слишком нарядные и дорогіе платья, котрые мы боимся измять и запачкать, стѣсняют наши движенья и отравляют отдых.

Читательницам выѣзжающим к морю не совѣтуем шить фантастических, эксцентричных пиджам, которыя часто придають женщинѣ сходство с клоуном. Пиджамы и пляжевые платья должны имѣть простой крой и не бояться солнца и воды. Купальный костюм должен быть хорошого сорта, по мѣрѣ возможности гладкій, — без украшеній и безвкусных отделок, которыя портят силуэт самой прелестной купальщицы. Кромѣ пиджам, модны в настоящее время короткіе брючки «шорты», пригодные также для игры в теннис. Послѣдним криком моды считается «парео» — кусок матеріи обвернутый вокруг бедер. «Парео» может быть совѣм коротким, не прикрывающим купальный костюм, или же совѣм длинным и тогда в нем можем отправится гулять и даже на дансинг. Эффектно выглядит на дансингах и гуляньях легкія «моложавыя» платья из органди. Выходя на улицу, мы дополняем этот туалет большой шляпой из прозрачной соломки или из той же матеріи, из которой сшито платье.

Обувь должна быть подобрана к туалету. Очень модны и удобны сандаліи без каблука, — их носят даже к самым шикарным туалетам, — мы из видим на пляжѣ и на балу.

Всѣ туалеты должны быть строго обдуманы и необходимыя мелочи должны быть умѣло и со вкусом подобраны. Платье должно составлять с женщиной одно цѣлое и ни в коем случаѣ не мѣшать ей ни в спортѣ ни в отдыхѣ. В овсѣх случаях жизни оно должно изящно гармонировать с фигурой и индивидуальностью женщины, которой слѣдует обо всем этом помнить, если она хочет быть «модной» и хорошо одѣтой.

Нѣсколько слов о модѣ / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттингер // Очаг : ежемѣсячный журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1936. — № 8 (сепень). — С.12–13. — (Послѣднія моды).

КАК ВОЗНИКАЕТ МОДА

У знаменитой парижской портнихи Пакен, настоящей законодательницы мод, спрашивали, какими волшебствами создает она новыя моды, из каких таинственных источников черпает свое вдохновеніе, какими праобразами руководится? Г–жа Пакен отвѣчала на это, что в ея творчествѣ нѣтъ ровно ничего ни таинственнаго, ни волшебнаго а образцами ей служат обычно разныя части національных одежд. И она приводила множество примѣров наглядно показывавших, каким путем она создает новую моду. Так напр., за образец той особенной формы воротничка, который дамы носили, был принят воротник кафтана, котрый носили австрийскіе императорскіе егеря.

Носильщики на желѣзных дорогах Германіи носили особыя блузы, которыя для Пакен послужили прототипом модных и очень любимых дамских капотов. Одежды египетских феллахов была моделью дамских костюмов в видѣ кафтанов, они были скомбинированы из передника феллаха и полотниц тай просторной блузы, которую носили египтяне из простонародья. Вообще во время своих путешествій г–жа Пакен не дремала и старалась запастись всевозможными образчиками нарядных одежд. Для меня путешествіе, — говорит она, — все равно, что книжка с картинками. Что–нибудь мнѣ понравится, я сейчас же принимаюсь пробовать, передѣлываю сто раз, надѣваю на своих мастериц и таким путем мало–по–малу вырабатываю фасон. Иной фасон

или цвѣтъ приходится передѣлывать и перемѣнять раз двадцать, пока получится нѣчто, удовлетворяющее вкус; конечно, иной раз удается создать фасон и сразу.

Г-жа Пакен усердно посѣщает музеи, картинныя галереи. Здѣсь ея часто вдохновляет какая нибудь изящная складка одежды на античной статуѣ или красивое сочетание красок на картинѣ. Она всегда внимательно всматривается в старыя моды, хотя никогда ничего не берет из них цѣликом. Старые костюмы служат для нее только возбуждателями вдохновенія. Она сравнивает себя с писателем, с художником. Как у тѣх образ сначала возникает, потом вынашивается в умѣ и воображеніи, постепенно зрѣет, так и она начинает с созданія новаго фасона, сначала лишь в воображеніи и только, дождавшись, когда он назрѣет, она начинает его постепенно осуществлять. Как возникает мода / відп. ред. Тетяна Бочарова-Еттінгер // Очаг : ежемѣсячний журнал русской женщины. — Львів : Общество Русских Дам, 1937. — № 8 (листопад). — Зворот титульного аркуша.

«ЖІНОЧА СТОРІНКА»: ТЕМАТИЧНА ШПАЛЬТА В ЩОДЕННІЙ ГАЗЕТІ «ДІЛО»

ЩО ЗНАЧИТЬ БУТИ ДОБРЕ ОДЯГНЕНОЮ?

...Бути добре одягненою це ще не значить бути коштовно і по останній моді вбраною, або мати одну якусь елегантну частину одягу скажیم суконку, капелюх чи що інше. Бути добре, елегантно і добірно убраною — це значить: бути убраною зі смаком, до лица, відповідно до пори року і дня, відповідно до своїх грошових засобів, до випадку для якого одягаємось та до товариства до якого йдемо, або яке у себе приймаємо і нарешті відповідно до свого становища яке ми займаємо у суспільстві. Проти тих засад анші жінки дуже й дуже часто грішать.

Подивіться в літі на вулицю. Як часто побачите в парку чи на якійсь прогульці часом навіть дуже гарні пані «з товариства», у довшій пополудневій чи навіть трохи переробленій вечоровій суконці. Ані своїм фасоном ані матеріалом та суконка не відповідна до нагоди і її власничка тільки програє тоді, коли в зимі на якомусь балі, чи на товариській забаві робила вона в ній гарне вражіння. А яке прикре вражіння роблять на академії чи концерті, що відбуваються в полудне довгі сукні! Зате на прошеній вечері чи в театрі або на концерті ввечір навіть гарна спортова суконка не є на своєму місці. [...] Нерозумно і несмачно є також вбиратись понад свої засоби. Дуже часто родина мусить недоїдати та терпіти інші обмеження лише через те що пані дому хоче піти на забаву та своєю туалетною «побивати» своїх «приятельок». В неможливій родині, новий плащ, капелюх чи суконка це невеличка діра в бюджеті і лише від здорового розуму і практичності господині залежить, щоб цю діру добре залатати та щоб не звернути тим на себе надто великої уваги своїх ворогів, яких кожна з нас має досить. Матеріал все мусить бути добрий, бо «хто купує дешево — той купує двічі», але фасон треба все вибирати такий, щоб він не вийшов уже на другий рік з моди та щоб не звертав на себе уваги.

Є ще одна засада доброго одягання, яку часто занедбують навіть ті, що нібито і добре вбираються, а саме те, що кожна жінка має свій стиль і того стилю мусить дотримуватись. Не личить жінці з бюра чи тій, що власними силами будує своє життя, працюючи в якомусь підприємстві, школі чи іншому закладі, або навіть жінці, що віддає свій вільний час громадянській роботі вбиратись так, як вбираються жінки «ляльки». Не підходить молодій, веселій жінці, що буває багато в товаристві, каварнях, на забавах строгий англійський стиль. Почуття того стилю — то може найголовніша прикмета добре убраної жінки.

Ось кілька думок на тему, яка в щоденному житті жінки грає не останню роль. Хай добрий смак і такт наших пань доповнять решту.

Рита. Балачки про моду: що значить бути добре одягненою? / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 13 (22 січня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

СТАРША ПАНІ

- Куди мені до такого фасону! Я вже стара на параді. Ось щось скромненького, такого, знаєте, непомітного — досить з мене!

Такі міркування почуєте не раз від своїх знайомих пань, що мають вже трохи старші діти, або їх волосся десь там трохи посивіло, а тому й вважають вони себе вже «старими». Внаслідок таких міркувань й не бачимо ми на вулиці елегантно вбраних страшних жінок. А шкода! Інші народи та країни тому славляться своєю елеганцією, бо у них, відповідно своему становищу, однаково елегантно убираються і старші і молодші і заможніші верстви, і ті середні, а навіть бідніші. Французенка по п'ятидесяти виглядає так само елегантно і принадно як і в двадцятьп'ять, хоч барва її сукні може і трохи темніша, фасон трохи скромніший і відповідніший до її трохи важчої вже може фігури, а спідничка на пару сантиметрів буде довша. Елегантна пані знає, що відповідає її становищу та її вікові, але рівночасно з однаковою дбайливістю ставиться до своєї туалети і по сороківці, як і в двадцять років.

Чи мусить фасон сукні старшої пані бути інакший, як тих молодших? — Це залежить від фігури. Коли постава струнка і нездеформована, тоді може собі старша пані цілком свobodно вибрати і зовсім «молодий» фасон сукні. Тоді буде тільки різниця в матеріялі, його гатунку, у барві, взорі. При повнішій поставі ліпше вибрати фасон без паска, або як що вже з паском то нехай той пасок буде з того самого матеріялу, що й сукні, бо паски відмінні пригрублюють фігуру.

Рита. Балачки про моду: «старша пані» / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 109 (21 травня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

ДЛЯ НАШОЇ ДОНЕЧКИ

«Уважна мама дбає не тільки про своє власне убрання, але пам'ятає і про ту свою малу наслідницю, яка від неї перебрала в спадщині любов до народу та вже відтепер виявляє нахил до того, щоб бути «модно убраною».

Чи треба цей нахил у наших малих жіночок розвивати чи його поборювати? Певно, що коли доня виявляє надто велике зацікавлення своїми суконками вже з малих літ — то це не добре. Але знову ж недобре, коли наші малі дівчатка зовсім не звертають уваги на те, як вони убрані, а ще гірше, коли коли на це не звертає уваги мама. Байдуже відношення до свого убрання може вести до того, що дівчина буде до свого одягу недбала, не шануватиме своїх суконок, навіть і тих найсвятоточніших, а також буде у своєму убранні неохайна. Коли знову ж дівчинка буде звертати на сукні надто багато уваги і прив'язувати до них багато значіння, то може згодом розвинути у неї пусте марнотравство, себелюбство та інші недобрі нахили. І одно і друге — зле, а тому розумна мама повинна спрямувати донечку вже від дитинства на середню дорогу. Треба потроху привчати дівчинку до порядного одягу. Треба, щоб від малих літ вона поволі при звичаювалась до того, що їй треба бути все добре і як слід одягненою, а не тільки в неділю чи тоді, коли в дім приходять гості, або коли йдемо з дітьми у відвідини чи десь між люди.

Треба, щоб дівчинка привчалась також і до того, що не тільки сукня чи капелюшок, або нові черевички є парадом, але цілий її вигляд має бути пристосований до окремих частин одягу. Рівночасно розумна мама повчить непомітно донечку, що одяг то тільки малий додаток до інших прикмет людини.

Отже як одягнемо нашу малу пестійку? Засада: практично і естетично.

Рита. Балачки про моду: для нашої донечки / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 121 (04 червня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

НА ВУЛИЦЮ, НА ФЕСТИНИ В ЛІТІ, А НЕ НА БАЛЬ

Любі, кохані Пані! Не гнівайтесь на мене, але вірте що вже не можу мовчати. Свербить мене язик сказати кілька «приємних» слів про спосіб убирання деяких наших пань в неділю, чи свято або на якийсь фестон чи іншу імпрезу на вільному повітрі. І, на жаль, кортить мене сказати

тих кілька слів не тільки паням із провінції (де багато де-чого може «з рук зійти»), але й паням зі Львова.

Чомусь прийнялось у деяких наших пань переконання, що в літі, у свято можна доношувати всі ті лекші суконки, які в зимі служили нам, як святочні чи вечорові одяги, а тому часто можемо побачити на якомусь літньому святі, чи в неділю на прогульці, або в церкві, балеву або пополудневу суконку густо-часто не тільки без рукавів, або вечорового фасону, але навіть з усіма балевами прикрасами, як напр. штучні квіти, блискучі гудзики чи клямерки та інше.

Виглядає воно жахливо! Довгий діл суконки замітає усі вуличні порохи, тому вже по кількох кроках відповідно вона виглядає, особливо коли суконка ясна, або чорна. Правда блискучі прикраси дуже гарно вилискують на сонці, але за те прикро кидається в очі при денному світлі їх фальшивість. Не витримують зі свіжою літньою природою конкуренції і штучні квіти, які на сонці вже по кількох годинах втрачають свій кольор, бо зроблені вони з інших ніжніших матеріалів, навіть від тих з яких роблені квіти, що прикрашають капелюхи чи літні суконки.

Такеж прикре вражіння, як балева чи парадніша пополуднева зимова суконка на прогульці робить і гарна вечорова блюзочка з лискучого шовку або коронки, чи якогось дуже фантазійного фасону, коли то беруть наші пані до англійського костюму перед полуднем [...]. Любі Пані!

Знаю, що читаючи ці рядки де-хто з Вас може обурено здвигне раменами. «Що, мовляв, вона хоче — ота нестерпна Рита? Кожна убирається як може. Не всіж можуть дозволити собі на суконки відповідні кожному сезонові!»

Так це правда. Наші пані справді в більшості не можуть собі дозволити на купівлю та ушиття нової суконки, що і матеріалом і фасоном і прикрасами відповідала б сезонові. Але за те можуть наші любі пані знайти вільну хвилинку на те, щоб від балевої суконки повідпорювати невідповідні прикраси, або навіть скоротити, якщо не зовсім переробити суконку, напевно кожна з нас зуміє. Також убираючи чорну шовкову суконку не трудно підібрати до неї черевики з вищими зап'ятками та ясніші панчохи та вдягати до неї в спеку кольорового, а навіть чорного фільцового капелюха з тяжкою прикрасою. Думаю, що це також можливе, не вбирати балевих, атласових черевиків до полотняної спіднички з перкалевою блюзочкою.

Рита. Балачки про моду: на вулицю, на фестини в літі, а не на баль / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 153 (16 липня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

ЯК ЗМІНИТИ НАШУ СУКНЮ?

Кожна з нас хоче бути все трохи обновленою, все щось іншого мати на собі, щоб бути більш привабливою і цікавою, та не кожній дозволяють засоби на кілька суконок. Та нащо хитра жіноча голівка — вигадлива і практична? Лихові не так тяжко запобігти, якщо тільки трохи пустимо фантазію та нашу винахідливість на вільну дорогу. Цьогорічна мода особливо добре надається до такого частого «обновлювання» нашої туалети. Подам тут кілька добрих «ідей» з модних часописів.

Візьмемо якусь темну суконку — найкраще очевидно чорну. Фасон її буде цілком гладенький з вузьким рукавом. Пришиємо білий комірчик з піки чи матового шовку. Фасон комірчика буде цілком звичайний з заокругленими чи гострими («до шпіцу») кінцями такі, як найчастіше пришиваємо до дитячих суконок. До того комірчика або додамо невеличку чорну оксамитну чи з лискучого шовку краватку, або припнемо якусь колірову веселу брошку — якусь літеру чи голівку звірятка, або квітку з кольорової маси — відразу матимемо вигляд молодший на кілька років, а ще особливо, коли маємо відповідний настрій і наша усмішка буде безжурна та задиркувата».

Рита. Балачки про моду: як змінити нашу сукню? / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 267 (03 грудня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

БАЛАЧКИ ПРО МОДУ

Мода це химерна пані. Іти сліпо за її приказами, слухати моди беззастережно небезпечно. Але слідкувати уважно за нею, йти за її гаслами індивідуально може нам вийти на користь. Часами вражає нас мимоволі, коли є модні короткі сукні, а ми бачимо приблизно довгі. Але, яка коротка сукня має бути, не сміє залежати тільки від модних приписів, але передовсім від нашого доброго смаку. Жінки із не надто зграбним ногами, повинні радше зрікатися найновіших здобутків моди коротких одягів і носити дещо довші сукні. Наслідувати бездумливо те що носять, без огляду на свою особу, ніколи не дасть доброго висліду. Те, що кожній сукні надає властивий чар це особа, яка її носить, та як вона її вмє носити. Для повного успіху даної туалети не тільки важне, щоб вона була бездоганно вшита, але теж, щоб ми уміли рухатися в даному одязі, вміли в ньому ходити. Щоб ця сукня була виявом нашого доброго смаку і до нас належала, а не була куснем матерії, яким ми себе обвішали. Найкраща балева сукня не зробить відповідного вражіння, коли ми чуємо себе в ній ніяково та чужо. А навпаки найдешевша туалета пристосована до нас, коли чуємо себе в ній добре, піднесе наше самопочуття, доведе до успіху.

Нижанківська М. Балачки про моду / [Меланія Нижанківська]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1937. — № 283 (24 грудня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

ЧОГО ПОВИНЕН ВИСТЕРІГАТИСЬ ДОБРЕ ОДЯГНЕНИЙ ПАН?

Побачивши такий наголовок, не одна з вас, Шановні Читачки, відразу скаже: «Та хіба для цього питання місце на «Жіночій Сторінці»? Про це може слід би поговорити з самими панями, а не забирати нам часу і місця в рубриці, де ми радо прочитали би щось про новинки нашої моди»...

Може й ваша правда, любі Читачки, а може й ні, бож, скажіть самі: чи вам не доводиться часто зводити правдиву баталію з чоловіком, нареченим, братом чи навіть милим татусем за його одяг? А хтож найліпше помічує, як мужчина одягнений, як не ми? А чи не ми є тими найгострішими критиками їх одягу? Мені здається, що навіть панове менш критикують наші сукні, як ми їх загальний вигляд та їх краватки, чи жовті черевики при чорному убранні та інші деталі їх костюму.

Отож не сваріть на мене так, а послухайте, що про цю справу говорить один з льондонських часописів та ще й своїм пальчиком покажіть це місце найближчому вашому серцеві «панові», чи може й панам.

Коли мужчина вбирається десь на вечірне прийняття, забаву чи якийсь публичний виступ, або концерт чи академію, нехай пам'ятає, що до смокінга (вже не кажемо про фрак, бо його у нас тепер майже не вживають) не можна брати м'якої сорочки з м'яким комірцем та манжетами. Не надаються до цього також і кольорові шкарпетки, а ще — борони Боже! — взористі. Взагалі беручи на себе чорне убрання, мусить мужчина пам'ятати, що всі деталі його одягу мусять бути відповідні до святкового чорного кольору костюму.

Рита. Балачки про моду: чого повинен вистерігатись добре одягнений пан? / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 25 (04 лютого). — С.5. — (Жіноча сторінка).

СУКНЯ, ЯКОЇ НАМ НЕ СМІЄ БРАКУВАТИ

«Маю білети до театру» — радісно сповіщає Вам дбайливий чоловік. Або: «Нас запросили панство Х. на вечерю» — скаже він Вам і додасть, що запрошені тільки Ви з чоловіком — отже все буде якнайскромніше. Або ще коли Ви панна, а маєте там якогось «хлопчиська» і він прийде з якоюсь подібною пропозицією: «Ходім сьогодні до каварні, бо вже в театрі були, в кіні нема нічого цікавого, а в каварні можна посидіти поговорити собі, а може й знайомі зустрінуться»...

Легко тим «панам» приходити з такою пропозицією та ще й висловленою радісним голосом, бо сподіваються, що Вам приємність роблять, але Вас нераз при тому холодний піт обіллє, а в голові витанцьовує коломийки: «А в чім-же я маю йти? А що на себе?». В театрі звичайна буденна вистава пєси, що вже кілька тижнів йде, отже вечерова суконка, а навіть Ваша

пополуднева ота парадна не буде підходити, тим більше, коли на дорозі місця не вибираєтесь. Йти до панства Х. на простеньку вечерю в парадній суконці теж не можете, а Ваша щоденна суконка могла бути для господарів доказом неуваги до їх запрошення. Йти до каварні в звичайній буденній суконці теж не лицює, а зрештою хочете може на «когось» трохи святочніше вражіння зробити. І Ваш «пан» може у Ваших очах помітити переляк зі зробленої пропозиції, який він ріжно може собі в'яснити, а в кожному разі може він відбитись і на його доброму настрою, а цього Ви напевно не хочете.

Щож робити? Мати суконки на різні випадки Вам засоби не дозволяють, а зрікатись приємного товариського життя Ви не маєте ані причини, ані охоти.

Рада проста: зробити собі одну якусь таку суконку, що вона Вам послужить у різних випадках Вашого життя, а потім і на буденну її доносите. Для такої суконки одна й найважлива засада — це добрий матеріал. Друга вимога добрий крій, третя відповідний фасон, що надається на всі випадки. Ця суконка, хоч і буде може коштувати пару золотих більше, але виправдає витрати стократно.

Рита. Балачки про моду: сукня, якої нам не сміє бракувати / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 41 (25 лютого). — С.5. — (Жіноча сторінка).

БЛИЗНА

«Елегантна і справді культурна жінка не менше звертає уваги на свою білизну, ніж на свою сукню, а часом навіть білизна її є більш люксова, навіть як зверхній одяг. Такий люксус у білизні свідчить про її власничку, як про людину, що дійсно любить гарні речі для їх краси і для свого особистого вжитку, а не лише на те, щоб ними перед кимось похвалитись, чи в когось заздрість викликати.

Говорю тут не тільки про білизну т. зв. натільну, але загально і про білизну столову, і про постелену, про рушники тощо.

І білизна підлягає моді і то білизна всіх родів. Давніше та мода не була така химерна, бо й матеріали були тривкіші і траплялось дуже часто, що не тільки від мами, але й від бабуні переходило столове чи постелеве білля у спадщину. Повоєнні матеріали, на жаль, такі недовговічні, що числити на кількадесятьлітню їх службу нема чого — отже й мода може частіше змінюватись.

Сама назва «білизна» вказує нам на те, що давніше постелеве, столове і натільне білля було — біле. Тепер можна ту назву «білизни» уже дещо змінити, бо в дійсності та наша «білизна» здебільша буває вже кольорова і хоч це можна головним чином сказати про натільне білля, то вже столова і постелева білизна тій моді теж дещо підпадають. Колись кольоровий обрус зі серветками був рідкістю і вживали його переважно на будень. Тепер кольоровий обрус у деяких і то навіть дуже святочних випадках є просто необхідний — от наприклад при підвечірках, та ще й «бхіджових».

Рита. Балачки про моду: білизна / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 59 (18 березня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

ОДЯГ НАШИХ МАЛЕНЬКИХ

«Мамо, памятай, що не тільки ти мусиш бути добре і модно одягнена, але й твоїм малим пестіям належить на літо не тільки нове, але передусім зручне й гігієнічне одіння!

Отже передусім пам'ятаймо про гігієну діточого одягу. Ось чому діточий одяг мусить бути без зайвих прикрас, простий, зручний і чистий. Що є безпекою чистоти діточого одягу? Перш всього матерія з якої шиємо одяг, а вона буде така, що її все можна прати без остраху, що стратить вона на своїй красі і розсипеться від мила. Полотно, ріжного рода бавовняні крепи, вуалі, батисти, піка, попеліна, а у парадніших суконок органді, жерсі, сирий шовк чи шантунг — це матеріали для дівочих одягів. Для хлоп'ячих одягів ще добре надається легка флянелка.

Для діточих суконок надаються всякі кольори і живіші і пастелеві. Можуть це бути матеріали однокольорові, а можуть бути і пестрі, можуть бути гладкі, а також і взористі [...].

Не купуйте на всі ті діточі паради дорогих, хоч може й дуже тривалих матеріалів — не виплатиться. Дитина росте, а з другого боку коли хочете попустити дитині трохи волі і веселої забави то легко кожний діточий одяг наражений на знищення. На що вам зайвих дорікань дитині, а собі псування нервів? Певно, що від малку привчатимете дитину до порядку і чистоти в одязі та до бережливості, але не будете гризти ні себе, ні дитини матеріальними шкодами від знищеного одягу. Натомість зробіть як можна більше таких дешевих діточих одягів, щоб дитина все була чистенько вбрана, навіть тоді, коли й бавиться весь день на дворі та й замаже суконку, бо буде мати другу на зміну.

Не обмежуйте дитині волі через одяг, собі—ж не робіть клопоту з великими видатками на ту одягу, а побачите скільки будете мати радості ви і ваші улюбленці, що наберуться від сонечка і води та повітря здоровля, радості та енергії».

Рита. Балачки про моду: одяг наших маленьких / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 130 (17 червня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

ДИТЯЧА БІЛИЗНА

«За літо діти підросли, будемо робити їм новий запас білизни. При цьому памятатимемо про дві головні засади: добра якість матеріялу і крій.

Матеріял, який він не був би, мусить бути найкращої якості. Робити дитячу білизну з дешевих, але не тривких матеріалів — це велике марнотратство, бо хоч, правда, діти скоро ростуть і тому їх білизна й одяг скоро стають для них малі, то зате мусимо пам'ятати, що дитячі речі, а вже особливо білизну треба дуже часто і старанно прати, а від цього матеріяли нищатья і дешевенький, слабенький матеріял навіть не витримає і того короткого часу, на який дитині білизну шиємо. Мусимо також памятати й про те, що одяг дитини мусить бути естетичний у вигляді, бо від цього дитина звикає на ціле життя до гарних річей, які вона буде більше шанувати і до краси та естетики довкола себе. Дитячий смак вироблюється від тих найраніших літ, коли нам навіть не здається, що дитина взагалі звертає увагу на своє оточення.

І в окулярах хочемо бути гарні / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 182 (19 серпня). — С.7. — (Жіноча сторінка).

ЗАЧІСКИ НАШИХ ДІВЧАТОК

Минулося літєчко, коли то волею користувались ми необмежено, коли й дитяча голівка була вільна та волоссячко могло собі літати по вітру і ніхто його волі дуже не обмежовував та про зачіску не дуже дбав. Школа. Та школа, що у всьому має здисциплінувати дитину й тут ставить свої вимоги. Треба, щоб дитяча голівка не тільки гарно виглядала, але, щоб вона була й так зачесана, аби дитині було при праці зручно.

Мода в дитячих зачісках вернулася знову до давних гарних часів, коли стяжка була найбільшою прикрасою дитячої зачіски. Знову на дівочій голівці розправили свої крила метелики з ріжноколірових стяжок — це для дівчаток молодших. Трохи старші модниці мають «кокарду» ззаду. Звичайно при такій зачісці волосся счесане до гори і на потилиці частина його звязана гарною кокардою, але тут передумова, що волосся дівчинки досить довге. Над вухами воно теж счесане до гори. [...] Очевидно, що до тієї всієї «паради» в першій мірі належить вимога чистоти волосся та доброго догляду за ним. Тут треба памятати про густий гребінь та добру волосяну щітку, якою що вечора щіткуємо волосся, а це помагає в рості його і шовковому вигляді. Мити волосся не треба якось надзвичайно, досить допильнувати, щоб вода була «мягка» та щоб мило було відповідне для волосся товстого. Не варто також додавати нічого для «коліру». На це буде час, як дитина підросте, бо колір волосся значно змінється з віком і штучним його добарвлюванням чи відбарвлюванням можна тільки зіпсувати самий волоС.

Рита. Балачки про моду: зачіски наших дівчаток / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 199 (09 вересня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

БАЛАЧКИ ПРО МОДУ

Хочемо бути елегантні, але...здається нам, що без того, щоб видати кількасот золотих кожного сезону це неможливо. Так на жаль, думає більшість наших пань і це їх велика хиба. Елегантною і то дійсно елегантною можна бути і з малими грішми. Для цього тільки треба трохи фантазії, багато смаку та практичності, зручності та систематичності, любити чистоту і мати трохи вільного часу, щоб можна було його присвятити різним дрібничкам.

Фантазія дуже добра помічниця при наших перероджуванні в елегантну даму, але треба знати межі і міру. При добрій фантазії і трохи зручності перетворимо нашу минулорічну вовняну темну суконку у наймодніший модель, як що додамо часом лише якийсь білий комірчик з піки чи камізьольчку з колірового шовку. Часом якийсь пасок чи шарфа також допоможуть цій метаморфозі.

Наша практичність дораджує нам простоту і дораджує добре. З простого крою суконки дуже скоро зробите щось більш фантазійне і складніше, але навпаки — з потятого фантазійними лініями матеріялу дуже трудно буде вам створити щось нове.

Строгий «мужеський» костюм легко оживите якоюсь колірною блюзкою чи камізьолькою або светерком. Прості черевики—човники можете спокійно носити вліті і взимі і до всяких суконки, але при умові, що дбатимете про них і вони збережуть свою форму. Але різні комбіновані, колірові чи дуже «модного» фасону черевики можете убрати лише до тих суконки, до яких відповідають і своїм фасоном і своїм матеріялом і своїм коліром. Такі черевики вам часто робитимуть тільки клопіт, бо підете в них по болоті чи по піску і вже маєте або панчохи забруджені, або барва зміниться чи фасон страять.

Те саме можна сказати і про капелюх. Фільцовий англійський капелюшок можете носити цілий рік — вистачить тільки часом стяжку змінити або якесь перо чи іншу відповідну скромну оздобу додати.

Не залишайте нічого нагоді. Не купуйте без надуми різних решток, з яких потім мусите шити не те, що вам відповідає чи хочете, але те, що мусите. Виберіть собі за основу якийсь один колір на даний сезон чи то гранатовий, чорний, бронзовий, зелений чи інший. Тоді всі додатки: торбинка, черевики, капелюх, рукавиці, шалик та інше до всього вам надаватимуться. Всі ці додатки при різних ваших туалетах будуть мати інший вигляд, якщо їх уміло і відповідно скомбінуєте. Зміна різних дрібничок як стяжка на капелюсі, шалик чи рукавички нададуть цілком іншого вигляду вашій суконці, яка може мати вже й кілька сезонів за собою, одначе при умові, що буде вона з доброго матеріялу та добре утримана в чистоті і порядку.

Чистота — один з головних додатків до кожної туалети. Не думайте, що і темна вовняна суконка не брудниться, не сподівайтесь, що тримаючи тісно при собі руки сховаєте пропочені місця. Кожну суконку треба часто і старанно вичистити. Найскоріше брудяться місця коло комірця та на кінці рукава — їх треба часто перечищувати шматочкою намоченою в бензині. Кожну плямку треба вичистити поки вона ще свіжа. Коли скидаєте суконку, не давайте її відразу до шафи, а лишіть трохи нехай перевітриться та нехай вийде з неї запах поту і табачкового диму, що радо чіпається вовняних матеріял. Витріпайте їх з пороку та перечистіть щіткою.

Коли не маєте багато грошей на нові туалети, то придивляйтесь уважно різним модним дрібничкам — ними уріжноманітните свою стару суконку і змініте її непізнавально. Часом низка штучних перел чи коралів обмотана двічі навкруги шії дасть несподівано гарний ефект і вашу суконку, що її носите до бюра, змінить зовсім на суконку візитову, або якийсь один чи два стоновані шалики сьогодні служитимуть вам, як комірчик до спортової суконки, завтра охоплять ваш стан у вигляді модного шалевого паска і т.д. З метра білої піки можете зробити прегарну камізьольку, яку на бічнім шві вашої чорної суконки прикріпите дрібними гудзичками і маєте нову суконку до каварні чи на відчит. Колірова, газова хустинка в кишенці суконки та така сама суконка коло шії відсвіжать вашу стару спортову сукню і додадуть їй цілком нової елеганції.

Але одно мусимо добре запам'ятати. Добираймо фасони і барви, які нам личать та не перебільшуймо ніколи у прикрасах. Засада: ліпше менше доброго ніж багато недібраного — мусить все нагадувати вам працю над вашою туалетною, коли вона має бути дійсно елегантна.

Рита. Балачки про моду / [Харитина Кононенко]; відп. ред. Олександр Костик // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 216 (30 вересня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

МУЖЧИНИ І ЖІНОЧА МОДА (ГОЛОС МУЖЧИНИ)

«Жінкам цікаво знати, що чоловіки думають про їх одяг? Хоч і відомо, що багато жінок одягається гарно і по модному головню тому, щоб не залишитися позаду своїх суперниць, чоловіки теж (!) звертають увагу на жіночу туалету, правда — багато менше, ніж жінки гадають.

Мода? Страшенно мало чоловіків розуміється на жіночій моді, — ще менше з них дбає про те, щоб жінка (на яку чоловік звернув увагу) йшла за модою. Йти за модою, значить, послухати журналю, кравчині, сліпо наслідувати інших. Не кожний модний модель сукні, капелюха, черевика навіть торбинки підходить усім жінкам. Те, що одну прикрашує, другу опоганює.

Передовсім, мої пані, пам'ятайте про свій вік! Це торкається головню тих, що хотілиб зменшити собі роки...за всяку ціну. Залишіть моду молоденьким і гарненьким дівчатам, яким гарно навіть у мішку — на ногах чи на голові. Не прикривайте своєї голови коробками, кошачками, гніздочками чи всякими африканськими причандалами, що переминують вас у манекени та ляльки. Ви це називаєте капелюхами — ми ні.

Не накопичуйте на собі колірив, навіть коли любите модерні образи. Не пробуйте кожною частиною своєї гардероби показати що ви маєте смак. З хвилиною, коли ви вже хочете показати свій смак і то так, щоб бачили його всі — всі побачать, що вам його бракує. Чим ви більше вражливі на красу, тим менше будете кричати про неї — своєю цілою появою.

Приклад повинні давати жінки з вищою освітою. Як мало — не ображуючи ні одної! — є між вами таких, що взагалі не хочуть одягом зазначувати своєї вищости, виїнятковости, оригінальності, інтелігенції...Адже саме це роблять усі — навіть ті без освіти, сільські дівчата, що дійшли аж до шовкових панчіх і капелюха з «останнього крику моди».

Буває, що рідна жінка обурюється, коли її чоловік зважиться сказати, що вона «звертає на себе увагу» своїм верхнім виглядом. «Ага! Ти не хочеш, — вона відповідає — щоб я навіть пристойно виглядала!» Нераз треба проявляти справжню цивільну відвагу, щоб показатися в товаристві з жінкою одягненою як папуга. Ніхто з нас не знає, чи з нас інші теж не сміються і саме тому треба довіряти близьким — рідні та приятелям, що щиро звертають нам увагу на якусь невідповідну частину туалети.

Жінки забувають, що ніякий чужий чоловік не скаже їм правди в очі, коли буде з їх вигляду сміятися поза очі. Чи скажуть їм цю правду інші жінки — їх приятельки та знайомі? Кілько разів від одної нашої щирої завваги доходить до конфліктів, зірваної дружби і довгої ворожнечі! Жінки занадто вражливі шукають у таких найщиріших признаннях наміру образити їх чи причини до заздрости.

Мало в якому краю є такі контрасти в одязі, як у нас. Більшість жінок одягається понад стан, себто все те, що їм залишається з бюджету, йде виключно на сукні і ні на що інше, — в усякому разі головню на прикрасу себе фізично, а не духово. Чи багато наших інтелігентних жінок призначає постійно якусь суму на книжки, образи, на студії чужих мов та на інші форми свого духового розвитку?

А кілько знаємо таких, що не хочуть двічі показатися в тій самій сукні на двох вечерницях чи баях, хоч усі знаємо, що дома вони не всілі при скромних заробітках звязати кінця з кінцем?

Наймодніші капелюхи, черевики або торбинки часто не відповідають сукні, плашеві, блюзці, що ще залишились з «попереднього сезону». Може це і «останній модель», але ми, чоловіки, на цьому не розуміємось, а бачимо звичайними здоровими очима, що щось у цьому ансамблю недоладу, щось вражає.

Вражають нас дорогі черевички вже зранку на заболоченій вулиці, вражають штудерні зачіски в бюрах, всякі «боа» на шії в літні вечори, численні дорогі перстені на руках у особи, що нарікає на тяжкі часи, хоч ніде правди діти: вражають і витерті лікті і задріпані фальбани у дам, що сидять на грошах. На цю тему можна написати неодну статтю, а грубезну книжку.

Мужчини і жіноча мода (голос чоловіка) / ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1938. — № 274 (09 грудня). — С.5. — (Жіноча сторінка).

НЕ МОДА, А МІРА У СМАКУ

Чи ще модна моя сукня, плащ, капелюх? — ось які питання з тривогою ставить собі кожна жінка, яка хоче бути конче «модною» і елегантною.

Та, на жаль, вона не ставить поруч з тим собі іншого питання: «Чи це в мому стилі сукня, чи вона відповідає моїм матеріальним спроможностям, тим нагодам, при яких буду її вбирати, мому оточенню, — чи буде вона, одним словом, для мене практична»...

В Парижі носять короткі сукні, вузькі спіднички, або скажімо поширені рамена — чи це для мене закон, щоб і я вбиралась у коротку суконку, хоч маю грубі, або нерівні ноги. Обтискає грубенька собі пані свої нефоремні бедра вузькою спідничкою, — бож це «модно». Поширює собі рамена жінка, яка й так має їх досить широкі, бо так виглядає модель у модному журналі, хоч той модель лежить на стрункій, довгоногій постаті. Прикрашує свою голову округлим тарільчиком-капелюхом пані з округлим як місяць личком, бо той капелюшок виставлено у вікні моднярки і він на око гарно презентується...і т.д. і т.д. Купуємо собі яскраву «цикляменову» суконку, бо ж це наймодніший колір, а забуваємо про те, що вона виглядатиме безглуздо серед бюрової обстанови, чи в нашій скромній товаристві. Великі гроші платимо за газові панчішки, хоч ноги наші, на жаль, мають синяву шкіру, або забагато волосся на шкірі. Маємо черевики з ящірки, тоді, як не маємо вигідної щоденної обуви до праці.

Про що це все свідчить? Ми гонимо наосліп за наказами моди, що повстає десь у Парижі серед інших, а навіть цілком відмінних обставин.

Купуємо у крамниці матерію перетикану золотом чи сріблом, бо продавець нас запевнює, що вона модна, а не тому, що він нам каже, що вона практична чи непрактична.

Відсутність почуття власного стилю та того, що нашому становищу чи потребам відповідає — ось прикмети більшості тих жінок, що хочуть обов'язково бути «модні» та псувати кров і печінку своїх приятельок.

Про те, що українки повинні створити свою національну моду, пристосовану до нашого життя і його вимог писали у нас уже дуже багато у жіночій пресі, робили вже й багато ріжних «показів», але на жаль у житті бажаних вислідів іще не видно.

Кидаю тут гасло: Хай кожна підбере відповідний для себе стиль, та пам'ятає про вимогу сучасного життя: практичність і міра у смаку.

Рита. Не мода, а міра у смаку / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів: Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 74 (31 березня). — С.6. — (Жіноча сторінка).

ДЛЯ НАШИХ ПІДЛІТКІВ

Чи зважати на моду у наших пустунок, що доростають? Чи варто вже з наймолодшого віку привчати їх стежити за тим, що модне, а що ні? Чи не розвине це в них зайвої кокетерії та пустоти? Ось що спинює часто уважну маму від того, щоб своїй доні зробити «модну» сукончку чи капелюшок. Та здається, що то даремні страхи, що навпаки таке поступневе приучування ко «моди» може тільки привчити молоду дівчину спокійніше до тої справи ставитись, не впадати пізніше в ріжні ексцентричності моди, що часом впливає саме у тих, що їх замолоду тримали дуже коротко і по старосвітськи. З другого боку може це навіть мати і дуже додатні сторони.

Дівчинка привчається бути все гарно одягнена, в неї вироблюється потрохи добрий смак, вона не почувається серед інших своїх товаришок занедбаною, вчиться шанувати ту суконку, яка їй та її оточенню подобається, не боїться рад мами і не має до неї жалю, що вона має щось не так, як її товаришки. Отже не біймося зробити нашій малій щось модного, але уміймо її у відповідному тоні повчити та направити. Хай знає, коли і до чого яка суконка їй надається, хай знає, що її вікові і оточенню відповідає, хай також привчається і не виходити поза матеріальні спроможности у своїх забаганках, а тоді напевно вийде її «модна» суконка тільки їй на користь.

Рита. Балачки про моду: для наших підлітків / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів: Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 81 (09 квітня). — С.14. — (Жіноча сторінка).

ДОМАШНЯ СУКОНОЧКА

Не думаю тут тільки про шляфрок (нема на жаль українського слова, хоч сядь та й плач!), але й про ті суконки, що їх одягаємо чи то відразу зранку, коли беремося до роботи, очевидно у випадку, як не маємо обов'язків поза хатою у бюрі, крамниці, чи де інде, чи вернувшись власнез бюра чи іншої роботи до дому. До такої нашої суконки чи й шляфрочка треба ставитися з неменшою увагою, як і до тієї туалети, в якій ідемо до каварні, в гості чи до театру. Саме в цій суконці відпочиваємо чи робимо якусь домашню роботу — отже вона має бути вигідна і для одної і для другої цілі. Та одночасно така домашня суконка служить для нас і свідоцтвом нашого правдиво смаку, не того про людське око, а того нашого власного для себе, який вказує на наш правдивий смак і нашу глибшу культуру щоденного життя.

Є двоякого роду домашні суконки — це ті, в яких відпочиваємо і ті, в яких працюємо. Такий поділ робимо очевидно тоді, коли нас на те стати, але можемо обійтися й одним стилем домашньої суконки, коли наші засоби нам інакше не дозволяють. Домашні суконки для відпочинку можуть мати більш фантазійний фасон і дорожчий матеріал, а суконки до праці мусять мати головну засаду, щоб вони були вигідні, щоб їх можна було легко випрати і випрасувати, — отже робимо їх з дешевших матеріалів. Відпочинкові домашні суконки — це ніколи не можуть бути наші колишні візитові чи вечорові суконки. Можемо, правда, переробити вечірову чи пополудневу стрійнішу суконку на домашню, але треба змінити фасон так, щоб сукня нас ніде не тиснула, в нічому не перешкоджувала рухові та спокоєві тіла. Такі суконки нагадують, правда, часом навіть і бальні туалети, але їх крій зовсім інший, як інші і прикраси, а саме про це дуже часто забувають деякі пані, що хочуть мати більш прикрашену домашню суконку, в якій приймають нераз своїх знайомих та приятельок і приятелів.

Вечірова суконка, вжита на домашню, тільки свідчитиме про претенсіональність і злий смак господині, а такого свідоцтва хіба не бажає собі ніхто з нас. Тому уважно перегляньте аркуш домашніх, а сказав б люксових суконок, у журналі, заки наважитесь купити новий матеріал чи вжити старий з суконки. Виберіть матеріал відповідний до фасону або навпаки відповідний фасон до того матеріалу, що його вже маєте.

Менша морока з фасоном та матеріалом суконки, що має нам служити і до відпочинку і до праці. Я вже сказала: головна засада вигода і змога втримати в чистоті. Отже вибираючи фасон волимо все такий, щоб легко було суконку вдягнути і скинути, а тому такі суконки (не шляфроки) переважно заціпаємо на гудзики, спереду чи збоку. Рукави такої суконки мають бути ширші, а також і вільний виріз коло шиї, з комірчиком чи без, але такий, щоб ніде не тиснув. Така суконка добра зовсім без паска, а як вже є пасок, то такий, щоб лише злегка притримував суконку в поясі, але не стискав. Кишеня чи й дві, які дозволяють завжди мати хустинку, ключі тощо коло себе — це велика прикмета такої суконки. Матеріал не мусить бути гладкий, одноколіровий, часом навіть дуже яскравий узір у квіти, крату чи паски саме буває дуже придатний і привабливий для такої домашньої суконочки.

Чому саме ось тепер пишу про ці суконки? А тому, що тепер вліті буваємо найбільше дома та виконуємо найбільше різних домашніх робіт, при яких нам треба волі руху. Хай це буде праця в городі, в кухні чи при робленні порядків — все це вліті робимо на дворі чи при відчинених вікнах, завжди вибігаємо на балкон, до городця, чи навіть на вулицю і як же нам буде мило, коли на собі матимемо завжди відповідну суконочку, в якій не соромно людям на очі показатися. Дотого-ж саме тепер вліті так багато гарних і дешевих матеріалів можемо для таких суконочок дібрати і зовсім не потребуємо «доношувати» минулорічних з шовкового крепону чи іншого дорожчого, але вже перепоченого і виляного матеріалу.

Невеликим коштом, але завжди в такій домашній суконочці почуватимемо себе самопевно і вигідно, а це вже варте того, щоб виректися одної параднішої суконки «на вулицю» і мати дві для дому.

Рита. Балачки про моду: домашня суконочка / [Харитина Кононенко]; ред. Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький // Діло. — Львів : Видавнича спілка «Діло», 1939. — № 158 (15 липня). — С.7. — (Жіноча сторінка).

НОВИЙ ЧАС: ІЛЮСТРОВАННИЙ ПОПУЛЯРНИЙ ЧАСОПИС

КОНКУРС КРАСИ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ

Переживаємо добу рекордів не тільки в спорті, в науці і в інших ділянках людської фізичної і духовної спромоги, але також у зверхніх прикметах тіла людини, якими наділила людину сама природа, отже, так сказати, в прикметах, які дістаються людині мимоволі й без її заслуги. В круг цих зверхніх прикмет увійшла передовсім краса жіночого тіла, так звана класична краса, яка в кожного народу зосереджується в якомусь питомому тому народові типі, що є по змозі ідеальним згармонізуванням усіх необхідних і основних цих жіночої краси.

Для усвідомлення собі й наглядного сконстатування, до якого степеня ідеалу краси наблизений жіночий тип якогось народу, чи якоїсь провінції, чи навіть якогось міста, улаштовують уже віддавна всі культурні краї й народи так звані конкурси жіночої краси. Має вже свою «королеву краси» Америка, Англія, Франція, Іспанія, Італія, Югославія, Німеччина. Образки тих визначених жінок оглядає в часописах і журналах цілий світ і в тій жінці наче конкретизує в своїй уяві цілий відносний народ, який тим чином здобуває собі в світі не раз кращу й успішнішу популярність, аніж дипломатичними заходами.

І думаємо собі: чому ж Українці не влаштували ще досі такої гарної і симпатичної імпрези й не показали світові своєї квітки бодай з малої частини безмежної Української Землі? Адже в нас безперечно, хоч би й на землях по цей бік Збруча, ховається не одна така квітка, якої позавидувати могли би нам Італія й Греція. Не будьмо під тим оглядом скромні й похвалімся своїми скарбами, бо щедра українська природа не поскупила й нам під українським небом прегарних жіночих личок, які прикрашують український народ.

Ми вирішили зробити в тій справі перший крок. Такі конкурси улаштовують різно, а найуспішнішим способом є мабуть такий, де окрема комісія знавців краси гарного пола, зложена з мужчин, а часом і жінок, відзначає одну з конкуренток, які прибувають на конкурсів зїзд. Бо безперечно, що легше й докладніше й справедливіше можна оцінити живу красавицю, яка мається перед собою, аніж мертву фотографію. Та на такий спосіб ми поки що не можемо здобутися і з тим заждемо до кращого часу й обставин.

Поки що отже улаштовуємо конкурс жіночої краси при допомозі добрих знімок. Увесь наш український красний пол запрошуємо цим до участі в нашому конкурсі. Кожна Українка, дівчина, чи замужня, що почувається в силах стати до конкурсу, зволить надіслати нашій Редакції одну свою найкращу фотографію — бюст або в цілості. Всі фотографії, які наша «Комісія Конкурсу Краси» узнає відповідними для учасництва в конкурсі, будемо містити по черзі на сторінках «Нового Часу». Кожна фотографія буде підписана нашим числом або й маркою, яку може означити собі сама власничка фотографії. Одначе, щоби не трапилися які непорозуміння, до кожної знімки просимо долучити карточку з власноручним підписом такого змісту: «Беру участь у конкурсі краси й позволяю помістити мою знимку в «Новім Часі».

Першенство краси вирішують читачі «Нового Часу» голосуванням. Найкраще зроблять це тим чином, що збиратимуть у себе всі числа «Нового Часу» з фотографіями конкуренток, а коли Редакція оголосить, що помістила вже останні фотографії, надішлють нам карточку з зазначенням, котра з поміщених знімок на їхню думку найкраща. «Княгинею краси» стане та, що одержить найбільшу кількість таких признань.

Це своєчасно і оголосимо і ще раз помістимо знимку тої учасинці конкурсу, якій пощастить стати «княгинею». Для «княгині краси» українських жінок на наших землях ладить Редакція «Нового Часу» гарну нагороду. Знимки просимо надсилати найдалі до кінця листопада ц.р. Конкурс краси української жінки / вид. і відп. ред. Іван Тиктор // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1928. — № 125 (12 жовтня). — С. 6. — (В жіночому світі).

ЧОМУ УЛАШТОВУЄМО КОНКУРС КРАСИ?

Нас питають, чому якраз ми, що рушили питання перевиховання української жінки, що уважаємо за необхідне створити новий тип української жінки, тип, що був би підставою відродження нації, чому якраз ми улаштуємо конкурс краси, цебто підчеркаємо вже самим тим фактом і пропагуємо культ «поверховности» у жінок.

Хочемо відповісти на це питання:

Перш за все уважаємо, що конкурс краси — це ніяка не пропаганда культу поверховности, якщо тої краси не ставиться понад усе, на першому місці. А ми й так її не ставимо. Ми тільки хочемо під черкнути, що Україна, яка завсігди славилася красою свого жіноцтва, не залишається й сьогодні позаду Америк, Франції і других, та що не одна Українка застидала б своєю красою міс Америку, міс Францію чи яку иншу, про які стільки розписуються чужі часописи. Чому не маємо виказати це наглядно, чому не маємо похвалитися красою наших жінок перед світом, як роблять це други.

По друге — це зовсім не перешкоджує в змаганнях до перевиховання жінки. Навпаки! Хочемо мати гарну українську жінку під кожним оглядом: так з огляду на поверховність як і на її духові прикмети. Для нас українська жінка краща всіх, бо тільки вона може бути гордощами нашої нації, краща як не одними то другими прикметами, й ми хочемо, щоб про те всі знали.

Ось чому ми улаштуємо конкурс краси української жінки.

Сьогодні йде перший конкурсів аркуш. Просимо надсилати тільки добрі світлини й тільки погрудя, а не групи, бо не зможемо з них користати. На цьому місці зазначаємо ще раз, що помістимо тільки ті з надісланих світлин, які «комісія конкурсу краси» призначить до конкурсу.

Чому улаштуємо конкурс краси? / вид. і відп. ред. Іван Тиктор // Новий Час: ілюстр. популярний часопис. — Львів : Українська Преса, 1928. — № 147 (30 листопада). — С. 6. — (В жіночому світі).

З КУЗНІ СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Мода

В нашому підсонні грає одіж між людськими потребами майже ту саму роллю, як пожива. Тут виринає на перше місце питання моди. На перший погляд — це питання дуже просте. Одначе, коли вчені взялися до наукового висвітлення цієї справи, показалося, що вона не така проста, як видається. Те саме можемо сказати майже про кожне питання з господарства. Видається Вам простим, коли-ж приглянетесь йому — то нераз згубитесь, так воно заплутане.

Що таке мода?

Сама відповідь на питання; що таке мода — звучить дуже ріжно. Німецький вчений Штайнмец каже, що мода це періодична, більше чи менше примусова зміна в певній ділянці. Тому до моди не числять ріжних «дурійок» ані «новостей», які не повторюються, є більше забаганкою, а не «конечністю» моди.

В Голяндії було в 1637 і 1638 р. велика «дурійка» на туліпани. Одна квітка коштувала до 1200 гульденів, але й ціни кількакратно (пр. 4600 гульденів) вищі не були рідкістю. Японія знала «слабість» на крілики. В 1873 р. — до цього часу вони були в Японії незнані — коштував крілик в Японії до 1000 долярів. В найблищому році упала ціна до доляра, а то й до центів. Такі «дурійки» вибухають час від часу, але «модою» вони не є, бо по кріликарській добі не було жадної «слабости», а в «моді» того ніколи нема. Тут все заступає одна мода другу. Хто не бавиться в «йо-йо», цей не наражується на жадні неприємности; натомість на жінку, яка носилаби сьогодні передвоенний широкий як парасоль капелюх, гляділиби на вулиці як на божевільну. Тут бачимо примусовий характер моди, як суттєву прикмету. Цей примус публичної опінії є так сильний, що безвиглядною була боротьба поліції проти коротких сукнонок, як і безвиглядною була перед війною спроба парижанок замінити суконку на широкі дамські шаровари.

Причини моди

Зміни моди ніколи не є наслідком одної причини. Звичайно є цілий ряд причин, як послух, наслідування, жадоба зміни й подобання та виріжнення, полові мотиви, інтереси промисловців,

гігієна, звичай й тощо. Значіння цих чинників теж змінюється. Торкнемося тут лише деякої з цих причин.

На приклад перед війною було жіноцтво менше заняте в бюрох та в торгівлі. Сьогодні конкуренція приневолює працюючу жінку «презентуватися» як найліпше, щоби вдержатися при занятті. Перед війною число мужчин, які могли заснувати родину, було відносно більше і молодій панні легше було найти відповідного їй мужа. Сьогодні ця справа представляється далеко гірше. Тому тим сильніший є приказ моди, бо з тим є до певної міри звязана боротьба за існування. І тому не можна дивуватися, що кожна жінка хоче виглядати молодо, що ціла теперішня мода — це мода «молодих», як перед війною була вона модою «замужних». Не можна дивуватися, що на заході старші мужчины мусять йти до косметиків і шукати в них поради як виглядати молодшим; бо для старшого пана нема заняття, так як не знайде в склепі заняття найбільше совісна панна...з бородавками на лиці.

Творці моди

Загально кажуть, що фабриканти роблять моду. Це не відповідає дійсности. Публика робить моду, а фабриканти, рисівники, журнали і т.п. відгадують лише бажання купуючої публіки. Безперечно, що фабриканти і т.д. впливають зі свого боку на публіку, але рішачим чинником є таки сама публіка. Тому провалюється кожна мода, яка не відгадає смаку чи волі публіки. Цей смак і воля публіки мають теж свої психічні, соціальні та господарські причини, як знову є наслідками інших причин, або іншими словами — справа моди не є так проста, як виглядає.

З кузні світового господарства / відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час: ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1933. — № 40 (23 лютого). — С. 4.

НАВЧИТЕСЯ ГАРНОГО КРОЮ

Навчитися гарного крою, станете добрим кравцем, коли простудіюєте новий великий Кравецький підручник що вийшов з друку накладом «Нашого Прапору». Підручник складається з двох окремих книжок.

1. Підручник кравецьких кроїв, що обіймає докладні лекції кроїв, цивільних, священничих, судових, військових і жіночих одягів.
2. Рисунки до підручника кравецьких кроїв, що обіймає 61 докладних рисунків повище згаданих одягів.

Хто хоче навчитися доброго крою, хай зараз же купить собі цей підручник. Ціна підручника в двох книжках 8. — злотих. Висилаємо тільки за попереднім надісланням грошей. Гроші можна висилати чеками «Нового часу», «Нашого Прапору», «Народньої справи» з допискою на середнім відтинку чека «на підручник кравецтва».

Навчитися гарного крою / відп. ред. Лев Чубатий // Новий Час : ілюстр. щоденник. — Львів : Українська Преса, 1939. — № 194 (26 серпня). — С. 10.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

А

А.К. (Авдикович Климентина ?) 73, 198

Андрухович Амврозій 983

Б

Базюк–Рудакевич Стефанія 1341, 1342, 1348, 1349, 1430, 1452, 1455, 1477, 1478, 1716

Бачинська–Зелена Емілія (Міка Зелена; Міка; Мі–Ка) 726, 735, 737, 744, 756, 768, 779, 789, 801, 817, 831, 838, 843, 846, 850, 859, 860, 872, 875, 882, 891, 893, 909, 927, 929, 931, 942, 956, 958, 970, 972, 981, 985, 993, 998, 1006, 1010, 1019, 1028, 1038, 1059, 1069, 1074, 1081, 1086, 1093, 1098, 1101, 1154, 1173, 1180, 1190, 1403, 1415, 2235

Бережницька Олена 1062, 1287

Білевич І. 461

Білецька В. 419, 442

Блажкевич Іванна 1526

Борисевич Олена (О.Б.) 1016, 1134, 1365

Браїленко М. 450

Бурачинська Лідія (Бурачинська Л.; Л.Б.; Л.Бура) 588, 704, 717, 781, 808, 825, 944, 954, 962, 992, 1000, 1017, 1053, 1062, 1071, 1111, 1147, 1174, 1253, 1262, 1263, 1275, 1281, 1306, 1308, 1380, 1446, 1653, 1691, 2223, 2242

Бонковська Ірина 412, 537, 544, 553, 567, 574, 895, 902, 907, 915, 916, 926, 932, 933, 945, 947, 980, 987, 1008, 1012, 1020, 1023, 1045, 1052

Борисевич Ольга 1238

Бутович Микола 642–742

В

Вальницька Софія (В–ка; Вальницька С. ; Софія В. ; С.) 279, 326, 334, 365, 382, 412, 997, 1341, 1342, 1348, 1349, 1389, 1419, 1430, 1452, 1455, 1456, 1460, 1475, 1477, 1478, 1481, 1716

Вольська–Мурська Софія (Мурка) 2221, 2222

Г

Г.Д. 242

Г.О. 1651

Глушезський Юліан 767

Горбай В. 359

Гординська–Чапельська Мирослава (М.Ч., Ча.) 1035, 1084, 1153, 1709, 1717

Гординський Святослав (Гординський Св.) 583, 587, 838

Гронська Стефанія 811

Гургула Ірина (Гургула І.; І–ла) 396, 510, 520, 550, 615, 624, 633, 764, 842, 853, 864, 871, 874, 881, 996, 1152, 1186, 1210, 1280, 1324, 1344, 1367, 1373, 1380, 1386, 1414, 1502, 1510, 1521, 1523

Гургула–Сенів Наталія 1373, 1380, 1479

Ґ

Ґебус Стефанія 813

Ґльорія 1075

Д

д.С. 310

Дадинюк–Козакевич Ольга 813

Дашиничева Катерина (Дашиничева К.; К.Д.; Д.К.) 465, 473, 480, 488, 528, 542, 558, 579, 642, 651, 659, 1315

Делєдда Г. (італ. Grazia Deledda) 634

Дзерович, Дарія (Дарка) 1661, 1754

Домбчевська Ірина 1507

Дорошенко Наталія 1446

Др М. 122

Дрогомирецька-Лепка Марія (Міка Дрогомирецька; Міка Д.) 728, 1603, 1611

Е

Е. 597

Е.В. 80

Ж

Жуковецька В. 1643

З

Заклинська Осипа (О.З.) 296, 1269

Залізняка Олена 2235

Зінченко Є. 559, 580

І

Ів. Д. 2224

Й

Й. Пл. 132

К

К.Б. 221

Канюка Леся 1184

Кисілевська Олена Львівна 58–63

Колет (фр. Sidonie–Gabrielle Colette) 625

Кононенко Харитина (Кононенко Х, Коко, Харитя Кононенко; Х.К. ; Рита; ко–тя;) 666, 667, 689, 960, 1179, 1659, 1662, 1664–1668, 1671–1681, 1683–1686, 1688–1690, 1692–1695, 1697, 1700, 1703, 1705–1708, 1710, 1713–1716, 1719, 1721, 1723, 1727, 1729–1735, 1740, 1743, 1745–1749, 1751–1753, 1756–1758

Кордуба Клавдія 718

Костюк Анна 1556–1570

Кривіцька Олеся 803

Кромпець-Морачевська Марія (Морачевська Мар.) 735, 745, 757, 780, 790, 813, 818, 824, 832, 844, 845, 851, 852, 862, 873, 883, 892, 894, 900, 911–912, 943, 957, 971, 982, 995, 1007, 1011, 1025, 1029, 1039, 1046, 1070, 1083, 1094, 1103, 1104, 1106, 1118, 1135, 1149–1151, 1159, 1161, 1185, 1191, 1192, 1200–1202, 1222, 1223, 1241, 1266, 1268, 1278, 1279, 1294, 1341, 1342, 1348, 1349, 1365, 1370, 1371, 1388, 1401, 1402, 1413, 1419, 1429, 1430, 1451, 1452, 1455, 1456, 1457–1459, 1466, 1467, 1477, 1478, 1480, 1490–1492, 1499, 1500, 1670, 1694, 1704, 1716

Крук Ліза (Лю–ко; Лі–ко) 1711, 1724, 1750

Кульчицькі Ольга та Олена 65, 67, 69, 72, 76, 82, 92, 96, 102, 137, 147, 156, 180, 186, 197, 220, 240, 265, 318, 393, 765, 1420

Л

Л. 503, 535, 565, 572, 589

Л.Г. 1649

Л.Н. 81, 98

Леб Віра 1522

Левинська Ірина 1049

Левицька Софія 1687

Лепкова Ольга 803

Лілі 1511, 1512

Лобачевська Любов 1179

Ляшецька Ольга 1107, 1362

М

М. 616

М.Б. 164

М.Р. 112

М.С. 194

М–ська А. 1515

Мазепа Галина 743–845
Максимович Зеновія 2201
Малицька Костянтина (М.К.) 725, 910
Марія Р. 1699
Мартинник М. 1356
Мартинюк Стефанія (Стефа; С. М.; Мартинюк С. ; Ст. Март.) 2226–2234, 2236–2241, 2243, 2245–2262
Мечникова Н. 1160
Монастирська О. 784
Музика Ярослава (Слава, Славка) 644, 653, 661, 877, 878, 880, 887–889, 897–899, 904–905, 963–966, 976–978, 1002, 1004, 1015, 1021, 1031–1034, 1041, 1044, 1057, 1078, 1088, 1089, 1505, 1660

Н
Н.Ф. 1650
Натонек Г. 129
Нижанківська Меланія (Нижанківська Меля) 847, 863, 930, 1508, 1513, 1518, 1519, 1696
Нижанківська Одарка 778
Ничаївна 2235
Новак-Олесницька Емануїла (Олесницька Еля) 747, 798, 876, 885, 901, 913, 920, 940, 941, 948, 955, 959, 969, 973, 986, 999, 1061, 1068, 1072, 1080, 1085, 1096, 1097, 1102, 1109, 1116, 1119, 1120, 1132, 1137, 1138, 1148, 1156, 1157, 1171, 1172, 1181, 1187, 1188, 1197, 1198, 1211, 1212, 1221, 1224, 1225, 1236, 1237, 1243, 1244, 1256, 1265, 1270, 1277, 1282–1284, 1286, 1291, 1295, 1296, 1307, 1309, 1316, 1317, 1325, 1330, 1331, 1340, 1347, 1354, 1363, 1364, 1372, 1387, 1390, 1399, 1399, 1410, 1411, 1417, 1427, 1431, 1436, 1449, 1450, 1453, 1465, 1468, 1472, 1474, 1485, 1487, 1496, 1701, 1716
Норим М. 1742

О
О. Д.–Л. 511
О.Н. 462
О.О. 65
О.П. 541
Оль. Г.Л. 118
Орися (О.) [Ірина (Орися) Смаль-Стоцька-Луцька] 581, 592, 600, 606, 618, 628, 637, 671, 681, 704, 711, 721, 729, 739, 746, 758, 766, 823, 833, 886, 903, 921, 934, 949, 974, 1001, 1013, 1030, 1122, 1139, 1155, 1242, 1332, 1345, 1391
Осінчук Михайло 1418
Остапович Осипа 1271, 1272, 1276
Островерха Михайло 634
Островська Ольга 1504, 1504, 1506, 1516, 1517
Охримович Соломія (О.С.) 311
Охримович–Рудницька Емілія (М. Рудницька–Охримович; Міля Охримович; Охримович М.) 409, 418, 432, 877, 878, 880, 887–889, 897–899, 904–905, 963–966, 976–978, 1002, 1004, 1015, 1021, 1024, 1031–1034, 1041, 1044, 1057, 1060, 1070, 1078, 1082, 1088, 1089, 1117, 1130, 1131, 1146, 1162–1165, 1175–1178, 1239, 1258, 1259–1261, 1267, 1273, 1274, 1285, 1293, 1310–1312, 1326–1328, 1341, 1342, 1348, 1349, 1356, 1360, 1361, 1430, 1452, 1455, 1456, 1477, 1478

П
Павликовська Ірина (І.П.) 1037, 1314
Парфанович Софія (Д–р Парфанович З.) 340
Прево Марсель 446

Р
Р. Сл. 2225
Ривко Маруся 1051
Рудакевич Стефанія 1343

С

С. 753, 791, 1574, 1580, 1586
Савицька-Матчак Стефанія (С. К.; С. ; Стефанія К.; Ст. К.; Стефа; С. С.) 77, 83, 84, 93, 95, 157, 166, 183, 187, 206, 212, 222, 230, 766, 770, 791, 810, 814, 865, 884
Садовська Марта 1343, 1356
Свенціцька-Вострякова Анісія. 366, 381, 397, 410, 428, 433, 463, 471, 1622, 1625, 1627, 1630
Северина С. 650
Сінгалевич 1716
Сокіл Марія 771
Стадник Стефанія (Стадниківна Стефа) 1289
Старосольська Дарія 910
Старосольська Уляна (Уна; УНА) 1133, 1373, 1380, 1437, 1447, 1454, 1469, 1476, 1489, 1495, 1497, 1498
Старосольський В. 1695
Стахова Франка (Ф.С.) 472
Шашків Евдокія 745, 757, 780, 790, 824, 832,844, 845, 851, 852, 862, 873, 883, 892, 894, 901, 911–912, 943, 957, 971, 982, 995, 1007, 1011, 1025, 1029, 1039, 1046, 1070, 1083, 1094, 1103–1106, 1135, 1149–1151, 1158, 1159, 1161, 1185, 1191, 1192, 1200–1202, 1222, 1223, 1241, 1266, 1268, 1278, 1279, 1294, 1370, 1371, 1413, 1419, 1429, 1451, 1457–1459, 1466, 1467, 1480, 1490, 1491, 1499, 1500
Стелля 854
Стефанович–Ольшанська Михайлина (Стефанович Мих.) 764, 975

Т
Т–к. 1652
Танчаківська Калина 1367
Тіна 1073

Ц
Целевич О. 1160

Ч
Чижевич Марія 771, 778, 791, 814
Чижевич-Пушкар Стефанія (інж.) 1343
Чолій Наталка 771

Ш
Шепарович Олена (О.Ш.) 252, 259, 266, 269, 280, 287, 294
Шехович Северин 1–23, 24–57
Шмериковська–Прийма Іванна 1503
Штеліга Марія 787, 809
Шухевич Герміна (Г.Ш.) 914

Я
Яблонська Софія (Яблонська С.) 1170
Яросевич Рена 1343, 1356

А
А.Ф. 2165

С
Celine 1845, 2034, 2042, 2120

Д
Dr. L. 1807

Ф
Feuermanowa Betty 1833

Г
Gablowa Ludwika 1785
Garbo.G. 1868
Glasgallówna Janina (Mgr. J. Glasgallówna; Mgr. Janina Glasgall. ; Janina G. ; J. G.; (g.); (G.); j.g.; J.G.; th. J.G.) 1800, 1803, 1804, 1806, 1808–1811, 1819–1821, 1824–1832, 1834, 1835, 1837, 1838–1841,

1843, 1844, 1847, 1849–1862, 1864–1867, 1869, 1870, 1872–1906, 1909–1940, 1942–1951, 1953–1957, 1959–1997, 1999–2006, 2008–2033, 2035–2041, 2044–2086, 2088–2095, 2098–2105, 2107–2119, 2121–2135, 2137–2143, 2145–2164, 2166, 2168–2193

H

H. N. 1793, 1795

Herbstówna Franciszka 1787

J

J. O. 1815

Jellinowa Cecylja 1908, 1952, 1995, 2096, 2167

K

Kahane Eda 2097

Kissin–Gottesman Sara 1801

L

Luna 1768

M

Mirande 1846, 1848, 1863

O

Or. 1818

O.W. 1823

P

(p–p.). 1797

(P.a.) 2043

S

S. B. 1805, 1822

S. Fisch. 1958

S. G. 1842

T

T.s. 2106

Titine 1761, 1763–1765

X

(x). 2144

ГЛОСАРІЙ ГАЛИЧАНІЗМІВ

А

Акцесорія — аксесуари

Б

Бархánові штанці — панталони із цупкої бавовняно-лляної тканини

Баскіна — баска

Беса́гова тканина — цупка тканина, з якої виготовляли подвійну перекидну торбу

Білизня́рство — виготовлення білизняних виробів

Білля — спідня білизна

Блю́зка-каса́к — блуза-туніка

Боса́ки — босоніжки

Брайштванцо́ве фу́тро — каракульча

Бю́ро — контора, офіс

В

Вака́ції — канікули

Вата́лін — ватин

Вдові́лля — достаток

Відвіча́льне діло — відповідальна справа

Взо́ри — візерунки, орнаменти

Віслі́д — наслідок

Висо́кий стан — припіднята лінія талії

Во́лічка — вовна

Воля́нти — волани

Ву́ставка — вишита вставка на плечевих швах жіночої сорочки

Г

Га́біт — сутана

Га́пт — гаптування

Гладкі́й крій — покрій одягу з мінімальною кількістю конструктивних і декоративних ліній

Ґ

Ґе́зка — кокетка

Ґемзо́ва скі́ра — замшева шкіра

Ґравітува́ти — тяжіти

Ґрачатове́ полотно — тканина полотняного переплетення

Д

Дамашк — шовкова або бавовняна тканина полотняного або копрowego переплетення

Дво́який ма́теріал — двостороння тканина, в якій лицевий та виворітний бік однакові

Деко́льт — декольте

Дискре́тна вишивка — делікатна, витончена вишивка

Ді́рндль — жіночий національний костюм німецькомовних альпійських регіонів

Діто́чий — дитячий

Дро́ти — спиці для в'язання

Е

Епо́нж — бавовняна, шовкова або напівшовкова шорстка тканина полотняного переплетення

Ефекто́вний — ефектний

Ж

Жаке́т в кра́ту — жакет з картатої тканини

Жа́рівка — лампочка

З

За́вій — закручений відріз тканини

За́пинка — шпилька

Запа́ток — каблук

І

Імпріме́ — тканина з набивним малюнком

І́рха — замша

К

Камізе́лька (камізо́лька) — жилетка, безрукавка

Ка́па — покривало

Ка́рк — шия

Каса́к — туніка

Кляме́рка — декоративний пасок

Ко́внір — комір

Кокарда́ — бант

Компле́т — комплект одягу

Контрафа́лди — зустрічні складки

Конфе́рансіе́рка — ведуча показу мод

Ко́рз — подіум

Коро́нка — мереживо

Кра́ски — барви

Кра́ска лі́ля — ліловий відтінок

Кримко́ве фу́тро — каракулеве хутро

Сте́ре de Chine — тканина «крепдешин»

Кро́ї — викрійки

Л

Лешата́рське вбрання — лижний костюм

Літні́ще, літні́сько — курорт, санаторій

Ля́мпарти — леопардовий принт

М

Ма́льо́ванка — тканина із набивним візерунком, характерним для регіонів Бойківщини і Яворівщини

Марка́нтний — помітний, яскравий

Мароке́н — тканина зі штучного шовку, що нагадує крепдешин

Межикро́ччя — ластовиця

Мі́ска — стегна

Модёрний — модний
Морщений — зі складками (про швейний виріб)
Морщений долиною рукав — призібраний низ рукава
Мужеський — чоловічий

Н
Нагортка на проходи — накидка для прогулянок
Нараменники — погони
Народня ноша — народний костюм

О
Одіння — одяг
Оksamit — оксамит
Опалена цера — засмагла шкіра
Опосове футро — хутро опосуна
Органді — тканина з віскозного шовку

П
Панорама народньої ноші — демонстрація моделей народного одягу
Пантофельки — туфлі з тканини
Пасмантерія — аплікація
Перерібка — перешивання одягу
Перкаль — тонка цупка бавовняна тканина полотняного переплетення
Пестрий — пістрявий
Підборідок — слинявчик
Підшивка — підкладка
Плекати — доглядати
Плєтиво — переплетення тканини (основа і піткання)
Пліси — плісировані дрібні складки
Пополудне — по обіді
Призбраний дже́том — оздоблений блискучими намистинами
Прибрання — оздоблення
Пригрублює фігуру — повнить
Приклонниці — прихильниці
Примінення — використання
Прозірний матеріал — прозора тканина
Прохід — прогулянка
Пружкована матерія — тканина з принтом у смужку

Р
Рамєна — плечі
Рєвія мод — показ мод
Рєніферова скіра — оленяча шкіра
Реферєнтка відділу мод — редактор тематичної шпальти (сторінки, додатку) про моду
Рясований — дрібно призібраний

С

Сафян — тонка м'яка шкіра виготовлена із козиної (рідше овечої, телячої) шкіри
Сельскінове хутро (сельскін) — хутро тюленя
Серпанок — вуаль
Сильвєтка — силует, фасон
Сирівєць — сировина (про волокно для ткацтва)
Скалі звуків — тональність
Сканкове футро — хутро скунса
Скарпїтки — шкарпетки
Скісна лінія — коса лінія
Склєп — магазин
Смєтрики — підлітки
Спацерова сукня — сукня для прогулянки
Сподєнки — шорти
Спортівий — спортивний
Спряжка — пряжка
Стан — талія
Станік — бюстгальтер
Станічка — безрукавка
Стебнування — прокладення оздоблювальної строчки по краю шва
Стебнування шутасом — настрочування сутажного шнурка по краю шва
Стібі — стібки
Стрій до купелі — купальник
Сукня до бюрка — офісна сукня в діловому стилі
Сукня на дротах — сукня, в'язана за допомогою спиць
Стяжка — стрічка

Т
Тоалєта — ансамбль жіночого одягу
Точок — ток, повстяний жіночий капелюшок без полів
Тривкий матеріал — зносостійка тканина
Трикот — трикотаж
Трикотарська матерія — трикотажне полотно
Трикотарство — трикотажне виробництво
Тривка ондуляція — стійка хімічна завивка

У
Убранко — вбрання
Узір в крату чи в паски — картатий чи смугастий принт

Ф
Фальбанки — рюші
Фальбанки з гази — рюші з мусліну
Фєрії — канікули
Фільцовий капелюх — повстяний капелюх
Форма — кравецькі лекала моделей одягу

Х
Характеристичні ціхи — характерні тенденції

Хіднік Рівéри — червона доріжка

Ц

Цéра — шкіра

Ч

Червéна крáска — червоний колір

Чічки — щоки

Ш

Шеврóві мешти — туфлі з вичиненої козячої шкіри

Шкільний мундúрок — шкільна форма

Шкóтський взі́р — шотландська клітинка

Шлéпа — шлейф

Шляфрóк — домашня сукня

Шмі́нка — губна помада

Шóрц — фартух

Я

Ясний — світлий

Яснобруна́тна крáска — світло-коричнева барва